

Any 2007

Informe ICAB

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

ÍNDEX

Introducció

Primera part. L'il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona

1. Fundació i presència en la vida social i jurídica catalana
2. El perfil socioprofessional de l'advocat col·legiat a l'ICAB
 - 2.1 Evolució dels advocats de l'ICAB en els darrers anys (2000-2006)
 - 2.2 Radiografia dels col·legiats en l'exercici de la professió: lloc de treball, horaris, tasques i satisfaccions
 - 2.3 Prospecció dels col·legiats de l'ICAB
 - 2.4 Escenaris de futur : els advocats i les advocades dels propers anys
3. Les delegacions
4. Les comissions
 - 4.1 Comissió de deontologia
 - 4.2 Comissió d'honoraris
 - 4.3 Comissió del torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta
 - 4.4 Comissió de cultura
 - 4.5 Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia (CRAJ)
 - 4.5 Àrea d'acció social i cooperació
 - 4.6 Comissió d'activitats socials
 - 4.7 Comissió d'Advocats i d'Entitats Asseguradores i responsabilitat civil
 - 4.8 Comissió de dones advocades
 - 4.9 Comissió de dret penitenciari

- 4.10 Comissió de drogues
- 4.11 Comissió de defensa dels drets de les persones i del lliure exercici de l'advocacia.
- 4.12 Comissió d'intermediació, responsabilitat i assegurança col·legial (CIRAC)
- 4.13 Comissió de perspectives socioprofessionals
- 4.14 Comissió d'intrusisme professional i de relació amb altres professions
- 4.15 Grup d'advocats joves
- 4.16 Comissió de normativa

5. Els serveis col·legials

- 5.1 La biblioteca
- 5.2 Servei Central d'Atenció al Col·legiat (SCAC)
- 5.3 Comissió d'assessoria jurídica col·legial i professional
- 5.4 Comunicació
- 5.5 La implementació de les noves tecnologies al Col·legi (departament d'informàtica)
- 5.6 Departament d'internacional
- 5.7 La formació (comissió de cultura)
- 5.8 Borsa de treball
- 5.9 Lloguer de sales
- 5.10 Despatxos per a ús dels advocats

6. Els Serveis al ciutadà

- 6.1 La mediació. El centre de mediació familiar
- 6.2 Servei d'orientació jurídica (SAIER)
- 6.3 Servei jurídic de consultoria i assessoria en matèria d'immigració. Ajut immigració.

- 6.4 Servei de Tramitació de la Justícia gratuïta (SERTRA) i Server d'Orientació jurídica (SOJ).

7. Altres institucions

- 7.1 Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya
- 7.2 Revista jurídica de Catalunya
- 7.3 Associació Catalana per l'Arbitratge
- 7.4 Tribunal Arbitral del Col·legi d'Advocats de Barcelona
- 7.5 Fundació Degà Ignasi de Gispert
- 7.6 Caixa d'Advocats
- 7.7 Mútua de Previsió Social dels Advocats de Catalunya
- 7.8 Iurisegur

8. El torn d'ofici i Assistència Jurídica Gratuïta

- 8.1 Torn d'Assistència al Detingut
- 8.2 Assistència jurídica gratuïta
- 8.3 Servei d'orientació jurídica (SOJ)
- 8.4 Servei de Tramitació de la Justícia gratuïta (SERTRA)
- 8.5 La designació d'advocat d'ofici
- 8.6 El torn d'ofici al sistema de justícia
- 8.7 L'advocat del Torn d'ofici de l'ICAB (2000-.2006). Trets principals i tendències de futur.

Segona part. Activitat i el funcionament de l'Administració de Justícia a Catalunya i a la Demarcació de l'ICAB

Aspectes generals

1. La litigiositat
2. L'Activitat dels òrgans judicials
3. La qualitat del servei
4. Els usuaris de la justícia

Conjuntura i població

El sistema penal

El model policial a Catalunya

1. La jurisdicció penal
 - 2.1 La litigiositat
 - 2.2 L'activitat dels òrgans judicials
 - 2.3 Penal per especialitats
 - 1.4 Funcionament dels òrgans judicials penals
3. L'àmbit penitenciari
 - 3.1 Normativa aplicable. Repartiment competencial
 - 3.2 L'estat de la infraestructura penitenciària a Catalunya
 - 3.3 Personal al servei de l'administració penitenciària
 - 3.4 Estat actual de la població reclusa
 - 3.5 Nivell de conflictivitat
 - 3.6 Jurisdicció de vigilància penitenciària
 - 3.7 Intervenció de l'advocat i l'ICAB en l'àmbit penitenciari

L'àmbit civil

1. La litigiositat
2. Assumptes ingressats
3. Assumptes resolts (capacitat resolutòria)
4. Sentències
5. Els principals indicadors judicials
6. Civil per especialitats
7. Funcionament dels òrgans judicials

L'àmbit contenciós-administratiu

1. La litigiositat
2. Assumptes ingressats
3. Assumptes resolts (capacitat resolutòria)
4. Assumptes pendents
5. Sentències
6. Principals indicadors judicials
7. Contenciós-Administratiu per especialitats
8. Funcionament dels òrgans judicials

L'àmbit social

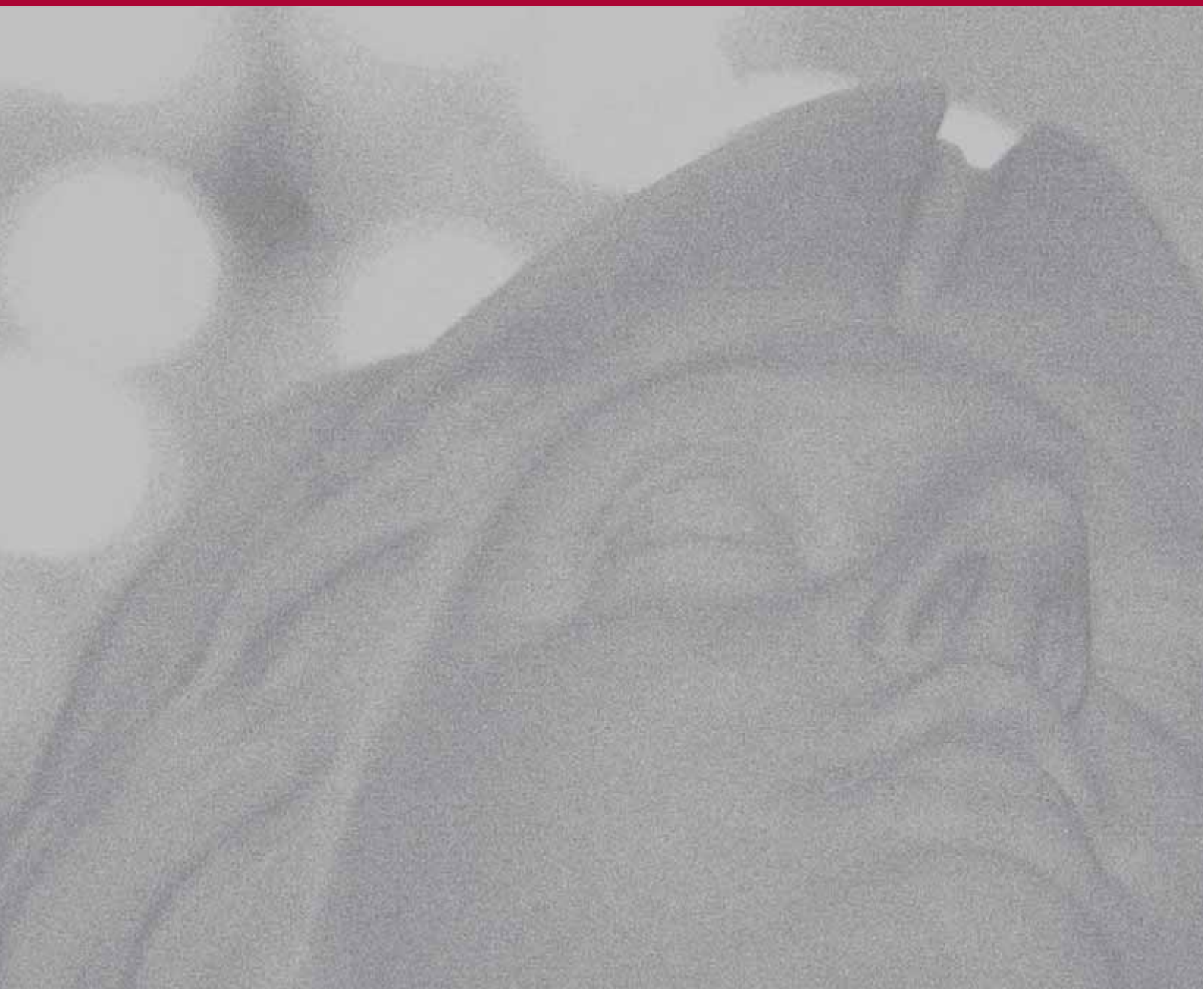
1. La litigiositat
2. Assumptes ingressats
3. Assumptes resolts (capacitat resolutòria)
4. Sentències
5. Principals indicadors judicials
6. Funcionament dels òrgans judicial

Any 2007

L'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA. INFORME SOBRE LA JUSTÍCIA

INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria és una eina que l'Il·lustre Col·legi d'advocats de Barcelona (ICAB) aporta a la societat amb l'objectiu de col·laborar en la millora del servei públic de la Justícia a Catalunya i a la demarcació de L'ICAB.

El document té com objectiu complementar altres informes i fonts del món administratiu, judicial i acadèmic, referits a l'àmbit de l'Administració de justícia.

La nostra voluntat és aportar noves perspectives i anàlisis específics sobre el funcionament d'aquest servei públic i dels aspectes que repercuteixen de manera més directa en l'exercici de l'advocacia.

L'advocat és un actor privilegiat del funcionament de l'Administració de Justícia i l'administració pública en general. Bona part de la seva activitat diària transcorre en contacte amb aquestes institucions. A més, participa de forma decisiva de l'engranatge judicial, ja que fa efectiu el dret fonamental a la defensa (art.24 CE).

Tanmateix, l'advocat constitueix el pont de comunicació entre el justiciable i l'Administració, la qual cosa significa que és un espectador participant i privilegiat que pot contribuir a apropar les inquietuds i satisfer les necessitat d'ambdues parts.

L'augment de la judicialització dels conflictes i la necessitat imperativa de resoldre les controvèrsies per vies alternatives a l'Administració de Justícia, fan que l'advocat hagi d'assumir en el futur un paper més preventiu i conciliador.

Aquest document s'estructura en dues parts: la primera conté una presentació de l'organització, funcionament i serveis del Col·legi d'Advocats de Barcelona, destacant els principals resultats en aquests darrers anys.

La segona part incorpora un estudi sobre l'activitat i el funcionament de l'Administració de Justícia a la demarcació de l'ICAB. Aquesta es compara amb la situació a Catalunya i a la resta d'Espanya.

La principal novetat d'aquesta segona part és que, per primera vegada, s'individualitzen les dades judicials de la demarcació de l'ICAB, la qual cosa permet fer una anàlisi exhaustiva, fins i tot jutjat a jutjat, per comprovar el funcionament de cadascú dels òrgans judicials.

La informació d'aquesta segona part ha estat obtinguda de les bases de dades del Consejo General del Poder Judicial, la justícia dato a dato. Les gràfiques han estat confeccionades en base a aquesta informació. Els anys en base als quals s'ha fet l'evolutiva són, el període que va de l'any 2000 a l'any 2005 (pel que fa a les dades judicials) i fins el 2006 pel que fa a les dades de l'ICAB.

Pel que fa a la part del Col·legi d'advocats, la informació s'ha obtingut de les bases de dades internes i dels estudis que sobre la professió ha dut a terme la Comissió de Perspectives Socioprofessionals del Col·legi.

Aquest informe neix amb vocació de continuïtat. A partir d'aquest primera exposició del tema, anualment, s'actualitzaran les dades i es farà un seguiment dels principals aspectes tractats i de les problemàtiques apuntades.

PRIMERA PART.- IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA

1.- Fundació i presència en la vida social i jurídica catalana

L'Il·lustre Col·legi d'advocats de Barcelona és una institució que fou fundada en virtut d'un decret de Ferran VII al 1833. No obstant, la història de l'exercici de l'advocacia a Barcelona té un origen molt més antic. En concret es remunta a unes ordenances promulgades per Jaume I el 1295, en les quals es reconeixia que els advocats desenvolupaven habitualment llurs tasques a la ciutat de Barcelona i pregava que s'inscrivissin com a tals al Consell de Cent, amb la finalitat de poder regular la seva activitat.

Des del seu inici, l'objectiu essencial del Col·legi d'Advocats de Barcelona (a partir d'ara, el Col·legi) ha estat defensar la professió de l'advocacia i servir als interessos generals en allò que li correspon.

La seva participació en la vida social, política i jurídica catalana ha estat sempre molt intensa; tant és així que, aquesta institució ha intervingut de forma vehement en aquells esdeveniments en els quals ha calgut defensar els drets i les llibertats dels ciutadans. Igualment, des dels seus inicis, ha participat com a membre actiu en comissions legislatives, sobretot, en l'època de la codificació (segle .XIX) i ha estat un fervent defensor del dret català.

Actualment, el Col·legi està situat a la ciutat de Barcelona, entre les cruïlles del carrer Mallorca amb Roger de Llúria. El formen tres edificis entre els quals cal destacar el Palauet Casades. La seu col·legiat està situada a l'edifici del carrer Mallorca número 283.

El Col·legi el formen 18.680 advocats (cens de data 27 de febrer de 2007). D'entre els quals 14.683 són exercents i 3.997 no exercents. Tots ells constitueixen la base social del Col·legi, pels quals es treballa.

El Col·legi d'advocats de Barcelona és un dels 14 Col·legis d'Advocats que formen part del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya i, a més, forma part del Consejo General de la Abogacia Española, compost per 83 Col·legis professionals en tot l'Estat.

El Col·legi és membre actiu de les associacions internacionals de l'advocacia: International Bar Association (I.B.A); Association International des Jeunes Avocats (A.I.J.A); Union International des Avocats (U.I.A); Federació de Col·legis d'Advocats d'Europa (F.B.E). En aquesta última, el Col·legi d'Advocats de Barcelona n'ostenta la Secretaria tècnica.

Tanmateix, és membre de l'Observatori Jurídic Internacional sobre la Migració (OGIM) i de la International Criminal Bar (ICB).

Objectius i funcions

Els objectius del Col·legi s'han anat adaptant a les exigències jurídiques i socials del moment, així, actualment, en el marc d'un Estat democràtic, social i de dret, compleix una doble funció pública i privada.

Primerament, com a part de l'Administració pública corporativa, representa els interessos generals de la professió, portant a terme l'ordenament de l'activitat professional, regula i gestiona els serveis de Torn d'Ofici i Assistència al

Detingut i controla l'acompliment de les normes deontològiques (potestat disciplinària), entre les funcions més destacades.

En segon lloc, la seva funció privada consisteix en la defensa dels interessos dels seus col·legiats, sobretot vetllar per la seva autonomia i independència en l'exercici professional front els sistema de justícia i l'administració pública.

El Col·legi ofereix un ampli ventall de serveis als seus col·legiats, com ara la formació continuada i especialitzada, amb la finalitat de garantir la màxima professionalitat dels seus col·legiats i la organització de comissions i serveis dirigits a satisfer les necessitats dels seus Col·legiats en els àmbits professionals, culturals i assistencials.

Normativa

La normativa que regeix el Col·legi és, amb caràcter general, els Estatuts de l'Il·lustre col·legi d'Advocats de Barcelona de 1984, la Llei Catalana de Col·legis professionals (Llei 7/2006, de 31 de maig), el Decret 329/1983, de 7 de juliol, d'aprovació del reglament dels Col·legis professionals de Catalunya i, finalment, l'Estatut General de l'Advocacia Espanyola, entre altres.

Actualment, des del Col·legi es treballa per l'elaboració d'un nou estatut, amb la finalitat d'adaptar la nostra normativa bàsica als nous reptes que implica els canvis i les reformes que afecten a l'advocacia.

Àmbit territorial

L'àmbit territorial del Col·legi abasta 13 partits judicials, els quals estan integrats per 131 municipis. Tot i que, segons els Estatuts de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona l'àmbit territorial és provincial (Barcelona), hi ha partits judicials de la província en els quals existeixen altres Col·legis d'Advocats.

Cadascun dels municipis que forma la demarcació ICAB disposa d'una comissaria de la policia municipal. Tanmateix, en tota la demarcació hi ha ubicades 16 comissàries del cos de Mossos d'Esquadra i, finalment, hi ha les comissaries del Cos Nacional de Policia per matèries extracomunitàries.

Atès que el seu àmbit territorial és molt extens i geogràficament dispers, s'han creat les delegacions per oferir un millor servei als col·legiats i estar físicament present en tot l'àmbit territorial. El Col·legi disposa de sales de reunions i togues en les delegacions del col·legi.

Actualment, hi ha 11 delegacions que estan ubicades als partits judicials següents:

- 1- Arenys de mar
- 2- Badalona
- 3- Berga
- 4- Gavà
- 5- L'Hospitalet de Llobregat
- 6- Igualada
- 7- El Prat de Llobregat
- 8- Sant Boi de Llobregat
- 9- Santa Coloma de Gramanet
- 10- Vilafranca del Penedès
- 11- Vilanova i la Geltrú

Les delegacions estan formades, com a mínim, per un delegat i un sotsdelegat, elegits per sufragi i s'encarreguen d'atendre les necessitats dels col·legiats del seu àmbit territorial.

Organització i funcionament

El Col·legi és una corporació de dret públic, de caràcter professional i amb personalitat jurídica pròpia. Té una composició i un funcionament democràtic. La seva estructura orgànica està formada per un degà/ana, una junta de govern i les comissions que treballen per a dur terme els objectius col·legials.

La Junta de Govern, amb el Degà o la Degana al front, és elegida per sufragi directe dels col·legiats en eleccions que es convoquen cada quatre anys, i es renoven per meitats cada dos anys.

Pel que fa a la figura del degà/na, el Col·legi compta amb una llarga tradició d'il·lustres degans, en concret, n'hi ha hagut 46 que, alguns d'ells, han quedat immortalitzats en els retrats pictòrics que estan exposats a " la galeria de retrats de jurisconsults il·lustres" del Col·legi.

L'actual degana és Sílvia Giménez-Salinas i Colomer, i és la primera dona que ocupa aquest càrrec en la història d'aquesta institució.

L'òrgan rector és la Junta de Govern. Aquesta està composta per 20 membres que inclouen els càrrecs de degà, vicedegà, secretari, tesorero, oïdor de comptes i bibliotecari.

Finalment, les comissions es varen crear amb la finalitat de dur a terme els objectius col·legials i materialitzar les accions i les activitats decidides en la Junta de Govern. La responsabilitat pel bon funcionament de les comissions correspon als diputats de la Junta que han de retre comptes del seu funcionament i de les activitats que desenvolupen cadascuna d'elles.

Actualment hi ha en funcionament 17 comissions, diversos departaments i serveis orientats al col·legiat i al ciutadà.

El Col·legi col·labora amb un seguit d'institucions relacionades amb l'àmbit jurídic. Aquestes són:

- L'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya
- L'Associació Catalana per a l'Arbitratge
- El Tribunal arbitral del Col·legi d'Advocats de Barcelona

També ha creat convenis amb les universitats i amb entitats públiques i privades a fi de millorar els serveis dels seus col·legiats i tenir una presència com a col·legi.

Tanmateix, ha creat organismes de caràcter privat per atendre les necessitats bàsiques dels seus Col·legiats. Aquestes són:

- Fundació degà Ignasi de Gispert
- Caixa d'advocats
- Iurisegur

- Mútua de Previsió social dels Advocats de Catalunya.

Aquestes entitats estan desenvolupades en l'apartat altres institucions.

Finalment, el Col·legi a través dels seus representants és present en actes i esdeveniments on es tractin temes relacionats amb el món de l'advocacia: congressos internacionals i nacionals, conferències, col·loquis.

Finalment, el Col·legi convoca anualment uns premis de caràcter jurídic adreçats a llicenciats en Dret o estudiants d'una Facultat de Dret.

Aquests premis es convoquen tradicionalment durant l'últim quadrimestre de l'any i el seu lliurament té lloc en una de les sessions solemnes organitzades amb motiu de la Festivitat de Sant Raimon de Penyafort.

La finalitat d'aquests premis és estimular a aquells professionals del dret a la investigació i la recerca en l'àmbit jurídic.

Aquests premis són:

Premi Duran i Bas

Aquest premi està destinat a ajudar a la realització d'un treball sobre un tema de Dret privat. Es convoca anualment.

- Dotació: 3.005 €.
- Tema: ajudar a la realització d'un treball un tema de Dret privat
- Convocatòria: aquest premi s'alterna amb el Feixó Carreras

Premi Feixó Carrera

Està destinat a ajudar a la realització d'un treball de Dret processal i Organització Judicial.

- Dotació: 3.005 €.
- Tema: ajudar a la realització d'un treball sobre un tema de Dret Processal i Organització Judicial
- Convocatòria: aquest premi s'alterna amb el Duran i Bas

Premi Felip Portabella

El Premi Felip Portabella va ser instituït per acord de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona de 29 de novembre de 2005 per tal de guardonar un membre de la judicatura en actiu que s'hagi distingit especialment pel respecte i consideració cap als advocats en l'exercici de la seva professió o per la seva col·laboració amb aquesta Corporació.

Amb la institució d'aquest Premi, el Col·legi ret un homenatge a la memòria del company Felip Portabella, tan vinculat a aquesta Corporació com a membre de la Junta de Govern amb el degà Miquel Casals Colldecarrera i per la seva valuosa aportació al Dret civil català.

Premi memorial Degà Roda i Ventura

Premia el millor article, assaig o llibre que reflexa la funció de l'advocat en qualsevol dels seus aspectes.

- Dotació: 3.005 € .
- Tema: El premi està destinat a guardonar un article, assaig o llibre que versis sobre Col·legis Professionals i exercici de les Professions liberals, especialment l'advocacia, publicat en el territori de l'Estat espanyol i escrit en qualsevol de les llengües oficials d'aquest.
- Convocatòria: anual

Premi Ferrer Eguizábal

Aquest premi està destinat a guardonar el millor treball en els temes de Dret administratiu, Dret Català i Hisendes Locals.

- Normativa: recollida als Estatuts de la Fundació Ferrer Eguizábal
- El tema sobre el que hauran de tractar els treballs variarà en funció de l'última xifra de l'any de la convocatòria:
 - Els anys acabats en 1, 5 i 7 el tema convocat serà un estudi sobre una institució de Dret Foral Català.
 - Els anys acabats en 0, 2, 4 i 8 el tema convocat serà un treball

sobre Dret Administratiu General i/o Dret de la Generalitat de Catalunya.

- I finalment els anys que acaben 3, 6 i 9 el tema convocat serà un estudi sobre les Hisendes Locals.

➤ Convocatòria: anual

Premi Narració Curta "Contes d'Advocats"

El Col·legi organitza anualment el Concurs de Narració Curta "Contes d'Advocats". Els contes, de temàtica lliure, han de ser inèdits i escrits en català o castellà. Aquest concurs és lliure pels col·legiats i el conte guanyador i els finalistes es publiquen en un llibre recopilatori.

Premi Memorial Amadeu Maristany

Es tracta d'un concurs d'oratoría que es convoca anualment pel Grup d'Advocats Joves i per l'Escola de Pràctica Jurídica. Premia el millor orador de les noves promocions.

Les bases del premi és poden consultar en el Portal de l'Advocat.

2.- Perfil socioprofessional del col·legiat de l'ICAB. Tendències actuals i prospectives.

Un element clau dintre de l'Administració de Justícia és, sense cap mena de dubte, el col·lectiu dels advocats. L'estat i les dinàmiques de l'advocacia són aspectes a tenir en compte per les seves implicacions humanes, professionals i socials en la justícia de Catalunya. Les mirades a la professió, doncs, il·lustren aspectes del Dret des de diferents perspectives que, en conjunt, pretenen enriquir la visió que l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona vol oferir de l'Administració de Justícia.

Aquesta part de l'informe s'estructura al voltant de l'idea d'un perfil socioprofessional de l'advocat col·legiat a la nostra institució, tot considerant tres aproximacions:

- L'evolució en els anys 2000-2006. Aquest apartat identifica els indicadors personals, de formació bàsica i l'ingrés al món professional dels col·legiats en actiu a la nostra institució.
- Una radiografia de l'exercici professional. A partir de l'Estudi de la Professió de l'Advocacia, desenvolupat en el si de la Comissió de Perspectives Socioprofessionals, es descriuen les principals característiques del lloc de treball, horaris, tasques i satisfaccions d'una mostra representativa de col·legiats exercents.
- Prospeccions sobre els nous ingressos a l'ICAB per al període 2007-2015. A partir de la previsió d'altres i baixes per al període esmentat, aquesta projecció pretén ser un punt de partida per reflexionar sobre escenaris possibles del nostre col·lectiu professional i alhora de la pròpia institució.

Cadascuna de les parts esmentades consta de quatre apartats: introducció, descripció de les dades corresponents, i consideracions finals que sintetitzen les tendències amb més rellevància en relació amb el perfil socioprofessional dels advocats de l'ICAB. A aquesta síntesi li segueix una fitxa amb detalls tècnics que permeten situar l'origen i l'abast de la informació subministrada.

2.1 Evolució dels advocats de l'ICAB en els darrers anys (2000-2006)

L'element humà de la nostra institució no ha romàs indiferent als canvis de la pròpia societat. Els aspectes personals, la formació bàsica i l'ingrés al món professional dels llicenciats en Dret col·legiats a l'ICAB són indicadors —i fins a cert punt, també conseqüències— de la composició del teixit social d'anys recents.

Més específicament, podem veure com s'ha anat consolidant el perfil de dona jove entre els advocats que s'incorporen a l'ICAB; i paral·lelament, apareixent de poc a poc lletrats provinents d'altres latituds. No obstant, en línies generals s'ha tendit a la disminució en el nombre de nous col·legiats.

Aspectes personals

Distribució segons sexe i edat

En acabar l'any 2006, a l'ICAB hi constaven 5.641 noves incorporacions des de l'any 2000. Aquests professionals són dones en el 57,4% dels casos, i homes en el 42,6%. En conseqüència, i tal com s'observa a la *Taula 1*, en aquest darrers set anys hi ha una tendència bastant estable segons la qual 6 de cada 10 advocats que s'han donat d'alta al Col·legi són dones.

Taula 1. Percentatge de noves incorporacions a l'ICAB segons sexe i any d'alta a la institució

Sexe	Totals	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Homes	42,6	43,1	41,8	46,6	41,5	42,8	41,5	41,0
Dones	57,4	56,9	58,2	53,4	58,5	57,2	58,5	59,0

Pel que fa a l'edat, la *Taula 2* senyala que el 73,1% dels advocats que s'han donat d'alta a l'ICAB entre 2000 i 2006 tenen entre [25-35) anys. A partir d'aquesta edat, i a excepció del 14,0% de professionals entre [35-40) anys, la resta d'interval d'edat tenen un percentatge al voltant o inferior al 5%. En altres paraules, l'advocat incorporat a la nostra institució és fonamentalment un professional jove.

Taula 2. Edat a l'any 2006 (interval de 5 anys)

Edat a l'any 2006	Freqüència	Percentatge	Percentatge acumulat
[20-25)	65	1,2	1,2
[25-30)	1714	30,4	31,5
[30-35)	2411	42,7	74,3
[35-40)	792	14,0	88,3
[40-45)	319	5,7	94,0
[45-50)	150	2,7	96,6
[50-55)	100	1,8	98,4
[55-60)	50	,9	99,3
[60-65)	20	,4	99,6
[65-70)	10	,2	99,8
[70-75)	6	,1	99,9
[75-80)	3	,1	100,0
[85-90)	1	,0	100,0
Total	5641	100,0	

La qüestió de l'edat és una variable amb relacions significatives segons el sexe ($p < ,000$). En la *Figura 1* s'hi observa que en els trams d'edat que van des de els 20 i fins als 40 anys, les dones són majoria. Amb 40 i més anys els homes són majoria, tot advertint que els lletrats i les lletrades amb aquesta edat constitueixen tan sols un 11,7 del total de professionals que han ingressat a l'ICAB des de l'any 2000.

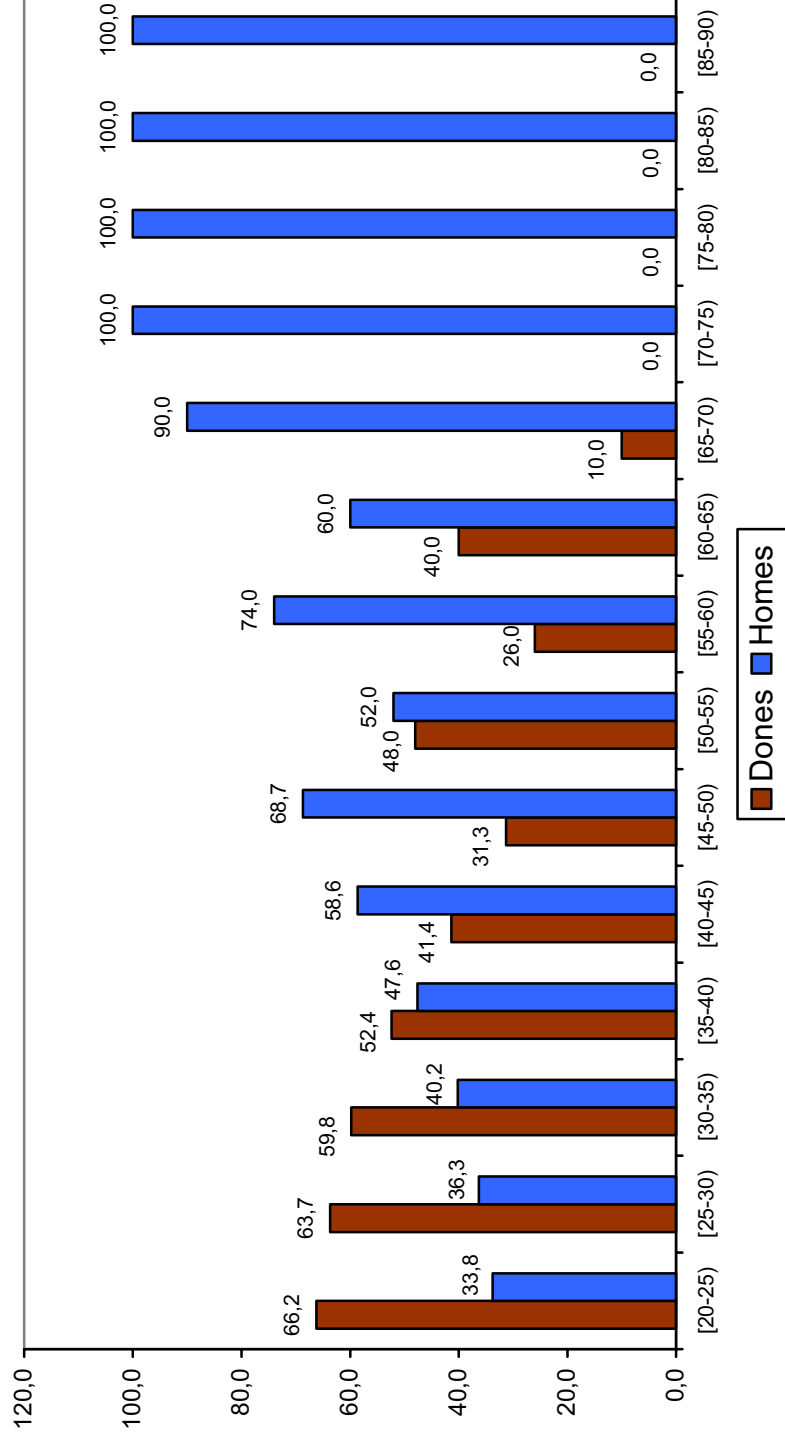
Països d'origen

Una realitat cada cop més evident dintre de la nostra societat és el flux migratori a tots els nivells; per dir-ho en termes propers a la nostra professió, no tan sols es tracta de la arribada de persones a les quals se'ls pot donar un servei en un futur; a més, l'exercici de la professió comença a incorporar advocats i advocades procedents de diverses parts del món —especialment de l'Amèrica de parla castellana—, si bé encara en petites proporcions (comparades amb la totalitat dels nous col·legiats).

Taula 3. Àrea geogràfica de procedència

	Freqüència	Percentatge	Percentatge acumulat
Europa / UE	5506	97,6	97,6
Europa / No UE	7	,1	97,7
Amèrica / Nord	7	,1	97,9
Amèrica / Centre	3	,1	97,9
Amèrica / Antilles - Carib	12	,2	98,1
Amèrica / Sud	89	1,6	99,7
Àsia	9	,2	99,9
Àfrica	3	,1	99,9
No s'indica	5	,1	100,0
Total	5641	100,0	

PERCENTATGE D'ADVOCATS SEGONS SEXE I EDAT (per intervals)

Dels professionals incorporats a l'ICAB entre 2000-2006, un 95,1% són d'Espanya, Estat que és majoria en el conjunt de països de la Unió Europea d'on procedeixen els nostres professionals (un 97,6% —v. *Taula 3*). Malgrat els percentatges que representen en el total estudiat, cal advertir la incorporació en els darrers anys de 52 advocats italians (0,9% del total), 38 alemanys (0,7% del total) i 17 francesos (0,3% del total).

Pel que fa a la resta d'àrees geogràfiques descrites en la *Taula 3*, s'hi observa la incorporació de:

- 89 professionals originaris d'Amèrica del Sud (un 1,6% del total); més específicament: 29 argentins (0,5% del total), 19 peruans (0,3% del total), 15 colombians (0,3% del total) i 12 veneçolans (0,2% del total), entre les nacionalitats més freqüents (resta un 0,3% d'altres països sud-americans).
- 12 professionals de l'àrea de Les Antilles i el Carib (un 0,2% del total); concretament, 11 cubans i 1 porto-riqueny.

Formació bàsica

Com a formació bàsica del professional que s'incorpora a l'ICAB, s'hi inclouen els estudis que condueixen a l'obtenció de la llicenciatura en Dret; addicionalment, considerem el coneixement d'idiomes de l'advocat, la qual cosa és una eina d'indiscutible utilitat per al desenvolupament professional.

Estudis de Llicenciatura: Universitats i any de titulació

Els estudis de llicenciatura per a gran part dels col·legiats incorporats a la nostra institució han estat cursats a Catalunya (un 80,7%; v. *Taula 4*). Aquesta proporció, segons les diferents universitats, queda desglossada de la següent manera:

- Universitat de Barcelona (UB), 41,6%;
- Universitat Pompeu Fabra (UPF), 12,5%;

- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), 10,1%;
- Universitat Abat Oliba CEU (UAO), 7,1%;
- Universitat Ramon Llull (URL), 3,9%;
- Universitat Oberta de Catalunya (UOC), 1,3%;
- Universitat de Girona (UDG), 1,2%;
- Universitat Internacional de Catalunya (UIC), 1,2%;
- Universitat de Lleida (UDL), 1,1%;
- Universitat Rovira i Virgili (URV), 0,6%; i
- Institut Superior de Dret i Economia (ISDE), 0,1%.

Aquesta relació mostra un predomini de la UB en el conjunt d'universitats d'on surten els professionals incorporats a l'ICAB entre 2000-2006; tanmateix, s'observa un cert equilibri entre la UPF i la UAB. I finalment, cal advertir la importància de la UOC, que s'hi situa per sobre d'altres institucions com ara la UDG, UIC o la UDL.

De la resta de institucions, és interessant destacar (v. *Taula 4*):

- la importància de la UNED (4,9% del total) en el conjunt de l'Estat Espanyol;
- i la semblança, per una banda, entre les proporcions corresponents a universitats de Madrid (1,4%) i Navarra (1,3%); i per l'altre banda, entre institucions d'Aragó (1,1%), Andalusia (1,0%) i el País Basc (1,0%).

Taula 4. C. A. de la Universitat on es van llicenciar els col·legiats

	Freqüència	Percentatge
Catalunya	4551	80,7
C. Valenciana	50	,9
Illes Balears	17	,3
Aragó	62	1,1
Andalusia	58	1,0
Cantàbria	1	,0
Canàries	8	,1
Castella i Lleó	37	,7
Extremadura	5	,1
Galícia	24	,4
Madrid	80	1,4
Murcia	6	,1
Navarra	72	1,3
Pais Basc	54	1,0
Principat d'Astúries	14	,2
No es precisa (UNED)	277	4,9
No aplica (estranger)	153	2,7
Inf. no disponible	172	3,0
Total	5641	100,0

Per finalitzar, i consegüentment amb la qüestió de la procedència dels nostres col·legiats, tenim que un 2,7% dels advocats s'han llicenciat a universitats de l'estranger.

Conjuntament amb la Universitat d'origen dels nostres col·legiats, una altre informació d'interès és la relativa a l'any d'obtenció de la llicenciatura, data que no necessàriament ha de coincidir amb l'alta col·legial; de fet, un 22,3% dels incorporats a l'ICAB entre 2000-2006 es van llicenciar abans d'aquests anys (*Taula 5*). Pel que fa als anys analitzats, la llicenciatura la van obtenir un 74,5% dels professionals; concretament:

- en 2000, un 13,5%;
- en 2001, un 13,0%;
- en 2002, un 14,0%;
- en 2003, un 12,0%;
- en 2004, un 10,0%;

- en 2005, un 8,0%; i
- en 2006, un 4,0%.

En línies generals, tret dels darrers tres anys, hi ha una proporció al voltant d'un 13 ó 14% de col·legiats que s'han llicenciat cadascun dels anys estudiats.

Taula 5. Any en que es va expedir el títol

	Freqüència	Percentatge	Percentatge acumulado
Abans de 1996	302	5,4	5,4
[1996-2000)	953	16,9	22,2
2000	761	13,5	35,7
2001	735	13,0	48,8
2002	792	14,0	62,8
2003	676	12,0	74,8
2004	565	10,0	84,8
2005	452	8,0	92,8
2006	227	4,0	96,8
Inf. no disponible	178	3,2	100,0
Total	5641	100,0	

Idiomes

La informació sobre els idiomes que, a més del català i castellà, parlen els nostres professionals, es restringeix a un 0,8% dels advocats incorporats a l'ICAB entre 2000 i 2006. Malgrat la petita quantitat de dades en aquest sentit (en un 99,2% dels casos no hi ha informació), cal mencionar que dintre del grup de col·legiats estudiat:

- l'anglès és una llengua que parlen 36 advocats (un 0,6% del total);
- el francès el parlen 19 (un 0,3% del total);
- l'italià, 5 (un 0,1% del total); i
- el romanès, només el parla 1 col·legiat (un 0,0% del total).

Ingrés al món professional

Un pas fonamental per a l'exercici de l'advocacia és la incorporació al corresponent col·legi professional. Aquest pas, però, no necessàriament queda com un fet puntual i definitiu en la vida dels professionals; en ocasions, pot venir acompanyat de canvis pel que fa a les altes i baixes tant de la col·legiació com del propi exercici professional.

Incorporació a l'ICAB

El grup estudiat s'ha incorporat en diferents proporcions a l'ICAB al llarg dels 7 anys estudiats. Així, en la *Taula 6* es veu que, dintre del període considerat, l'any amb més col·legiats ha estat 2003 (amb un 18,6% del total), seguit de 2004 (15,0%) i 2005 (14,9%) —dos anys que van registrar pràcticament el mateix número d'incorporacions. L'any amb menys col·legiacions d'aquest període ha estat 2000 (11,6%), seguit de 2006 (13,0%). Finalment, 2001 (13,3%) i 2002 (13,6%) han presentat un comportament semblant pel que fa a la quantitat de nous col·legiats.

Taula 6. Any d'incorporació a l'ICAB

Any	Freqüència	Percentatge	Percentatge acumulat
2000	654	11,6	11,6
2001	752	13,3	24,9
2002	766	13,6	38,5
2003	1047	18,6	57,1
2004	848	15,0	72,1
2005	840	14,9	87,0
2006	734	13,0	100,0
Total	5641	100,0	

Temps entre el final de la carrera i l'alta a l'ICAB

Com s'ha mencionat anteriorment, la data de titulació en Dret i la col·legiació no necessàriament han de ser les mateixes. No obstant, i tal com es veu a la *Taula 7*, la tendència general en la mostra de col·legiats estudiada és col·legiar-se al mateix any de la llicenciatura (35,5%), o bé un any després (24,4%). Dit d'una altra manera:

- una tercera part dels col·legiats s'incorporen a l'ICAB el mateix any en què ha obtingut la titulació en Dret; i,
- una quarta part es col·legia durant l'any següent a la seva sortida de la Facultat.

Taula 7. Temps entre el final de la carrera i l'alta a l'ICAB

	Freqüència	Percentatge	Percentatge acumulat
El mateix any de llic.	2001	35,5	35,5
1 any després de llic.	1375	24,4	59,8
2 anys després de llic.	659	11,7	71,5
3 anys després de llic.	430	7,6	79,2
4 anys després de llic.	248	4,4	83,5
[5-10) anys després de llic.	540	9,6	93,1
[10-15) anys després de llic.	127	2,3	95,4
15 i més anys després de llic.	82	1,5	96,8
Abans de llicenciar-se	1	,0	96,8
Inf. no disponible	178	3,2	100,0
Total	5641	100,0	93,1

Les altres dades complementàries a aquestes, i de certa rellevància en el conjunt, senyalen que:

- un 9,6% dels col·legiats entre 2000-2006 es van incorporar entre [5-10) anys després de llicenciar-se; i,
- un 11,7%, dos anys després d'acabar la carrera.

Taula 8. Percentatge d'advocats segons anys de titulació i incorporació a l'ICAB

Any en que es va expedir el títol	Any de incorporació a l'ICAB										Total
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006				
Abans de 1996	22	69	44	67	38	35	27			302	
	3,4%	9,2%	5,7%	6,4%	4,5%	4,2%	3,7%			5,4%	
[1996-2000)	259	225	122	138	86	62	61			953	
	39,6%	29,9%	15,9%	13,2%	10,1%	7,4%	8,3%			16,9%	
2000	339	170	86	85	34	29	18			761	
	51,8%	22,6%	11,2%	8,1%	4,0%	3,5%	2,5%			13,5%	
2001	0	263	201	125	71	48	27			735	
	,0%	35,0%	26,2%	11,9%	8,4%	5,7%	3,7%			13,0%	
2002	0	0	297	283	117	60	35			792	
	,0%	,0%	38,8%	27,0%	13,8%	7,1%	4,8%			14,0%	
2003	0	0	0	323	199	99	55			676	
	,0%	,0%	,0%	30,9%	23,5%	11,8%	7,5%			12,0%	
2004	0	0	0	0	276	203	86			565	
	,0%	,0%	,0%	,0%	32,5%	24,2%	11,7%			10,0%	
2005	0	0	0	0	0	277	175			452	
	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	33,0%	23,8%			8,0%	
2006	0	0	0	0	0	1	226			227	
	,0%	,0%	,0%	,0%	,0%	,1%	30,8%			4,0%	
Inf. no disponible	34	25	16	26	27	26	24			178	
	5,2%	3,3%	2,1%	2,5%	3,2%	3,1%	3,3%			3,2%	
Total	654	752	766	1047	848	840	734			5641	
	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%			100,0%	

Les tendències en el temps entre l'any de llicenciatura i el d'incorporació a l'ICAB són força estables al llarg del període 2000-2006. Una mirada més detallada a aquestes dades (v. *Taula 8*) mostra una distribució significativa ($p < ,000$) segons la qual el mateix any de col·legiació s'ha llicenciat una tercera part dels incorporats, i una altre quarta part l'any següent. Aquesta tendència es trenca en l'any 2000 (quan els 51,8% dels col·legiats en aquell moment s'havien llicenciat el mateix any).

Altes i baixes al Col·legi

Els advocats incorporats entre 2000-2006 són constants pel que fa a la seva col·legiació. Si es comparen els nombres d'altres i baixes d'aquests professionals (*Taula 9*), es pot veure que:

Taula 9. Relació entre el nombre d'altres i baixes a l'ICAB

		Nombre d'altres a l'ICAB			Total	
		1	2	3		
Nombre de baixes	Cap	Freqüència	5577	0	0	5577
		% del total	98,9%	,0%	,0%	98,9%
1		Freqüència	0	63	0	63
		% del total	,0%	1,1%	,0%	1,1%
2		Freqüència	0	0	1	1
		% del total	,0%	,0%	,0%	,0%
Total		Freqüència	5577	63	1	5641
		% del total	98,9%	1,1%	,0%	100,0%

- la situació de pràcticament la totalitat del grup (98,9%) és donar-se d'alta a l'ICAB un cop, i romandre en aquesta situació;
- només en l'1,1% dels casos hi ha professionals que s'han donat dos cops d'alta i un cop de baixa al col·legi; i,
- resulta del tot excepcional la situació d'1 col·legiat que s'ha donat d'alta tres cops i de baixa, dos.

Altes i baixes en l'exercici professional

La relació entre altes i baixes en el grup estudiat presenta certes particularitats pel que fa a la informació disponible. Com es pot veure a la *Taula 10*, en el 9,2% dels casos no s'especifiquen aquests moviments. En qualsevol cas, però, es fa palès que la situació més freqüent és estar d'alta en l'exercici de la professió (85,6% del total), sent les baixes a l'exercici la situació de només un 5,1% dels incorporats a l'ICAB entre els anys 2000-2006.

Taula 10. Estat actual de l'exercici professional

	Freqüència	Percentatge
Alta	4831	85,6
Baixa	290	5,1
Inf. no disponible	520	9,2
Total	5641	100,0

Cal senyalar, a més, que la manca d'informació en aquest tema (9,2%) fa que, en estudiar la dinàmica d'altes i baixes de l'exercici professional, només es pugui considerar el 90,7% dels incorporats a l'ICAB durant el període estudiat, és a dir, 5.121 advocats i advocades.

En aquest grup, i tal com mostra la *Taula 11*, la situació més freqüent correspon a la del 88,0% de professionals que s'han donat d'alta 1 cop a l'exercici professional i no han tingut cap baixa (totes les dades són significatives per a $p < ,000$). Apart d'aquest tipus d'exercici, cal advertir que dels professionals:

- 5,9% s'ha donat d'alta a l'exercici professional 2 vegades, i de baixa, 1
- 5,3% s'ha donat tant d'alta com de baixa 1 vegada (llavors, està de baixa)

Taula 11. Relación entre el nombre d'altres i baixes en l'exercici professional

		Nombre d'altres				Total	
		1	2	3	4		
Nombre de baixes	Cap	Freqüència	4506	0	0	0	4506
		% del total	88,0%	,0%	,0%	,0%	88,0%
1		Freqüència	273	303	0	0	576
		% del total	5,3%	5,9%	,0%	,0%	11,2%
2		Freqüència	0	16	20	0	36
		% del total	,0%	,3%	,4%	,0%	,7%
3		Freqüència	0	0	1	2	3
		% del total	,0%	,0%	,0%	,0%	,1%
Total		Freqüència	4779	319	21	2	5121
		% del total	93,3%	6,2%	,4%	,0%	100,0%

Altres situacions en relació amb l'exercici professionals tenen proporcions inferiors al 0,5%, la qual cosa indica que es refereixen a una vintena o menys de col·legiats (dels 5.121 dels que es té informació).

Altres col·legis professionals

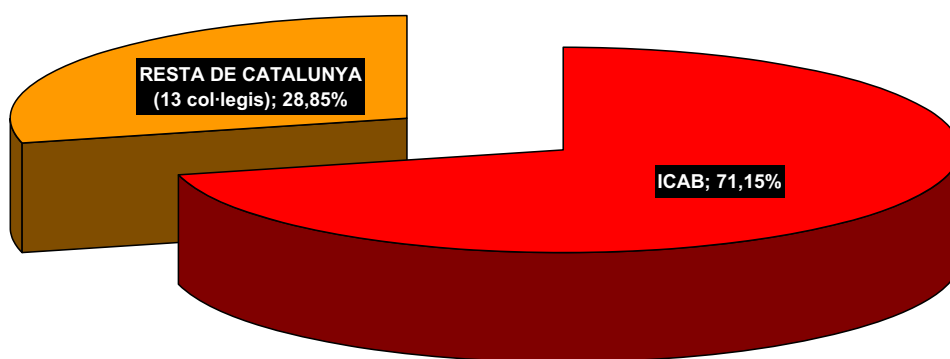
La col·legiació en altres institucions de la cohort 2000-2006 és molt minsa i es restringeix a casos puntuals, els quals senyalen en concret que hi ha col·legiats al:

- Ilustre Colegio de Abogados de Madrid (5 casos —0,1% del total);
- Il·lustre Col·legi d'Advocats de Sant Feliu de Llobregat (5 casos —0,1% del total);
- Rechtsanwaltskammer München (Col·legi d'Advocats de Munic; 2 casos —0,0% del total).
- A més a més, hi ha 1 col·legiat en cadascuna de les següents institucions: Ilustre Colegio de Abogados de Álava, Il·lustre Col·legi d'Advocats de Granollers, Il·lustre Col·legi d'Advocats de Manresa, Il·lustre Col·legi d'Advocats de Mataró i Ilustre Colegio de Abogados del Señorío de Vizcaya.

Comparativa de la ràtio d'advocats col·legiats en els diferents col·legis d'Advocats de Catalunya.

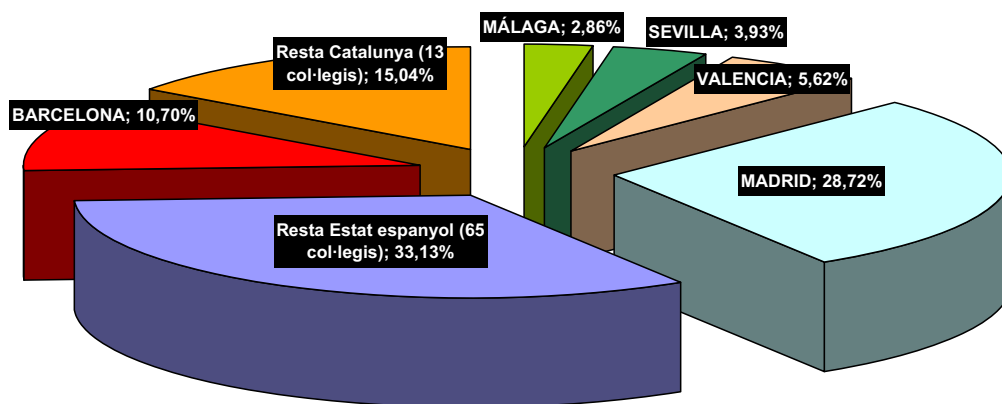
Com es pot observar a la gràfica, el nombre de col·legiats a la demarcació de l'ICAB és visiblement superior al de la resta de col·legis de la província de Barcelona.

DISTRIBUCIÓ DELS ADVOCATS ALS COL·LEGIS DE CATALUNYA

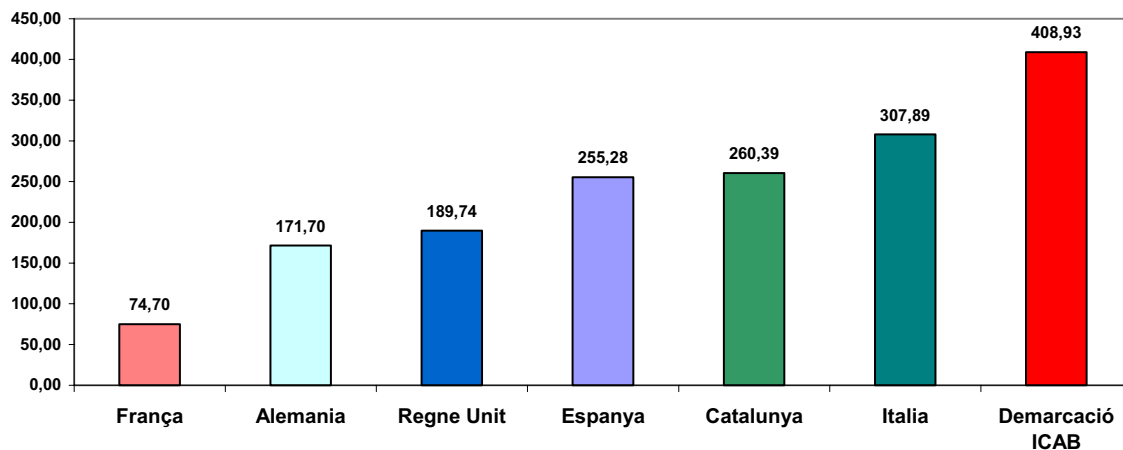
També es pot tenir en compte que l'ICAB és el segon Col·legi d'Advocats més gran de tot l'Estat espanyol.

DISTRIBUCIÓ ADVOCATS PER COL·LEGIS

La ràtio d'advocats per 1000 habitants en la demarcació de l'ICAB és, fins i tot, superior a la espanyola i també respecte a altres països europeus.

RÀTIO D'ADVOCATS EN EXERCICI PER 1000 HABITANTS

Els advocats a l'ICAB: consolidació de tendències i aparició de canvis

Les dades sobre l'evolució dels advocats i advocades de l'ICAB en els darrers anys posa de manifest, per una banda, la consolidació d'algunes tendències, i per l'altre banda, l'aparició de nous indicadors en el col·lectiu estudiat. En

conjunt, els resultats d'aquesta anàlisi il·lustren una realitat en principi estable però sensible a situacions que, a mitjà termini, poden comportar canvis en l'estructura i funcionament de la professió.

Entre les tendències que es consoliden es poden destacar:

- En relació amb als aspectes personals i la formació bàsica del col·legiat,
 - La composició predominant és de dones i joves entre [25-35 anys) en les noves incorporacions com a professionals de l'advocacia a l'ICAB.
 - La UB predomina com a institució educativa d'on surten els llicenciats en Dret que es col·legien a la nostra institució.
- Sobre l'ingrés del llicenciat al món de la professió,
 - La tendència majoritària és col·legiar-se el mateix any de la llicenciatura, o bé durant l'any següent.
 - Hi ha una gran estabilitat pel que fa a romandre col·legiat a la nostre institució.

Com a elements nous dintre del col·lectiu estudiat:

- En relació amb als aspectes personals i la formació bàsica del col·legiat, s'hi observa
 - La incorporació d'un centenar de lletrats provinents de la resta de la Comunitat Europea i una quantitat similar de professionals de l'Amèrica de parla castellana.
 - La demanda creixent per la formació en universitats a distància com ara la UNED o la UOC.
 - L'escàs interès pels idiomes que es dedueix de les ínfimes informacions que sobre aquest tema donen els nous col·legiats.
- Sobre l'ingrés del llicenciat al món de la professió, cal tenir en compte
 - La disminució en el nombre d'incorporacions al col·legi.
 - El que 1 de cada 20 advocats es doni de baixa de l'exercici de l'advocacia

2.2 Radiografia dels col·legiats en l'exercici de la professió: lloc de treball, horaris, tasques i satisfaccions

Les anàlisis del col·lectiu dels advocats basats en xifres i índexs generals tenen l'avantatge de la visió global, però sovint passen per alt les particularitats del dia a dia que integren l'exercici d'una professió. En aquest sentit, l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, des de la Comissió de Perspectives Socioprofessionals, va desenvolupar l'Estudi ("Radiografia") de la Professió, integrat per dues investigacions paral·leles i complementàries: una sobre els advocats en exercici en la qual han participat 610 professionals, i altra sobre els despatxos d'advocats amb una mostra de 398 despatxos d'advocats (totes dues mostres representatives).

De les dades obtingudes en la investigació sobre professionals, es consideren aquí: el context de la feina principal dels advocats, la temporalitat de la jornada laboral, les principals tasques que comprèn l'exercici professional i les satisfaccions vinculades a aquest exercici*. Aquesta selecció permet observar una homogeneïtzació en relació amb el lloc de feina i característiques de la jornada laboral; però, en paral·lel, elements diferenciadors entre advocats i advocades en les activitats desenvolupades i la satisfacció que en generen.

Context de feina principal

Com se sap, els advocats poden desenvolupar les seves activitats professionals en contextos com un despatx d'advocats, una empresa, una administració pública, etc. Per tal de tenir un coneixement recolzat en relació a la pluralitat de llocs on es treballa, es va preguntar als advocats que definissin el lloc de feina principal.

Els resultats obtinguts mostren que l'activitat principal la fan en un despatx d'advocats, unes tres quartes parts (75,2%) dels enquestats. Com es veu a la

* Aquest apartat es basa en les següents fonts:

Codina, N. (2006a). *Estudi de l'Advocacia: Radiografia dels professionals en exercici* (Informe tècnic no publicat). Barcelona: ICAB.

Codina, N. i Pestana, J.V. (en premsa). Un anàlisi socioprofessional de la abogacia: ¿ruptura de estereotipos? ¿perfiles borrosos? *Revista de Psicología Social Aplicada*.

Per a més informació, es poden consultar les referències:

Codina, N. (2006b). *Estudi de l'Advocacia: Radiografia dels despatxos d'advocats* (Informe tècnic no publicat). Barcelona: ICAB.

Comissió de Perspectives Socioprofessionals (2005, 7 de juny). *L'advocacia: Estat actual i perspectives de futur*. Barcelona: ICAB. Disponible en: <http://www.icab.es>.

Estudi Radiografia de la Professió (2005). *Món Jurídic*, 201, 8-12.

Taula 12, els altres llocs de feina identificats, són molt menys freqüents. Entre aquests últims, els més destriables són: l'empresa no pública, amb un 9,2%; les consultories, auditories, gestories i similars, amb un 7,7%; i, l'administració i l'empresa pública, amb un 3,4%.

Jornada laboral dels professionals: tipus i volum de temps

Entre les activitats laborals de l'advocat, l'atenció a visites la desenvolupen en jornades partides entre matí i tarda, el 52,8% dels entrevistats; en jornades de tarda, el 22,0%; en jornada contínua de matí i tarda, el 11,6%; i en jornada de matí, el 3,1%. A més d'aquestes formes d'organitzar l'atenció a visites, hi ha un 3,9% que no té horaris preestablerts, un 5,4% que no rep visites, i un 1,1% que no ha facilitat informació.

Globalment, el nombre d'hores que treballen a la setmana els advocats oscil·la entre un mínim de 7 i un màxim de 90 hores ($M = 45,27$; $DT = 10,09$). Així, un 71,0% diu treballar entre 40 i 55 hores a la setmana. Més detalladament:

- un 24,1% treballa entre [40-45) hores;
- un 21,0% entre [45-50), i
- un 25,9% entre [50-55).

Taula 12. Percentatge de col·legiats segons el context de l'activitat principal com a advocat

Context de feina principal	Percentatge d'advocats
Despatx d'advocats	75,2
Empreses no públiques	9,2
Consultores, auditories, gestories i similars	7,7
Administració o empresa pública	3,4
Immobiliàries i administració de finques	1,3
Activitats professionals independents/autònom	1,0
Sector de la banca i finances	0,7
Context sindicats	0,5
Notaries, fundacions, organització de consumidors, recursos humans, despatxos d'altres professionals liberal, i investigació privada	1,0 (distribuit proporcionalment, 0,2%)

Tant en les modalitats d'atenció a visites com en el volum de temps dedicat al treball, no es van obtenir diferències significatives segons el sexe o l'edat dels entrevistats.

Tasques principals durant la jornada laboral

Respecte a les activitats que s'integren en l'exercici de la professió (veure *Taula 13*), es va observar que les més comunes són les tasques d'assessorament, negociació i tribunals; també comuns però menys freqüents són la intermediació i l'arbitratge. En el desenvolupament d'aquestes tasques, es van trobar diferències significatives entre homes i dones; en concret, les advocades solen realitzar més tasques de gestió que els advocats ($p < .050$).

Una anàlisi més detallada d'aquestes tasques permet observar dos factors. Un factor és el relatiu a les activitats de gestió, coordinació, relacions comercials,

assessorament i negociació. L'altre, està compost per la mediació, la intermediació, l'arbitratge i els tribunals.

Satisfaccions relacionades amb l'exercici professional

Les majors satisfaccions s'associen, en primer lloc, a les possibilitats o expectatives d'evolució dintre de l'organització en la qual es treballa; i, en segon lloc, a la formació derivada de les experiències professionals. Pel que es refereix a les insatisfaccions, les més accentuades s'hi troben en la falta de facilitats per ocupar simultàniament diversos treballs, els ingressos econòmics i el treball del dia a dia (v. *Taula 13*).

L'anàlisi factorial de les satisfaccions amb l'exercici de l'advocacia posa de manifest dos factors. El primer inclou:

- el reconeixement de competències,
- el reconeixement de responsabilitats,
- la potenciació d'iniciatives,
- les responsabilitats atorgades,
- les possibilitats o expectatives d'evolució en la jerarquia de l'organització on s'hi treballa, i
- la promoció professional.

Taula 13. Mitjanes en els ítems sobre Tasques desenvolupades com advocat i Satisfaccions amb l'exercici professional, segons sexe i càrregues factorials per a l'anàlisi de components principals amb rotació Varimax

	M		Càrregues per factor	
	Homes	Dones	1	2
Tasques desenvolupades com a advocat				
1. Coordinació	2,25	2,28	,74	-,01
2. Relacions comercials	2,78	2,92	,72	,03
4. Gestió	2,14	1,98	,67	,07
3. Assessorament	1,51	1,58	,62	,23
5. Negociació	1,89	1,91	,59	,45
7. Mediació	2,97	2,94	,23	,81
8. Intermediació	3,17	3,12	,23	,74
Satisfaccions amb l'exercici professional				
4. El reconeixement de competències	3,22	3,16	,85	,15
3. El reconeixement de responsabilitats	3,21	3,09	,82	,18
7. La potenciació d'iniciatives	3,17	3,10	,76	,16
2. Les responsabilitats atorgades	3,30	3,09	,69	,25
8. Les possibilitats (expectatives) d'evolució dintre de la jerarquia	3,49	3,27	,67	,09
5. La promoció professional	3,09	3,00	,65	,40
6. La formació professional per les experiències	3,27	3,18	,12	,68
9. El treball del dia a dia	2,96	2,90	,17	,68
1. Els ingressos econòmics	2,90	2,72	,09	,67
10. Les facilitats per desenvolupar simultàniament altres feines	2,56	2,43	,24	,41

Nota. N = 610. Les mitjanes de les Tasques refereixen les següents opcions de resposta: 1 = *molt*, 2 = *bastant*, 3 = *poc* i 4 = *gens*. Les mitjanes de les Satisfaccions descriuen les següents opcions de resposta: 1 = *molt insatisfet*, 2 = *insatisfet*, 3 = *satisfet* i 4 = *molt satisfet*. Els valors en negreta indiquen les càrregues més altes per a cada factor.

En els elements que integren aquest factor, a més, s'hi observen diferències entre homes i dones: ells estan significativament més satisfets que elles amb el reconeixement de responsabilitats ($p < ,050$), les responsabilitats atorgades ($p < ,000$) i les possibilitats o expectatives d'evolució ($p < ,020$).

El segon factor de satisfacció incorpora:

- la formació que deriva de les experiències professionals,
- el treball del dia a dia,
- els ingressos econòmics, i
- les facilitats per a ocupar simultàniament diversos treballs.

En aquest conjunt d'aspectes, també hi apareixen diferències significatives segons el sexe: les advocades manifesten major insatisfacció amb la remuneració percebuda ($p < ,000$). Aquest resultat és congruent amb les diferències observades en els ingressos bruts anuals entre homes i dones; en concret, les advocades majoritàriament guanyen menys de 30 mil EUR/any; i els advocats són els qui perceben els majors ingressos ($p < ,000$).

L'exercici de l'advocacia: de l'homogeneïtat a la diferenciació

La radiografia de l'exercici professional de l'advocat de l'ICAB presenta una tendència a l'homogeneïtzació en relació amb el lloc de feina i característiques de la jornada laboral; però, en paral·lel, les activitats desenvolupades i la satisfacció que en generen presenta elements diferenciadors entre homes i dones, la qual cosa posa en alerta davant de la possibilitat de fenòmens com la discriminació per raons de gènere en el si de l'advocacia.

En concret, ens referim a els següents trets comuns:

- El context de la feina principal dels lletrats és el despatx d'advocats per tres de cada quatre professionals.
- Dues terceres parts dels advocats treballen entre [40-55) hores a la setmana, la qual cosa situa a bona part d'aquest col·lectiu en jornades que superen els límits establerts per la legislació vigent.
- La tendència més generalitzada en el tipus de jornada inclou l'atenció al client tant pel matí com per la tarda.

A més a més, s'adverteixen diferències en:

- Els tipus de tasques que desenvolupa l'advocat:
 - Per una banda, les activitats de gestió, coordinació, relacions comercials, assessorament i negociació; i
 - Per l'altre banda, la mediació, la intermediació, l'arbitratge i els tribunals.
- Les fonts de satisfacció del nostre col·lectiu professional, les quals s'hi estructuren al voltant de dos factors, el primer d'ells considera:
 - el reconeixement de competències,
 - el reconeixement de responsabilitats,
 - la potenciació d'iniciatives,
 - les responsabilitats atorgades,
 - les possibilitats o expectatives d'evolució en la jerarquia de l'organització on s'hi treballa, i
 - la promoció professional.
- El segon factor inclou:
 - la formació que deriva de les experiències professionals,
 - el treball del dia a dia,
 - els ingressos econòmics, i
 - les facilitats per a ocupar simultàniament diversos treballs.

Prospecció dels col·legiats a l'ICAB

El perfil socioprofessional dels nostres col·legiats, a més dels anàlisis fets a partir de bases de dades institucionals i de projectes d'investigació específics, pot incorporar l'ús d'altres dades i eines estadístiques que permetin preveure possibles escenaris de futur per a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Aquesta informació prospectiva constitueix un argument per a una crítica raonada sobre les diferents mesures i orientacions que, de cara a un millor servei al col·legiat, pot engegar la nostra institució en un futur immediat.

Per a la elaboració d'aquesta prospectiva s'ha fet ús de dos informacions específiques:

- Els estudiants llicenciats en Dret de les diferents universitats de l'Estat Espanyol, anys 1998-2004, disponibles a la plana web de l'Instituto Nacional de Estadística (<http://www.ine.es>).
- Les noves incorporacions i baixes a l'ICAB en els darrers 40 anys, és a dir, entre 1967 i 2006 (ambdós inclosos), segons les dades del Departament d'informàtica de la nostra institució.

A partir d'aquestes informacions, s'exposen dues qüestions: per una banda, la relació entre els llicenciats de les universitats catalanes i els incorporats a l'ICAB; i per l'altre banda, la previsió de noves incorporacions i baixes per als propers nou anys (2007-2015).

Els llicenciats en Dret i la seva relació amb l'ICAB

En apartats precedents hem comentat que les universitats catalanes han estat les institucions on s'han llicenciat el 80,7% dels professionals incorporats al nostre col·legi entre 2000-2006. Aquesta proporció ha estat decisiva per concentrar les següents observacions a una realitat més propera, com és la de les universitats de la nostre comunitat autònoma. A més a més, es considera la distinció entre homes i dones, degut a les diferències significatives que aquesta variable introdueix en el col·lectiu d'advocats.

Cal advertir, però, que en alguns casos les universitats no han subministrat la informació corresponent —segons consta a la plana <http://www.ine.es>; per això, es tenen en compte només les següents institucions (per al període abans esmentat): Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Ramon Llull, Universitat de Girona, Universitat de Lleida, Universitat Rovira i Virgili, Universitat Internacional de Catalunya i Universitat Oberta de Catalunya.

Llicenciats en Dret d'universitats catalanes

L'observació del nombre de llicenciats en Dret a les universitats catalanes considerades (*Taula 14*) fa palès que al llarg dels anys, la tendència general és anar a la baixa, tret d'una excepció en l'any 2003 (quantitat que en cap cas arriba als nivells dels anys anteriors). Aquesta tendència, desglossada per institucions, indica que:

- la Universitat de Barcelona ha anat baixant el nombre de llicenciats, malgrat en l'any 2003 es va registrar un cert augment; en línies generals, aquesta tendència és comú a la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat de Girona;

Taula 14. Nombre de llicenciats en Dret en les universitats catalanes entre 1998 i 2004 segons sexe i institució

Universitats	Sexe	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	Total
Universitat de Barcelona	Homes	412	338	263	238	227	246	242	1.966
	Dones	729	540	484	384	413	444	322	3.376
	Total	1.141	878	747	622	640	690	624	5.342
Universitat Autònoma de Barcelona	Homes	154	144	108	113	120	114	106	859
	Dones	269	224	231	254	169	198	203	1.548
	Total	423	368	339	367	289	312	309	2.407
Universitat Pompeu Fabra	Homes	64	54	62	78	72	69	80	479
	Dones	147	162	165	165	149	148	160	1.096
	Total	211	216	227	243	221	217	240	1.575
Universitat Ramon Llull	Homes	—	36	26	16	15	18	22	133
	Dones	—	26	53	27	38	32	31	207
	Total	—	62	79	43	53	50	53	340
Universitat de Girona	Homes	57	47	56	31	26	39	20	276
	Dones	87	84	81	71	53	65	55	496
	Total	144	131	137	102	79	104	75	772
Universitat de Lleida	Homes	51	51	30	36	45	27	22	262
	Dones	105	77	84	54	63	62	50	495
	Total	156	128	114	90	108	89	72	757
Universitat Rovira i Virgili	Homes	25	31	27	29	29	26	32	199
	Dones	36	45	41	41	74	60	49	346
	Total	61	76	68	70	103	86	81	545
Universitat Internacional de Catalunya	Homes	—	11	11	10	11	15	13	71
	Dones	—	21	22	10	18	18	23	112
	Total	—	32	33	20	29	33	36	183
Universitat Oberta de Catalunya	Homes	—	—	35	2	15	59	31	142
	Dones	—	—	18	3	5	32	19	77
	Total	—	—	53	5	20	91	50	219
Totals generals		2.136	1.891	1.797	1.562	1.542	1.672	1.540	12.140

Taula 15. Nombre d'advocats d'alta a l'ICAB amb titulació entre 1998 i 2004 segons sexe i universitat

Universitats	Sexe	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	Total
Universitat de Barcelona	Homes	147	121	130	112	125	95	104	834
	Dones	181	138	210	155	179	192	143	1.198
	Total	328	259	340	267	304	287	247	2.032
Universitat Autònoma de Barcelona	Homes	32	30	29	28	31	30	31	211
	Dones	49	30	42	48	53	35	44	301
	Total	81	60	71	76	84	65	75	512
Universitat Pompeu Fabra	Homes	21	26	25	38	46	30	26	212
	Dones	42	48	51	83	81	64	58	427
	Total	63	74	76	121	127	94	84	639
Universitat Ramon Llull	Homes	—	17	19	7	11	18	13	85
	Dones	—	6	22	14	24	21	15	102
	Total	—	23	41	21	35	39	28	187
Universitat de Girona	Homes	7	2	6	9	3	2	1	30
	Dones	6	5	12	7	1	7	2	40
	Total	13	7	18	16	4	9	3	70
Universitat de Lleida	Homes	4	4	4	5	7	2	3	29
	Dones	3	1	5	3	4	6	1	23
	Total	7	5	9	8	11	8	4	52
Universitat Rovira i Virgili	Homes	—	—	2	3	2	2	1	10
	Dones	1	3	3	3	6	3	2	21
	Total	1	3	5	6	8	5	3	31
Universitat Internacional de Catalunya	Homes	—	—	4	3	3	4	9	23
	Dones	—	1	5	5	9	8	6	34
	Total	—	1	9	8	12	12	15	57
Universitat Oberta de Catalunya	Homes	—	—	1	—	4	7	15	27
	Dones	—	—	—	—	2	1	7	10
	Total	—	—	1	—	6	8	22	37
Totals generals		493	432	570	523	591	527	481	3.617

- les universitats de Lleida i Rovira i Virgili tenen increments importants en els anys 2000 i 2002 respectivament, rere els quals el nombre de llicenciats ha anat a la baixa;
- la Universitat Internacional de Catalunya presenta una certa estabilitat al llarg del període estudiat;
- la Universitat Pompeu Fabra és la que a l'any 2004, i en relació amb el curs anterior, ha augmentat més el nombre de llicenciats.

En relació amb el sexe, es veu que, tret de la Universitat de Lleida (i per una petita diferència), en la resta d'institucions s'han llicenciat més dones que homes.

Nombre de col·legiats segons sexe i universitats

En general, la realitat corresponent al nombre dels llicenciats en Dret s'ha traslladat parcialment a las col·legiacions de l'ICAB, com es desprèn de la *Taula 15*. Rere un augment important entre els anys 1999 i 2000, i un repunt l'any 2002, entre 2003 i 2004 s'ha produït un descens en el nombre de col·legiacions dels llicenciats que provenen de les universitats considerades. Més específicament:

- les universitats que han anat augmentant la presència dels seus llicenciats a l'ICAB són les universitats Internacional i Oberta de Catalunya (totes dues de titularitat privada), si bé en el conjunt dels col·legiats de la nostra institució les seves proporcions són més aviat petites;
- les institucions localitzades fora de la província de Barcelona són las que tenen una aportació més reduïda de professionals col·legiats a l'ICAB.
- Entre 2003 i 2004, d'entre les universitats públiques, només la Universitat Autònoma de Barcelona ha augmentat el nombre de col·legiats a l'ICAB.

Pel que fa a la qüestió del sexe, la superioritat numèrica de la dona és la tendència més generalitzada, malgrat hi han excepcions com les universitats de Lleida, Internacional i Oberta de Catalunya.

Relació entre els advocats d'alta a l'ICAB i els llicenciats en Dret

En pàgines precedents s'han descrit les tendències sobre el temps entre la llicenciatura en Dret i l'inici professional de l'advocat (és a dir, el moment en que es col·legia a la nostra institució). A més, s'ha pogut veure l'estabilitat amb respecte a les relacions amb l'ICAB; dit en altres paraules, un cop el professional es dona d'alta al Col·legi, s'hi queda.

Aquesta informació cal complementar-la amb la proporció dels llicenciats en Dret que efectivament passen a constituir part dels nostres col·legiats, i que actualment es troben d'alta a l'ICAB. Per dilucidar aquesta qüestió, s'ha calculat una proporció entre les dades de les *Taules 14 i 15*, i que dona com a resultat la informació de la *Taula 16*. En concret, s'ha dividit el nombre de col·legiats, col·legiades i total de ambdues categories, amb titulació entre 1998 i 2004, per a cadascuna de les universitats considerades; aquest resultat s'ha multiplicat per 100 per facilitar la lectura i els comentaris corresponents. El producte d'aquesta operació, ens indica que:

- Dels llicenciats durant 1998 i 1999 es va incorporar a l'ICAB gairebé una quarta part del total (respectivament, un 23,0% i un 22,7%).
- A partir de l'any 2000, el nostre col·legi ha incorporat una tercera part dels llicenciats de les universitats considerades; tret de l'any 2002 (quan es va donar d'alta un 38,3% dels llicenciats) aquesta tendència ha estat al voltant del 31%.

Taula 16. Relació entre els advocats d'alta a l'ICAB titulats entre 1998-2004 i el total de llicenciats en dret segons sexe i universitat

Universitats	Sexe	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	Total
Universitat de Barcelona	Homes	35,6	35,7	49,4	47,0	55,0	38,6	42,9	42,4
	Dones	24,8	25,5	43,3	40,3	43,3	43,2	44,4	35,4
	Total	28,7	29,4	45,5	44,5	47,5	41,5	39,5	38,0
Universitat Autònoma de Barcelona	Homes	20,7	20,8	2,8	24,7	25,8	26,3	29,2	24,5
	Dones	18,2	13,3	18,1	18,8	31,3	17,6	21,6	19,4
	Total	19,1	16,3	20,9	20,7	29,0	20,8	24,2	21,2
Universitat Pompeu Fabra	Homes	32,8	48,1	40,3	48,7	63,8	43,4	32,5	44,2
	Dones	28,5	29,6	30,9	50,3	54,3	43,2	36,2	38,9
	Total	29,8	34,2	33,5	49,7	57,4	43,3	35,0	40,5
Universitat Ramon Llull	Homes	—	47,2	73,0	43,7	73,3	100,0	59,0	63,9
	Dones	—	23,0	41,5	51,8	63,1	65,6	48,3	49,2
	Total	—	37,0	51,8	48,8	66,0	78,8	52,8	55,0
Universitat de Girona	Homes	12,2	4,2	10,7	29,0	11,5	5,1	5,0	10,8
	Dones	6,8	5,9	14,8	9,8	1,8	10,7	3,6	8,0
	Total	9,0	5,3	13,3	16,6	5,0	8,6	4,0	9,0
Universitat de Lleida	Homes	7,8	7,8	13,3	13,8	15,5	7,4	13,6	11,0
	Dones	2,8	1,2	5,9	5,5	6,3	9,6	2,0	4,6
	Total	4,4	3,9	7,8	8,8	10,1	8,9	5,5	6,8
Universitat Rovira i Virgili	Homes	—	—	7,4	10,3	6,8	7,6	3,1	5,0
	Dones	2,7	6,6	7,3	7,3	8,1	5,0	4,0	6,0
	Total	1,6	3,9	7,3	8,5	7,7	5,8	3,7	5,6
Universitat Internacional de Catalunya	Homes	—	—	36,3	30,0	27,2	26,6	69,2	32,3
	Dones	—	9,0	22,7	50,0	50,0	44,4	26,0	30,3
	Total	—	4,7	27,2	40,0	41,3	36,3	41,6	31,1
Universitat Oberta de Catalunya	Homes	—	—	2,8	—	26,6	11,8	48,3	19,0
	Dones	—	—	—	—	40,0	3,1	36,8	12,9
	Total	—	—	1,8	—	30,0	8,7	44,0	16,8
Totals generals			23,0	22,7	31,7	33,4	38,3	31,2	29,7

Si es consideren els resultats per universitats, tenim que a l'ICAB s'han incorporat:

- un 55,0% dels llicenciats per la Universitat Ramon Llull;
- al voltant d'un 40% dels ingressats de les Universitats de Barcelona i Pompeu Fabra (respectivament, un 38,0% i un 40,5%);
- una tercera part (31,1%) dels que han completat els estudis a la Universitat Internacional de Catalunya
- una cinquena part (21,2%) dels llicenciats que provenen de la Universitat Autònoma de Barcelona;
- un 16,8% dels llicenciats de la Universitat Oberta de Catalunya; i,
- menys d'un 10% dels que han estudiat a les Universitats de Girona (9,0%), Lleida (6,8%) i Rovira i Virgili (5,6%).

En relació amb la distinció entre sexes, tenim que s'han incorporat com a advocats a l'ICAB:

- un 63,9% dels llicenciats a la Universitat Ramon Llull;
- un 44,2% de la Universitat Pompeu Fabra i un 42,4% de la Universitat de Barcelona;
- un 32,3% de la Universitat Internacional de Catalunya;
- un 24,5% de la Universitat Autònoma de Barcelona;
- un 19,0% de la Universitat Oberta de Catalunya;
- al voltant d'un 10% de universitats com a las de Girona i Lleida; i
- un 5,0% dels graduats a la Universitat Rovira i Virgili.

Pel que fa a les advocades, en tenim de llicenciades a:

- la Universitat Ramon Llull, un 49,2%;
- la Universitat Pompeu Fabra, un 38,9%;
- la Universitat de Barcelona, un 35,4%;
- la Universitat Internacional de Catalunya, un 30,4%;
- la Universitat Autònoma de Barcelona, un 19,4%;
- la Universitat Oberta de Catalunya, un 12,9%; i

- de les universitats de Girona, Lleida i Rovira i Virgili, menys d'un 10%.

Escenaris de futur: els advocats i les advocades dels propers anys

2.3 La prospecció: abast i limitacions

La previsió d'escenaris de futur des d'un punt de vista quantitatiu comporta oferir dades que tenen la intenció d'apropar-se a una realitat davant la qual pot predominar la intuïció o el desconeixement. Aquesta avantatja de certs models de predicció, però, no ha de deixar de banda el fet que tota prospecció està condicionada per factors com ara les diferències entre el volum i tipus de variables considerades i la complexitat de la realitat mateixa.

El propòsit d'aquesta reflexió no és cap altre que advertir en la prudència la millor companya de la prospecció, i recomanar un seguiment que permeti anar contrastant els resultats de les prediccions matemàtiques amb els imprevistos i els canvis —que, en el nostre cas, puguin incidir en la dinàmica de noves incorporacions i baixes a l'ICAB en els propers anys.

Col·legiats a partir del registre històric de l'ICAB. Una mirada fins al 2015

La elaboració dels escenaris de futur de les altes i les baixes a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona s'ha fet a partir del registre històric —de noves incorporacions i baixes— coordinat des del Departament d'informàtica de l'ICAB. D'aquest registre s'ha considerat un període de 40 anys (1967-2006), la qual cosa permet comptar amb major informació de base per a les prospeccions.

En la informació inicial s'ha fet la distinció entre homes i dones, degut a la importància d'aquesta variable en diferents indicadors del perfil socioprofessional de l'advocat (tal com s'ha vist en apartats precedents). Pel que fa a l'abast de la predicció, s'ha limitat fins al 2015, tot advertint que

en la mesura que la prospecció s'allarga en el temps, augmenta la possibilitat d'incórrer en distorsions producte del propi procediment: preveure escenaris de futur amb indicadors que, amb l'esdevenir del temps, es vegin influïts per variables poc presents o fins i tot desconegudes en l'actualitat.

I, per acabar, una precisió sobre la presentació de les dades: la prospecció es podrà observar en valors numèrics i amb representacions gràfiques d'homes i dones (junts i per separat), amb les especificacions del model matemàtic considerat com a més indicat (a partir de les dades introduïdes i d'acord amb el processament de l'eina informàtica utilitzada —v. la Fitxa tècnica d'aquest apartat).

Noves incorporacions

Les incorporacions previstes fins al 2015 mostren en línies generals un increment en el nombre de nous col·legiats, però seguint un ritme que alterna augments i disminucions fins al 2010, any a partir del qual la tendència predominant és l'increment (*Taula 17*).

Taula 17. Previsió de nous col·legiats per al període 2007-2015

Anys	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Homes	326	326	326	326	326	326	326	326	326
Dones	553	496	510	490	602	608	663	695	844
Totals	879	822	836	816	928	934	989	1.021	1.170

Pel que fa a les diferències entre homes i dones, en el cas dels advocats s'observa un creixement que tendeix a ser lineal i estable; en canvi, es

preveu que les advocades vagin augmentant progressivament fins al punt de poder duplicar i fins i tot triplicar la incorporació d'advocats.

En representar conjuntament el registre històric i les estimacions d'homes i dones que s'incorporaran a l'ICAB (*Figura 2*) es veu com durant la dècada dels anys 90 —en concret, a partir de 1995— es va canviar la tendència predominant fins aquell moment: el predomini de noves incorporacions d'homes en relació amb les de dones. A partir d'aquesta data, malgrat hi han hagut moments amb un cert paral·lelisme entre els sexes, les dones han començat a despuntar quantitativament en el conjunt del col·lectiu de professionals del Dret.

La representació per separat d'aquestes dades (*Figura 3*) permet veure amb més claredat les perspectives descrites, sobretot pel que fa a la diferències entre:

- l'estabilitat dels advocats, i
- la progressió de les advocades en el conjunt del col·lectiu d'aquesta professió a l'ICAB.

Previsió de baixes

Les baixes que es preveuen a l'ICAB fins a l'any 2015 mostra una certa estabilitat entre els anys 2007 i 2008, data a partir de la qual comença una progressió petita i constant pel que fa a la quantitat de baixes entre els col·legiats (*Taula 18*).

Figura 2. Registre històric (1967-2006) i previsió (2007-2015) de noves incorporacions a l'ICAB segons sexe (combinats)

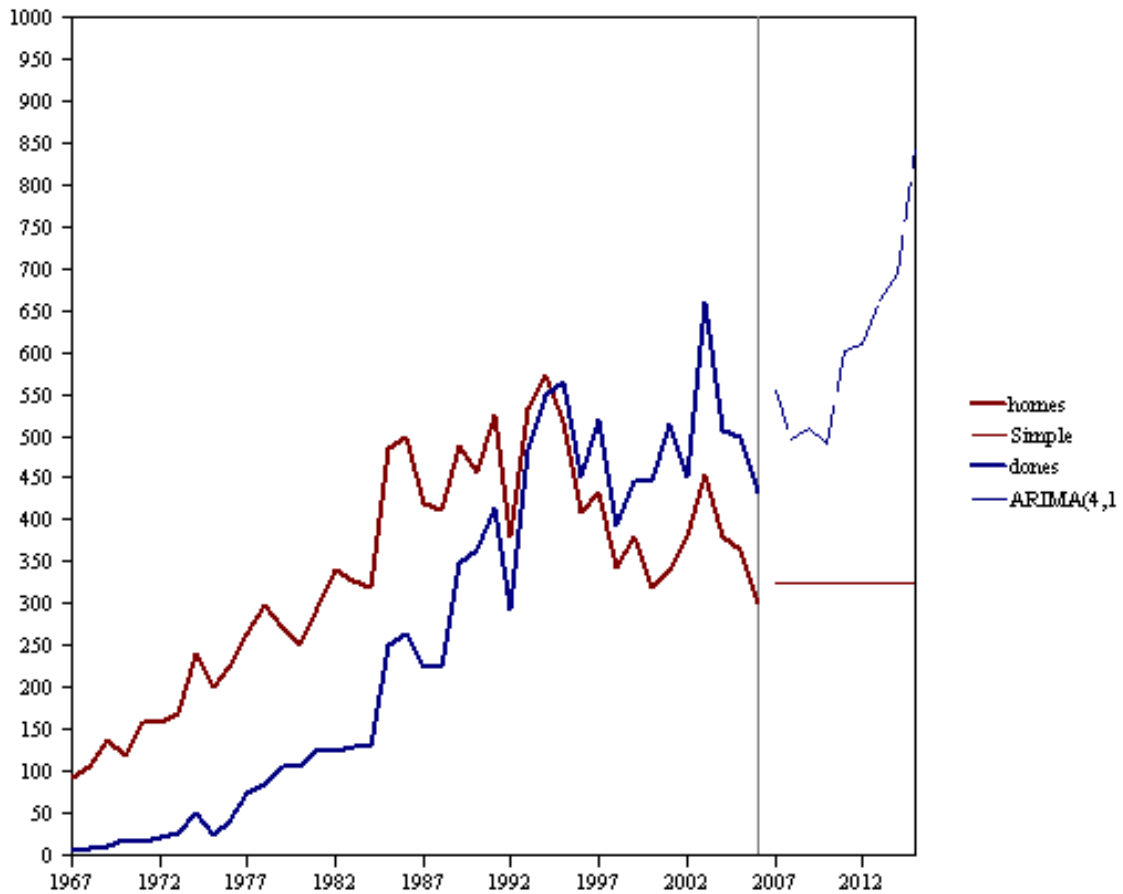
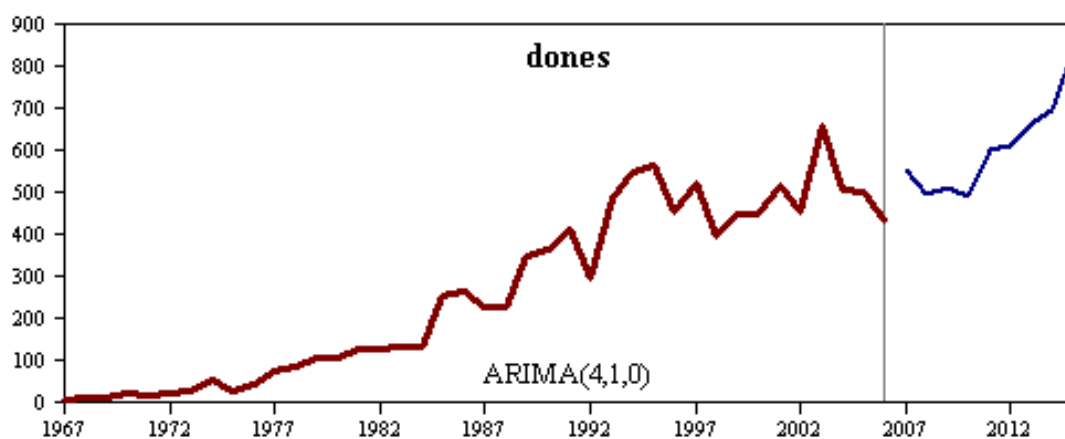
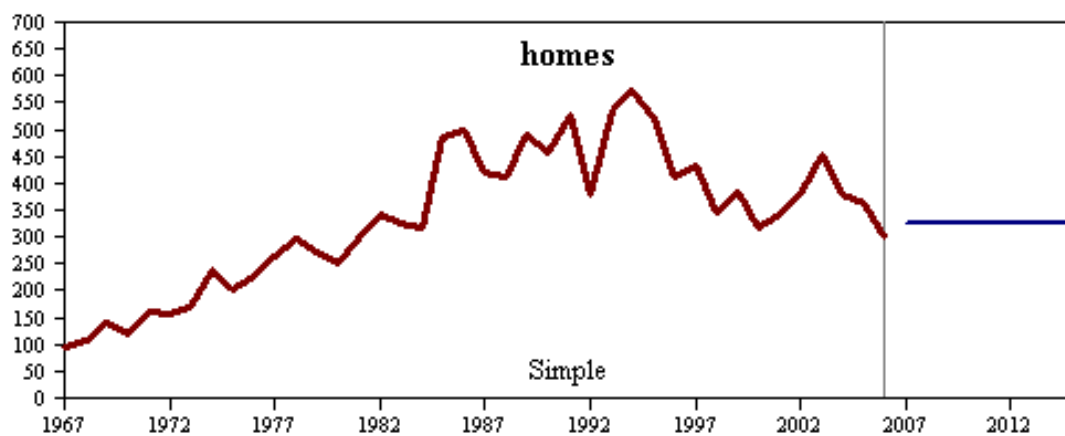

Figura 3. Registre històric (1967-2006) i previsió (2007-2015) de noves incorporacions a l'ICAB segons sexe (per separat)

En relació a la dinàmica estimada per als homes i les dones, en el cas dels advocats s'observa un comportament lineal i estable d'unes 300 baixes per any. En canvi la tendència per a les advocades és augmentar progressivament, escurçant els nivells previstos per als homes tan sols cap a l'any 2015.

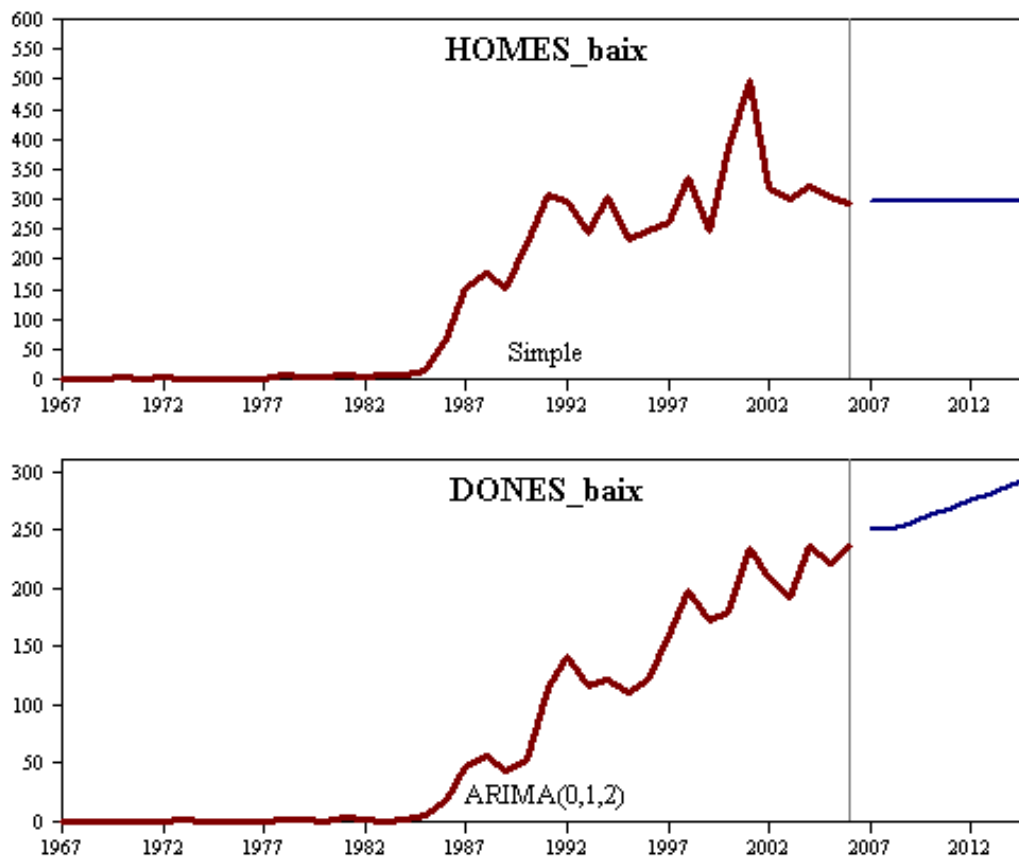
Taula 18. Previsió de baixes per al període 2007-2015

Anys	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Homes	298	298	298	298	298	298	298	298	298
Dones	251	250	256	263	269	275	282	288	294
Totals	549	548	554	561	567	573	580	586	592

En veure les previsions de baixes per a homes i per a dones (*Figura 4*) es fa palesa la diferència entre tots dos, concretament per:

- la tendència dels advocats a mantenir un nombre de baixes constant, i
- la previsió per a les advocades d'anar pujant a poc a poc.

Figura 4. Registre històric (1967-2006) i previsió (2007-2015) de baixes a l'ICAB segons sexe (per separat)

Relació entre les prospeccions d'altres i baixes. El paper de les universitats catalanes

Considerar conjuntament les previsions d'altres i baixes dels col·legiats per als propers anys, permet tenir una visió de conjunt de las incorporacions "netes" a l'ICAB; és a dir, la quantitat que resulta de restar la previsió de baixes de la d'altres. La xifra resultant d'aquesta operació (*Taula 19*) mostra una tendència descendent fins al 2010 pel que fa al nombre de col·legiacions efectives. Entre 2010 i 2011 es preveu un augment de gairebé un centenar en la quantitat de les incorporacions netes abans esmentades; a partir d'aquest moment, els resultats senyalen una tendència progressiva a l'augment.

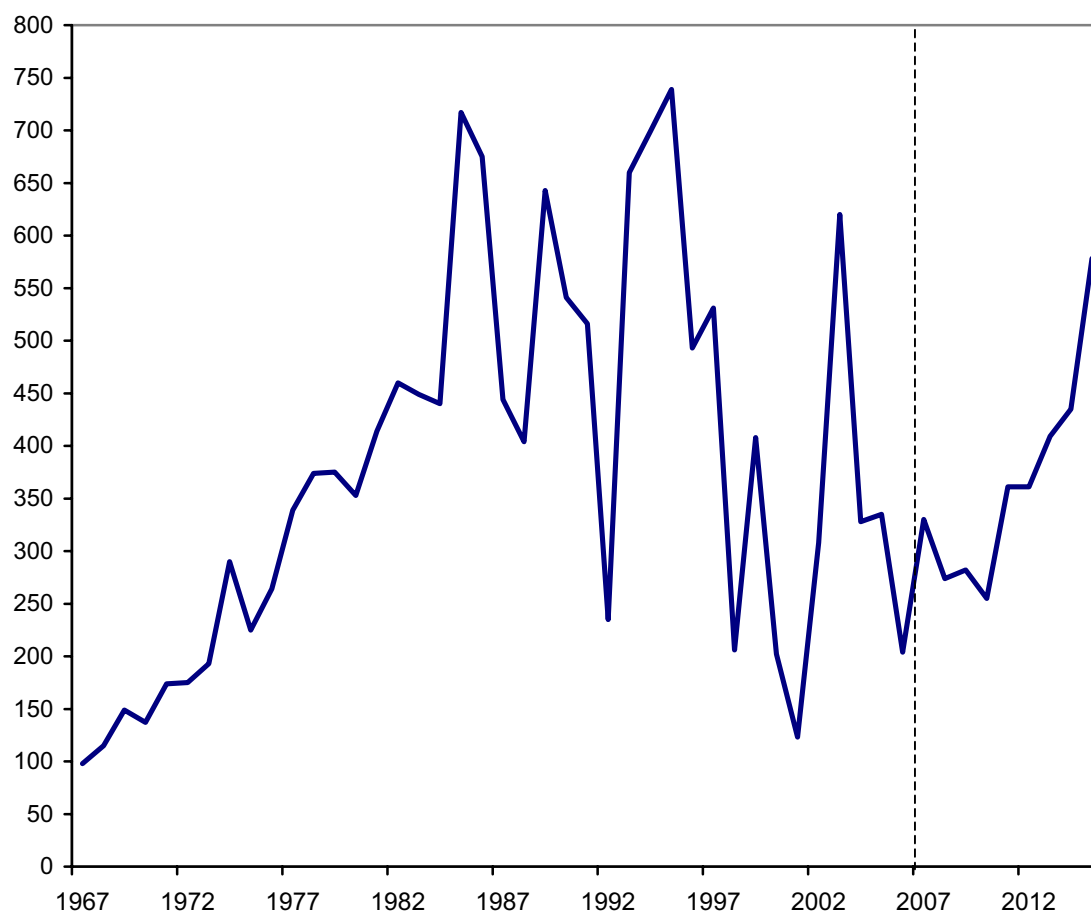
Taula 19. Relació entre les prospeccions d'altres i baixes per al període 2007-2015

Anys	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Altes	879	822	836	816	928	934	989	1.021	1.170
Baixes	549	548	554	561	567	573	580	586	592
Totals	330	274	282	255	361	361	409	435	578

Cal tenir en compte el caràcter només indicatiu d'aquest càlcul de relacions entre altes i baixes previstes. Certament, per regla general no són les mateixes persones qui durant un any es donen d'alta i baixa; però aquest càlcul sí que permet fer valoracions en relació amb un dels indicadors del creixement de la nostra institució.

Per tal de il·lustrar aquest càlcul, la *Figura 5* incorpora tant les dades històriques com les estimacions futures. Aquesta representació posa de manifest que durant els propers anys la relació entre altes i baixes previstes se situarà en un dels nivells més baixos de la història de l'ICAB, que possiblement es vagi recuperant cap a l'any 2013.

Figura 5. Registre històric (1967-2006) i previsió (2007-2015)
de les relacions entre altes i baixes a l'ICAB

Per finalitzar, en aquesta tendència prevista de les relacions entre altes i baixes cal incorporar la prospecció del nombre de llicenciats en les principals universitats catalanes per als propers anys.

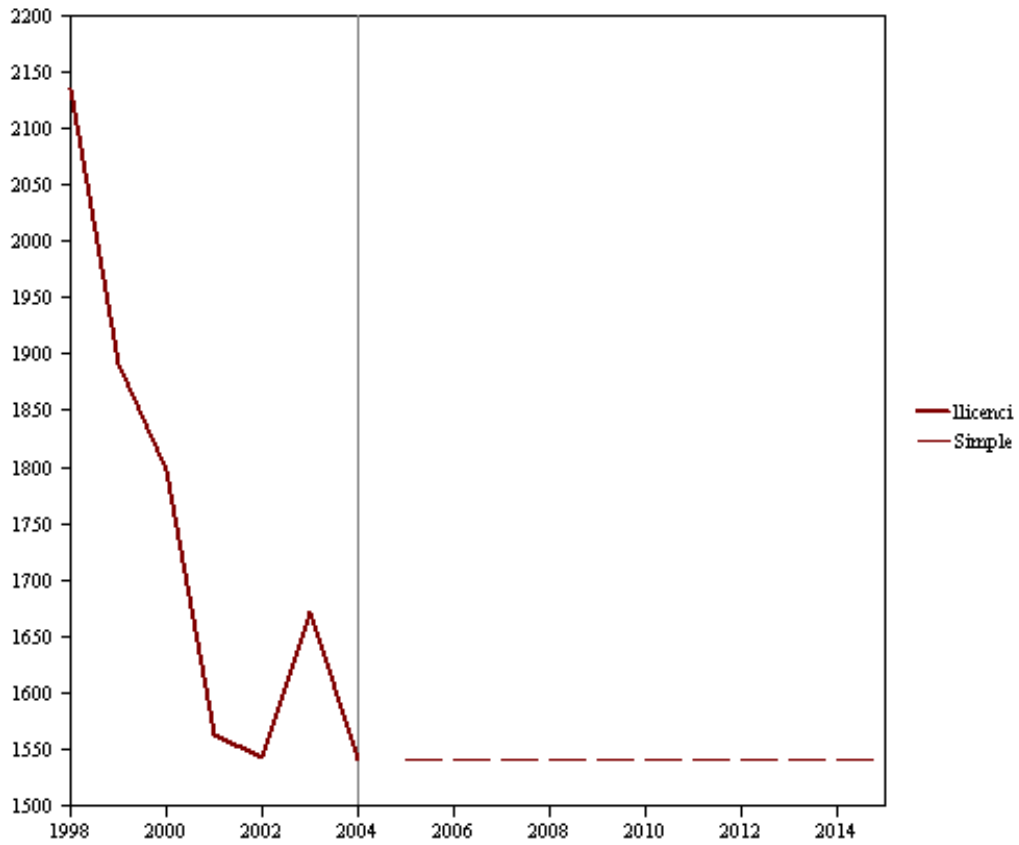
En apartats anteriors s'ha posat de manifest que l'ICAB rep un 80,7% dels col·legiats de les següents institucions: Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Ramon Llull, Universitat de Girona, Universitat de Lleida, Universitat Rovira i Virgili, Universitat Internacional de Catalunya i Universitat Oberta de Catalunya.

La proporció de llicenciats en Dret d'aquestes institucions que s'incorporen a l'ICAB, com s'ha indicat anteriorment, és d'un 31% aproximadament. Llavors, cal conèixer la previsió de nous llicenciats, segons les dades disponibles sobre el nombre de estudiants que han finalitzat estudis de Dret (1998-2004). A partir d'aquesta proporció, es poden ajustar les quantitats d'incorporacions netes a les que es fa referència en la *Taula 19* i la *Figura 5*. Certament, la diferència entre la quantitat d'informació de l'ICAB i les dades públiques de l'INE introdueix una distorsió en les comparacions, però en qualsevol cas permeten enfortir la qualitat de les prediccions per a la nostra institució.

D'acord amb el nombre de llicenciats en Dret durant els anys abans esmentats, i tal com s'observa a la *Figura 6*, rere la disminució experimentada els darrers anys en els alumnes que acaben els estudis de Dret, es preveu una estabilització al voltant de 1.540 llicenciats, la mateixa quantitat de l'any 2004. Sent prudents amb aquesta estimació, caldria pensar que el nombre de llicenciats es mantindrà en els nivells de fa 3 anys, o bé pot variar poc.

Considerant que, d'aquests 1.540 llicenciats, un 31% el que s'incorpora a l'ICAB, tenim que es pot comptar només amb 477. Aquesta quantitat, en relació amb els totals previstos en la *Taula 19*, posa de manifest la situació de la *Taula 20*, que ens indica:

Figura 6. Registre històric (1998-2004) i previsió (2005-2015) del nombre de llicenciats en Dret de les universitats catalanes

- Fins a l'any 2014, hi ha la possibilitat de que el nombre d'incorporacions efectives a l'ICAB sigui el previst, la qual cosa dona una relació positiva (+) entre les previsions de col·legiats i llicenciats.
- Per a l'any 2015, el nombre de llicenciats no cobrirà les incorporacions previstes per a la nostra institució, raó per la qual es preveuen 101 nous col·legiats menys dels estimats; és a dir, un dèficit (-).

Taula 20. Ajust en la relació entre les prospeccions d'altres i baixes (2007-2015) segons la previsió de llicenciats en Dret (2005-2015)

Anys	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Totals col·legiacions efectives*	330	274	282	255	361	361	409	435	578
Llicenciats previstos**	477	477	477	477	477	477	477	477	477
Valoració de la situació	+	+	+	+	+	+	+	+	-

Nota. * Resultat de restar la previsió de baixes de la previsió d'altres. ** Quantitat corresponent al 31% dels 1.540 llicenciats per al període considerat (proporció de les universitats catalanes que s'incorpora a l'ICAB).

2.4 Escenaris de futur: els advocats i les advocades dels propers anys.

La descripció de tendències que conformen la prospecció dels col·legiats de l'ICAB permet distingir entre l'escenari actual i les previsions futures per aquest col·lectiu. En conjunt, la informació d'aquest apartat pot contribuir amb una reflexió sobre les relacions entre els professionals del Dret i les seves relacions amb el seu col·legi professional.

L'escenari actual vinculat amb els professionals de l'ICAB es caracteritza per:

- Un descens lleuger però progressiu en el nombre de llicenciats en Dret de les universitats catalanes.
- L'augment en el nombre de llicenciades per sobre dels llicenciats.
- La consolidació de l'ICAB com a la institució que esdevé el col·legi professional de la tercera part dels llicenciats d'universitats de la nostra comunitat autònoma.

Les previsions futures per a la nostra institució indiquen:

- Un ritme que alterna increments i disminucions en el nombre de nous col·legiats, on s'observa l'estabilització en les incorporacions d'homes, i una progressió en el cas de les dones.
- Un augment petit però constant en el nombre de baixes a l'ICAB, situació en la qual els homes són majoria.
- Una relació entre les previsions d'altres i baixes on hi predomina un descens progressiu per als propers 4 anys.
- L'estabilitat en el nombre de llicenciats en Dret, la qual cosa fa preveure que es podrien assolir les previsions establertes per a l'ICAB.

4. Elements per a una prospectiva socioprofessional dels advocats de l'ICAB

El perfil del professional de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona mostra la consolidació d'uns trets i l'emergència d'uns altres; el seguiment conjunt de tots dos pot contribuir a la comprensió de l'estabilitat i canvis del teixit social dels nostres lletrats.

Com a aspectes consolidats, cal destacar:

- El predomini de les dones en relació amb els homes, tant en el nombre de llicenciades com en la quantitat d'altres registrades i previstes a l'ICAB.
- El descens el nombre de persones que surten llicenciades de les facultats de Dret.
- La incorporació pràcticament immediata dels llicenciats al nostre col·legi professional, i la seva permanència a la institució.
- L'estabilitat fins ara en la proporció de llicenciats de les diferents universitats que finalment ingressen a l'ICAB (al voltant d'un 31%).
- La tendència descendent en les altes a la nostre corporació.
- La concentració de la feina principal dels professionals en despatxos d'advocats, amb força disponibilitat horària per atendre als seus clients, però amb jornades que poden arribar a resultar excessives.

Pel que fa a qüestions emergents, s'ha de tenir en compte:

- La incipient aparició d'advocats provinents de Llatinoamèrica i d'altres països de la Unió Europea.
- Els escassos indicadors sobre el domini d'idiomes dels col·legiats.
- Les diferències en el tipus de tasques que realitzen els advocats en el seu exercici professional.
- Els condicionants que introdueix la feina realitzada en la satisfacció de l'advocat, en alguns casos vinculats a desigualtats entre diferents sectors del nostre col·lectiu professional.

3. Les Delegacions

El Col·legi d'Advocats de Barcelona disposa de 11 delegacions que s'encarreguen d'atendre les necessitats dels col·legiats del seu àmbit territorial.

Arenys de Mar

Badalona

Berga

Gavà

Hospitalet de Llobregat

Igualada

Prat de Llobregat

Sant Boi de Llobregat

Santa Coloma de Gramenet

Vilafranca del Penedès

Vilanova

Les funcions de les delegacions són les següents:

- Vetllar pels advocats dels diferents àmbit territorials de la demarcació de l'ICAB
- Representar el Col·legi i mantenir informada a la Junta de Govern de les relacions amb les administracions i els òrgans judicials dels seus territoris
- Fer d'interlocutors dels advocats que pertanyen als diferents partits judicials

- Tramitar la justícia gratuïta i donar una primera orientació en relació al servei del Servei d'Orientació Jurídica (SOJ), en aquelles delegacions en que s'hagi acordat.

Els seus responsables són escollits democràticament. Aquest any 2006, s'han celebrats eleccions per proclamar nous delegats i sotsdelegats a les delegacions.

En línies generals, en els darrers anys, en especial en el 2006, s'han realitzat millores en les infraestructures, mobiliari, equipaments informàtics, enviament de llibres per a la consulta dels advocats de les delegacions. S'ha ampliat el servei de togues i servei de neteja rotatiu d'aquestes.

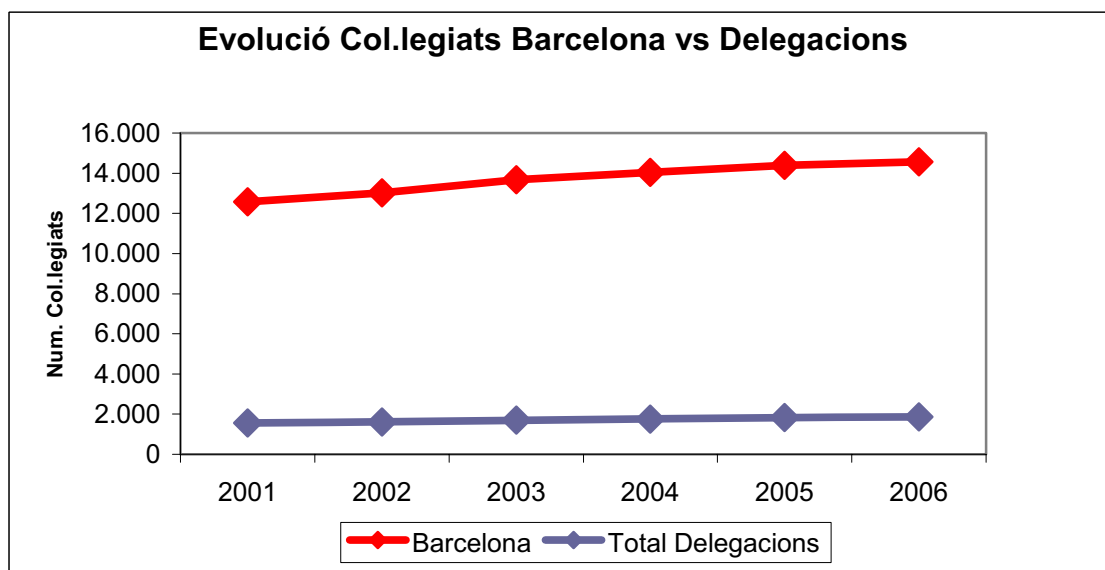
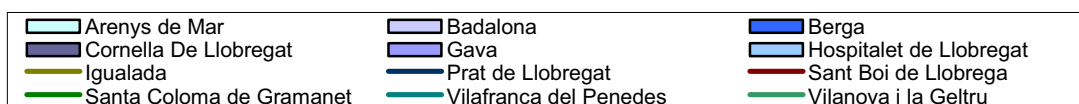
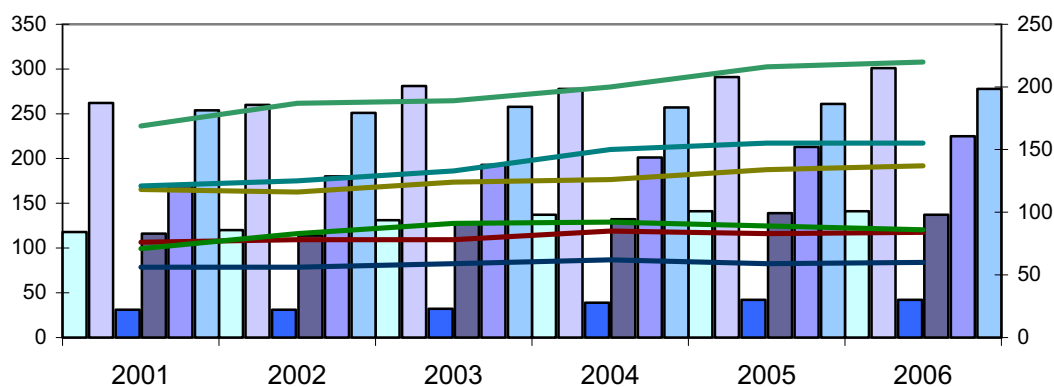
En aquest quadre comparatiu es pot veure l'evolució dels col·legiats a les Delegacions de Barcelona.

Evolució Col·legiats a les Delegacions de Barcelona
--

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arenys de Mar	118	120	131	137	141	141
Badalona	262	260	281	278	291	301
Berga	31	31	32	39	42	42
Cornella De Llobregat	116	114	127	132	139	137
Gavà	169	180	193	201	213	225
Hospitalet de Llobregat	254	251	258	257	261	278
Igualada	118	116	124	126	134	137
Prat de Llobregat	56	56	59	62	59	60
Sant Boi de Llobregat	76	78	78	85	83	84
Santa Coloma de Gramanet	71	83	91	92	89	86

Vilafranca del Penedès	121	125	133	150	155	155
Vilanova i la Geltrú	169	187	189	200	216	220
Total Delegacions	1.561	1.601	1.696	1.759	1.823	1.866
Barcelona	12.583	13.026	13.670	14.048	14.388	14.569

Com es pot veure, hi ha un augment gradual del nombre de col·legiats en els darrers sis anys.

4. Les comissions

Actualment, en el Col·legi d'Advocats de Barcelona hi ha creades, més de 20 comissions. Les comissions són la part més viva del Col·legi, que li confereixen un dinamisme a la institució i que la diferencia d' altres corporacions creades amb la mateixa finalitat.

4.1 Comissió de deontologia

La funció d'aquesta Comissió és vetllar pel respecte de les normes deontològiques i professionals en les relacions de l'advocat amb el client i amb la resta d'advocats.

El control deontològic es configura com una garantia de la responsabilitat dels lletrats en l'exercici de la professió.

L'exercici de la potestat disciplinària és una de les principals funcions públiques del Col·legi que exerceix a través d'aquesta comissió. L'orientació que es vol donar consisteix en potenciar més el vessant preventiu i corrector, que el pròpiament punitiu.

Per exercir aquesta potestat, la comissió recull les queixes, les reclamacions, provinents dels organismes públics i privats, dels particulars i dels mateixos lletrats, motivades per actuacions negligents o incorrectes dels col·legiats en l'exercici de la professió.

Un cop obert i tramitat l'expedient disciplinari, la comissió, si s'escau, proposa una sanció a la Junta de Govern que decideix sobre la sanció a imposar. El control del compliment de la sanció corresponent a la comissió.

La normativa que regula la potestat disciplinària està continguda als Estatuts del Col·legi d'Advocats de Barcelona i el Codi deontològic de la advocacia catalana.

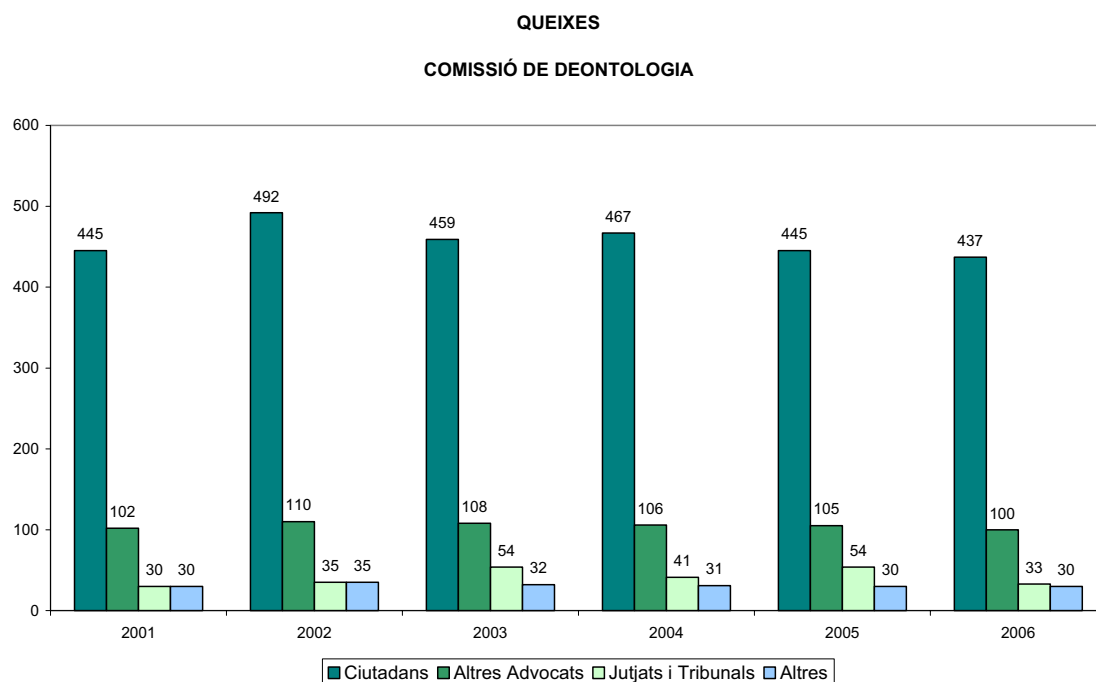
Aquesta comissió desenvolupa altres funcions, com ara:

- Informar i dur a terme cursos de formació als col·legiats en matèria deontològica i professional

- Preveure conductes irregulars i fomentar la mediació i l'arbitratge col·legial
- Exercir les funcions delegades de la Junta de Govern en matèria d'autoritzacions col·legials i relleu del secret professional, entre altres.

El balanç de l'activitat de la comissió en els darrers sis anys és especialment important, ja que mostra el nivell de conflictivitat que presenta l'advocat en l'exercici de la seva activitat professional.

Segons es desprèn de la quantificació i de l'anàlisi dels expedients tramitats en aquests darrers sis anys, la conflictivitat relacionada amb l'activitat dels advocats ha disminuït de forma progressiva.

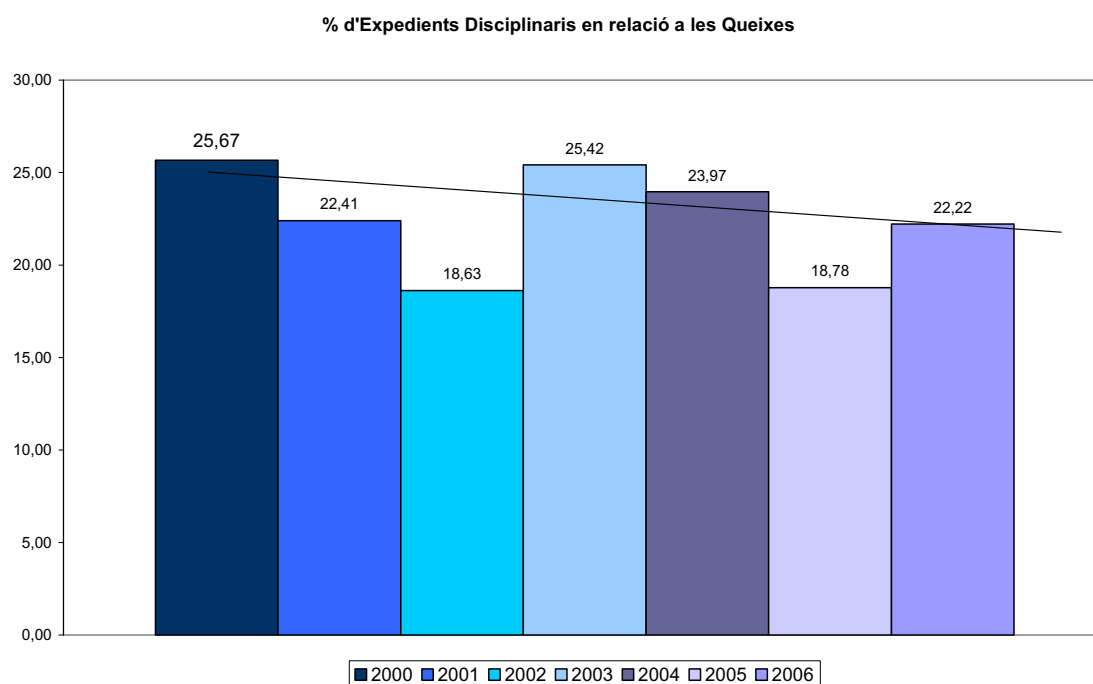
Com s'observa en la gràfica, el volum total de queixes sobre les actuacions dels advocats col·legiats en el nostre Col·legi disminueix any darrera any. En el 2006 es varen presentar 600 reclamacions que representen un 5.36% menys que l'any anterior.

Els ciutadans és el col·lectiu que més queixes ha presentat, seguit de les dels mateixos advocats i l'Administració de justícia. Aquestes últimes han representat entre el 5% i el 9% del volum total de reclamacions. En l'any

2006, els jutjats i tribunals varen presentar un 38.89% menys de queixes que l'any anterior.

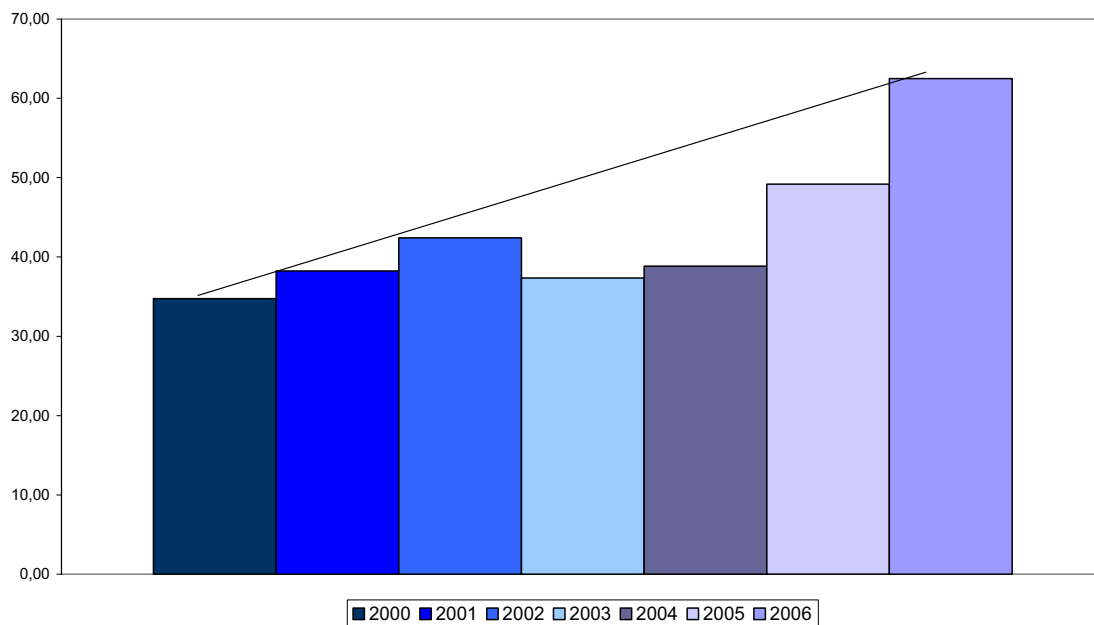
El nombre de reclamacions presentades pels ciutadans també ha disminuït en els darrers dos anys, en un 4.71% % (2005) i un 1.80% (2006).

També cal remarcar, una tendència a la disminució en l'obertura d'expedients disciplinaris. En els darrers anys, els motius de les queixes no han estat prou rellevants per obrir un expedient sancionador.

Pel que fa referència als arxius dels expedients disciplinaris iniciats, cal dir que la tendència és a augmentar el número d'arxius, atès que la queixa no mereix una sanció.

% Arxius d'Expedients Disciplinaris en relació a les Queixes

Com hem dit, no tots els expedients finalitzen en sancions. Vegem la progressió de les sancions en els darrers sis anys.

Sancions	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Advertència per escrit	59	59	49	50	47	29	18
5 dies	2	1	11	12	12	2	2
7 dies	4	3	5	6	4	8	2
8 dies	5	-	2	-	1	1	1
10 dies	-	1	-	6	-	1	-
15 dies	13	20	28	35	19	16	15
20 dies	-	-	-	-	-	1	1
30 dies	1	1	3	-	-	-	-
45 dies	2	-	-	-	-	-	-
1 mes	13	16	18	32	27	12	6
1 mes i dues setmanes	-	-	-	-	-	1	-
2 mesos	4	2	9	10	5	7	2

3 mesos	9	1	12	12	8	-	3
3 mesos i 1 dia	3	3	7	7	-	2	3
4 mesos	1	4	-	-	-	-	-
5 mesos	1	-	2	-	-	-	-
6 mesos	4	2	1	2	5	2	-
6 mesos i 1 dia	-	-	-	-	1	2	-
1 any	5	3	2	4	2	1	-
2 anys	1	5	2	-	2	1	1
3 anys	-	1	-	-	-	-	-
4 anys	1	-	-	-	-	-	-
5 anys	1	5	-	1	-	-	-
8 anys	1	-	-	-	-	-	-
10 anys	1	-	-	-	-	-	-
Expulsió	1	1	2	1	-	-	-

En termes generals, el volum de conflictivitat relacionada amb l'exercici de la professió en la nostra demarcació és pot considerar baix i segueix una línia decreixent. D'un total de 13.039 d'advocats en exercici en la demarcació de l'ICAB en el 2006, el volum de diligències obertes en aquest any s'ha situat en un 4.6%.

Tanmateix si tenim en compte que en els darrers sis anys el número de col·legiats en la demarcació de l'ICAB ha augmentat molt, aquesta dada encara s'ha de valorar més positivament.

S'observa una estabilitat en el nombre de diligències iniciades en el 2006, en relació al 2005, fet que respon a la implantació del tràmit previ de ratificació en les queixes presentades.

S'ha de valorar, també, l'esforç de la tasca de conciliació entre els propis lletrats, per mitjà de la remissió de conflictes a la mediació del Gabinet del Vicedegà, i per mitjà dels mecanismes d'autorització col·legial de relleu del

secret professional i altres matèries, que s'han vist notablement augmentat. Així, en el darrer any, s'han tramitat 185 expedients d'autoritzacions col·legials en matèria de relleu del secret professional i citació de lletrats per declarar davant els òrgans judicials, el que significa un increment del 15% , respecte l'any 2005.

4.2 Comissió d'Honoraris

Aquesta comissió compleix una de les principals funcions que té encomanada estatutàriament el col·legi; això és, establir els criteris orientadors d'honoraris professionals; informar i dictaminar sobre honoraris professionals en els procediments administratius i judicials, i resoldre les discrepàncies en matèria d'honoraris mitjançant laude arbitral (art. 4.h Estatuts Col·legi 1984).

Està integrada per advocats que treballen amb la principal missió de redactar i interpretar els criteris reguladors dels honoraris dels col·legiats en la demarcació de l'ICAB i que després seran sotmeses a votació per la Junta de Govern.

Les seves tasques també es desenvolupen en l'àmbit de la consulta dels professionals i de l'emissió de dictàmens, tant en l'àmbit de les impugnacions d'honoraris per excessius en seu judicial, com a petició dels lletrats.

A requeriment dels òrgans judicials s'emeten els dictàmens de taxacions de costes (art. 246 LEC), les jures de comptes (35 de la LEC) o les reclamacions judicials d'honoraris al client.

A petició dels lletrats, s'emeten dictàmens pericials, informes previs i reclamacions extrajudicials de minutes.

En l'àmbit dels serveis col·legials en matèria d'honoraris, es despatxen diàriament consultes per correu electrònic i per telèfon. Es presta atenció personalitzada i s'atenen les visites dels companys.

Els Serveis i l'organització de la comissió es contemplen en el Reglament de la Comissió aprovat per la Junta de Govern, en data 16 de desembre de 2003 (DOGC n.4057 de 27 de gener de 2004).

El procediment de tramitació administrativa i resolució de tots els expedients, les funcions i responsabilitats dels membres de la comissió estan regulats per Reglament de funcionament intern, aprovat en la Junta de Govern de 14 de setembre de 2004 (DOGC n. 4253, de 4 de novembre de 2004).

La comissió compta amb la col·laboració de 28 companys, tots ells advocats en exercici que, de manera desinteressada, en molts casos, des de fa anys, emeten dictàmens de taxació de costes que representen una major complexitat o especialitat en la matèria. A més duen una tasca d'assessorament, entre altres funcions.

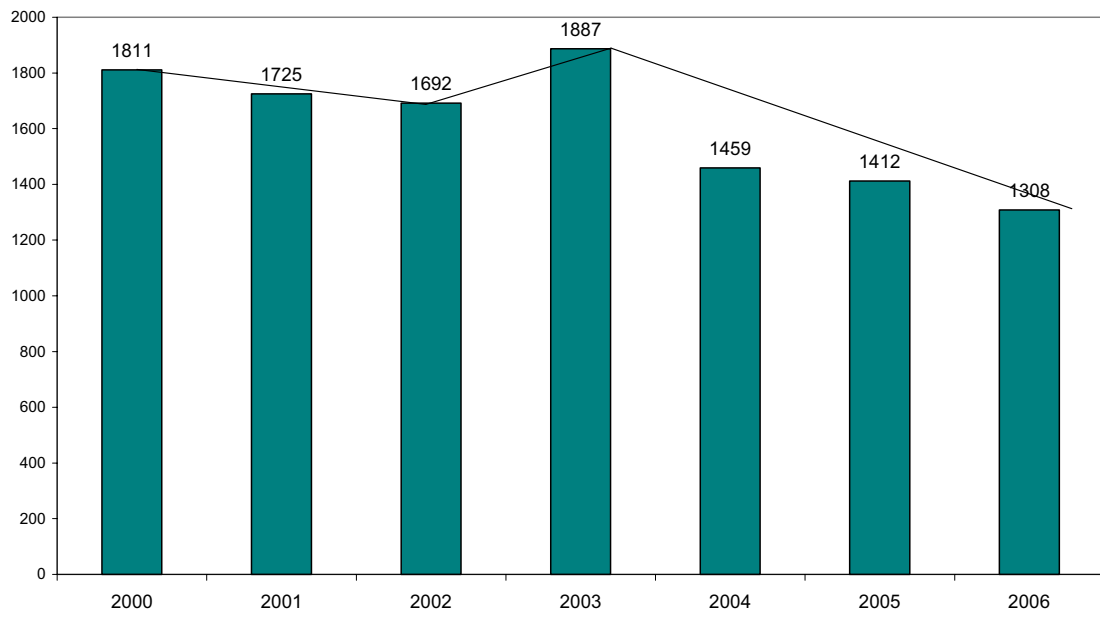
Tanmateix, assisteixen als tribunals en els casos que les parts sol·licitin aclariments o sotmetin a contradicció el dictamen en fase de prova.

Des de l'últim trimestre de 2006, es pot consultar en la pàgina web del col·legi, diferents dictàmens que es classifiquen per categories i conceptes, tals com "pluralitat de parts", "quantia", "mesures cautelars" i altres entrades que responen, en cada cas, a la controvèrsia plantejada que és l'objecte del dictamen.

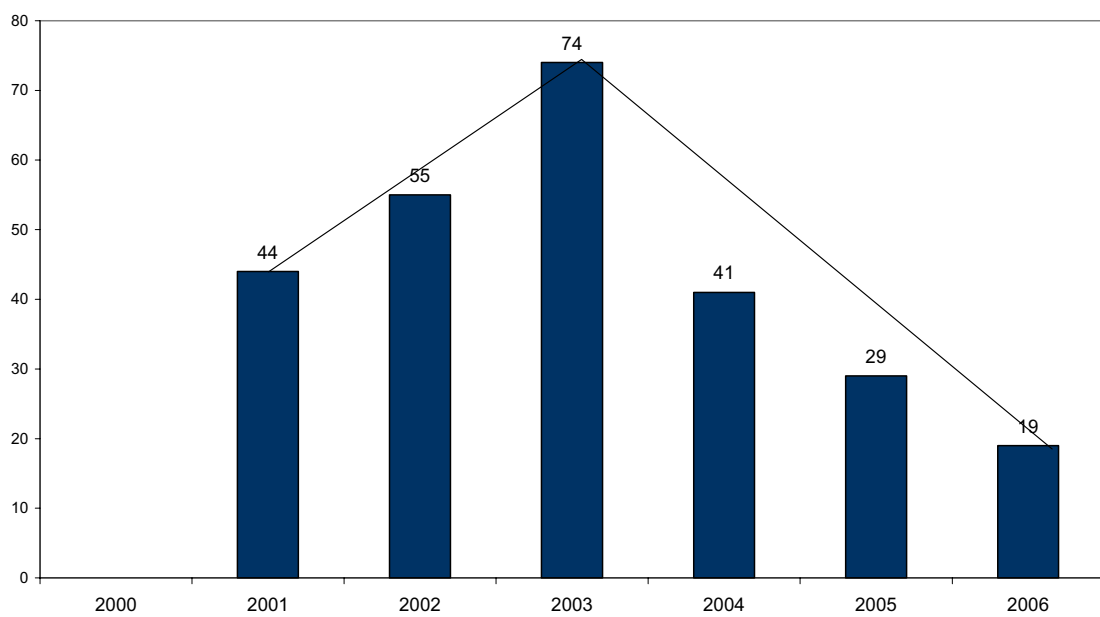
A continuació us oferim una evolutiva dels resultats dels darrers anys:

TAXACIONS		
ANYS	N. EXPEDIENTS	DICTAMENS PERICIALS
2000	1811	
2001	1725	44
2002	1692	55
2003	1887	74
2004	1459	41
2005	1412	29
2006	1308	19

TAXACIONS NÚMERO D' EXPEDIENTS

DICTAMENS PERICIALS

4.3 Comissió/departament del Torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta

El Torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta compleix una funció essencial en el Col·legi com és l'organització de la defensa del justiciable, en els casos de manca de recursos econòmics per poder pledejar.

D'aquesta manera el col·legi, com a entitat de dret públic, participa en la consecució dels interessos generals i dóna cobertura a un servei, que deriva del dret constitucional a la defensa (article 24 CE) i al dret a la justícia gratuïta pels ciutadans en determinats casos (art. 119 CE).

La llei que regula aquest dret i que constitueix la normativa bàsica en la matèria és la 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.

El funcionament i organització d'aquest servei està regulat pel Reglament del Servei de Defensa d'Ofici, que inclou l'assistència jurídica en tots els àmbits del dret, sota un criteri d'especialitat. Això significa que, qualsevol ciutadà que compti amb el benefici de la justícia gratuïta i tingui una reclamació o consulta del caire jurídic que sigui, comptarà amb un advocat d'ofici especialitzat en aquella matèria.

A més, en l'àmbit del penal, el Torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta compleix la funció d'assistir a aquells ciutadans detinguts o presos que no designin un lletrat particular o que ho demanin expressament.

Amb aquesta finalitat el Col·legi el·labora un llistat d'advocats, d'adscripció voluntària, per poder satisfer les necessitats del servei. Els requisits exigits per poder ser advocat d'ofici són: tenir la condició d'exercents i complir amb els requisits establerts en l'article 2 i 3 del Reglament de Defensa d'ofici.

Cal assenyalar que per poder exercir en determinats torns específics caldrà haver assistit als cursos de formació i especialització corresponents (per exemple, el torn de violència domèstica o menors).

La facturació dels pagaments del Torn d'ofici es realitza mensualment i les retribucions es fixen d'acord als mòduls establerts a tal efecte per la Generalitat de Catalunya.

Aquesta comissió treballa per millorar els serveis, els mòduls de retribució dels lletrats, la puntualitat en els pagaments i tot allò que redundi en la

qualitat d'aquest. El Col·legi vetlla per a que els mòduls de pagament siguin justos i el servei sigui de qualitat.

Tanmateix, la comissió tramita expedients informatius i disciplinaris.

Els primers es tramiten en els casos d'incidències i consultes que es produeixin en una designació d'ofici.

Tots els expedients informatius són resolts per la comissió que, a efectes de tramitació d'expedients, s'estructura en dues subcomissions d'expedients.

En el cas que es detecti qualsevol anomalia remarcable que constitueixi falta en la conducta de l'advocat, s'inicia un expedient disciplinari previ acord de la Junta de Govern i prèvia proposta de la comissió.

Igualment, amb caràcter general, aquesta comissió atén les consultes jurídiques dels advocats sobre el Servei, publica els criteris, novetats i tot allò que resulti d'interès pel col·legiat inscrit al Torn d'ofici.

Dins d'aquest apartat, hem de situar a la subcomissió d'estrangeria.

Aquesta s'estructura dins de la Comissió del Torn d'Ofici i s'encarrega de la canalització dels estudis i actuacions del Col·legi en matèria d'estrangeria. També entre les funcions de la Subcomissió es troben l'orientació als lletrats pel que fa a la presentació i lliurament de documentació i d'impresos oficials, realització de designes de lletrats a favor dels seus passants i col·laboradors de despatx, orientació relativa als criteris de l'administració respecte a la tramitació dels expedients i lliurament als advocats dels impresos de taxes originals.

Tanmateix, la Subcomissió d'Estrangeria s'encarrega de la preparació de programes per a cursos de formació, jornades o seccions de debat en matèria d'estrangeria; de la tramitació de les queixes dels advocats en relació a les administracions públiques competents en la tramitació en matèria d'estrangeria; i de la coordinació del Servei d'Atenció a Immigrants Estrangers i Refugiats (SAIER). A més, s'encarrega d'actualitzar de manera permanent l'apartat d'Estrangeria de la seu virtual de l'ICAB, on es poden aconseguir tots els impresos necessaris per a la presentació d'un expedient i s'informa de qualsevol novetat relacionada amb la matèria.

Pel que fa a l'activitat i el funcionament del torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta, en els darrers sis anys, ens remetem a l'apartat vuitè d'aquest document.

4.4 Comissió de cultura

La comissió de cultura satisfà unes de les principals funcions col·legials, la formació continuada dels seus col·legiats. Juntament amb l'Escola de Pràctica jurídica i el Campus Icab es completa tot l'apartat de formació que analitzarem més exhaustivament en un apartat especial.

La funció de la comissió de cultura és promoure i desenvolupar la formació professional i el perfeccionament permanent doctrinal i pràctic dels col·legiats, dels estudiants en Dret i d'altres professionals. Tanmateix, contribueix al foment de la cultura jurídica, estudia la normativa vigent i els avantprojectes i projectes legislatius.

Des de la comissió s'organitzen els diferents cursos de formació continuada que es refereixen a tots els vessants del dret. Tanmateix aquesta organitza congressos, conferències, jornades, seminaris... per tal de mantenir informats als col·legiats de totes les novetats legislatives, doctrinals i jurisprudencials.

La funció de formació és cabdal per tal que el col·legiat pugui desenvolupar la seva activitat professional de forma adequada i eficaç.

La creació de noves especialitats tals com el dret mediambiental, la violència domèstica; el potenciament d'altres drets ja existents com el dret de la competència i propietat industrial o, simplement, els canvis legals soferts en els darrers anys, obliguen a que el Col·legi compleixi ineludiblement aquesta tasca formadora.

Amb aquesta finalitat, aquesta comissió es divideix en diferents seccions que aglutinen totes les branques i subespecialitats del dret. Qualsevol col·legiat pot formar part d'aquestes seccions, en les quals ja hi participen més de 10.000 advocats.

Aquestes s'han convertit en un fòrum privilegiat d'intercanvi d'informació, coneixements i pràctica jurídica.

Les seccions que conformen la comissió de cultura són les següents :

Secció de dret administratiu

Secció de dret aeronàutic

Secció de dret ambiental

Secció de dret civil

Secció de dret comunitari i internacional

Secció de dret concursal

Secció de dret constitucional

Secció de dret de la circulació

Secció de dret de la competència i de la propietat industrial

Secció de dret de la construcció

Secció de dret esportiu

Secció de dret fiscal i financer

Secció de dret i informàtica

Secció de dret laboral

Secció de dret lingüístic

Secció de dret marítim

Secció de dret matrimonial i de família

Secció de dret mercantil

Secció de dret penal

Secció de dret processal

Secció de dret sanitari

Per una anàlisi més exhaustiva de la seva activitat en els darrers anys, ens remeten a l'apartat formació.

4.5 Comissió de relacions amb l'Administració de Justícia (CRAJ)

La Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia va ser creada en el 1997. Té un paper destacat en el Col·legi.

Els objectius i les funcions

- Promoure i/o participar en tots els projectes que tinguin com a objectiu la col·laboració entre els diferents organismes per a una millora de les Administracions i la justícia.
- Organitzar sessions periòdiques amb altres organismes per a intercanviar informació sobre el funcionament de l'Administració
- Cercar fórmules per potenciar la col·laboració amb aquells organismes judicials i titulars o responsables concrets que mostrin una sensibilitat especial pel projecte comú.
- Recollir informació sobre el funcionament habitual dels organismes judicials
- Oferir al col·legiat informació actualitzada sobre la composició, competències i funcions de tots els Jutjats i Tribunals, la fiscalia i altres organismes.
- Canalitzar i donar recolzament a les queixes que es presenten pels nostres col·legiats que representen greus disfuncions del funcionament de qualsevol administració.
- Actuar de pont de comunicació entre els nostres col·legiats i el Ministeri Fiscal.

La CRAJ forma part de la Comissió Mixta amb Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

La seva funció fonamental es contribuir a la millora de l'Administració de Justícia posant d'acord el punt de vista de Magistrats, Jutges i advocats.

Una de les principals tasques realitzades al passat any fou l'establiment d'un protocol d'actuació davant la sol·licitud de suspensió de la vista en cas de coincidència o maternitat.

Tanmateix, la CRAJ forma part de comissions mixtes amb altres institucions vinculades al funcionament de la justícia:

- Arquitectes –pèrits i Forenses de Catalunya.

L'objecte d'aquesta col·laboració entre ambdós col·lectius és la posada en comú de les qüestions que habitualment se susciten dins de l'àmbit d'activitat professional, en concret:

- Control de qualitat i competència dels perits designats judicialment.
- Control de les elevades i, a vegades, justificades provisions de fons, condicionant la pràctica de la perícia al pagament d'aquests fons.
- Control dels honoraris finals.
- Procuradors (Conveni de Col·laboració entre l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona i l'Il·lustre Col·legi de procuradors dels Tribunals de Barcelona, signat el 13 de novembre de 2006). Com ja s'ha dit, en el 2007, en el marc d'aquest conveni, s'ha creat una comissió o grup de treball per tractar i resoldre tots aquells problemes que afecten ambdós col·lectius en la tasca diària de la nostra actuació dels Tribunals.
- Administradors concursals
- Mossos d'Esquadra, a fi de millorar l'entrada en funcionament de les noves comissaries de la policia autonòmica en la nostra demarcació i resoldre les incidències que es poden produir en l'activitat de l'advocat a les comissaries.

Tanmateix, la CRAJ ha signat convenis de col·laboració amb l'Escola judicial, per tal que els jutges facin pràctiques a despatxos d'advocats.

Activitats

En els darrers sis anys de funcionament, de les múltiples activitats dutes a terme per aquesta comissió, en destaquem les següents:

- organització de jornades i conferències sobre temes relacionats en la relació amb les administracions
- Participació en seminaris sobre mediació (2006): anàlisi de l'experiència del Consejo General del Poder Judicial sobre Mediació, conjuntament amb la Generalitat de Catalunya, el Centre de Mediació Familiar i la Secció de Família de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.
- Negociacions amb la Subdelegació del Govern per tal de millorar el servei que es presta en matèria d'estrangeria (2001).

En els darrers anys, aquesta comissió ha mantingut entrevistes entre els diferents estaments per tal de millorar el tracte que rep el col·legiat. Fins i tot, en el 2001, es va intervenir davant del Ministeri de Justícia en detectar-ne restriccions a l'actuació professional de l'advocat.

- Elaboració del calendari de guàrdies de l'any 2006
- Creació i seguiment d'una base de dades per saber el temps d'espera real als assenyalaments i a les guàrdies. Les primeres conclusions es troben en l'apartat de l'informe de l'administració de justícia (part general).
- Actualització de la base de dades de Tribunals i Jutjats amb informació sobre normes de repartiment, criteris del SAC, etc.

Pel que fa a la tasca de recollida i canalització de queixes dels advocats envers els organismes judicials cal dir que en els darrers sis anys, el número de queixes ha anat en augment.

Segons les dades de la comissió de relacions amb l'administració de justícia del Col·legi, el lletrat que actua a la demarcació de l'ICAB planteja cada cop més queixes en relació al funcionament de l'administració de justícia (vegeu apartat funcionament de l'Administració de justícia, document general).

En aquest apartat farem un apunt sobre el procediment que se segueix quan la CRAJ rep una queixa. Cal esmentar que cada reclamació rep un tracte individualitzat.

- Primera fase: registrar la incidència per tal que consti com antecedents, als efectes de determinar l'actuació de l'ICAB.
- Segona fase: Mantenir una entrevista personal amb el titular de l'organisme sobre el que recau la queixa per tal de conèixer la seva opinió sobre els fets posat en coneixement.
- Tercera fase: Interposar, si escau, queixa formal davant de l'organisme que pertoqui, sempre que es compti amb el vist-i-plau de l'advocat.

Una anàlisi exhaustiu d'aquestes queixes i les primeres conclusions sobre el funcionament dels jutjats i tribunals, la podeu trobar en l'apartat sobre l'activitat judicial de l'informe sobre l'Administració de Justícia (primera part de la memòria).

4.6 Àrea d'acció social i cooperació

L'Àrea de Cooperació té per objecte executar i gestionar la política de cooperació al desenvolupament per part de l'ICAB. Les directrius són establertes anualment per la Junta de Govern.

L'objectiu de la comissió és fomentar el paper de l'ICAB com a agent social en el desenvolupament de la cooperació, a través d'acords amb institucions i dur a terme activitats relacionades amb aquests objectius.

D'entre els projectes vigents destaquem l'inici de negociacions en relació al Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya (Departament de Justícia) i Intermón-Oxfam, Fundació ESADE, Universitat Rafael Landívar de Guatemala i l'Il·lustre Col·legi d'advocats de Barcelona.

Aquest conveni té per objecte establir les bases d'execució del projecte de cooperació "Projecte de suport col·lectiu de dones indígenes d'Huehuetenango" presentat per les entitats esmentades al Departament de Justícia. Els objectius i resultats previstos en la realització del projecte citat són els següents:

Objectius generals: Recolzar al col·lectiu de dones indígenes per facilitar el coneixement i exercici dels seus drets bàsics. De manera especial, potenciar la garantia d'un efectiu i real accés a la justícia gratuïta. Els objectius específics els podreu trobar per escrit en la seu de l'àrea al Col·legi d'advocats.

L'Àrea està integrada per les següents comissions:

- Comissió del 0.7%
- Comissió de la Gent Gran
- Comissió dels Drets dels animals
- Comissió dels nous models de família

- Comissió del 0.7%.

Els objectius d'aquesta comissió són destinar el 0.7% del pressupost col·legial al finançament de projectes jurídics de cooperació al desenvolupament. Correspon a la Comissió del 0.7% la valoració del compliment de les bases de la convocatòria i elevació a la junta de proposta d'ajuts a projectes per a la seva aprovació.

Des de la seva creació en el 1993, el nombre de projectes aprovats, tot i amb oscil·lacions, ha anat augmentat any rere any. L'import dels ajuts concedits també ha sofert un creixement important.

- Comissió dels drets de la gent gran

Aquesta comissió té com a objectiu potenciar el món de la gent gran i vetllar pel respecte dels seus drets.

Les actuacions que duen a terme són de tipus formatiu i de participació en reunions de treball de caràcter interprofessionals i interinstitucionals.

- Comissió de Protecció dels drets dels animals

La funció d'aquesta comissió, creada en el 2002, és la de promoure l'equiparació de la legislació autonòmica i estatal amb la d'altres països de la Unió Europea pel que fa a la protecció dels animals.

Tanmateix, l'objectiu dels membres que formen la comissió és la de vetllar pel compliment de la normativa aplicable en aquesta a matèria i intervenir en la modificació de la legislació i reglamentació en l'àmbit dels animals.

La seva activitat des que va ser creada consisteix en la intervenció en Congressos, preparació de congressos en la seu de l'ICAB, participació en el saló "animada" de Benestar Social. Un dels objectius pel proper any és l'elaboració del primer Codi de legislació relativa a la Protecció dels Drets dels Animals, entre altres.

- Comissió per la igualtat del drets dels nous models de família

Aquesta comissió que té per objectiu promoure altres formes de convivència i família diferents a la tradicional té un contingut formatiu i participa en congressos i conferències que s'organitzen sobre aquesta matèria.

4.7 Comissió d'activitats socials

Aquesta comissió té com a finalitat aplegar els col·legiats al voltant de l'oci i la cultura. Igualment, dissenya tota mena d'activitats perquè tothom pugui gaudir d'allò que més li agrada i així propiciar l'apropament entre companys en un àmbit diferent al de la feina.

4.8 Comissió d'Advocats d'Entitats Asseguradores i Responsabilitat civil

Aquesta comissió té quatre àmbits d'actuació:

- L'estudi de les normes jurídiques i projectes legislatius relacionats amb la responsabilitat civil i l'activitat asseguradora.
- El foment de la formació mitjançant la realització de conferències, seminaris i congressos referents a les matèries esmentades.
- La mediació en els conflictes entre col·legiats i entitats asseguradores
- La salvaguarda de la independència professional i del dret de defensa en els àmbits propis de la responsabilitat civil i de l'activitat asseguradora.

La relació d'activitats dutes a terme en els darrers anys la podreu trobar a la memòria interna del Col·legi d'advocats.

4.9 Comissió de dones advocades

Aquesta comissió realitza una tasca transversal per a la defensa, control i divulgació de tots aquells aspectes de la realitat que afecten a les dones.

L'objectiu bàsic és estudiar i intervenir activament en tots aquells temes vinculats a la dona, des d'una perspectiva de gènere.

Les actuacions i activitats de la comissió consisteixen en l'estudi de la legislació i jurisprudència, l'organització de conferències, jornades, col·loquis, taules rodones i la col·laboració amb d'altres entitats públiques o privades que tractin el tema de la dona.

En aquest sentit, s'han abordat qüestions com el gènere en el llenguatge, en els cursos de formació i reciclatge en els adults, en les escoles, etc.

La perspectiva amb que s'aborden els temes de gènere és transversal i multidisciplinari.

La comissió de dones manté contactes molt estrets i fluïts amb moltes entitats institucionals i organitzacions no governamentals que treballen en el pla estatal, europeu i internacional les temàtiques associades al gènere.

4.10 Comissió de dret penitenciari

La comissió de dret penitenciari respon a l'idea de donar un nou impuls a les actuacions institucionals del Col·legi d'Advocats de Barcelona en tots els àmbits vinculats al món penitenciari, així com les activitats formatives i a la informació als col·legiats en aquest àmbit.

D'aquesta comissió s'ha fet amplia referència en l'apartat l'Administració penitenciària (vegeu, l'informe sobre l'Administració de Justícia).

4.11 Comissió de drogues

Creada ara fa més de 14 anys, està formada per un ventall de professionals que treballen en el camp de les drogodependències, advocats, psicòlegs, treballadors socials, etc.

La finalitat principal és l'estudi dels problemes que el consum de drogues ocasiona a la societat. Des d'un nivell social, sanitari, legal, entre altres.

Aquesta tasca es desenvolupa a través de l'organització de jornades i seminaris que es poden consultar en la memòria interna del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

4.12 Comissió de defensa dels drets de les persones i del lliure exercici de l'advocacia.

En el marc del Col·legi, aquesta comissió treballa per a que, en el context de la societat actual, els poders públics respectin i posin en pràctica els drets de la persona, tant individuals com col·lectius, amb especial referència al lliure exercici del dret de defensa.

Amb aquesta finalitat s'impulsen activitats, pronunciaments, es participa en l'organització i actes públics en matèries relacionades amb els drets humans.

Tanmateix, es reclama a les institucions el respecte pels drets i llibertats de les persones, es coordinen accions amb altres col·lectius d'advocats, es fan estudis crítics de la legislació vigent i s'insten les modificacions necessàries per l'efectivitat dels drets.

Es treballa amb la coordinadora per la Prevenció de la Tortura i amb diferents col·lectius i organitzacions institucionals i dels altres àmbits, entre ells l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la Universitat de Barcelona, Justícia i Pau, entre molts altres col·lectius.

Aquesta comissió treballa conjuntament amb la comissió de penitenciari i el grup d'estrangeria del mateix col·legi.

4.13 Comissió d'intermediació, responsabilitat i assegurança col·legial (CIRAC).

Aquesta comissió gestiona la pòlissa col·lectiva de responsabilitat civil que el Col·legi té contractada per cobrir la responsabilitat civils dels col·legiats exercents amb els límits que s'estableixen anualment.

Amb aquesta finalitat gestiona les queixes que li arriben sobre actuacions dels advocats i en tramita i en resol els expedients.

4. 14 Comissió de Prospectives Socioprofessionals

La Comissió de Prospectives Socioprofessionals es va constituir amb la finalitat d'esdevenir un laboratori d'estudi i anàlisi de l'estat de la professió de l'advocat en el nostre territori.

Aquesta Comissió pretén proveir a la incorporació d'un conjunt de dades, estudis, reflexions i propostes que puguin contribuir a orientar al nostre col·lectiu, sobre l'estat de la nostra professió, els problemes que l'afecten i les perspectives amb les que compte.

El projecte més important que ha dut a terme la Comissió és la «Radiografia de la professió» dirigit per la Dra. Núria Codina Mata del Departament de Psicologia Social de la Universitat de Barcelona. Tanmateix, la Comissió participa d'altres estudis, conferències i jornades que organitza i participa el col·legi i que tenen un contingut relacionat amb l'estat de l'advocacia.

4.15 Comissió d'intrusisme professional i de relació amb altres professions

La seva missió és evitar d'intrusisme professional i promoure campanyes i altres actuacions judicials i extrajudicials que la Junta de Govern acordi, previ informe d'aquesta comissió.

La seva activitat consisteix essencialment en la recepció i la tramitació dels expedients que li arriben a mans. Tanmateix, evacua les consultes que se li plantegen associades a temes d'intrusisme professional.

4.16 Grup d'advocats Joves

El Grup d'Advocats Joves va néixer l'any amb la finalitat de defensar els interessos dels advocats joves, tant en un vessant social com professional.

Aquest col·lectiu està integrat per advocats fins 40 anys.

Els seus objectius són:

- Promoure la defensa lliure dels criteris dels joves advocats
- Promoure activitats culturals i lúdiques
- Participar en trobades nacionals i internacionals amb membres dels col·lectius d'altres col·legis.

Les seves activitats tenen un contingut formatiu, d'estudi i anàlisi de qüestions jurídiques i també festiu.

Així organitzen cursos adreçats a joves advocats que s'inicien en la professió, presentacions de llibres, taules rodones, sessions informatives i sopars-col·loqui. Tanmateix, tenen una participació activa en congressos d'advocats joves d'àmbits nacionals i internacional. Des de punt de vista internacional, el Grup manté contactes i forma part de la AIJA (Associació Internacional de Joves Advocats), i de la EYBA (European Young Bar Association).

Entre les activitats lúdiques destaquen:

- els premis taronja i llimona al Jutge i l'Oficina Judicial de l'any
- Concurs d'Oratòria Amadeu Maristany
- Campionats d'esports
- Campanya de recollida solidària de joguines durant les festes nadalenques.

Finalment, entre les principals preocupacions dels advocats joves cal remarcar:

- L'aplicació pràctica de la nova regulació sobre la relació laboral de l'advocacia i la Llei d'accés a la professió
- El manteniment del sistema actual de torn d'ofici
- el procés d'integració europeu dels advocats catalans

- La imatge social de l'advocat jove

Els seus projectes futurs estan centrats, sobretot, en aconseguir augmentar la participació de nous advocats joves, apropar i involucrar més els que en formen part i, l'estudi i preparació de la revista del GAJ.

4.17 Comissió de normativa

Aquesta comissió, creada l'any 2000, compleix amb l'objectiu principal d'informar als col·legiats de totes les iniciatives legislatives en tramitació, tant davant del Congrés dels Diputats, com del Parlament de Catalunya.

La comissió treballa en un doble vessant:

Col·legial.- fer el seguiment de les iniciatives legislatives que puguin incidir en els interessos de la corporació com a tal.

De servei al col·legiat.- fa un recull de les iniciatives més rellevants en els diferents àmbits del dret. Aquesta informació es tramesa a través del Portal de l'Advocat (www.icab.es).

Entre les activitats més destacades en aquest darrers anys hi ha:

20 al·legacions a avantprojectes i projectes de llei i una 1 proposta d'esmena en els àmbits següent:

Escrit d'al·legacions a avantprojecte i projectes:

- Ordenació del territori: avantprojecte de la Llei del Sòl, Projecte de decret d'aprovació del Reglament de la Llei d'urbanisme.
- Col·legis professionals: avantprojecte de la Llei de Col·legis professionals.
- Societats professionals: projecte de llei de societats professionals
- Societats cotitzades: projecte de Codi Unificat de Recomanacions sobre bon govern de Societats Cotitzades.
- Habitatge: avantprojecte de la Llei del dret a l'habitatge a Catalunya.
- Accés a la professió: projecte de llei d'accés a la Professi3 de l'advocacia.

- Dret civil català: avantprojecte llibre del Codi Civil de Catalunya, relatiu al dret de successions, avantprojecte del llibre segon del Codi Civil de Catalunya relatiu a la persona i a la família, avantprojecte de la Llei de creació de l'Agència Catalana per a la tutela i Protecció de les persones adultes.
- Impostos: projecte de Llei de modificació de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de la Llei d'impostos de societat, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni; projecte de Llei de mesures de prevenció del frau fiscal.
- Poder judicial.- projecte de Llei Orgànica 121/69, per la qual s'adapta la legislació processal a la Llei Orgànica 6/85, d'1 de juliol del Poder Judicial, es reforma el recurs de cassació i es generalitza la doble instància penal; Proposta d'esmena d'addició de l'article 228 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, relativa a la nul·litat d'actuacions; al·legacions juntament amb les elaborades amb el Consejo General del Poder Judicial al projecte de Llei Orgànica per la que s'adapta la Llei Processal a la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol del Poder Judicial, afegint la proposta d'addició d'un paràgraf a l'article 18 LEC (suspensió de la vista oral per causa de maternitat).
- Menors.- projecte de reforma de la Llei Orgànica de la responsabilitat penal del menor.
- Foment.- avantprojecte de la Llei d'Obra Pública
- Justícia de proximitat.- projecte de Llei Orgànica de modificació de la Llei 6/1985, d'1 de juliol, en matèria de justícia de proximitat i Consells de Justícia.
- Transports.- projecte de pla estratègic de la bicicleta
- Seguretat social.- projecte de Llei de l'Estatut del Treballador Autònom.
- Jurisdicció voluntària.-projecte de Llei de jurisdicció voluntària per facilitar i agilitzar la tutela i la garantia dels drets de la persona en matèria civil i mercantil.

5. Els serveis col·legials

5.1 La biblioteca

La biblioteca es va fundar quan es va crear el col·legi en el 1833. És considerada com una de les biblioteques més prestigioses de l'àmbit jurídic i és un referent a l'Estat espanyol i fora d'aquest, ja que és una de les biblioteques jurídiques privades més importants d'Europa. La seva importància rau, tant pel número de volums, com per la importància dels mateixos.

La biblioteca va ser creada per tal de donar serveis als advocats col·legiats de Barcelona i a tots els professionals del dret de la ciutat i es tracta d'una biblioteca privada.

El fons bibliogràfic de la Biblioteca aplega més de 300.000 volums i 1000 títols de publicacions periòdiques, entre els primers, aproximadament 80.000 són anteriors al segle XX.

La seva col·lecció d'antiquària (manuscrits, incunables, pergamins, al·legacions jurídiques, etc), és un veritable tresor històric que data del segle XI fins el 1900.

Entre les obres antigues, cal destacar:

- 200 manuscrits dels segles XIII i XIX
- 1.400 pergamins jurídics del segle XI al XVIII
- 23 incunables
- 2000 llibres impresos al segle XVI
- 40.000 al·legacions jurídiques del segle XVI al XIX.

La biblioteca té un exemplar únic de l'edició completa de *l'Atlas de Blaeu*, obra publicada a Amberes durant la segona meitat del segle XVII, que consta de 12 volums amb una descripció absolutament precisa de la geografia que es coneixia en aquell moment. Diu la llegenda que foren aquests magnífics plànols els que inspiraren Napoleó i als seus cartògrafs pels posteriors mapes napoleònics que s'usaren després de conquerir Europa. Cal afegir que la peculiaritat d'aquest exemplar és que està acolorit

a mà, fet que dona una bellesa insuperable a l'obra. L'estat de conservació és perfecte.

Aquesta està especialitzada en dret, essent el seu fons antic especialment rellevant en dret català.

Comparada amb altres centres catalans, podem dir que la nostra biblioteca és una de les més antigues de Catalunya que sense interrupció ha estat oberta al públic. Tanmateix, fou una de les poques biblioteques que no va ser espoliada durant la guerra civil, el que significa que hi ha volums únics que es poden consultar en aquesta biblioteca, a tall d'exemple, esmentem: tota la col·lecció dels *Diarios de Sesiones de las Cortes* (de 1812 fins l'actualitat), *els Butlletins provincials de les demarcacions catalanes*. O Bé, *el Diario de Barcelona* des de la seva fundació en el 1792.

La biblioteca està informatitzada des del 1978, i té la finalitat és la de facilitar l'accés dels seus usuaris a les obres jurídiques. Així, es pot consultar el catàleg des d'internet i fer comandes en format telemàtic.

El juliol de 2000, la biblioteca va aconseguir el certificat ISO 9001:2000, i va ser la primera biblioteca jurídica de tot l'Estat espanyol en aconseguir-ho.

Organització i funcionament de la biblioteca

La biblioteca està ubicada físicament en el Palauet Casades d'estil modernista. Actualment ocupa bona part de l'espai noble del col·legi.

Després del servei del torn d'ofici i assistència al detingut, és el servei del col·legi que empra més personal.

Els responsables i tots els treballadors, excepte els auxiliars, són personal titulat amb amplia experiència professional en aquest àmbit.

L'atenció al col·legiat és ràpida i individualitzada.

L'horari és el més ampli possible per adaptar-se a les necessitats dels seus usuaris (de 9 del matí a 20 de la tarda, i dissabtes de 9 a 14h). L'accés a la biblioteca és lliure pels advocats del Col·legi de Barcelona. La resta dels professionals del dret han de sol·licitar una targeta de lector que es renova anualment.

Els estudiants de drets també hi tenen accés a través d'un targeta de lector que es gestiona cada curs i es renova anualment.

Actualment, hi ha 2 grups de doctorands universitaris treballant amb el fons antic, a més d'un advocat erudit que investiga a títol personal.

La biblioteca és el servei millor valorat pels seus col·legiats.

Els serveis de la biblioteca

Els serveis comuns que ofereix la biblioteca són:

- **informació bibliogràfica.**

Els lectors poden consultar la base de dades pròpia (monografies, publicacions periòdiques, buidatge de revistes, buidatge de llibres). Tanmateix, poden obtenir informació bibliogràfica de: publicacions periòdiques (bibliohemeroteca@icab.cat), buidatge de revistes (bibliorevistes@icab.cat), i monografies i novetats (biblioteca@icab.cat).

- **Teledocumentació**

- Sala d'informàtica: es posa a disposició del col·legiat totes les Bases de Dades per a consultes de disposicions legislatives d'àmbit autonòmic, estatal o de la Unió Europea i sentències i resolucions dels diferents tribunals nacionals i estrangers.

Tanmateix hi ha un servei d'accés gratuït d'internet

- Centre de documentació: El servei ofereix la possibilitat de sol·licitar tot tipus d'informació legislativa i jurisprudencial. La petició es pot efectuar a les mateixes dependències de la biblioteca, per fax o correu electrònic.
 - les recerques poden ser:
 - puntuals i concretes (bibliofax@icab.cat)
 - complexes (bibliobdel@icab.cat)
 - articles de revistes localitzables en el fons de la biblioteca (bibliorevistes@icab.cat)
 - articles de revistes no localitzables en el fons de la biblioteca (bibliohemeroteca@icab.cat)

- **Dossiers temàtics**

Creació de documents especialitzats i d'actualitat a on es recullen tota la informació jurídica localitzable a la Biblioteca, inclouen legislació, jurisprudència, bibliografia, link d'interès, notícies de premsa, formularis, etc.

- **Reprografia**

Aquest servei permet fotocopiar el material imprès posteriorment a 1900 (autoservei).

- **Informació telefònica**

Es poden realitzar consultes ràpides de projectes de llei, legislació vigent, convenis col·lectius i llibres concret del fons bibliogràfic.

- **Antiquària**

Es fan recerques bibliogràfiques de fons antic, de les quals se'n pot obtenir microfilm, microfitxa, o bé, fotografies.

- **Servei de préstec**

Es poden prestar llibres de la biblioteca fins a 10 dies, o pel cap de setmana, sempre hi quan siguin llibres comuns o d'interès general. Aquest servei és gratuït.

- **Informació de novetats**

Exposició permanent de les darreres adquisicions de llibres i revistes; així com del llistat de llibres catalogats en el darrer mes.

- **Altres activitats**

La Biblioteca organitza visites guiades al seu fons històric i a les seves instal·lacions. En els darrers tres anys, s'han organitzat una mitjana de 38 visites.

Tanmateix, en el 2006, s'ha habilitat un espai per exposicions, amb la finalitat de donar a conèixer part del patrimoni històric i cultural de la biblioteca. Les exposicions han versat sobre diferents temàtiques com ara, la codificació a l'Estat Espanyol; Sant Jordi i les Lleis de la Corona d'Aragó, o els Estatuts de la República.

La darrera exposició va ser "cal fer justícia" dedicada a Salvador Puig Antic. Recordem que el Col·legi d'Advocats va tenir una important participació en els darrers moments de la vida de salvador.

A part dels serveis esmentats, la biblioteca cada any dedica els seus esforços a les tasques de catalogació, automatització de registre d'entrada de publicacions periòdiques, selecció i buidatge d'articles doctrinals, entre altres tasques.

Vegem un extracte dels resultats del 2006.

El sistema automatitzat de gestió documental:

-La catalogació

S'han catalogat 1.959 obres noves, 82 publicacions periòdiques, i 1.141 articles doctrinals.

- La recatalogació

S'han recatalogat 1.784 monografies i 2.180 obres d'antiquària.

- Alta d'autoritats i modificacions

S'han dut a terme 2.837 autoritats i 356 modificacions

- Automatització de publicacions periòdiques

S'han automatitzat un 34.5% del registre d'entrada de les publicacions periòdiques, el que implica un 64.5% del total.

Implementació dels recursos electrònics a la biblioteca

-En el 2006, s'ha creat un espai virtual anomenat "Biblioteca" en l'apartat de Màsters de la pàgina web de l'ICAB, que inclou llistat bibliogràfic, articles doctrinals, legislació a text complet, llistat de bases de dades consultables i enllaços sobre la matèria impartida.

-S'ha possibilitat l'accés als impresos de sol·licitud de comandes per correu electrònic.

- S'han penjat dossiers temàtics sobre temes d'actualitat. Per exemple, el dossier de violència de gènere ha estat el més sol·licitat, es va descarregar 526 vegades.

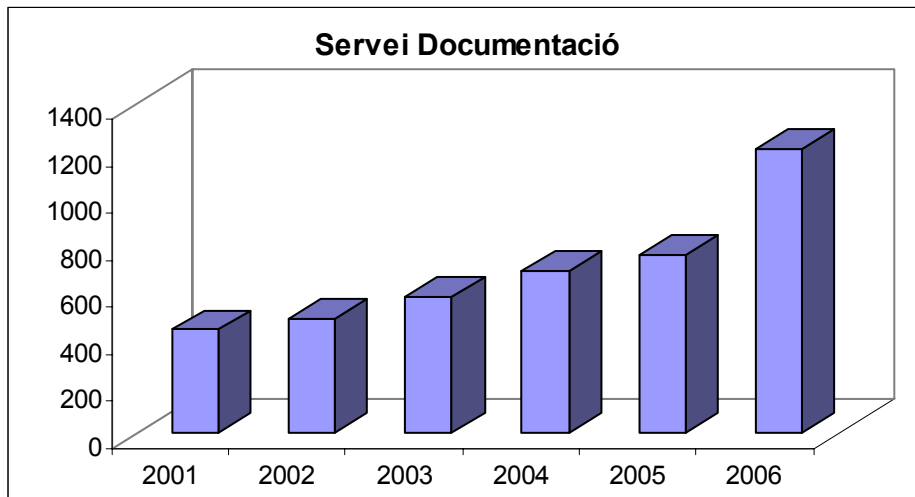
Per últim, també es duen a terme cursos de formació gratuïts sobre ús de les noves tecnologies, atès que aquests instruments requereixen de coneixements i mètodes específics per accedir correctament i ràpidament a la informació.

Balanç dels objectius assolits en els darrers 6 anys

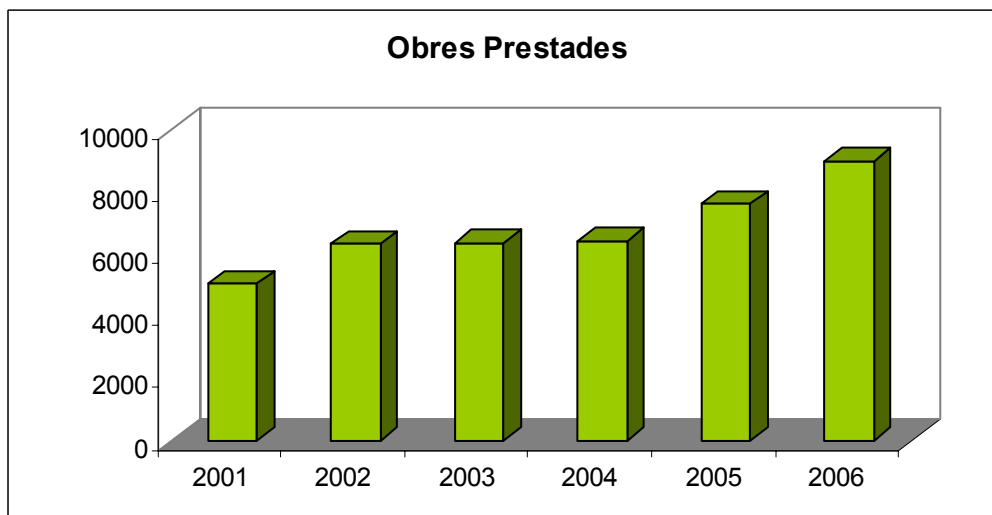
El següent quadre mostra l'evolució dels principals serveis oferts per la biblioteca.

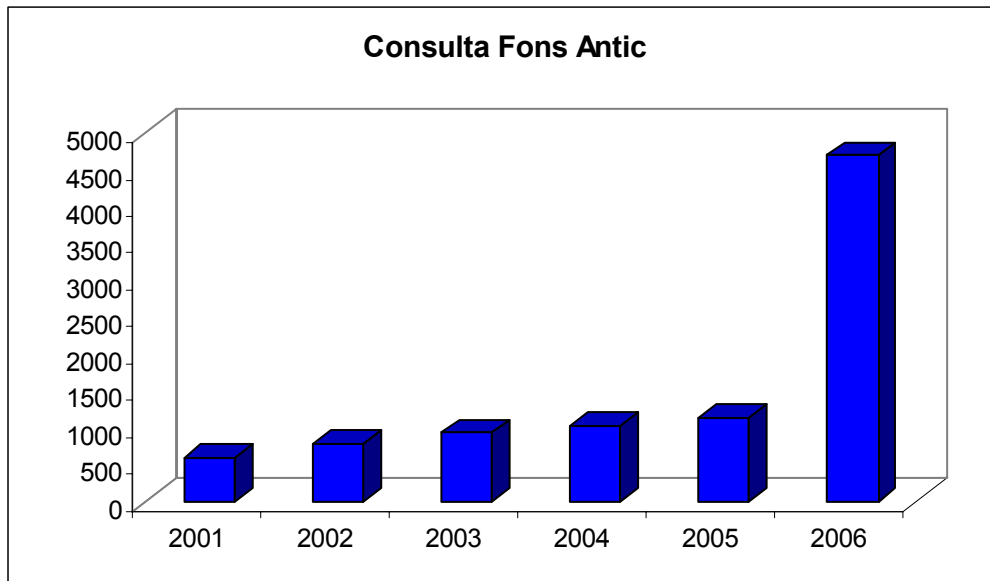
Any	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Usuaris Sala						28.826
Consulta Sala						Lliure accés 44.342 + Dipòsit 13.530. Total 57.872
Consulta Catàleg Online						16.220
Recerques OPAC'S					86.131	74.596
Noves adquisicions de llibres	1.376	1.592	1.904	1.690	1.584	1.959
Obres prestades	5.053	6.354	6.379	6.460	7.635	9.033
Consulta BdD	9.517	9.850	10.119	11.152	12.047	11.576
Servei de Documentació	440	489	583	690	759	1.211
Total publicacions periòdiques	1.268	1.277	1.294	1.296	1.305	1.360
Publicacions Periòdiques en curs	332	343	364	392	401	434
Enquadernacions			260	264	325 extres 105	315 + 57 tallerI. 372 total
Consulta Fons antic	596	786	931	1.028	1.123	4.700
Visites guiades				38	40	38

En línies generals, gairebé tots els serveis han augmentat el seu ús per part dels col·legiats. Els increments més significatius se situen en el servei de documentació, les obres prestades i la consulta de fons antic.

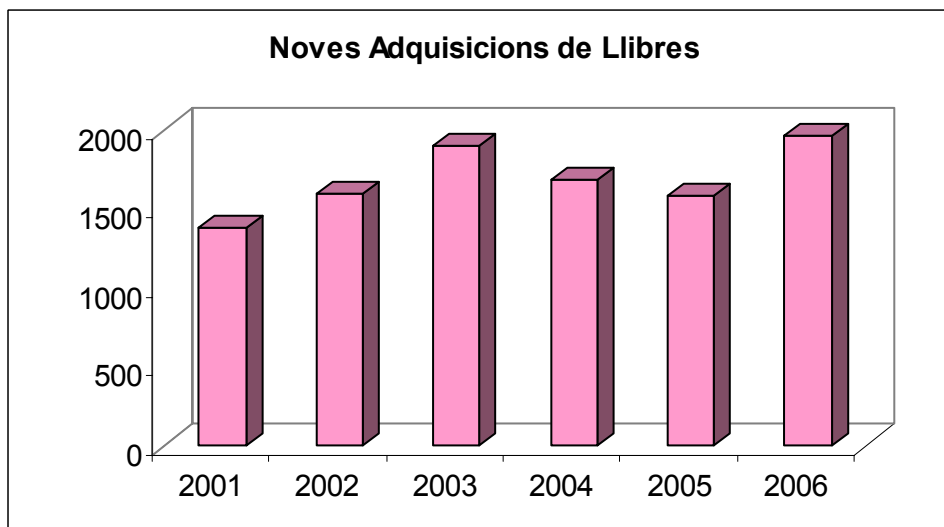
L'augment de les peticions del centre de documentació obeeix al fet que les consultes a la documentació són cada vegada menys presencials i es tramiten a través de mitjans electrònics.

L'increment en la consulta de fons antic respon al fet, com ja s'ha dit, que hi ha grups de la universitat que duen a terme treballs d'investigació.

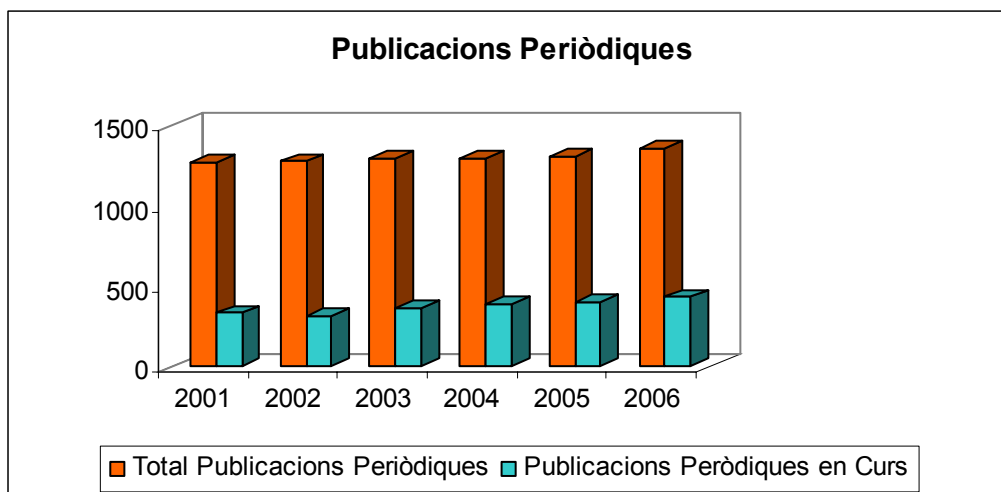
Les noves adquisicions de llibres també han seguit una línia d'augment.

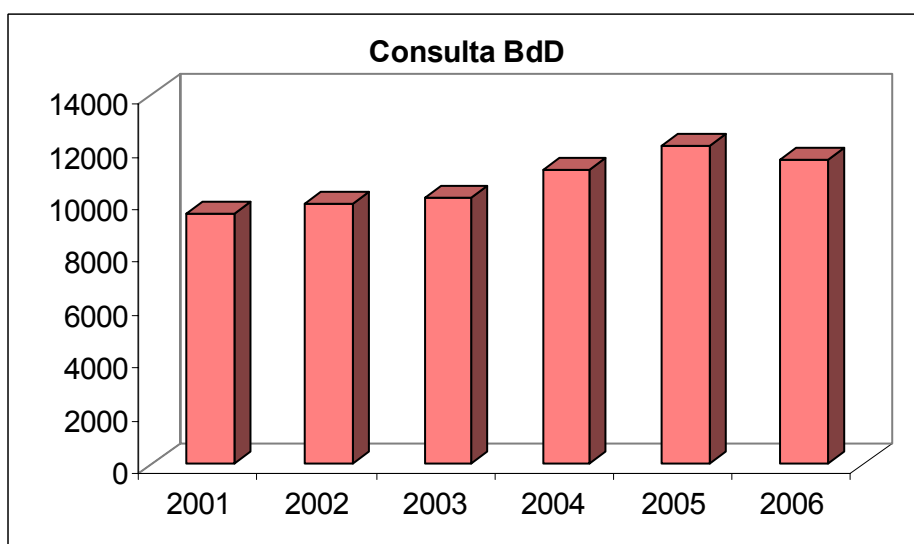
Els criteris per l'adquisició d'un nou llibre són:

- L'actualitat del llibre
- la petició d'un col·legiat
- L'interès *intrínsec* del llibre

Les publicacions periòdiques es mantenen estables.

Per contra, les consultes a les bases de dades han sofert una davallada.

Les causes obeeixen al fet que, actualment, hi ha molta oferta en el mercat de subscripcions privades, de bases de dades especialitzades, a preus assequibles. També al fet que és més habitual l'accés a la informació per internet i de forma gratuïta.

Comparació de la biblioteca del Col·legi amb altres biblioteques

La comparació de la biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona, amb altres biblioteques planteja les dificultats següents:

- El caràcter col·legial i especialitzat de la nostra biblioteca és difícilment comparable amb altres biblioteques que, a més de tenir obres jurídiques, en tenen de caràcter social o econòmic.

- El caràcter privat del col·legi condiona el pressupost i la inversió econòmica que és un requisit essencial per la expansió i consolidació d'una biblioteca. La majoria de biblioteques són públiques, amb recursos econòmics públics, o integrades en l'àmbit universitari.
- Per regla general, el caràcter privat d'una biblioteca condiona i limita l'accés dels usuaris.
- La biblioteca del col·legi és una biblioteca de consulta puntual d'informació, per contra a les biblioteques de la universitat, els usuaris hi fan vida.

Per aquest motiu, considerem que tants sols una comparació amb les biblioteques de la resta de col·legis d'Advocats pot donar una idea del valor bibliogràfic i el volum d'ús de la nostra biblioteca.

Les biblioteques comparades són:

- Biblioteca de Col·legi d'Advocats de Madrid
- Biblioteca del Col·legi d'advocats de València
- Biblioteca del Col·legi d'Advocats de les Illes Balears
- Universitat de Barcelona
- ESADE
- IESE
- Biblioteca Palau de Justícia
- Biblioteca del Parlament de Catalunya
- Biblioteca Pública Episcopal de Barcelona.

Atès que la majoria d'informació és de caràcter reservat, només s'exposaran les conclusions generals; les taules i la informació més detallada es pot sol·licitar a la biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Les conclusions que s'han extret d'aquest estudi comparat són:

- La nostra biblioteca és la que té un fons jurídic més extens, després de la Biblioteca Pública Episcopal. No obstant això, el seu caràcter mixt (dret canònic i religió) distorsiona la comparació.

- La del col·legi és la biblioteca (privada i jurídica) de l'Estat espanyol amb la mitjana de visites més alta. No és possible comparar aquest aspecte amb les biblioteques universitàries.
- Destaca el servei de documentació jurídica i l'elevat número d'usuaris que utilitza els serveis d'internet i mitjans no presencials converteix la nostra biblioteca amb capdavantera amb la utilització dels recursos electrònics.
- les dades referents a adquisicions, préstecs, publicacions periòdiques, buidat de revistes, estan dintre de la mitjana de la resta de biblioteques.
- El punt feble de la biblioteca del Col·legi són els espais per a la consulta i estudi de la documentació. No obstant això, la biblioteca aposta per un entorn digital i no tan presencial.

Finalment, no poden concloure aquest apartat sense donar les gràcies als responsables de les diferents biblioteques per la informació facilitada.

El món de la informació jurídica es troba immers en un procés constant de canvis i reformes. La implementació de les noves tecnologies obliga a actualitzar tota la informació disponible. La rapidesa i l'agilitat de la resposta a la demanda de documentació jurídica és signe d'una biblioteca eficaç.

El món del dret és molt dinàmic, el que obliga a disposar de la més recent actualitat jurídica. En la biblioteca, aquesta conviu amb la documentació històrica i el fons antic.

A aquesta situació, cal afegir-hi les reformes i reestructuracions internes sofertes per la biblioteca del Col·legi (reestructuració de l'espai, trasllats del seu fons, augment del fons bibliogràfic, etc) i la tasca diària descrita anteriorment, que compliquen encara més la tasca desenvolupada per aquesta.

El futur de la biblioteca passa per la biblioteca digital, és a dir, permetre als col·legiats la consulta directa dels materials jurídics –bibliogràfics, jurisprudencials o legislatius- a través de la nostra pàgina web. Això significa treballar envers un servei més personalitzat i, sobretot, organitzar i estructura la informació per àrees temàtiques segons demanda de l'usuari.

D'aquesta manera s'evita, per una banda, que l'advocat es desplaci a la biblioteca i que ell mateix hagi de buscar tota la informació que es troba dispersa en diferents publicacions.

5.2 Servei Central d'Atenció al Col·legiat (SCAC)

Aquest servei té encomanada la funció d'atendre totes les necessitats dels col·legiats, pel que fa a les tasques pròpies de l'exercici de la professió. Per aquest motiu i, per tal d'agilitzar les gestions administratives més usuals i evitar-vos desplaçaments innecessaris, aquest servei ofereix un ventall d'informacions i formularis amb les consultes més habituals, la majoria de les quals es poden tramitar on-line.

5.3 Assessoria jurídica col·legial i professional

Aquest servei té com a missió essencial les tasques d'assessorament sobre la normativa col·legial i professional. Actua en dos fronts:

- intern: assessora al Col·legi en les consultes plantejades pels diversos òrgans i càrrecs responsables de la corporació: Deganat, Vicedeganat, Secretaria, Secretaria tècnica, Junta de Govern, Comissions i la resta de Departaments de la Corporació
- extern: assessora als col·legiats i als ciutadans en matèria relativa a normativa col·legial i professional

En concret, du a terme les activitats següents:

- Estudia els diferents Avantprojectes i Projectes legislatius en matèria col·legial i extracol·legial, amb la finalitat d'elaborar, si escau, escrit d'al·legacions, en col·laboració amb la Comissió de Normativa.
- Elabora quadres comparatius entre la normativa col·legial i professional vigent i els Avantprojectes i Projectes de lleis que estan en tramitació
- Elabora recursos administratius i judicials en defensa dels interessos de la Corporació i de la professió

- Realitza estudis, informes i notes informatives sobre diverses matèries relatives a l'exercici professional
- Apropa el Col·legi als ciutadans i facilita la tasca dels advocats desenvolupant les seves funcions a través del Portal de l'Advocat (l'assessoria jurídica *on line*).

5.4 Comunicació.

El departament de comunicació té la funció de vehicular la imatge, les notícies i els missatges de la institució envers a l'exterior.

El formen els següents serveis:

- Departament de màrqueting i publicitat, que té com a objectius immediats,
 - Oferir els espais en els diferents suports publicitaris de l'ICAB.
 - Recercar empreses que col·laborin amb l'ICAB i patrocini esdeveniments
 - Realitzar estudis sobre els serveis que necessiten els col·legiats
- Departament de premsa, que s'encarrega:
 - Difondre als mitjans de comunicació (premsa, ràdio, televisió, agències i internet) les activitats o notícies que genera el col·legi i recollir-ne el posterior resultat.
 - Donar a conèixer la funció social de l'advocat i promoure la consulta preventiva a l'advocat.
 - Recollir diàriament tota la informació que es publica sobre el Col·legi, així com les notícies d'interès per la professió.

El Col·legi edita les següents publicacions que posa a disposició dels seus col·legiats de forma gratuïta

La Guia Judicial

La guia judicial recull les adreces i telèfons professionals de tots els col·legiats, tant si estan en exercici com si no. En els darrers anys s'ha fet una edició conjunta de tots els col·legis d'Advocats de Catalunya.

Des de l'any 2005, la guia es distribueix per suport digital i es pot descarregar gratuïtament a través del portal de l'advocat.

Món Jurídic

La revista Món Jurídic és el reflex de la vida col·legial i el vehicle de comunicació de la Junta de Govern amb els col·legiats. Alhora permet l'intercanvi d'impressions entres els mateixos col·legiats, ja que disposa d'espais oberts per tal que es puguin publicar articles d'opinió, cartes o escrits sobre temes d'actualitat que afecten als advocats. Periòdicament, també hi apareixen entrevistes amb gent del món de la justícia, ja siguin advocats o altres operadors jurídics.

A Món jurídic es troben tota la informació relacionada amb les altes i baixes dels col·legiats, el treball que duen a terme les comissions del Col·legi, les novetats adquirides per la Biblioteca, l'agenda d'actes i previsions i també una secció d'anuncis breus exclusiu pels advocats on podreu trobar informació sobre llibres, lloguer de despatxos, compartir serveis, etc.

La revista té una periodicitat mensual. Se'n fan 10 números l'any, ja que els mesos de juliol-agost i desembre-gener es publiquen conjuntament. Tanmateix, també es pot consultar en el portal virtual de l'Advocat.

Comunicació electrònica

Setmanalment, el Gabinet de Premsa del Col·legi elabora un butlletí informatiu. En aquesta publicació es troba informació sobre conferències, jornades, cursos o notícies que s'han produït durant la setmana i s'hi fa una previsió de tots els actes que estan programats.

És accessible a tots els col·legiats a través del Portal de l'Advocat. Es pot consultar com a revista electrònica i es pot imprimir en paper. Té l'avantatge que es pot consultar el mateix dia que s'ha publicat.

Fes un forat a la teva agenda

És un servei pel qual s'informa al col·legiat dels esdeveniments duts a terme en el Col·legi i que poden ser-li d'interès. És una manera d'apropar al col·legiat a la vida i al funcionament de la institució

Recull de Premsa

La presència dels advocats als mitjans de comunicació ha anat augmentant en els últims anys. Aquell recull elaborat pel Gabinet de premsa, recull totes les notícies que són interessants per la professió i que apareixen en diaris i revistes especialitzades. Aquell recull es pot consultar diàriament al Portal de l'advocat.

Recull de Normativa professional

Periòdicament, s'edita la normativa professional i deontològica degudament actualitzada. També es recullen les normes orientadores d'aplicació dels honoraris professionals.

La implementació de les noves tecnologies al Col·legi (departament d'informàtica)

El Col·legi s'ha adaptat a les noves tecnologies per poder oferir un millor servei als seus col·legiats. El departament d'informàtica gestiona i promou totes les novetats en aquest sentit. Aquestes són:

La signatura digital

La signatura digital integra dues signatures que són l'ANF i L'ACA (Autoritat de Certificació de l'Advocacia). És un sistema a través del qual és possible garantir la identitat de l'autor d'un missatge o transacció electrònica. Aquest servei es presta des del Consejo General de la Abogacia Espanyola (CGAE).

Amb el certificat digital ACA es poden fer tràmits administratius, garantir la teva identitat i condició d'advocat així com la confidencialitat dels missatges

enviats per correu electrònic, o bé, en format pdf, i accedir als següents serveis telemàtics de l'advocacia:

- Presentació dels comptes anuals de les fundacions
- Passis de presons: sol·licitar l'autorització des del teu despatx
- Comunicacions d'intervenció professional: realitza habilitacions en d'altres col·legis de forma telemàtica
- Accés al cens general de lletrats
- Accés gratuït a la Base de Dades de codis de La Ley
- Buomail correu fefaent de l'advocacia

El certificat digital permet al seu titular:

- Identificar-se eficaçment en línia.
- Signar documents amb validesa legal mitjançant Internet.
- Assegurar que la seva identitat no és suplantada.
- Protegir la informació tramesa.
- Garantir la integritat de la comunicació entre ambdues parts.

A més, l'ús del certificat digital garanteix:

- La identificació de l'emissor. Només pot haver-lo enviat la persona que el signa.
- La integritat de la transacció. S'ha rebut tota la informació i no ha estat manipulada per cap persona no autoritzada.
- La irrefutabilitat dels compromisos adquirits per via electrònica. La signatura electrònica té el mateix valor legal que la firma gràfica, amb la qual cosa els compromisos no poden ser rebutjats.
- La confidencialitat de l'enviament. Una comunicació xifrada només pot ser llegida pel seu destinatari final i no pot haver estat manipulada.

La gestió dels volants digitals de presons- aquesta és una eina que facilita la sol·licituds dels volants de presons via digital. Trobareu més

informació a l'apartat Administració penitenciària de l'apartat informe de l'Administració de Justícia.

Portal de l'Advocat

Les noves tecnologies també s'han aplicat per facilitar els tràmits i informació als col·legiats.

L'octubre de 2000, es crear la seu virtual del Col·legi d'Advocats de Barcelona, l'anomenat el portal de l'Advocat (www.icab.es).

Aquesta eina té com a finalitat permetre l'accés a la informació del Col·legi a través d'internet. Es tracta d'un espai de treball i de trobada per als advocats de Barcelona i la porta d'accés dels ciutadans a l'advocacia.

A través del portal virtual es poden consultar les dades d'un advocat, descarregar formularis, realitzar tràmits on-line, accedir a més de 4.000 disposicions estatals i autonòmiques, accedir al registre mercantil, civil; consultar el catàleg de la biblioteca i; també, permet estar al dia de les notícies que més afecten al món de l'advocacia a través del recull de premsa.

Aquest portal és una web viva, que creix i es modifica constantment per mantenir els seus visitants completament informats. Per alguns dels serveis interns cal estar registrats com usuaris. La clau d'accés es facilita pel Servei d'Atenció al Col·legiat (SCAC).

5.5 El Departament d'internacional

El Departament d'Internacional és l'encarregat de representar i promocionar el Col·legi d'advocats de Barcelona a l'exterior. En concret, vetlla per que aquest tingui una presència activa en els diferents fòrums internacionals amb l'objectiu de crear contactes i vincles amb institucions i organitzacions internacionals d'advocats.

A més ofereix una llarga de serveis al col·legiat amb la finalitat de facilitar-li la seva projecció als diversos fòrums internacionals i europeus. El Departament d'Internacional és un referent a Europa pel seu dinamisme i capacitat de promoure trobades i potenciar projectes.

En aquest sentit, l'ICAB té una important presència en les principals associacions i fòrums internacionals. Així, ostenta la Secretaria Tècnica de la Federació de Col·legis d'Advocats d'Europa (FBE), des de l'any 1993 i la presidència de dues de les seves comissions: les dones advocades i la d'organització i funcionament dels Col·legis d'Advocats. Igualment, L'ICAB és membre de la Comissió dels Col·legis d'Advocats de la Mediterrània des del 1992, any de la seva fundació i n'ostenta la Presidència d'Honor.

Els principals objectius d'aquesta comissió són:

- Aconseguir la participació de l'ICAB als fòrums internacionals més importants del món.
- Promoure el nom de l'ICAB i de l'Advocacia de Barcelona a tots els àmbits professionals
- Establir contactes amb els col·legis d'Advocats de tot el món per tal d'intercanviar coneixements i buscar solucions a problemes comuns
- Formar part de les Associacions més importants i fer valer l'opinió dels col·legiats de Barcelona.
- Aportar als col·legiats tota la informació recaptada a reunions i conferències internacionals
- Millorar la formació dels professionals del dret en temes internacionals

Tota la informació referent a la perspectiva internacional i europea de l'advocat; Així com la guia de serveis del Departament d'Internacional, podeu obtenir-la a través del Portal de l'Advocat.

5.6 La formació (comissió de cultura)

Una de les prioritats de qualsevol professió ha de ser la formació, tant la formació inicial, la formació continua, i la formació especialitzada.

En una professió com l'exercici de l'advocacia, on les novetats legislatives són constants, la formació és un element imprescindible per la realització de la nostra tasca.

En aquesta filosofia, pel Col·legi d'Advocats de Barcelona, la formació ha estat una de les seves prioritats.

La pràctica de l'advocacia no és limitada a l'actuació davant els jutjats i tribunals, sinó que inclou moltes altres actuacions i precisa de moltes altres habilitats més enllà del Dret.

L'oratoria, la capacitat de negociar, el tracte amb els clients, amb els companys, són eines tant importants, com el coneixement del dret en l'exercici de la nostra professió.

La formació s'estructura en els següents eixos:

Escola de Pràctica Jurídica

El Col·legi d'Advocats de Barcelona és conscient que quan s'acaba la llicenciatura de Dret, s'han adquirit profunds coneixements teòrics, però que en ocasions no són suficients per desenvolupar una bona carrera professional com a advocat.

L'Escola de Pràctica Jurídica del Col·legi d'Advocats de Barcelona té com a principal objectiu la formació pràctica de l'advocat per dotar-lo de la destresa i experiència necessària per a l'òptim exercici de la professió. L'experiència acumulada per l'Escola de Pràctica Jurídica, des de fa més de 40 anys, ens demostra que la millor metodologia formativa és aquella que posa a l'advocat en contacte amb la realitat professional. Per aquest motiu, contem amb un professorat que no solament a compleix el requisit d'una experiència docent, sinó que, a més, tenen un reconegut prestigi com a advocats.

Però, no ens conformem amb un bon professorat, a més, us facilitarem valuosa documentació durant tot el curs que us servirà de consulta en la vostra carrera professional, tanmateix fem ús constant de les noves tecnologies que faciliten la tasca diària de l'advocat. A més, l'Escola de Pràctica Jurídica, a través del Col·legi d'Advocats, té una Borsa de Treball activa que gestiona tant ofertes, com demandes laborals.

Per a obtenir el títol de l'Escola de Pràctica Jurídica que habiliti a l'alumne per a inscriure's al Torn d'Ofici caldrà superar una prova que consistirà en

desenvolupar dos casos pràctics, un escrit i l'altre oral, triats a l'atzar entre les següents matèries: civil, penal, administratiu, laboral i Seguretat Social, Mercantil i tributari.

Mitjançant l'Escola de Pràctica Jurídica, es possibilita als alumnes diferents tipus de beques a la Diputació de Barcelona, el Consell Audiovisual de Catalunya o el Servei Català de la Salut, i la seva incorporació a la Borsa del Treball del ICAB.

Formació continuada

La formació continua suposa el major moviment constant i dinàmic de les tres àrees que integren la formació del Col·legi.

Les Seccions i Comissions del Col·legi han organitzar aquests darrers sis anys 28.542 hores de formació entre cursos i seminaris.

Les matèries tractades als cursos i seminaris abasten totes les vessants del Dret, i totes les eines necessàries per l'exercici de l'advocacia, des de la formació més tècnica jurídica, a altres tals com oratòria, comptabilitat, gestió de despatxos etc.

cAmpus. Aquest Centre va ser el primer centre d'especialització jurídica de l'Estat. La formació de cAmpus està dissenyada per ajudar al professional a estar sempre un pas per endavant. Ensenyament i actualització jurídica es troben en un entorn adequat per adquirir i revitalitzar coneixements.

Programes creats per oferir resposta immediata als canvis normatius i la possibilitat de sumar crèdits per aconseguir l'especialització, converteixen cAmpus en el centre de formació jurídica més innovador de l'Estat. El nou centre conserva molts dels actius que proporcionen a la formació del Col·legi èxit d'assistència i d'aprofitament, com el contacte diari amb la realitat dels jutjats, dels despatxos, de les empreses i de les administracions.

L'ICAB té signats convenis de col·laboració en matèria de formació amb les universitats catalanes. Aquestes són: La Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, La Facultat de dret d'ESADE (URL) i la universitat oberta de Catalunya i la Universitat Internacional de Catalunya.

Tanmateix, L'Escola de Pràctica Jurídica ha signat convenis de col·laboració amb les següents institucions:

- Servei Català de la Salut
- Diputació de Barcelona
- Entitat Metropolitana
- Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC)
 - Col·legi d'arquitectes de Catalunya
 - Consorci de les Drassanes de Barcelona
 - Ajuntament de Sant Adrià del Besós
 - Ajuntament de Viladecans
 - Ajuntament de Barcelona
 - Síndic de Greuges

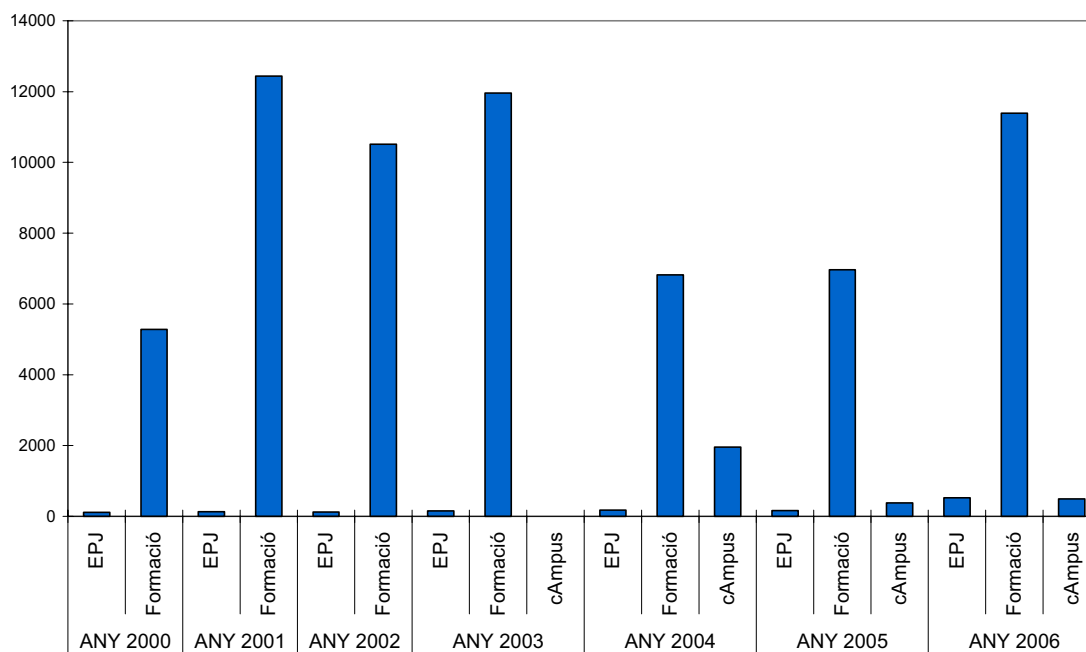
Vegeu els següents quadres comparatius de hores lectives i cursos realitzats en els darrers anys:

Quadres comparatius

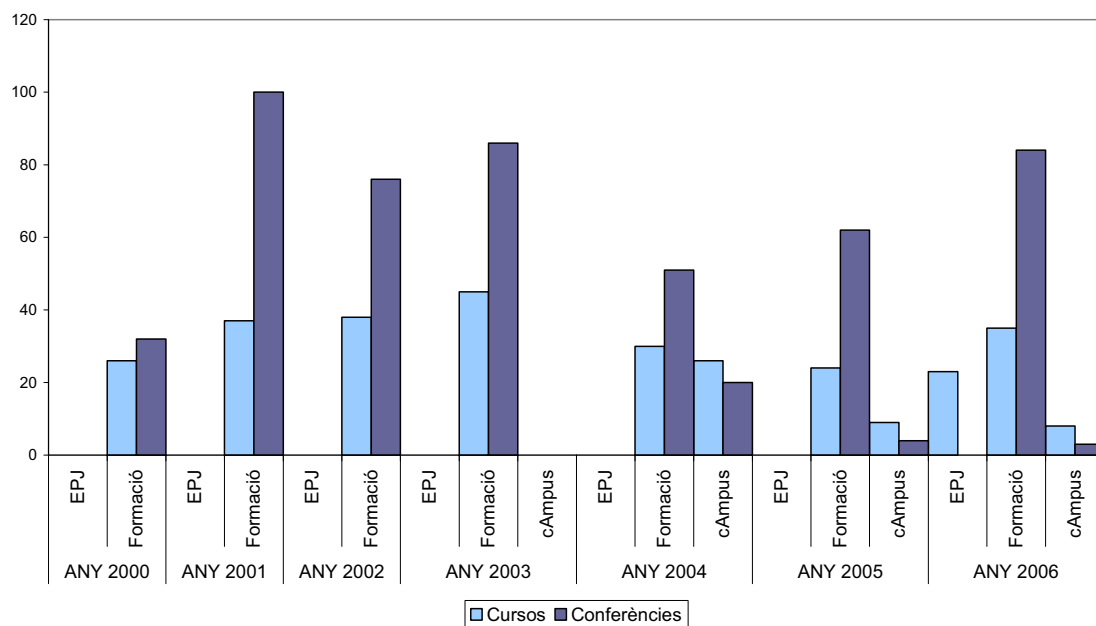
	ANY 2000		ANY 2001		ANY 2002		ANY 2003		cAmpus
	EPJ	Formació	EPJ	Formació	EPJ	Formació	EPJ	Formació	
Alumnes	114	5287	130	12443	125	10514	152	11957	0
Professors	133	109	120	367	115		98	443	0
Cursos	0	26	0	37	0	38	0	45	0
Conferències	0	32	0	100	0	76	0	86	0
Hores cursos	2188	1227	2008	1410	2193	1766	1849	1108	0
Hores conferències	0	72	0	180	0	140	0	162	0
Professors Home	107	0	98	83	96	0	81	250	0
Professors Dona	26	0	22	26	19	0	17	117	0
Alumnes Home	46	0	66	0	57	0	63	0	0
Alumnes Dona	68	0	64	0	68	0	89	0	0
Col·legiats exercents	0	0	21	102	17	3321	41	6139	74
Col·legiats NO exercents	0	0	12	17	13	333	15	464	6

	ANY 2004			ANY 2005			ANY 2006		
	EPJ	Formació	cAmpus	EPJ	Formació	cAmpus	EPJ	Formació	cAmpus
Alumnes	173	6820	1956	163	6970	378	526	11392	494
Professors	120	224	343	93	264	212	90	284	201
Cursos	0	30	26	0	24	9	23	35	8
Conferències	0	51	20	0	62	4	0	84	3
Hores cursos	2215	1377	3026	1993	817	1532	196	1096	1541
Hores conferències	0	90	194	0	130	19	0	0	13
Professors Home	90	156	264	80	201	163	61	215	151
Professors Dona	30	68	79	13	63	49	30	69	50
Alumnes Home	73	0	897	72	0	200	0	0	320
Alumnes Dona	100	0	1059	91	0	178	0	0	177
Col·legiats exercents	29	1748	1241	41	2203	441	154	2546	437
Col·legiats NO exercents	15	164	142	14	208	32	19	181	34

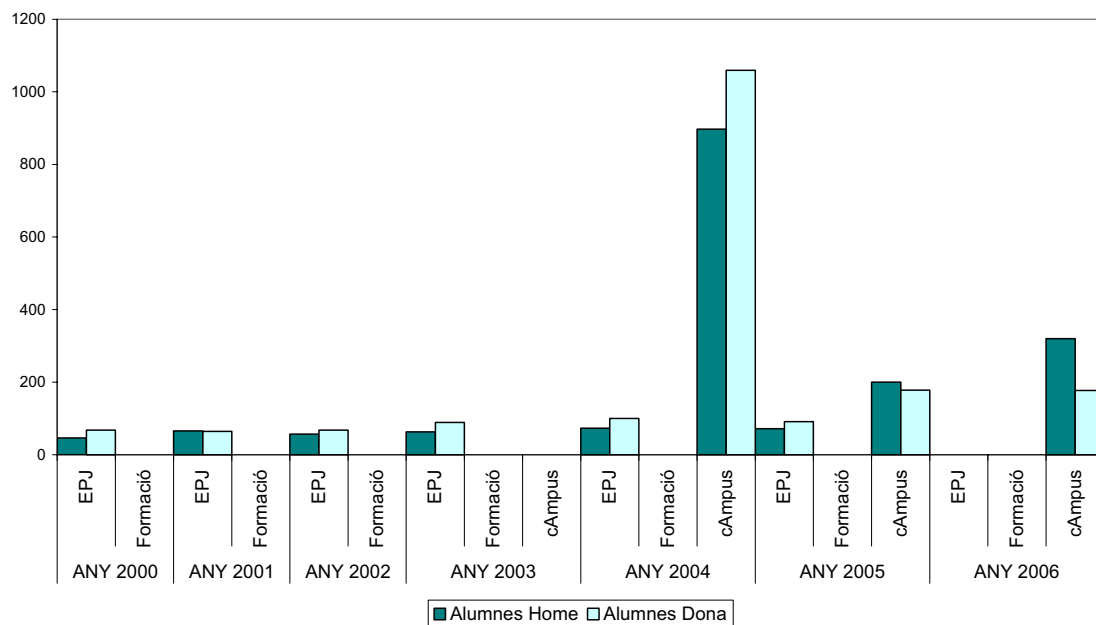
EVOLUCIÓ DEL NÚMERO D'ALUMNES A LA FORMACIÓ DE L'ICAB

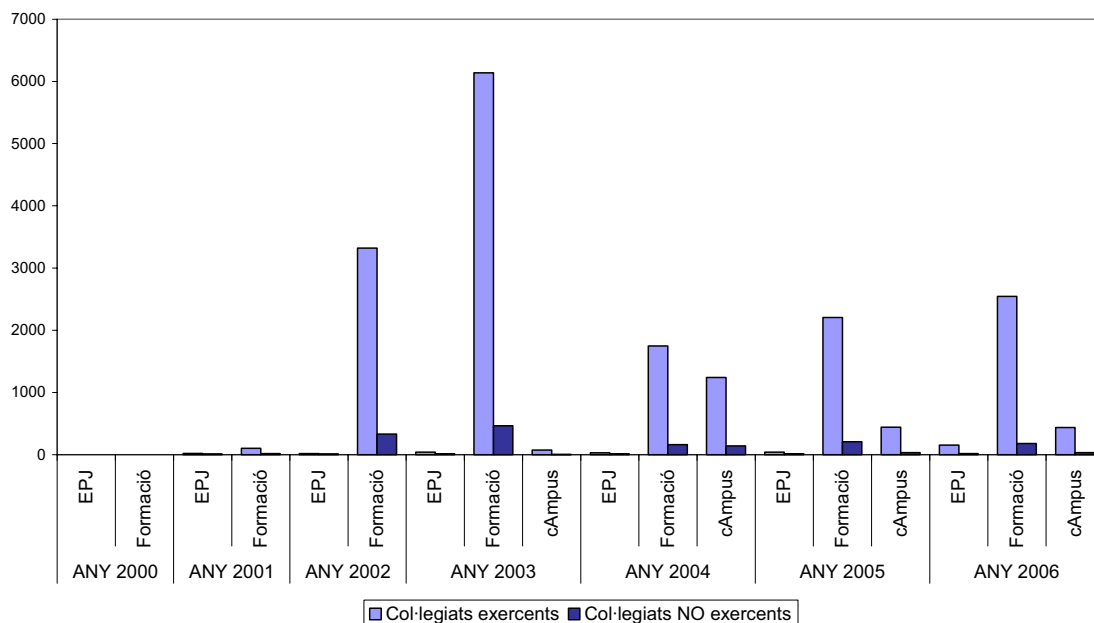
EVOLUCIÓ DEL NÚMERO DE CURSOS I CONFERÈNCIES

COMPARATIVA A LA FORMACIÓ ICAB ENTRE ALUMNES HOMES I DONA

COMPARTIVA ENTRE COL·LEGIATS EXERCENTS I NO EXERCENTS A LA FORMACIÓ ICAB

5.7 Borsa de treball

El Col·legi gestiona una borsa de treball activa en la qual es tramiten més de 600 demandes anuals d'empreses, bufets de despatxos i administracions públiques per tal de cobrir llocs de treballs relacionats amb el perfil de l'advocat.

El currículum del sol·licitant s'incorpora a la base de dades, ja sigui per la recerca de la primera feina o per millorar l'ocupació actual.

5.8 Lloguer de sales

El fet que l'advocat necessiti espais més amplis i funcionals per reunir-se o organitzar alguna jornada, ha mogut el Col·legi per establir un servei de lloguer de sales. Aquestes sales poden tenir una cabuda entre 10 a 250 persones. Entre aquestes destaca el saló d'actes que és capaç d'acollir fins a 300 persones.

5.9 Despatxos per a ús dels advocats

El Col·legi posa despatxos a la disposició del col·legiat que es poden utilitzar durant períodes curts de temps. Aquest servei està pensat per les entrevistes que puguin tenir els col·legiats amb els seus clients. Aquests despatxos estan dotats d'ordinador i de la infraestructura necessària per a les esmentades reunions. Cal que es concerti hora amb antelació a fi d'evitar esperes innecessàries.

6. Serveis al ciutadà

6.1 La mediació. El centre de mediació familiar

La mediació és un mètode alternatiu per a la resolució de conflictes, que té per objectiu evitar en la mesura del possible el procediment judicial contenciós.

El mediador no soluciona un conflicte, sinó que intenta avenir ambdues parts per què trobin una solució negociada al seu conflicte privat. Amb aquest objectiu, el mediador escolta a les parts i articula un procés de comunicació sota els principis de voluntarietat, imparcialitat i confidencialitat.

En finalitzar la mediació, el resultat es reflecteix en una acta que signaran els intervinents. Hi consta els acords que s'ha arribat o la manifestació que la mediació s'ha intentat sense èxit.

La mediació es pot dur a terme en qualsevol àmbit de la vida social. En l'àmbit judicial es troba institucionalitzada en la jurisdicció social (representat pel Servei Català de Conciliacions Individuals) i que té caràcter forçós. En l'àmbit penal és possible dur-la a terme, voluntàriament, en el procés penal. No obstant això, és els conflictes privats de família on la mediació hi té un paper destacat.

La mediació familiar

La mediació familiar s'instrumenta com una mesura de suport a les famílies i és un mètode alternatiu per a la resolució de conflictes dins de l'àmbit de la família amb l'objectiu d'evitar els procediments contenciosos de separació

i divorci entre matrimonis, parelles de fet, conflictes entre obligacions entre parents i els derivats de qualsevol institució tutelar.

La mediació és especialment útil quan la recerca d'una solució s'ha estancat per problemes emocionals o afectius; o quan el cost econòmic, els riscos i la preocupació en un procés judicial són molt més elevats que en la mediació.

Tanmateix, en aquest procés es garanteix l'anonimat de les parts en conflicte i la confidencialitat de la informació.

La normativa que regula la mediació familiar a Catalunya es troba recollida en la Llei de mediació familiar de Catalunya 1/2001, de 15 de març, i en el decret 139/2002, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de la llei esmentada.

Aquesta llei habilita per a ser mediadors, en aquest àmbit, als advocats, als psicòlegs, treballadors socials, educadors socials i pedagogs. En altres àmbits, tals com els conflictes entre particulars pot ser-ho també mediador la policia.

Les parts durant els processos podran estar assessorades per un advocat. El mediador té l'obligació d'informar-ne per imperatiu legal. A més de l'assessorament jurídic durant la mediació, una vegada finalitzat el procés de mediació, l'advocat podrà instar les accions legals pertinents per a validar l'acta de mediació davant dels òrgans judicials competents.

En la nostra demarcació hi ha dos centres dedicats a la mediació familiar. Un centre de caràcter privat situat al Col·legi d'Advocats de Barcelona i, un de públic, el Centre de Mediació de la Generalitat de Catalunya, situat al carrer València, 344.

Els particulars són lliures de triar l'organisme que durà a terme la seva mediació.

El Centre de mediació familiar del Col·legi d'Advocats de Barcelona

El centre de mediació familiar del Col·legi es va crear l'any 2002, amb la finalitat d'impulsar la mediació com una fórmula alternativa per a la resolució de conflictes en l'àmbit de la demarcació ICAB, i en els supòsits en els quals el mediador fos un advocat del nostre Col·legi.

El centre té un doble vessant: funcional i formatiu.

En el vessant funcional, el centre té com a missió posar en contacte el particular amb el mediador. Un cop aquests accepten iniciar el procés, aquest es desenvolupa en espais externs al Col·legi. El procediment està recollit en la normativa vigent. No obstant això, als efectes de comprendre les gràfiques annexes a aquest apartat, avançarem que el procés consta de tres parts.

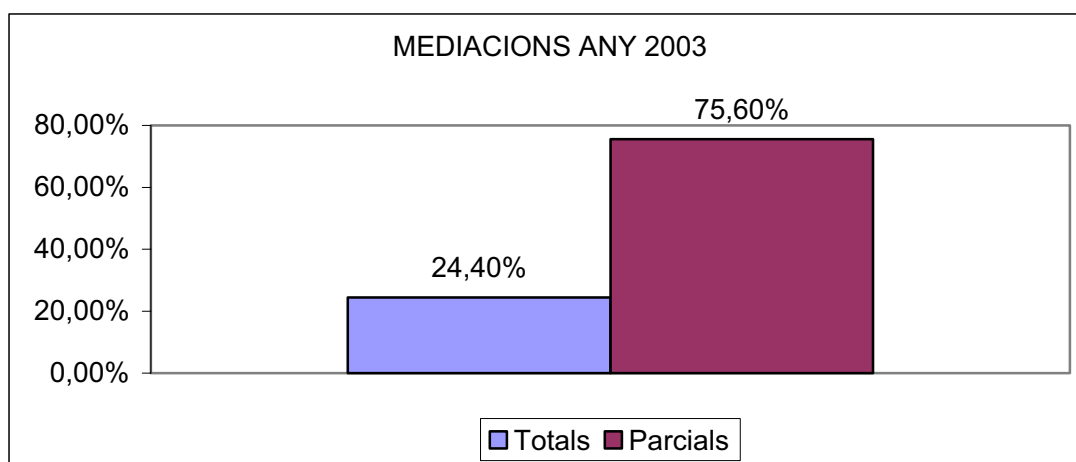
- Posada en contacte de les parts
- Es fixen els termes dels acords i es discuteixen.
- Signatura de l'acta final que té validesa judicial.

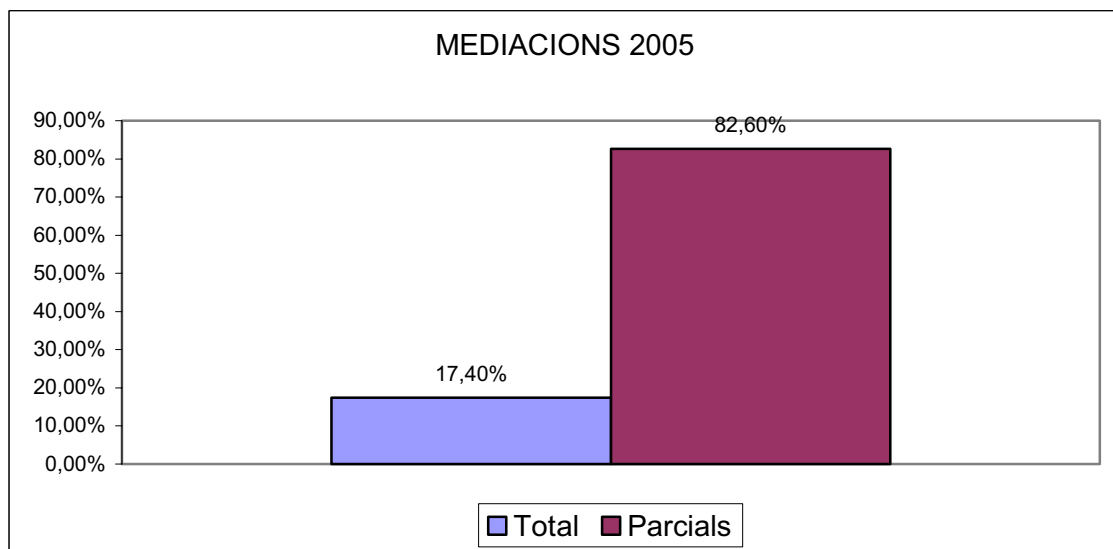
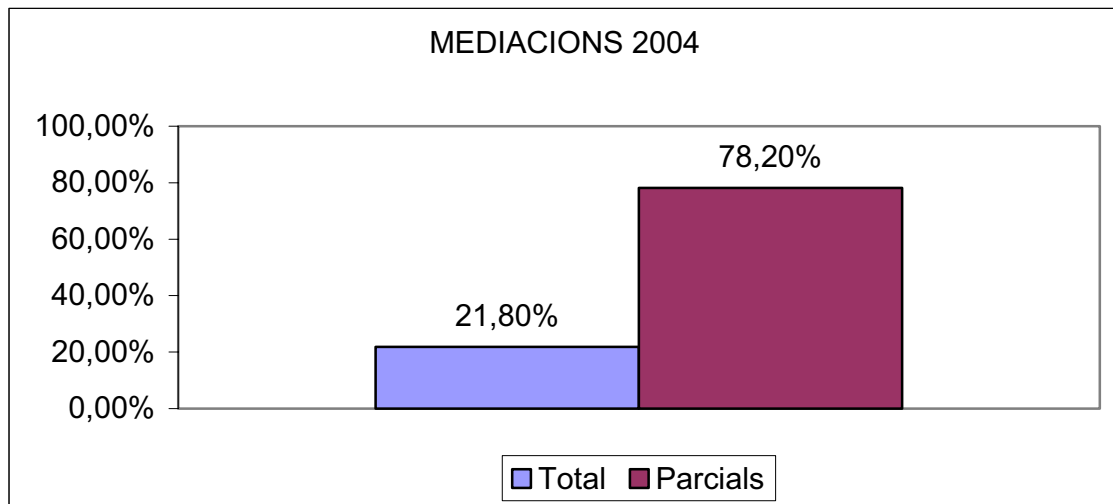
Quan el procés es desenvolupa íntegrament la mediació es comptabilitat com a "mediació total", si ha quedat interrompuda, s'anomena "mediació parcial".

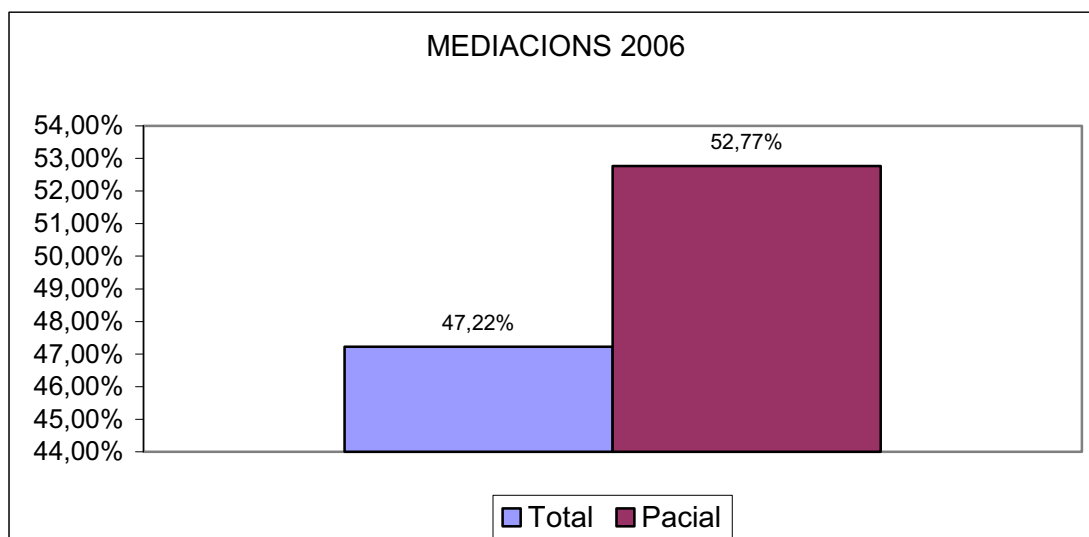
En l'aspecte formatiu, el centre de mediació familiar del Col·legi juntament amb el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya i l'Il·lustre Col·legi de Psicòlegs de Barcelona organitza un curs de formació de 200 hores de formació, degudament homologat pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Aquests cursos s'organitzen cada dos anys i tenen una participació massiva per l'interès que aquesta matèria suscita entre els nostres col·legiats.

Els resultats dels anys que medien des del seu inici són força acceptables per la professió, ja que any rere any se sol·liciten més advocats per dur a terme mediacions familiars.

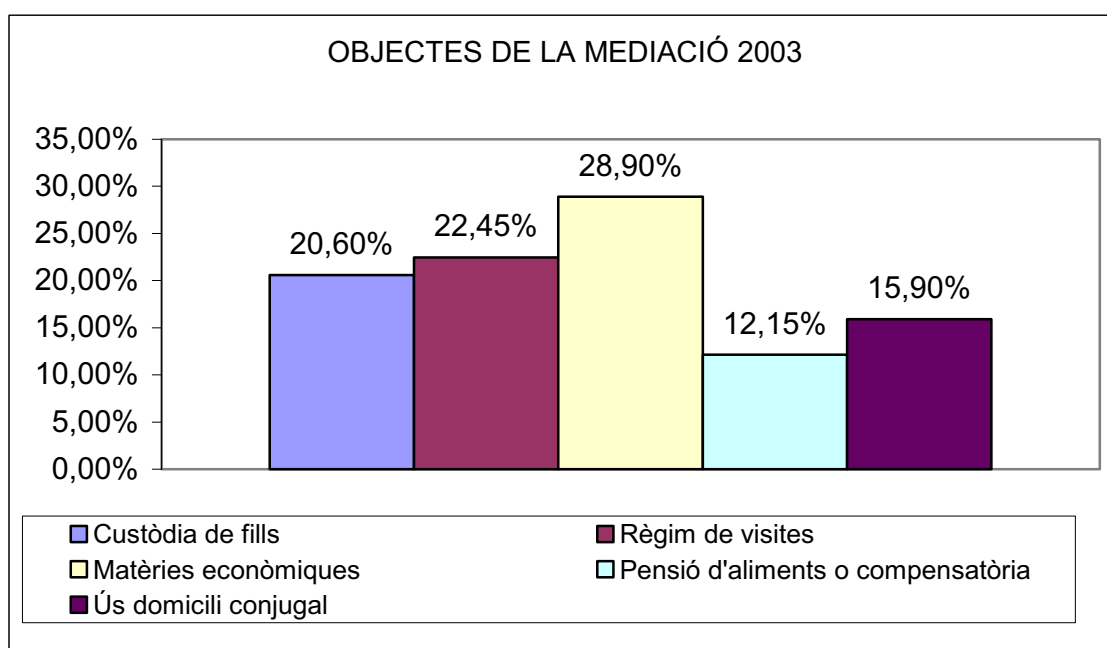

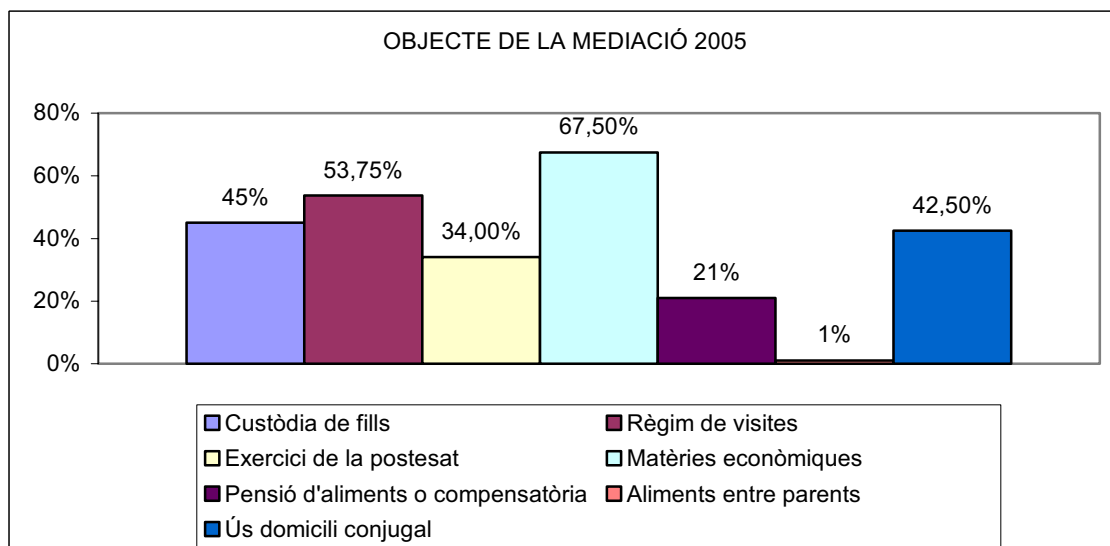
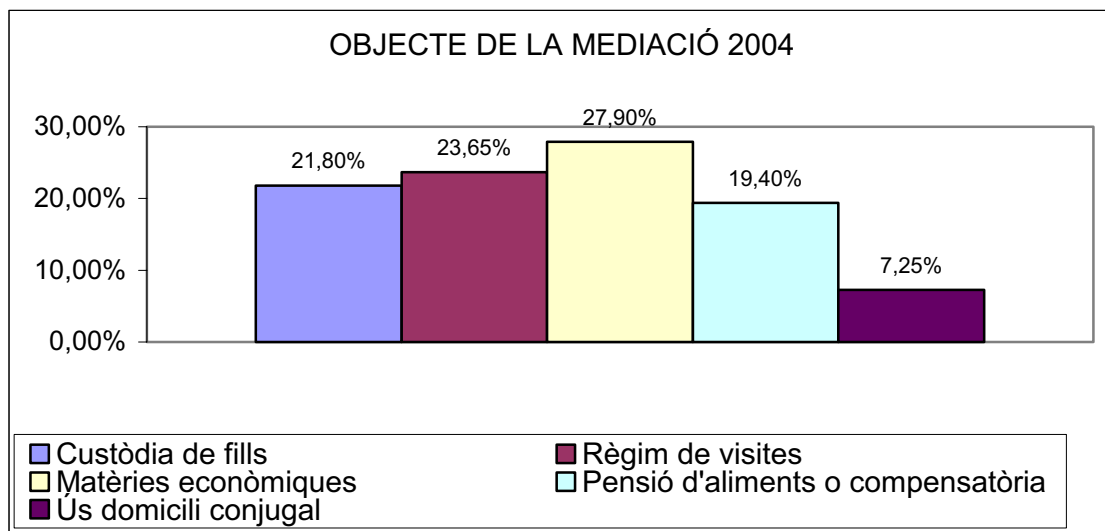

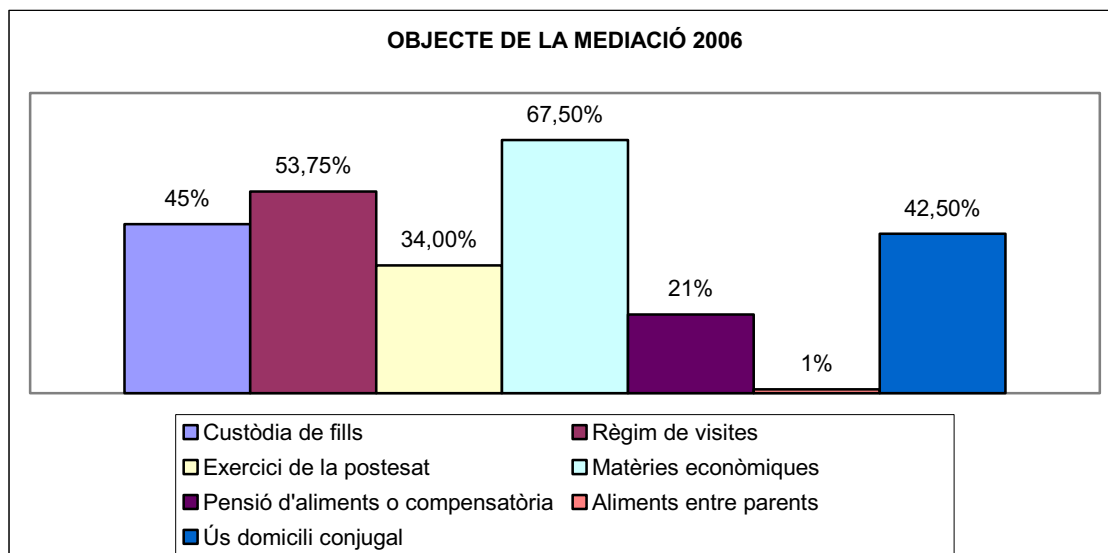
Com es pot veure de les gràfiques exposades, el nombre de mediacions augmenta. Malgrat tot, la majoria no finalitzen en un acord.

Els objectes de la mediació més freqüents són:

La custòdia dels fills, el règim de visites, les matèries econòmiques, l'exercici de la potestat, la pensió d'aliments o compensatòria, la reclamació d'aliments entre parents i l'ús del domicili familiar. Vegem les gràfiques següents:

Com s'observa, les matèries econòmiques i el règim de visites són les matèries més conflictives.

Els objectius del centre de mediació familiar pels propers anys són:

- Desenvolupar la mediació familiar com a eina alternativa a la resolució dels conflictes mitjançant l'increment d'assessoraments a través del Servei d'Orientació a la Mediació (S.O.M), en col·laboració amb el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.
- Contactar i col·laborar amb institucions públiques i privades, per tal d'establir convenis que facilitin la introducció de la mediació en tots els àmbits de la nostra societat i, allà on la legislació ho permeti
- Signar la proposta de conveni amb mòdul de pagament per l'assistència d'Advocat en la Mediació de família.

6. 2 Servei d'Orientació jurídica (SAIER)

Aquest servei es va crear en virtut d'un Conveni signat per L'Ajuntament de Barcelona, l'II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda als Refugiats (ACSAR), La Creu Roja de Barcelona, El Centre Informació als Treballador Estranger (CITE) dependent de Comissions Obreres (CCOO), AMIC (UGT). La seva funció consisteix en l'assessorament jurídic, informació, estudi i tramitació de procediments en matèria

d'estrangeria en aquells supòsits en els quals no es reconeix la justícia gratuïta. Té la finalitat d'afavorir els processos d'integració d'aquestes persones a la ciutat de Barcelona i de contribuir d'una manera eficient a la salvaguarda de la defensa jurídica dels drets dels estrangers.

Les competències d'aquest servei són:

- L'assessorament sobre la situació jurídica dels estrangers
- La interposició de recursos ordinaris davant l'Administració i de recursos contenciós-administratiu de les denegacions de les sol·licituds de residència amb o sense treball de caràcter inicial, de les denegacions de reagrupació familiar, de la targeta d'estudiant i, en general, contra totes les resolucions en matèria d'estrangeria dels estrangers no residents.
- La cancel·lació dels antecedents policials i penals
- L'assessorament i tramitació de procediments de nacionalitat.

6.3 Servei jurídic de consultoria i assessoria en matèria d'immigració. Ajut immigració.

Des de l'any 2005, La Secretaria per a la Immigració i l'ICAB col·laboren en el desenvolupament d'un servei d'informació i orientació en l'àmbit de la immigració a disposició del personal de les administracions catalanes.

En data 31 de maig de 2006, el Departament de Benestar i Família, la Secretaria per a la Immigració i l'ICAB van signar un conveni de col·laboració pel qual la nostra corporació prestaria un servei jurídic de consultoria i d'assessoria telefònica en matèria d'immigració, amb la finalitat de donar resposta als dubtes que planteja el marc jurídic d'estrangeria, establint-se com a indicadors principals d'aquest servei.

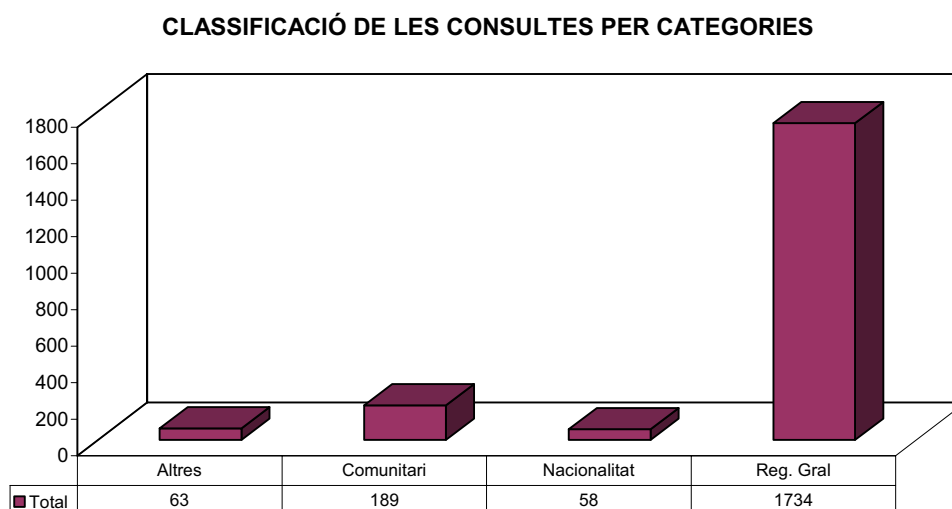
Aquest servei està a disposició del personal dels Ajuntaments, Consells Comarcals i de la mateixa Generalitat, entre altres.

Les qüestions més sovint plantejades són:

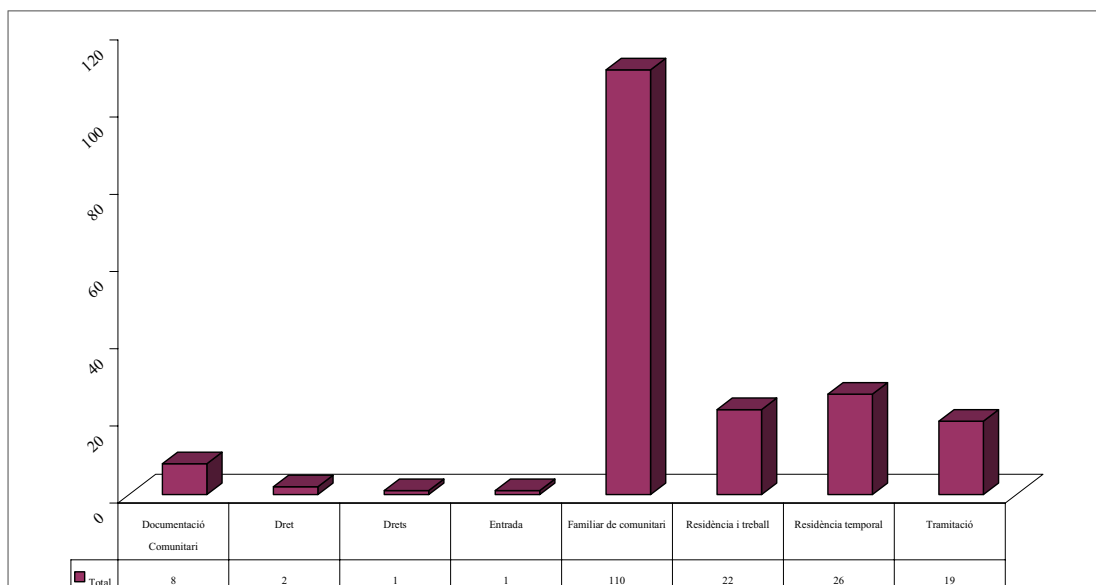
- Entrades i sortides del territori espanyol
- Autoritzacions d'Entrada

- Autoritzacions de residència, residència i treball. Inicials, modificacions i renovacions
- Reagrupaments familiars
- Formes d'arrelament social, laboral o familiar
- Ordres d'expulsió
- Ciutadans de la Unió Europea

Durant l'any 2006, s'han realitzat funcions d'assessorament i tramitació dels expedients pels motius a dalt referenciats. S'han atès 2.044 consultes telefòniques. Vegem la classificació de les consultes per categories i per matèries.

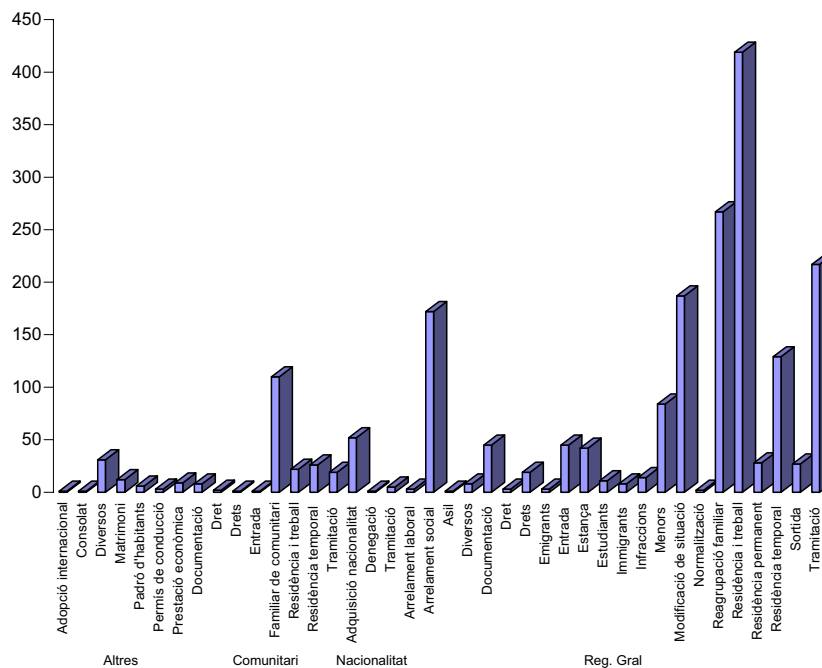

CLASSIFICACIÓ CONSULTES PER MATÈRIES: COMUNITARIS

Com es pot observar, els problemes de residència, treball i els relacionats amb familiars de comunitaris són les matèries més plantejades pels ciutadans.

CLASSIFICACIÓ DE CONSULTES PER MATÈRIES:

6.4 Servei de Tramitació de la Justícia gratuïta (SERTRA) i Servei d'Orientació jurídica (SOJ)

Aquest serveis tenen la funció de tramitar les sol·licituds de justícia gratuïta dels ciutadans, quan aquest volen intervenir en un procediment judicial. Funcionen integrats en el Servei del Torn d'Ofici. A més, el SOJ té com a funció orientar els ciutadans sobre els drets que els assisteixen en diferents temes jurídics. Es tracta d'una orientació prèvia, un primer consell orientador sobre la viabilitat d'acudir als tribunals o altres vies alternatives de resolució de conflictes (mediació familiar).

Les matèries principals sobre les quals s'assessora són:

- Família (separacions, divorcis, etc)
- Arrendaments (habitatge, locals de negocis)
- Propietat horitzontal
- Civil general
- Penal (judicis de faltes, accidents de trànsit)
- Administratiu (responsabilitat patrimonial de l'administració).
- Laboral

El fet que la demarcació ICAB ocupi un territori molt extens i la quantitat de sol·licituds que es reben anual fa que sigui un dels serveis més sol·licitats del Col·legi. Hi ha oficines a Barcelona i a les delegacions de Badalona, Gavà, Arenys de Mar, Igualada, Vilanova i Vilafranca. (per més informació consulta al Col·legi d'Advocats).

En l'apartat vuitè es desenvolupen exhaustivament les funcions del servei d'orientació i jurídica (SOJ) i el Servei de Tramitació de Justícia Gratuïta (SERTRA).

7. Altres institucions

El Col·legi d'advocats es relaciona amb un seguit d'institucions, en algunes de les quals, fins i tot, hi és part fundadora.

7.1 Acadèmia de jurisprudència i legislació de Catalunya

Aquesta institució és un organisme científic que té com a finalitat principal l'estudi i la investigació del dret, amb un especial dedicació al dret català. Col·labora amb la reforma de la legislació i contribueix al foment de la cultura jurídica.

Aquesta institució està integrada per acadèmics numeraris i els honoraris.

7.2 La revista jurídica de Catalunya

La revista jurídica de Catalunya fou fundada l'any 1895 pel Col·legi d'Advocats de Barcelona i per l'Acadèmia de Jurisprudència i legislació de Catalunya. Es publiquen dos volums trimestrals. Un dedicat a jurisprudència i l'altre a temes doctrinals. A més a més, inclou tota la jurisprudència dels Tribunals de Catalunya. Els subscriptors de la revista poden consultar part de la jurisprudència a través del Portal virtual del Col·legi.

7.3 Associació Catalana per l'Arbitratge

L'any 1989, L'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, l'Il·lustre Col·legi de Notarial de Barcelona, El Consell dels Il·lustres Col·legis d'advocats de Catalunya i la Cambra del Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona van crear l'Associació Catalana per a l'Arbitratge, entitat que té personalitat jurídica i de la qual depèn orgànicament el Tribunal Arbitral de Barcelona.

L'Associació Catalana per l'Arbitratge té com a funció essencial l'administració d'arbitratges i la designació d'àrbitres que resoldran les controvèrsies plantejades en els diferents procediments arbitral.

7.4 Tribunal Arbitral del Col·legi d'Advocats de Barcelona

El Tribunal Arbitral del Col·legi d'Advocats de Barcelona (TACAB) fou creat per resoldre totes aquelles qüestions que li siguin sotmeses, principalment, en les matèries d'honoraris i de despatxos col·lectius.

7.5 Fundació Degà Ignasi de Gispert

l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, la Caixa d'Advocats i la Mútua de Previsió Social dels Advocats de Catalunya van crear l'any 1999, la Fundació Degà Ignasi de Gispert amb l'objectiu de realitzar obra social per als col·legiats i els seus familiars.

7.6 Caixa d'advocats

La Caixa d'Advocats és una cooperativa de crèdit fundada l'any 1978 que ofereix a tots els advocats rendibilitat pels estalvis, finançament pels projectes i serveis personalitzats. L'objectiu de la Caixa és que els professionals del món jurídic tinguin una entitat financera amb preus preferents i servei especialitzat.

7.7 Mútua de Previsió Socials dels Advocats de Catalunya

Aquesta entitat, amb més de 150 anys de vida, està especialment pensada per al col·legiu d'advocats. Té com a missió principal oferir als seus associats, diferents opcions per fer front a les contingències de previsió social pròpies i, també, la dels seus familiars.

És una opció asseguradora alternativa al Règim Especial de Treballadors Autònoms (RETA).

7.8 Iurisegur

Aquesta corredoria d'assegurances té productes exclusivament pensats pels advocats. L'especialitat d'aquesta entitat és l'assegurança de responsabilitat civil professional. A més, ofereix assegurances d'accidents, de vida, de vehicles, d'oficines i de la llar, entre altres productes.

8. Torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta

8.1. El torn d'Assistència al Detingut

El servei d'assistència al detingut dóna compliment al mandat constitucional pel qual "Tota persona detinguda ha de ser informada de manera immediata i de manera que comprensible, dels seus drets i de les raons de la seva detenció, no podent ser obligada a declarar. Es garanteix l'assistència d'advocat al detingut a les diligències policials i judicials, en els termes que la llei estableixi" (art. 17.3 CE)

El desenvolupament d'aquest precepte constitucional es troba a l'article 520 de la L.E.Crim. on s'especifica que "si el detingut o pres no designés advocat, es procedirà a la designació d'ofici".

I obliga a l'autoritat judicial i funcionaris sota quina custòdia es trobi el detingut o pres a comunicar al Col·legi d'Advocats tan si s'ha escollit un advocat determinat com si ha formulat petició d'advocat d'ofici; comunicació que s'haurà de fer de forma que quedi constància.

És precís doncs situar clarament l'abast del Servei d'Assistència al Detingut i recordar que, fins aquí, no existeix una vinculació directa entre aquest servei i l'assistència jurídica gratuïta.

Un advocat d'ofici, doncs no és un advocat gratuït, malgrat la confusió constant que la societat en el seu conjunt té sobre el tema.

L'advocat d'ofici és l'advocat designat quan no s'ha produït una elecció concreta i al procediment o diligència és obligatòria la presència d'un advocat.

Els estatuts del Col·legi d'Advocats de Barcelona també recullen aquesta figura quan estableixen que una de les funcions és "Organitzar i regular el torn d'ofici i el servei d'assistència al detingut i qualsevol altres serveis i prestacions jurídics en benefici de la comunitat ciutadana." (4.k)

Però ha estat sempre de tal importància que en els mateixos estatuts es configura l'advocat d'ofici com una funció obligatòria per a tots els advocats sense perjudici que es pugui determinar el seu caràcter voluntari:

“Article 41è.

1. La defensa professional d'ofici i l'assistència lletrada al detingut és una obligació de caràcter general per a tots els col·legiats que exerceixin, la qual no podrà excusar-se si no és per causa justificada que la Junta de Govern apreciarà lliurement.

2. No obstant el caràcter general de l'obligació de defensar d'ofici i facilitar l'assistència lletrada al detingut, la Junta de Govern podrà establir torns especials de caràcter voluntari.”

Així mateix, i de conformitat amb els preceptes legals, també s'estableix als mateixos estatuts col·legials que la gestió, control i nomenament dels advocats, només podrà ser realitzat per la Junta de Govern.

L'any 1996, es promulga la Llei 1/1996 reguladora de l'Assistència Jurídica Gratuïta.

Malgrat es manté conceptualment la separació entre l'assistència lletrada i la defensa gratuïta, la llei estableix uns principis mínims sota els quals, les Juntes de Govern regularan i organitzaran aquests serveis:

- Prestació continuada.
- Funcionalitat i eficiència en l'aplicació dels fons públics.

I, pel que fa a l'assistència lletrada es donen dos criteris més d'aplicació:

- La constitució de torns de guàrdia permanents.
- La garantia que, en qualsevol cas, s'haurà d'assegurar el dret a la defensa des del mateix moment de la detenció.

La Generalitat de Catalunya va dictar el Decret 252/1996 que desenvolupa la Llei 1/1996 i a més d'altres qüestions regula l'assistència lletrada establint (article 19):

- L'obligatorietat de constituir torns de guàrdia.
- L'obligatorietat de comunicar la manera en que s'organitzaran els torns de guàrdia.
- El nombre de lletrats que haurà de tenir cada torn en base al nombre d'assistències previsibles determinat sobre la mitjana de tres assistències diàries per advocat.

Aquest últim principi regulador ve determinat per el sistema de compensació econòmica que s'estableix al mateix Decret i que en termes generals es fa per dos sistemes bàsics: la compensació única per cada torn de guàrdia i la compensació per cada assistència feta (quan existeixi dispensa de torn de guàrdia o es produeixi en dia posterior al dia del torn de guàrdia).

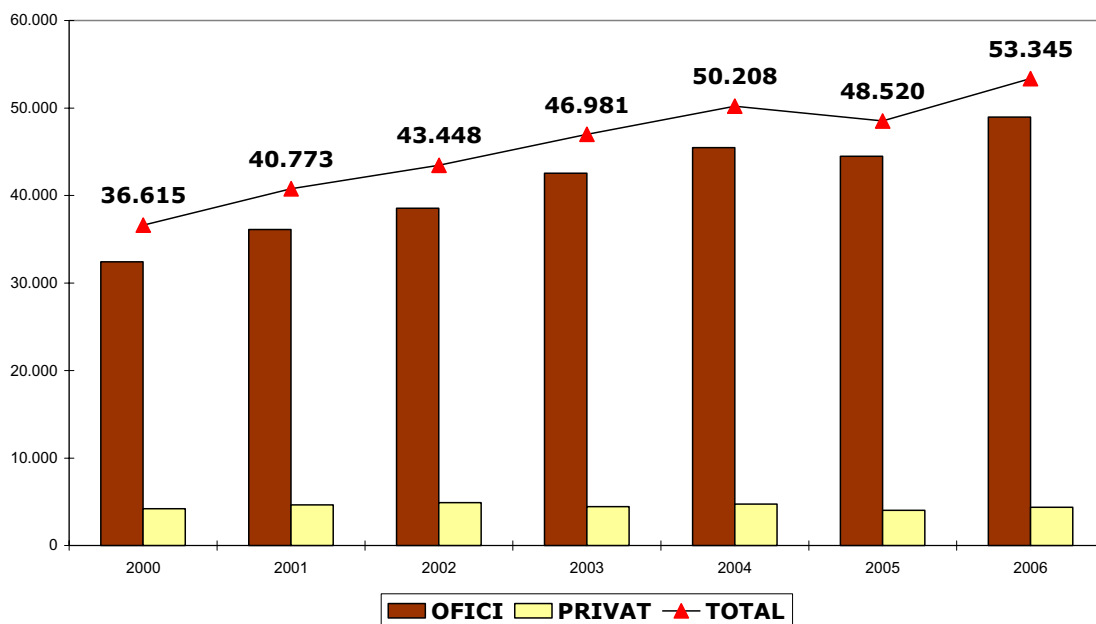
Cal però tenir en compte que aquest sistema, reafirma el fet que, el servei d'assistència lletrada al detingut o pres no està directament vinculat a l'assistència jurídica gratuïta, la qual, es tramitarà a posteriori.

Realitzades doncs aquestes precisions es pot començar ara a avaluar i examinar quina ha estat l'evolució des de l'any 2000 d'aquests servei d'assistència.

Evolució de les peticions d'advocat al servei d'assistència al detingut de l'ICAB.

En el període que va de l'any 2000 al 2006, el nombre de detencions i peticions d'advocat que s'han comunicat a l'ICAB ha augmentat en un 46%.

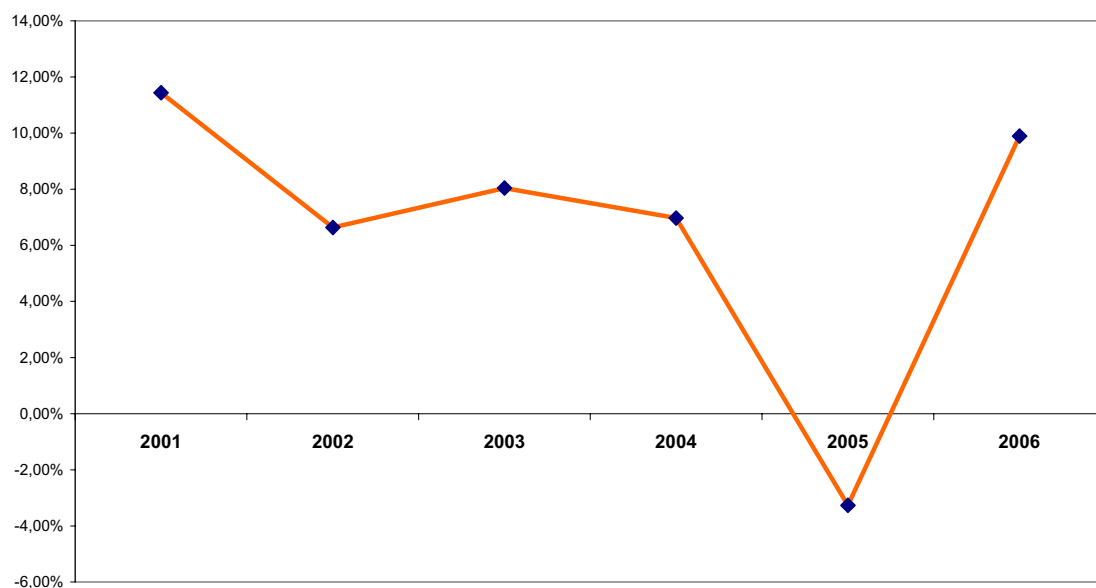
EVOLUCIÓ ASSISTÈNCIES AL DETINGUT

És però important ressaltar que aquest espectacular augment no ha tingut el mateix comportament al llarg d'aquests anys.

D'una banda, s'observa una desacceleració que fins i tot suposa una disminució l'any 2005.

EVOLUCIÓ DE LA VARIACIÓ DE COMUNICACIONS D'ASSISTÈNCIA AL DETINGUT EN PERCENTATGES

Com s'analitzarà més endavant, dins d'aquesta secció i també al capítol destinat a l'anàlisi de la jurisdicció penal, tant la desacceleració com la disminució és precís situar-la en el moment conjuntural que el desplegament de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra; ha pogut provocar en tots els àmbits relacionats.

Recordem que una de les àrees més importants sobre la que s'ha produït aquest desplegament és la ciutat de Barcelona que obre totalment totes les seves comissaries a l'octubre de 2005.

La variació de peticions segons els delictes.

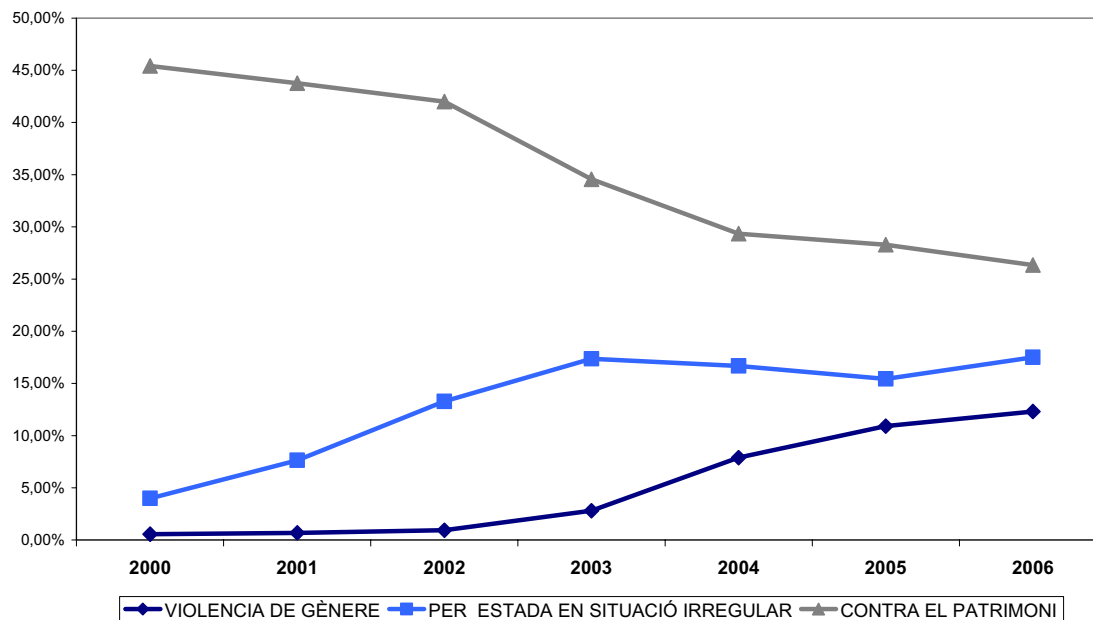
El tipus més freqüent, com també ho confirmen les estadístiques policials, és el relacionat amb els delictes o faltes contra el patrimoni.

Delicte	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Falsedat documentals	3,30%	4,64%	2,48%	2,20%	1,87%	1,88%	2,15%
Danys	3,44%	2,91%	2,92%	2,67%	2,50%	2,68%	2,63%
Delictes contra la llibertat	6,48%	5,13%	4,81%	4,93%	5,34%	4,46%	3,70%
De l'homicidi i les lesions	6,02%	5,39%	4,81%	5,10%	6,19%	5,43%	4,55%
Contra la salut pública	4,74%	4,51%	4,30%	4,52%	4,89%	4,23%	4,99%
Contra la seguretat del trànsit	4,72%	4,11%	4,04%	4,92%	5,36%	5,84%	5,98%
Atemptats contra autoritat	8,94%	8,18%	6,98%	7,48%	6,68%	6,63%	6,50%
Violència de gènere	0,57%	0,69%	0,93%	2,81%	7,88%	10,90%	12,30%
Per estada en situació irregular	3,99%	7,63%	13,29%	17,36%	16,67%	15,44%	17,51%
Contra el patrimoni	45,41%	43,77%	42,00%	34,56%	29,34%	28,29%	26,36%

Tot i així, aquest tipus ha experimentat una pèrdua significativa d'importància sobre el total de delictes, causada per l'increment

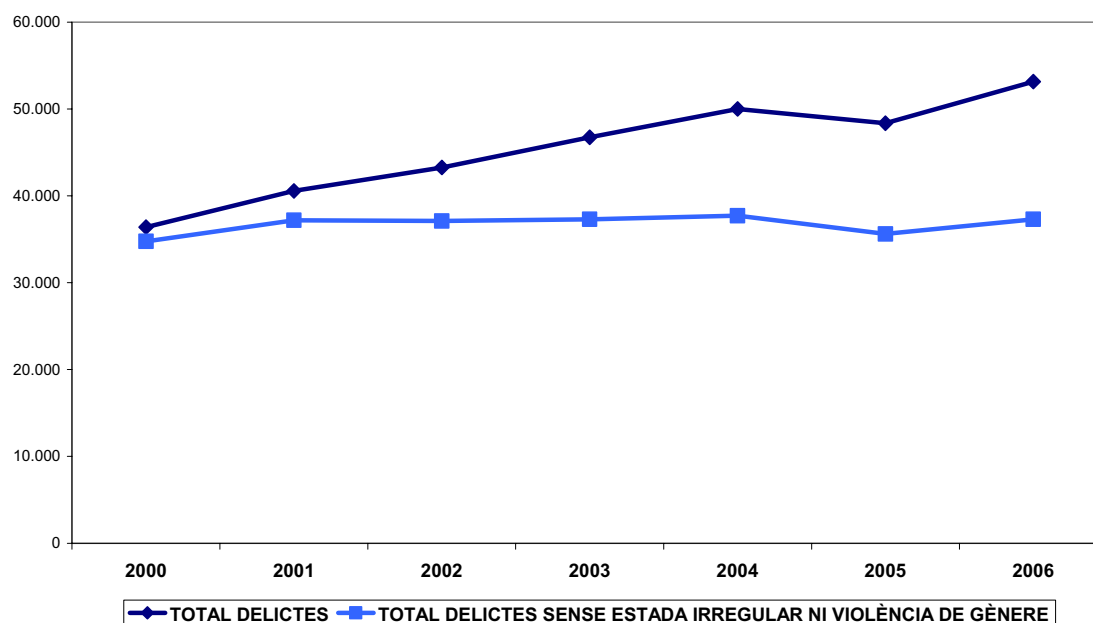
espectacular que s'ha donat en els que es refereixen a l'estada en situació irregular i la violència de gènere.

EVOLUCIÓ DELS TRES TIPUS PENALS MES SIGNIFICATIUS

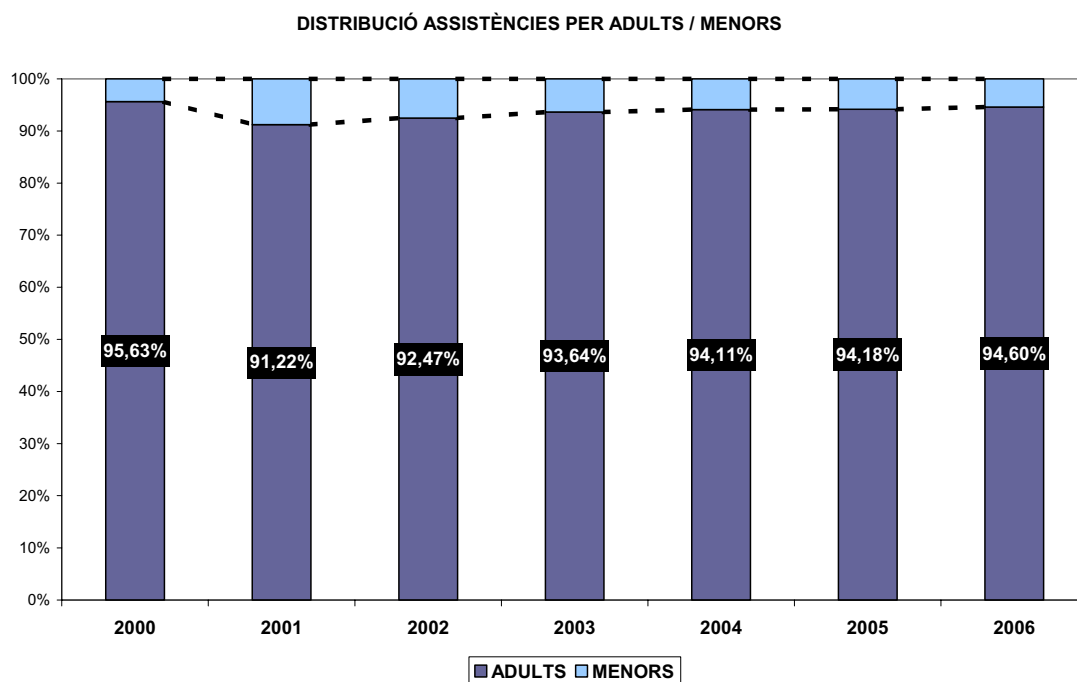
Aquesta diferent evolució és summament significativa doncs si comparem el nombre d'assistències al detingut en aquests mateixos anys sense els tipus penals que han tingut el major augment, estaríem parlant d'una estabilització en lloc d'una tendència al creixement.

COMPARATIVA EVOLUCIÓ ASSISTÈNCIES AL DETINGUT

És per tant gràficament concloent que les modificacions legislatives tenen efectes importants no només sobre la problemàtica social que pretenen reduir o modificar, sinó també sobre d'altres aspectes com són el nombre d'advocats necessaris per a cobrir els torns de guàrdia (que com hem dit anteriorment s'establirà sobre la base del nombre d'assistències a realitzar) i, en conseqüència els fons públics destinats a aquest àmbit.

Un altre detall important a tenir en compte és la distinció que es pot fer dels detinguts majors i menors d'edat, malgrat que en termes generals observem una certa estabilització de la proporció entre aquests grups d'edat.

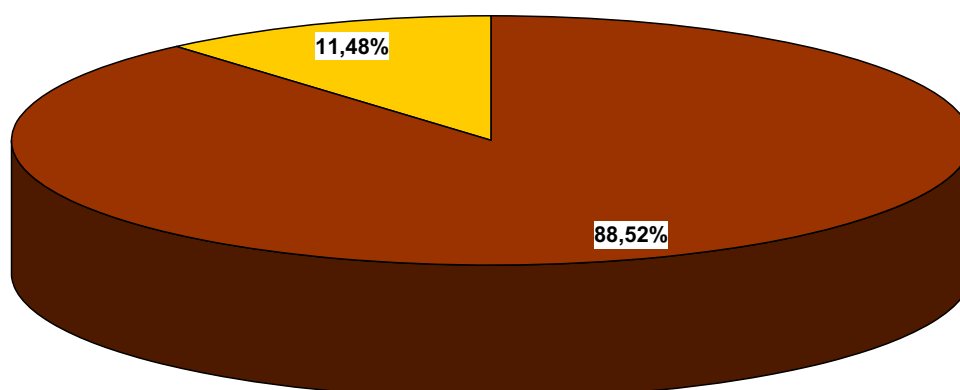

Sol·licitud d'advocat d'ofici o advocat particular.

Com ja s'ha aclarit el servei d'assistència al detingut atén tota petició d'advocats, sigui de lliure elecció o d'ofici. Per tant, també pot ser significatiu observar com ha variat la proporció de peticions d'advocat d'ofici o escollit pel detingut o pres.

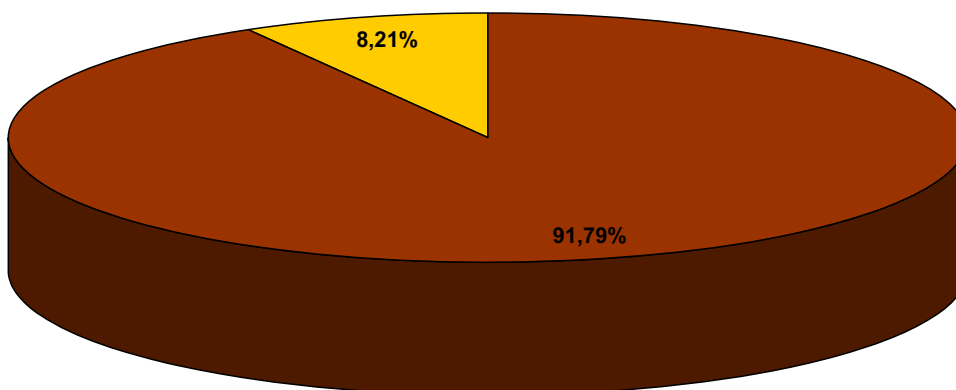
Efectivament si l'any 2000 la distribució de la petició era d'un 89 % d'ofici i un 11 % de lliure elecció; l'any 2006 els percentatges s'han distanciat més fins a un 92% i 8% respectivament.

DISTRIBUCIÓ PETICIONS ASSISTÈNCIA AL DETINGUT SEGONS OFICI / PRIVAT
ANY 2000

■ 2000 Ofici ■ 2000 Privat

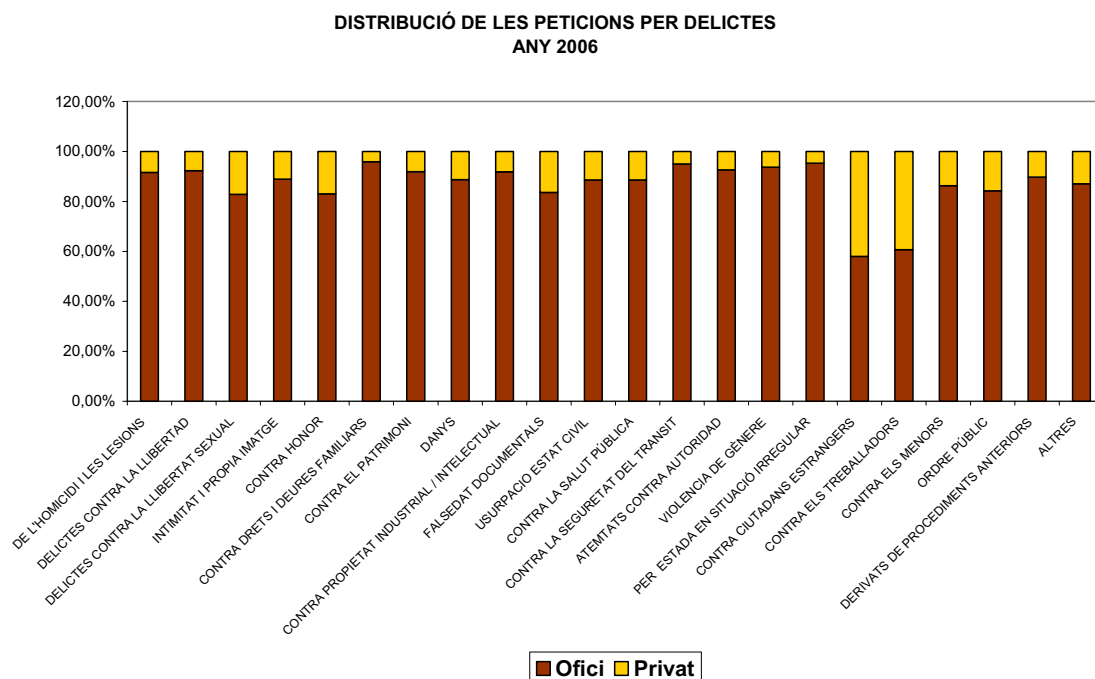
DISTRIBUCIÓ PETICIONS ASSISTÈNCIA AL DETINGUT SEGONS OFICI / PRIVAT
ANY 2006

■ 2006 Ofici ■ 2006 Privat

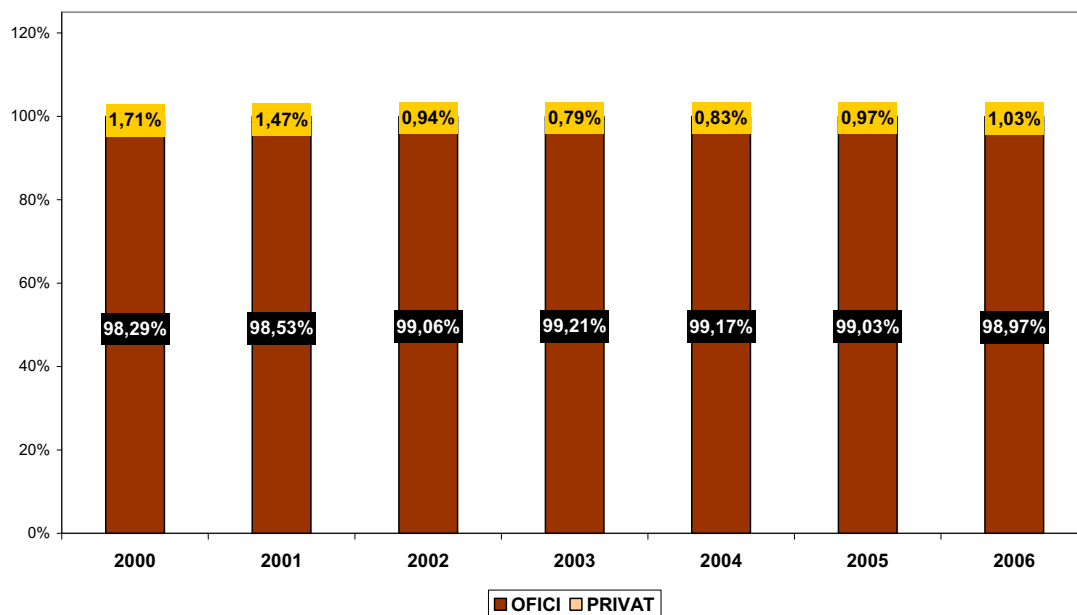
Evidentment, aquesta distribució correspon a la mitjana però si observem les peticions agrupades per delictes podrem observar com existeixen determinades imputacions que suposen amb més freqüència que s'opti per designar advocat de lliure elecció.

En l'extrem més baix de petició concreta d'advocat tenim els delictes o faltes relacionats amb el drets i deures familiars; mentre que a l'extrem més alt se situen els delictes contra els ciutadans estrangers.

En l'àmbit diferenciat de l'assistència al detingut menor, podem comprovar que la sol·licitud d'advocat d'ofici també té nivells superiors que la mitjana general, sent gairebé inexistent les sol·licituds d'advocat particular.

SOL·LICITUDS D'ADVOCAT D'OFICI / PARTICULAR A MENORS

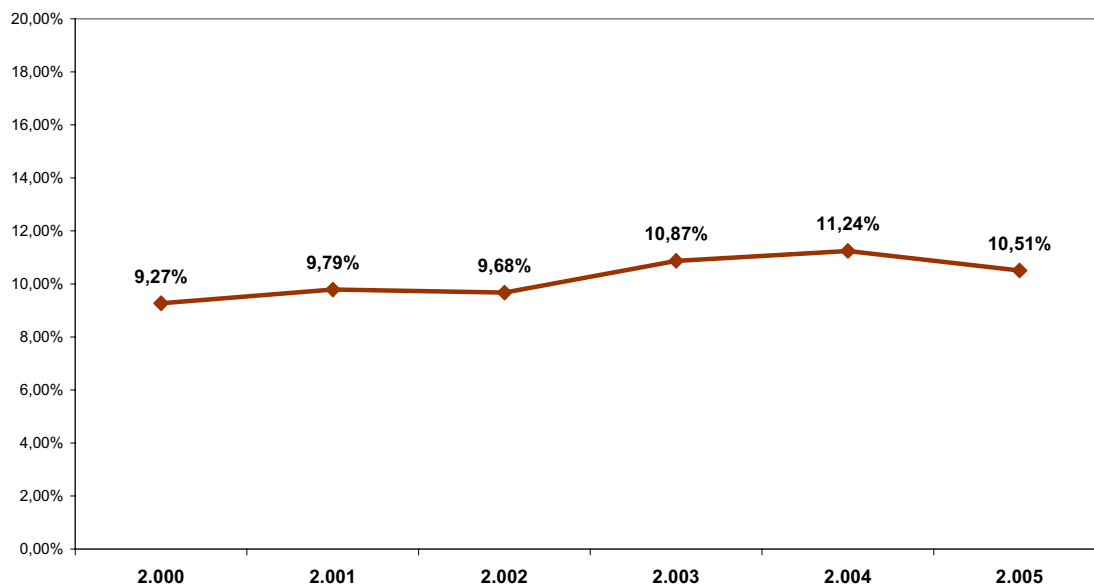

Aquestes gràfiques però no ens han de portar a la idea equivocada de què el 90 % dels assumptes penals són defensats per advocats d'ofici.

Poder determinar amb precisió el percentatge d'assumptes judicials que es tramiten amb advocat d'ofici, no es pot establir amb les dades de les que disposa en l'actualitat.

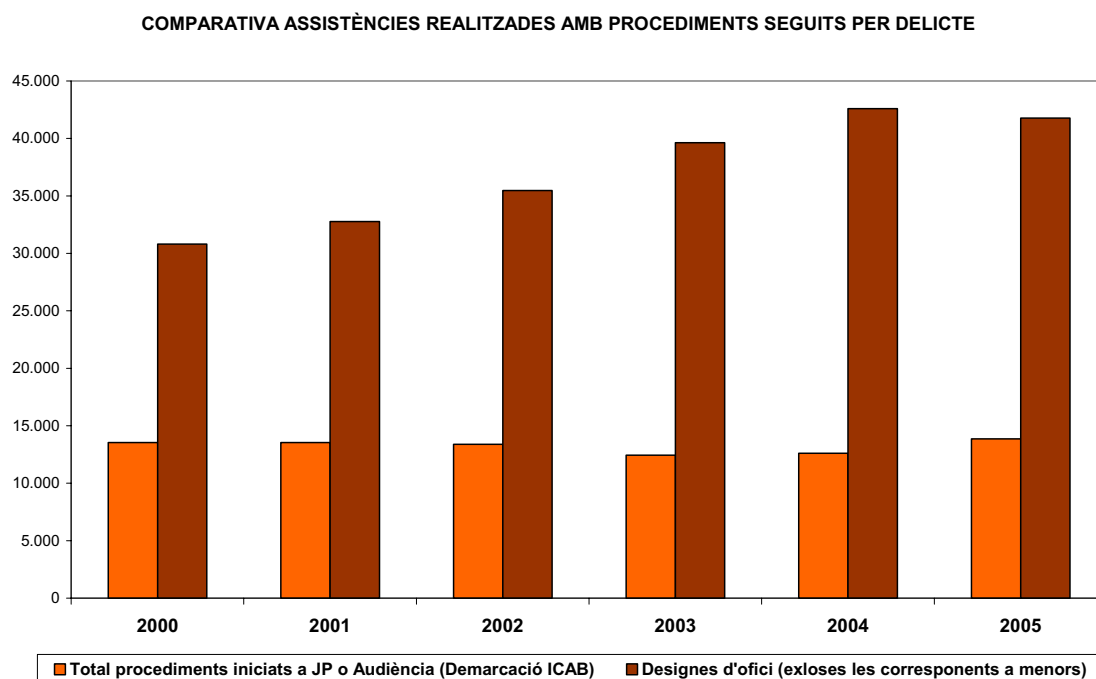
El cert és que si comparem el nombre de designes d'ofici efectuades amb el nombre de procediments iniciats als jutjats d'instrucció, el percentatge es redueix fins a un 10 %.

PERCENTATGE DE DESIGNES D'OFICI EN ASSISTÈNCIA AL DETINGUT RESPECTE NOMBRE DE PROCEDIMENTS INICIATS ALS JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

Ara bé, no tots els procediments iniciats als jutjats d'instrucció tenen el mateix desenvolupament: la inexistència de tipus penal, la manca d'autor conegut i la determinació del tipus penal com a falta o com a delictes; són alguns dels elements que hauran de ser tinguts en compte.

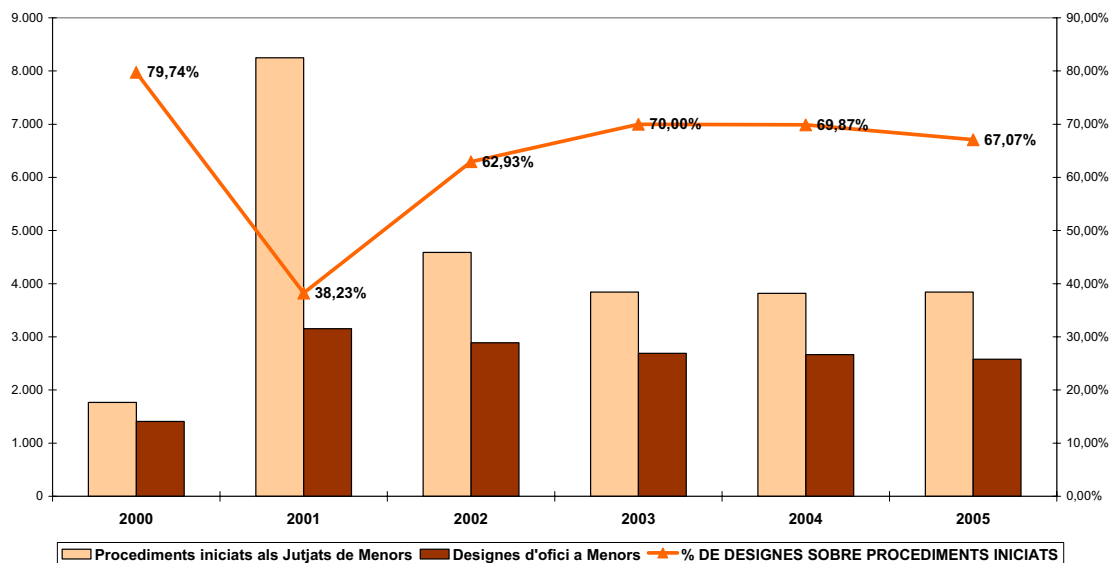
Amb les dades judicials de què disposem no ens és possible, determinar aquest percentatge real però sí pot ser objecte d'alguns comentaris, observar la relació que es dona entre el nombre d'assistències al detingut realitzades amb el nombre de procediments que s'elevan als Jutjats del Penal o l'Audiència Provincial.

Com es pot comprovar la diferència entre ambdues dades és important. Tot i així, cal tenir en compte:

- La possibilitat que en un mateix procediment judicial existeixi més d'un imputat.
- La possibilitat que part de les assistències realitzades hagin tingut com a resultat l'inici d'un procediment de faltes.

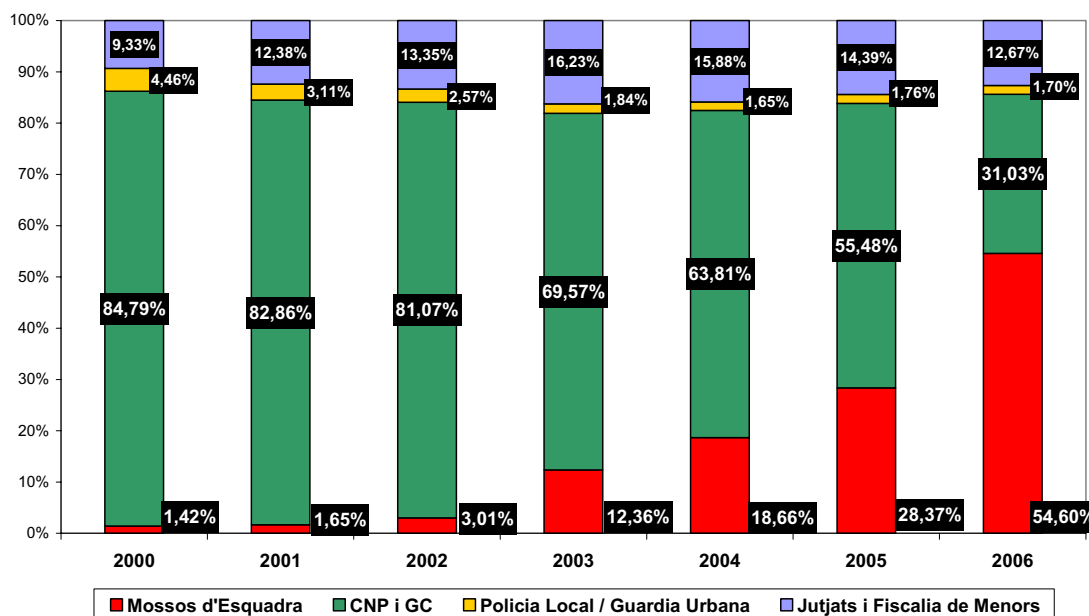
A la jurisdicció de menors s'observa una menor discrepància entre aquestes dades.

La variació de les sol·licituds segons l'origen.

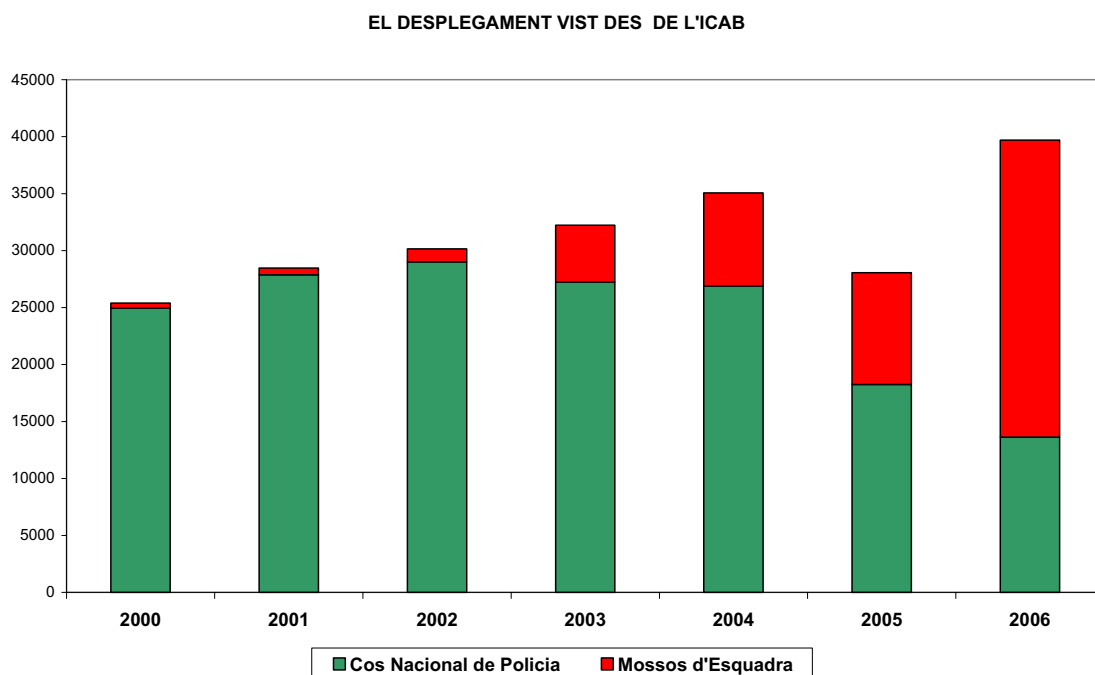
El torn d'assistència al Detingut atén per tant les sol·licituds que es realitzen be des de les Forces i Cossos de Seguretat (un 85% aproximat de mitjana), bé des dels òrgans judicials (un 15 % de mitjana), però la distribució és desigual.

DISTRIBUCIÓ DE LES ASSISTÈNCIES SEGONS L'ORIGEN

Tot i així cal recordar que en aquest període s'ha viscut un esdeveniment molt específic com ha estat el desplegament de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.

Com s'ha vist anteriorment en l'evolució del nombre d'assistències al detingut, i de la mateixa manera que es farà un comentari al respecte en el capítol dedicat al sistema de justícia penal; aquest fet ha tingut la seva conseqüència numèrica.

Així les comunicacions rebudes des del Cos Nacional de Policia comencen a disminuir a partir de 2003 mentre que és el moment en el que les comunicacions des del Mossos d'Esquadra augmenten considerablement. Però és al 2005 quan la reducció del Cos Nacional de Policia és més patent sense que s'hagués donat una resposta equiparable per part de Mossos d'Esquadra que no van fer el desplegament complet a Barcelona ciutat fins l'octubre de 2005.

Distribució dels torns de guàrdia per torns

L'ICAB, d'acord amb la normativa vigent i atenent també a criteris d'eficàcia i prestació de servei, té diversos torns de guàrdia ja sigui per especialitats com per abast territorial.

Les especialitats que abasta són:

- Penal.
- Estrangeria
- Menors.
- Violència sobre la dona.

Pel que fa als tres últims, és imprescindible per a la seva inscripció haver realitzat un curs específic de formació.

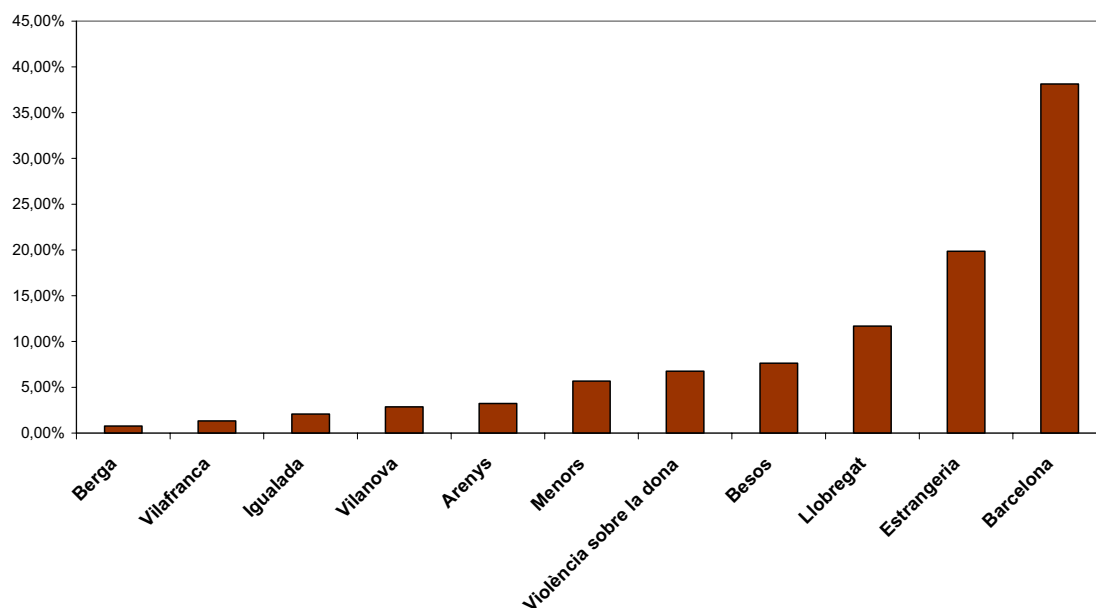
Els àmbits territorials són:

- Barcelona ciutat.
- Àrea del Llobregat: 5 partits judicials: Cornellà, Gavà, Hospitalet de Llobregat, El Prat de Llobregat i Sant Boi de Llobregat.
- Àrea del Besòs: 2 partits judicials: Badalona i Santa Coloma de Gramenet.
- Arenys.
- Berga.
- Igualada.
- Vilanova.
- Vilafranca

El nombre de sol·licituds que es reben per a cadascun dels torns no és tampoc uniforme.

La gràfica de l'any 2006 ens mostra com destaca el gran nombre de sol·licituds que s'atenen a Barcelona i al torn específic d'estrangeria, seguit de l'àrea de Llobregat; mentre que Berga, Vilafranca o Igualada són les àrees que menys conflictivitat presenten.

DISTRIBUCIÓ DE LES PETICIONS D'ADVOCAT PER TORNS DE GUÀRDIA

També podem observar el percentatge que representen les sol·licituds d'advocat d'ofici respecte de l'advocat particular i en aquest àmbit, observem com, a excepció d'algun any concret, la petició d'advocat privat és més alta a Barcelona ciutat i molt baixa a Arenys.

	Arenys	Barcelona	Berga	Besos	Igualada	Llobregat	Vilafranca	Vilanova
2000 ofici	98,77%	86,92%	94,86%	90,72%	95,37%	89,62%	96,79%	94,14%
2000 part.	1,23%	13,08%	5,14%	9,28%	4,63%	10,38%	3,21%	5,86%
2001 ofici	97,79%	85,93%	84,40%	90,43%	94,32%	89,12%	96,72%	93,95%
2001 part.	2,21%	14,07%	15,60%	9,57%	5,68%	10,88%	3,28%	6,05%
2002 ofici	97,24%	85,98%	95,37%	88,33%	95,67%	88,05%	95,33%	94,99%
2002 part.	2,76%	14,02%	4,63%	11,67%	4,33%	11,95%	4,67%	5,01%
2003 ofici	97,74%	86,61%	95,78%	94,30%	96,01%	90,89%	97,01%	96,19%
2003 part.	2,26%	13,39%	4,22%	5,70%	3,99%	9,11%	2,99%	3,81%
2004 ofici	97,57%	86,78%	93,58%	94,27%	96,63%	91,13%	95,20%	94,68%
2004 part.	2,43%	13,22%	6,42%	5,73%	3,37%	8,87%	4,80%	5,32%
2005 ofici	98,18%	88,43%	93,30%	95,01%	96,08%	91,63%	95,39%	94,57%
2005 part.	1,82%	11,57%	6,70%	4,99%	3,92%	8,37%	4,61%	5,43%
2006 ofici	98,40%	88,68%	95,20%	94,58%	96,43%	91,68%	94,65%	93,58%
2006 part.	1,60%	11,32%	4,80%	5,42%	3,57%	8,32%	5,35%	6,42%

Per torns especials, és l'àmbit de menors on s'acudeix més a la petició d'advocat d'ofici.

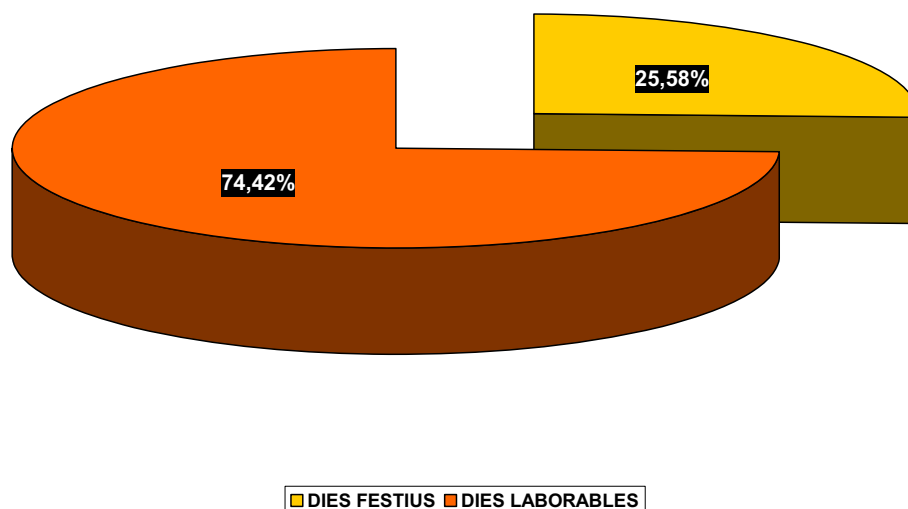
		Estrangeria	Menors	Violència s/d.
2000	ofici	97,51%	97,90%	
	part.	2,49%	2,10%	
2001	ofici	95,93%	98,94%	
	part.	4,07%	1,06%	
2002	ofici	94,71%	99,46%	
	part.	5,29%	0,54%	
2003	ofici	95,16%	98,86%	
	part.	4,84%	1,14%	
2004	ofici	93,93%	99,27%	
	part.	6,07%	0,73%	
2005	ofici	95,33%	98,56%	
	part.	4,67%	1,44%	
2006	ofici	95,76%	98,78%	95,59%
	part.	4,24%	1,22%	4,41%

Les assistències al detingut en dies laborables o festius.

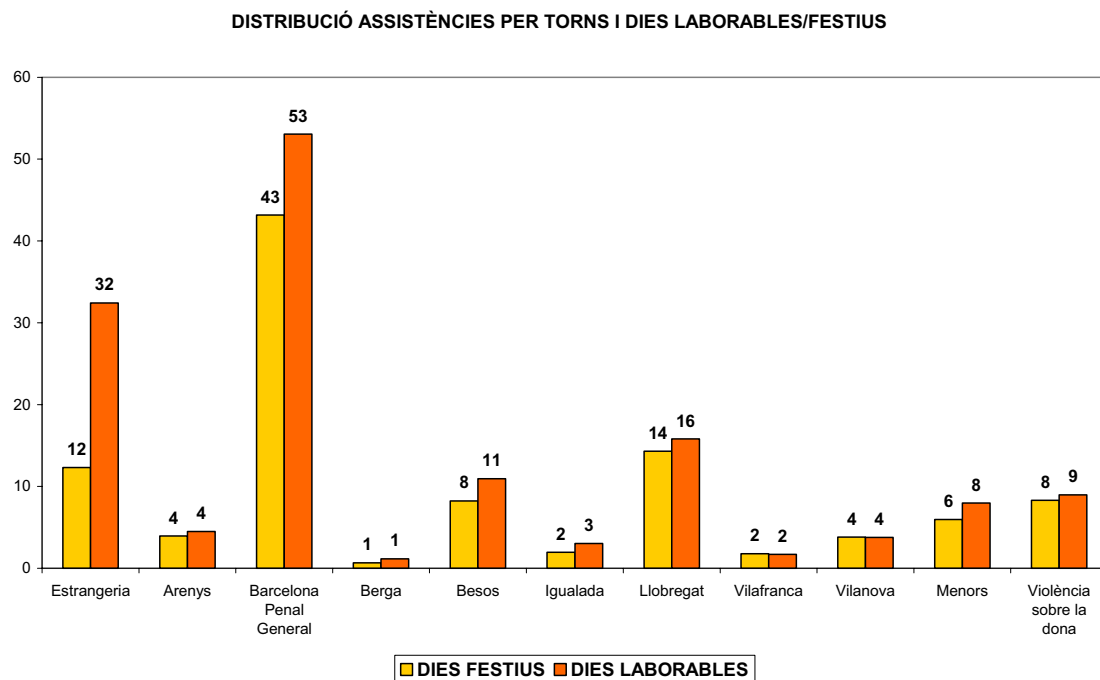
El servei d'assistència al detingut prestat pels advocats i advocades de l'ICAB, es presta de manera continuada al llarg de les 24 hores del dia i els 7 dies de la setmana.

Gràcies a això podem destacar una altra particularitat relacionada amb el fet que les sol·licituds no es produeixen uniformement al llarg de la setmana.

DISTRIBUCIÓ DE LES ASSISTÈNCIES AL DETINGUT LABORABLES / FESTIUS

Aquesta major proporció d'assistències en dies laborables es manté fins i tot si establim la mitjana d'assistències, tot i que podem observar com existeixen diversos tornos (Arenys, Vilanova i el torn específic de violència sobre la dona) en el que s'observa una homogeneïtat.

El nombre d'advocats convocats a guàrdia.

Tal i com s'ha comentat anteriorment, el nombre de lletrats que hauran de prestar aquest servei, vindrà determinat pel nombre d'assistències que es produeixen. Però, com acabem d'indicar, i atenent a que el nombre de sol·licituds no té una homogeneïtat si aquesta es produeix en dia laboral o festiu; el nombre d'advocats varia en funció del dia de la setmana.

Matèria - Zona	2006	
	Festiu	Laborable
Estrangeria	3	6
Menors Barcelona	3	6
Menors Besos	2	2
Menors Llobregat	2	2
Penal-Arenys	2	3
Penal-Barcelona	13	19
Penal-Berga	1	1
Penal-Besos	4	4
Penal-Igualada	1	1

Penal-Llobregat	4	7
Penal-Vilafranca	1	1
Penal-Vilanova	2	2
Violència sobre la dona Barcelona	2	1
Violència sobre la dona Besos	1	2
Violència sobre la dona Llobregat	2	2

Atenent al nombre d'advocats que es troben inscrits a cadascun dels serveis, aquesta diferent distribució i convocatòria suposa, evidentment, una diferència en el nombre de vegades que, per mitjana un advocat o advocada seran cridats per cobrir la guàrdia al llarg de l'any.

		<i>N. de Guàrdies a l'any</i>						
Arenys de Mar	Penal general	8	6	5	5	8	7	6
Barcelona ciutat	Penal general	4	4	4	4	4	4	3
Berga	Penal general	24	26	24	26	26	24	24
Besos	Penal general	1	1	1	1	1	1	1
Igualada	Penal general	12	12	13	13	12	11	10
Llobregat	Penal general	2	2	2	2	2	2	2
Vilafranca del Penedès	Penal general	13	14	13	14	12	10	9
Vilanova i la Geltrú	Penal general	7	6	5	5	9	7	7
Barcelona ciutat	Estrangeria	1	1	1	1	2	2	2
Barcelona ciutat	Menors	1	3	3	3	2	2	2
Besos	Menors	1	2	1	1	1	1	1
Llobregat	Menors	1	2	1	1	1	1	1
Barcelona ciutat	Penal VD							8
Besos	Penal VD							1
Llobregat	Penal VD							1

D'acord amb la normativa vigent, l'advocat que es troba de guàrdia percep una remuneració total per la seva disponibilitat de 24 hores i la mitjana establerta de 3 assistències i fins a un màxim de 5.

No en tots els torns però, la mitjana d'assistències que es produeixen arriba a l'establerta pel Departament de Justícia i, en aquest supòsit el lletrat o lletrada malgrat trobar-se disponible les 24 hores; no percebrà cap remuneració més que la que en el seu cas es derivi de les assistències concretes que realitzi en el seu cas.

És el cas dels torns de Berga, Vilafranca i els específics de Menors per a Besòs i Llobregat.

Efectivament, l'article 19 del Decret 252/19996 disposa que als mesos de novembre i maig de cada any, els Col·legis d'Advocats hauran d'informar al Departament de Justícia de l'organització del servei d'assistència al detingut atenent als criteris de preveure el nombre d'advocats necessari per a cobrir un màxim de 3 assistències per lletrat.

Però haver de determinar el nombre d'advocats sobre la base del nombre d'assistències produït en el semestre anterior, suposa reduir una complexitat en aquest àmbit que consisteix en què no tots els períodes de l'any tenen el mateix comportament, el que a més, és necessari relacionar amb la zona respecte de la que establím el torn.

Així, zones com Arenys, Vilanova o la ciutat de Barcelona, tenen una afluència de turisme i per tant, d'augment de les detencions, durant els mesos de maig a setembre que, segons el que estableix el Decret, es veurien condicionats per les assistències produïdes durant els mesos de octubre a maig.

El resultat seria que el servei en qualsevol època de l'any no s'ajustaria a les necessitats, possiblement unes vegades per excés i d'altres per manca.

Cal a més tenir en compte que l'àmbit territorial que abasten els actuals torns d'assistència de l'ICAB no sempre tenen la mateixa complexitat, atès que la distància i la carència de vies de comunicació ràpides poden aconsellar haver de matisar o incorporar algun element més d'anàlisi que la simple mitjana d'assistències per lletrat.

També és precís assenyalar que algunes de les especialitats requereixen un tractament desigual. Per exemple, el torn de violència sobre la dona a la vista de les condicions en les que actualment es realitza amb llargues hores

d'espera per col·lapse als Jutjats, o el torn de menors que precisament per tractar-se de menors no resulta aconsellable que es vegi sotmès a esperes i per tant, a privacions de llibertat que podrien escurçar-se.

Així mateix, la reducció a una mitjana matemàtica, oblida que no és possible designar un mateix lletrat per a la defensa de dos imputats en un mateix delictes.

Aquestes consideracions són les que es posen de relleu davant del Departament de Justícia quan cada any es negocien el nombre d'advocats que hauran de ser convocats, atès que existeix per part de l'Administració un criteri a tenir en compte com és la retribució que percebrà l'advocat per la seva disponibilitat i pel nombre d'assistències realitzades.

El cas específic de la violència de gènere o domèstica.

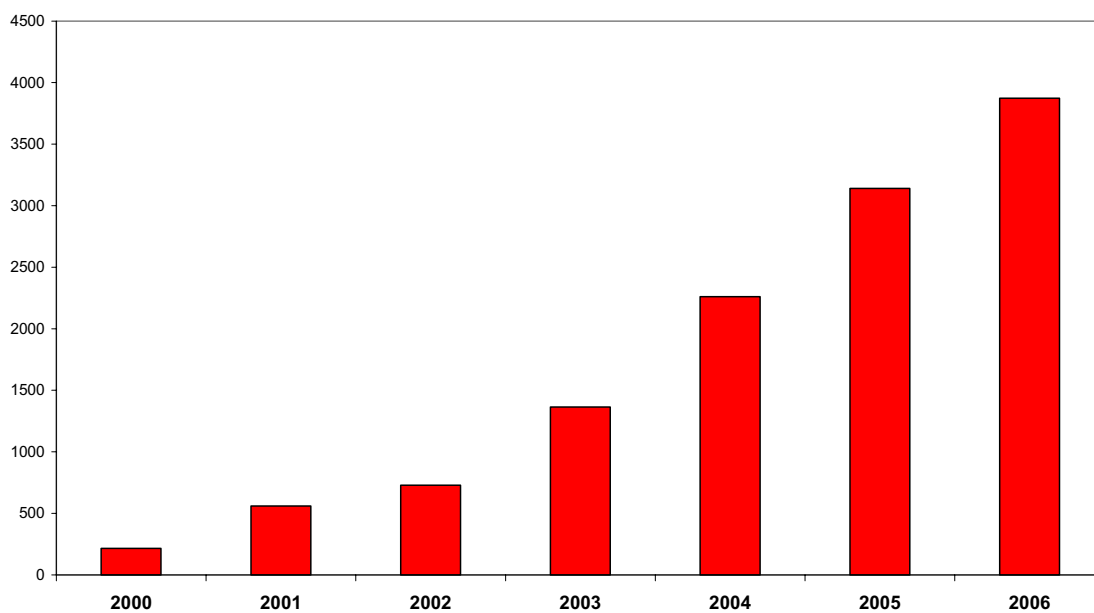
Al febrer de l'any 2.000, l'ICAB va iniciar un servei de guàrdia per atendre a les víctimes d'aquest tipus de violència.

L'objectiu, que l'advocacia assumí, era pal·liar i eradicar el fenomen de la violència contra les dones; atès que es considera que entre les mesures que s'han estudiat per a la solució d'aquesta xacra social, es troba sense dubte garantir des de l'inici la defensa a la víctima, a més d'articular la justícia gratuïta en el cas que no hi hagi mitjans econòmics.

La reclamació en aquest sentit, ha estat sempre aconseguir que es doni una correcta informació i assistència jurídica de manera obligatòria i reivindicar més sensibilitat a tots els agents socials implicats, també volem reclamar per al sistema judicial mesures de suport que puguin coadjuvar a la millor solució judicial als problemes de les víctimes.

Des de que es va posar en marxa, al febrer de l'any 2000, el Torn Especial de Víctimes de Violència Domèstica del Col·legi, les sol·licituds no han parat d'augmentar (més d'un 1.700%), com a reflex de la necessitat social d'aquesta cobertura jurídica.

EVOLUCIÓ DE L'ASSISTÈNCIA A LA VÍCTIMA EN VIOLÈNCIA DOMÈSTICA

A l'actualitat el torn d'assistència a les víctimes s'organitza per àmbits territorials:

Barcelona (zona metropolitana fins setembre de 2005)

Besos (des de setembre de 2005)

Llobregat (des de setembre de 2005)

Arenys (des d'abril de 2003)

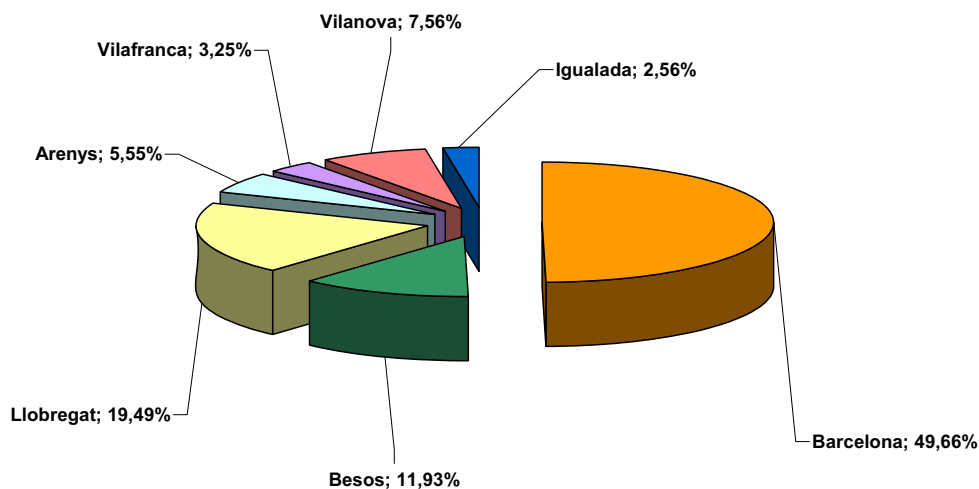
Vilafranca (des del maig de 2003)

Vilanova (des d'abril de 2003)

Igualada (des de març de 2003)

La distribució però de sol·licituds per torns no és homogènia.

DISTRIBUCIÓ ASSISTÈNCIA A LA VÍCTIMA PER TORNS 2006

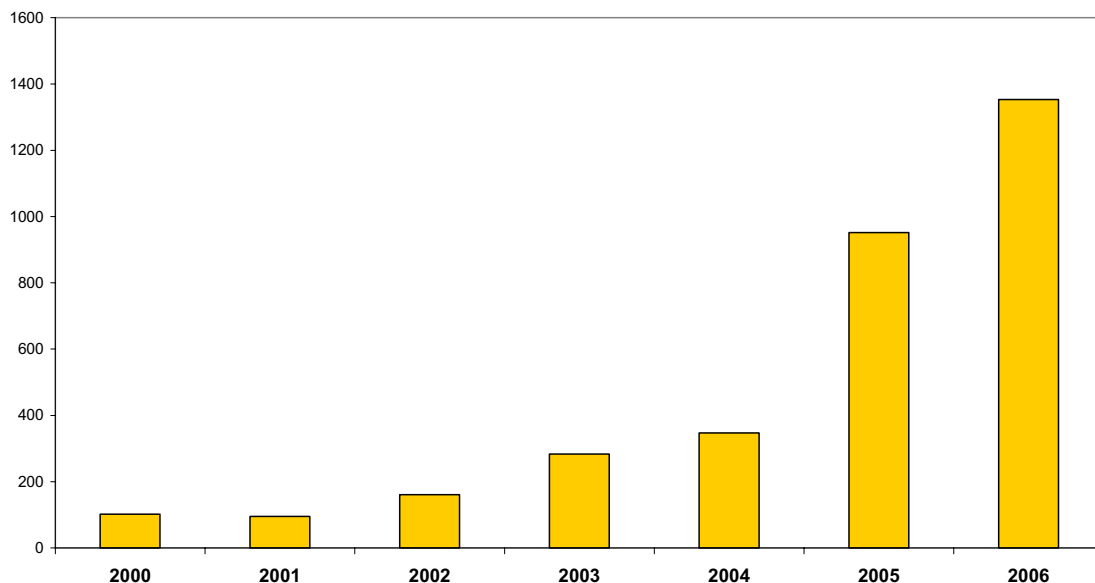

Els advocats han de reunir els requisits generals d'inscripció al torn d'ofici i a més, obligatòriament haver superat un curs específic de 16 hores.

Aquesta necessitat d'especialització es va avançar al que més tard establiria la Llei Orgànica 1/2004 de 28 de desembre de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, que en el seu article 20 disposa la necessitat de garantir a la víctima una experiència especialitzada i assegurar una formació específica que coadjuvi a l'exercici professional d'una defensa eficaç en matèria de violència de gènere.

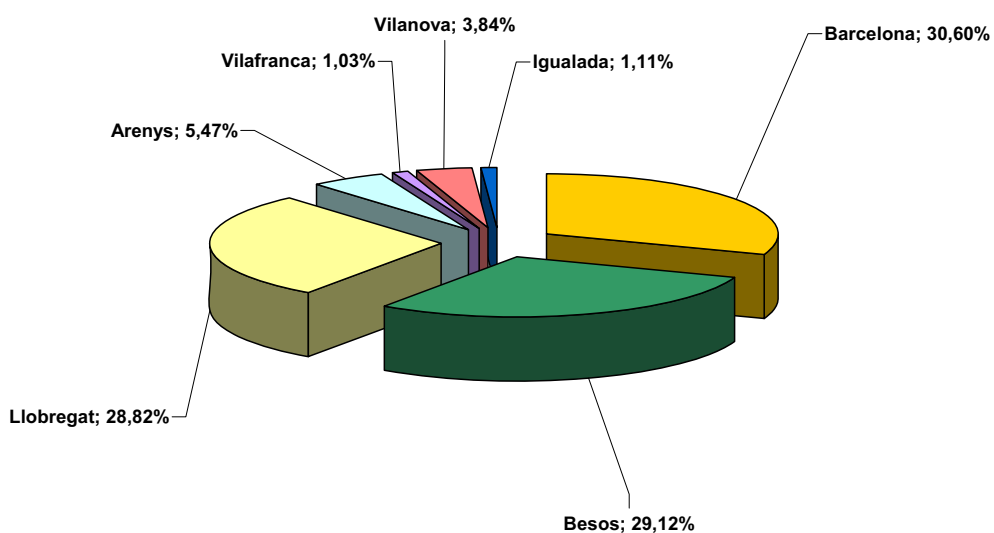
La progressió en el ritme de creixement també s'ha anat adaptant a les sol·licituds d'assistència.

EVOLUCIÓ DEL NOMBRE DE LLETRATS INSCRITS AL TORN ESPECIAL D'ASSISTÈNCIA A LA VÍCTIMA

I la distribució d'advocats inscrits a un o altre àmbit d'actuació també correspon aproximadament al ritme de sol·licituds existents.

DISTRIBUCIÓ DEL NOMBRE DE LLETRATS PER TORNOS 2006

A la majoria d'aquests torns, la guàrdia és diària i de 24 hores, mentre que a Igualada i Vilafranca són guàrdies setmanals.

L'any 2.006 i fonamentalment arrel de la posada en marxa dels Jutjats de Violència sobre la Dona, l'ICAB va detectar que la correcta atenció que precisava la víctima no podia ser atesa sinó existia una corresponent diferenciació de la defensa sobre l'acusat.

Efectivament, el col·lapse existent als nous Jutjats creats juntament amb la dinàmica pròpia del servei d'assistència al detingut, provocaven disfuncions evidents amb el resultat de llargues hores d'espera, bé per part de l'advocat designat per a cobrir l'assistència al detingut o per part de l'advocat designat per a cobrir l'assistència a la víctima.

Així mateix, resultava incongruent amb el dret de defensa, el fet de què per assistir a la víctima l'advocat hagués d'acreditar coneixements tant de l'àmbit penal com de l'àmbit del dret de família; ja que segons disposa l'esmentada Llei Orgànica 1/2004 la protecció ha de ser integral i abastar tant el procediment penal com el civil que es derivi¹

Per aquest motiu, al mes de maig es va iniciar el torn d'assistència al detingut en Violència de Gènere que només en 7 mesos ha cobert 3.192 assistències i, per tant, més de 13 assistències per dia de mitjana.

Donada la regulació existent per part del Departament de Justícia, l'ICAB només ha pogut organitzar aquest servei en les zones de Barcelona ciutat, àrea de Llobregat i àrea del Besòs. És a dir, aquells llocs en els que pel nombre d'advocats convocats a guàrdia era possible establir aquesta diferenciació sense perjudicar el ritme normal del servei d'assistència al detingut per la resta de tipus penals.

¹ “Estos Juzgados conocerán de la instrucción, y, en su caso, del fallo de las causas penales en materia de violencia sobre la mujer, así como de aquellas causas civiles relacionadas, de forma que unas y otras en la primera instancia sean objeto de tratamiento procesal ante la misma sede. Con ello se asegura la mediación garantista del debido proceso penal en la intervención de los derechos fundamentales del presunto agresor, sin que con ello se reduzcan lo más mínimo las posibilidades legales que esta Ley dispone para la mayor, más inmediata y eficaz protección de la víctima, así como los recursos para evitar reiteraciones en la agresión o la escalada en la violencia” (Exposició de motius de la Llei 1/2004 de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere”).

Percepcions econòmiques

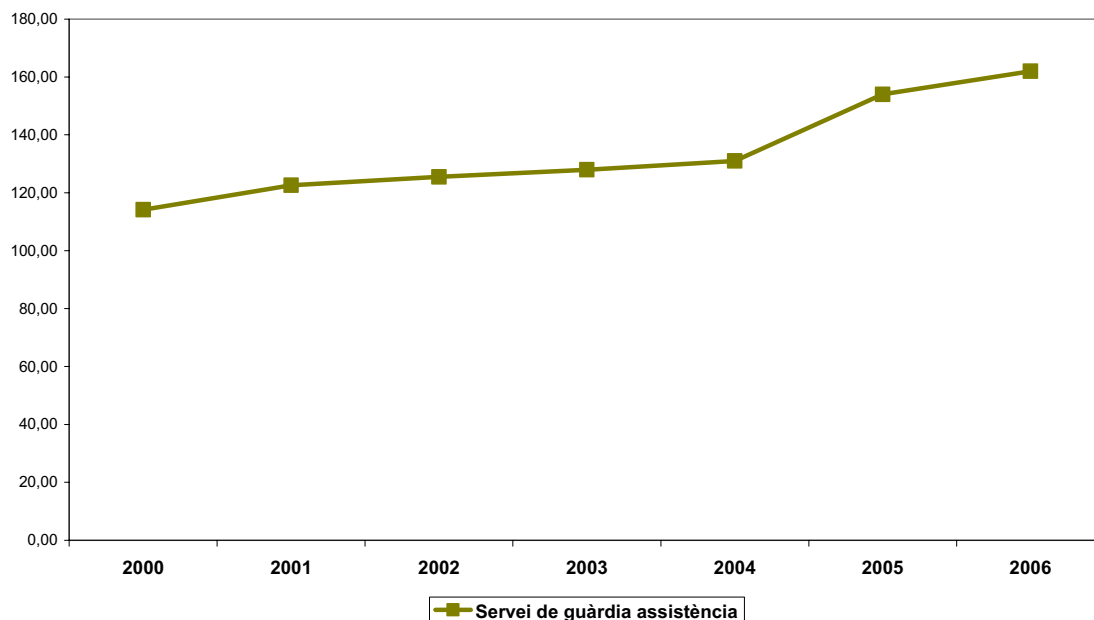
És històrica la queixa dels advocats d'ofici respecte les percepcions rebudes per cobrir el Servei d'Assistència al Detingut.

Certament, el origen d'aquest servei ens remunten a un servei que es prestava de manera gratuïta i respecte del que poc a poc, l'Administració va anar assumint, el cost que representava.

A partir de l'any 1996 i la promulgació de la Llei 1/1996 de 10 de gener, el servei que s'abonava per cadascuna de les assistències que a l'advocat li eren designades, passa a remunerar-se per la disponibilitat que, recordem, és de 24 hores incloent la realització d'un mínim de 3 i un màxim de 5 assistències.²

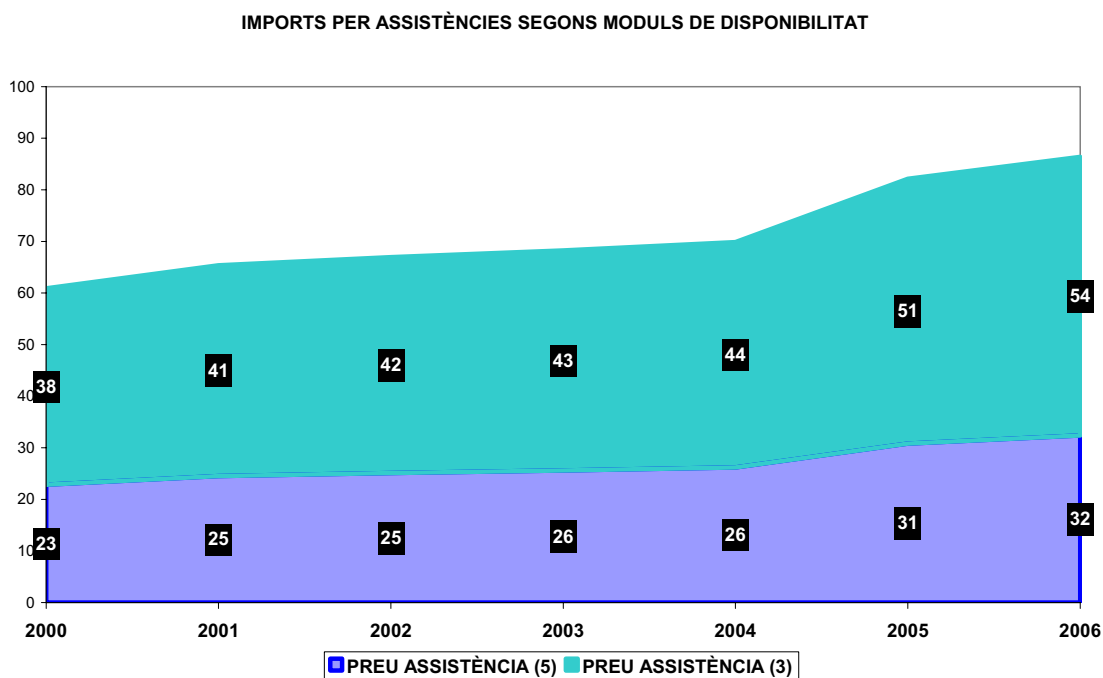
L'anàlisi dels últims anys de remuneracions mostra un augment que percentualment és important però no acaba de respondre a les expectatives dels advocats.

EVOLUCIÓ DELS PAGAMENTS PEL SERVEI D'ASSISTÈNCIA AL DETINGUT

² A partir de la sisena assistència l'advocat percebria el doble del mòdul corresponent sense límit d'assistències a realitzar.

El motiu real d'aquesta insatisfacció respon al fet que distribuït aquest pagament entre el nombre d'assistències previstes i incloses suposa, a l'actualitat que el preu per cadascuna d'aquestes pot variar entre 32 o 54 euros.

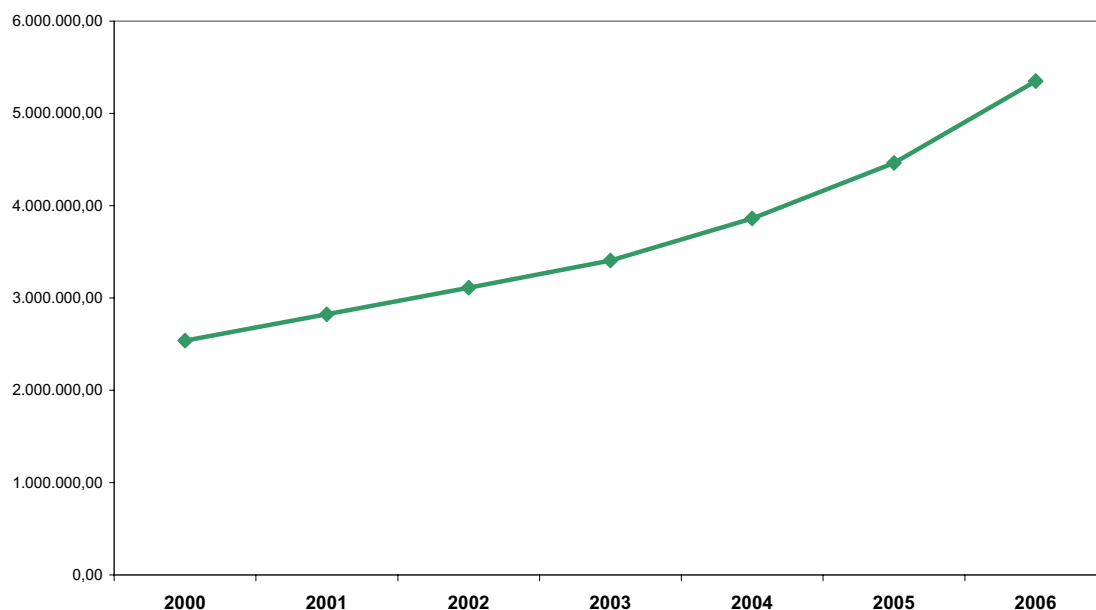

Cal recordar que els criteris orientadors en matèria d'honoraris parlen d'uns 100 euros³ i, malgrat tot advocat o advocada entén la part de contribució social que aquest servei representa i la voluntarietat actual pel que fa a les normes d'inscripció, no és gens menyspreable saber que la diferència es troba entre un 46% i un 67% per sota.

La despesa que ha suposat pel Departament de Justícia, evidentment pot tenir una altra lectura, ja que l'increment és substancialment important.

³ Assistència al detingut: Per l'assistència al detingut, tant al jutjat com a les dependències policials, es recomana minutar des de 200 €. S'entén per assistència al detingut tant la pròpia declaració policial o judicial, com qualsevol altra diligència a la qual assisteixi el Lletat en interès del detingut.

EVOLUCIÓ DEL PAGAMENT PEL SERVEI D'ASSISTÈNCIA AL DETINGUT

Però cal recordar aquí que aquest increment es déu fonamentalment, a l'increment que s'ha donat en l'àmbit de les detencions produïdes i del que ja s'ha parlat amb anterioritat.

Vist des d'un altre punt de vista, es pot fer la valoració atenent a la limitació actual que existeix a l'ICAB respecte el màxim i mínim d'inscripcions per torns.

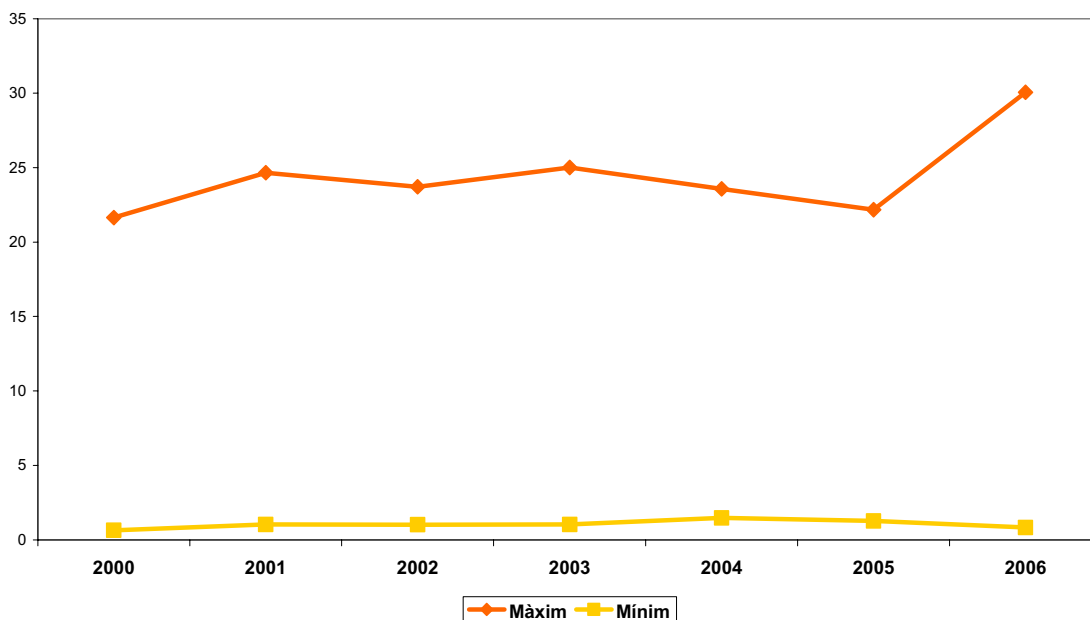
L'article 9è. del vigent Reglament del Torn d'Ofici estableix que l'advocat o advocada que vulgui inscriure's a qualsevol de les zones geogràfiques existents haurà de tenir despatx professional efectiu obert a cadascuna d'aquestes àrees.

Així mateix, existeix una limitació per la qual no és possible trobar-se inscrit a més de dues de les àrees geogràfiques relacionades, tot i que les àrees de Barcelona, Llobregat i Besòs s'entenen com una de sola, l'Àrea Metropolitana, malgrat es pot renunciar a alguna de les zones incloses.

A la vista d'això podem acostar-nos al nombre màxim i mínim de guàrdies que tindrà assignades un advocat dependent de la seva inscripció.

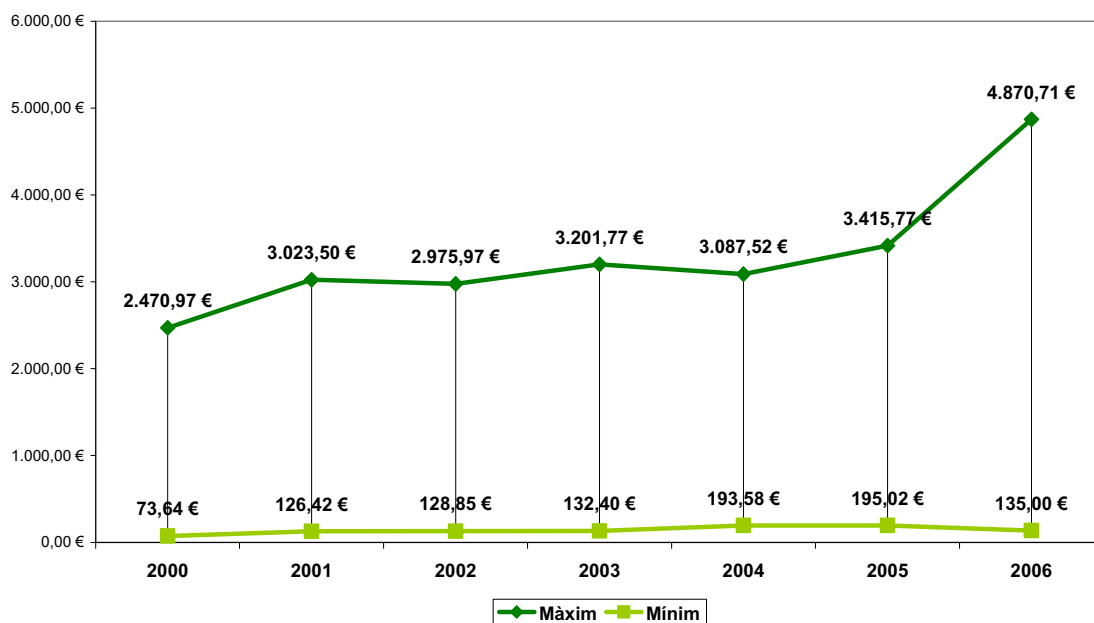
I, en base a aquest nombre màxim i mínim de guàrdies l'any atenent al

MÀXIM I MÍNIM EN EL NOMBRE DE GUÀRDIES A L'ANY. EVOLUCIÓ

sistema de pagament establert per la Generalitat de Catalunya, també podem arribar als imports màxims i mínims que l'advocat percebrà a l'any, per la prestació del Servei d'Assistència al Detingut en aquelles àrees en les que està previst l'establiment d'un torn de guàrdia de 24 hores.

PERCEPCIONS ANUALS. MÀXIM I MÍNIM. EVOLUCIÓ

8.2. Assistència Jurídica Gratuïta

Els col·legis professionals reconeguts en l'article 36 de la Constitució espanyola, troben el seu fonament en la presència d'interessos públics implicats en l'exercici de les professions titulades, la protecció dels quals els ha estat confiada. Així, aquestes corporacions exerciten competències públiques de marcat interès social.

En aquest sentit, entre aquestes funcions públiques que l'Estat ha atorgat als col·legis professionals, a través de l'ordenament jurídic, està l'organització i gestió del servei de defensa jurídica gratuïta.

D'aquesta manera, de conformitat amb la vigent normativa professional i col·legial, tant estatal com autonòmica, l'organització i gestió dels serveis de defensa d'ofici és una competència atribuïda legalment i reglamentàriament als corresponents col·legis d'advocats.

A partir de la Llei 1/1996 de 10 de gener; els Col·legis d'Advocats van adquirir un protagonisme, al ser també encomanada la tramitació de les sol·licituds de justícia gratuïta que fins llavors tenien atribuïts els Jutjats i Tribunals com a peça separada del procediment judicial; i davant la constatació evident que aquesta tramitació no només es perllongava excessivament en el temps; sinó que no aconseguia en termes generals, el compliment dels objectius.

La Llei 1/1996 tenia i té una finalitat bàsica: garantir l'accés a la Justícia en condicions d'igualtat a tots els ciutadans. I això només era possible si es formulava aquest dret des d'una perspectiva global que abastés no únicament la designació d'advocat i procurador, sinó també l'assessorament i l'orientació previs a la iniciació del procés o l'assistència pericial, entre d'altres.

Malgrat tot, existien altres motius igualment importants: l'excessiva judicialització dels conflictes que suposava també uns costos excessius; el col·lapse de l'Administració de Justícia que, fins llavors, tramitava tard l'esmentada peça de justícia gratuïta; la necessitat d'eradicar una justícia de primera i una altre per a pobres, etc.

Per poder portar a terme una reforma tan profunda, que havia de suposar una veritable modernització, tots els partits polítics van coincidir en assenyalar que la participació dels Col·legis d'Advocats era absolutament imprescindible ja que , com va dir textualment el Diputat socialista Jordi Pedret: "cualquier intento de separar los colegios profesionales del procedimiento tiene muchos más inconvenientes que ventajas".

Era lògic. Part de les mesures proposades ja havien estat posades en marxa per alguns Col·legis d'Advocats entre els que es compta el de Barcelona, amb la iniciativa dels serveis gratuïts d'orientació jurídica; gestió que en diversos moments va ser qualificada d'elogiable.

Fonamentat en la Llei 1/1996 i el posterior Decret regulador de la Generalitat de Catalunya, els Col·legis d'Advocats tenen competències explícites per a:

- La regulació i organització dels serveis d'assistència lletrada i de defensa. (art. 22)
- Garantir la prestació continuada d'aquest servei. (art. 22)
- Atendre a criteris de funcionalitat i eficiència en l'aplicació dels fons públics. (art. 22)
- Implantar serveis d'orientació Jurídica (art. 22)
- Tramitació de les sol·licituds de Justícia Gratuïta (art. 12)
- Designació provisional d'advocat (art. 15)
- Notificació al sol·licitant de la designació provisional (art. 16)
- Constitució d'un sistema de distribució objectiva i equitativa entre els lletrats per a la designació d'assumptes (art. 24)
- Formació i especialització (art. 25)
- El control de qualitat mitjançant la tramitació de queixes i denúncies (art. 41).

En atenció a aquesta normativa, els Col·legis d'Advocats distribueixen els diferents assumptes judicials entre els advocats que constin inscrits al seu

servei de conformitat amb les normes establertes, i amb els límits legalment previstos.

De la manera d'organitzar el servei, l'Administració no només està informada en quant als criteris generals (publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya del Reglament del Servei de Torn d'Ofici) sinó que rep puntual informació dels nomenaments que es realitzen, a través de la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta (CAJGB); del nombre de lletrats convocats a guàrdia (d'acord amb el Decret 252/1996); de les actuacions professionals realitzades (amb justificació i comprovació documental de totes i cadascuna d'elles).

El nomenament de professionals s'efectua amb atenció als requisits i compatibilitats exigits, i amb garantia de correcta distribució en l'assignació dels assumptes.

Analitzarem doncs, tot seguit l'evolució dels anys 2000 a 2006 pel que fa a tots els àmbits que abasta la coneguda com a Assistència Jurídica Gratuïta.

8.3. El servei d'orientació jurídica.

El Col·legi d'Advocats de Barcelona juntament amb l'Ajuntament de Barcelona, es va avançar a la Llei 1/1996 de 10 de gener a l'hora d'oferir aquest servei.

Es té doncs una àmplia experiència que ha contribuït en la millora del mateix i es fa palès en el fet que es tracta d'un dels serveis més prestigiosos de tot l'Estat espanyol.

El fet que aquest tipus de servei hagi estat recollit com a obligatori dins d'una llei és el resultat de l'evidència de que, cada cop més la nostra societat va prenent consciència de la importància, i sobretot transcendència d'assessorar-se d'una manera preventiva, davant dels problemes que quotidianament poden anar sorgint al llarg de la nostre vida.

L'atribució d'aquest servei als Col·legis d'Advocats posa de relleu que és l'advocat el professional per excel·lència qualificat no tan sols per a prestar

aquest assessorament sinó a més per a dur la defensa dels interessos del seu client fins el final, davant dels Tribunals si s'escau.

El SOJ proporciona un primer consell orientador i informa sobre la viabilitat d'acudir als tribunals o de recórrer a les vies alternatives de resolució de conflictes (mediació familiar), però no redacta cap document.

L'orientació que presta el SOJ és de caire general, essent les matèries principals que es tracten, entre d'altres, les següents:

- Família.
- Arrendaments.
- Propietat Horitzontal
- Civil General.
- Penal.
- Administratiu.
- Laboral

En l'actualitat, l'ICAB disposa de tres seus d'aquest servei d'orientació:

A Barcelona:

SOJ GENERAL:

C/ València, 344-346, planta baixa ("Edifici Jutjats de Família")

Horari: de 9.00 a 14.00 h.

SOJ laboral

Ronda Sant Pere, 41, 5a planta

9:30 h i les 13.30 h.

A L'Hospitalet de Llobregat

C/ Riera de la Creu, 66-68 (L'Hospitalet)

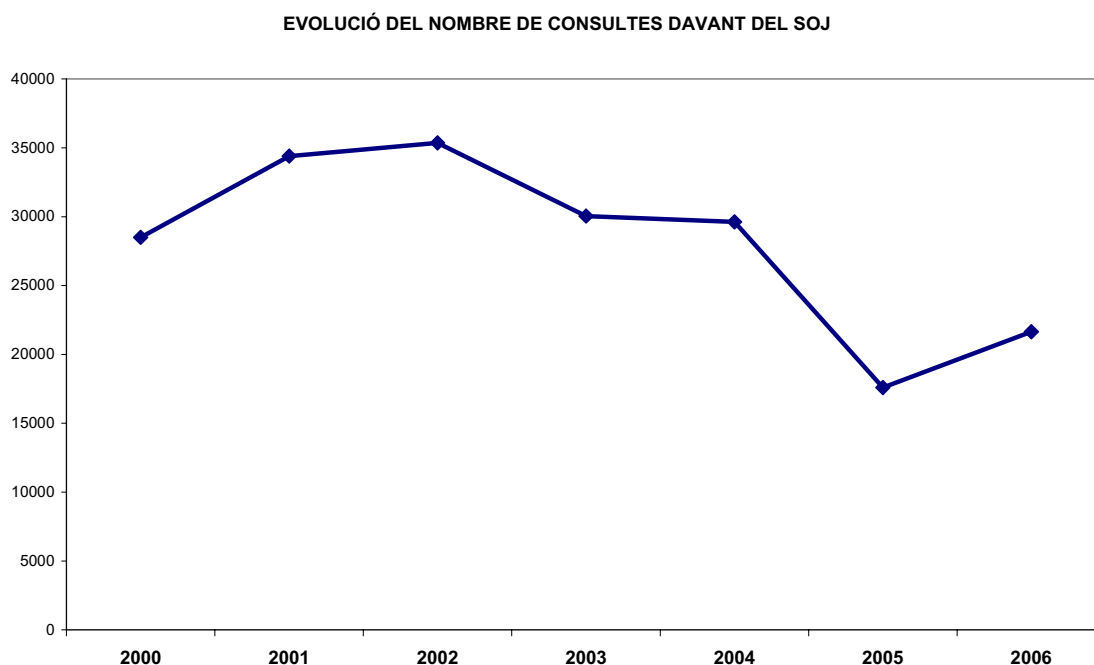
9.00 a 13.00 h.

D'acord amb el normativa i en virtut del conveni entre el Departament de Justícia i l'ICAB regulador d'aquest servei, el nombre d'advocats per a prestar el servei és de:

- 5 lletrats pel SOJ General amb seu al C/ València.
- 2 lletrats pel SOJ Laboral amb seu a Ronda de Sant Pere.
- 2 lletrats pel SOJ d'Hospitalet de Llobregat (en funcionament des del 24 d'octubre de 2006).

Paral·lelament i, mitjançant conveni amb l'Institut Català de la Dona, es presta un servei d'atenció i orientació específic cobert per 2 lletrades.

El nombre de consultes que s'han realitzat des de l'any 2000, excloses les sol·licituds d'assistència jurídica gratuïta, mostren una certa tendència a la baixa amb un lleuger augment l'any 2006.

Les causes d'aquest descens, poden ser diverses:

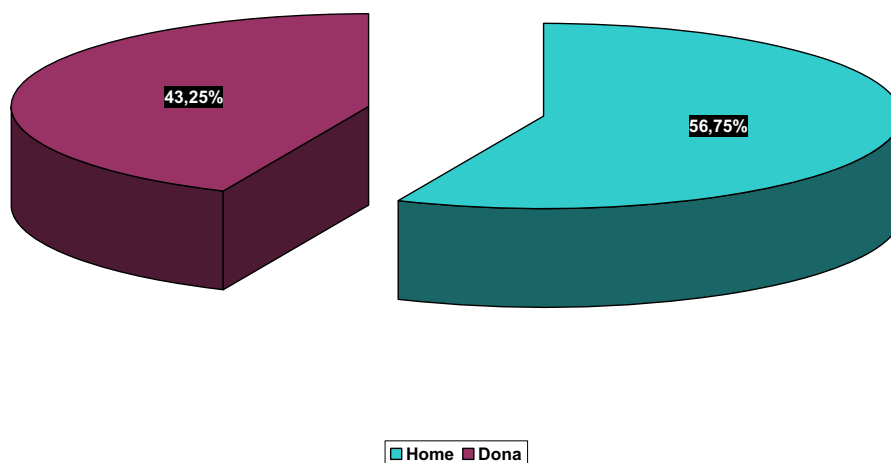
- Organització del propi servei⁴
- Major rigor en la selecció de les persones que poden obtenir aquest servei⁵

⁴ Durant l'any 2005, l'ICAB va modificar el sistema de consultes, anul·lant la cita prèvia. Aquesta organització va provocar moltes queixes entre els ciutadans als que no se'ls podia garantir l'atenció (a excepció de temes urgents) i va suposar una davallada en el nombre de consultes.

- Creació d'altres serveis d'orientació jurídica d'altres Col·legis d'Advocats o dependents d'altres administracions.⁶

El perfil del ciutadà que acudeix al SOJ és un home casat, entre 41 i 60 anys d'edat, castellano-parlant, treballador per compte aliena i resident a Barcelona; havent conegut del servei fonamentalment per l'acció d'organismes oficials exclosos els Jutjats i Tribunals.

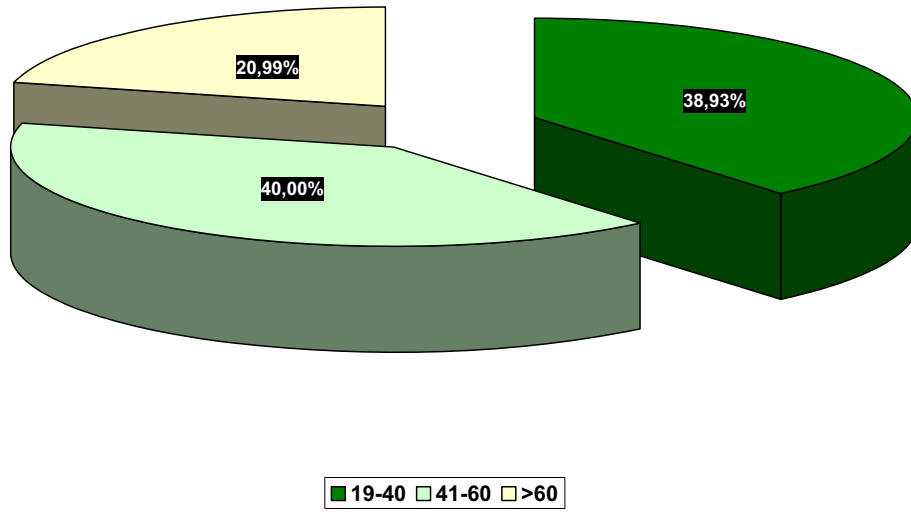
USUARI DE SOJ. GÈNERE

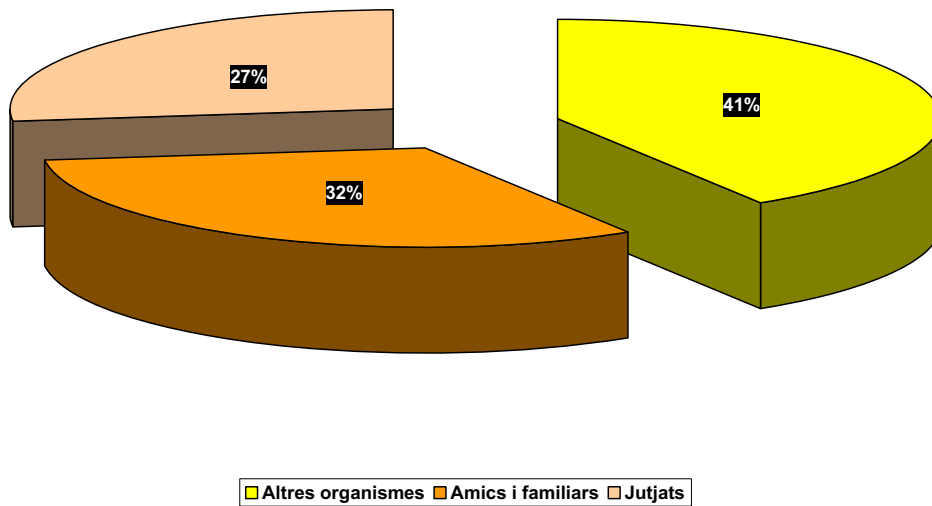
⁵ La configuració dels serveis d'orientació jurídica es troba dins del dret a l'assistència jurídica gratuïta (art. 6 de la Llei 1/1996) quedant per tant exclosos aquells que tenen recursos suficients o, en termes generals, les persones jurídiques que no siguin les expressament reconegudes per llei. A la pràctica i atès el funcionament del servei que requereix certa diligència i rapidesa, la consulta es realitza prèviament a la tramitació de la sol·licitud de justícia gratuïta, el que queda reduït al moment en el que el ciutadà vol iniciar o comparèixer davant d'un plet.

⁶ Ha estat una pràctica habitual entre les administracions locals, la creació de serveis similars que malgrat no funcionen a sota la cobertura de la Llei 1/1996 ofereixen una orientació jurídica prèvia.

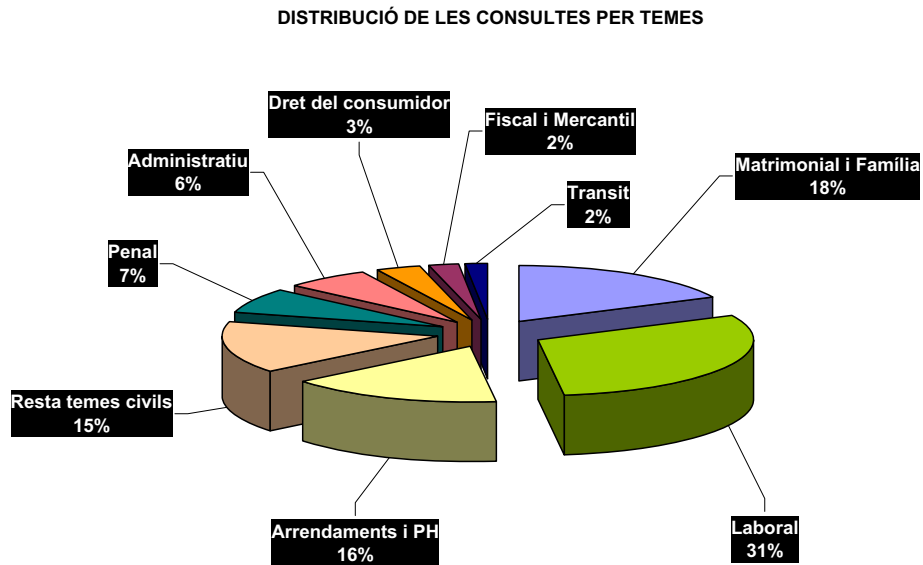
USUARI SOJ. EDAT

USUARI DE SOJ. ORIGEN CONEIXEMENT

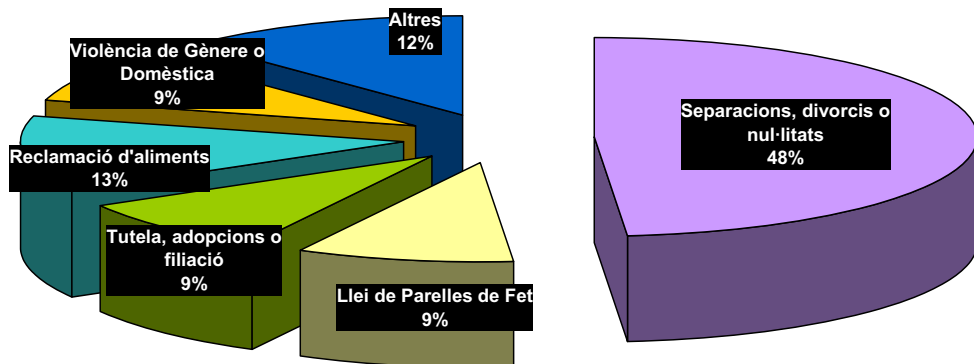

El tipus de consultes més habitual no ha variat en els últims anys, sent majoritàriament de l'àmbit del Dret Laboral, de Família i Arrendaments.

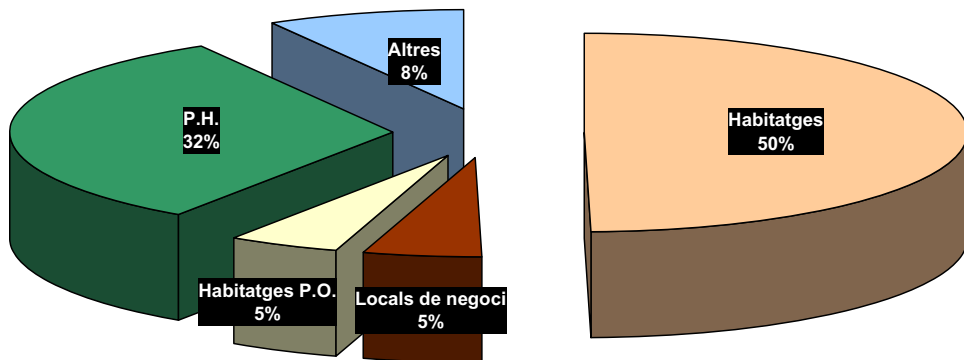

Es desglossen també aquells que es consideren més importants de cadascun del sectors més consultats.

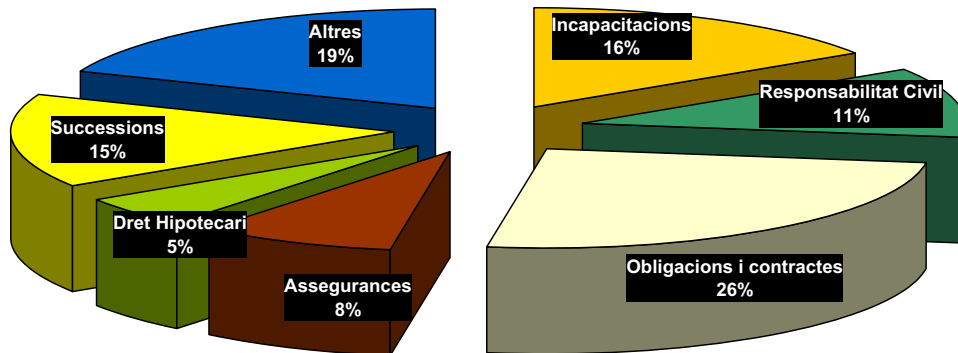
DISTRIBUCIÓ CONSULTES EN DRET DE FAMILIA

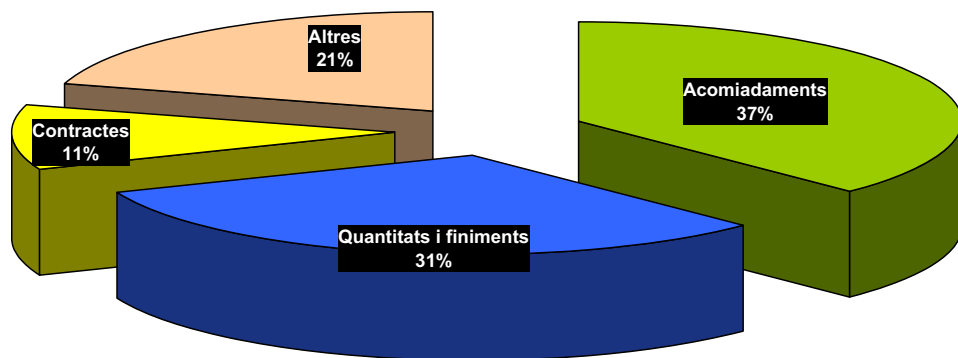
DISTRIBUCIÓ DE LES CONSULTES EN TEMES D'ARRENDAMENTS

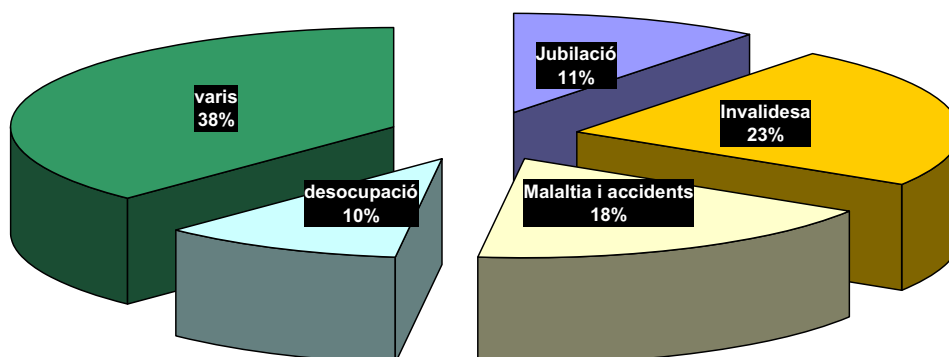
DISTRIBUCIÓ DE LA RESTA DE CONSULTES CIVILS

CONSULTES SOJ SOBRE MATÈRIA LABORAL

DISTRIBUCIÓ DE LES CONSULTES EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL

8.4 El servei de Tramitació de Justícia gratuïta.

Paral·lelament al servei d'orientació jurídica, des de les mateixes seus el ciutadà pot sol·licitar i tramitar el dret a assistència jurídica gratuïta.

L'àmbit personal d'aplicació és:

- Ciutadans espanyols, nacionals de la resta d'Estats membres de la Unió Europea i estrangers que resideixin legalment a Espanya quan acreditin insuficiència de recursos per a litigar.
- Entitats Gestores i Serveis Comuns de la Seguretat Social, en tot cas.
- Persones jurídiques que acreditin insuficiència de recursos per a litigar sempre que siguin:
 - Associacions d'utilitat pública previstes a l'article 4 de la Llei 191/1964 de 24 de desembre.
 - Fundacions inscrites al Registre administratiu corresponent.
- A l'ordre jurisdiccional social, per a la defensa en judici, els treballadors i beneficiaris de la Seguretat Social.
- A l'ordre jurisdiccional penal, els ciutadans estrangers que acreditin insuficiència de recursos per a litigar, malgrat no resideixin legalment.

- En l'ordre contenciós-administratiu així com la via administrativa prèvia, els ciutadans estrangers que acreditin insuficiència de recursos malgrat no resideixin legalment i a l'assistència lletrada i defensa i representació gratuïta en tots els procediments relatius a la sol·licitud d'asil.

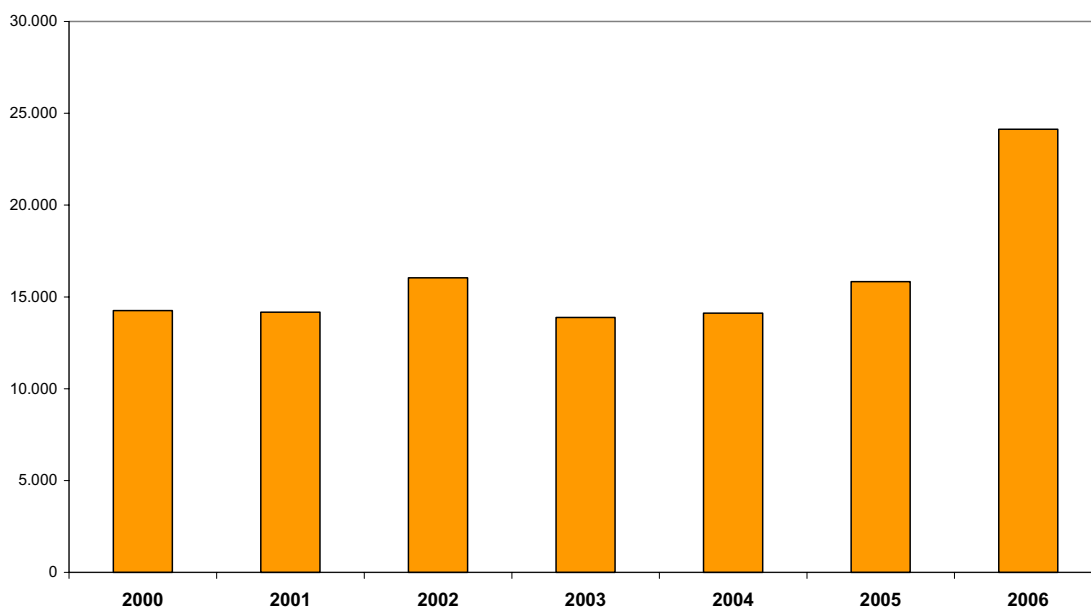
En termes generals, es reconeix el dret a aquelles persones físiques quins ingressos i recursos econòmics, computats anualment per tots els conceptes i per unitat familiar, no superin el doble del salari mínim interprofessional vigent en el moment d'efectuar la sol·licitud.

Per tal de gestionar aquest servei, l'ICAB a més de les instal·lacions juntament amb el SOJ de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, ha intentat acostar aquest servei al ciutadà, organitzant aquest tipus de servei a diverses delegacions on té seu el col·legi, com són: Arenys de Mar, Badalona, Igualada, Gavà, Vilanova i la Geltrú i Vilafranca del Penedès, amb un total de 7 persones treballant.

Així mateix, i a més del personal administratiu adscrit al Servei (15 persones), l'ICAB disposa de 2 lletrats que atenen al sol·licitant de Justícia Gratuïta i 3 lletrats per a la resolució del dictamen provisional pel qual es concedeix o denega el dret.

El nombre de sol·licituds ha crescut d'una manera important l'últim any el que ha suposat més d'un 69% d'augment entre l'any 2000 i l'any 2006.

EVOLUCIÓ DE LES PETICIONS D'ADVOCAT D'OFICI ATESES ALS SOJ'S

Tot i així, els recursos humans de què es disposa atenent a la subvenció rebuda per part del Departament de Justícia, no són prou ni suficients.

Efectivament, només a les dependències del C/ València de Barcelona ciutat, si tenim en compte tant les consultes del Servei d'Orientació Jurídica com les del Servei de Tramitació de Justícia Gratuïta, el nombre de visites que passen pels diversos serveis de què es disposa, gairebé ha estat durant l'any 2006 de 40.000.

Tenint en compte doncs el nombre total d'advocats de què disposa el Servei, l'atenció dispensada als ciutadans sol·licitants d'orientació jurídica, no pot ultrapassar el 20 minuts i la que es dóna per part del personal lletrat al sol·licitant de justícia gratuïta, ha de realitzar-se en escassos 6 minuts.

D'altra banda, cal tenir en compte que les sol·licituds de justícia gratuïta suposen una tramitació que, en més del 80 % dels casos, és a dir en tot aquells en els que la legislació no preveu la concessió automàtica⁷, comporta acreditar insuficiència de recursos mitjançant una sèrie de documentació que ha d'obtenir-se de diverses administracions (Agència Tributària, Tresoreria General de la Seguretat Social, Departament de Benestar Social, etc)

⁷ L'article 2.d) de la Llei 1/1996 preveu que en l'ordre jurisdiccional social, per a la defensa en judici, els treballadors i beneficiaris del sistema de Seguretat Social tindran el dret sense necessitat d'acreditar insuficiència de recursos.

Com es pot comprovar en les taules adjuntes, en més del 85 % de les sol·licituds, l'ICAB emet un dictamen provisional en menys de 2 mesos des de que va tenir entrada la petició trobant-se inclòs el termini que es concedeix per a la presentació de la documentació.⁸

TREMP TRANSCUREGUT ENTRE LA DATA D'INICI EXPEDIENT I DATA DICTAMEN ICAB	2002	2003	2004	2005	2006
menys 1 mes	57,86%	56,55%	48,75%	39,74%	36,52%
entre 1 - 2	24,65%	20,01%	20,01%	35,38%	48,56%
entre 2 - 3	2,69%	3,12%	3,14%	9,55%	11,66%
entre 3 - 4	0,54%	0,82%	0,47%	2,88%	3,29%
entre 4 - 5	0,17%	0,32%	0,10%	1,02%	0,85%
entre 5 - 6	0,10%	0,17%	0,07%	0,69%	0,37%
entre 6 - 7	0,04%	0,04%	0,18%	1,07%	0,14%
entre 7 - 8	0,03%	0,03%	0,09%	1,30%	0,08%
entre 8 - 9	0,01%	0,01%	0,01%	1,01%	0,08%
Més de 9 mesos	0,10%	0,04%	0,10%	2,23%	0,00%

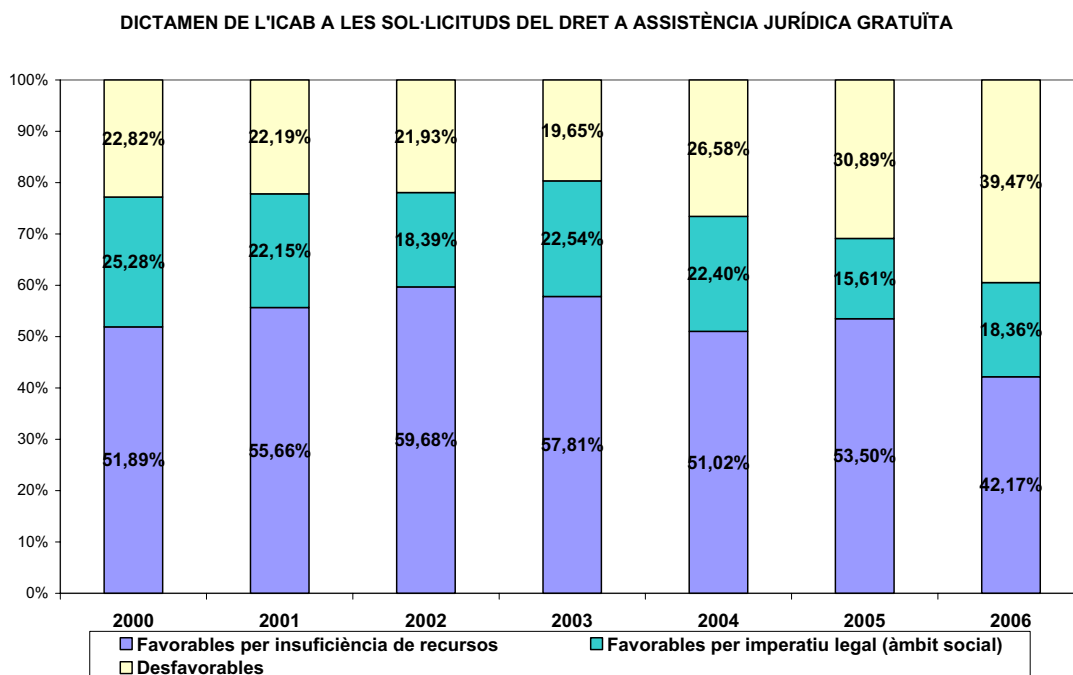
En el cas de la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta que segons el que disposa la Llei 1/1996 de 10 de gener ha d'emetre resolució confirmant o denegant el dictamen emès pel Col·legi d'Advocats, en el termini màxim de 30 dies (article 17), el temps transcorregut excedeix en la majoria d'ocasions aquest termini.

TREMP TRANSCUREGUT ENTRE LA DATA DE REMISSIÓ DE L'EXPEDIENT I DATA DICTAMEN CAJGB	2002	2003	2004	2005	2006
menys 1 mes	0,30%	0,63%	0,19%	0,41%	1,80%
entre 1 - 2	0,54%	0,56%	0,48%	1,02%	2,55%
entre 2 - 3	5,06%	1,35%	1,01%	1,58%	3,35%
entre 3 - 4	41,66%	5,72%	34,75%	9,21%	9,07%
entre 4 - 5	46,93%	23,43%	36,49%	36,74%	11,68%
entre 5 - 6	1,95%	20,97%	15,75%	32,19%	33,35%
entre 6 - 7	1,13%	39,85%	2,88%	5,77%	27,70%
entre 7 - 8	0,80%	4,63%	4,10%	4,76%	10,00%
entre 8 - 9	0,44%	1,09%	2,22%	3,02%	0,43%
Més de 9 mesos	1,19%	2,24%	3,00%	7,62%	0,01%

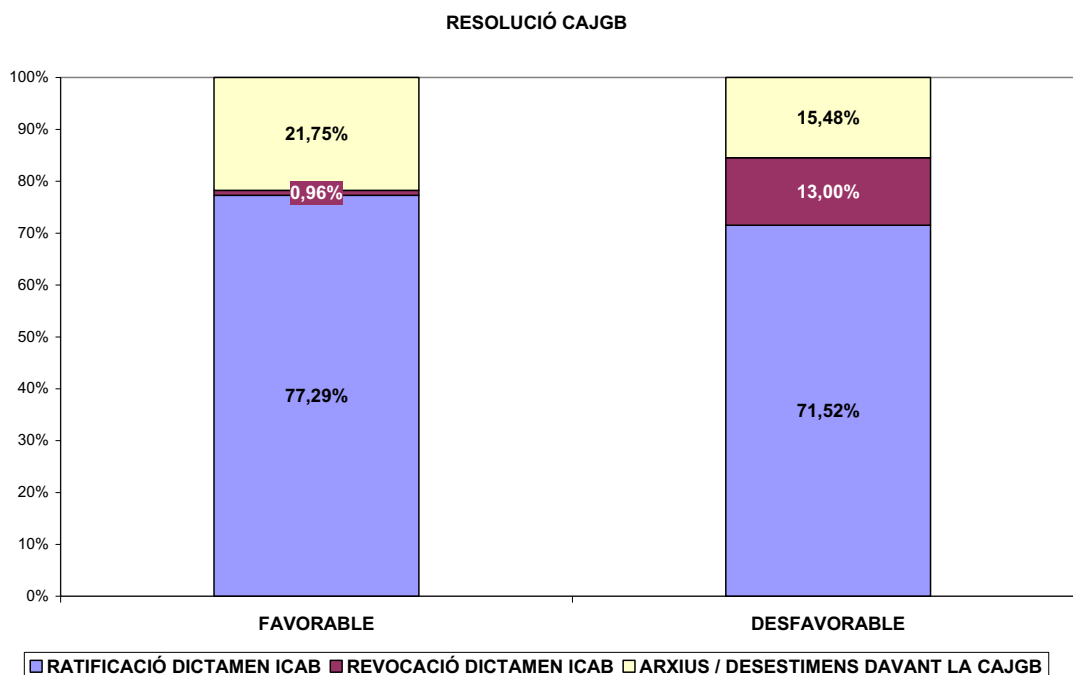
⁸ La legislació estableix:

- 10 dies hàbils per a la presentació de la documentació.
- 15 dies a partir de la presentació de la documentació per a l'emissió del dictamen.
- 3 dies per, des del moment del dictamen, la designa de Procurador en el seu cas.

Pel que fa a les resolucions emeses per cadascuna de les institucions s'observa que en els últims anys s'ha donat un augment dels dictàmens provisionals desfavorables a la concessió del dret, emesos per l'ICAB.

La major part d'aquests dictàmens provisionals, són confirmats per la CAJGB. En tot cas, és destacable que quan l'ICAB emet resolució desfavorable a la concessió del dret en un 13 % dels supòsits, la CAJGB revoca la mateixa per optar per la concessió.

Cal però tenir en compte que, aquesta revocació es dóna fonamentalment (en més del 70% dels casos) quan l'ICAB ha emès dictamen provisional desfavorable a la concessió del dret per no haver aportat el sol·licitant la documentació acreditativa, el que subsanat davant de la CAJGB dóna com a resultat aquesta revocació de la que parlàvem.

El Col·legi d'Advocats, per tant, actua com a veritable filtre per totes aquelles sol·licituds que abans de la promulgació de la Llei 1/1996 obtenien automàticament un advocat d'ofici, i ho fa en un temps record i amb una eficàcia inqüestionable.

8.5. La designació d'advocat d'ofici.

Un cop finalitzada la tramitació de la sol·licitud de justícia gratuïta i en el cas que el dictamen sigui favorable a la concessió, el Col·legi d'Advocats procedeix, si s'escau, a la designació d'un advocat del torn d'ofici

Cal recordar però el reconeixement a l'assistència jurídica gratuïta no comporta ni exclusivament ni necessàriament la designació d'advocat d'ofici.

Efectivament, el contingut material del dret abasta, també drets com:

- Inserció gratuïta d'anuncis o edictes.
- Exempció del pagament de dipòsits necessaris per a la interposició de recursos.
- Assistència pericial gratuïta.
- Obtenció gratuïta de còpies, testimonis, instruments i actes notariaus.
- Reducció de l'80% dels drets arancelaris que corresponguin per a l'atorgament d'escriptures públiques, obtenció de còpies i testimonis notariaus.
- Reducció del 80% dels drets arancelaris que corresponguin per a l'obtenció de notes, certificacions, anotacions, assentaments i inscripcions en els Registres de la Propietat i Mercantil.
- La designació de Procurador.

Cal tenir en compte que les designes d'advocat i procurador només es realitzaran en el cas que sigui preceptiva la seva intervenció o quan, malgrat no sigui preceptiva, el Jutjat o Tribunal així ho requereixin. Però a més, és possible tramitar i obtenir el dret a justícia gratuïta acudint als tribunals amb un professional lliurement escollit pel justiciable amb l'únic límit que aquesta elecció ha d'afectar simultàniament tant a l'advocat com al procurador, a excepció que el professional escollit lliurement renunciï per escrit a percebre honoraris o drets davant el titular del dret.

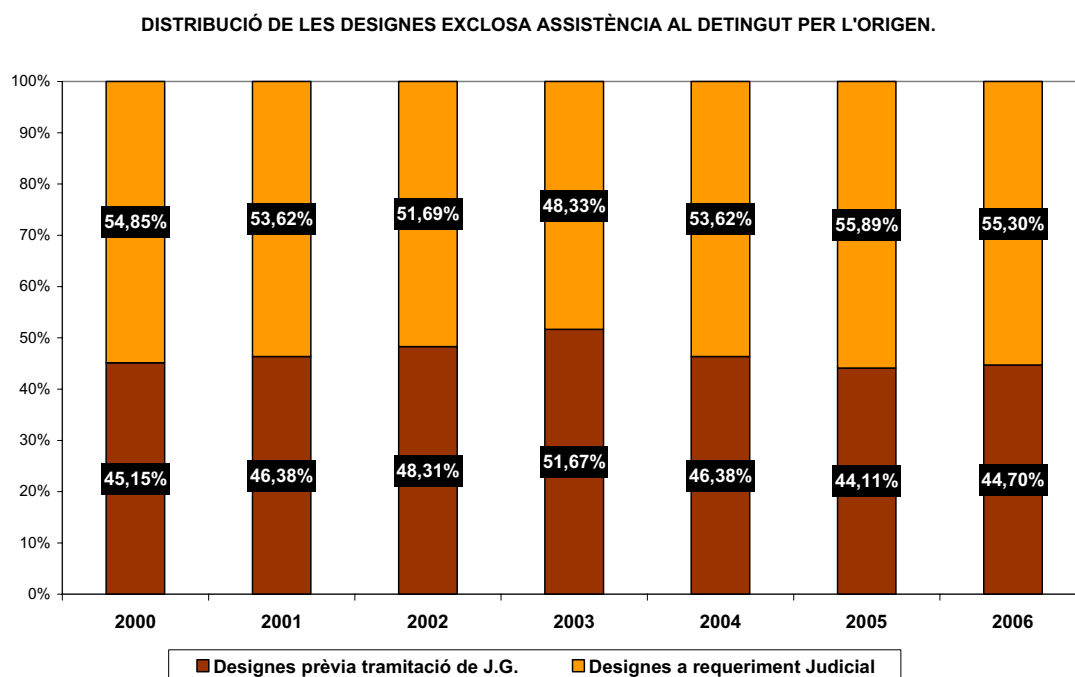
La designació de l'advocat es realitza atenent a la matèria, donat que la normativa d'inscripció al servei ja preveu aquesta especialització.

Tot i així, cal recordar que la legislació vigent preveu supòsits en els que la designació d'advocat s'ha de realitzar, independentment que el defensat hagi tramitat i aconseguit el benefici de justícia gratuïta.

És el cas de l'àmbit penal que, com ja hem explicat a l'apartat corresponent es veu sotmès a l'exigència de designació immediata pel que fa a l'assistència al detingut. Però també, com especifica la Llei 1/1996 de 10 de gener en el seu article 29, té una especialitat que suposa haver d'assegurar les garanties previstes a la Llei d'Enjudiciament Criminal.

També és el cas, possible en qualsevol àmbit jurisdiccional, previst a l'article 21 de la Llei d'Assistència Jurídica Gratuïta, pel qual "si, conforme a la legislació processal, l'òrgan judicial que estigui coneixent del procés estimés que, per les circumstàncies o la urgència del cas, fos precís assegurar de forma immediata els drets de defensa i representació de les parts, i alguna d'elles manifestés no disposar de recursos econòmics, dictarà una resolució motivada requerint dels Col·legis professionals el nomenament provisional d'advocat i procurador, quan les designacions no haguessin estat realitzades amb anterioritat".

Exclòs l'àmbit d'assistència al detingut, la realitat d'aquesta normativa té com a resultat que més del 40 % de les designes es realitzen pel procediment normal establert a la Llei 1/1996 mentre que la resta són tramitades per la via d'urgència i a instàncies de requeriment judicial.

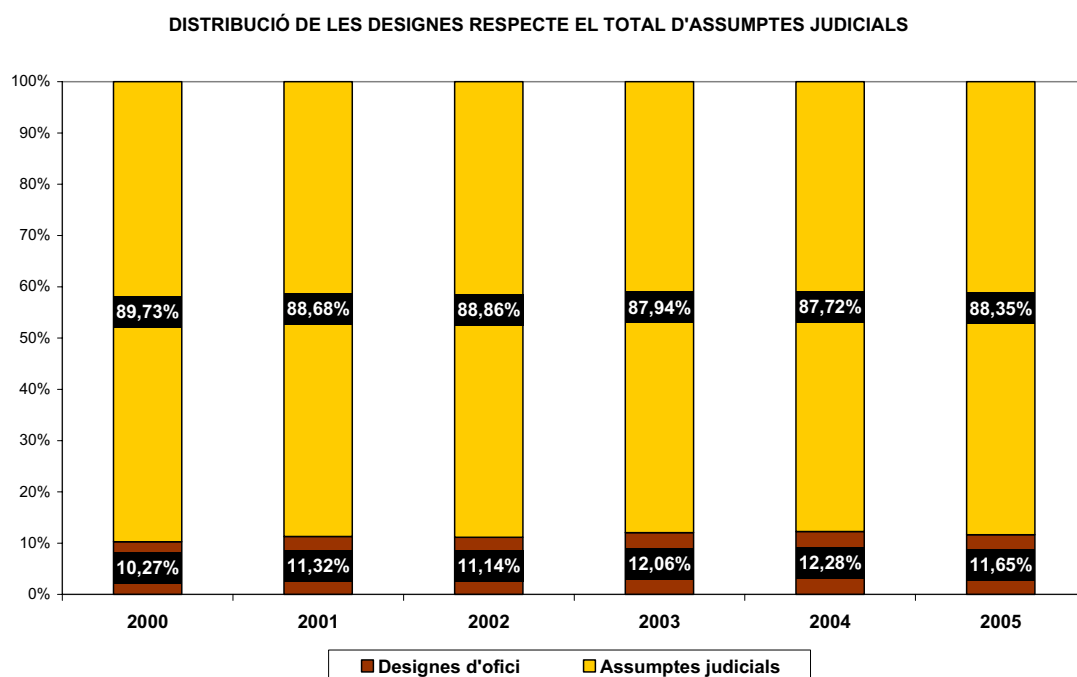

8.6. El torn d'ofici al sistema de justícia.

En termes generals, doncs ens trobem davant d'una funció realitzada pels Col·legis d'Advocats i en concret pel Col·legi d'Advocats de Barcelona que té

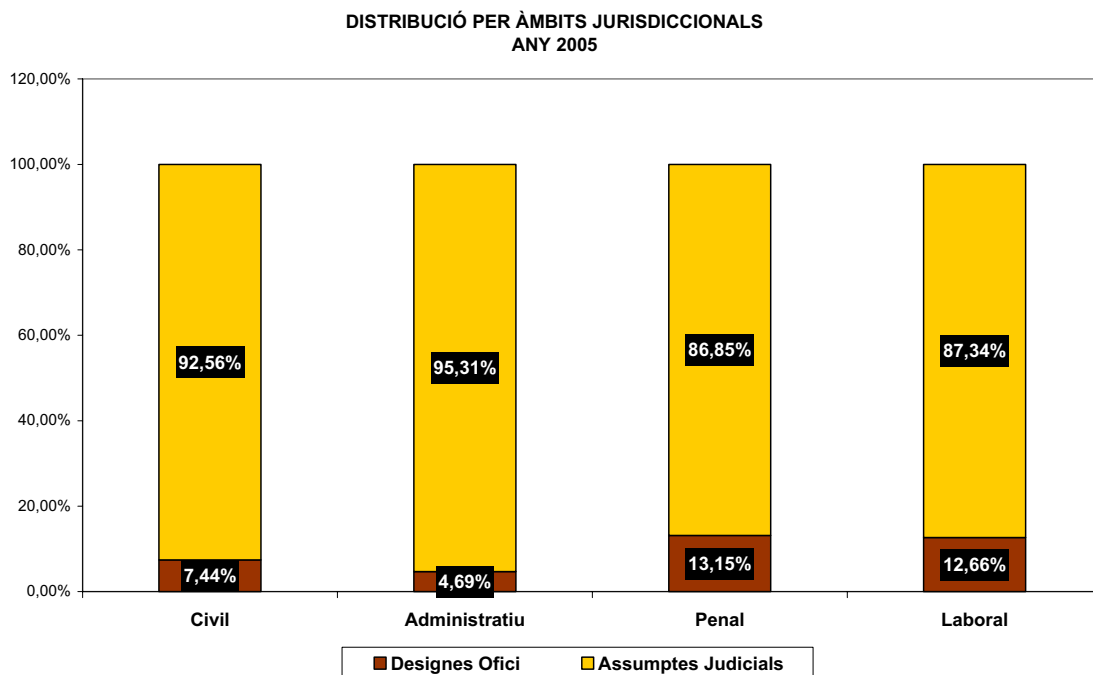
una incidència en tot el sistema de justícia, sense perjudici de la imprescindible tasca fonamental que té l'advocat o advocada particular.

La incidència però que l'àmbit de l'actuació del torn d'ofici, incloses les de l'àmbit de l'assistència al detingut, sobre el nombre global d'assumpptes generals, és d'un 11% aproximadament si posem en relació les designes d'ofici amb el nombre total d'assumpptes judicials que segons el Consejo General de l'Advocacia s'inicien cada any⁹.

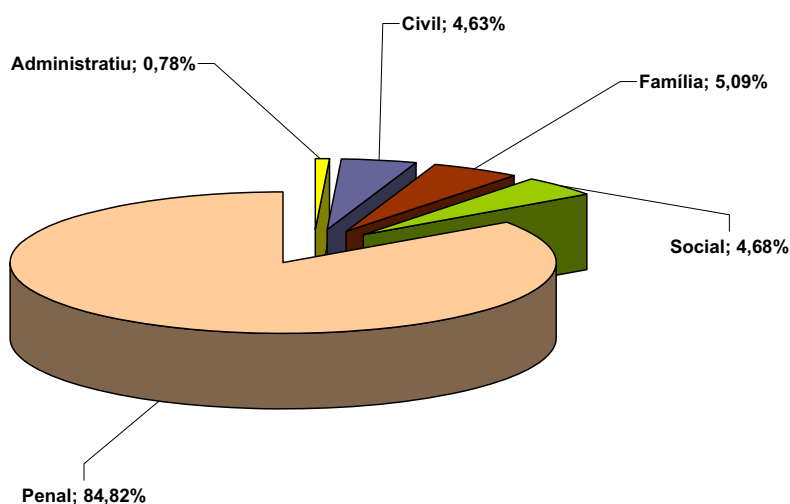
Certament aquesta incidència no és la mateixa en tots els àmbits, destacant el penal i el laboral, mentre que el civil i sobretot el del contenciós-administratiu són molt baixos.

⁹ Al respecte, cal tenir en compte que a l'apartat corresponent es qüestionen els criteris que es fan servir des del CGPJ respecte al càmput de litigiositat per jurisdiccions, però aquí hem preferit mantenir les dades facilitades.

Cal també tenir en compte que la importància de la jurisdicció penal (inclòs violència sobre la dona, menors i penitenciari, així com l'àmbit del servei d'assistència al detingut) és fonamental pel que respecte a torn d'ofici.

2006. DISTRIBUCIÓ DE LES DESIGNES D'OFICI PER ÀMBITS JURISDICCIONALS

Les percepcions econòmiques.

De la mateixa manera que en l'àmbit del servei d'assistència al detingut, també pel que fa a la percepció econòmica que rep l'advocat un cop ha actuat en defensa del ciutadà amb el benefici de justícia gratuïta; existeixen reivindicacions històriques.

Cal tenir en compte que tota actuació d'un advocat ha de quedar justificada i documentada; i aquesta justificació s'ha de fer en un temps relativament curt (1 mes des de la data de l'actuació).

En determinats àmbits, les diverses actuacions que pot realitzar un advocat o advocada suposen diverses fases de justificació i per tant, d'abonament de la intervenció, mitjançant un mòdul que estableix el Departament de Justícia.

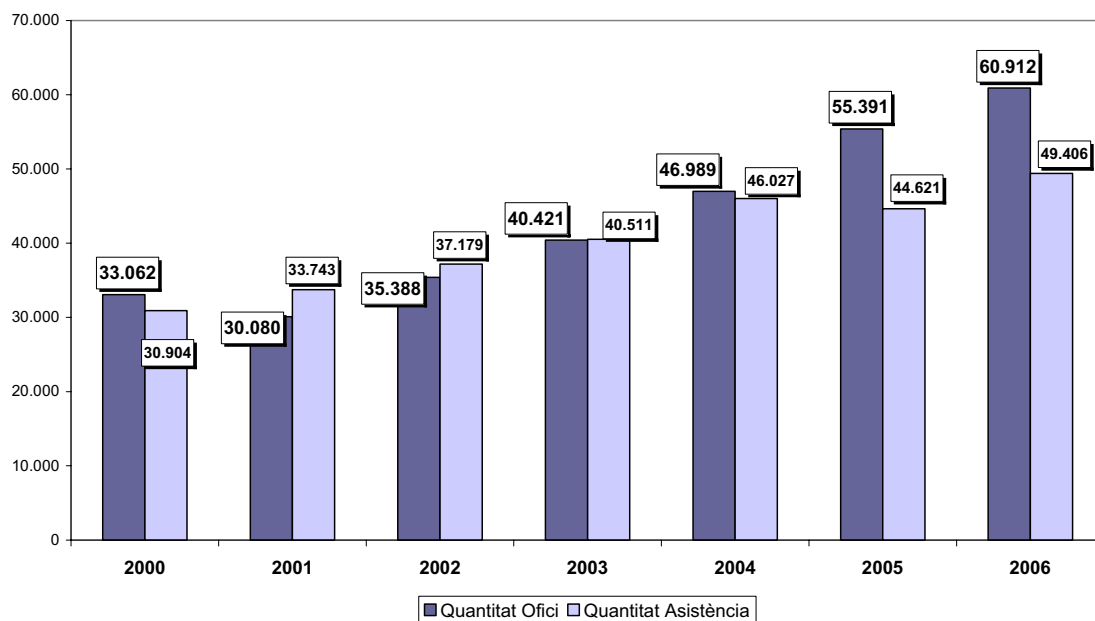
Per exemple, en l'àmbit penal l'actuació dels advocats es desglossa en la instrucció de la causa i en el judici, al marge de la possible apel·lació de la sentència.

Aquesta tendència a desglossar l'actuació de l'advocat promoguda pel Departament de Justícia des de fa un anys ha provocat una diferència en el ritme de creixement de les designes respecte de les actuacions justificades.

I així, malgrat que el nombre de designes d'ofici ha crescut des de l'any 2000 fins al 2006 en un 45%, les actuacions justificades ho han fet en un 84%.

En l'àmbit diferenciat de l'assistència al detingut, però no existeix aquesta disparitat tractant-se com és un àmbit d'actuació més individual però sí és destacable, tenir en compte que aquí s'ha donat una inversió, atès que el nombre d'assistències ha crescut en un 54% però el de les assistències justificades ha estat d'un 51%.

EVOLUCIÓ ASSUMPTES

Tot i així, la mitjana d'actuacions que són justificades per cadascuna de les designes realitzades es troba en una 1,48 actuacions.

A més, no totes les actuacions suposen el mateix import.

Àmbit penal

**Mòduls
2006**

Fase instrucció proced. penal general, jurat i sumari	222,00
Vista proced. penal general i sumari	202,00
Vista judici amb jurat	573,00
Instrucció proced. penal abreujat	222,00
Vista proced. penal abreujat	202,00
Apel·lacions de sentències penals	143,00
Recurs de reforma contra auto de presó o d'internament	139,00
Menors, fins a interlocutòria d'arxiu o obertura d'audiència	158,00
Menors, dictada sentència o resolució de fi de proced.	121,00
Menors, peça de responsabilitat civil	126,00
Expedients de vigilància penitenciària	143,00
Judici de faltes	137,00
Ràpids: instrucció i judici de faltes	357,00
Desplaçament a jutjats penals (fins a 50 km)	45,00
Desplaçament a jutjats penals (51-100 km)	66,00

Desplaçament a jutjats penals (101-150 km)	89,00
Desplaçament a jutjats penals (151-350 km)	112,00
Jurisdicció militar	180,00
Proced. penal d'especial complexitat o dificultat	502,00
Assistències	71,00
Servei de guàrdia assistència	162,00
Servei de guàrdia assistència +5	324,00
Àmbit civil i família	
Judici declaratiu ordinari	400,00
Judici declaratiu verbal	338,00
Exec. forçosa de títols exclosa la resol. judicial	400,00
Exec. resolucions judicials >2anys/nova designa	210,00
Mesures cautelars/preliminars	163,00
Matrimonial complet	400,00
Mesures provisionals	163,00
Resta processos especials	336,00
Proced. monitori	63,00
Execució de monitori	210,00
Apel·lació civil	176,00
Àmbit contenciós-administratiu	
Procediments administratius en matèria estrangera	63,00
Procediment abreujat/recurs contenciós en matèria estrangera, formalització demanda o contestació	105,00
Procediment abreujat/recurs contenciós en matèria estrangera, sentència o resolució fi procediment	95,00
Recurs ordinari contenciós-admin., formalització demanda o contestació	139,00
Recurs ordinari contenciós-admin., sentència o resolució fi procediment	175,00
Àmbit social	
Procediments laborals	237,00
Recurs de suplicació	134,00
Recurs de cassació	349,00
Recurs de cassació anunciat i no formalitzat	69,00
Altres	
Informe insostenibilitat pretensió	62,00
Gestions prèvies	56,00

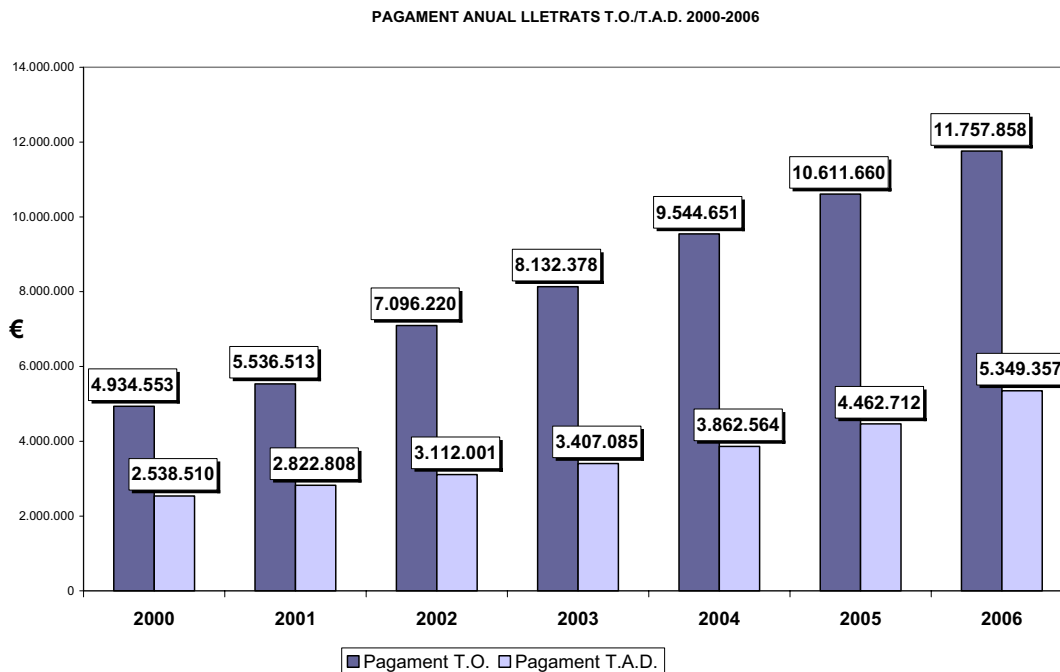
A més és important també tenir en compte que l'advocat està obligat a assumir la defensa encomanada fins, com a mínim, dos anys després de la sentència.

Si tenim en compte, les pròpies dades facilitades pel Consejo General del Poder Judicial, això equival a dir que de mitjana, l'advocat ha de continuar en el procediment 3 anys.

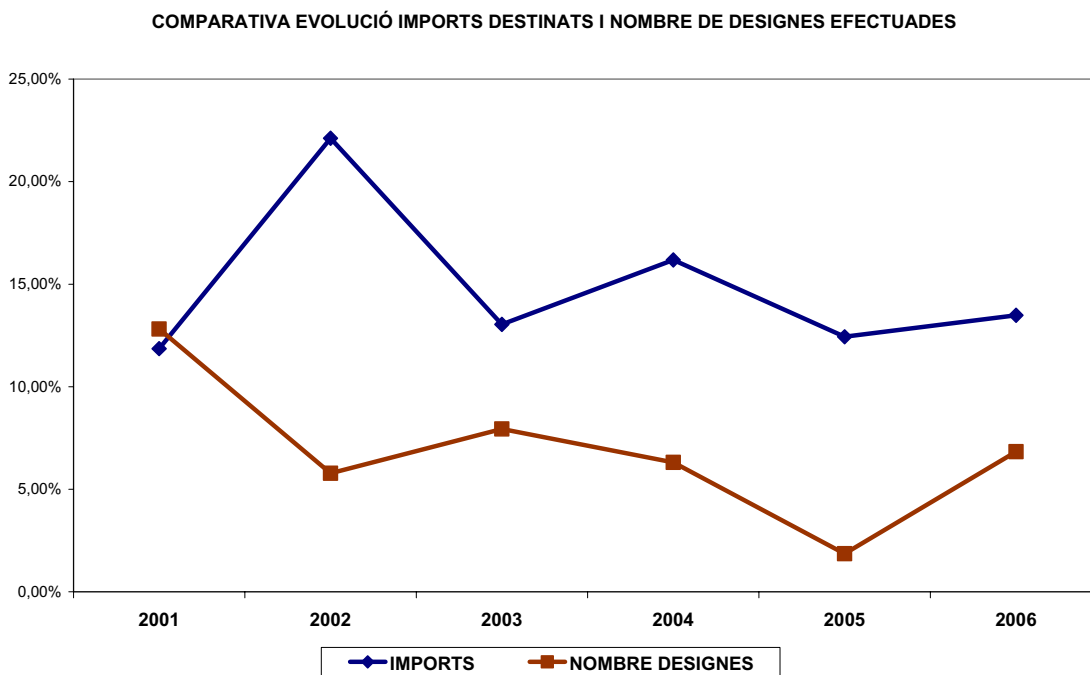
En aquest sentit, si agafem el procediments tipus o aquells en els que es donen major nombre de designes tindríem la següent comparativa:

TEMPS EN MESOS		IMPORTS MÒDULS	
PENAL			
Jutjats Instrucció i Penals	6,54	Instrucció i vista	424 €
Audiències Provincials	2,42	Audiències Provincials	143 €
Suma	8,96		
Vigència designa després sentència	24		
Mesos totals	33	Import total	567 €
CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU			
Jutjats del Contenciós	7,49	Jutjats del Contenciós	200 €
TSJ	8,78	Apel·lació	175 €
	16,27		
Vigència designa després sentència	24		
Mesos totals	40	Import total	375 €
CIVIL			
Primera Instància	7,5	Primera Instància	400 €
Audiències Provincials	3,68	Audiències Provincials	176 €
Suma	11,18		
Vigència designa després sentència	24		
Mesos totals	35	Import total	576 €
SOCIAL			
Jutjats del Social	5,18	Jutjats del Social	237 €
TSJ	7,45	Apel·lació	134 €
	12,63		
Vigència designa després sentència	24		
Mesos totals	37	Import total	371 €

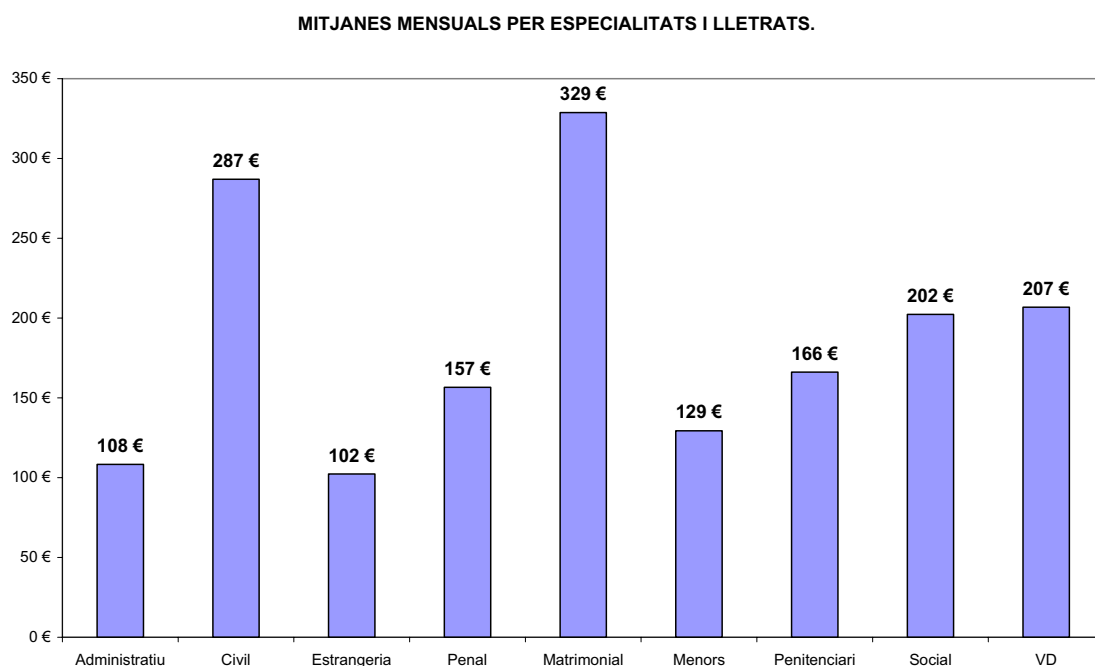
Tot i així, efectivament els imports destinats a abonar les actuacions dels advocats designats per a la defensa d'ofici ha crescut en aquests anys.

I aquesta evolució percentualment ha crescut per sobre del que ha augmentat el nombre de designes efectuades, ja que és una posició ferma del Col·legi d'Advocats, tant que es parteix d'una remuneració molt baixa, com que, en qualsevol cas, els advocats no poden veure reduïdes les seves pretensions al·legant-ne l'augment d'assumptes judicials.

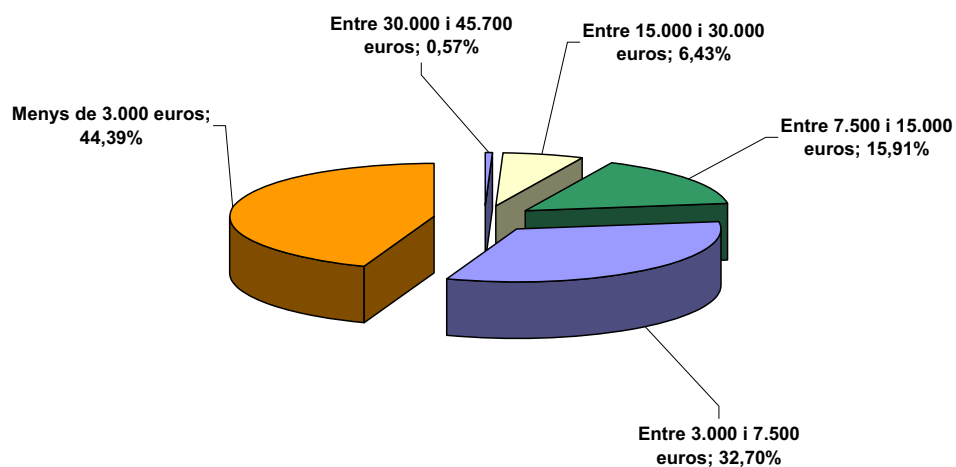

Una mostra bastant precisa d'aquesta queixa sobre les remuneracions que es perceben es pot comprovar si observem les mitjanes mensuals que resulten d'establir la relació entre les despeses de torn d'ofici, exclosa l'assistència al detingut, i el nombre d'advocats inscrits a cadascuna de les especialitats.

Tot i així, també podem fer un estudi més acurat sobre els imports globals i anuals per cadascun dels lletrats inscrits al Servei del Torn d'Ofici i incloure el servei d'assistència al detingut que, recordem, suposa la realització de torns de guàrdia de 24 hores.

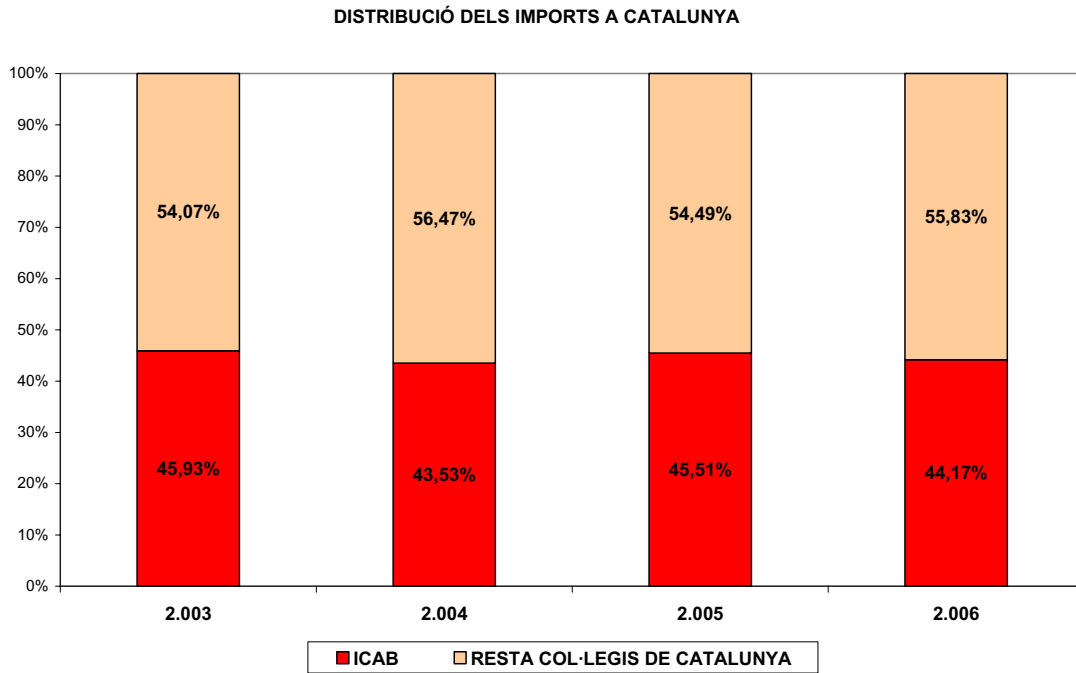
DISTRIBUCIÓ DELS ADVOCATS PER RETRIBUCIONS ANUALS

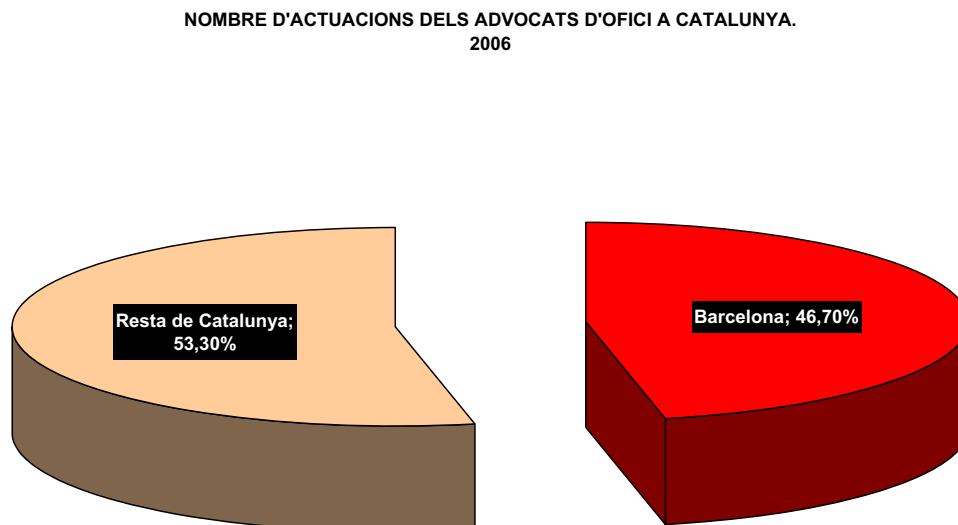
Com és patent, l'adscripció dels advocats a aquests serveis no és un mitjà de vida, doncs més del 77% dels advocats perceben compensacions per sota dels 7.500 euros anuals.

L'assistència jurídica gratuïta a l'àmbit d'actuació de l'ICAB i la resta de Catalunya.

Per concretar l'anàlisi és important tenir en compte quin és el volum de despesa que suposa l'assistència jurídica gratuïta de l'ICAB respecte de la resta de Catalunya.

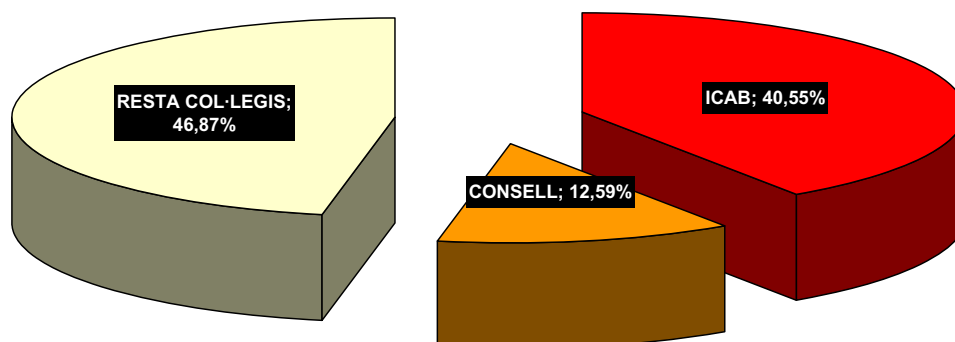

Pel que fa al nombre d'assumpes la distribució és la següent:

També cal tenir en compte pel que fa a la despesa del Departament de Justícia que, els Col·legis d'Advocats perceben una subvenció pel concepte de gestió i organització del servei de torn d'ofici i assistència al detingut; així com el fet de què tots els Col·legis es troben agrupats en el Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya que percep també subvenció per la tasca que realitza.

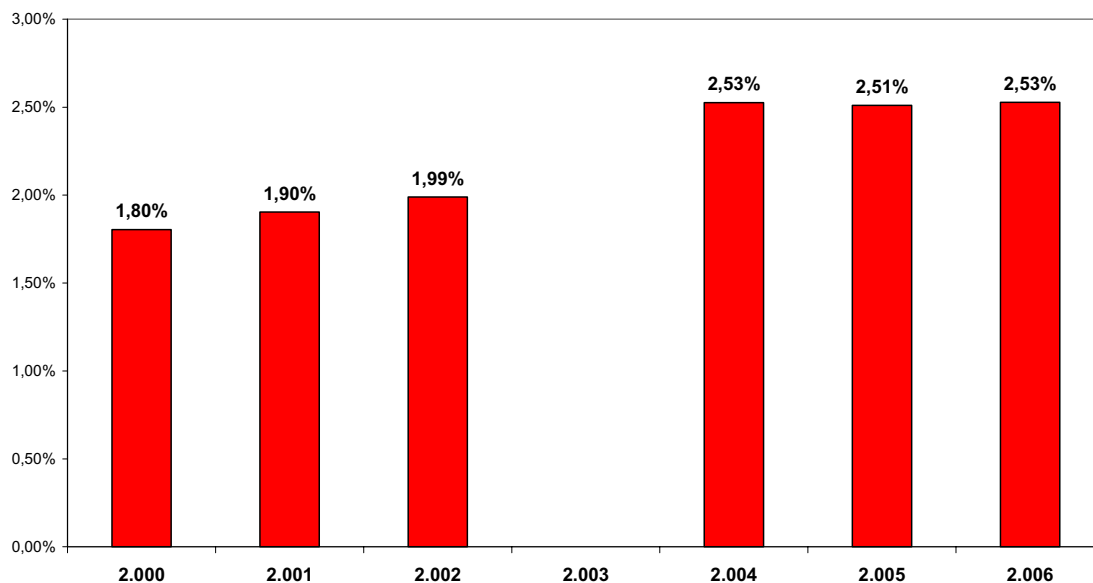
DISTRIBUCIÓ DE LA SUBVENCIÓ PER GESTIÓ DELS SERVEIS DE TO I TAD
2006

És possible també fer l'anàlisi respecte la despesa destinada a assistència lletrada comparant-la amb els pressupostos de la Generalitat¹⁰.

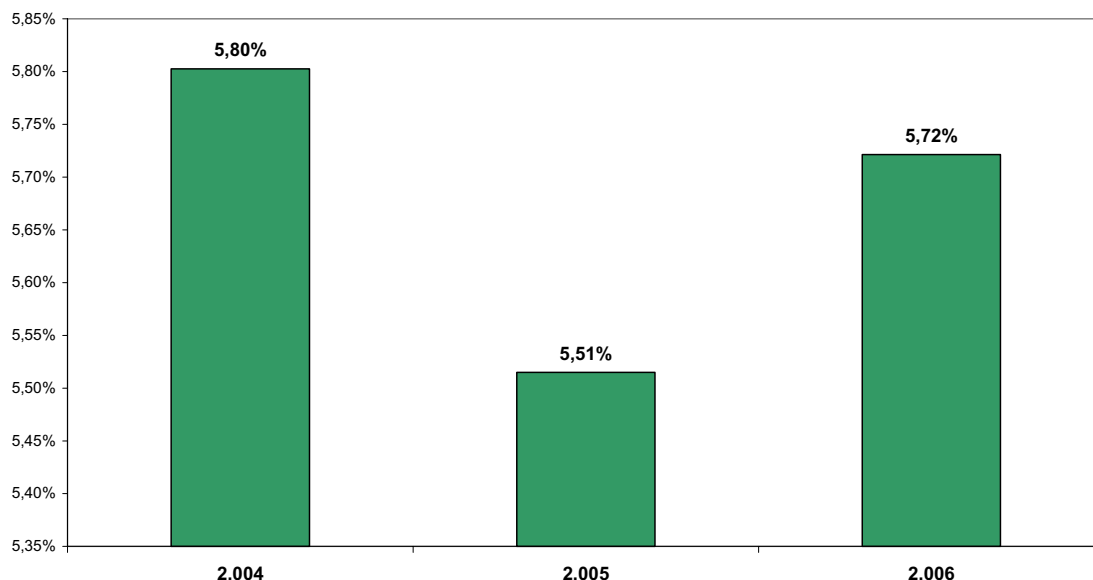
¹⁰ No es disposa de les dades pressupostàries del 2003 al tractar-se de la Conselleria de Justícia i Interior.

DESPESA PER ACTUACIONS DELS ADVOCATS DE L'ICAB SOBRE EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT EN MATÈRIA DE JUSTÍCIA

I observar quin és el percentatge si tenim en compte, la despesa total a Catalunya per les actuacions dels advocats d'ofici.

DESPESA PER LES ACTUACIONS D'ADVOCATS D'OFICI A CATALUNYA SOBRE ELS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT EN MATÈRIA DE JUSTÍCIA

Si s'incorpora la despesa per la gestió dels col·legis d'advocats aquest percentatge s'eleva l'any 2006 en un 0,28% arribant per tant a un 6%.

8.7. L'Advocat del Torn d'ofici de l'ICAB (2000-2006). Trets principals i tendències de futur.

El Torn d'Ofici (TO) constitueix un dels elements cabdals de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, on la vocació de servei dels lletrats i de la nostra institució en general hi troba una de les seves màximes expressions.

Els professionals que, entre els anys 2000 i 2006, han passat a formar part del TO presenten unes característiques que, en alguns aspectes, els diferencien de la resta de col·legiats de l'ICAB. La descripció d'aquestes característiques, a més de la dinàmica d'altres i baixes del Torn durant el període estudiat, són l'objectiu central dels següents apartats; addicionalment, es veurà una previsió de les altes i baixes d'aquest servei fins a l'any 2010.

Aspectes generals

Distribució segons sexe i edat

La distribució segons sexe i edat dels professionals que s'han incorporat al TO mostra certes particularitats que, en conjunt, mostren diferències significatives amb valors que no són els mateixos dels de les mateixes variables en el conjunt d'incorporacions durant el mateix període.

Pel que fa al sexe, durant el període considerat es nota un canvi significatiu en la relació d'homes i dones en el conjunt d'advocats que s'han apuntat al TO ($p < ,031$). En concret, i tal com mostra la *Taula 1*, fins a l'any 2003 s'apuntaven més homes que dones, tendència que s'ha invertit des de 2004, fins al punt que al 2006, 6 de cada 10 advocats que s'han donat d'alta al TO han estat dones.

Taula 1. Percentatge de noves incorporacions al TO segons sexe i any d'alta

Sexe	Totals	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Homes	49,4	51,2	55,1	49,8	56,5	44,8	44,3	42,2
Dones	50,6	48,8	44,9	50,2	43,5	55,2	55,7	57,8

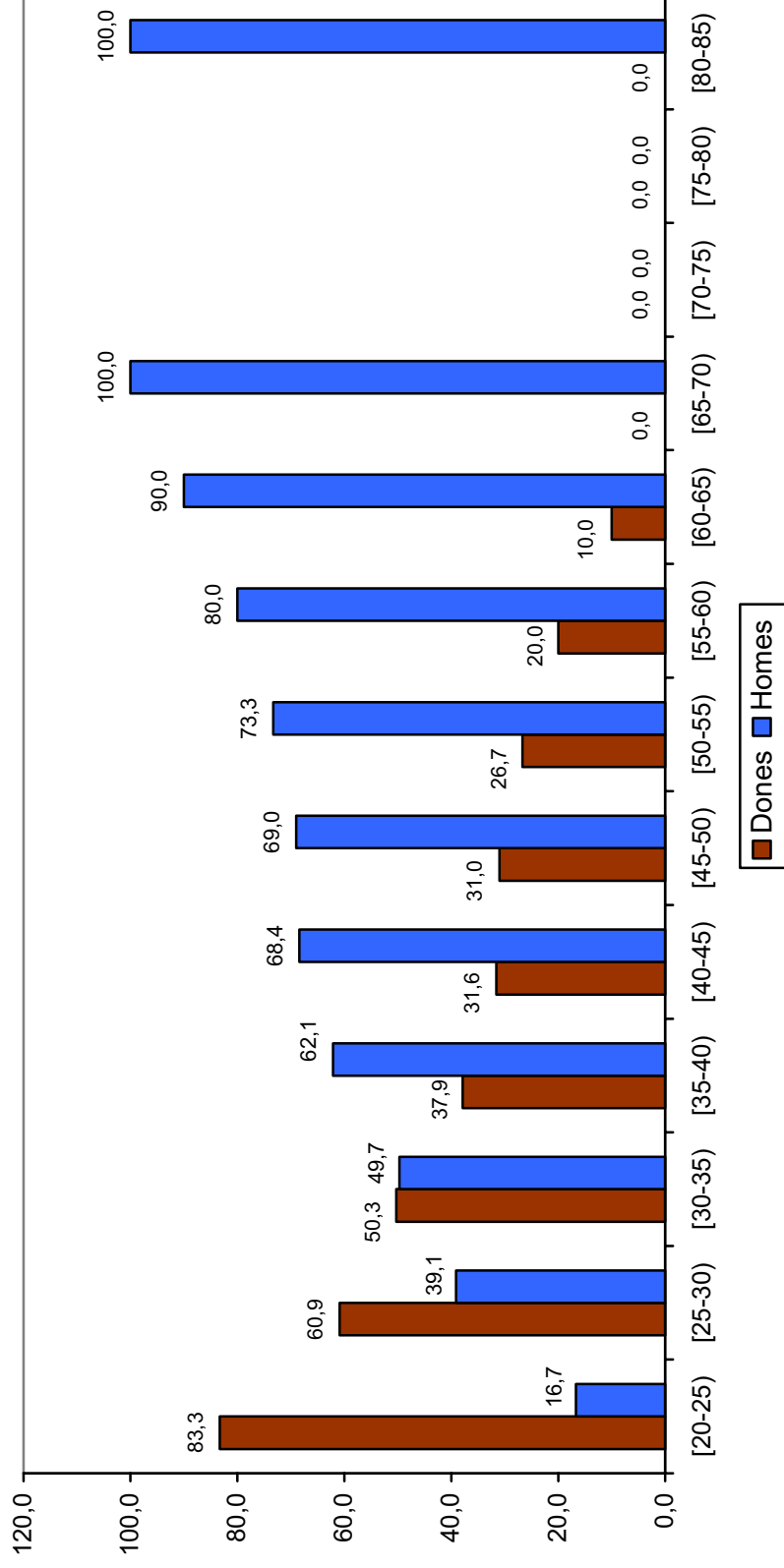
Aquest predomini de la dona en relació amb el home ha estat posterior a la tendència general de les col·legiacions a l'ICAB, que des de 1995 ha posat en evidència la majoria de dones en l'exercici professional de l'advocacia.

La distribució segons trams d'edat d'aquests professionals senyala que, en entrar al TO, els advocats tenen una mitjana de 32,6 anys ($DT = 7,6$); més específicament (*Taula 2*):

- el 72,4% dels casos correspon a persones entre [25-35) anys;
- l'11,8% són advocats entre [35-40) anys; i,
- un 14,1% es donen d'alta al TO advocats amb 40 i més anys.

L'edat en donar-se d'alta al TO presenta diferències significatives segons el sexe. Com s'observa en la *Figura 1*, els homes són majoria a partir dels 35 anys; la menor proporció de dones entre els [35-40) anys constitueix una diferència en relació a la tendència general dels col·legiats a l'ICAB en el període 2000-2006, on el nombre de dones és inferior al d'homes a partir dels [40-45) anys.

PERCENTATGE D'ADVOCATS SEGONS SEXE I EDAT EN DONAR-SE D'ALTA AL TORN D'OFICI

Taula 2. Edat al donar-se d'alta (1ª) al TO (interval de cinc anys)

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	[20-25)	24	1,7	1,7	1,7
	[25-30)	591	41,2	41,2	42,9
	[30-35)	447	31,2	31,2	74,1
	[35-40)	169	11,8	11,8	85,9
	[40-45)	79	5,5	5,5	91,4
	[45-50)	58	4,0	4,0	95,5
	[50-55)	30	2,1	2,1	97,6
	[55-60)	20	1,4	1,4	99,0
	[60-65)	10	,7	,7	99,7
	[65-70)	4	,3	,3	99,9
	[80-85)	1	,1	,1	100,0
	Total	1433	100,0	100,0	

Col·legiació a l'ICAB

En línies generals, la incorporació a l'ICAB dels advocats inscrits al TO entre 2000-2006 s'ha fet durant els mateixos anys d'aquest període en 6 de cada 10 casos; a aquesta proporció cal afegir uns 3 de cada 10 advocats amb més experiència que es donen d'alta al TO. En concret, del grup d'advocats estudiats:

- un 61,9% s'ha donat d'alta a l'ICAB entre 2000 i 2006;
- un altre 31,2% ho va fer entre 1993-1999; i
- un 6,9% d'aquesta cohort havia començat el seu exercici professional abans de 1993.

Característiques principals de l'advocat del Torn d'Ofici

Les dades en relació amb el sexe, l'edat i la col·legiació a l'ICAB del l'advocat del TO descriuen professionals que:

- A diferència de la tendència general en les col·legiacions, han observat un predomini dels homes en relació amb les dones fins a 2004.
- Aquestes particularitats dels advocats del TO, respecte del gruix dels col·legiats de l'ICAB els darrers anys, es manifesten també en l'edat;

específicament, pel fet que les dones són minoria entre els [35-40) anys (cas contrari al de les incorporacions al Col·legi).

- En 6 de cada 10 casos, la cohort d'advocats del Torn d'Ofici estudiada ha començat el seu exercici professional durant els mateixos anys (és a dir, entre 2000 i 2006).

Incorporació al Torn d'Ofici

Temps entre la col·legiació i la incorporació al TO

Les dades sobre els anys de col·legiació dels advocats incorporats al TO entre 2000 i 2006, senyalen unes diferències entre la data de col·legiació i l'entrada del lletrat al TO que cal puntualitzar.

Més específicament, i tal com es veu a la *Taula 3*, entre 2000 i 2006 s'ha incorporat al TO:

- un 26,6% d'advocats amb 3-4 anys de col·legiació;
- un 24,5% de professionals amb 5 i més anys de col·legiació;
- un 22,7% d'advocats que feia un any s'havien col·legiat;
- un 14,3% de lletrats amb dos anys de col·legiació; i
- un 11,9% de llicenciats que s'han donat d'alta a l'ICAB el mateix any de la seva entrada al Torn.

Taula 3. Anys entre la col·legiació i l'alta (1ª) al TO

	Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje acumulado
El mateix any de col·l.	171	11,9	11,9
1 any després de col·l.	325	22,7	34,6
2 anys després de col·l.	205	14,3	48,9
3 anys després de col·l.	251	17,5	66,4
4 anys després de col·l.	130	9,1	75,5
[5-10) anys després de col·l.	236	16,5	92,0
[10-15) anys després de col·l.	47	3,3	95,3
15 i més anys després de col·l.	68	4,7	100,0
Total	1433	100,0	

En conjunt, aquestes dades senyalen una distribució bastant equilibrada entre els advocats amb més i menys experiència en qui ha format part del TO.

Comparació entre les incorporacions a l'ICAB i al TO

Com a complement de la informació descrita en apartats anteriors, les incorporacions al Torn d'Ofici es poden valorar en funció de les col·legiacions a l'ICAB; és a dir, tenint en compte quin percentatge del total de col·legiats entre 2000 i 2006 ha passat a formar part del TO.

Evidentment, aquest indicador no ha de perdre de vista que encara poden incorporar-se al TO llicenciats col·legiats entre 2000 i 2006; dit d'una altra manera, nos es tracta pas d'una realitat consolidada a data d'avui.

Amb aquestes precaucions, podem observar que, d'acord amb les dades de la Taula 4, dels col·legiats a l'ICAB entre 2000 i 2006 han passat a formar part del TO un 14,2%. A més a més, a data 31/12/2006, entre una cinquena i una quarta part dels incorporats al Col·legi entre 2000 i 2002 s'han donat d'alta al Torn d'Ofici.

**Taula 4. Relació entre les col·legiacions a l'ICAB
i les incorporacions al Torn d'Ofici (TO)**

	Totals	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
ICAB	5.641	654	752	766	1.047	848	840	734
TO	803	152	177	163	151	96	54	10
%	14,2	23,2	23,5	21,2	14,4	11,3	6,4	1,3

Estat actual al TO

Les incorporacions al Torn d'Ofici durant els anys considerats han estat objecte de certs canvis; bàsicament, de permanència o no en aquest servei de la nostra institució.

En línies generals, del total d'advocats que han format part del TO entre 2000 i 2006 encara continuen un 72,2%, i conseqüentment, s'ha donat de baixa el 27,8% ($p < ,000$).

Per a més precisió, i tal com es pot veure a la *Taula 5*, continua d'alta:

- poc més de la meitat dels incorporats al TO l'any 2000;
- al voltant d'una setena part de la cohort 2001-2003;
- tres quartes parts i més dels advocats donats d'alta entre 2004-2005; i
- la pràctica totalitat dels inscrits durant 2006.

**Taula 5. Estat al Torn d'Ofici (a data 31/12/2006)
dels incorporats entre 2000-2006**

	Totals	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Alta	72,2	55,4	63,8	63,8	70,0	75,3	87,9	97,1
Baixa	27,8	44,6	36,2	36,2	30,0	24,7	12,1	2,9

Altes i baixes al TO

La dinàmica d'altes i baixes entre els advocats incorporats al TO entre 2000-2006 mostra unes dades significatives ($p < ,000$) segons les quals les situacions més freqüents són (*Taula 6*):

- haver-se donat d'alta al torn sense tenir cap baixa (66,6%); o bé,
- rere l'alta, donar-se de baixa i no tornar a incorporar-se al TO (25,8%).

La resta de possibilitats representen casos fortuïts en el conjunt analitzat. Llavors, es pot afirmar que la tendència més generalitzada en aquesta cohort és romandre al Torn d'Ofici pràcticament en 7 de 10 casos.

Per a la resta de casos, és a dir, els que s'han donat de baixa, hi han diferències en relació amb el temps entre la incorporació al TO i la primera baixa. En concret:

- un 24,8% es dona de baixa el mateix any que s'ha donat d'alta al TO;
- un 32,8% a l'any següent;
- un 20,3% als dos anys;
- un 10,6% als tres anys;
- un 7,5% als quatre anys;
- un 2,7% als cinc anys; i finalment,
- un 1,3% als sis anys d'haver-se incorporat al Torn.

En altre paraules, qui es dona de baixa al Torn d'Ofici, ho fa fonamentalment durant els tres anys posteriors a la seva incorporació en aquest servei.

Taula 6. Relació entre el nombre d'altres i baixes al Torn d'Ofici

		Nombre d'altres al TO				Total	
		1	2	3	4		
Nombre de baixes al TO	0	Recuento	954	0	0	0	954
		% del total	66,6%	,0%	,0%	,0%	66,6%
	1	Recuento	369	72	0	0	441
		% del total	25,8%	5,0%	,0%	,0%	30,8%
	2	Recuento	0	23	8	0	31
		% del total	,0%	1,6%	,6%	,0%	2,2%
	3	Recuento	0	0	6	1	7
		% del total	,0%	,0%	,4%	,1%	,5%
Total		Recuento	1323	95	14	1	1433
		% del total	92,3%	6,6%	1,0%	,1%	100,0%

a. $p < .000$

Motius de baixa del TO

Deixar el TO, per als advocats que a data 31/12/2006 encara es trobaven de baixa, ha estat una decisió per voluntat pròpia en el 79,4% casos.

Lluny d'aquesta proporció, tenim el estar malalt i la baixa de l'exercici professional, motius presents respectivament en el 8,8% i 5,1% dels casos. Per sota d'un 3% dels casos, hi trobem raons com els errors administratius o les decisions de les instàncies corresponents. En el període estudiat hi ha hagut dues defuncions (que representen un 0,5% del total de motius de baixa).

Escenaris de futur 2007-2015: les altes i baixes del TO

La valoració de l'abast del servei que l'ICAB ofereix mitjançant el Torn d'Ofici no s'ha de restringir necessàriament a una mirada retrospectiva; llavors, una prospecció o l'estimació d'escenaris de futur pot contribuir a un debat que tingui com a objectiu valorar les perspectives del Torn en un termini mitjà.

Aquesta valoració pren com a punt de partida les xifres corresponents a les altes i les baixes del Torn d'Ofici de l'ICAB a partir de l'any 1996. La creació de la base de dades del Torn a principis d'aquesta dècada ha recomanat fer la prospecció des d'un moment que reflecteix una certa estabilitat, i amb això reduir el risc d'esbiaixos. Tanmateix, aquesta precaució està present en situar l'abast de la projecció, que serà l'any 2010.

En síntesi, la prospecció sobre el nombre d'altes i baixes al Torn d'Ofici fins al 2010 es basa en les dades prèvies que es consideren en la *Taula 7*.

En el període considerat, es pot observar que, si ens restringim a les relacions entre altes i baixes al TO d'un mateix any, amb l'objectiu de determinar les incorporacions efectives o "netes" de lletrats en aquest servei, només hi han hagut més altes que baixes els anys 1998 i 2005.

Taula 7. Altes i baixes al Torn d'Ofici durant el període 1996-2006

Any	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Altes	204	255	280	201	213	207	221	207	194	289	102
Baixes	289	303	221	270	293	333	288	238	257	215	127

Els resultats de la prospecció realitzada per al Torn d'Ofici de l'ICAB mostra una previsió d'altres per any de 205 lletrats i de 132 baixes. El fet que no variïn aquestes xifres en els propers anys pot ser conseqüència del període (11 anys) a partir del qual s'han fet els càlculs corresponents. Malgrat aquesta dificultat, cal advertir que les dades preveuen que les altes siguin superiors a les baixes, la qual cosa indica una incorporació anual de 73 professionals al Torn d'Ofici de l'ICAB (resultants de restar 132 de 205). Aquestes previsions es poden observar gràficament en la Figura 2, on s'hi combinen dades històriques i prospectives.

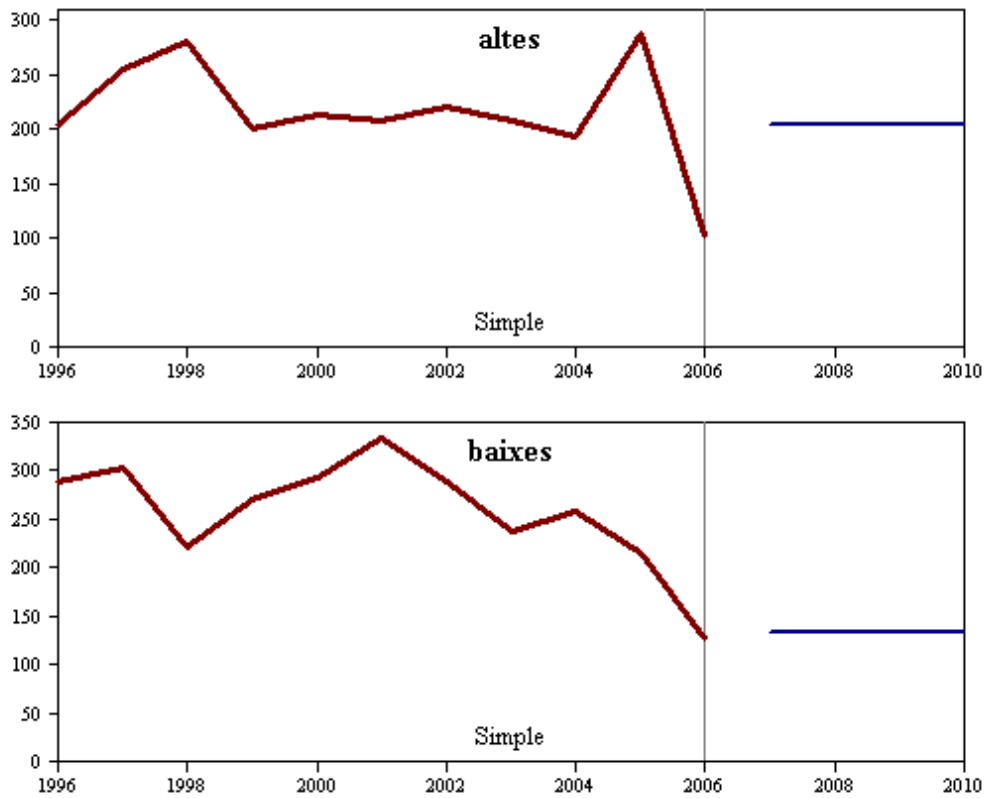
Els advocats en el Torn d'Ofici

Les incorporacions i les baixes dels lletrats al Torn d'Ofici, per al període entre 2000-2006, mostren una dinàmica que es caracteritza per:

- Un 51,1% de professionals amb 3, 4, 5 i més anys d'experiència en el moment d'entrar al Torn.
- Moments en els que ha passat a formar part d'aquest servei gairebé una cinquena part dels col·legiats a l'ICAB.
- La fidelitat al TO, degut a que només 1 de cada 4 advocats d'alta es dona de baixa del servei.
- Baixes per voluntat pròpia que, generalment, succeeixen el mateix any o al següent de l'alta en la meitat dels casos.
- Una previsió que suggereix el predomini de les altes sobre les baixes de lletrats per als anys 2007-2010.

Figura 2. Registre històric (1996-2006) i previsió (2007-2010)

d'altes i baixes al Torn d'Ofici

Un balanç del Torn d'Ofici des de la perspectiva dels seus lletrats

Els indicadors descrits sobre els advocats que han format part del Torn d'Ofici de l'ICAB posen de relleu els canvis de perfil i la importància donada al servei com aspectes destacats. Aquesta informació, però, cal complementar-la amb altres anàlisis de la situació d'aquests professionals.

Com a canvis de perfil, tenim fonamentalment:

- El recent predomini de les dones sobre els homes en el conjunt d'advocats del Torn, tendència que s'ha observat en les incorporacions a l'ICAB des de 1995.
- Els [25-35) anys com edat predominant en el moment de donar-se d'alta al servei.

La importància atribuïda al Torn d'Ofici s'ha fet palesa degut a:

- L'interès per formar part del Torn en advocats amb certa experiència professionals.
- La incorporació en anys recents de gairebé una cinquena part dels col·legiats a l'ICAB.
- L'escàs nombre d'advocats que donen de baixa al servei.
- Les previsions que assenyalen un predomini de les altes en relació amb les baixes en els propers anys.

Resultats com els descrits cal que es complementin amb informacions relatives al perfil socioprofessional dels lletrats del Torn, com ara:

- Estat civil i situació familiar;
- formació professional posterior a la llicenciatura;
- situació de la feina del Torn d'Ofici en el conjunt d'activitats laborals dels advocats; i
- valoració subjectiva de la labor al Torn (necessitats dels lletrats, propostes, suggeriments).

Amb la aprofundiment i seguiment dels indicadors descrits i la incorporació de variables de caire socioprofessional, el Torn d'Ofici de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona esdevindrà un servei que no només apostarà per l'increment en la qualitat de l'atenció al ciutadà, sinó dels propis advocats que hi treballen.

Any 2007

Capítol I

Aspectes generals

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

ACTIVITAT I FUNCIONAMENT DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA A CATALUNYA I A LA DEMARCACIÓ DE L'ICAB

Aspectes generals

1.- La litigiositat

Per tal de poder entendre el funcionament de l'administració de justícia hem de interpretar els resultats d'alguns indicadors i paràmetres que permetin avaluar la seva activitat. Un dels conceptes clau, encara que no l'únic, és la litigiositat. Es tracta d'un paràmetre que serveix per mesurar el nivell de conflictivitat judicial en una comunitat i en un període determinat, es a dir en un espai i un temps concret; però, sobretot és útil per que reflexa el nivell de conflictivitat social i la utilització de l'administració de justícia com a eina de resolució de conflictes.

La taxa de litigiositat és el coeficient que resulta de dividir el número d'assumptes ingressats en un període determinat per la població en aquest mateix període.

La taxa de litigiositat aporta informació sobre la conflictivitat en el territori però, cal interpretar-la amb cura, doncs es tracta de la lectura d'una sola variable .

Si analitzem detingudament les variables de la formula esmentada, ens adonem que hi ha certs factors que no és tenen en compte i que són importants.

Pel que fa a la població:

Cal recordar que els menors d'edat no tenen capacitat plena per a litigar, per tant, hauríem d'excloure'ls per calcular la litigiositat civil, però, en canvi, els hauríem d'incloure per calcular la penal, ja que sí poden interposar denúncies.

No s'inclouen les bosses de població no censada. La xifra de residents censats no inclou la població itinerant (turistes, viatges de negocis, firaires..) que suposen un increment significatiu d'aquesta en determinats períodes de l'any i que, en determinats àmbits de justícia, com per exemple el penal, coincideix que són sovint subjectes passius de determinats delictes.

Pel que fa al territori

Un últim criteri corrector és el que fa referència al fur i que per tant, afecta a l'anàlisi que podem fer quan es tracta de comparar diversos territoris.

Hi ha jurisdiccions que no tenen limitada la interposició de la reclamació en el domicili de l'interessat.

En l'àmbit penal, la denúncia es presenta normalment en el lloc de la comissió del delicte, independentment de la residència del denunciant i, a efectes judicials, el jutjat competent serà aquell on s'ha produït el fet.

En l'àmbit del social, el fur judicial correspon al domicili de la seu social de l'empresa i no el lloc on opera.

El que no expliquen les dades judicials

Per tant, i a la vista del que hem exposat, cal ser curosos amb les conclusions que es poden extreure de les taxes de litigiositat pel que fa a la seva interpretació.

Com hem dit, aquestes dades ens aporten informació sobre el nivell de conflictivitat d'un determinat territori, però quan el que estem analitzant són les dades judicials, el que estem fent en realitat es tractar els nivells de judicialització d'aquests conflictes.

És a dir, com i en quina mesura, el ciutadà utilitza el sistema judicial per a resoldre un problema, una confrontació, una disputa.

Existeix, però, un nivell de conflictivitat que no arriba als nostres Jutjats i Tribunals, que pot haver estat resolta per altres mecanismes extrajudicials basats fonamentalment en la mediació i la negociació.

Un cas paradigmàtic d'aquesta situació, el trobem en la mediació en l'àmbit familiar que va ser objecte de regulació a Catalunya amb la Llei 1/2001 de 15 de març de mediació familiar i que segons la seva pròpia exposició de motius persegueix, tant la solució extrajudicial de la conflictivitat matrimonial, com la conflictivitat judicial que es pugui derivar de l'aplicació de la Llei d'unions estables de parella, sense oblidar l'assoliment dels acords necessaris per a la regulació de la ruptura. Modificant així una anterior concepció de la mediació com a mecanisme per a procurar la reconciliació.

En l'àmbit laboral, les conciliacions tramitades a les Seccions de Conciliacions dels Serveis Territorials (més conegut com CMAC), té com a objectiu fonamental arribar a un acord entre les parts en conflicte per tal d'evitar les demandes davant dels jutjats socials. I es configura com un acte previ al judici, encara que s'admet en qualsevol instant del procés fins al moment de dictar sentència.

En l'àmbit del conflicte originat per una resolució administrativa, subsisteix encara en nombrosos supòsits la preceptiva interposició dels recursos administratius abans d'acudir a la via jurisdiccional.

Els conflictes que es resoldrien dins de l'àmbit civil i regits pels principis de justícia rogada o principi dispositiu, venen per aquest mateix motiu, clarament ponderats per la possibilitat de pactes extrajudicials previs o contemporanis al procés.

Per últim, la conflictivitat penal ha de ser sempre matisada quan el que examinem són les dades numèriques que ens puguin aportar tant els Jutjats o Tribunals com les Forces i cossos de seguretat; ja que és tema àmpliament estudiat i debatut, la importància de la coneguda com a "xifra negra" que correspon a aquells fets que no són posats en coneixement de cap de les instàncies esmentades per una multitud de raons que poden anar des de la por a denunciar, fins al convenciment per part del ciutadà que els

beneficis que aconseguirà són menys valuosos que l'esforç que ha de destinar.

Així mateix s'ha de tenir en compte que, examinar la litigiositat a la llum de les dades aportades pel Consejo General del Poder Judicial (CGPJ) intentant respectar el criteri emprat per aquest organisme, ens posa de relleu una altra problemàtica de tipus conceptual.

Per exemple, en l'àmbit penal el CGPJ, utilitza com a dada relacionada amb el número d'assumpes, el que correspon a la suma dels assumpes excloses les diligències indeterminades, ingressats a:

- Jutjats d'Instrucció.
- Jutjats del Penal.
- Jutjats de Violència Domèstica.
- Jutjats de Vigilància Penitenciària.
- Jutjats de Menors.
- Audiències Provincials.
- Audiència Nacional.
- Tribunals Superiors de Justícia.
- Tribunal Suprem.

Tampoc s'inclouen les denúncies penals interposades contra els menors, per ser competència de la fiscalia de menors, sinó tants sols aquells assumpes que arriben a ser enjudiciats als jutjats de menors.

Però, a més, haver realitzat la suma dels assumpes ingressats en tots aquests Jutjats o Tribunals comporta que una part important d'aquests es veuen duplicats ja que el procediment que s'inicia a Instrucció i passa al Jutjat del Penal i, en el seu cas, és objecte de apel·lació davant l'Audiència Provincial; és computat tres vegades; quan el conflicte és només un.

Aquest element es repeteix en l'àmbit civil, social o contenciós administratiu i una bona anàlisi hauria de poder afinar amb més cura quin nombre real de conflictes són elevats als Jutjats i Tribunals.

Com a exemple d'aquesta diferent manera d'avaluar les dades, es pot consultar en aquest mateix informe, l'apartat relatiu a la ciutat de Barcelona.

És intenció d'aquest Col·legi d'Advocats de Barcelona elaborar en posteriors ocasions un informe, que pugui tenir en compte totes aquestes qüestions a l'hora d'arribar a conclusions sobre el nivell de conflictivitat que és judicialitzat.

En el present informe, però i atenent a un criteri de prudència i coherència, s'ha preferit utilitzar el mateix criteri que el CGPJ a l'hora d'analitzar aquest indicador i d'altres als que farem referència (congestió, pendència i resolució).

Tot i així, en allò que ens sigui possible, s'intentarà apuntar una anàlisi més complexa de la realitat que s'està vivint en els diferents espais de conflicte. El que podrà ser observat en els capítols següents.

La variació en els volums de litigiositat pot tenir diverses causes. Es tracta de qüestionar-nos que és el que provoca que un ciutadà opti per aquesta via a l'hora de resoldre un conflicte.

És aquesta una qüestió fonamental, en tant que des d'un punt de vista sociològic ens aporta molta informació sobre la societat en la que vivim.

A l'hora de fer previsions sobre la necessitat real de recursos humans i materials, les infraestructures necessàries i els costos econòmics; és absolutament imprescindible avançar-nos analitzant les tendències.

I per tal de cercar solucions que evitin els retardaments innecessaris, congestions o col·lapses, s'ha d'entendre el mecanisme que provocarà la judicialització dels conflictes.

Existiran unes causes generals que expliquen aquest fenomen en la seva totalitat i també, algunes d'específiques pel que fa a cada àmbit (penal, civil, social, contenciós-administratiu).

Ara posem de relleu alguns dels ítems que considerem necessaris per a una observació global. A cadascun dels apartats de referència s'afegiran els que creiem, en una primera observació, que pot estar afectant.

Causas generals de l'augment de la litigiositat.

El coneixement i informació que té el ciutadà.

Efectivament, la societat actual coneix millor els seus drets i els mecanismes de què disposa per a reclamar-los.

És la nostra obligació aportar aquesta informació i facilitar l'accés a una tutela efectiva en l'exercici dels seus drets i interessos legítims.

El nivell d'orientació prèvia que pugui obtenir el ciutadà.

Cal tenir en compte que molts dels conflictes molt probablement podrien haver-se evitat amb una bona orientació prèvia o assessorament general que aconselli sobre el que s'ha de fer, el que no s'ha de fer i la manera en què l'actuació s'ha d'executar.

La complexitat de cadascuna d'aquestes possibles situacions ha de ser analitzada per a saber si és suficient amb campanyes divulgatives, o és precisa l'aparició de professionals que puguin fer aquesta tasca.

El binomi cost-benefici.

És evident que un dels plantejaments que es tenen en compte a l'hora de decidir sobre si s'accedeix als Jutjats i Tribunals, serà un càlcul que valori els costos que suposarà aquest accés i els beneficis que s'obtindran.

És precís matisar que ni serà aquest l'únic element que es tindrà en compte, ni el fet que quan fem referència a cost i benefici, no tenen per què ser exclusivament econòmics.

La simplificació de l'accés

Les reformes legislatives que possibiliten un accés més fàcil o amb menys intervinents, en principi, també ajudarà a què augmenti el volum d'assumptes.

La durada dels procediments

Malgrat podríem entendre que aquesta és una dada que està també inclosa en el binomi cost-benefici, és important valorar-la separadament, doncs una resolució en un temps que el ciutadà no percebi com a raonable, tindrà uns efectes molt importants sobre la decisió d'interposar una denúncia o una demanda; tant com sobre l'actitud de qui es veu denunciat o demandat.

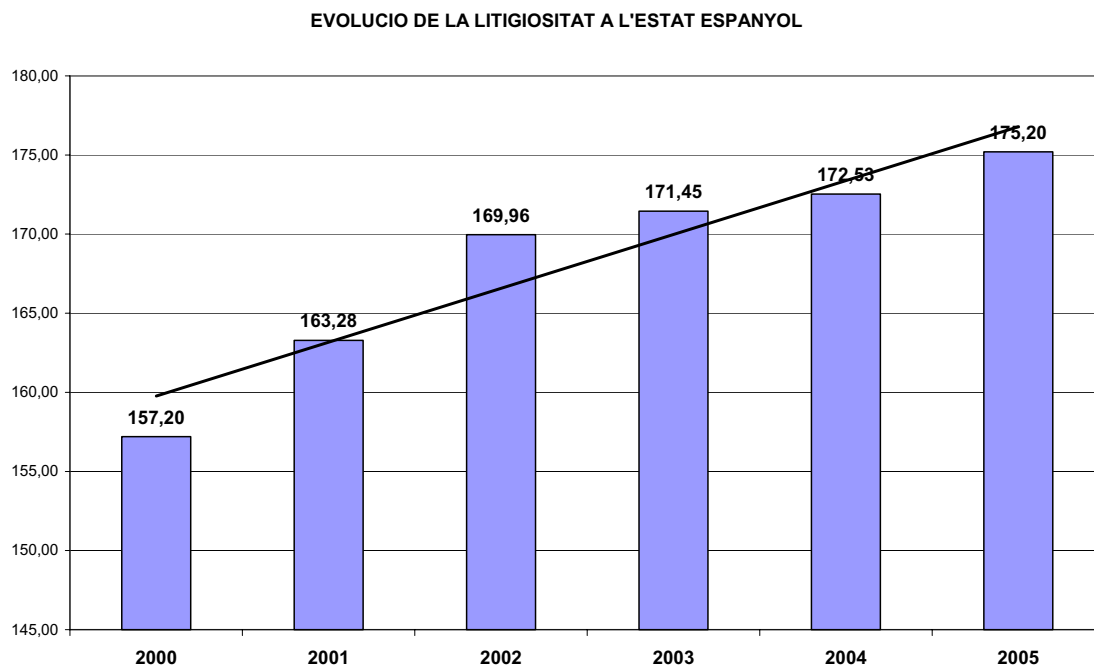
L'atenció rebuda

També com en l'apartat anterior, aquest ítem podria estar inclòs com un dels costos que valorarà el ciutadà. Però, és important destacar-lo per no oblidar que l'objectiu fonamental del nostre sistema de justícia és resoldre un problema i que, per tant, la manera en què el resolguem no només tindrà a veure amb la decisió final sinó també amb com ha percebut el ciutadà que ha estat atès.

La litigiositat a Espanya

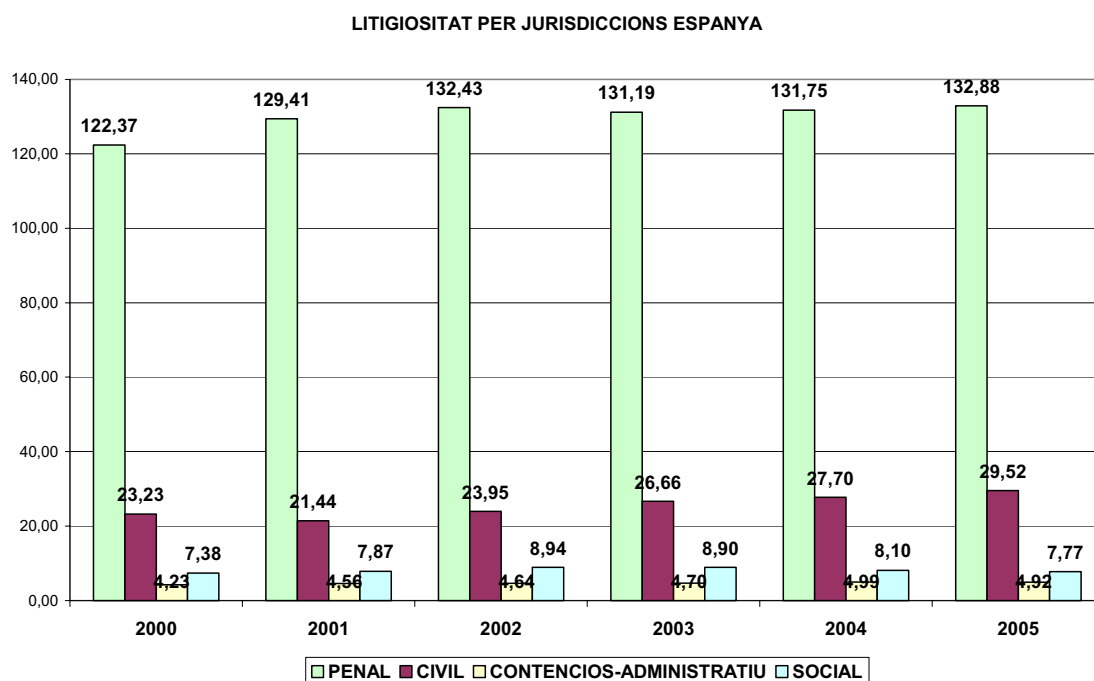
Fetes totes les precisions anteriors podem dir que, observada l'evolució de la litigiositat, es dóna una tendència clarament a l'augment que ha suposat

en el període que va de 2000 a 2005 un 11% més d'assumptes coneguts pels nostres Jutjats i Tribunals.

El ritme de creixement no ha estat homogeni al llarg d'aquests anys però sí podem dir que es manté la tendència a l'augment i que la lleugera desacceleració que es va donar al trienni 2002-2004 pot no resultar decisiva a la vista dels resultats de l'any 2005.

A més és precís valorar que aquesta taxa de litigiositat es pot veure matisada si tenim en compte les diferents àmbits jurisdiccionals que s'examinen i entendre que no tots tenen el mateix pes en aquesta dada.

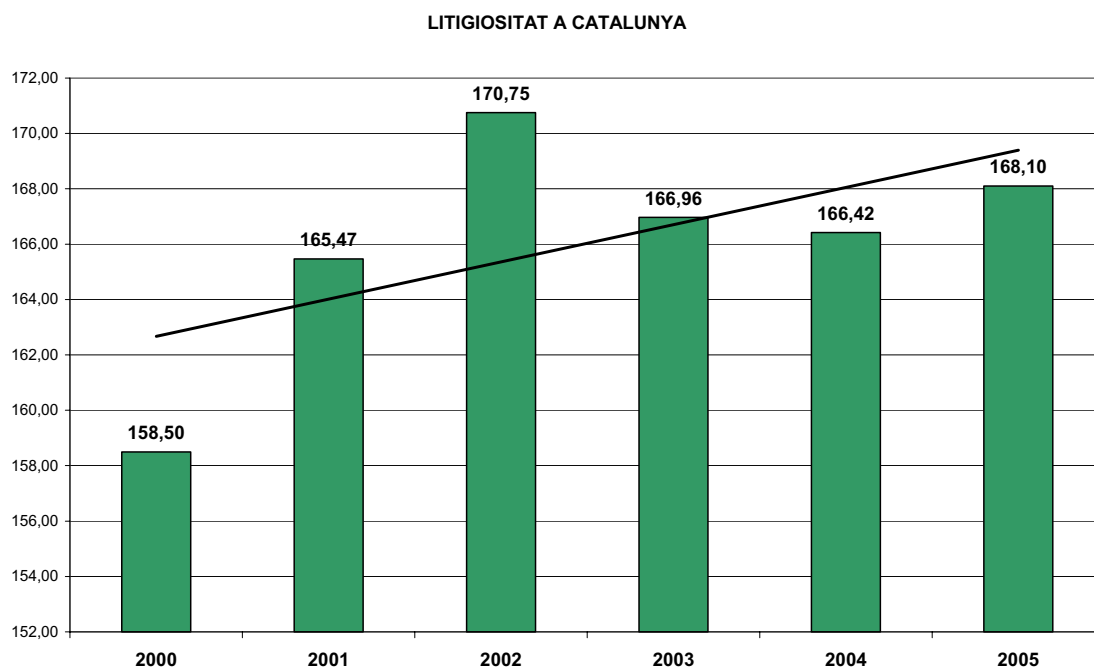

Com es pot apreciar és la jurisdicció penal la que presenta més alts índex i inclús la que en termes generals presenta un major augment en el període estudiat de més de 10 punts.

L'anàlisi pormenoritzat d'aquestes dades es farà en l'apartat corresponent.

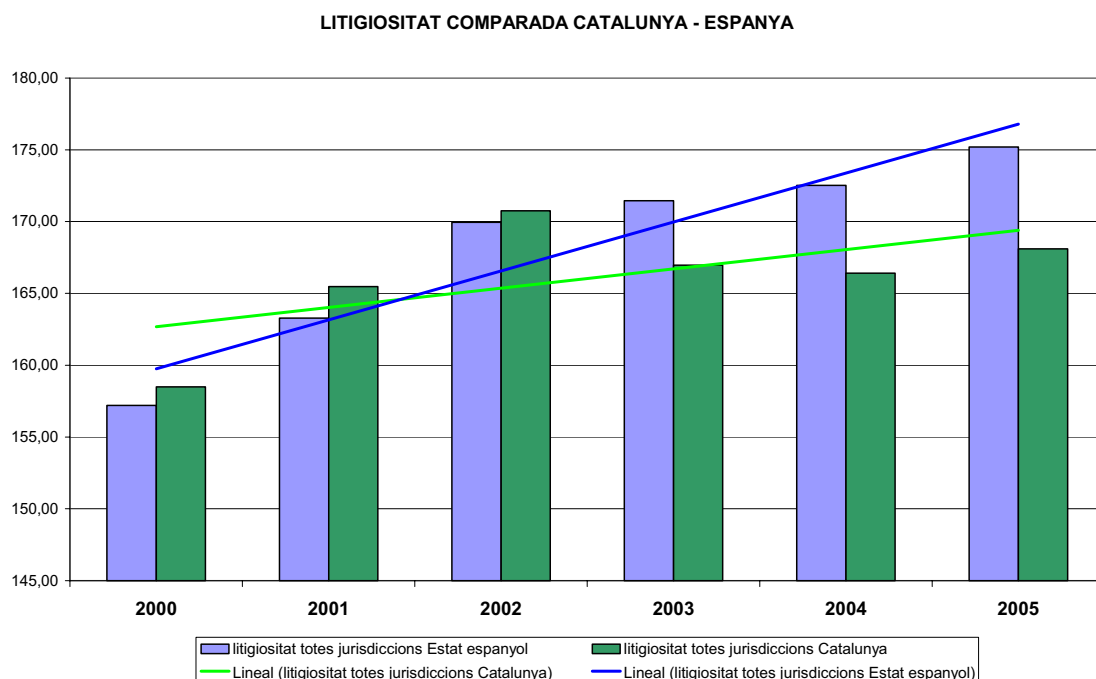
La litigiositat a Catalunya.

En aquests sis anys d'observació, a Catalunya, la litigiositat ha augmentat però no d'una manera constant. Tot i així l'augment que es pot computar entre l'any 2000 i l'any 2005 és d'un 6%.

Com ja s'ha dit, la tendència descrita s'inscriu en un context general de creixement de la conflictivitat judicial en tota Espanya.

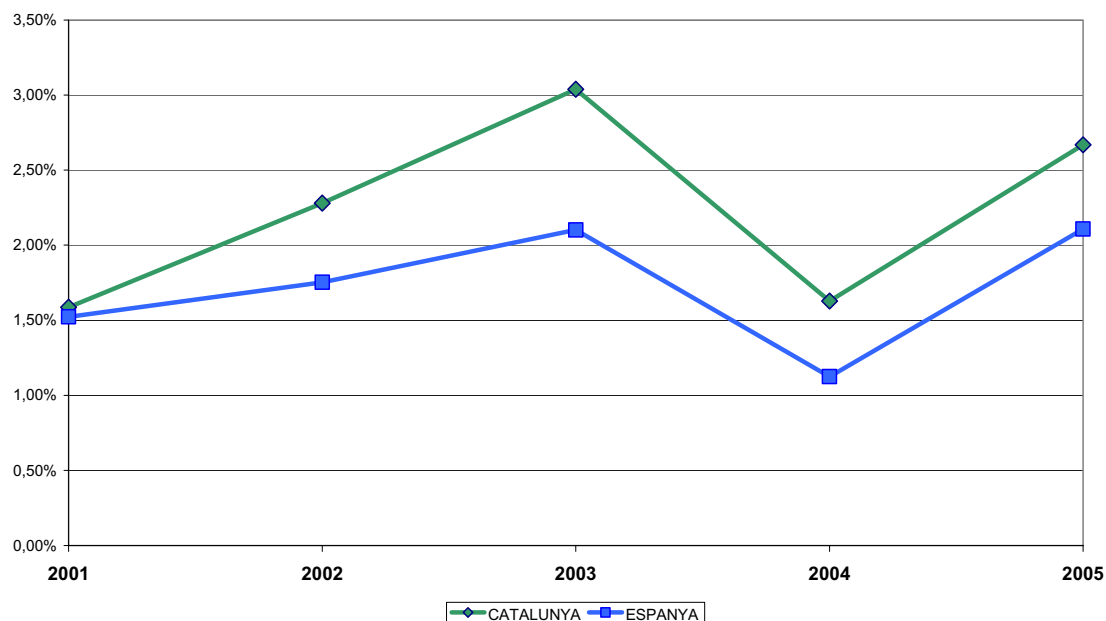
Tot i així, cal apreciar que el fet que no augmenti al mateix ritme que la taxa de litigiositat a Espanya, ha provocat uns millors resultats a partir de l'any 2003; el que pretenen aventurar una millor situació en els propers períodes.

Però aquestes dades han de ser ponderades amb el ritme de creixement de la població en aquests àmbits i durant el mateix període, doncs, com ja s'ha dit, la taxa de litigiositat és una dada que s'extreu de la relació entre el nombre d'assumpes ingressats i la població existent.

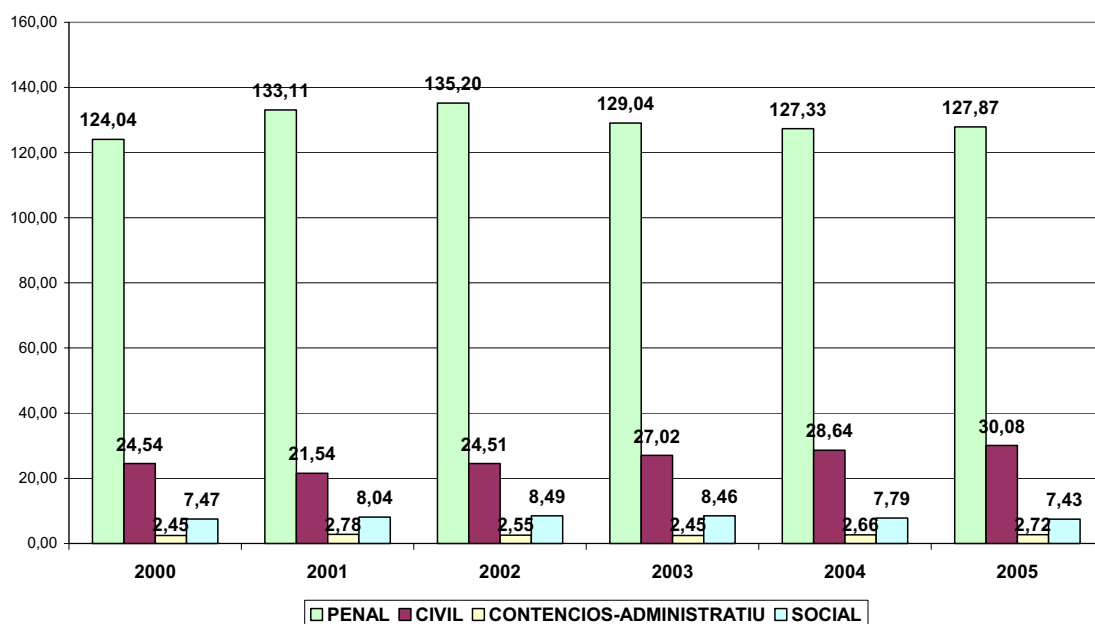
Per tant, el diferent ritme de creixement dels habitants pot estar afectant a una lectura massa optimista de la situació que poden estar vivint els Jutjats i Tribunals.

EVOLUCIO DE LA POBLACIÓ

Si analitzem com en l'apartat anterior, quin és l'àmbit amb major importància pel que fa a aquesta litigiositat, veurem que, de nou, la jurisdicció que presenta la litigiositat més alta és la penal, seguida de la civil, la social i el contenciós-administratiu.

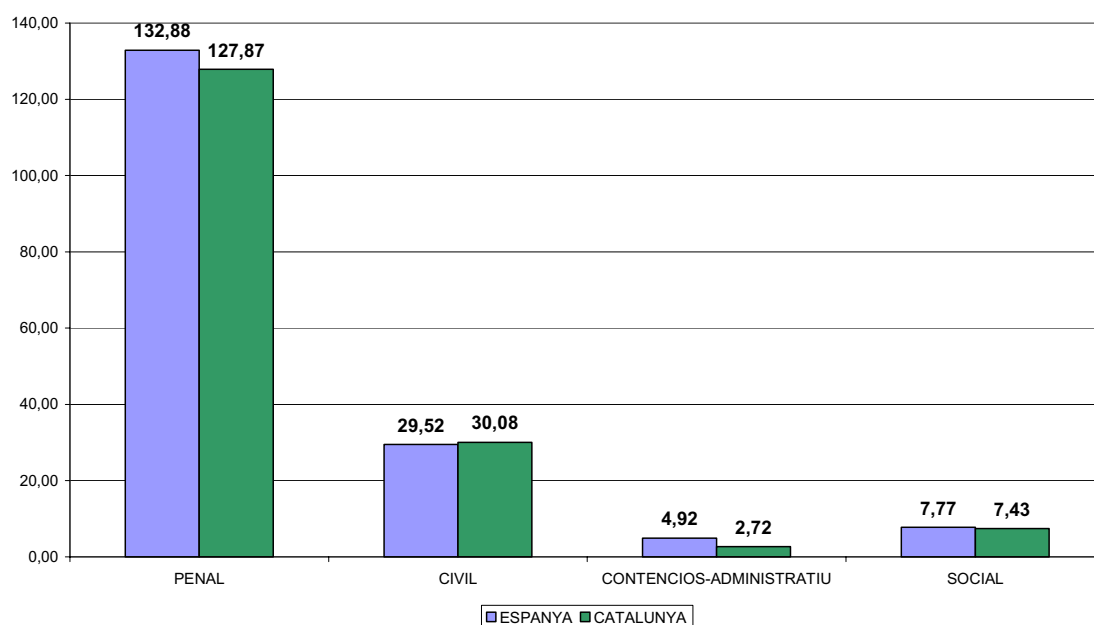
LITIGIOSITAT PER JURISDICCIONS. CATALUNYA

Totes les jurisdiccions han augmentat el nombre d'assumpes per conèixer, excepte la social. Catalunya és la comunitat autònoma, que proporcionalment als habitants empadronats i malgrat ser una comunitat molt turística té la litigiositat penal més baixa dels territoris comparats.

Finalment, es pot afegir que Catalunya té la seva taxa de litigiositat per sota de la mitjana espanyola, en totes les jurisdiccions excepte en la civil.

2005. TAXES DE LITIGIOSITAT ESPANYA I CATALUNYA

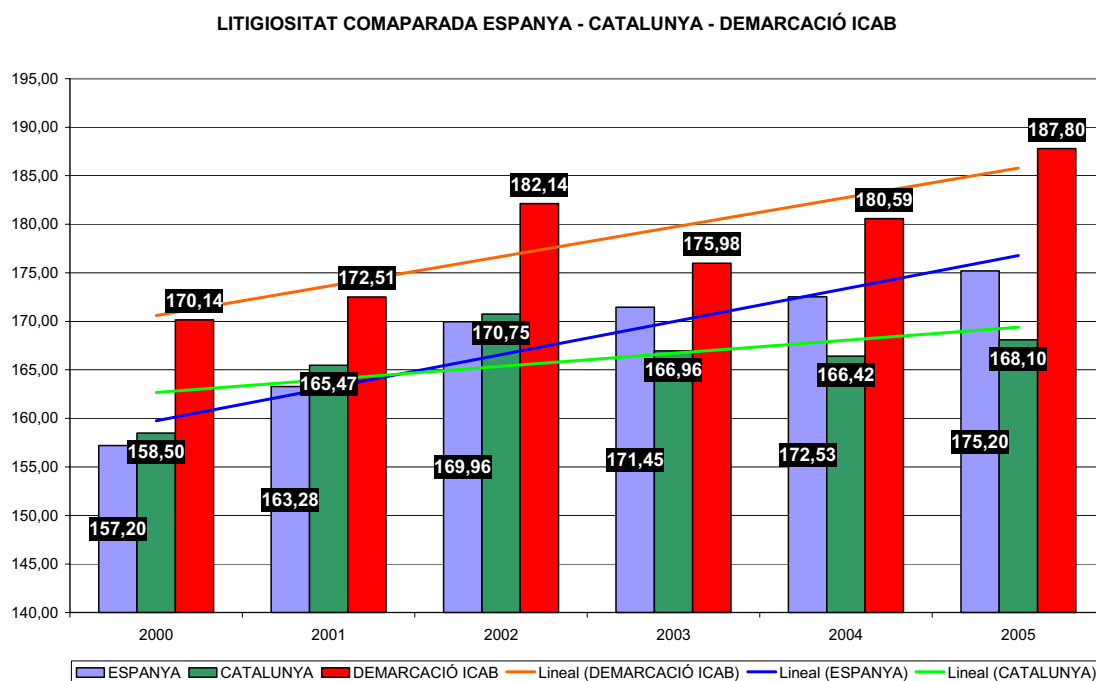

Demarcació del Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB).

Pel que fa a la litigiositat a l'àmbit de la demarcació de l'ICAB cal tenir i compte i matisar que, seguint el mateix criteri emprat pel CGPJ en l'elaboració de les dades, apareixen Jutjats i Tribunals quina competència pot anar més enllà del territori estudiat.

Això passa amb Jutjats com els Penals, Socials, Contencions Administratiu o l'Audiència i el Tribunal Superior de Justícia.

Aquest pot ser el motiu pel qual, la litigiositat a la demarcació de l'ICAB destaca per ser, per regla general, molt superior a la catalana i, fins i tot, l'espanyola.

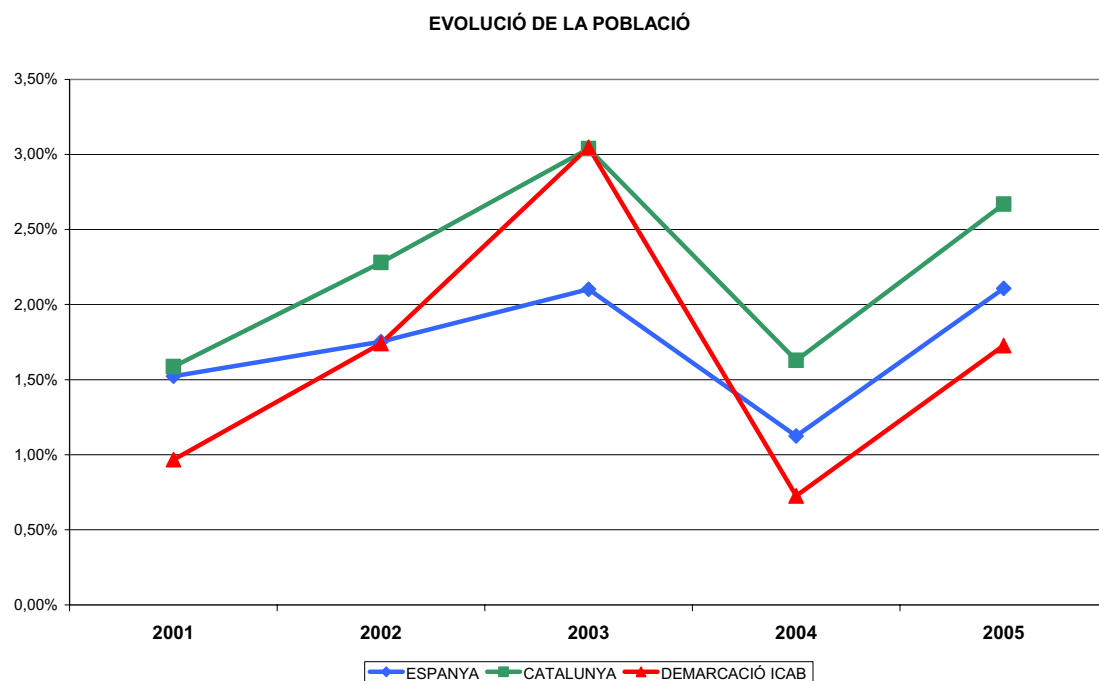

També podria explicar-se per les característiques específiques del territori que cobreix el Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Aquesta demarcació aglutina els principals nuclis urbans de Catalunya, sobretot, integra els dos municipis més poblats de Catalunya: la ciutat de Barcelona i la de l'Hospitalet de Llobregat, que comptaven en el 2005 amb 1.593.075 habitants i 261.310 habitants, respectivament.

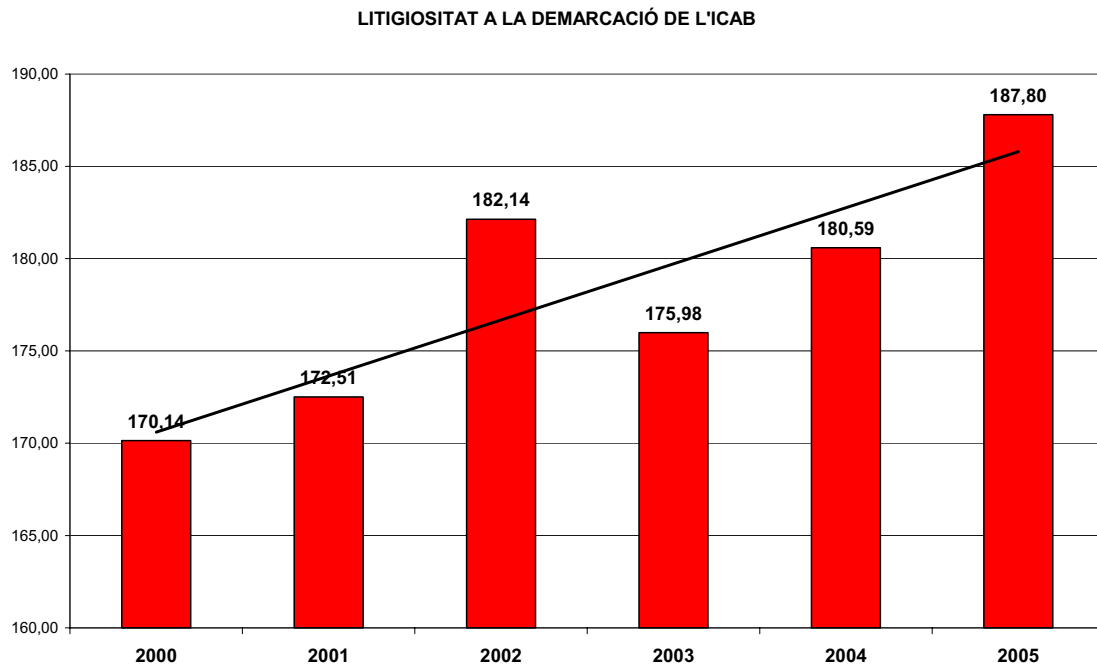
La població de l'ICAB representa el 61% per cent de la total de la província de Barcelona i el 45.58 % de la de Catalunya.

I el ritme de creixement presenta tendències similars a les de Catalunya en general però molt més accentuades.

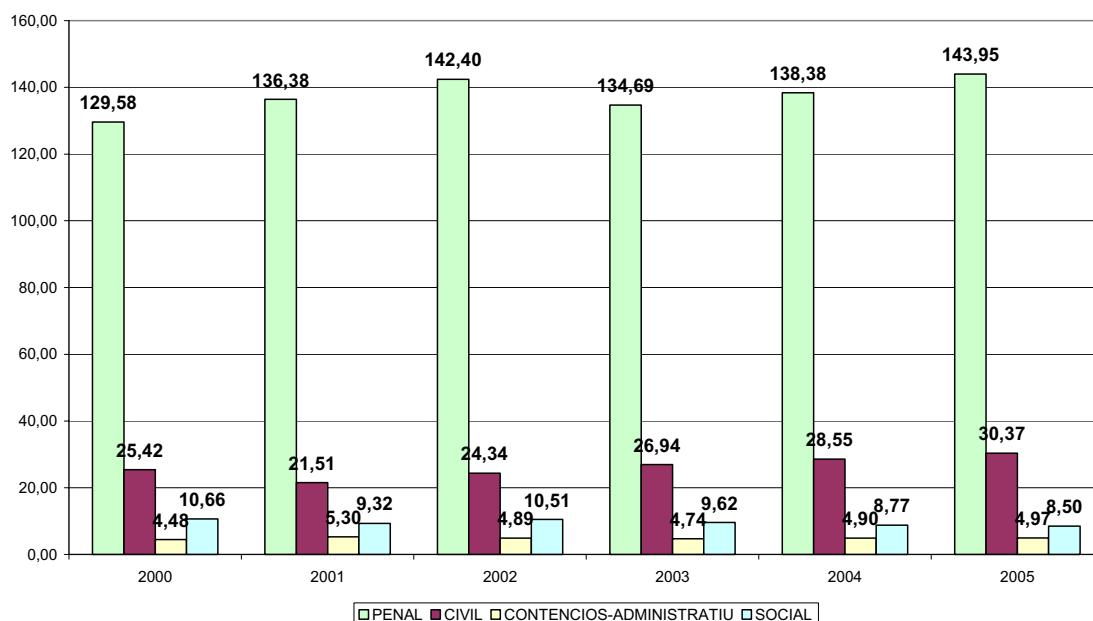
Pel que fa a l'evolució en els darrers sis anys, s'observa que l'augment de la litigiositat és manté constant, tret d'una desacceleració al 2003 i, en menor mesura en el 2004 que procurarem analitzar en posteriors apartats.

Tot i així en termes globals, la Demarcació de l'ICAB ha augmentat la taxa de litigiositat entre l'any 2000 a l'any 2005 en un 10 %.

I novament, l'alta taxa de litigiositat està fortament determinada per la taxa penal.

LITIGIOSITAT PER JURISDICCIONS. DEMARCACIÓ ICAB

Conclusions

En termes generals, l'evolució de la litigiositat presenta unes tendències a l'augment continu prou preocupants.

Malgrat les insistències en cercar fórmules que evitin una excessiva judicialització dels conflictes, el cert és que les mesures adoptades no estan evitant aquest fenomen.

Si bé és cert que podria fer-se una lectura positiva en el sentit que pot estar denotant també la confiança que la societat té sobre el sistema de justícia, per a solucionar els seus problemes; és també preocupant per quant pot significar una manca de esperit de negociació i mediació.

Des del punt de vista d'aquest Col·legi d'Advocats la orientació i l'assessorament previ i la possibilitat d'acudir a professionals que evitin d'una banda el conflicte i d'altra promoguin altres vies de solució; és fonamental per aconseguir l'objectiu comú.

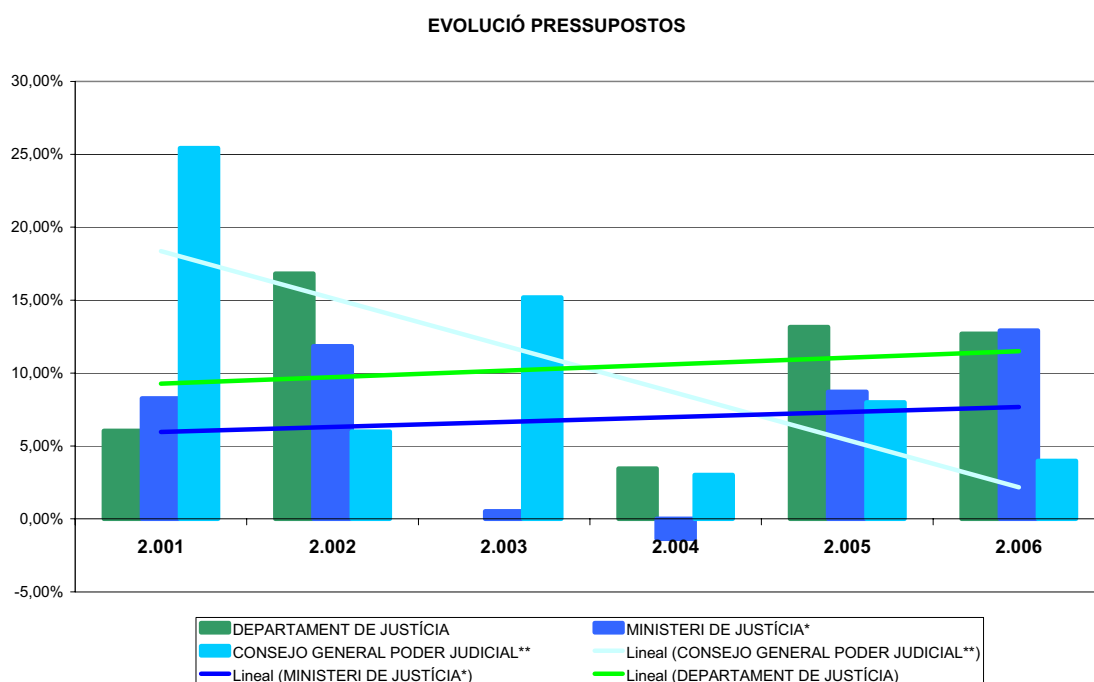
Si bé és cert que l'àmbit penal, com s'ha dit, està influïnt fortament en aquest augment de la litigiositat i és un espai caracteritzat per la

indisponibilitat de l'acció i, per tant, escassament procliu a la solució extrajudicial; és important recolzar les mesures de prevenció.

Així les coses, i mentre no trobem les formules idònies, és important recordar que les previsions adequades són absolutament necessàries per evitar que aquesta litigiositat no acabi traduint-se en un col·lapse dels recursos del sistema de justícia. Atès que això podria acabar afectant a la confiança, ja de per sí prou minvada en capítols anteriors ja comentada, que té el ciutadà en aquest.

Aquesta previsió té a veure, sens dubte, amb una previsió pressupostària.

En aquest sentit, l'anàlisi dels pressupostos tant de la Generalitat de Catalunya com del Ministeri de Justícia i del Consejo General del Poder Judicial, ens presenten la següent gràfica¹.

¹ No es disposa de les dades corresponents als pressupostos de la Generalitat de Catalunya de l'any 2003 al trobar-se el mateix englobant les dades de Justícia i Interior. Així mateix i pel que fa als pressupostos del Ministeri de Justícia i Consejo General del Poder Judicial, a partir de l'any 2002 correspon a pressupost consolidat.

2.- L'activitat dels òrgans judicials.

Per poder extreure conclusions sobre la situació del sistema de justícia, és evident que no només hem de analitzar el que té referència amb la judicialització dels conflictes; sinó fins a quin punt som capaços de resoldre, aquests problemes posats en coneixement dels diferents organismes.

A aquests efectes, els indicadors que el Consejo General del Poder Judicial fa servir són:

- La Taxa de Resolució.
- La Taxa de Pendència.
- La Taxa de Congestió.

Les dades amb les quals obtindrem, aquestes taxes són:

- Nombre d'assumpes ingressats per any.
- Nombre d'assumpes resolts per any.
- Nombre d'assumpes pendents al finalitzar l'any.

Els assumptes ingressats

La dada corresponent als assumptes ingressats és també la que ha servit com a punt de referència per a examinar la litigiositat.

En aquest punt, a part de les consideracions que s'han fet servir en l'apartat anterior, pel que fa al sistema de còmput que utilitza el CGPJ, cal afegir un altre consideració.

La dada assumptes ingressats s'extreu dels llibres de registre de cadascun dels Jutjats i Tribunals.

La regulació dels fitxers existents en els diferents llibres de registre ha tingut en els últims temps una activitat important sobre tot a partir de la promulgació de la Llei Orgànica 5/1992 de 29 d'octubre de Regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

En aquest sentit pot servir de referència els més recents com són l'Acord de 15 de setembre de 2005, del Ple del Consejo General del Poder Judicial, pel que s'aprova el Reglament 1/2005 dels aspectes accessoris de les actuacions judicials; o l'Acord de 20 de setembre de 2006 del Ple del CGPJ, de creació de fitxers de caràcter personal dependents dels òrgans judicials.

En tots ells es fa referència a la necessitat de protegir les dades de caràcter personal que apareguin. Pel que fa a l'últim dels acords citats s'estableix que existiran tres tipus de registres fonamentals.

Els Fitxers d'Assumptes Jurisdiccionals, els Fitxers Governatius i els Fitxers d'Usuaris.

Pel que fa al primer dels registres, atenent al contingut d'aquest capítol, es disposa que la seva finalitat serà la "Gestió, consulta d'informació i emissió de documents processals relatius a procediments tramitats davant dels òrgans judicials".

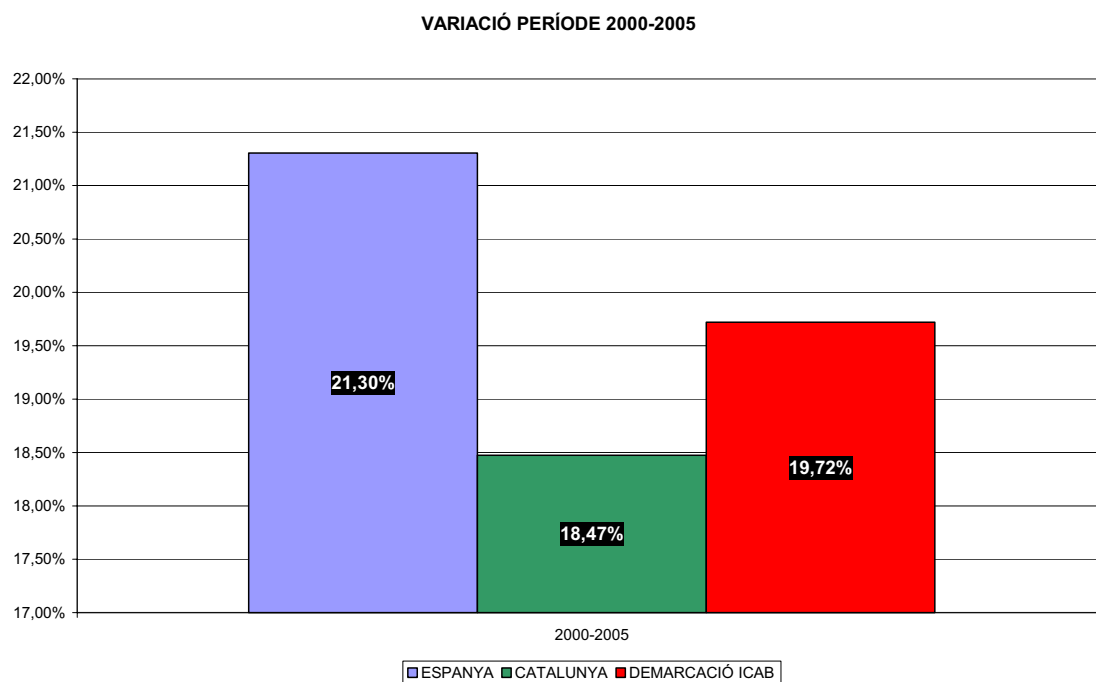
Per tant aquests fitxer contenen "Documents, gravacions, escrits, resolucions incloses als procediments i resta d'actuacions que, amb sujeció a les normes procedimentals es realitzin en ells, procedents de l'òrgan judicial, de les parts, d'organismes o tercers requerits pels òrgans judicials".

Així, el número de referència depèn de les normes procedimentals.

Consultades aquestes (Llei d'Enjudiciament Civil, Llei d'Enjudiciament Criminal, etc) es detecta que no existeix un norma clara i unívoca que pretengui establir quan es considerarà que un escrit dóna lloc a un numero de procediment diferent i genera per tant un registre més.

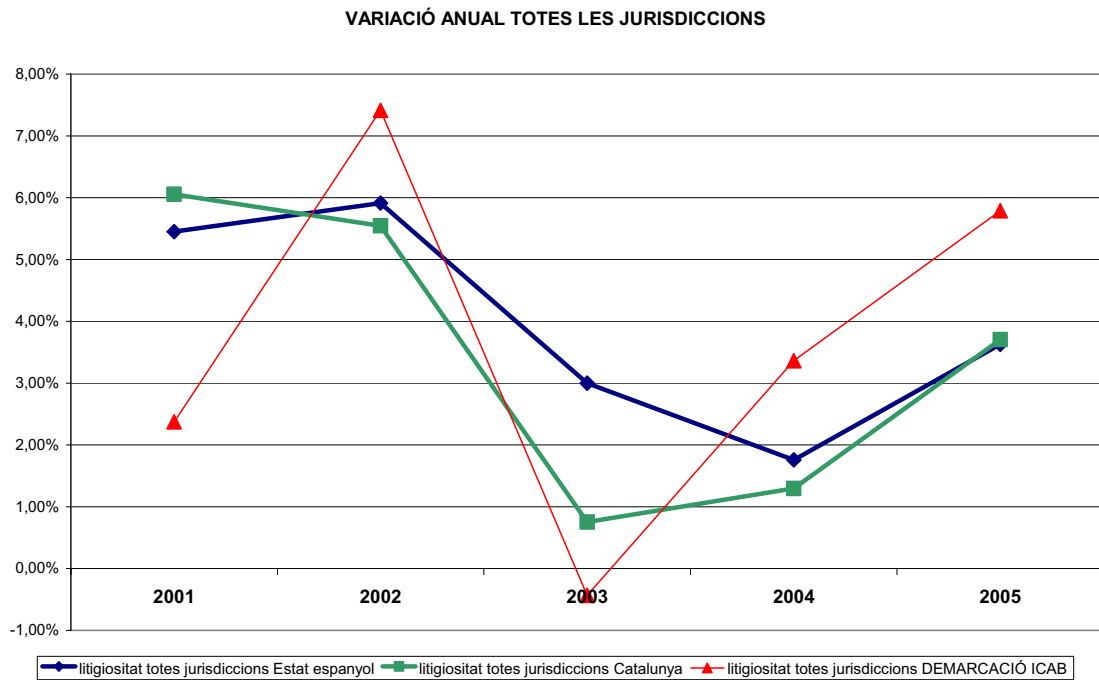
Per exemple en l'àmbit civil corresponent als processos de família, és conegut pels advocats que la presentació d'un escrit sol·licitant l'actualització de les pensions rebudes, pot ser objecte d'un registre diferent o ser incorporat a l'expedient original, depenent del jutjat davant del qual s'estigui tramitant la causa.

Feta aquesta precisió estem en disposició d'analitzar el que mostren les dades respecte al nombre d'assumptes ingressats.

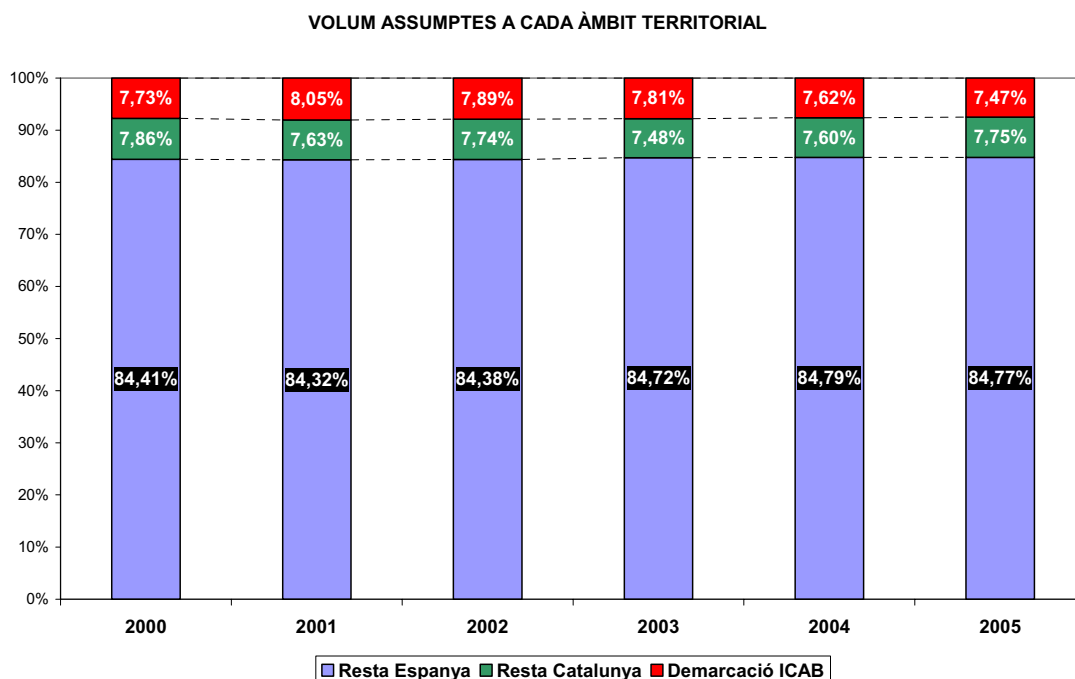
Com es pot observar, la variació en més d'un 20 % a tot l'Estat espanyol es tradueix amb lleugeres variacions a Catalunya i l'àmbit més concret de la Demarcació de l'ICAB.

Tot i així, les variacions no han experimentat un comportament uniforme al llarg dels anys estudiats, malgrat discorrerien paral·leles en cadascun dels àmbits territorials examinats

I així malgrat, s'observa una desacceleració als anys 2003 i 2004 a l'Estat espanyol, la resta de períodes examinats ens mostren una continua línia d'augment.

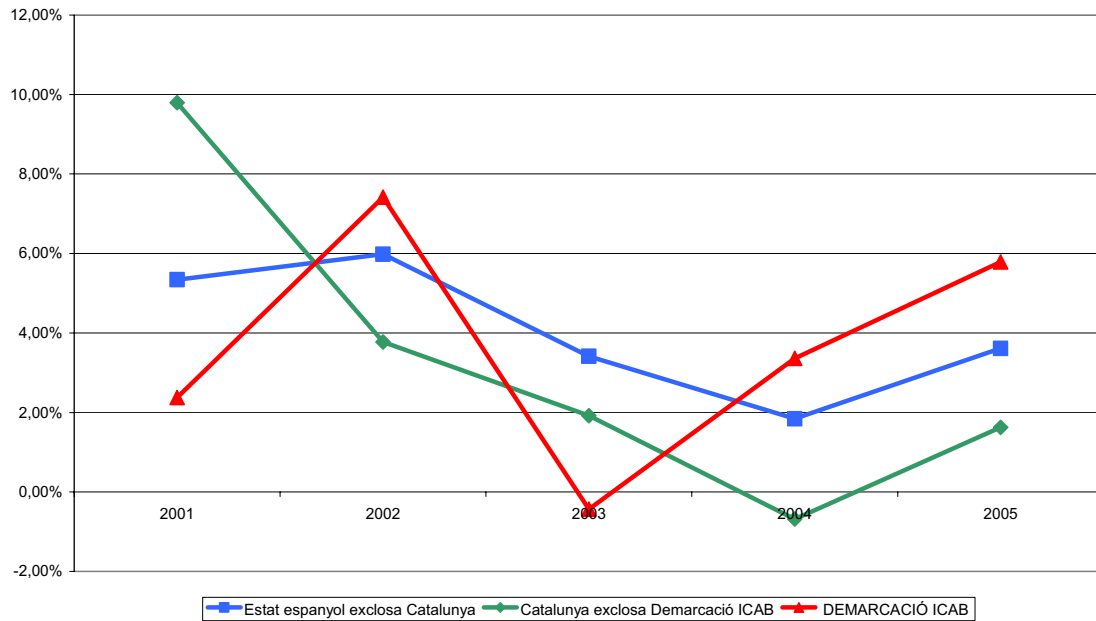
Cal però distingir quin ha estat el pes que cadascun dels àmbits estudiats suposa sobre aquestes dades.

Catalunya representa sempre un percentatge lleugerament superior al 15% sobre el volum d'assumpes ingressats a la totalitat de l'estat espanyol, que es reparteix per meitat si el que observem és la Demarcació de l'ICAB o la resta del territori català.

I la gràfica resultant de comparar el ritme evolutiu en el nombre d'assumpes en cada àmbit concret exclouent la resta, ens mostra que els resultats de la Demarcació de l'ICAB han tingut una importància singular en els resultats de tota Catalunya; ja que, per exemple, la variació al territori català pel període 2002 a 2004 és de desacceleració sinó contemplem els assumpes de la Demarcació ICAB.

EVOLUCIÓ COMPARADA ASSUMPTESS INGRESSATS

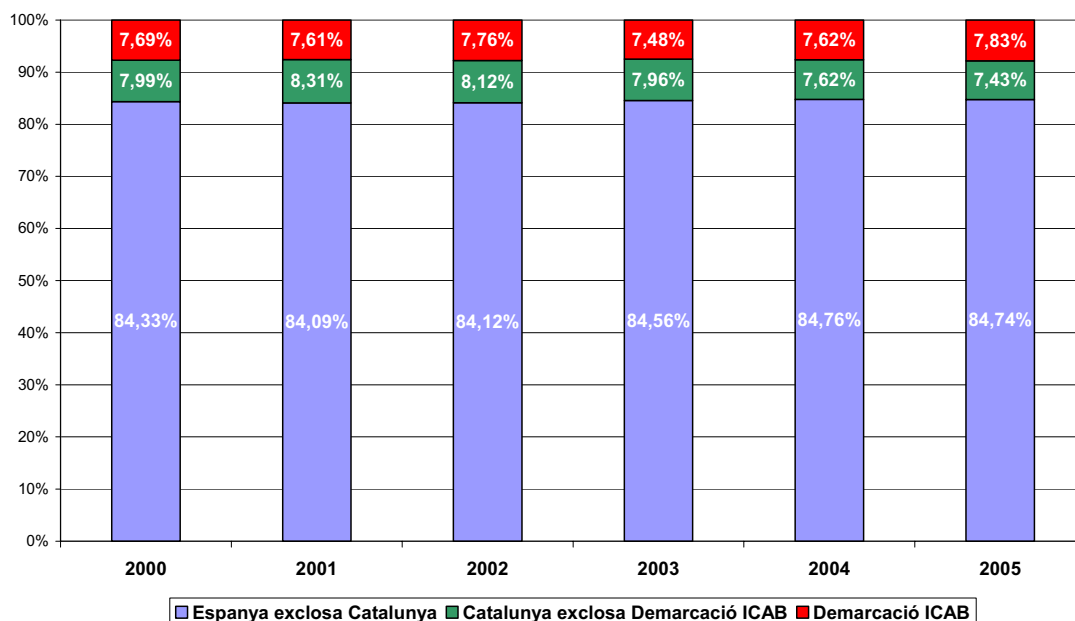

Si examinem cadascun dels àmbits jurisdiccionals, independentment que a cada apartat es realitzin les consideracions i valoracions que es considerin procedents trobarem el següents resultats.

Àmbit Penal

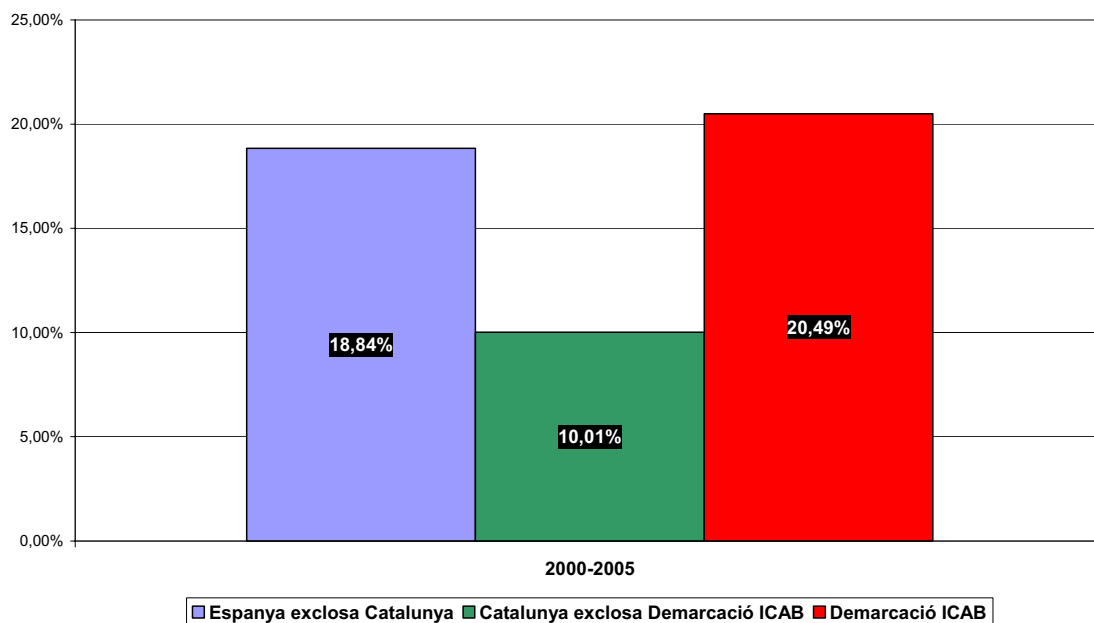
A l'àmbit penal es mantenen els percentatges generals pel que fa al pes que cada àmbit territorial suposa sobre el conjunt d'assumpes ingressats.

REPARTIMENT ASSUMPTES PENALS PER CADA ÀMBIT TERRITORIAL

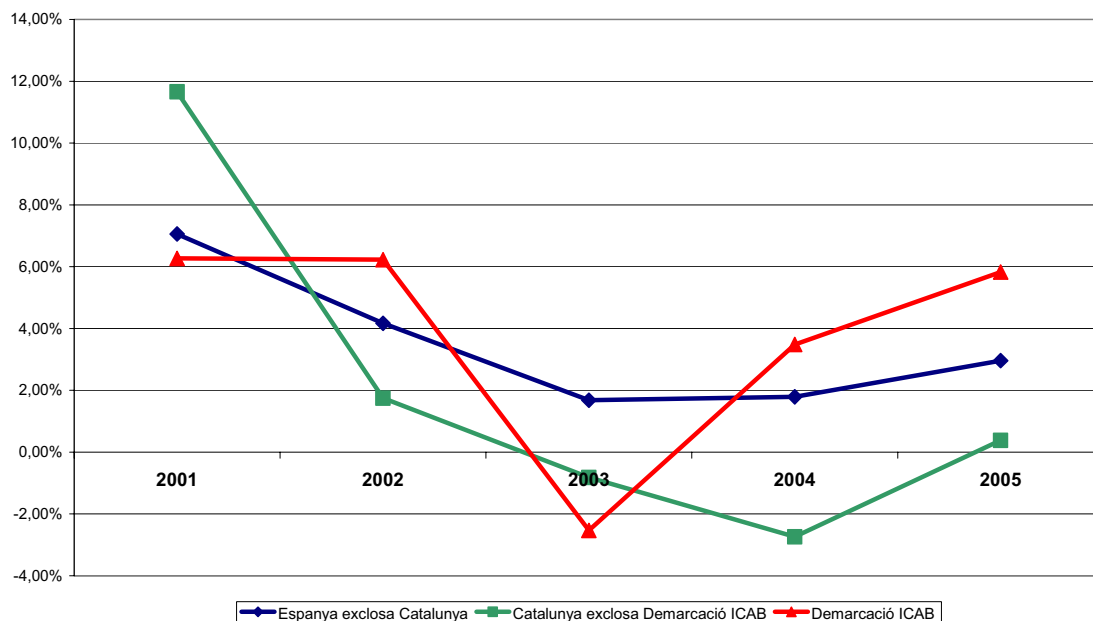
L'augment en el nombre d'assumptes experimentat durant aquests 6 anys d'observació se situa entre el 10 i el 20 % depenent de l'àmbit territorial estudiat.

VARIACIÓ ASSUMPTES PENALS 2000 A 2005

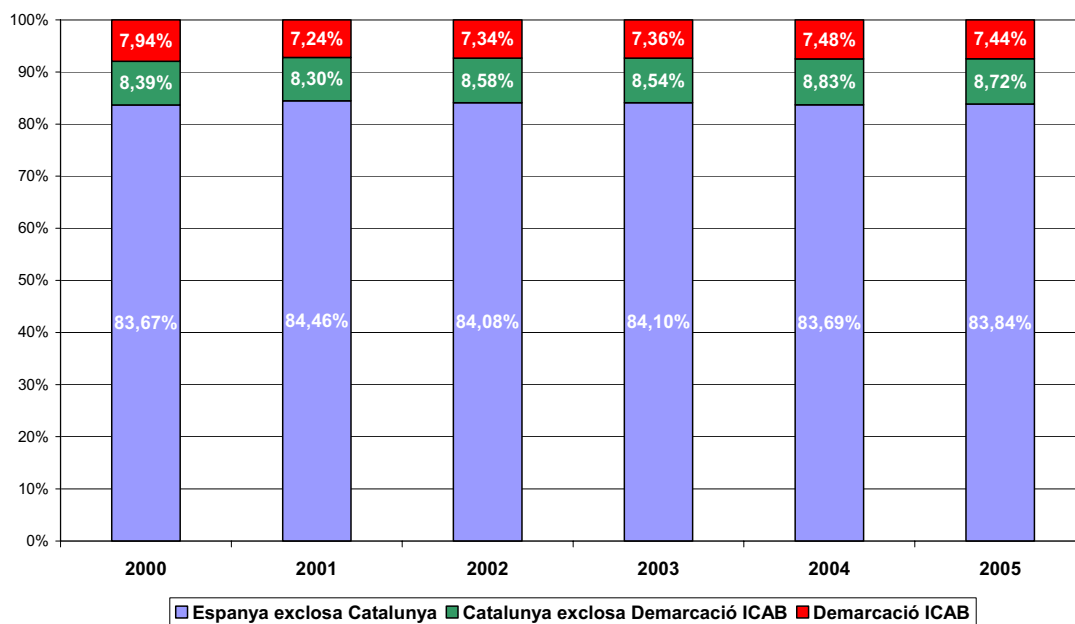
Però el ritme de variació al llarg d'aquest període ha estat desigual destacant la desacceleració important de l'àmbit català exclosa la Demarcació de l'ICAB.

VARIACIÓ ANUAL AMBIT PENAL

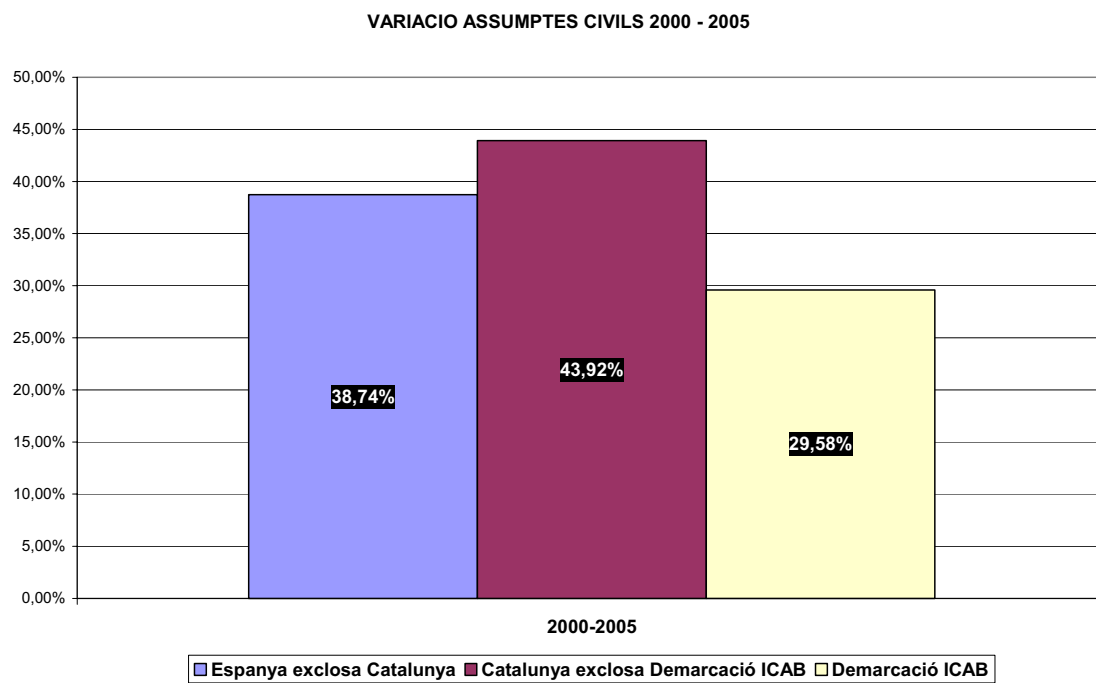
Àmbit Civil

REPARTIMENT ASSUMPTES CIVILS PER AMBITOS TERRITORIALS

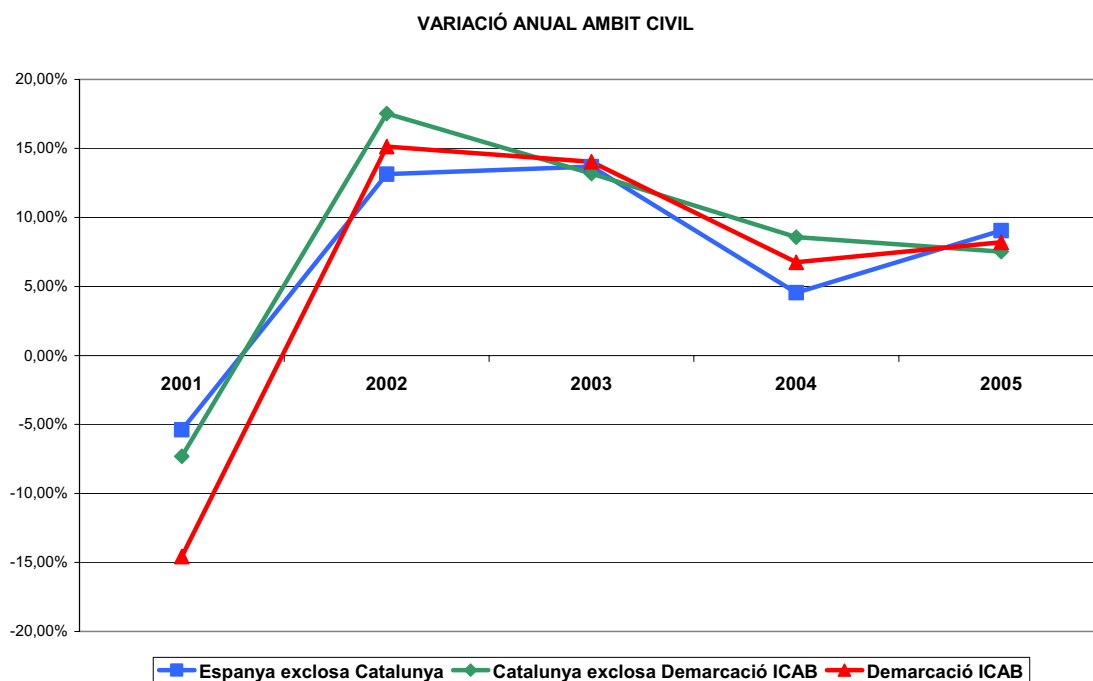

A l'àmbit dels conflictes privats, la distribució d'assumptes en cadascun dels territoris examinats mostra que Catalunya té un pes lleugerament superior ultrapassant el 16 %.

El creixement més significatiu el té l'àmbit d'actuació de Catalunya, exclosa la Demarcació de l'ICAB, la qual, sent la més baixa se situa en un quasi bé 30%

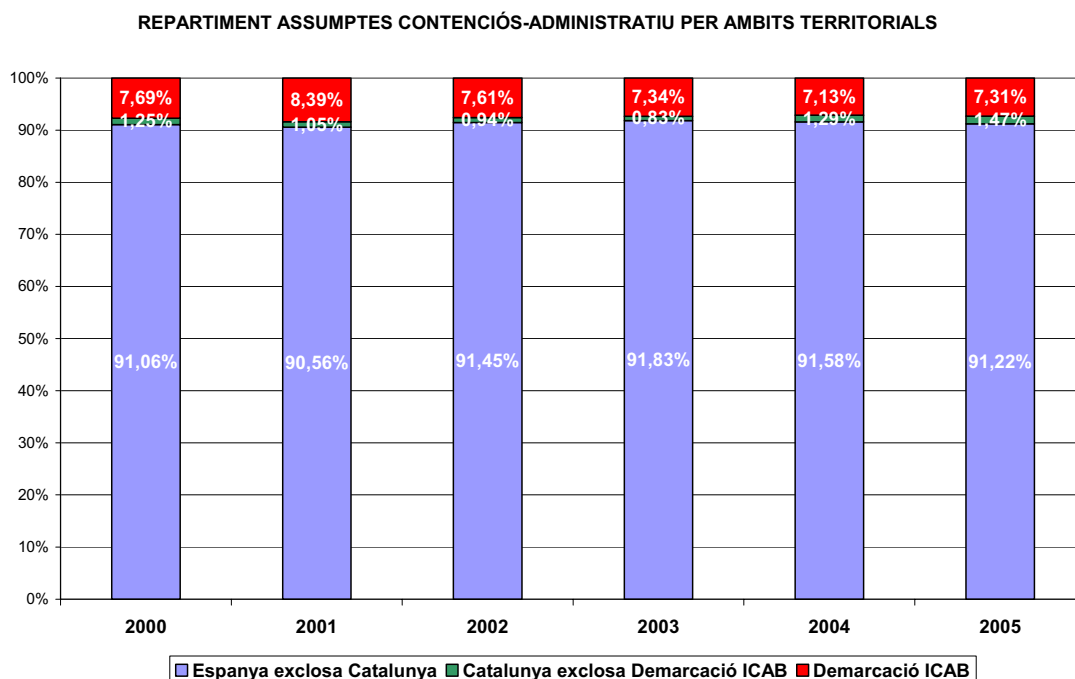
El ritme de creixement experimenta l'any 2001 una forta acceleració que poc després es veurà atenuada malgrat no perd la seva tendència.

Àmbit Contenciós-administratiu

Pel que fa al contenciós-administratiu el pes que pugui suposar el conjunt de Catalunya és força més baix que a la resta de jurisdiccions.

Destaca, en tot cas, el fet que la Demarcació ICAB continua mantenint la mateixa relació (en torn a un 7%) mentre que la resta de Catalunya és escassament d'un 1%.

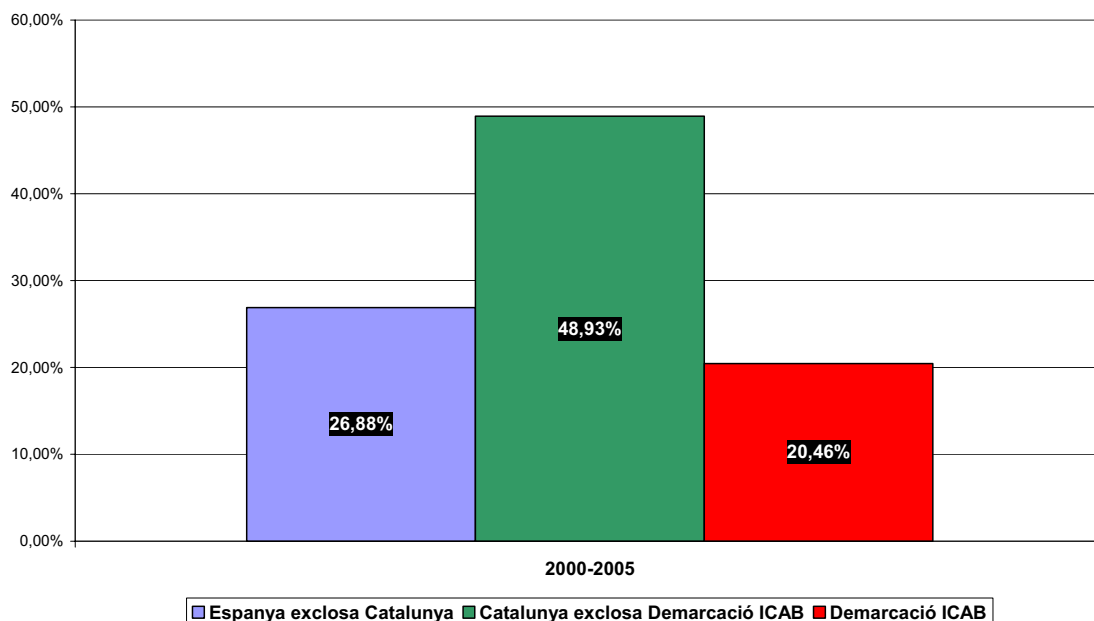

Cal però recordar que s'ha atribuït a la demarcació de l'ICAB el volum dels procediments que se segueixen davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya atenent al criteri emprat pel Consejo quina distribució respecta el criteri de la seu on està ubicat el Jutjat o Tribunal.

Tot i així, a l'apartat corresponent es realitzaran una sèrie d'apreciacions que podran ser més precises.

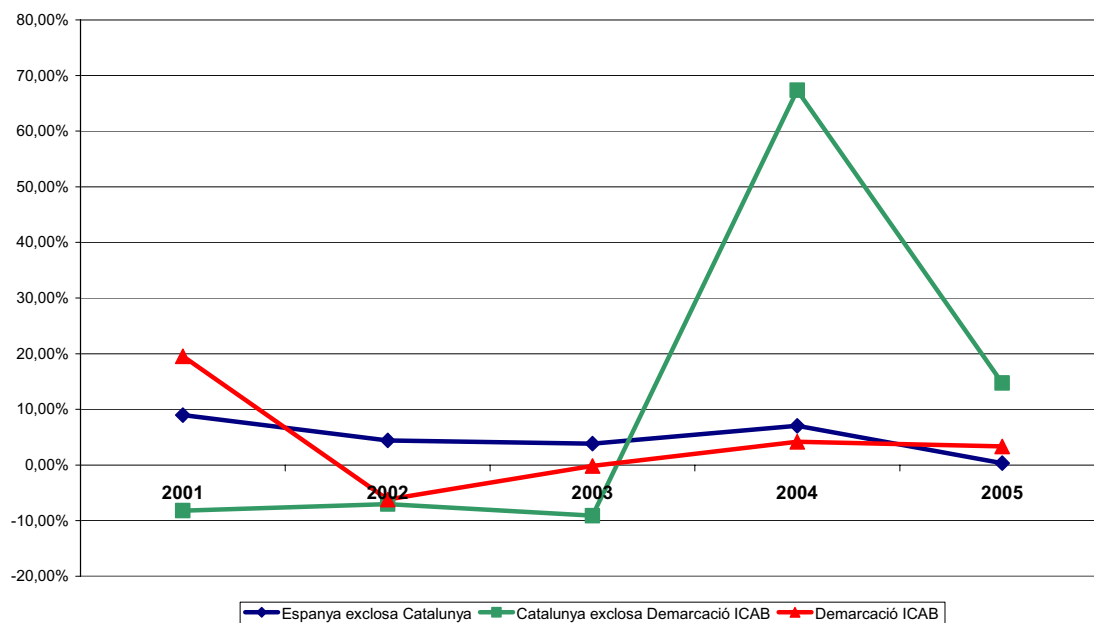
L'àmbit territorial on s'ha experimentat un augment més significatiu és a Catalunya exclosa la Demarcació de l'ICAB.

VARIACIÓ ASSUMPTESS CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU 2000 - 2005

Aquest increment espectacular també es pot apreciar a la següent gràfica, observant-se que fonamentalment es deu al comportament apreciat l'any 2004.

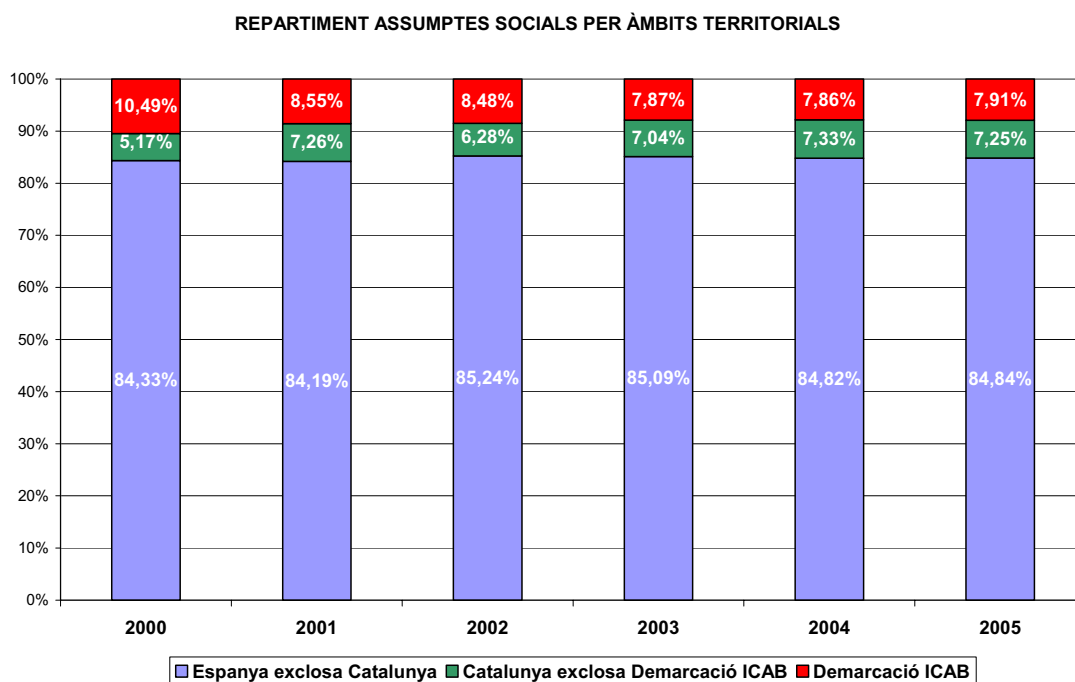
VARIACIÓ ANUAL AMBIT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

És significatiu aquest increment sobretot quan és analitzat sota el prisma d'atendre a la disminució d'assumpes en els anys anteriors.

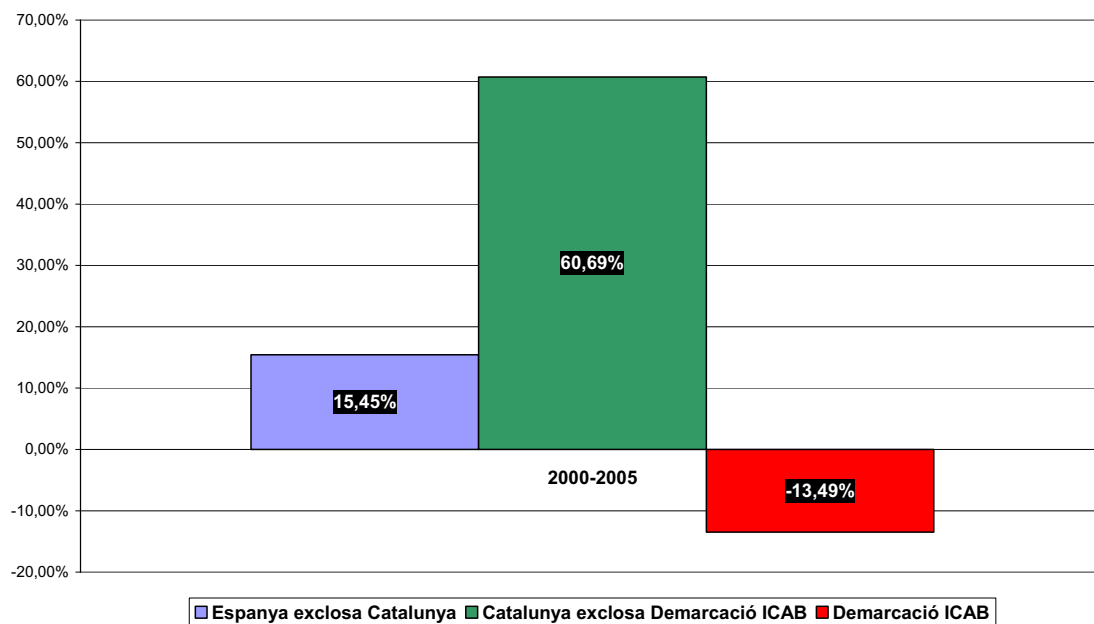
Àmbit Social

Respecte la jurisdicció social que resol els conflictes de tipus laboral i respecte de la Seguretat Social, també la proporció d'assumpes que coneixen els Jutjats i Tribunals catalans es manté en un 15% aproximadament sobre el total dels coneguts a Espanya.

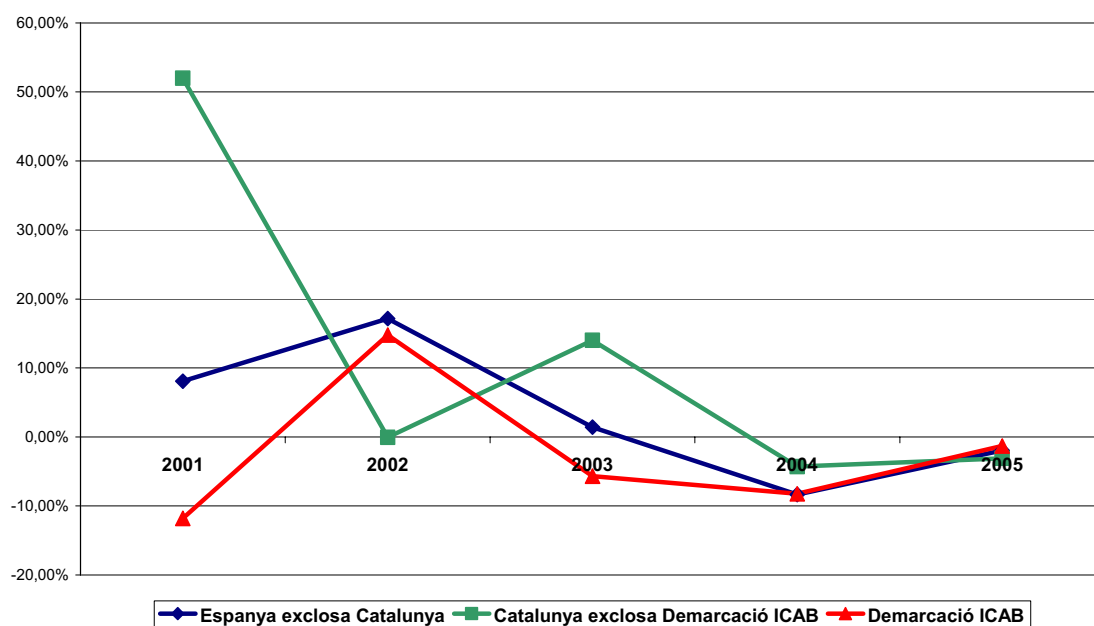
A tots els àmbits territorials estudiats es dóna un increment que serà analitzat en l'apartat corresponent, a excepció de la Demarcació de l'ICAB.

VARIACIÓ ASSUMPTE SOCIAL 2000-2005

Aquesta variació observada en el seu detall anual, presenta desiguals comportaments.

VARIACIÓ ANUAL ÀMBIT SOCIAL

La capacitat resolutòria

La capacitat resolutòria dels òrgans judicials als territoris comparats ha seguit una lleugera línia d'augment anuals, encara que, any rere any, es redueix el ritme de creixement. A partir de 2003, s'observa un menor nombre d'assumpes resolts, que coincideix amb un augment generalitzat de la litigiositat.

En la demarcació de l'ICAB, s'observa una major capacitat per resoldre, el que significa que, a més, dels assumpes ingressats durant l'any, en resolts d'endarrerits. El que afavoreix la disminució gradual de la pendència i la congestió.

Abans d'exposar les xifres corresponents als territoris i als anys seleccionats, cal fer un seguit d'apreciacions respecte del concepte *capacitat resolutòria*.

El Consejo General del Poder Judicial entén per assumpes resolts, el nombre d'assumpes sobre els quals cada òrgan jurisdiccional ha dictat una resolució. Aquesta pot ser una interlocutòria o una sentència. Tanmateix, depenent de l'òrgan judicial, aquesta resolució pot posar fi al procediment (interlocutòria de sobreseïment lliure-provisional o sentència) o pot tenir com efecte elevar la causa o expedient al jutjat o tribunal sentenciador (cas del jutjats d'instrucció en funcions d'esbrinament del delicte respecte a l'Audiència Provincial o jutjats penals).

Aquest organisme, màxim responsable de les estadístiques judicials, no exposa ni el contingut, i encara menys, la valoració de la resolució. El que volem dir amb això, és que sigui quina sigui la forma de finalització del procediment, un assumpte resolts sempre serà una dada a valorar positivament per la rendibilitat d'un òrgan i la seva jurisdicció, malgrat que això pugui significar que una bona part d'assumpes acaben arxivats.

Si fem una anàlisi qualitatiu de la resolució dels òrgans judicials, ens adonem que el percentatge d'assumpes que es resolen per sentència és molt baix i disminueix any rere any. Per contra, el nombre d'interlocutòries augmenta, el que significa que, o bé, hi ha més acabaments convencionals

o *interpartes*, o bé, hi ha més sobreseïments per motius formals o de fons que posen fi al procediment (prescripcions, caducitats, manca d'autor conegut per poder imputar un delictes o manca de proves incriminatòries en l'àmbit del penal, etc).

El grau de sobreseïment d'assumptes en un jutjat per impossibilitat de tramitació judicial, a part de que pot obeir a raons de força major (impossibilitat del descobriment del delinqüent o les circumstàncies del delictes) pot ser un bon indicador del nivell d'eficàcia d'altres agents o institucions col·laboradores amb l'administració de justícia (policia judicial). Fins i tot, en l'àmbit del penal de la capacitat dels autors del delictes de sostreure's a l'acció de la justícia.

En definitiva, considerem que la simple anàlisi quantitativa de la relació d'assumptes ingressats i resolts no permet inferir la qualitat d'aquesta resolució. Per tant, afirmar que els òrgans judicials d'un territori tenen una bona capacitat resolutòria o una taxa de resolució òptima no significa necessàriament que el ciutadà obtingui una resposta satisfactòria a la seva demanda de justícia.

Per exemple, si en un òrgan judicial penal, durant un any , entren 4.000 denúncies al jutjat de guàrdia; 3.000 són registrades i tramitades pels jutjats d'instrucció.

D'aquestes consten com a resoltes 2.500 (el que significa que l'òrgan instructor té una bona capacitat resolutòria) i, tants sols, el 18 per cent d'aquestes són dutes a judici i es dicta sentència; això significa que el nombre d'interlocutòries de finalització del procés és del 82%.

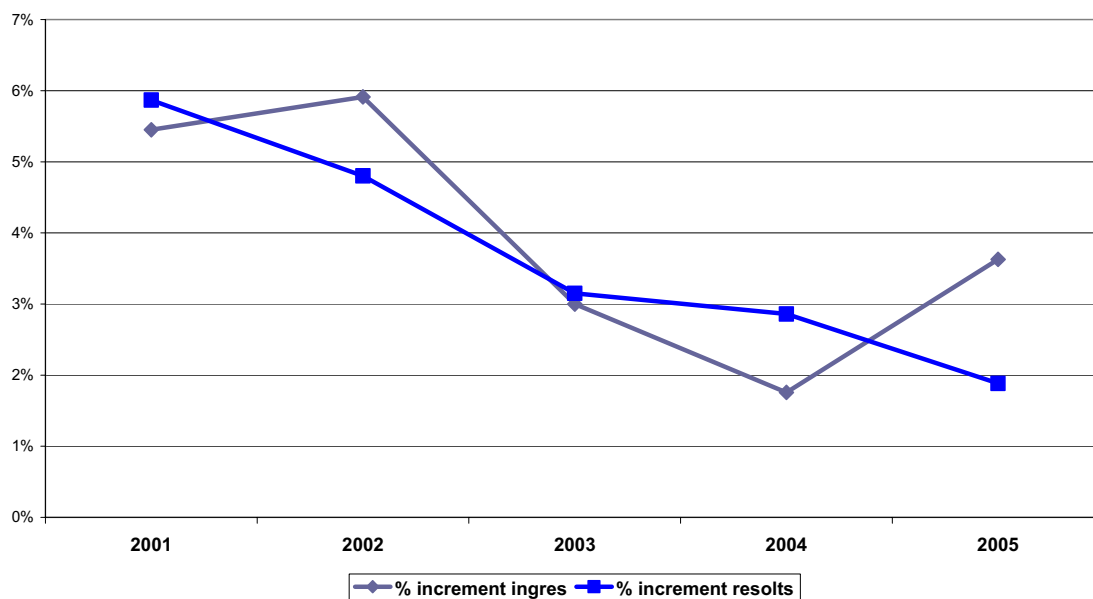
Està clar que la resposta que se li dóna al ciutadà en els assumptes de caràcter penal, no és satisfactòria. Sobretot en aquesta jurisdicció en la qual l'objecte del procés no és disponible i que l'acord entre particulars és limitat.

Aquesta qüestió serà objecte d'una anàlisi més aprofundida en l'apartat corresponent a l'àmbit penal.

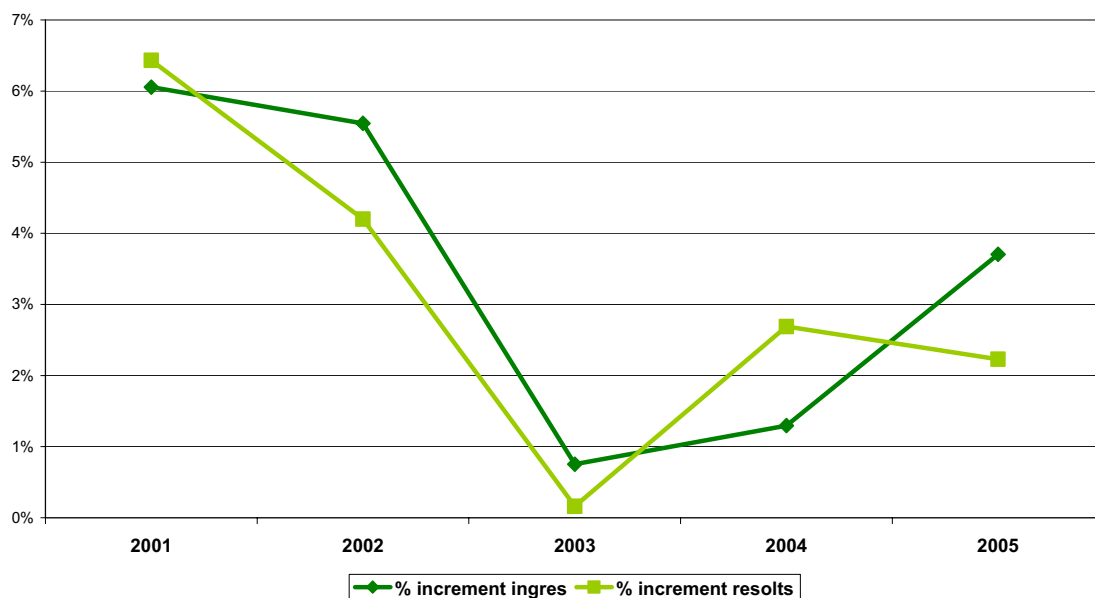
Un altre fenomen que s'observa de l'anàlisi de la capacitat resolutòria és que, en les jurisdiccions en que hi ha més pendència (assumptes endarrerits per resoldre) i la saturació judicial és més alta, la capacitat resolutòria del seus òrgans judicials és també més alta. Vegeu el cas de la jurisdicció contenciós-administrativa a Catalunya que té la millor taxa de resolució (assumptes resolts dividit per assumptes ingressats) de la resta de jurisdiccions, tot i ser la que està més col·lapsada.

Tanmateix, en l'evolució dels darrers sis anys, s'ha observat que un descens del nombre d'assumptes ingressats en un any, no és traduït forçosament en una millor resolució, ni en un descens de la pendència i la congestió de l'òrgan.

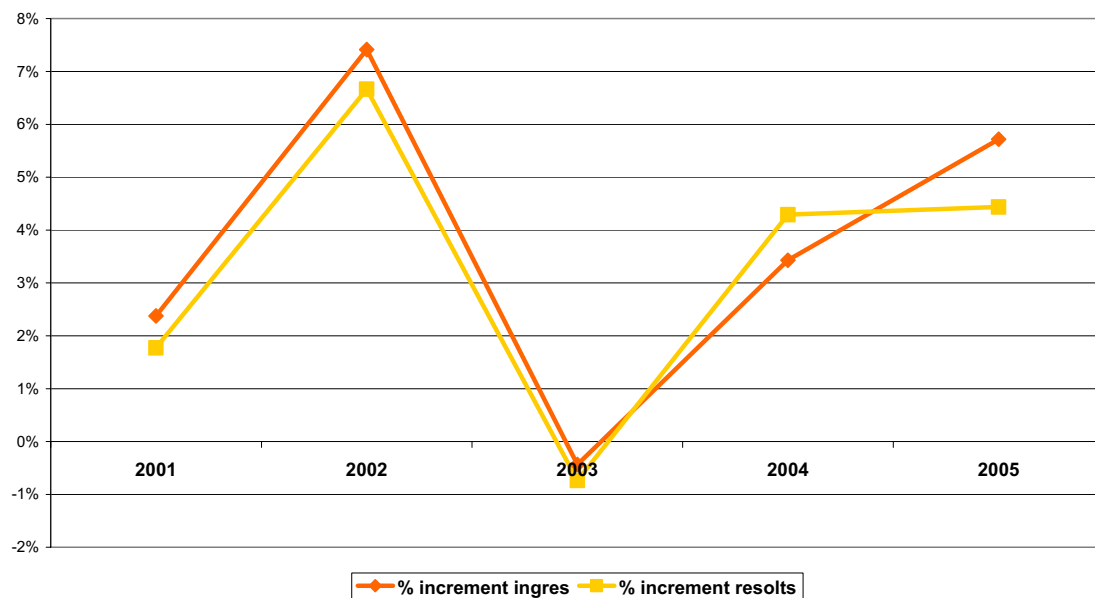
ESPANYA. COMPARATIVA EVOLUCIÓ EN LA VARIACIÓ EN NOMBRE D'ASSUMPTE I RESOLUCIONS

CATALUNYA. COMPARATIVA EVOLUCIÓ EN LA VARIACIÓ DEL NOMBRE D'ASSUMPTE I RESOLUCIONS

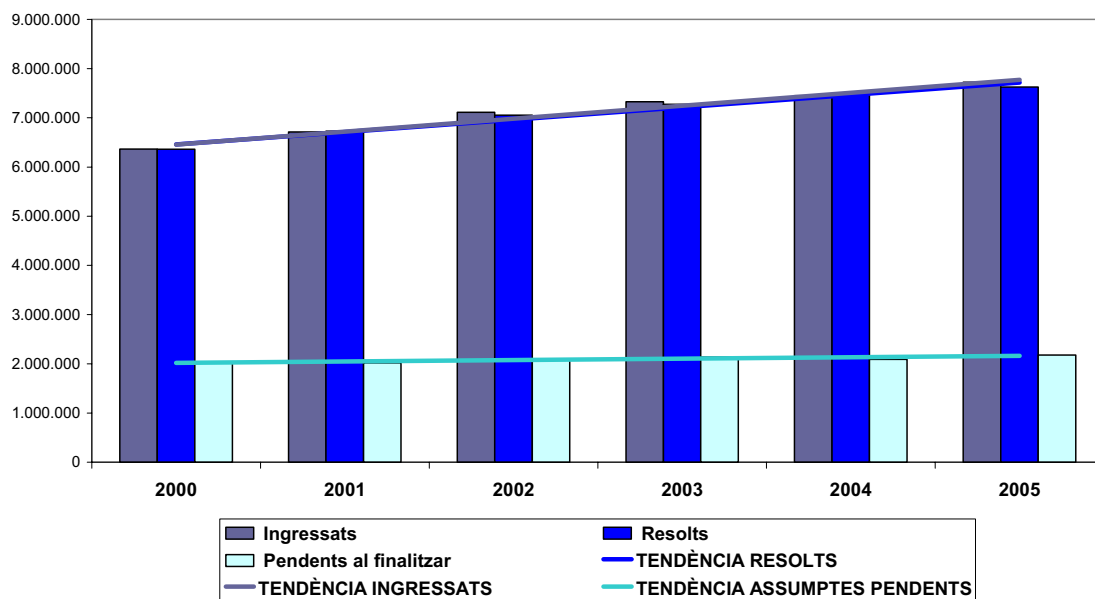
DEMARCACIÓ ICAB. COMPARATIVA EN LA VARIACIÓ DEL NOMBRE D'ASSUMPTE I RESOLUCIONS

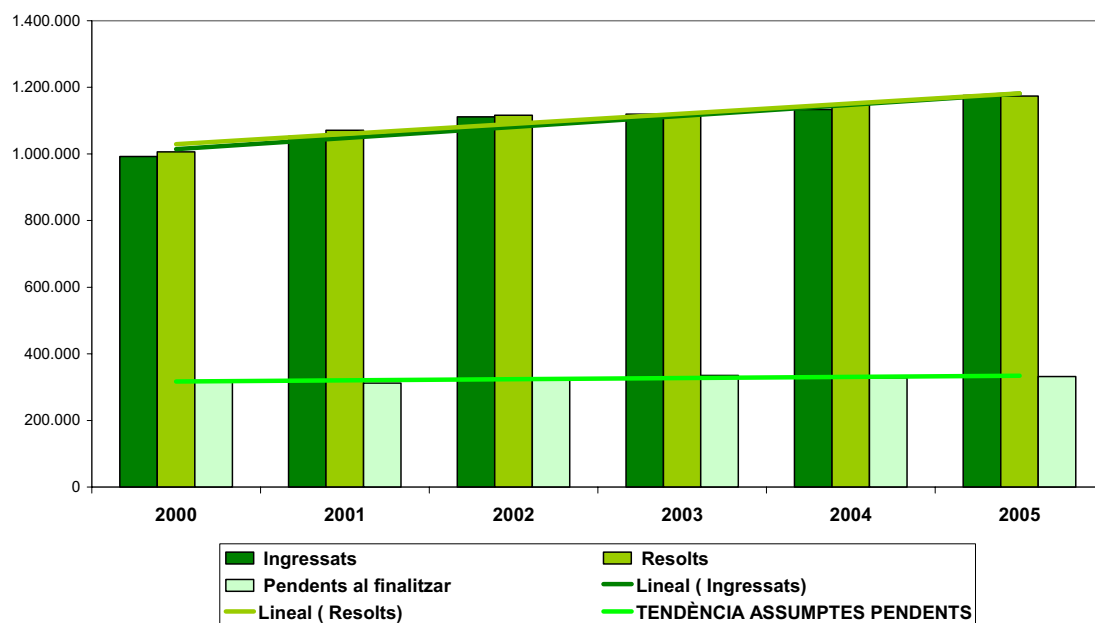
És a dir, que les resolucions tenen més a veure amb la variació dels assumptes ingressats que amb la capacitat resolutòria que tingui la plantilla

orgànica del Jutjat. I les variacions corren paral·leles de tal manera, que sempre existeix una pendència gairebé estable.

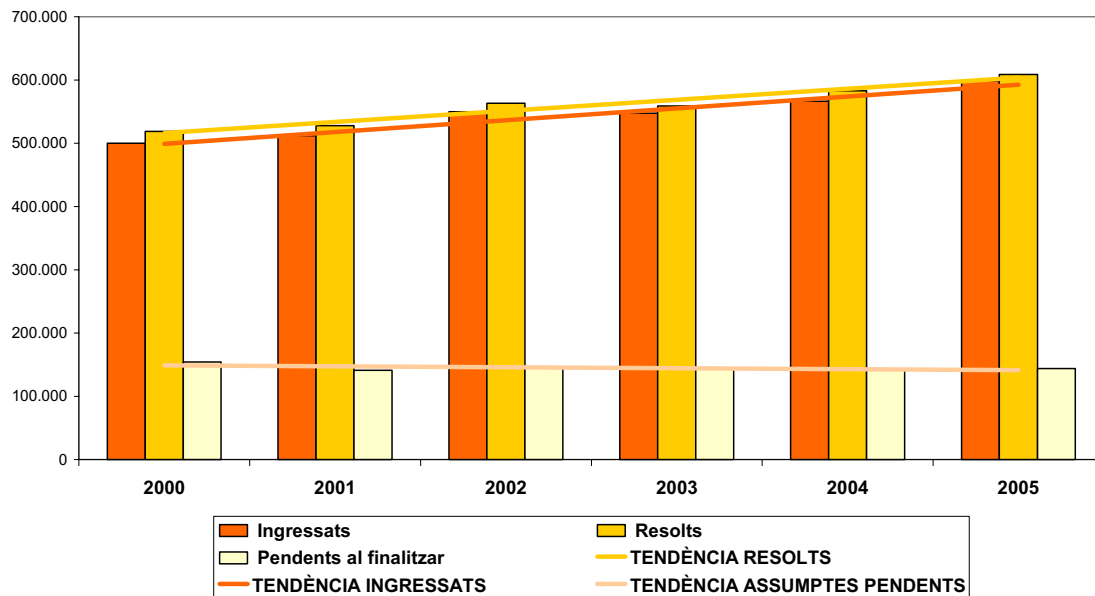
ESPANYA. COMPARATIVA EVOLUCIÓ EN EL NOMBRE D'ASSUMPTES I RESOLUCIONS. NÚMEROS ABSOLUTS

CATALUNYA. EVOLUCIÓ EN EL NOMBRE D'ASSUMPTES I RESOLUCIONS. NUMEROS ABSOLUTS

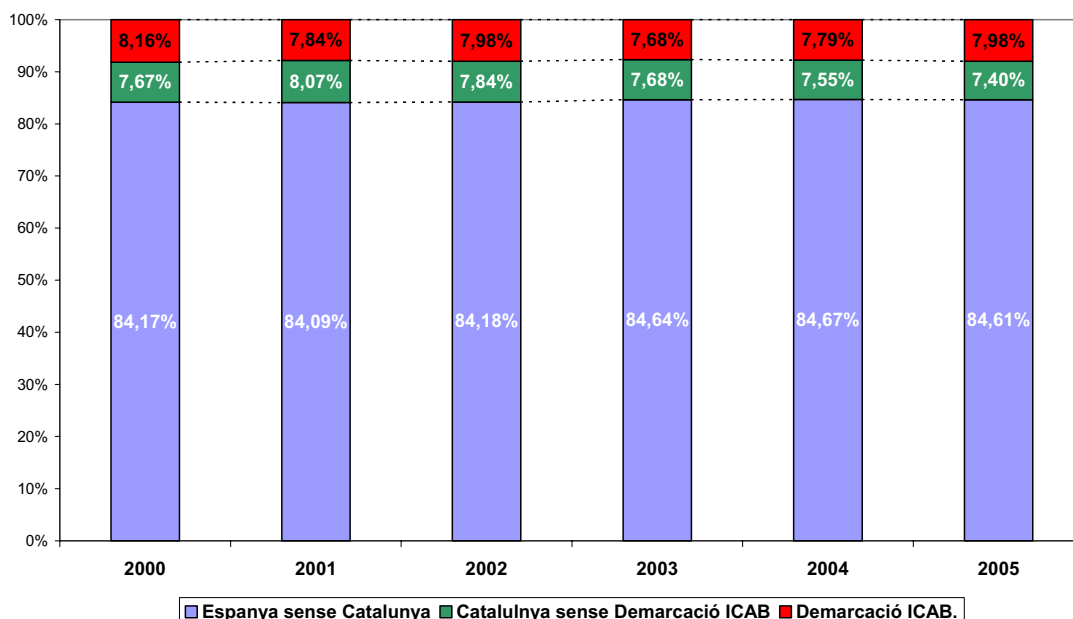
DEMARCATIÓ ICAB. EVOLUCIÓ EN EL NOMBRE D'ASSUMPTE I RESOLUCIONS. NÚMEROS ABSOLUTS

A continuació passem a exposar les xifres corresponents als assumptes resolts en la totalitat de les jurisdiccions a Catalunya i la demarcació de l'ICAB, en relació a la totalitat dels assumptes judicials a Espanya.

La demarcació de l'ICAB representa la meitat d'assumpes resolts respecte Catalunya i en torn al 8 % respecte Espanya.

DISTRIBUCIÓ RESOLUCIONS ENTRE ELS DIFERENTS ÀMBITS TERRITORIALS

A part de l'augment de la litigiositat, podríem apuntar diverses causes de la pèrdua de la capacitat resolutiva: la manca d'òrgans judicials i de modernització de les seus judicials, l'escassetat en els mitjans materials i personals, l'absència d'un pla integral i estratègic d'implantació de les noves tecnologies, o d'altres diligències judicials que, com en el cas de les executòries, no es tenen en compte a l'hora de valorar aquesta activitat.

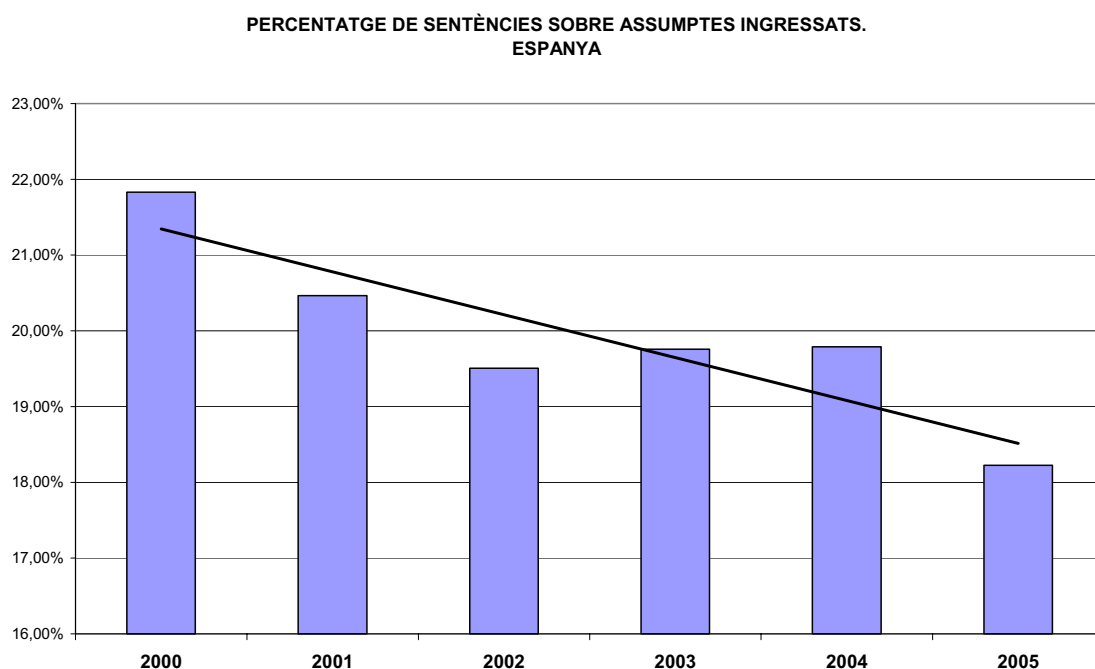
Assumptes Resultats

La dada aportada pel CGPJ sobre la Resolució dels assumptes, no pot ser confosa amb les sentències emeses.

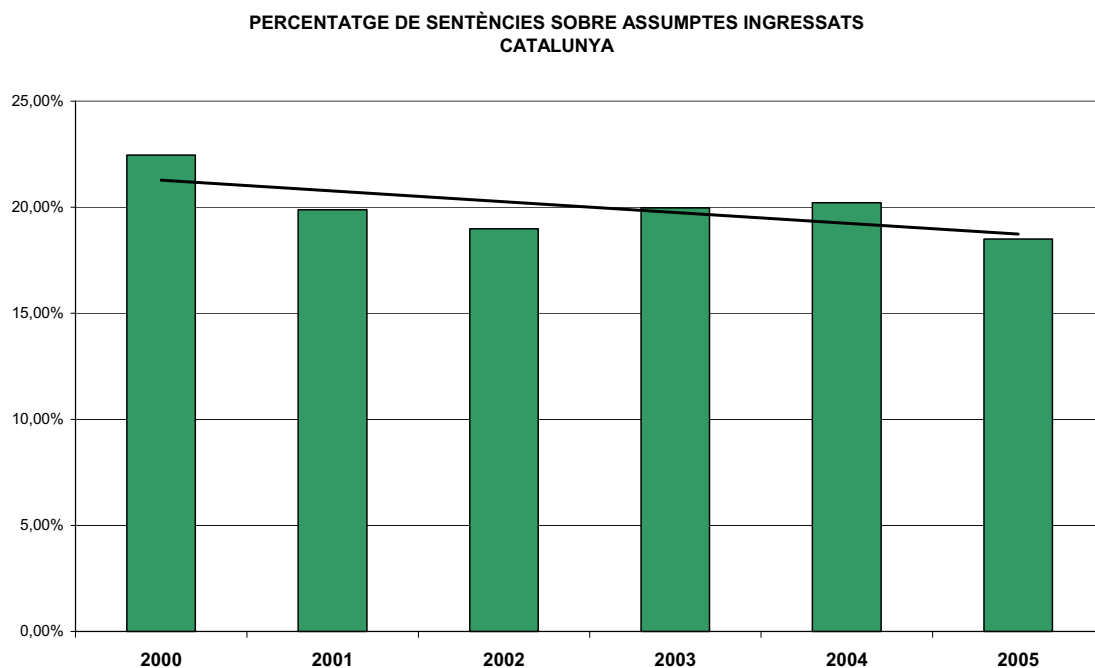
Els assumptes poden resoldre's per mitjà de sentència o per altres mitjans de resolució que poden significar, depenent de l'àmbit jurisdiccional del que parlem, que o bé han mancat elements (desistiments, sobreseïments provisionals, manca d'il·lícit, etc) o bé que hi ha hagut un acord extrajudicial.

Tot i així, el CGPJ utilitza aquesta dada també per a determinar l'activitat judicial i a la llum podem obtenir més dades sobre el que està passant a l'Administració de Justícia.

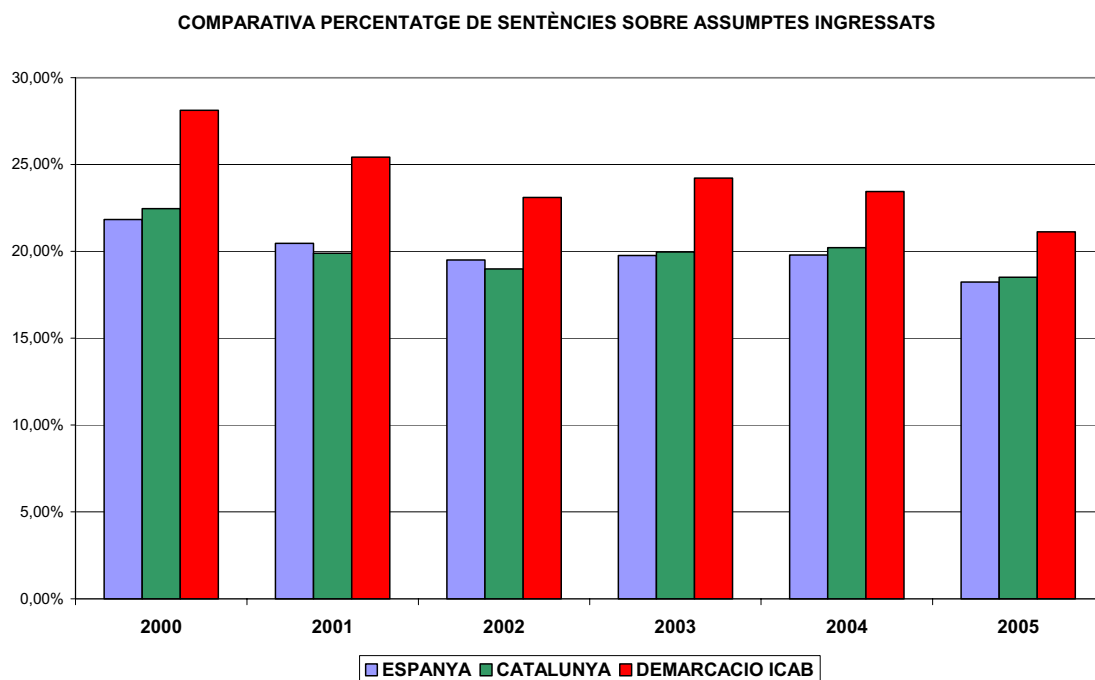
El percentatge de sentències sobre el total dels assumptes ingressats a Espanya no arriba al 20 % (segons la mitjana obtinguda dels anys 2000 a 2005), afegint-se a més, que hi ha una marcada tendència al disminució.

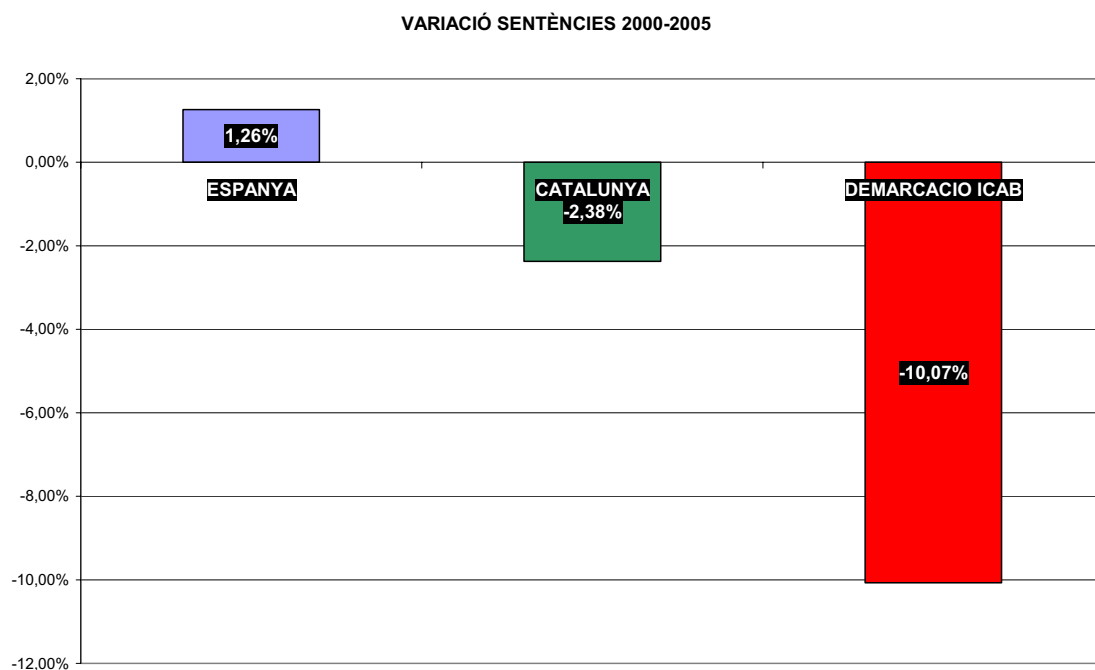
A Catalunya els percentatges són una mica més elevats, malgrat també s'observa la mateixa tendència.

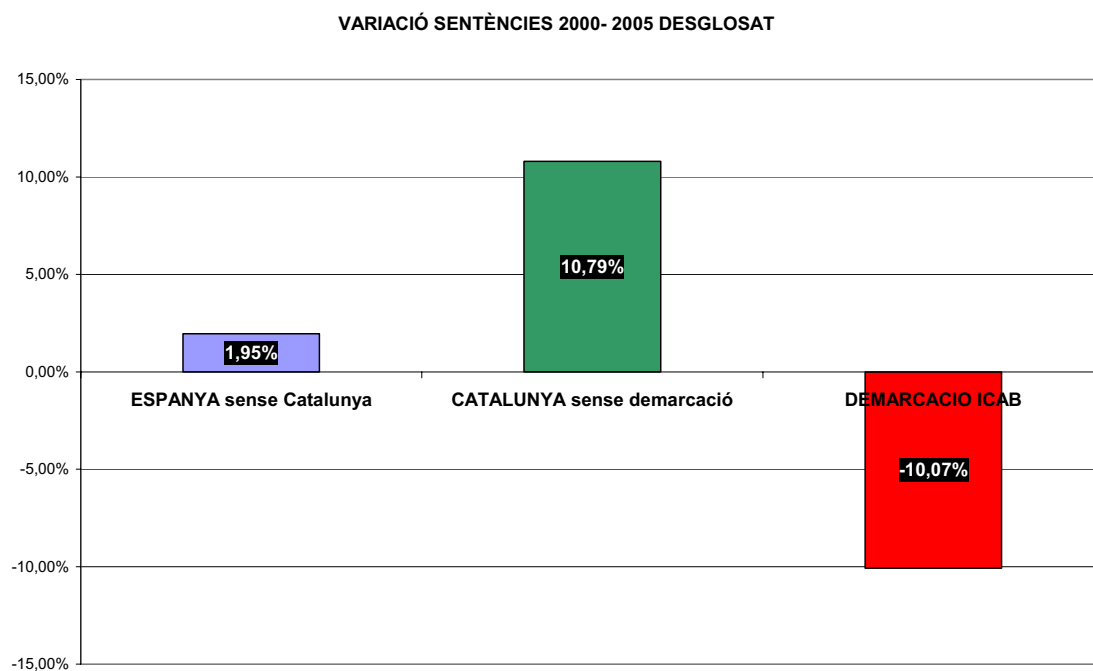
I a la Demarcació de l'ICAB el percentatge ultrapassa el 24 % però mostrant la mateixa tendència a la disminució i amb les prevencions necessàries pel que fa a aquesta dada, donat que, dins d'aquest àmbit territorial estan inclosos Jutjats i Tribunals que com ja havíem dit tenen un àmbit de competència territorial per sobre del que ve determinat per l'àrea d'influència de l'ICAB.

Aquesta tendència a la baixa es pot observar d'una manera més gràfica si obtenim la variació de les sentències al llarg dels anys 2000 a 2005.

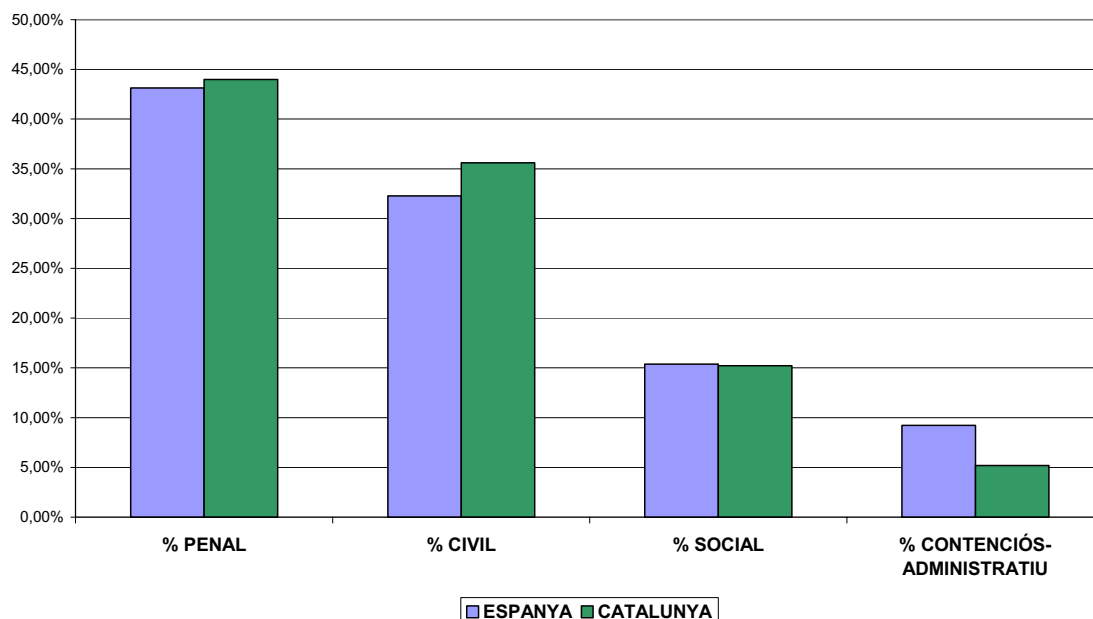

Que presenta resultats, marcadament diferents per a Catalunya quan excloem l'àmbit de la Demarcació ICAB.

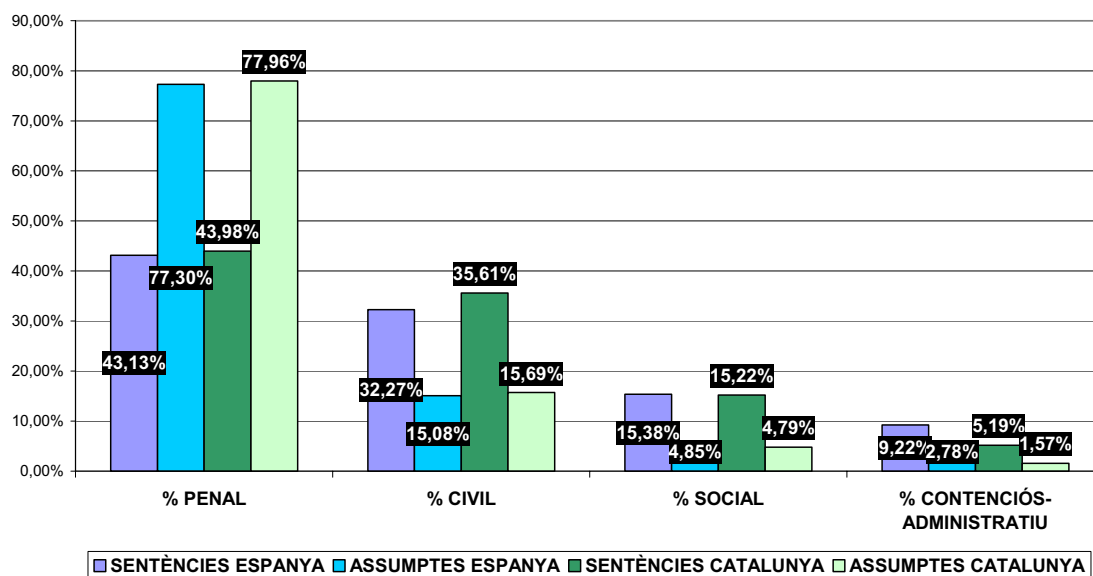
Certament, la distribució per àmbits jurisdiccionals del nombre de sentències no és el mateix, tornant a destacar la jurisdicció penal, seguida de la civil, del social i del contenciós-administratiu.

DISTRIBUCIÓ DE LES SENTÈNCIES PER ÀMBIT JURISDICCIONALS (MITJANA 2000-2005)

Ara bé, si ho comparem amb la distribució d'assumpptes per cada àmbit jurisdiccional, podrem comprovar com la proporció d'assumpptes que li correspon al penal no té una correspondència absoluta amb la proporció de sentències emeses en total.

COMPARATIVA.
DISTRIBUCIÓ DE SENTÈNCIES I ASSUMPTES
PER ÀMBIT JURISDICCIONALS (MITJANA 2000-2005)

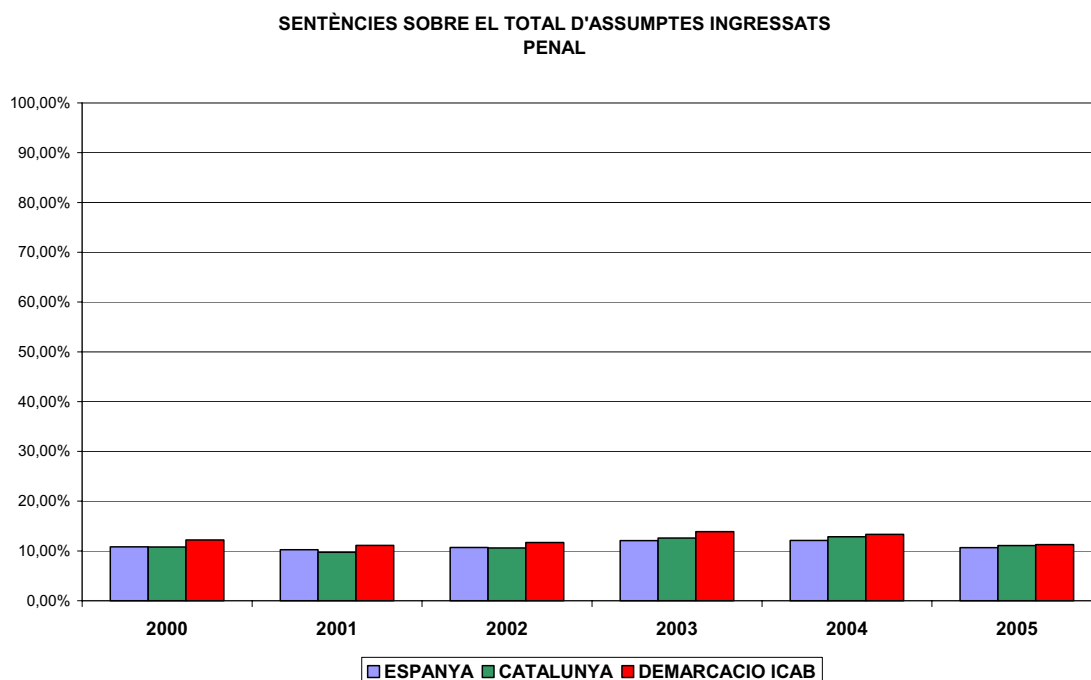
Efectivament si bé pel que fa al nombre d'assumpes més del 70% correspondria al penal, el volum de les sentències no és més que en torn al 43% de les sentències emeses. De tal manera que, com analitzarem detingudament en cadascun dels apartats corresponents, en realitat, l'àmbit penal és el que té un nivell de producció de sentències en relació als assumptes ingressats, més baix; mentre que, per exemple, el social, és el que el té més alt.

També serà vital tenir en compte a l'hora d'analitzar aquestes dades, entendre els nivells de congestió o pendència que tinguin els Jutjats o Tribunals.

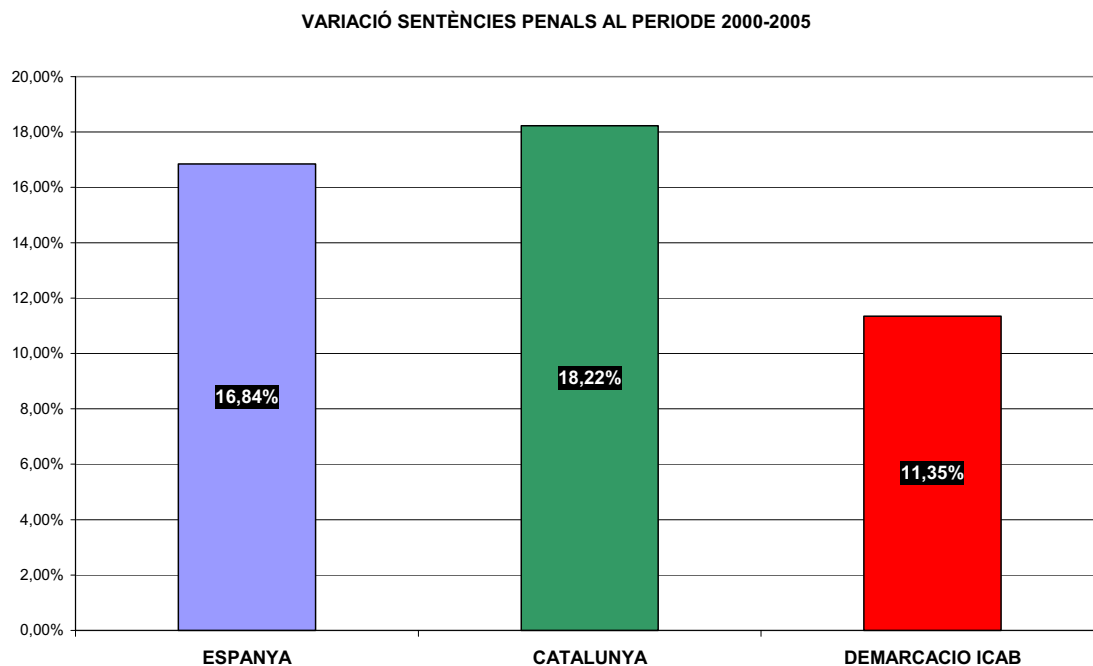
Podem observar també cadascuna d'aquestes jurisdiccions per separat:

Àmbit Penal

Com hem dit, és l'àmbit jurisdiccional que presenta una percentatge de sentències més baix en relació al nombre d'assumpes i a tots els àmbits territorials estudiats.

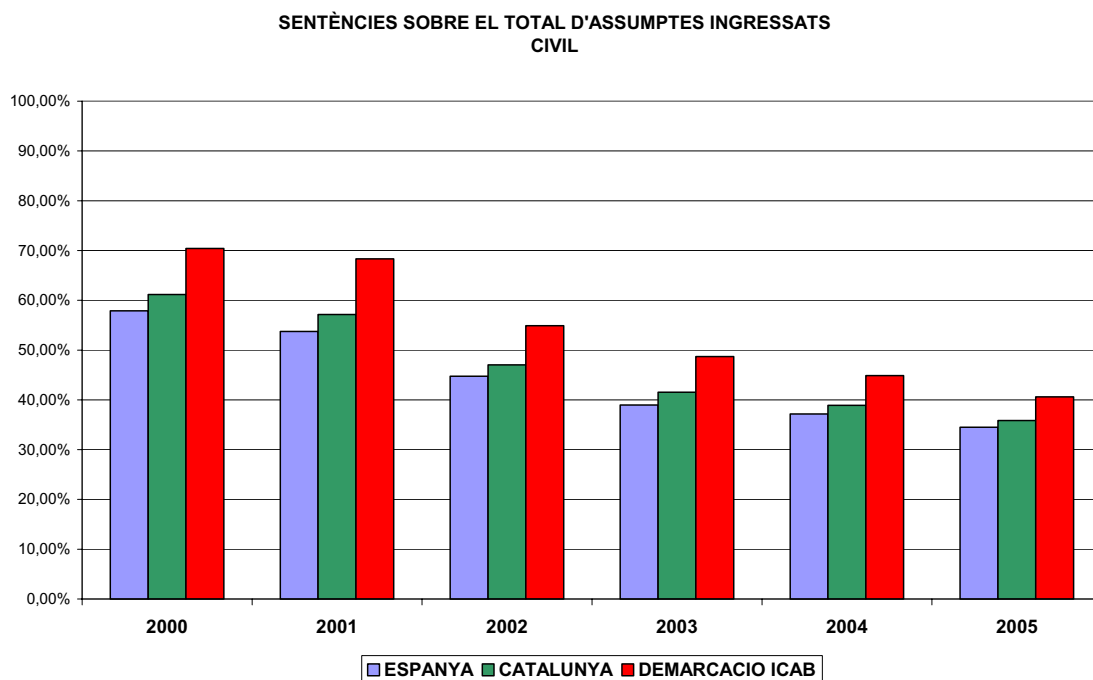
Tot i així la variació durant el període d'anys estudiat, presenta una tendència a l'augment en termes generals.

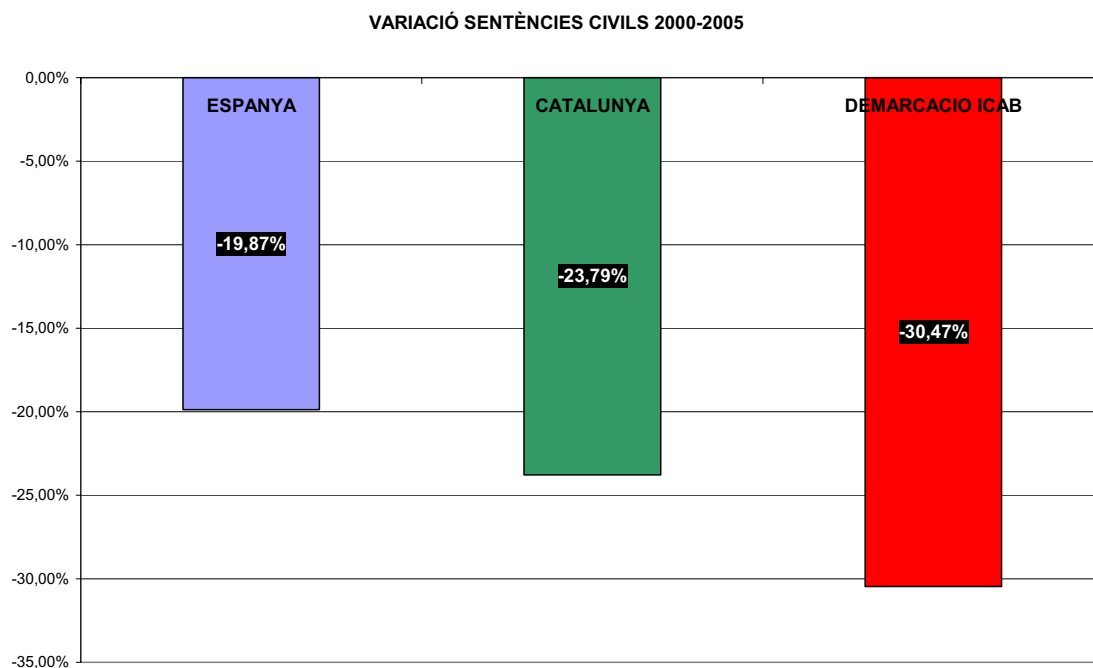
Les interpretacions que puguin derivar-se d'aquestes dades sobre el que suposa que l'àmbit jurisdiccional en el que menys disponible és l'acció tingui els percentatges més baixos de resolució per sentència, seran analitzats a l'apartat corresponent.

Àmbit Civil.

Pel que fa a l'àmbit civil, la resolució per sentència dels assumptes s'acosta al 50%.

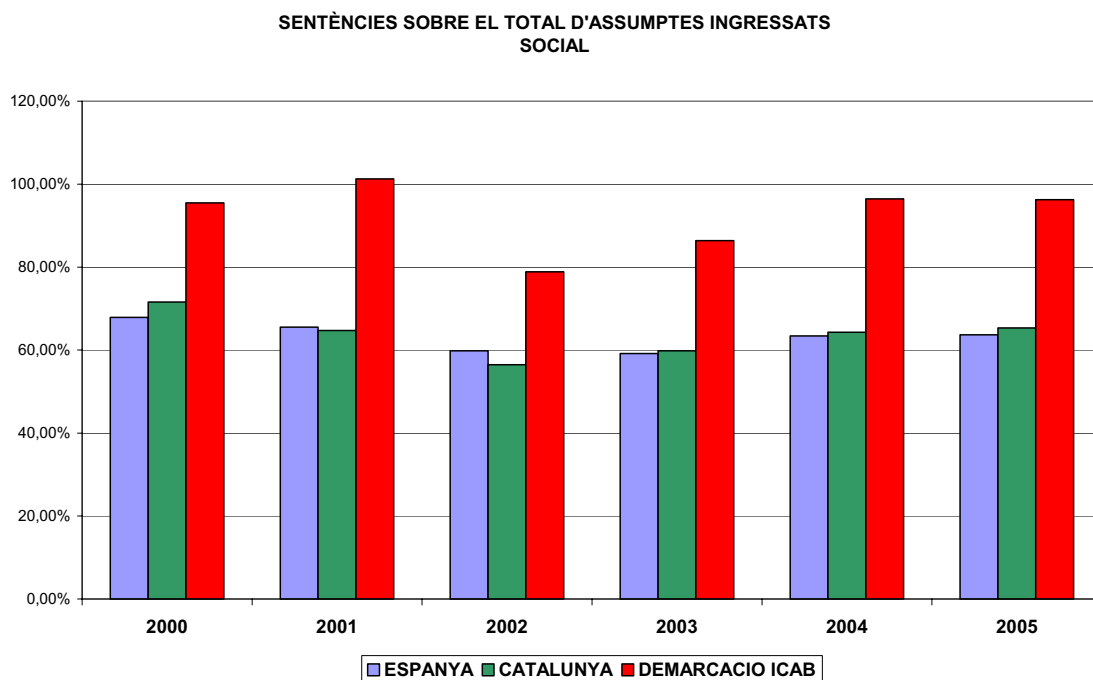
Tot i així, cal tenir en compte que en aquest període s'ha produït una tendència significativa a la baixa que, atenent a la proporció que representen respecte del total de sentències en tots els àmbits jurisdiccionals, pot donar raó de la disminució global comentada anteriorment.

També pel que fa a aquest àmbit i a l'apartat corresponent, s'intentarà donar raó d'aquesta disminució d'assumptes resolts per sentència i el que ha pogut influir la nova Llei d'Enjudiciament Civil.

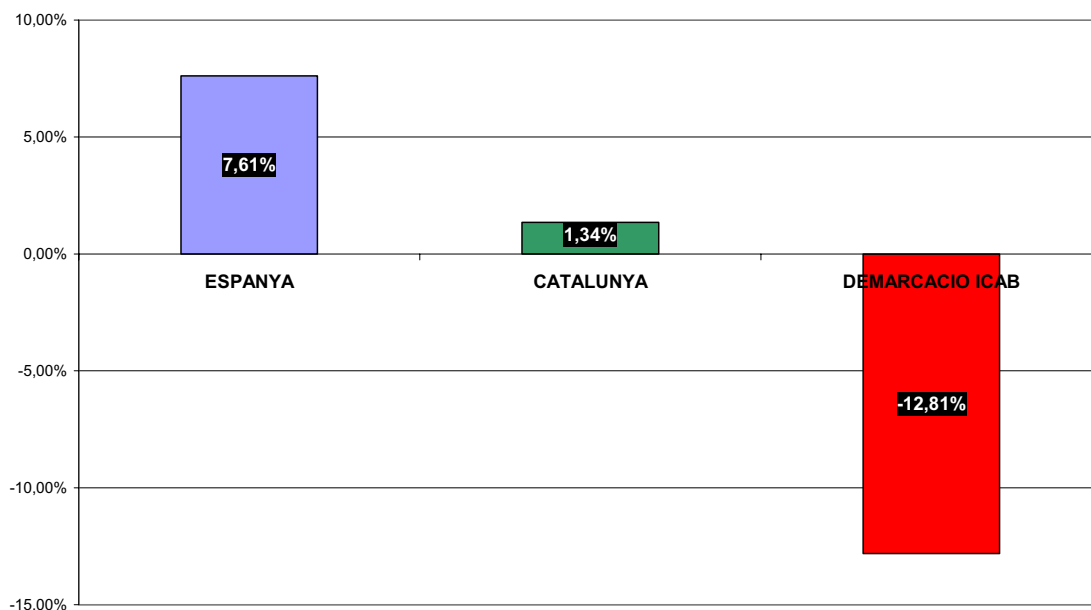
Àmbit Social

Com s'ha dit abans, és l'àmbit jurisdiccional on la resolució per sentència és més alta, ultrapassant inclús pel que fa a la Demarcació ICAB, algun any el 100%, el que significa que s'han resolt per sentència assumptes d'altres anys.

Tot i així la variació mitjana del període 2000-2005 no suposa increments massa espectaculars, donant-se fins i tot, una disminució en l'àmbit de l'ICAB, quines causes seran examinades a l'apartat corresponent però que avancem pot tenir com a ítems, la creació de Jutjats del Social fora de la Demarcació de l'ICAB.

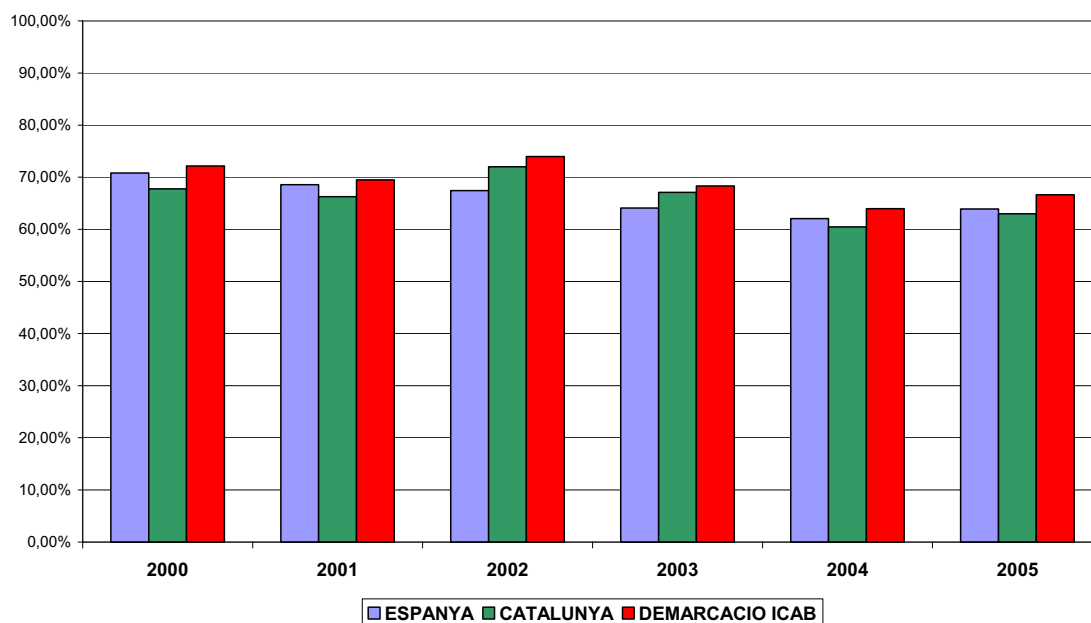
VARIACIÓ SENTÈNCIES SOCIAL 2000-2005

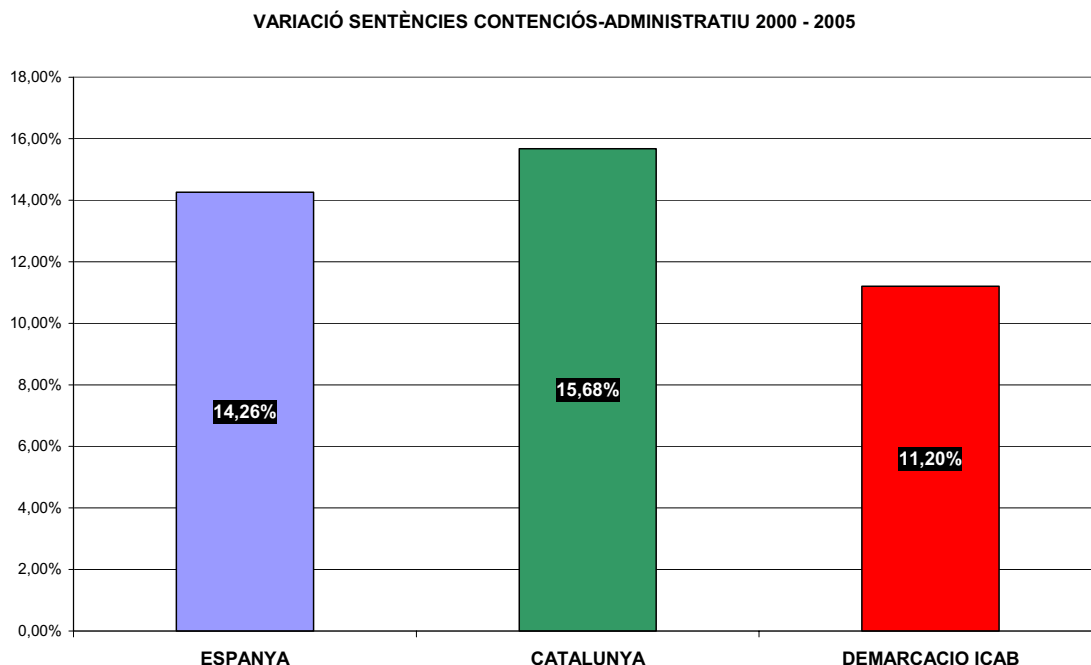
Àmbit Contenciós-administratiu.

En aquest àmbit jurisdiccional, el nivell de resolució per sentència arriba ultrapassa el 60%

SENTÈNCIES SOBRE EL TOTAL D'ASSUMPTESS INGRESSATS

I, d'altra banda, és la jurisdicció on s'observa un major increment de sentències, després de la penal.

Tot i això, i per a finalitzar, cal dir que la baixa producció de sentències posa de relleu que la rendibilitat judicial no és possible mesurar-la, exclusivament, pel nombre de sentències dictades, sinó per les actuacions dutes a terme pels òrgans judicials per resoldre l'assumpte de la forma més convenient i pactada possible.

Fent un paral·lelisme amb la institució policial, no és possible mesurar l'eficàcia de la tasca policial, exclusivament, amb el nombre de detencions realitzades, sinó per la tasca "de fons" duta a terme diàriament.

Una segona lectura, igualment positiva, és que els mecanismes de resolució extrajudicials basats en l'acord entre parts, o la mediació en menors i família, són exemples de la conveniència de potenciar vies externes i alternatives a la jurisdicció i, evitar així, una excessiva judicialització dels conflictes.

Encara que com hem vist, no serveixen encara per alleugerir la càrrega judicial en aquesta jurisdicció. Malgrat tot, aquests mecanismes de resolució extrajudicial afecten pròpiament a la litigiositat que a la capacitat

resolutòria ja que s'assagen amb anterioritat a la presentació de la demanda al jutjat.

Un estudi acurat dels motius que fonamenten les resolucions no degudes a sentències ens podria donar una idea exacta de la qualitat de la resolució judicial.

Principals indicadors judicials

Les taxes són una manera de mesurar l'eficàcia judicial des de diferents punts de vista. Cal fer-los servir com simples indicadors, ja que no incorporen variables qualitatives que permeten un estudi aprofundit del fenomen que mesuren.

Així quan és mesura la capacitat resolutiva no és té en compte la naturalesa de l'assumpte o la seva complexitat processal.

Per exemple, en la jurisdicció penal no és el mateix resoldre un sumari que un procediment urgent o, en la jurisdicció social, un acomiadament col·lectiu d'una empresa de múltiples treballadors front una reclamació salarial individual.

Tampoc són valorats els retards que obeeixen a motivacions externes a l'activitat judicial (incompareixences dels denunciants, manca o defectes en la comunicació d'un canvi de domicili), entre altres factors.

En el cas de d'indicador de la pendència d'un òrgan judicial o d'una jurisdicció, s'obvia el fet que no és possible resoldre en el mateix any els assumptes que s'ingressen en els darrers mesos d'aquest i que, inevitablement, apareixen com pendents en l'any següent.

Tot i així, en línies generals, cal començar apuntant que, segons indiquen els indicadors judicials, l'activitat judicial global de Catalunya es manté dintre de la mitjana espanyola i ocupa una posició intermèdia en relació a la resta de comunitats autònomes del territori espanyol.

En totes les jurisdiccions, les taxes de pendència i congestió són millors que la resta d'òrgans del territori català.

Catalunya té unes taxes acceptables, excepte en el contenciós-administratiu que té una congestió massa alta.

En línies generals, la demarcació de l'ICAB destaca per tenir millors taxes de resolució, pendència i congestió que la resta de Catalunya i Espanya.

Respecte al total de Catalunya, la nostra demarcació té més capacitat resolutòria en la jurisdicció social i la contenciós-administrativa; en la penal està igualada i en la civil, lleugerament, per sota.

La taxa de resolució

La taxa de resolució mesura la capacitat resolutiva dels òrgans judicials. És el coeficient que resulta de dividir el volum d'assumptes ingressats i els resultats en un mateix període.

ESPANYA	Ingressats	Resultats	CATAL I LINYA	Ingressats	Resultats	ICAB	Ingressat	Resultats
2000	6.366.652	6.359.188	2000	992.509	1.006.383	2000	500.169	518.794
2001	6.713.675	6.732.420	2001	1.052.619	1.071.113	2001	512.042	527.990
2002	7.110.688	7.055.755	2002	1.110.986	1.116.102	2002	550.014	563.180
2003	7.323.957	7.278.040	2003	1.119.354	1.117.886	2003	547.627	559.041
2004	7.452.699	7.486.167	2004	1.133.868	1.147.954	2004	566.403	583.029
2005	7.723.011	7.627.200	2005	1.175.868	1.173.535	2005	598.799	608.898

El valor que comunament s'assigna als coeficients s'ha d'interpretar de la manera següent:

Taxa >1= és resolen més assumptes que ingressen, per tant, disminueix la congestió i la pendència en l'òrgan.

Taxa= 1= es resolen tants assumptes com entren. la taxa està en equilibri, malgrat els assumptes acumulats resten per resoldre.

Taxa <1 = es resolen menys assumptes dels que entren. S'acumulen i creix la pendència o assumptes en tràmit per l'any següent i la congestió total de l'òrgan.

Com més alta sigui la taxa de resolució més capacitat resolutiva té l'òrgan.

La taxa de resolució és un indicador que valora la quantitat d'assumptes resolts en un òrgan judicial, però, al respecte caldria fer les següents precisions que haurien d'analitzar-se per tal que en posteriors edicions del present informe, es tinguin en compte:

- No es té en compte el volum d'assumptes pendents a l'inici.
- No es té en compte els assumptes que han estat reiniciats.
- No ens indica la qualitat de la resolució, és a dir, si és resolt per sentència o per interlocutòria.

D'altra banda, aquesta taxa s'ha de posar en relació amb el número d'assumptes ingressats en un jutjat en un període determinat, ja que encara que l'òrgan judicial tingui una taxa de resolució en equilibri (100% = 1) això no significa que compleixi amb el rendiment mig establert pel Consejo General del Poder Judicial. (veure apartat mòduls de dedicació).

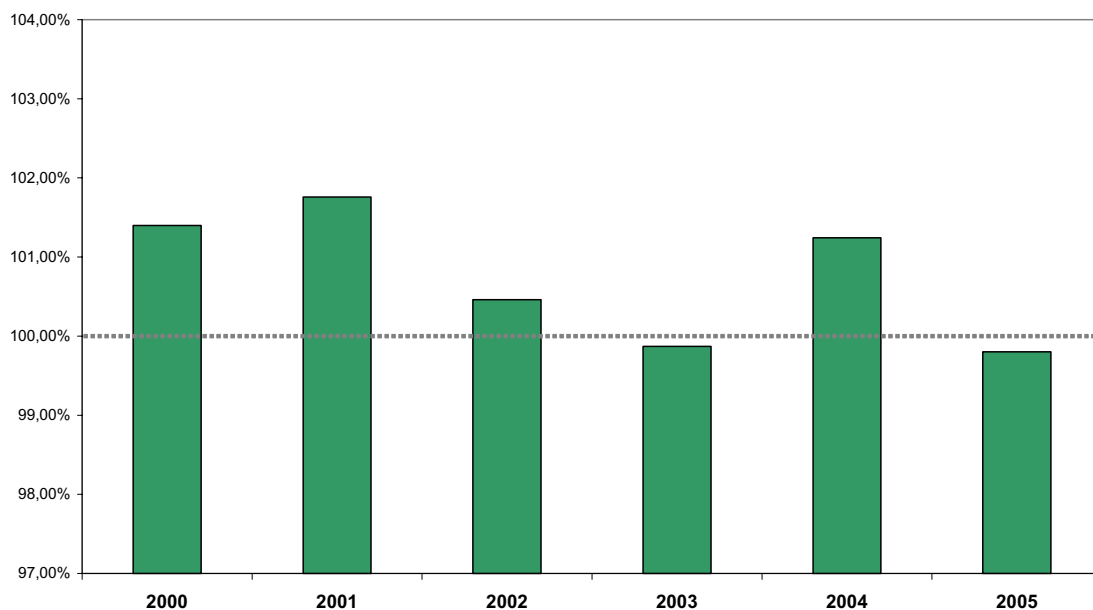
També, hi ha una tendència a pensar que una taxa de resolució en equilibri, és a dir, que doni 1, és una dada positiva.

No obstant això, atesa la situació de col·lapse endèmic de la nostra administració de justícia, perquè una taxa de resolució sigui considerada satisfactòria ha de ser superior a 1, el que significa que ha de poder enllestir assumptes endarrerits.

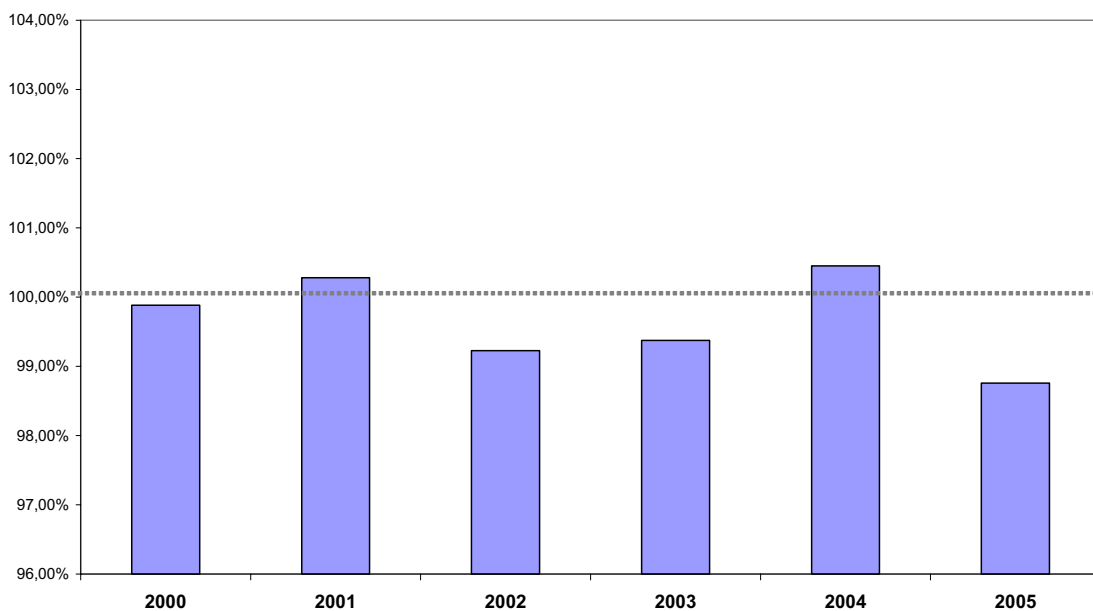
Catalunya i la demarcació de l'ICAB en relació a la mitjana espanyola

La taxa de resolució catalana mostra una pèrdua de capacitat resolutòria molt important, malgrat que la mitjana del que ha passat al llarg d'aquests 6 anys d'estudi encara la mantenen tot just en el punt d'equilibri.

TAXA DE RESOLUCIÓ. CATALUNYA

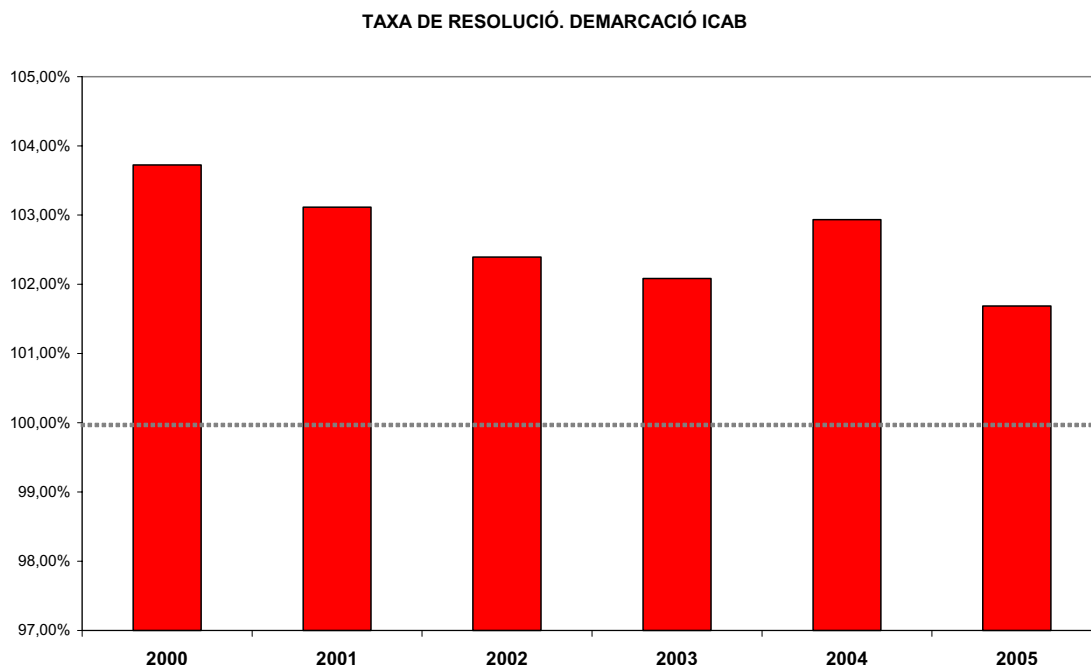

TAXA DE RESOLUCIÓ. ESPANYA

Comparada aquesta situació amb els resultats globals de l'estat espanyol podem veure que presenten situacions comparables tot i que la taxa de resolució de l'estat espanyol se situa en gairebé tots els anys, per sota del punt d'equilibri.

L'àmbit corresponent a la demarcació de l'ICAB, ha tingut millor capacitat resolutòria que Catalunya i Espanya.

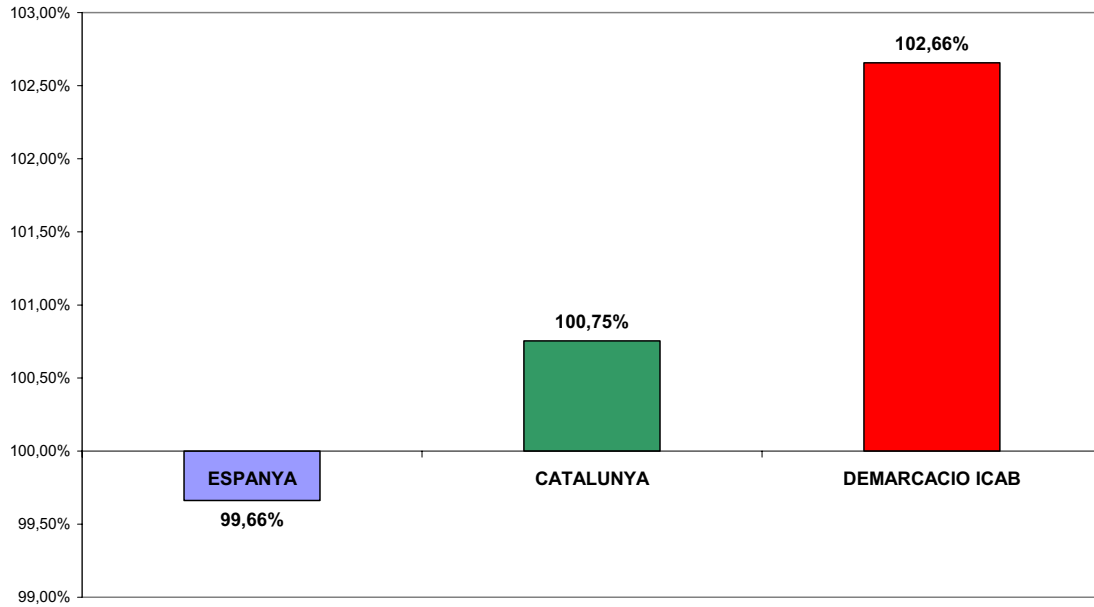

Una de les causes de que els assumptes resolts siguin més nombrosos en aquesta demarcació, respon al fet que, la demarcació de l'ICAB acumula el 53.63% dels jutjats de Catalunya, alguns dels quals tenen competències més enllà del que seria el nostre àmbit d'actuació.

Cal però tenir en compte que també la demarcació de l'ICAB aglutina el 45,5% de població de tot Catalunya. El que inevitablement provoca que bona part del pes de tota l'activitat judicial recaigui sobre la nostra demarcació.

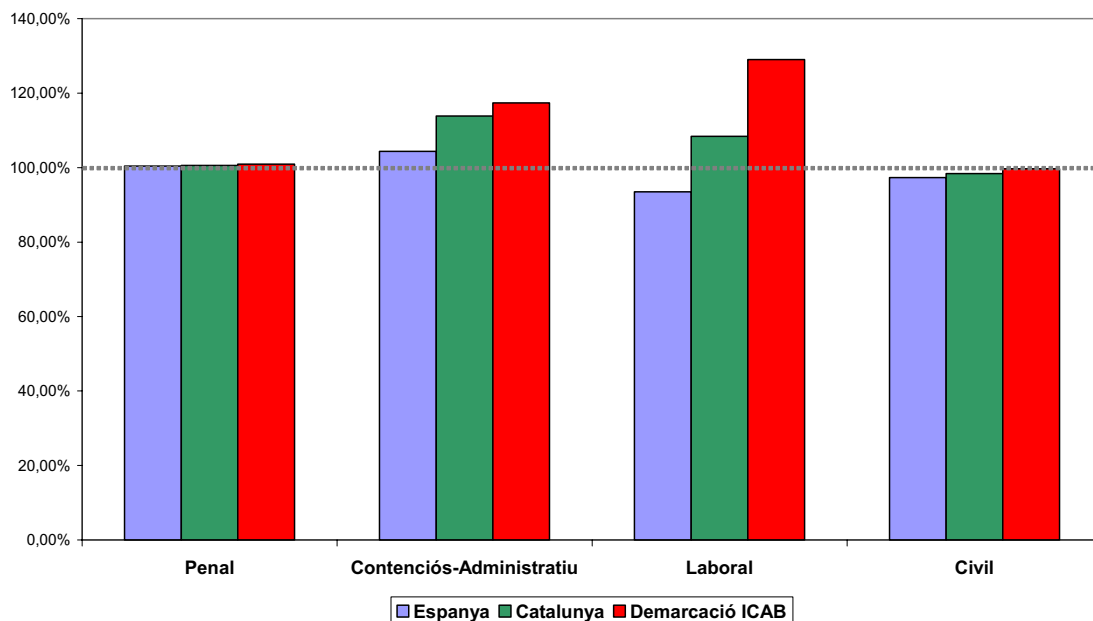
En resum, la mitjana de la taxa de resolució pels territoris comparats confirma que durant els sis darrers anys, Catalunya se situa en el punt d'equilibri, mentre que a l'estat espanyol estan per sota i a la Demarcació ICAB presenta millors indicadors el que significa que, a més de resoldre els assumptes ingressats n'ha liquidat assumptes endarrerits.

MITJANA TAXES DE RESOLUCIÓ COMPARADA EN EL PERÍODE 2000-2005

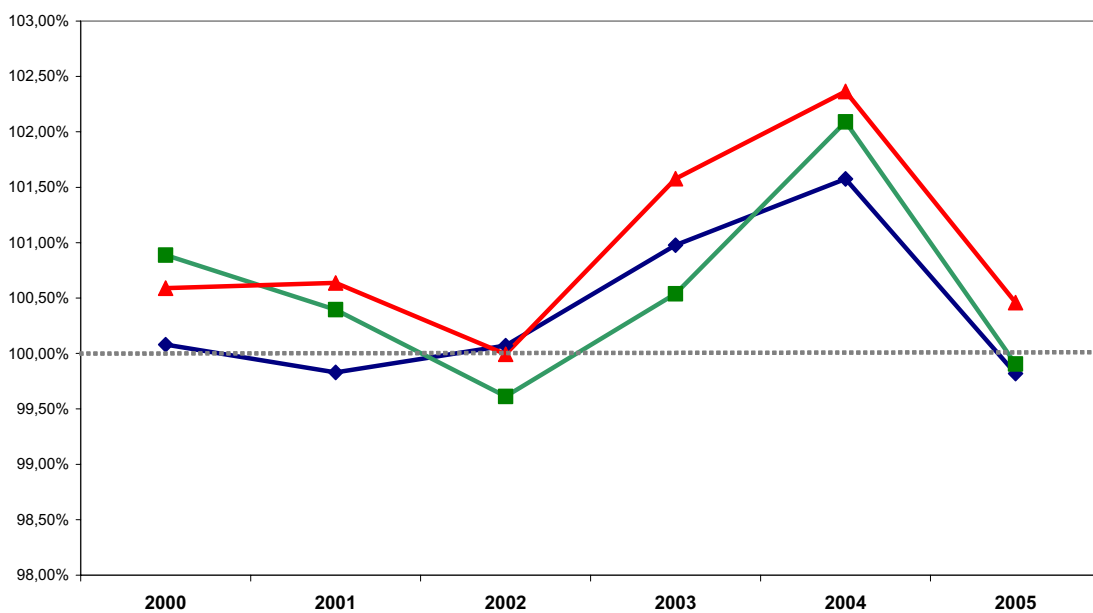
Per jurisdiccions, la que té millor taxa de resolució és la contenciós-administrativa, seguida de la penal i la social. Finalment, la civil és la que presenta pitjors resultats.

TAXA RESOLUCIONS MITJANA 2000-2005 PER JURISDICCIONS

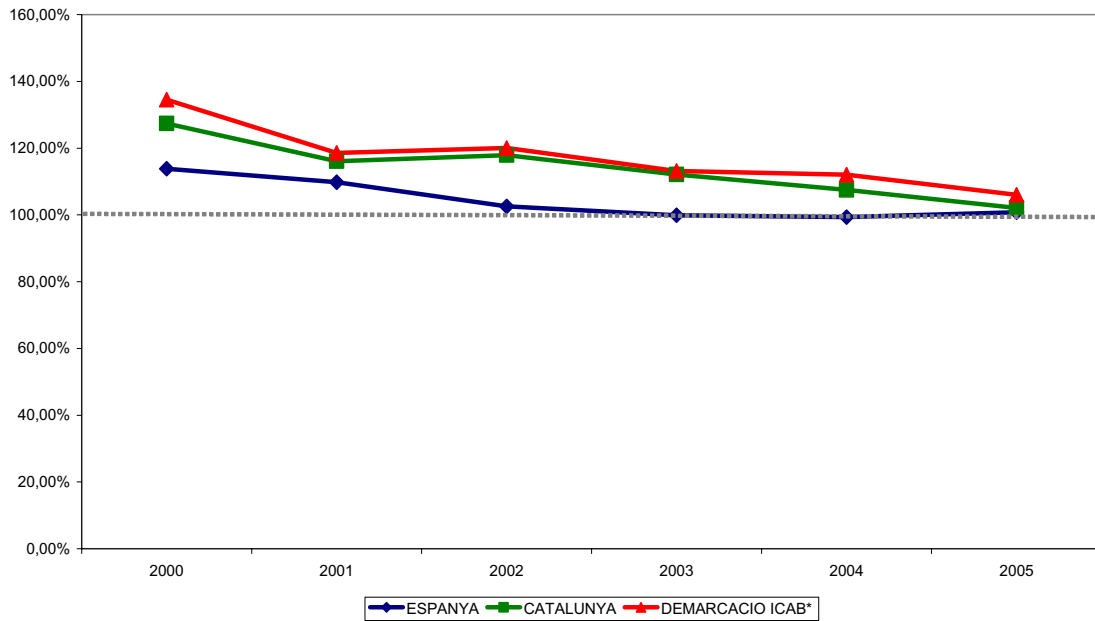

A l'estat espanyol si bé coincideix amb unes millors taxes al contenciós-administratiu i al penal, pel que fa a la resta és la civil la que té millors resultats per sobre de la social.

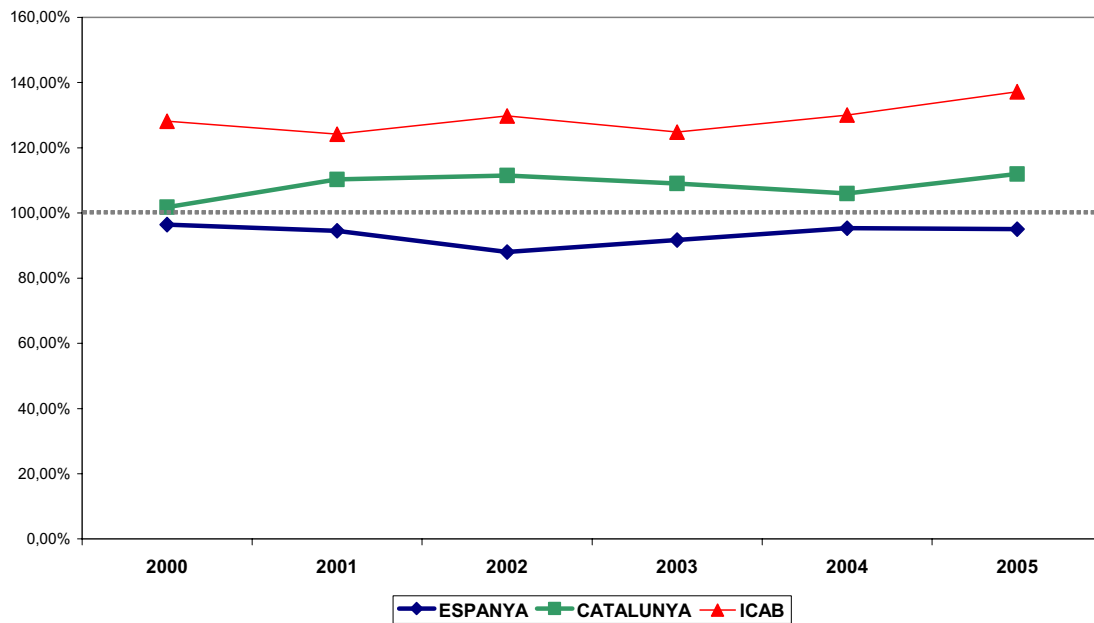
COMPARATIVA TAXES DE RESOLUCIONS. JURISDICCIO PENAL

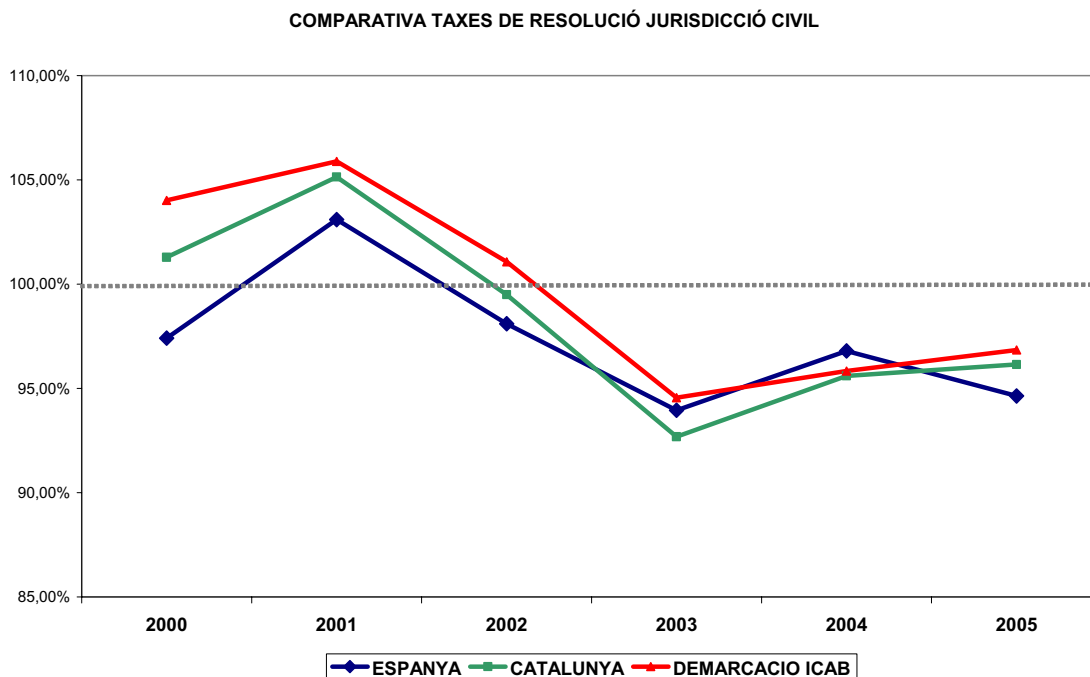

COMPARATIVA TAXES DE RESOLUCIÓ JURISDICCIO CONTENCIÓS-ADMINISTRATIVA

COMPARATIVA. TAXES DE RESOLUCIÓ JURISDICCIO SOCIAL

En definitiva, l'evolució de la taxa de resolució, confirma el que ja s'ha dit, que malgrat hi hagué en els darrers sis anys una bona taxa resolutòria, estem perdent capacitat per resoldre. L'increment de la litigiositat i de la pendència (no es ventilen assumptes endarrerits) no permet solucionar el problema de congestió judicial.

Tot i així, per a valorar amb justícia la capacitat resolutòria dels òrgans jurisdiccionals, ens hem de fixar en les càrregues de treball i els mòduls d'entrada d'assumptes en els jutjats i els tribunals.

A més, cal sospesar tant el número d'òrgans judicials, el nombre de plantilla de funcionaris judicials i els mitjans materials i tecnològics disponibles i veure si són suficients per atendre l'increment de la demanda en aquest servei públic. (veure apartat corresponent)

Cal afegir que existeix una tendència a identificar capacitat resolutiva amb activitat i rendiment de jutges i magistrats, exclusivament.

Ens oblidem que per a què un assumpte es resolgui satisfactòriament, cal la intervenció activa de tots els actors i parts que intervenen en els processos, inclòs el mateix justiciable. Tanmateix existeixen altres variables,

situacions administratives i incidències que influiran, necessàriament, en la capacitat resolutiva dels òrgans judicials, tals com, el trasllat dels jutges o del seu personal auxiliar; el nombre de vacants per baixa i la seva facilitat per a ser cobertes per jutges substituïts.

Aquesta última reflexió ens porta a apuntar una qüestió important, com és la precària situació laboral d'aquests jutges; així com la seva imatge social certament polèmica.

La taxa de pendència

La taxa de pendència recull el volum d'assumptes que resten pendents per resoldre en finalitzar el període analitzat.

És el coeficient que resulta de dividir el nombre d'assumptes en tràmit a 31 de desembre d'un any pels assumptes resolts en el mateix any.

La utilitat d'aquesta taxa és mesurar si el volum d'assumptes pendents de l'any anterior es resolen en el període examinat o s'acumulen al següent.

Un òrgan es troba en millor situació quan, a més dels assumptes ingressats aquell any, també liquida els que arrossega dels anys anteriors.

ESPANYA	Resolts	Pendents al finalitzar	CATALUNYA	Resolts	Pendent s al finalitzar	DEMAR CACIO ICAB	Resolts	Pendents al finalitzar
2000	6.359.188	2.031.281	2000	1.006.383	319.155	2000	518.794	154.295
2001	6.732.420	2.018.005	2001	1.071.113	312.199	2001	527.990	141.124
2002	7.055.755	2.086.579	2002	1.116.102	326.147	2002	563.180	146.161
2003	7.278.040	2.134.998	2003	1.117.886	334.939	2003	559.041	143.744
2004	7.486.167	2.090.603	2004	1.147.954	327.666	2004	583.029	142.099
2005	7.627.200	2.179.412	2005	1.173.535	331.949	2005	608.898	143.944

Els valors atribuïts són els mateixos que en la taxa de resolució.

El que significa que com més alta sigui la taxa de pendència, més són els assumptes endarrerits o pendents, i en conseqüència, més alta serà la congestió de l'òrgan judicial o la jurisdicció.

Insistim que encara que hi hagi més assumptes pendents, això no significa que l'òrgan judicial sigui menys eficaç; com hem dit, no tots els retards són atribuïbles al funcionament del sistema judicial.

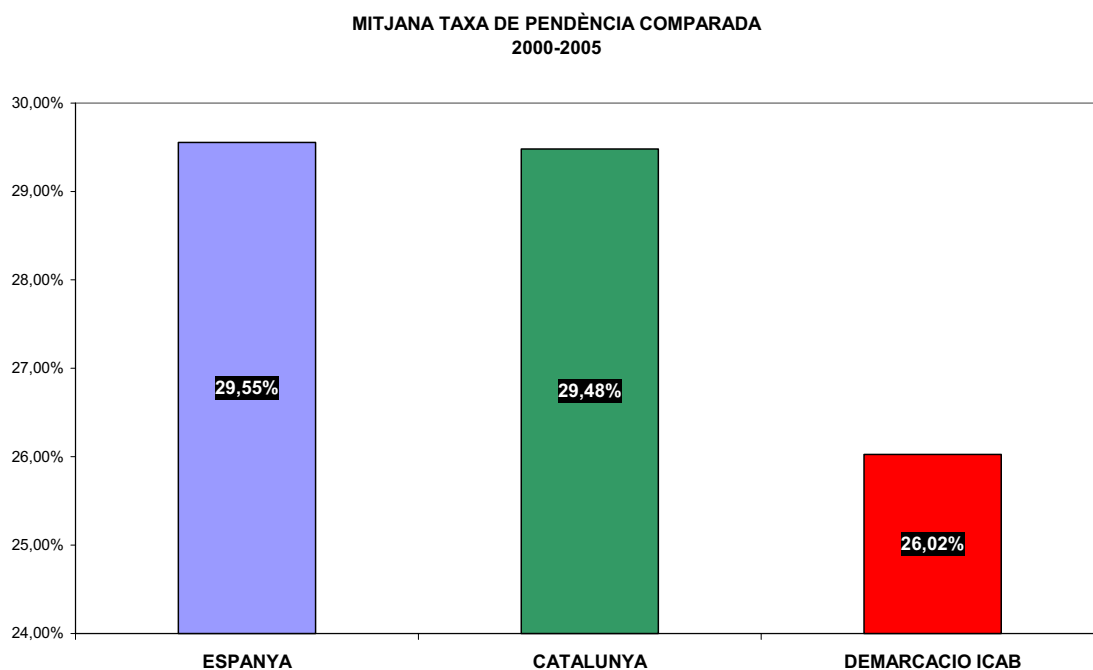
Hi ha una sèrie de factors que provoquen una pendència inevitable, el que motiva que sigui més apropiat parlar d'assumptes en gestió que pròpiament pendència.

- Els casos que s'incorporen al final del període anterior
- Assumptes complexos que suposen molt temps per a la seva tramitació.
- Assumptes d'especial complexitat pel volum de parts en el procés.
- Vacants judicials que causen pendències i endarreriments no desitjats.

En línies generals, la pendència en els territoris comparats ha experimentat una lleugera pujada a conseqüència del descens en la capacitat resolutiva.

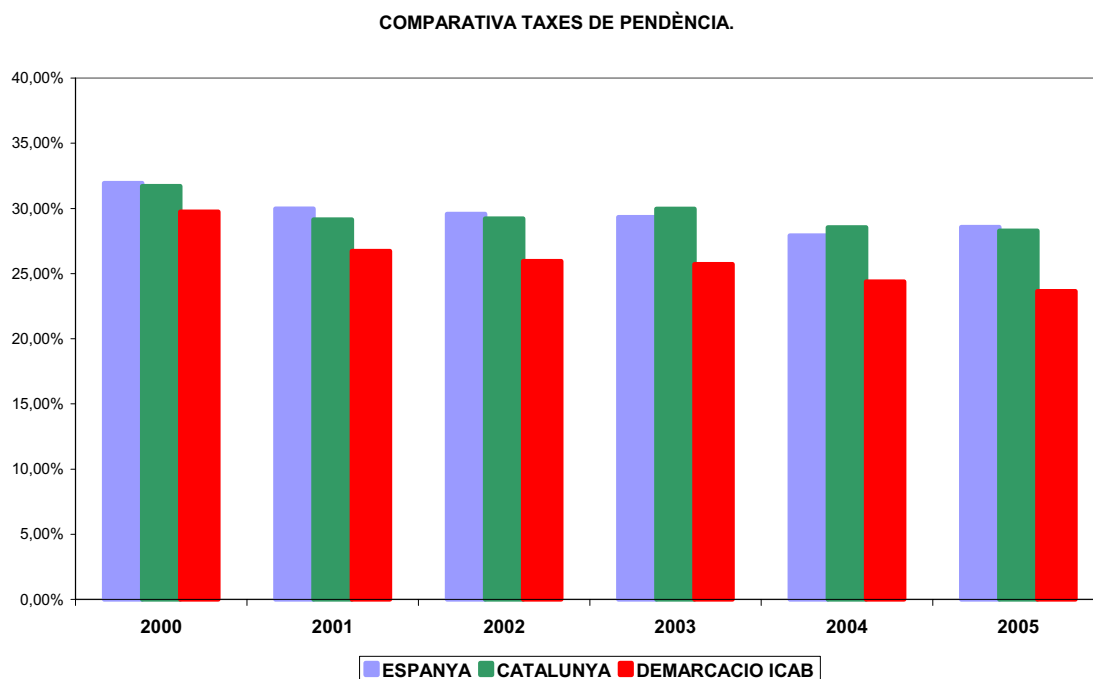
La demarcació de l'ICAB té la taxa de pendència més baixa que la de la resta de Catalunya i Espanya, provocada certament, per la millor capacitat resolutiva dels òrgans judicials d'aquest territori.

Catalunya se situa en millor posició que Espanya, però, pitjor que la nostra demarcació.

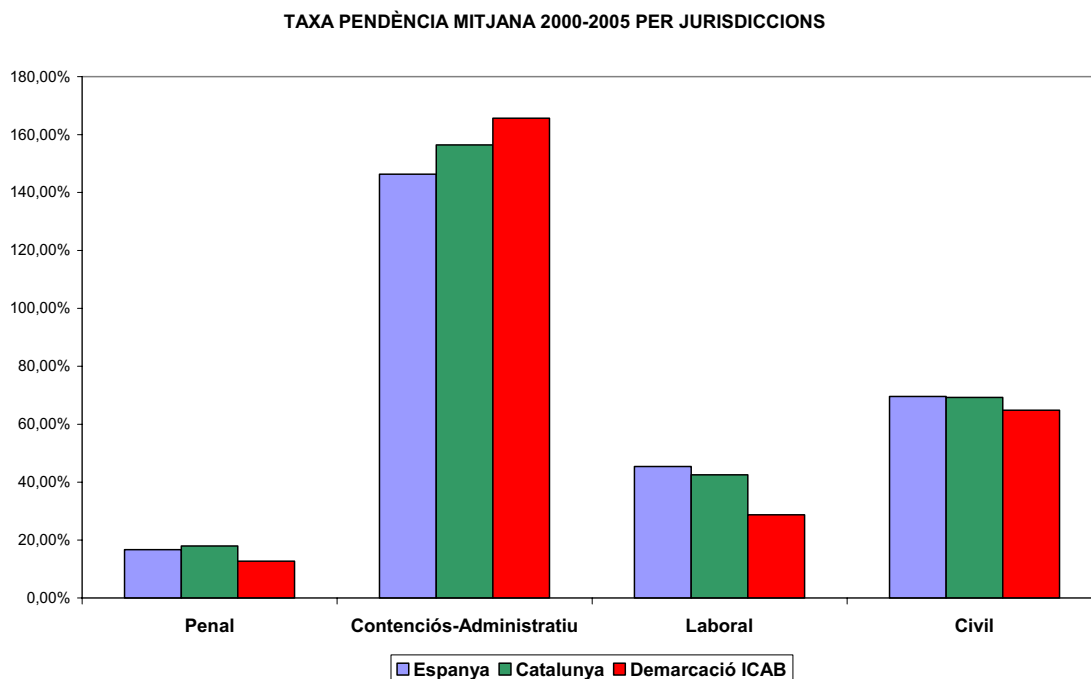
Com es pot observar, Catalunya en el 2005 té una taxa de pendència del 29,48% lleugerament inferior a la mitjana espanyola (29,55 %), mentre que la Demarcació ICAB presenta millors resultats.

No obstant això, tampoc podem valorar la taxa massa positivament, ja que l'evolutiva ens mostra que als últims tres anys, Catalunya ha superat a la mitjana espanyola.

Com hem dit, Catalunya i la demarcació de l'ICAB té, en la totalitat de jurisdiccions, menys pendència que la resta d'Espanya.

No obstant això, l'anàlisi de cadascuna de les jurisdiccions ens mostra que la jurisdicció contenciós-administrativa de Catalunya i la demarcació de l'ICAB tenen més assumptes endarrerits que la mitjana espanyola.

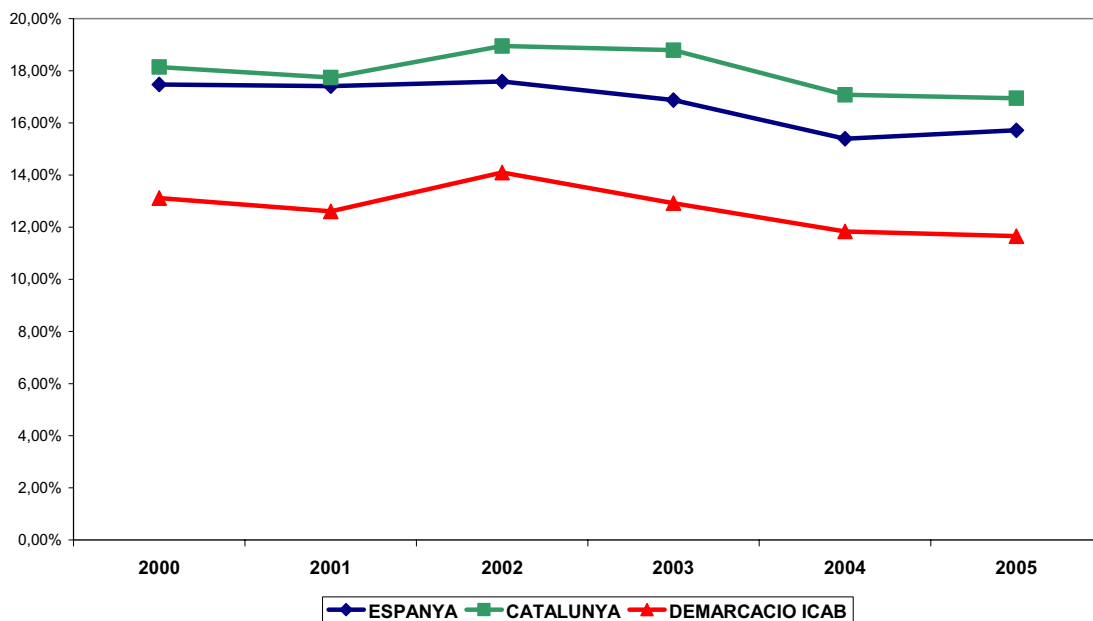
Per jurisdiccions, la jurisdicció que té una taxa de pendència més baixa és la jurisdicció penal seguida de la social, la civil i la contenciós-administrativa.

A Espanya la lògica és la mateixa, encara que, com hem dit, els indicadors de pendència són, en alguns casos, més favorables: penal i contenciós-administratiu.

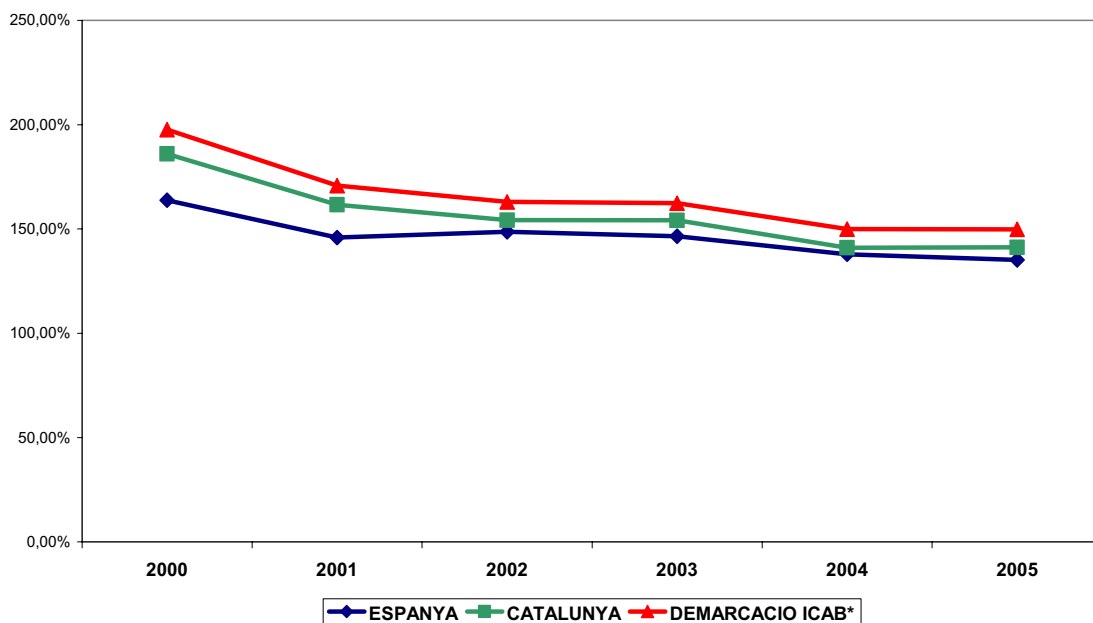
La demarcació de l'ICAB també compleix la mateixa regla, tenint però millors resultats a excepció de la jurisdicció contenciós-administrativa.

L'evolució de la pendència en els territoris comparats mostra com aquesta s'ha anat mantenint fluctuant amb una lleugera tendència a la baixa a excepció del comportament d'aquesta taxa a l'estat espanyol a l'àmbit de la jurisdicció social.

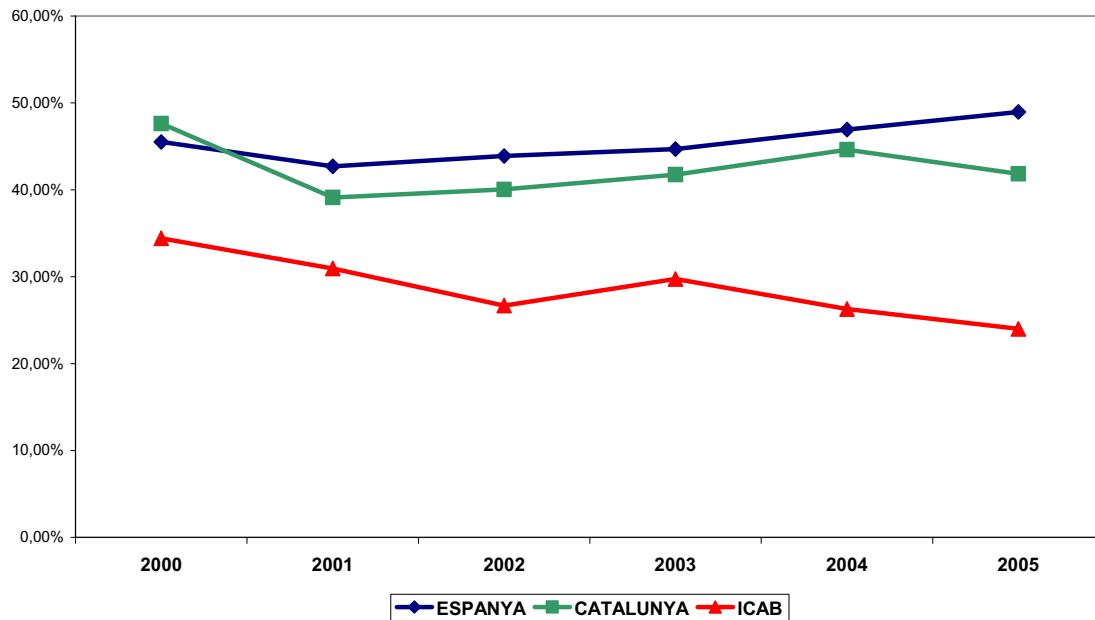
TAXA PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIO PENAL

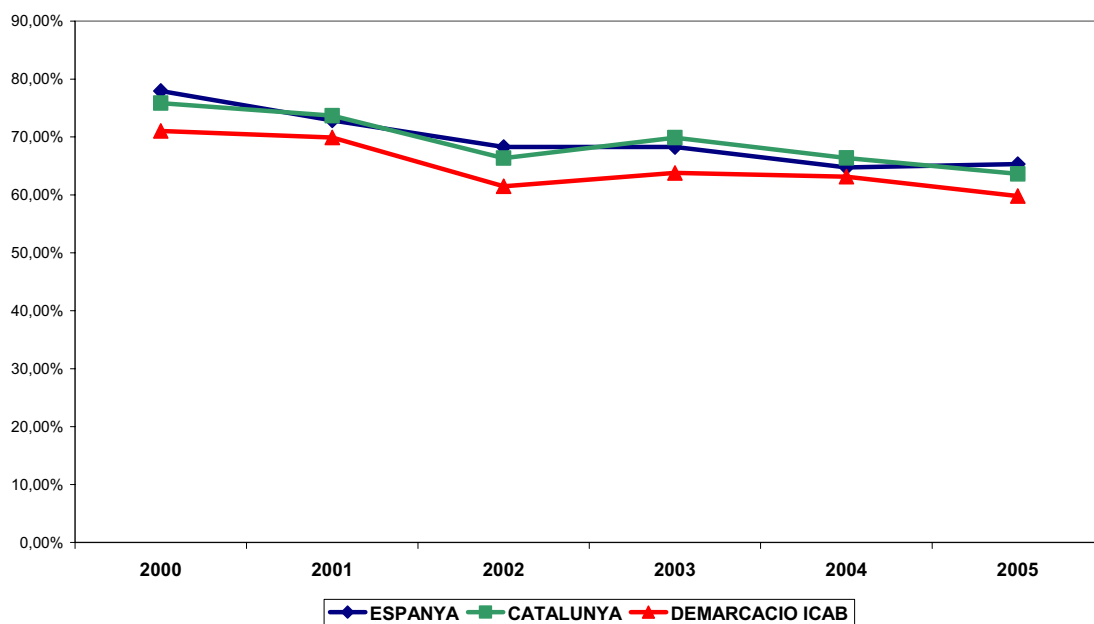
TAXA PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIO CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

TAXA PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIO SOCIAL

TAXA PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIO CIVIL

La taxa de congestió

Aquesta taxa és el coeficient de dividir els assumptes en tràmit al inici del període, sumats als ingressats en el mateix període, pels assumptes resolts al final del mateix període. La congestió és juntament amb la pendència els indicadors que millor mesuren la saturació d'un òrgan judicial.

ESPANYA	Pendants a l'inici	Ingressats	Resultats
2000	1.894.780	6.366.652	6.359.188
2001	1.890.968	6.713.675	6.732.420
2002	1.880.342	7.110.688	7.055.755
2003	1.948.849	7.323.957	7.278.040
2004	1.989.297	7.452.699	7.486.167
2005	1.954.678	7.723.011	7.627.200
CATALUNYA	Pendants a l'inici	Ingressats	Resultats
2000	309.209	992.509	1.006.383
2001	300.048	1.052.619	1.071.113
2002	300.058	1.110.986	1.116.102
2003	298.287	1.119.354	1.117.886
2004	296.277	1.133.868	1.147.954
2005	174.500	1.175.868	1.173.535
DEMARCACIO	Pendants a l'inici	Ingressats	Resultats
ICAB			
2000	157.845	500.169	518.794
2001	145.949	512.042	527.990
2002	139.861	550.014	563.180
2003	133.889	547.627	559.041
2004	132.868	566.403	583.029
2005	89.579	598.799	608.898

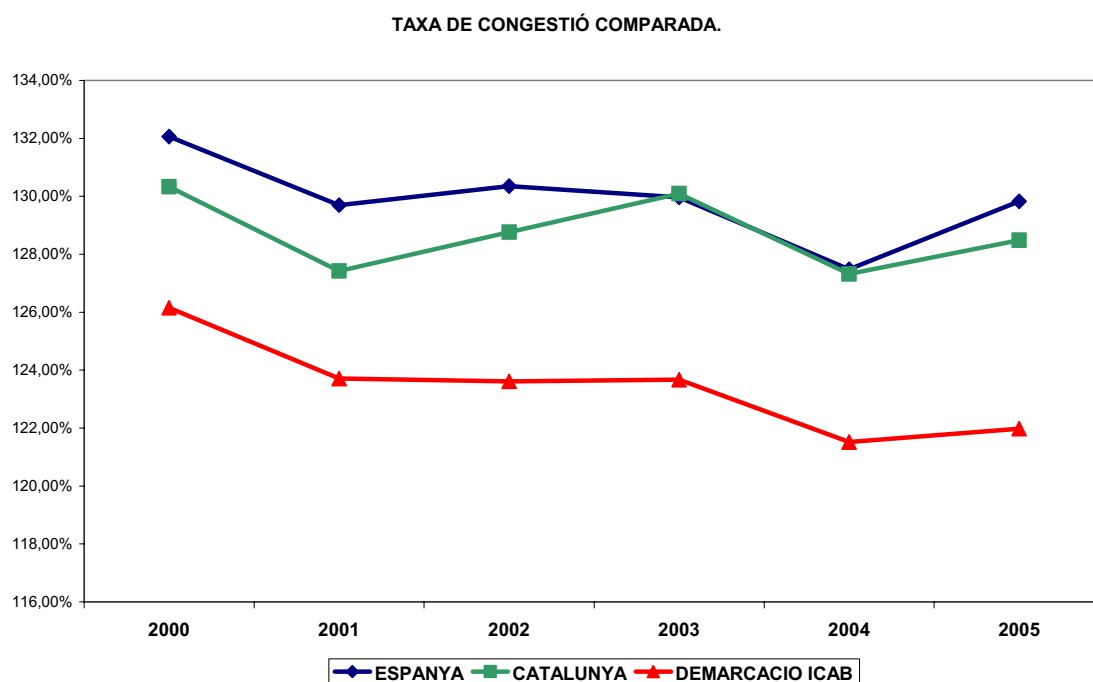
Els valors assignats a aquesta taxa s'han d'interpretar de la manera següent:

Taxa= 1 No hi ha congestió. Al final del període s'han resolt tots els assumptes del jutjat i es comença el període següent sense res pendent.

Taxa >1= hi ha congestió. Com més alta sigui la taxa més alta serà la congestió de l'òrgan judicial.

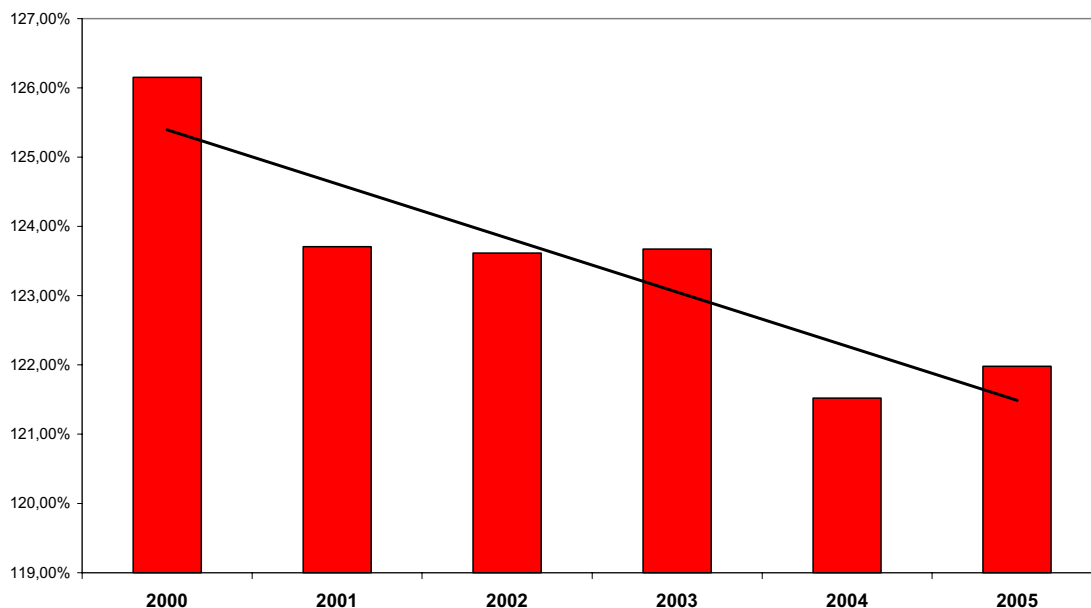
En línies generals, la congestió ha experimentat un augment causat per l'augment de la pendència i de la disminució de la capacitat resolutive. La demarcació de l'ICAB se situa en una posició més favorable ja que les seves taxes de resolució i pendència són millors. Malgrat això, la congestió continua sent un problema per a tots els territoris comparats.

Després d'una línia de suaus descensos des de 2000, en el 2005 a Catalunya i Espanya, la congestió ha augmentat lleugerament respecte 2004, com a conseqüència de l'augment de la pendència i la pèrdua de capacitat resolutive. Contràriament, la demarcació de l'ICAB ha disminuït sensiblement la seva congestió.

Encara que durant l'any examinat s'hagi millorat la pendència, això no significa, forçosament, que s'alleugereixi en congestió. La demarcació de l'ICAB destaca per tenir més baixa congestió judicial.

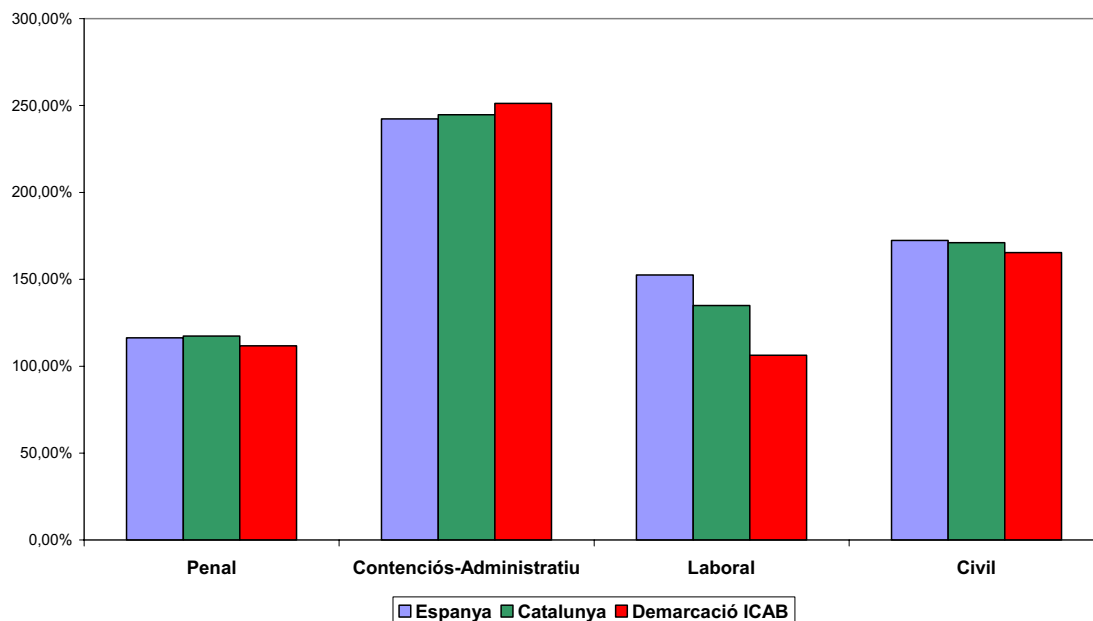
TAXA DE CONGESTIÓ. DEMARCACIÓ ICAB

Si ens fixem en l'evolució dels darrers 6 anys, en adonem que les taxes dibuixen una línia de descensos fluctuants, en funció, evidentment, de la resolució, tot i que, una quasi repetició de les taxes en diversos anys ens poden indicar que la taxa de congestió no patirà més canvis, a excepció que ens prengui alguna mesura addicional (creació de jutjats nous, reestructuracions relacionades amb les executòries, etc).

La jurisdicció més congestionada als tres territoris comparats, malgrat té una capacitat resolutòria per sobre de la taxa d'equilibri, és la jurisdicció contenciós-administrativa, seguida de la civil, la social i la penal. (veure apartat corresponent a les jurisdiccions).

TAXA DE CONGESTIÓ MITJANA 2000-2005 PER JURISDICCIONS

La congestió en aquesta jurisdicció la podem qualificar d'endèmica i és una herència provocada per la inexistència de jutjats del contenciós-administratiu fins 1998.

Aquests jutjats, tot i estar previstos en la Llei de Demarcació i Planta Judicial de 1988, no es varen instaurar fins deu anys més tard.

Això va permetre iniciar el camí per a la seva resolució. Malgrat això, avui en dia encara continua havent-hi greus problemes de congestió.

El funcionament dels òrgans judicials

Aquest apartat es refereix al funcionament intern dels jutjats, des del punt de vista de l'eficàcia i l'eficiència del servei públic de la justícia. Tant els indicadors que es fan servir com les dades emprades han estat obtingudes de les bases estadístiques i dels resums anuals del Consejo General del Poder Judicial.

Aquestes dades s'emmarquen en un estudi qualitatiu dut a terme per aquest organisme, amb la voluntat d'aprofundir en la qualitat de la justícia,

ja que ni el mer recull de dades judicials ni les anàlisis macroestadístiques són suficients per detectar problemàtiques i millorar el funcionament i la qualitat d'aquest servei.

No obstant això, considerem que els indicadors emprats, malgrat tenir una utilitat precisa, no són suficients per un estudi acurat del fenomen. Hi ha variables que no és tenen suficientment en compte com són la naturalesa dels assumptes i les dificultats processals i substantives inherents a aquests, entre altres variables, que influeixen sensiblement en la capacitat resolutiva d'un òrgan judicial o en la seva pendència o congestió. En definitiva, l'estudi qualitatiu és la clau per comprendre la situació dels òrgans judicials i proposar-ne solucions.

La informació que serveix de base a aquesta memòria s'ha de completar amb les dades recollides en les enquestes realitzades pel nostre Col·legi d'Advocats als jutjats de Barcelona i que està previst, s'estenguin a tots els òrgans judicials de la demarcació de l'ICAB.

Així, doncs, queda per una futura memòria més exhaustiva i qualitativa, l'obtenció completa de les dades relatives als indicadors de qualitat judicial.

Finalment, cal afegir que l'orientació dels indicadors de qualitat que consten en el Consejo General del poder judicial tendeixen a focalitzar, excessivament, en els aspectes de la rendibilitat i l'eficiència judicial.

No hem d'oblidar que la finalitat d'aquest servei que es presta al ciutadà no és altre que fer justícia, amb totes les garanties pel justiciable. Si bé, es podrà millorar en les aplicacions tecnològiques, en una major organització i coordinació entre els jutjats i tribunals o en un major rendiment judicial, caldrà tenir sempre present el sistema de garanties, base de la nostra democràcia, que és planteja com un imperatiu indepassable.

Els indicadors del funcionament són:

- la carrega de treball
- els mòduls de dedicació

- els temps de resposta o durada mitjana (en mesos) del procediment
- la taxa de sentència
- la taxa d'executòries
- Recursos
- executòries

Cal dir que en aquest apartat de l'informe només es realitzarà una menció general a cadascun d'aquests indicadors, explicant la manera en què han estat obtinguts i resumint algunes de les informacions que el CGPJ va oferir a la última de les seves publicacions.

L'anàlisi fet des del punt de vista del Col·legi d'Advocats, es realitzarà detalladament a cada jurisdicció, donat que, com veurem, la mitjana global distorsiona en bona mida els resultats més importants.

La càrrega de treball

És la mitjana d'assumpes ingressats o registrats en un òrgan judicial durant un any.

El Consejo General del Poder judicial fa servir aquesta dada per calcular els mòduls d'entrada d'assumpes dels òrgans judicials.

A la vegada, aquests són tingut en compte per veure quan òrgans han superat l'entrada mitjana d'assumpes durant aquell any, i per valorar la seva capacitat resolutiva.

La fórmula emprada per calcular aquesta mitjana és el total d'assumpes ingressats dividit pel nombre d'òrgans que hi ha en el territori.

Tot i que el Consejo no ho fa, caldria posar aquesta dada quantitativa amb la qualitativa, és a dir, amb la naturalesa dels assumpes i la seva complexitat processal, amb la finalitat de tenir una idea més exacte del tipus de càrrega que suporta un òrgan judicial.

Durant l'any 2005, a l'Estat espanyol, la càrrega de treball ha augmentat en un 2.5%, mentre que, en l'any 2004 respecte 2003, va ser del 1.12%. Aquesta dada, considerada en global, no dóna una idea precisa dels assumptes que suporta un jutjat o tribunal. Així, les sales civil i penal del Tribunals Superiors de Justícia del conjunt de l'estat han ingressat, tants sols, 60 assumptes, mentre que els d'instrucció n'han ingressat 6.141 assumptes.

En l'any examinat, gairebé tots els òrgans judicials superen poc o molt els mòduls d'entrada òptims. Els que, percentualment, els superen en més del 30 per cent de la mitjana són els jutjats de família, els de menors, els jutjats de vigilància penitenciària, l'Audiència Provincial (secció penal) i els de primera instància.

Els jutjats penals superen aproximadament en un 20% els mòduls d'entrada. Recordem que a Catalunya els jutjats de menors són uns dels òrgans judicials més congestionats (2.44), juntament amb els jutjats de primera instància i instrucció (2.96). Fins i tot més que la mitjana espanyola situada en 2.18 pels jutjats de menors i 2.86 pels jutjats de primera instància i instrucció.

La dada més significativa és que no s'aprecia pràcticament variació respecte l'any anterior. Destaca el descens d'assumpes en la jurisdicció de vigilància penitenciària (9%), i de gairebé 5% en les Audiències provincials secció penal. Els jutjats de primera instància i en part en els jutjats mixtes han pujat el triple de la pujada mitjana prevista per l'any 2005.

A Catalunya, l'entrada mitjana d'assumpes per òrgan jurisdiccional se situa en 1.855 assumptes.

Un total de 345 òrgan superen el mòdul d'entrada el que representa un 68,59 % del total d'òrgans.

Respecte 2004, superaven el mòdul d'entrada 300 òrgans (61.60%), amb una mitjana d'assumpes de 1.836.

Pel que fa a la demarcació de l'ICAB, la mitjana d'assumpes ingressats, en el 2005, ha estat de 1.418.95 assumptes/òrgan, que representa un 5.78%

d'augment respecte de 2004, en que la mitjana era de 1.341.32 assumptes/òrgan.

El que la demarcació de l'ICAB compti amb un menor nombre d'assumptes per òrgan judicial, pot venir causat fonamentalment per un motiu: la demarcació de l'ICAB té numèricament més òrgans, però, en canvi també té més litigiositat que la mitjana catalana i l'espanyola.

Respecte a les comunitats autònomes comparades, cal dir que Catalunya és la segona comunitat en un percentatge més alt d'òrgans amb un excés d'assumptes, tants sols ens supera la comunitat valenciana amb 82.65% d'òrgans que superen el mòdul d'entrada.

Mòduls de dedicació

Aquest indicador mesura "la bona pràctica" dels òrgans judicials. En altres paraules, es valora si el rendiment d'un jutjat o tribunal és satisfactori.

Aquests mòduls es feien servir per a la determinació dels objectius i per les retribucions variables. Recentment, el Tribunal suprem ha eliminat aquesta pràctica.

Per valorar el nivell de rendiment mig o satisfactori de l'òrgan és té en compte, en primer lloc, l'entrada d'assumptes (és fa una reducció proporcional si el volum d'entrada és menor que la resta d'òrgans de la seva especialitat).

En segon lloc, el fet que es tracti d'un tribunal (tres magistrats) o un òrgan unipersonal.

Finalment, és pren en consideració les incidències associades al lloc de treball: malalties, maternitats, trasllats, etc, que distorsionen inevitablement els càlculs.

Pel que fa a la mitjana espanyola, per regla general, es resolt uns dos terços del total dels assumptes. Com hem indicat amb la taxa de resolució,

durant l'any 2005, hi hagut una lleugera disminució de la capacitat resolutiva respecte l'any anterior.

A nivell estatal, els òrgans que compleixen els mòduls de dedicació són, paradoxalment, els que suporten més càrregues de treball: els jutjats de primera instància i instrucció, jutjats de família i jutjats d'instrucció. Cada any se superen. Això ens dur a afirmar que la congestió galopant de la jurisdicció dels òrgans civils de primera instància no pot ser atribuïda al baix rendiment judicial, ja que el jutges, dit planerament, compleixen.

Destaca la mala posició dels jutjats de menors que amb un 23.29 per cent són els penúltims més mal situats, davant de l'Audiència provincial, secció civil (21.18). Recordem que, a més, els primers són una jurisdicció especial molt congestionada.

La congestió de la jurisdicció contenciós-administrativa, no sembla que es pugui explicar pel baix rendiment dels titulars dels òrgan judicials, ja que aquests se situen en cinquena posició entre els que tenen més bon rendiment.

Temps de resposta en mesos

La rúbrica "temps de resposta", es refereix a la projecció matemàtica del termini que s'estima prudencial per la resolució d'un assumpte. Els factors que és tenen en compte són: la capacitat resolutiva de l'òrgan en l'últim any, els assumptes en tràmit al finalitzar l'any i el temps que s'ha emprat per resoldre els assumptes durant l'any.

Aquesta dada serà estudiada més detingudament a cada jurisdicció, tenint en compte també les dades de les que disposa l'ICAB.

A Espanya, la mitjana de temps de resposta en l'any 2005, se situa en una mica més de 5.54 mesos, que suposa un empitjorament respecte de 2004 (5.44) i 2003 (5.56).

Segons ens informa el Consejo General del Poder judicial, hi ha variables que distorsionen aquestes dades, com són: que el promig es fa de tots els

ordres jurisdiccionals. Si restéssim els que tenen una resposta més baixa: menors, vigilància penitenciària, tribunals superiors de justícia, es disminuiria el temps de resolució en 8 dècimes. Malauradament, aquests s'han d'incloure, d'altra manera, distorsionariem una bona part important de la informació.

Resulta evident que una de les claus per calcular el temps de resposta és, entre altres variables, el procediment.

Així, com més garantista sigui el procés (per exemple, la possibilitat d'interposar recurs contra interlocutòries o providències) més es pot allargar el temps de resolució. El número de parts o interessats en la causa endarrerirà inevitablement el veredictes definitiu.

El percentatge d'òrgans que durant 2005 varen respectar la mitjana òptima situada en 5 mesos, era d'un 55%, front els 57% de l'any anterior. Els òrgans més ben situats són: els col·legiats (Audiència provincial i algunes de les sales del Tribunal Superior de Justícia) i els pitjor classificats, la sala social del Tribunal Superior Justícia i la jurisdicció contenciosa.

Respecte els primers, la raó probable és que constitueixen la segona instància en les respectives jurisdiccions, són òrgans col·legiats, i, per exemple, en matèria penal, coneixen dels assumptes més greus que, generalment, constitueixen un percentatge baix respecte el total dels assumptes penals. El Consejo no fa cap referència al temps de resposta dels jutjats de violència sobre la dona pel 2005.

Pel que fa a la jurisdicció contenciós-administrativa, la especificitat de la normativa processal, l'alta congestió existent, el fet de que els assumptes superen el mòdul d'entrada i l'escàs nombre d'òrgans judicials, podria explicar la duració excessiva del procediments.

El temps de resposta per mesos a Catalunya està bastant per sobre de la mitjana de les altres comunitats autònomes i de l'ideal o el desitjat que, com hem dit, se situa al volant de 5 mesos. Així, la nostra comunitat, malgrat ha millorat en un -1.43% respecte 2004, es manté en 6.19

mesos/assumpte. De les comunitats comparades som els que tenim els pitjors resultats.

La taxa de sentència

Les dades corresponents a les sentències emeses ja ha estat àmpliament comentat en un apartat anterior.

Tot i així, pot insistir-se en el fet que resulta sorprenent observar el nivell de resolució per sentència tant baix en relació al total d'assumptes resolts que gira en torn al 20%.

Com s'ha vist abans, les jurisdiccions en les quals es dicten més sentències són: la social, seguida de la contenciós-administrativa, la civil i, per últim, la penal.

És paradoxal que la jurisdicció que dicta menys sentències sigui la penal, precisament perquè és la jurisdicció on l'acció és menys disponible. El fet que la majoria de delictes siguin perseguibles d'ofici i l'omnipresència del Ministeri fiscal, que actua sota el principi de legalitat, en gairebé tots els procediments, impedeixen resolucions negociades extrajudicials.

Recursos

L'interès d'exposar els recursos resideix en la qualitat de les resolucions, és a dir, el nombre de confirmatòries o revocatòries de les sentències de primera instància.

En línies generals, els òrgans judicials superiors dicten resolucions que confirmen els veredictes dels inferiors i la tendència és que cada any augmentin.

Per exemple, en la jurisdicció penal, a Catalunya, el nombre de resolucions confirmatòries ha augmentat en un 2.46 per cent pel que fa als recursos d'apel·lació davant de l'Audiència provincial. La jurisdicció de menors és,

dintre de la jurisdicció penal, on consta més aconseguir una revocació de la sentència de primera instància (77.49%).

Pel que fa als recursos de Cassació, les resolucions confirmatòries han suposat el 87.35% del total de recursos, un 4.35% més que l'any anterior. (veure apartats corresponents a jurisdiccions).

Executòries

Aquest apartat serà també analitzat més detingudament jurisdicció a jurisdicció, atès que, com ja s'ha comentat al llarg d'aquest capítol, la situació generada per les execucions malgrat no es té en compte per a valorar la congestió, molt probablement, sigui una de les seves causes principals.

La importància a més de fer esment a aquests assumptes ve condicionat pel fet que, en moltes ocasions, la resolució real d'un determinat conflicte pel ciutadà, no queda definitivament clos fins que precisament, l'executòria arriba a la seva finalització i, per tant, tenim una altra dada que caldria examinar quan del que es tracta és de parlar de taxes de resolució des del punt de vista del ciutadà.

L'advocat sap que, en una multitud d'ocasions, és molt més difícil impulsar un procediment quan es troba en fase d'execució que quan està a les seves primeres fases.

En general, la situació dels jutjats d'execucions i dels jutjats i tribunals sentenciadors, en els casos dels partits judicials on no hi hagi un òrgan judicial específic que les tramiti, és catastròfica.

Per exemple, la mitjana espanyola de resolució d'una executòria està en 29.24 mesos. A Catalunya d'un total de 72.554 sentències dictades durant 2005 pels òrgans de primera instància d'aquesta jurisdicció, han ingressat en el jutjats d'executòries i altres òrgans judicials que en fan les funcions, 58.846 i s'han resolt 50.821. Malgrat que la dada sembli bona, cal afegir

que li resten pendents de tramitar 174.120 executòries que s'acumularan a les que s'ingressin en el 2006.

Catalunya és de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol la que presenta la durada mitjana de tramitació de les executòries més alta 35.23 mesos, per una mitjana nacional de 29.24 mesos. La fiscalia General de l'Estat ha denunciat aquesta situació en la seva memòria. Sembla que s'han pres mesures aquest any per alleugerir la càrrega dels òrgans jurisdiccionals encarregats de tramitar i resoldre les executòries.

Finalment, el retard en la tramitació i execució de les sentències no és imputable, exclusivament, als jutjats d'execucions o els jutjats sentenciadors, sinó també el mateix justiciable. Per exemple, retards per pagar les responsabilitats civils i penals dels condemnats, imputable a l'administració pública quan realitza els tràmits per comprovar els mitjans econòmics del condemnat en un tràmit d'insolvència.

3.- La qualitat del servei

Arribats a aquest punt, cal analitzar la qualitat del servei públic de justícia des del punt de vista dels justiciables i dels lletrats que treballen en els jutjats i els tribunals catalans.

Com ja s'ha dit, la font d'informació per analitzar aquest aspecte és doble: d'una banda, l'enquesta de seguretat pública de Catalunya publicada i presentada el desembre 2006 pel departament d'Interior i, de l'altra, la informació recollida per les enquestes dutes a terme pel col·legi d'advocats de Barcelona als jutjats de Barcelona durant els mesos de novembre i desembre 2006.

L'objectiu de l'enquesta era esbrinar els dies de la setmana en que se celebren més judicis, els retards en les celebracions dels judicis i els seus motius. Així com totes les queixes relacionades amb els assenyalament judicis, manifestats tant pels lletrats com els usuaris de la justícia.

Per últim, afegir la informació facilitada per la Comissió de relacions amb l'administració de justícia del nostre col·legi.

Aquesta comissió creada amb l'objectiu de promoure i/o participar en els projectes que tinguin com objectiu la col·laboració entre diferents organismes i les relacions amb l'administració de justícia, recopila i canalitza les queixes formulades pels lletrats i que són disfuncions que es verifiquen a qualsevol administració, inclosa l'administració de justícia.

Tot i que l'àmbit d'actuació del col·legi se circumscriu a la ciutat de Barcelona i als territoris que pertanyen a la demarcació de l'ICAB, pensem que el funcionament i la qualitat del tracte dels jutjats que l'integren és una mostra representativa del que pot arribar a ser el funcionament de l'administració de justícia, com a mínim a la província de Barcelona.

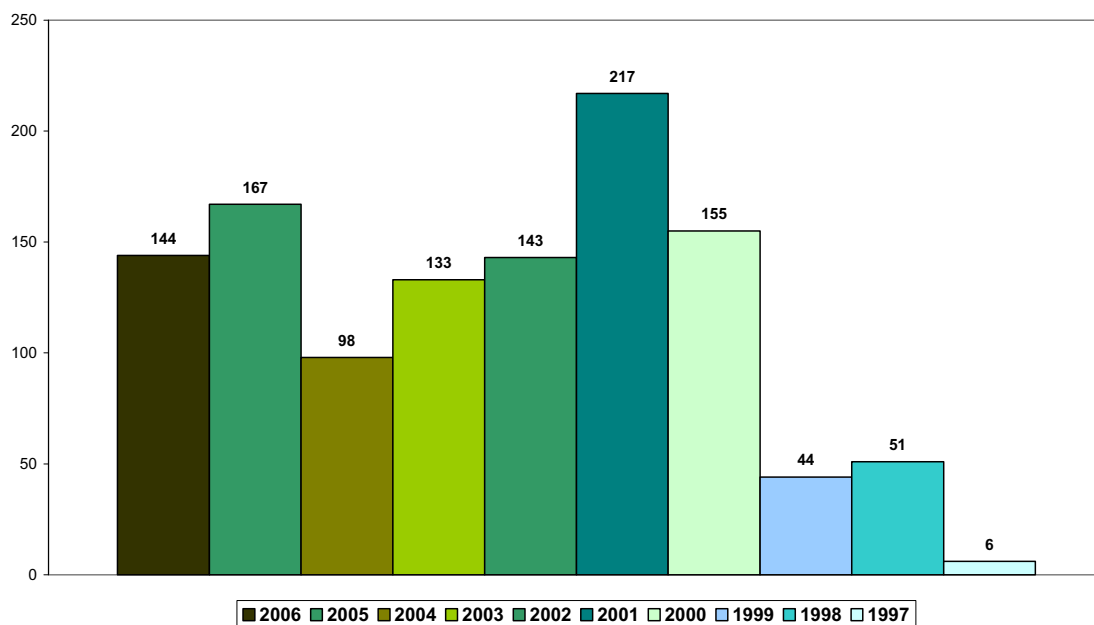
Cal dir que, en cap cas, són conclusions definitives, sinó que constitueixen una primera aproximació al funcionament dels òrgans judicials ja que la recerca és troba encara en una fase incipient.

Segons les dades de la comissió de relacions amb l'administració de justícia del col·legi d'advocats de Barcelona, el lletrat que actua a la demarcació de l'ICAB planteja cada cop més queixes en relació al funcionament de l'administració de justícia. Malgrat això, no existeix encara un veritable costum de fer arribar a la comissió les disfuncions detectades en els òrgans judicials, i aquestes resten com un afer de passadissos.

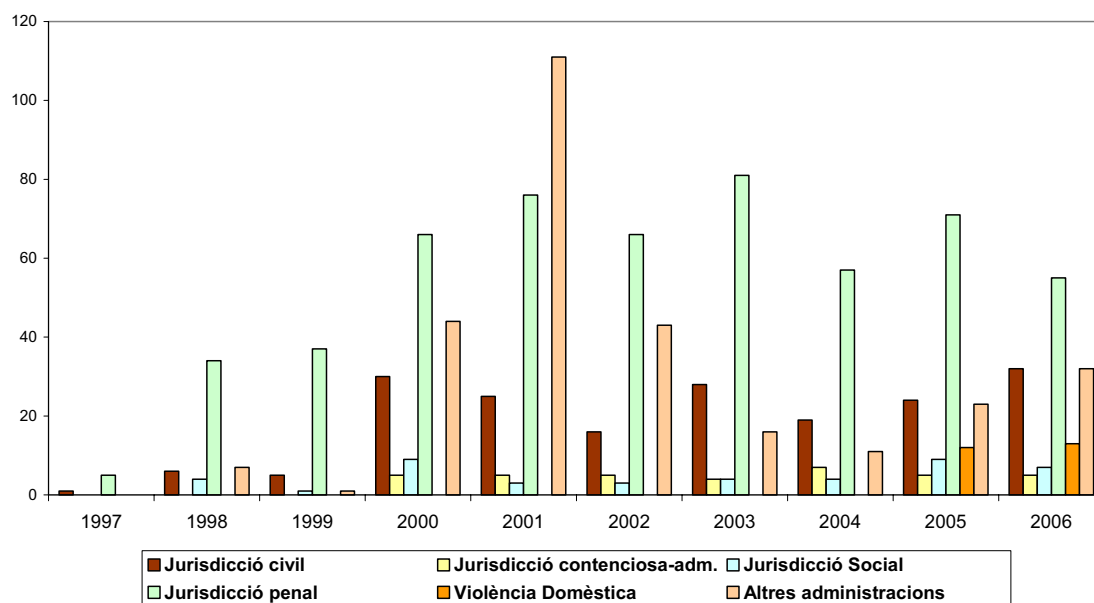
La creença, juntament amb el conformisme, que el mal funcionament dels òrgans judicials forma part de l'activitat diària de la nostra sistema judicial, des de fa anys (i fins i tot segles), provoca que la mobilització dels advocats sigui molt baixa.

Les queixes en els darrers 10 anys ha anat augmentant progressivament, encara que amb fluctuacions, en funció de la litigiositat i les reformes processals ocorregudes en les jurisdiccions, que sempre són, en uns primers moments, font d'inestabilitat i confusió.

EVOLUTIVA DEL NUMERO DE QUEIXES

QUEIXES A L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTICIA ARRIBAS A LA COMISSIÓ DE RELACIONS AMB L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTICIA DE L'ICAB

Com es pot observar en la gràfica, la jurisdicció penal és la jurisdicció que més queixes ha rebut en els darrers deu anys, seguida de la jurisdicció civil. La contenciós-administrativa i la social ocupen una darrera posició i estan molt igualades. Cal dir que l'administració pública se situa darrera de la jurisdicció penal encara que, en el 2001, va ser font de molt conflictes.

Pel que fa a la jurisdicció penal, l'any més problemàtic va ser el 2003, la qual cosa coincideix en que la litigiositat va ser més alta en la demarcació de L'ICAB (taxa de litigiositat 142.40) i es va posar en funcionament, la reforma que va introduir els judicis ràpids (Llei 38/2002, 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei 1/1982 sobre procediment per l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat i, la llei orgànica 8/2002, de 24 d'octubre, complementaria de l'anterior).

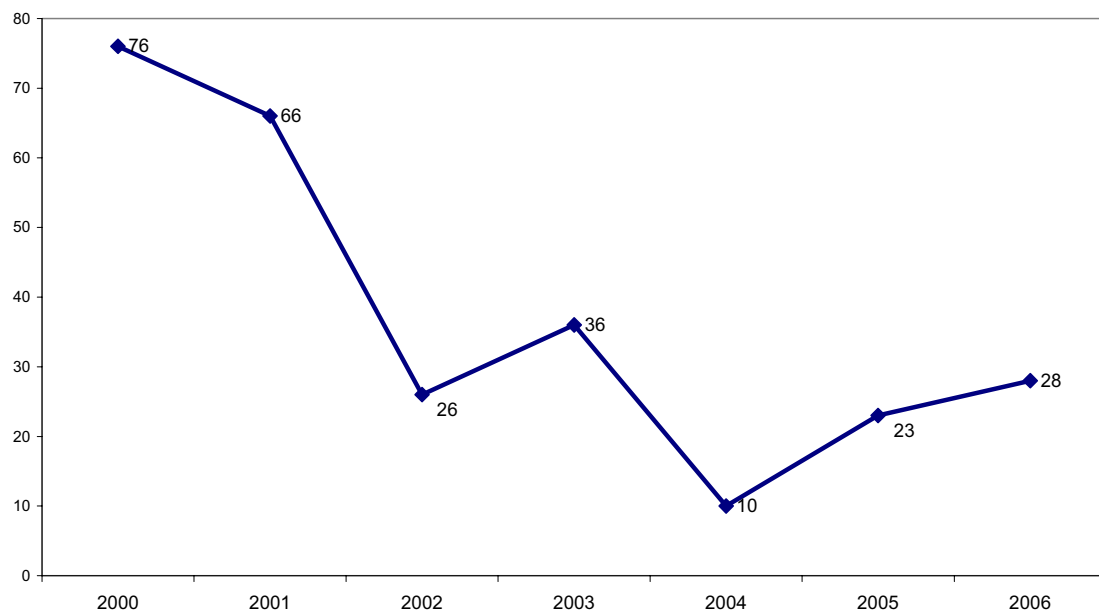
Cal remarcar que durant l'any 2005, la litigiositat penal a la demarcació de L'ICAB ha estat la més alta dels darrers sis anys, (143.95%), però, el nivell de conflictivitat respecte el funcionament dels jutjats soferta pel lletrat ha estat inferior que a l'any 2001 i 2003.

Les queixes més sovint plantejades durant els 10 darrers anys de funcionament de la comissió (CRAJ) són:

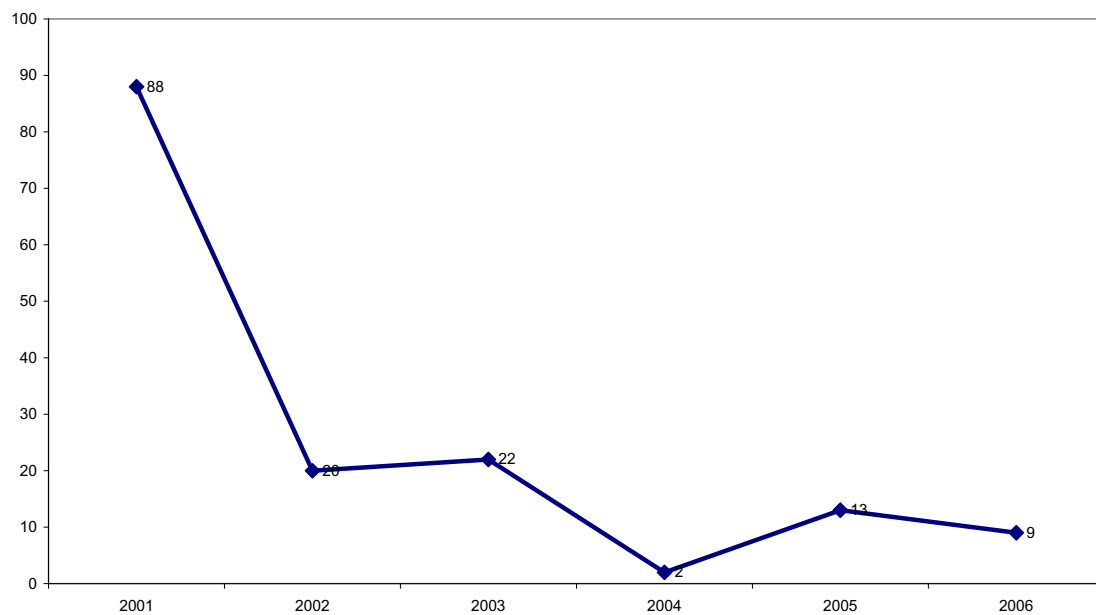
- El tracte desconsiderat envers l'advocat.
- Retard injustificat a l'hora de celebrar el judici.
- Disfuncions en el nou jutjat de violència de la dona
- Actuacions dels mossos d'Esquadra.
- No donar trasllat de l'atestat a l'advocat o no expedir còpies del procediment.
- Instal·lacions deficientes
- Retràs en la tramitació.
- Negativa a la suspensió del judici.

- Manca de reciprocitat en el temps d'espera
- Conculcació del dret de defensa
- Manca d'informació

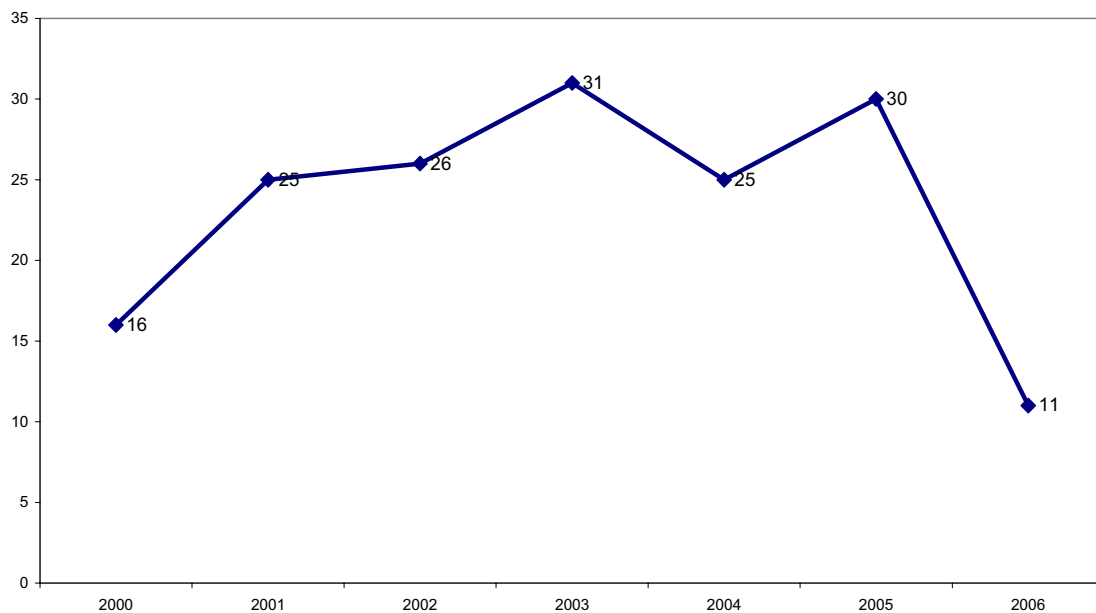
QUEIXES PER TRACTE DESCONSIDERAT

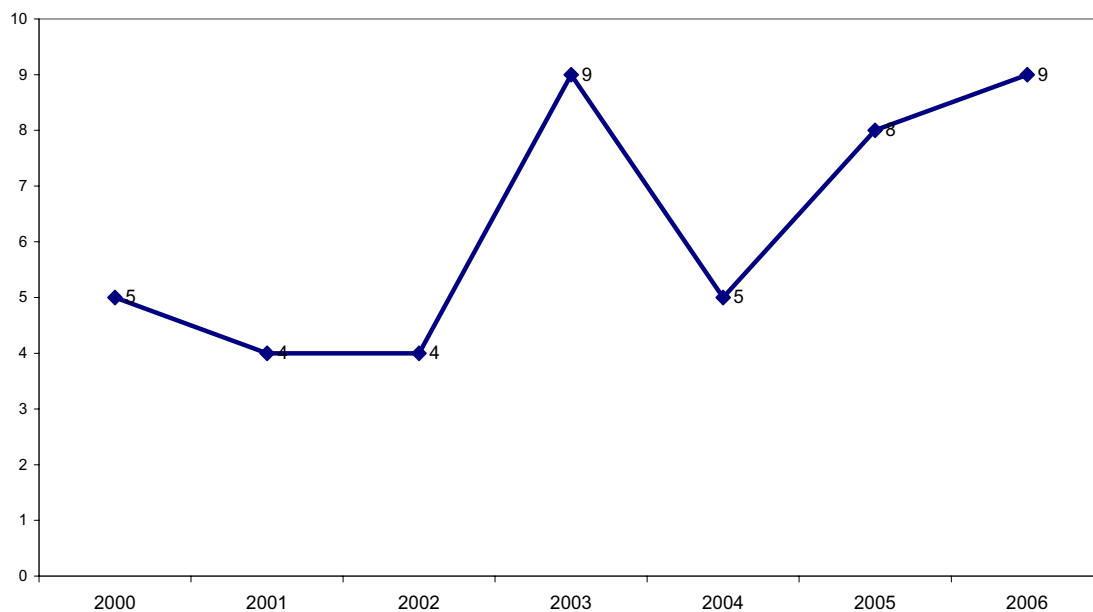
IMPOSSIBILITAT D'ACTUACIÓ

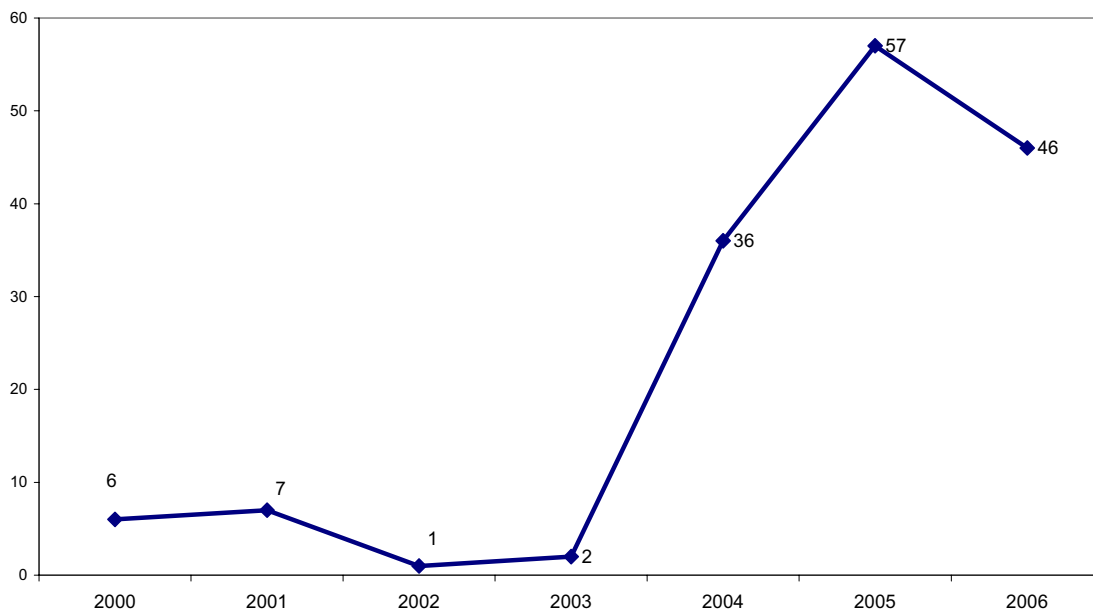
RETARD INJUSTIFICAT

NEGATIVA A LA SUSPENSÍO

INCIDÈNCIES DIVERSES

En termes generals, i pel que fa al motiu més habitual en l'últim any relacionat amb el tracte desconsiderat, prové fonamentalment de jutges, magistrats i funcionaris, sobretot durant la celebració dels assenyalaments.

Per tal d'evitar aquest tipus de conflictivitat el Col·legi d'Advocats de Barcelona va impulsar l'any 2001 la creació d'una Comissió Mixta que aquest passat any 2006 ha rebut un nou impuls.

Entre d'altres funcions, la Comissió Mixta té com a objectius:

1. Establir un diàleg fluid, seriós, i institucionalitzat per tal d'intentar millorar la situació actual de l'Administració de Justícia i garantir el bon funcionament de la mateixa.
2. Crear un canal de comunicació àgil i eficaç, que permeti vehiculitzar els problemes, queixes o suggeriments relatius al funcionament o a la dinàmica diària de l'Administració de Justícia que jutges i advocats vulguin posar de manifest.
3. Establir un marc d'actuació conjunta entre Tribunal Superior de Justícia i el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, per tal de garantir el bon funcionament de l'Administració de Justícia i així oferir un millor servei al ciutadà i a la societat en general.

En aquesta línia el passat el 29 de novembre de 2006, aquesta Comissió va celebrar una reunió sota el títol "Conclusions sobre la suspensió de celebracions en cas de coincidències. Ordre de prelació. Suspensions per maternitat".

En aquesta reunió van participar:

Excma. Sra. Sílvia Giménez-Salinas Colomer
Degana
l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona

Excma. Sra. M. Eugènia Alegret Burgués
Presidenta
Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

Il·lm. Sr. Pere Lluís Huguet Tous
President
Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya

Representants de la Junta de Govern de l'ICAB

Magistrats de les diferents jurisdiccions,

Altres participants.

El motiu d'aquesta reunió, va ser intentar solucionar un dels conflictes que causa major preocupació entre les lletrades, com és la suspensió d'un judici per raó de maternitat.

Així mateix, durant l'any 2006, s'observa una tendència dels diferents actors que treballen en l'Administració de Justícia (en concret, Jutges/magistrats, advocats/procuradors i fiscals) a formar-se i treballar independents, a la manera de compartiments estancs; sense interès per quina és la tasca i les necessitats de cada col·lectiu.

El conveni signat amb l'Escola judicial en el 2005, pretén apropar els professionals de la judicatura envers l'advocacia, i a l'inversa, amb la finalitat de crear l'empatia necessària que, de ben segur, redundarà en benefici de l'administració de justícia i la qualitat del servei que es dona al justiciable.

També el Col·legi d'Advocats de Barcelona i el Col·legi de Procuradors han apostat per un major enteniment, amb la creació d'un acord de col·laboració per tal de solucionar els problemes que afecten a ambdós col·lectius. Recentment, s'ha creat una comissió o grup de treball amb la finalitat de treballar en aquest sentit.

D'altra banda, amb el Col·legi de Registradors també s'ha signat un Conveni amb la finalitat de treballar conjuntament i de manera més eficaç en l'àmbit del registral. A principis de gener 2007, s'ha creat una nova comissió de treball ICAB-Col·legi de Registradors. Un dels principals punts acordats és el compromís dels registradors de contestar per via telemàtica les consultes que, fins al moment, es feien de forma presencial i prèvia cita. Amb aquesta nova mesura s'evita que l'advocat s'hagi de desplaçar i s'estalvia temps.

Pel que fa al valoració del funcionament dels jutjat de la nostra demarcació, L'ICAB va posar en marxa una enquesta entre els advocats per tal de valorar un dels aspectes fonamentals de l'Administració de Justícia i que no és un altre que les disfuncions que es produeixen en la celebració dels judicis.

Sense perjudici de millorar les dades obtingudes, ja que l'estudi iniciat encara es troba en fase de desenvolupament, poden avançar-se alguns resultats.

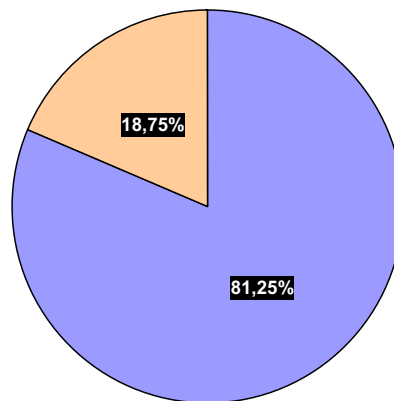
Cal tenir en compte que, en aquesta fase inicial de l'estudi, s'ha observat només quin ha estat el nivell d'incidències en la celebració del primer assenyalament.

Tot i així, s'ha pogut copsar també quins són els dies preferentment utilitzats per l'assenyalament de les vistes, així com la cadència o temps que passa entre cadascun dels judicis inicialment assenyalats.

És precís també tenir en compte que només s'ha considerat com a retard, allò que ultrapassa els 15 minuts inicials, doncs s'entén aquest temps com el temps de cortesia habitual.

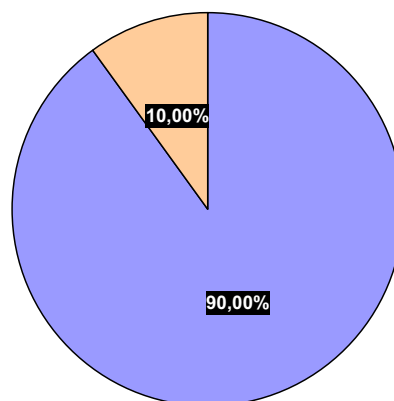
Els jutjats en el que es dóna un percentatge més alt de suspensions en el primer assenyalament és el que correspon als Jutjats d'Instrucció, seguit del social i del penal.

PERCENTATGE DE CELEBRACIONS PRIMER ASSENYALAMENT.
JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

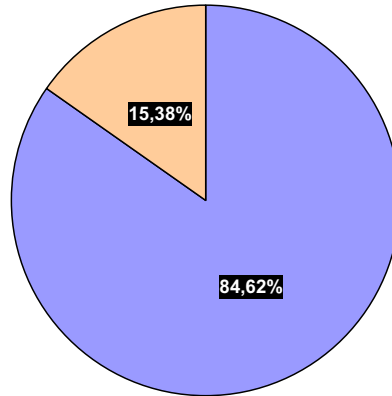
■ Judicis celebrats ■ Suspès

PERCENTATGE DE CELEBRACIONS. PRIMER JUDICI ASSENYALAT.
JUTJATS DEL PENAL

■ Judicis celebrats ■ Suspès

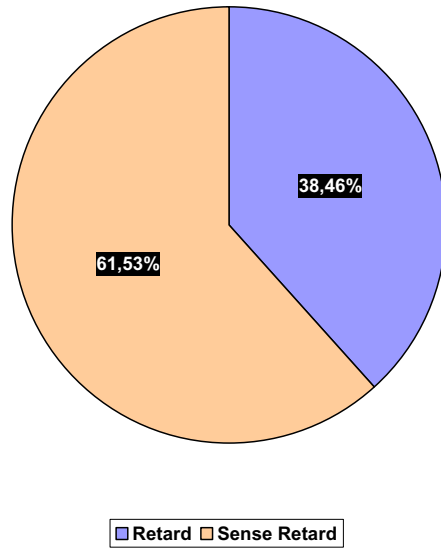
PERCENTATGE DE CELEBRACIONS. PRIMER JUDICI ASSENYALAT.
JUTJATS DEL SOCIAL

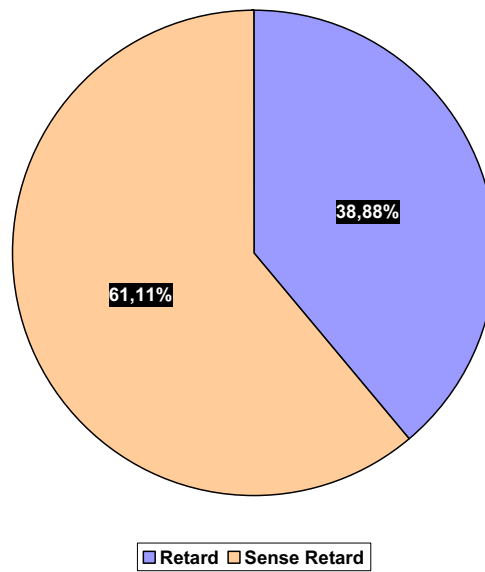
■ Judicis celebrats ■ Desistit/Suspès

Ara bé, pel que fa al retard en l'inici del primer assenyalament, és l'àmbit dels Jutjats del Social, on més es detecta aquesta incidència.

PERCENTATGE RETARD PRIMER ASSENYALAMENT
JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

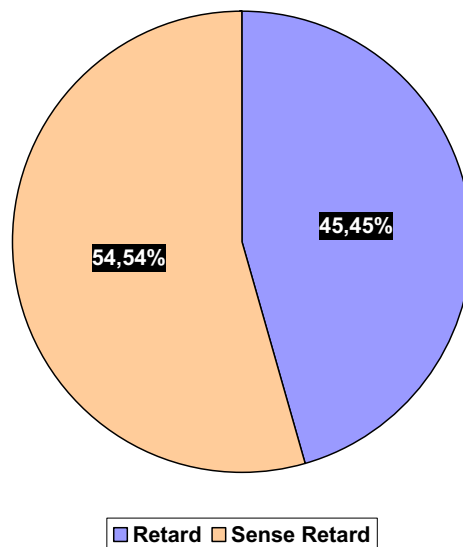

PERCENTATGE DE RETARD EN EL PRIMER ASSENYALAMENT
JUTJAT DEL PENAL

PERCENTATGE DE RETARD EN EL PRIMER ASSENYALAMENT

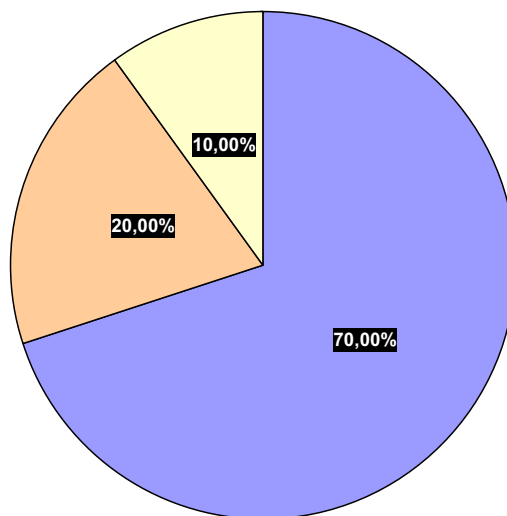
JUTJATS DEL SOCIAL

Causes imputables al Jutjat són les més habituals que explicarien el retard en termes generals amb una distribució desigual respecte cada ordre jurisdiccional.

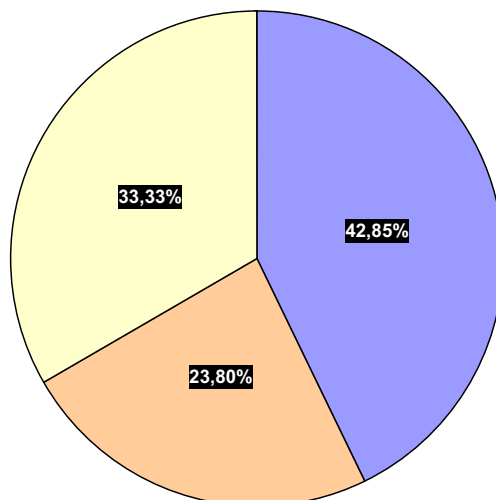
Tot i així, destaca un percentatge sempre per sobre del 20% de causes imputables a l'advocat.

MOTIUS RETARD
JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

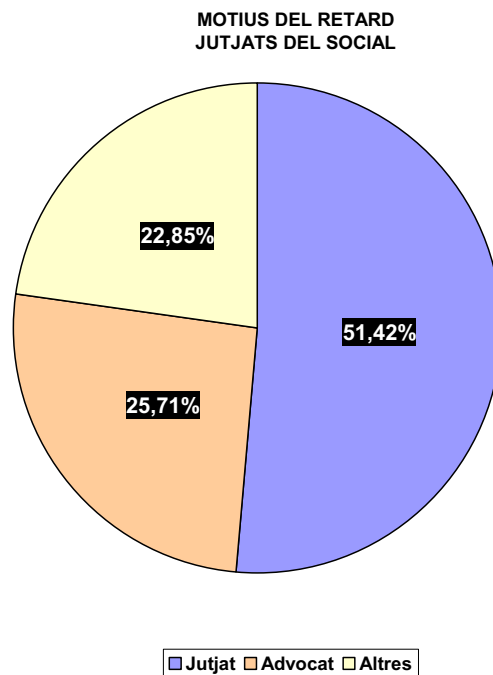

■ Jutjat ■ Advocat ■ Altres

MOTIUS RETARD
JUTJATS DEL PENAL

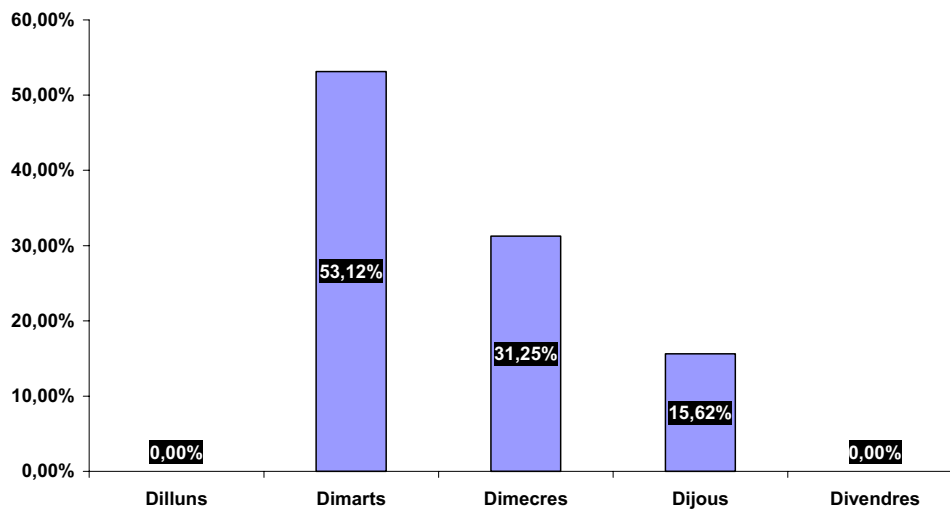

■ Jutjat ■ Advocat ■ Altres

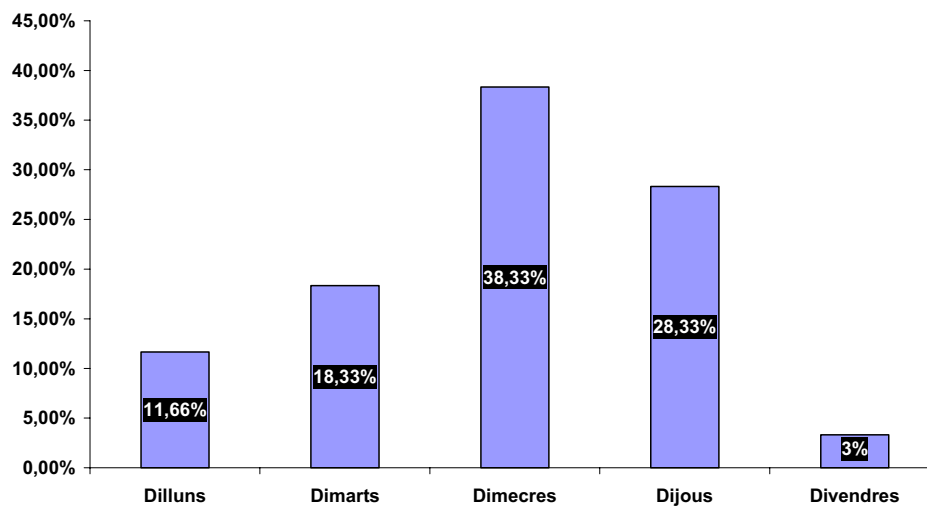

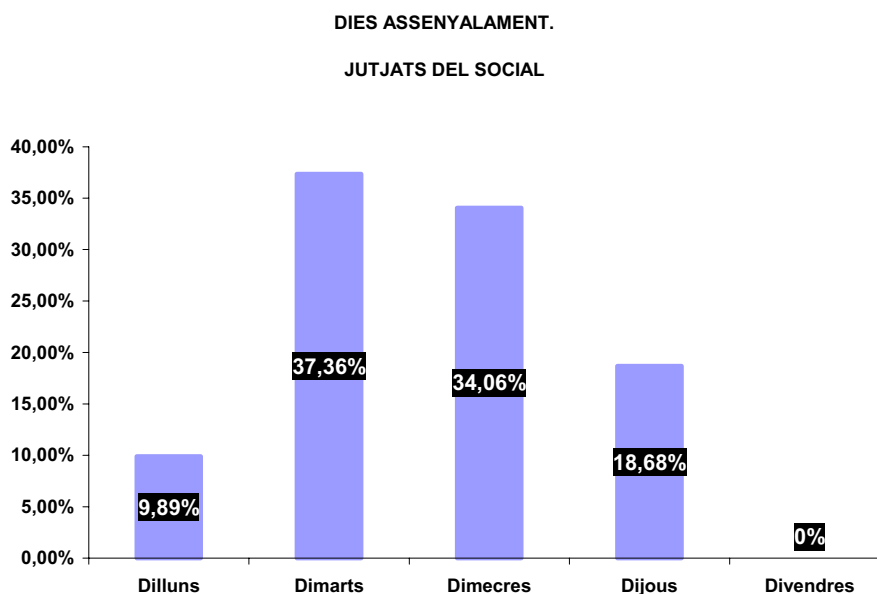
Una de les causes però que podria explicar aquesta taxa tan alta de retràs entre els advocats és el fet que fonamentalment, els diferents òrgans judicials assenyalen en dimarts i en dimecres les seves vistes.

DIES ASSENYALAMENT
JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

DIES D'ASSENYALAMENT
JUTJATS DEL PENAL

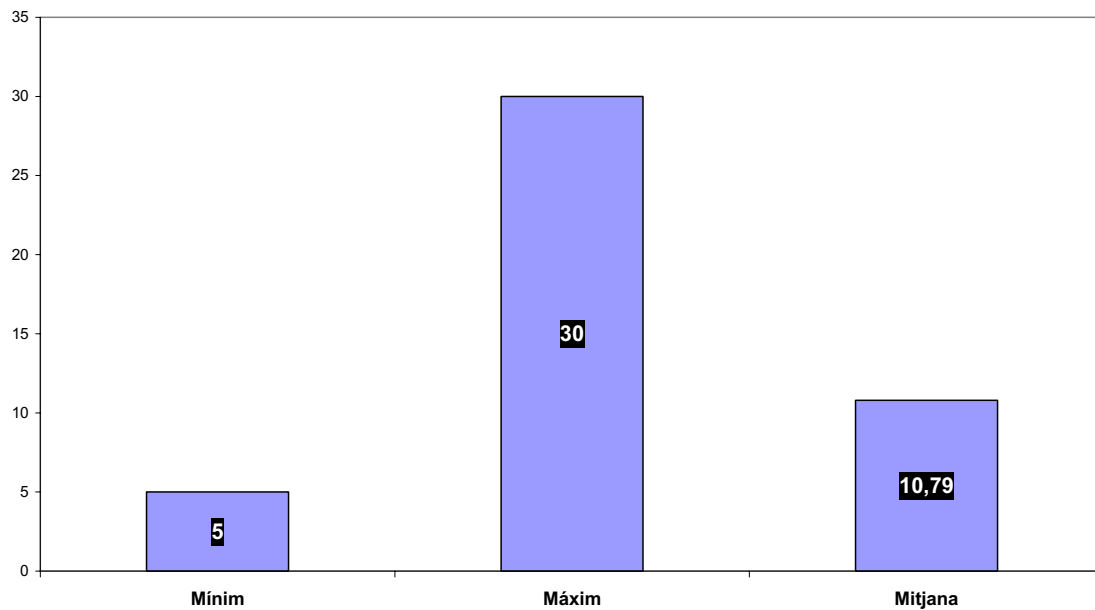
Cal recordar que un dels motius principals de queixa detectats a la CRAJ és la negativa del jutjat o tribunal a suspendre un judici, el que ve sol·licitat fonamentalment quan l'advocat té una coincidència.

L'advocat pot tenir al mateix temps diversos defensats als que atendre i, per tant, la possibilitat de coincidència quan la majoria d'assenyalaments es concentren en un o dos dies a la setmana són molt alts.

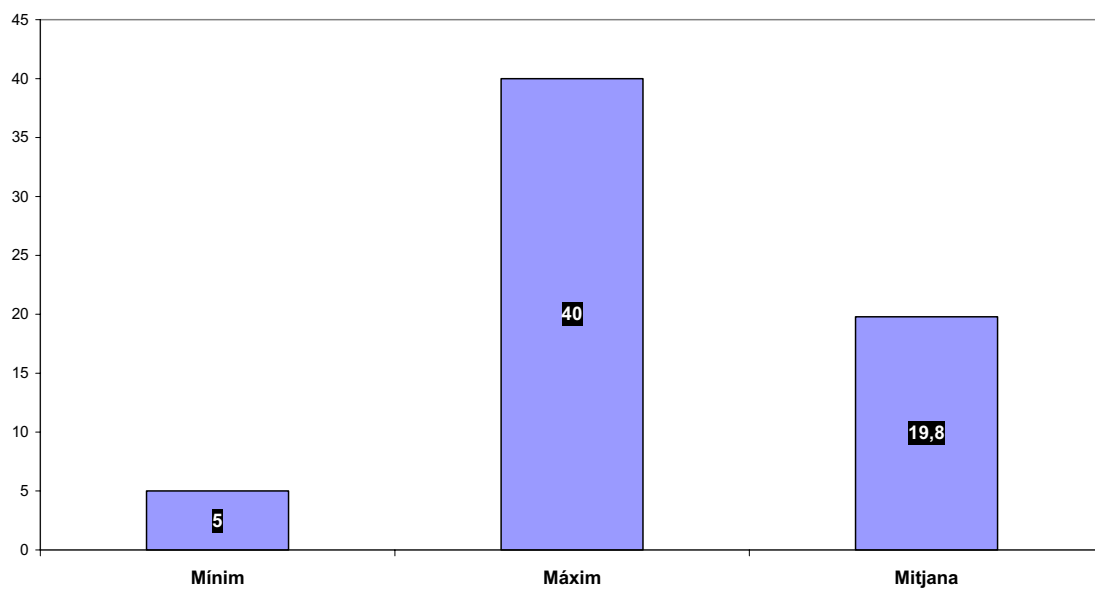
Les reticències que mostren alguns Jutjats i Tribunals a l'hora de suspendre un judici, d'altra banda també comprensible, pel que pot representar de molèsties a les altres parts o també pel que provoca de retards en el procediment; facilita que l'advocat intenti cobrir tots els assenyalaments malgrat això suposi un cert retràs en la compareixença.

En aquest sentit, si tenim en compte que el primer assenyalament acostuma a tenir un retràs considerable, i que el temps programat per a cada judici és en ocasions, absolutament minse, el resultat, sense dubte, és la imatge que té tot usuari de la Justícia respecte llargues hores d'espera als passadissos dels Jutjats.

CADÈNCIA ENTRE JUDICIS

CADÈNCIA ENTRE JUDICIS EN MINUTS
JUTJATS DEL PENAL

4.- Els usuaris de la justícia. L'opinió del ciutadà

Valors com la confiança en les institucions són difícils de mesurar. Malgrat tot existeixen estudis d'opinió que ens ajuden a confegir una visió d'aquests processos, i mitjançant aquests instruments i amb l'ajuda de certs indicadors podem acostar-nos a obtenir aquesta mesura. Pel que fa a la justícia, existeixen pocs indicadors coneguts que facilitin una mesura fiable de la confiança que genera entre la població del país.

Cal tenir present que les institucions de l'estat a Espanya, tenen un curt recorregut democràtic: escassament 30 anys (si prenem com a data la de l'aprovació de la Constitució del 78). Oblidem sovint que els únics períodes democràtics anteriors al període constitucional actual, descomptant les curtes experiències del convuls segle XIX, són els pocs anys que va durar la II República, i no sense etapes de forta carència democràtica. La recuperació de les institucions per al sistema democràtic (el que convencionalment anomenem transició democràtica) heretà deficiències que no han ajudat a la millora de la percepció que els ciutadans tenen d'aquestes institucions: llunyania del ciutadà, lentitud, burocràcia, lent desenvolupament de la participació ciutadana en l'administració de justícia, han estat bàsicament els elements, els tòpics, que han configurat aquesta percepció. Tenint present que l'article 117 de la Constitució Espanyola determina que la justícia emana del poble cal recordar que van passar pràcticament 20 anys entre la promulgació de la Constitució i el desenvolupament de la llei del tribunal del jurat, un dels instruments per antonomàsia representatiu de la participació popular en l'administració de justícia.

Per raons que aquest informe no pot abastar, podríem convenir que la justícia i l'administració de justícia a Espanya han estat un dels poders de l'estat més impermeable a la nova situació social i política iniciada el 1975 amb la mort del dictador. La modernització de l'aparell administratiu del poder judicial (arxiu, ofimàtica, us de les TIC's², llenguatge críptic o tècnic, idiomes cooficials, etc.) han estat un desenvolupament lent i pesant. Fets,

² Tecnologies de la informació i la comunicació.

que sumats a la vella sensació de llunyania que històricament a fet valer l'administració de justícia, no ha afavorit una millora de la seva imatge per part de la ciutadania.

Resulta significatiu que en l'Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya"³. Informe de resultats (GESOP), Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, 2006, en relació al record espontani, a la pregunta: "Em podria dir algun cas relacionat amb la justícia que vostè recordi, que hagi seguit o que li hagi cridat especialment l'atenció", les dades més significatives estan relacionades amb records amb un fort impacte mediàtic que han provocat alarma social i que es podrien agrupar en dos temes molt concrets, en primer lloc els referits a delictes d'agressió sexual, incloent l'assassinat, com abusos de menors per professors: 13,1%; maltractaments i abusos a dones: 9,6%; fugits relacionats amb assassinats i violacions: 4,5; segrestos, etc. I per l'altra banda els relacionats amb corrupció, malversació, prevaricació, terrorisme, etc. Per tant records que estan lluny de la problemàtica comuna de les persones que han estat vinculades per un o altre motiu amb la justícia, però que malgrat tot estructuren la seva imatge amb aquests referents tant impactants.

Per modificar la realitat és imprescindible la transparència, el coneixement causals els fenòmens i el contrast d'informació. Contrastar les dades que disposem ens haurà de permetre laborar instruments d'anàlisi més eficaços. Cal, doncs, contrastar el màxim d'informació possible.

Per fer aquesta aproximació hem fet servir les dades obtingudes pels estudis d'opinió que a nivell estatal realitza regularment el Centro de Investigaciones Sociológicas⁴ i per l'àmbit català, la ja esmentada enquesta que el Departament de Justícia de la Generalitat va presentar l'any 2006⁵. Es tracta de dos estudis que es complementen i que serveixen per dibuixar la imatge que la ciutadania té al voltant de la justícia. Volem assenyalar que

³ Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya"³. Informe de resultats (GESOP), Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, 2006,

⁴ Centro de Investigaciones Sociológicas: Barómetro diciembre 2005,16-dic-2005, nº estudio 2630 , tamaño 2491 ámbito nacional universo población española / ambos sexos / 18 y más años.
http://www.cis.es/cis/opencms/ES/1_encuestas/estudios/ver.jsp?estudio=5177

⁵ Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya". Informe de resultats (GESOP), Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, 2006,
http://www.gencat.net/justicia/temes/adjucat/adm_justicia/modernitzacio_admin/lilibre_verd/index.html

l'ICAB te previst d'establir un sistema de valoració del nivell de satisfacció dels usuaris de la justícia, principalment dels advocats que ens permetrà ajustar més aquesta imatge de la justícia i ens permetrà proposar mesures de millora.

En termes generals els resultats d'ambdós estudis ofereixen una opinió limitada de les institucions de les quals la de l'administració de justícia obté uns nivells de confiança preocupants.

A tall d'exemple comentarem algunes de les dades més significatives d'aquest baròmetre corresponent a finals de 2005, per tant amb una vigència relativament recent, i que la vàlida com a referent, a més que la complementa temporalment a l'estudi del Departament de Justícia.

D'acord amb les dades obtingudes pel Centro de Estudios Sociológicos en el baròmetre d'opinió de desembre de 2005, l'opinió que els ciutadans tenen de algunes institucions bàsiques de l'estat, en el nostre cas respecte de l'administració de justícia, ens hauria de fer replantejar algunes de les polítiques de les quals som actors i agents.

Pel que fa a l'estudi del Departament de Justícia: Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya". Informe de resultats (GESOP), aquest te un abast més ampli i d'un àmbit territorial més proper i correspon també a l'any 2005, i els resultats no són massa més optimistes.

La confiança

En l'enquesta d'opinió feta a nivell d'estat pel CES, el grau de confiança que els ciutadans tenen de l'administració de justícia es situa en el nivell més baixa de l'escala respecte de la resta institucions (pregunta 7⁶). Obté un 44,9% respecte al grau de "poca" confiança, i un 11,4% de cap confiança. El major grau (bastant) l'obtenen les forces de seguretat, que és la única institució –o conjunt d'institucions- que supera el 50% en aquest ítem, la resta es situa per sota del 35%, i també la única que supera el 10%

⁶ Pregubta 7: ¿Qué grado de confianza le merece a Ud. cada una de ellas: mucha confianza, bastante, poca o ninguna confianza?

(en aquest cas el 14,5%) en l'apartat de Molta confiança. La mala opinió i la desconfiança es consolida en el temps, el 57,7% dels enquestats pensa que la justícia no ha millorat en els darrers tres anys i que segueix igual. (pregunta 10⁷), per contra només un 13% creu que la situació és millor.

Aquesta desconfiança té un dels seus fonaments en la manca de mitjans (recursos humans i materials) per tal de desenvolupar la seva tasca. El 55,8% dels enquestats tenen aquesta opinió.

El 82,3% creu que manquen jutges, el 73,3% que calen millores instal·lacions i el 86,3% que cal més personal auxiliar.(pregunta 11⁸, pregunta 11a⁹,) només un 24,6% creu que es compta amb els mitjans necessaris.(pregunta 11).

L'estudi del Departament de Justícia: Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya". Informe de resultats (GESOP), aporta que la valoració sobre la justícia en general té un to baix: el 44,·% dels enquestats no la valora ni bé ni malament, en canvi el 34,25 la valora malament o molt malament.

El mateix informe assenyala: "De forma espontània, predomina la crítica general (res no funciona) i les queixes per la seva lentitud"¹⁰. El 17,8% dels enquestats opina que No funciona res be; el 34,7% opina que el pitjor és la lentitud en la tramitació dels plets.

L'arbitrarietat

Una de les claus per entendre el nivell de confiança és la percepció de l'arbitrarietat, a aquest respecte la pregunta relativa a l'aplicació de les lleis ens mostra com el 84% dels enquestats responen afirmativament a la

⁷ Pregunta 10: En comparación con hace dos o tres años, ¿diría Ud. que el funcionamiento de los Tribunales de Justicia es ahora mejor, igual o peor? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

⁸ Pregunta 11: En líneas generales y por lo que Ud. pueda saber, ¿diría que los Tribunales de Justicia español cuentan con los medios necesarios (personal, instalaciones, etc.) para desarrollar su labor o que les faltan medios? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

⁹ Pregunta 11^a: Procede de p11. Sólo a quienes creen que a los tribunales de justicia españoles les faltan medios para desarrollar su labor (2 en P11). Concretamente, ¿qué cree Ud. que les falta? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹⁰ Enquesta: L'opinió sobre l'Administració de Justícia a Catalunya, Informe de resultats, Juny de 2005, pàgina 19 CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

pregunta de si es fan diferències en funció de qui sigui la persona jutjada, per tant s'expressa un grau molt alt de desconfiança i una forta impressió de manca de credibilitat democràtica i d'arbitrarietat per part de la justícia i els jutges (pregunta 811). En aquest sentit la resposta quantificada és aclaparadora (del 84%) els que així ho creuen.

Respecte dels funcionament dels tribunals, l'opinió majoritària és d'un funcionament regular o dolent del mateix (pregunta 9¹²), amb un 35,6% i un 31,7% respectivament.

A l'estudi del Departament de Justícia: Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya". Informe de resultats (GESOP), pel que fa a la garantia en l'aplicació igualitària de la justícia, el 66,2% no creu que les lleis garanteixin la igualtat entre els ciutadans i el 76,8 no creu que l'administració de justícia apliqui les lleis igual per tothom.

Més de la meitat dels enquestats diuen tenir poca o cap confiança en l'administració de justícia (el 53,3%) i només un de cada tres té molta confiança.

La independència de jutges i tribunals

Pel que fa al grau d'independència dels jutges, l'opinió es troba molt dividida amb 32,8 que consideren que és prou alt i el 33% que creu que és prou baix, malgrat que tan sols el 3,7% creu que és molt alt, i un 22% no sap o no contesta.(pregunta 12¹³)

En termes generals l'opinió no s'ha modificat en els darrers tres anys. El 66,5 % creu que segueix més o menys igual. (pregunta 13¹⁴)

¹¹ Pregunta 8: Ahora le voy a hacer una serie de preguntas relacionadas con la Justicia en España. Para empezar, ¿cree Ud. que en España a la hora de aplicar las leyes se da el mismo trato a todos, o se hacen diferencias según de quien se trate? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹² Pregunta 9: Querría que me dijera ahora cómo considera Ud. que funcionan actualmente los Tribunales de Justicia en España: muy bien, bien, mal o muy mal. CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹³ Pregunta 12: Y, ¿cómo valoraría Ud. el grado de independencia que en la actualidad tienen los jueces españoles? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹⁴ Pregunta 13: ¿En los últimos dos o tres años su opinión sobre los jueces ha mejorado, ha empeorado o sigue más o menos igual? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

La manca de confiança es concreta en aspecte clau, com la rapidesa dels tribunals per prendre decisions (el 50,3% creu que són tan lentes que millor no entrar en plets), interposar plets resultar tant car que no compensa interposar-ne cap (47,9 així ho expressa).

A més a més l'opinió respecte del grau d'honradesa del jutges està fortament dividida entre els que pensen que els jutges actuen e manera honrada i sense pressions (27,3%), els que no es defineixen al respecte i per tant tenen dubtes (el 19,3%), i els opinen el contrari (29,2%), que dubten clarament de l'honradesa i la independència dels jutges. Una opinió que es reforça amb una altra referida al resultat dels plets en funció del jutge que et toqui: el 50,4 opinen que aquest resultat de qui et toqui n sort com a jutge.(pregunta 14¹⁵)

A l'estudi del Departament de Justícia: Enquesta "L'opinió sobre l'Administració de justícia a Catalunya". Informe de resultats (GESOP), el 35,7% dels enquestats opina que en els darrers 3 anys (des de l'any 2003) la situació ha millorat i el 58,3% espera que millori en els propers 3 anys.

La relació del ciutadans amb la justícia o el seu entorn

El percentatge dels que han tingut relació amb el mon de la justícia es situa en 35,9% dels enquestats (pregunta 15¹⁶) Respecte del que han tingut contacte amb la justícia el 37,4% es va sentir incòmode o intimidat, i només el 23,% manifesta haver-se sentit còmode o ben atès.

Pel que fa a la relació dels ciutadans amb els advocats en general el 58% manifesta que el tracte va ser satisfactori i un 12% que aquest va ser insatisfactori.(pregunta 16¹⁷, pregunta 16a¹⁸). Respecte de les denúncies per maltractaments, l'opinió respecte de quina instància ofereix confiança

¹⁵ Pregunta 14: A continuación voy a leerle una serie de frases. Me gustaría que me dijera si está Ud. muy de acuerdo, de acuerdo, en desacuerdo o muy en desacuerdo con cada una de ellas. CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹⁶ Procede de p15. Sólo a quienes han tenido contacto personal con el mundo de la justicia (1 en p15). Y cuando fue a los juzgados, se sintió ud... CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹⁷ Pregunta 16: Ahora nos gustaría saber si Ud. Ha acudido alguna vez al despacho de un abogado para consultar algún problema de tipo jurídico. CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

¹⁸ Pregunta 16a: Y el trato que recibió en esa ocasión, o en general, en las ocasiones en que haya acudido a un despacho de abogados fue... CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

per tal de poder obtenir ajut, la justícia és situa entre les que menys confiança generen: el 41,3% creu que mereix poca confiança, per el 60% de bastant confiança que reben a aquest respecte els serveis metges o el 56,9% que reben els serveis socials, encara resten per sobre de la justícia, els amics (50,7%), les organitzacions de dones (49,7%), la família (47%), la policia (44,4%), els advocats (43,8%) i els mitjans de comunicació (43,2%), la justícia només rep un 34% de bastant confiança. (pregunta 17¹⁹). Respecte a la resposta per gènere, aquesta no suposa una variació significativa: pels homes és de 35% i per les dones de 33%.

Pel que fa a les causes del ciutadans amb l'administració de justícia, l'estudi del Departament de Justícia posa de manifest que en els darrers 5 anys, els motius han estat les sancions (multes) i els accidents de circulació (el 24,4%).

Tanmateix i respecte de la satisfacció de la seva relació amb l'administració de justícia, el 22,5% van quedar poc satisfets, i el 31,7% gens satisfets, contra el 30,% que va quedar bastant satisfet.

¹⁹ Pregunta 17: ¿Cree Ud. que la mujer que denuncia malos tratos por parte de su pareja o ex pareja, puede tener mucha, bastante, poca o ninguna confianza en la ayuda que le puedan prestar los siguientes grupos o instituciones? CIS, Barómetro diciembre 2005, estudio 2650

Any 2007

Capítol II

Conjuntura i població

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

La conjuntura

D'acord amb les dades dels informes econòmics podem establir, pel que fa a l'actual conjuntura, que ens trobem en un moment favorable de desenvolupament econòmic: Els indicadors econòmics presenten una tendència a l'alça tant a nivell d'estat com a Catalunya. Així ho assenyalen els principals indicadors econòmics¹

Com assenyalen els informes de conjuntura², cal destacar que el diferencial d'inflació de Catalunya respecte Espanya es manté en 0,1 punts percentuals, corregint-se la tendència dels darrers anys. En aquest sentit els experts assenyalen una acceleració en el ritme de creixement de l'economia.

L'economia espanyola continua mostrant una fortalesa notable, i els darrers indicadors suggereixen fins i tot una certa acceleració en el seu ritme.

Malgrat aquesta conjuntura favorable la província de Barcelona, tant a les comarques centrals com a l'àrea metropolitana, s'ha observat un menor creixement que a la resta del país, amb un índex de creixement d'un 2,9% per un 3,1% a la resta de Catalunya.

Previsions de creixement econòmic		
(% de variació interanual del PIB)		
	2005	2006
Economia mundial	4,3	4,3
Economies avançades	2,5	2,7
Economies emergents i ec. en desenvolupament	6,4	6,1
Estats Units	3,5	3,3
Japó	2,0	2,0
Xina	9,0	8,2

¹ www.caixacatalunya.es/CDA/caixacat/es/ccpublic/ Informe sobre la coyuntura econòmica. Núm. 109 Octubre 2006

² Departament d'Economia i Finances, Generalitat de Catalunya

UE-25	1,6	2,1
Regne Unit	1,9	2,2
Acrozona	1,2	1,8
Alemanya	0,8	1,2
França	1,5	1,8
Itàlia	0,0	1,4
Espanya	3,2	3,0
Espanya*	3,3	3,3

Font: World Economic Outlook. Setembre 2005 (FMI)
 * Previsions Ministeri d'Economia i Hisenda (setembre 2005)
http://www.gencat.net/economia/doc/doc_33051417_1.pdf

Previsions macroeconòmiques de Catalunya

% de variació interanual llevat dels casos indicats

	2004	2005	2006
PIB pm % variació real	3,1	3,3	3,3
PIB pm a preus corrents Milions d'euros	157.124	168.315	179.433
Demanda interna % variació real	5,2	5,3	4,5
Despesa en consum de les llars (1) % variació real	4,5	4,6	4,1
Despesa en consum de les adm. públiques % variació real	6,6	5,8	5,6
Formació bruta de capital (2) % variació real	5,2	6,4	4,9
Saldo exterior (3) aportació al creixement	-1,7	-1,9	-1,2
Saldo amb l'estranger (3) aportació al creixement	-2,5	-2,6	-1,8
Exportacions de béns i de serveis % variació real	2,1	4,1	5,1
Importacions de béns i de serveis % variació real	7,6	9,7	9,0
Saldo amb la resta d'Espanya (3) aportació al creixement	0,8	0,7	0,6
Mercat de treball			
Nombre llocs de treball (4) variació absoluta (milers)	73,9	75,7	74,5
Nombre llocs de treball (4) % variació	2,5	2,5	2,4
Taxa d'atur estimat (EPA) (5) % s/població activa	9,7	6,8	6,2

(1) Inclou la despesa en consum de les institucions sense finalitat lucrativa al servei de les llars.

(2) Inclou la variació d'existències.

(3) Aportació al creixement.

(4) En termes equivalents a temps complet.

(5) Les dades del 2004 corresponen a la metodologia anterior de l'EPA.

Font: Departament d'Economia i Finances

http://www.gencat.net/economia/doc/doc_33051417_1.pdf

Pel que fa a la població Catalunya ha crescut per sobre dels 7 milions d'habitants, 4,7 del quals, aproximadament, es concentren a l'àrea metropolitana de Barcelona.

La demarcació ICAB³ sumava l'any 2005 un total de 3,1 milions d'habitants, el que suposa un percentatge sobre el total de Catalunya del 43% aproximadament

Anys	1991	1996	2001	2005
Catalunya	6 059 494	6 090 040	6 361 365	6 995 206
Àmbit Metropolità	4 264 422	4 228 048	4 390 413	4 770 180
Barcelona (prov)	4 654 407	4 628 277	4 804 606	5 226 354
Demarcació ICAB	3.010.500	2.925.558	2.968.151	3.188.576
Girona (prov)	509 628	530 631	579 650	664 506
Lleida (prov)	353 455	356 456	365 023	399 439
Tarragona (prov)	542 004	574 676	612 086	704 907

Font: Institut d'Estadística de Catalunya. Padrons municipals d'habitants. Censos de població.

Catalunya: Evolució de la població 2000 2005

Anys	Població
2005	6.995.206,-
2004	6.813.319,-
2003	6.704.146,-
2002	6.506.440,-
2001*	6.343.110,-
2001	6.361.365,-
2000	6.261.999,-

Font: Centre d'Estudis Demogràfics

³ Arenys de Mar, Badalona, Barcelona, Berga, Gavà, Hospitalet de Llobregat, Igualada, Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú

Catalunya: Estructura de la població per grans grups d'edat (1981-2001)

	0-14	15-64	65+		0-14	15-64	65+
1981	1.484.774	3.810.414	661.226	1981	24,90%	64,00%	11,10%
1986	1.295.763	3.942.834	740.041	1986	21,70%	65,90%	12,40%
1991	1.076.367	4.116.312	867.486	1991	17,80%	67,90%	14,30%
1996	892.431	4.205.903	991.706	1996	14,70%	69,10%	16,30%
2001	872.924	4.366.073	1.104.113	2001	13,80%	68,80%	17,40%

Font: Centre d'Estudis Demogràfics

Catalunya: Moviment natural de la població 2000-2004

Anys	Naixements	Defuncions	Matrimonis
2004	76.687,	57.096,	32.035,
2003	72.980,	60.076,	30.853,
2002	68.315,	57.278,	31.052,
2001	64.722,	55.792,	30.442,
2000	63.489,	55.338,	31.665,

Font: Centre d'Estudis Demogràfics

Respecte de la ciutat de Barcelona la població estimada al 2005 ha estat de 1,6 milions d'habitants. El quadre següent relatiu als indicadors demogràfics, mostra de manera descriptiva la realitat de la ciutat.

Indicadors demogràfics de la ciutat de Barcelona. 2005

Població a 1 de gener 2005 (1) 1.593.075

Naixements 14.164

Matrimonis 5.621

Defuncions 16.018

Immigrants 70.360

Emigrants 60.947

Natalitat per mil habitants 8,9

Mortalitat per mil habitants 10,1

Immigrants per mil habitants 44,2

Emigrants per mil habitants 38,3

Defuncions de menys d'un any per cent nascuts vius 0,1

Nota: dades dels moviments natural i migratori provisionals.

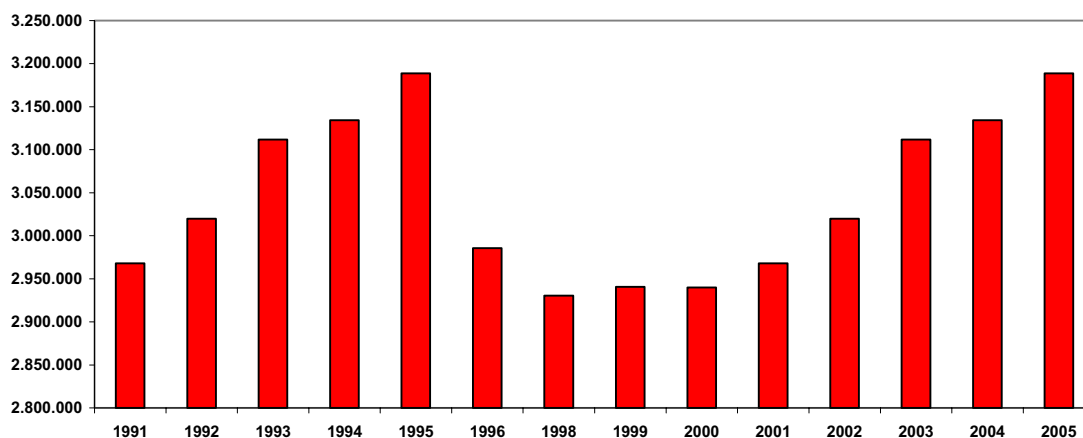
(1) Xifra oficial de població facilitada per l'Institut Nacional de Estadística.

Departament d'estadística de l'Ajuntament de Barcelona

Cal però fer algunes apreciacions respecte d'aquesta situació i també respecte de la demarcació ICAB.

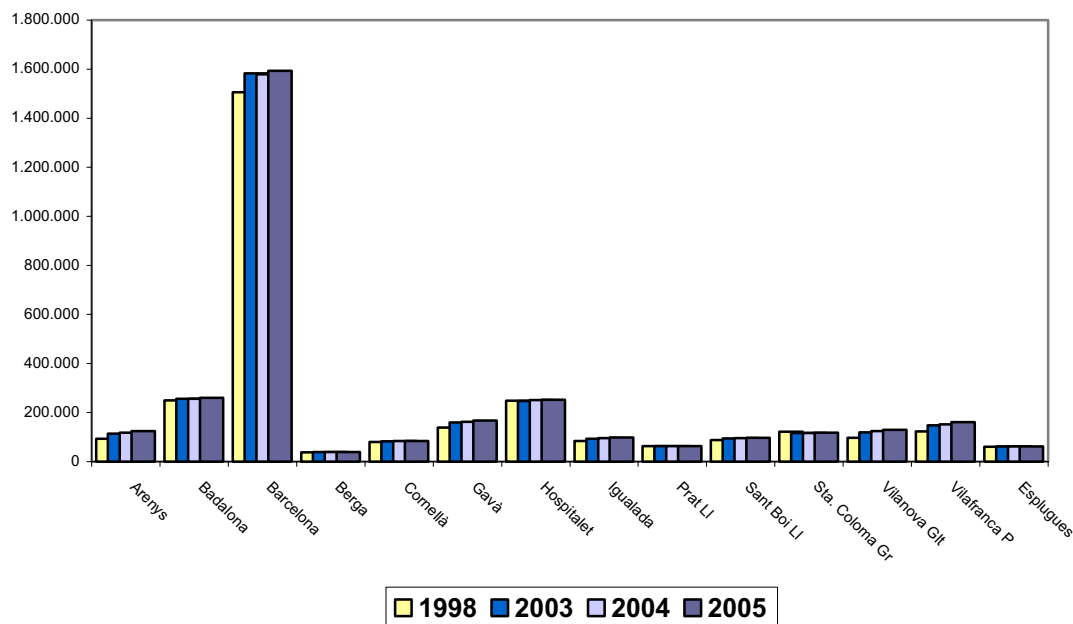
Les dades indiquen una recuperació de població en totes les localitats de la demarcació ICAB que durant la segona meitat dels anys 1995 al 2000, havia patit un retrocés significatiu de població, com es pot observar a partir de 2001 la recuperació ha estat continuada arribant gairebé als nivells de l'any 1995.

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ. DEMARCACIÓ ICAB

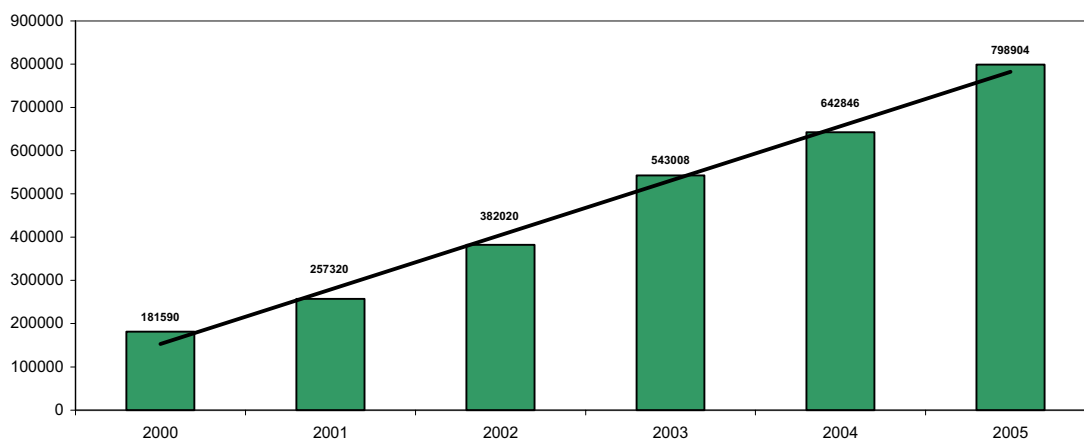
La gràfica de la recuperació per partit judicial mostra que ha estat a Barcelona ciutat el lloc on el procés ha estat més intens. Especialment en els anys 2003, 2004 i 2005.

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ. PARTITS JUDICIALS ICAB 1998-2005.

Bona part del creixement demogràfic està relacionat amb el creixement de nou vinguts. Pel total de Catalunya l'increment de immigrants arribats ha estat per sobre de 600.00 persones

EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ. CATALUNYA 2000-2005

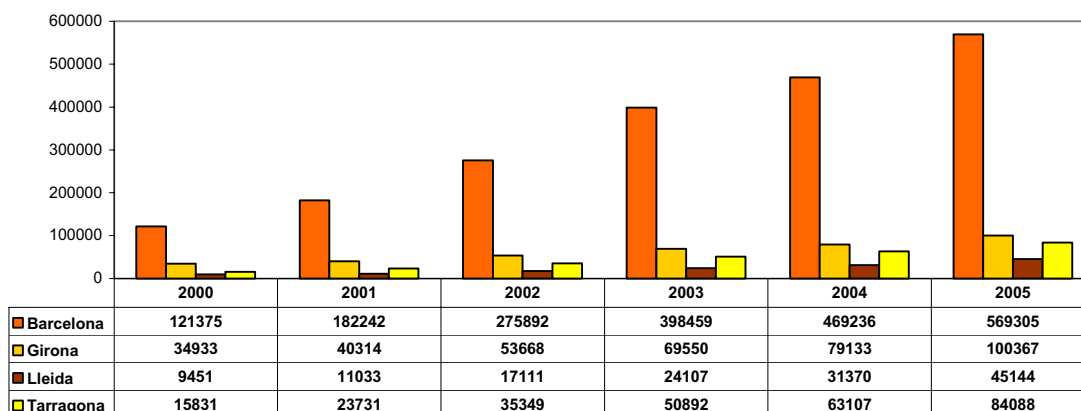

Pel lloc de procedència, i en números absoluts, en primer lloc provenen d'Amèrica del Sud, en segon lloc d'Àfrica, en tercer lloc de la Unió Europea. Per sota d'1 100.000 persones queden la resta d'Europa, Àsia i Amèrica del Nord i Central.

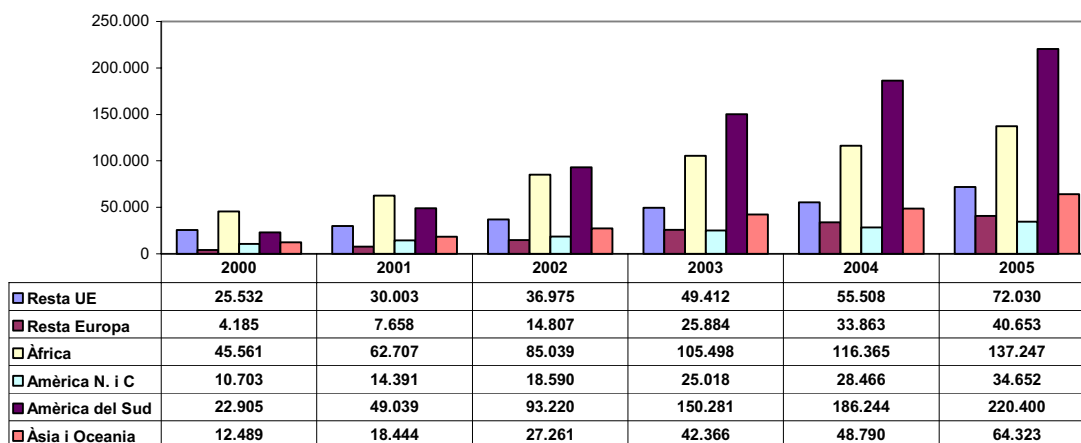
Amèrica del Sud	Àfrica	Resta UE	Resta Europa	Àsia i Oceania	Amèrica del Nord i Central	Total
266054	224383	109606	82355	73479	43027	798904

Cal però tenir present que es tracta d'un procés dinàmic sotmès a l'adaptació a la situació internacional. Per a l'any 2007 i següents es possible que, degut a l'entrada de nous països de l'est europeu a la Unió Europea, s'incrementi el número absolut dels provinents de països com Romania o Bulgària, que fins ara rebien un tractament més restrictiu.

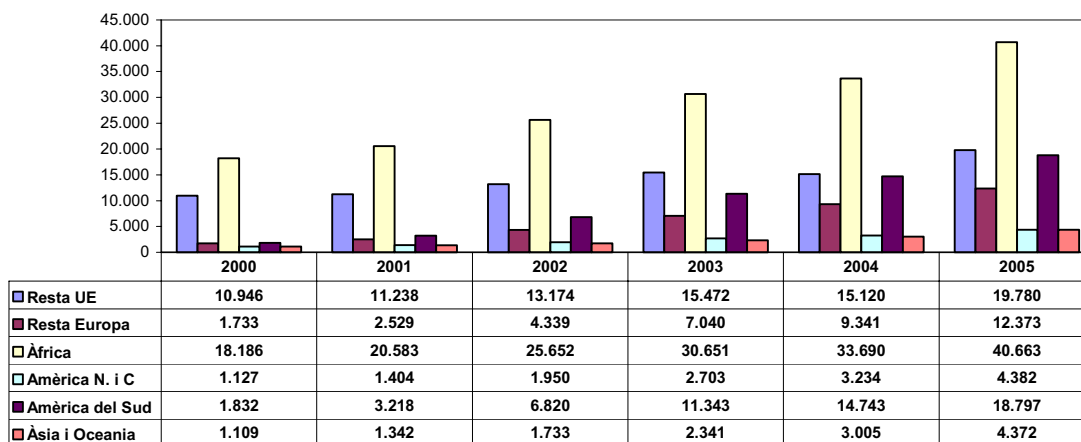
EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ A CATALUNYA PER PROVINCIAS 2000-2005.

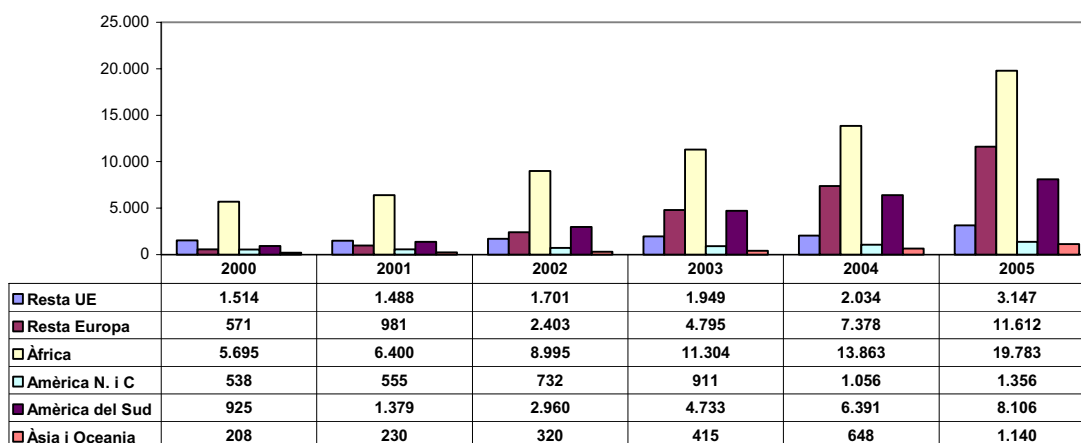
EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ PROVINCIA DE BARCELONA 2000-2005.

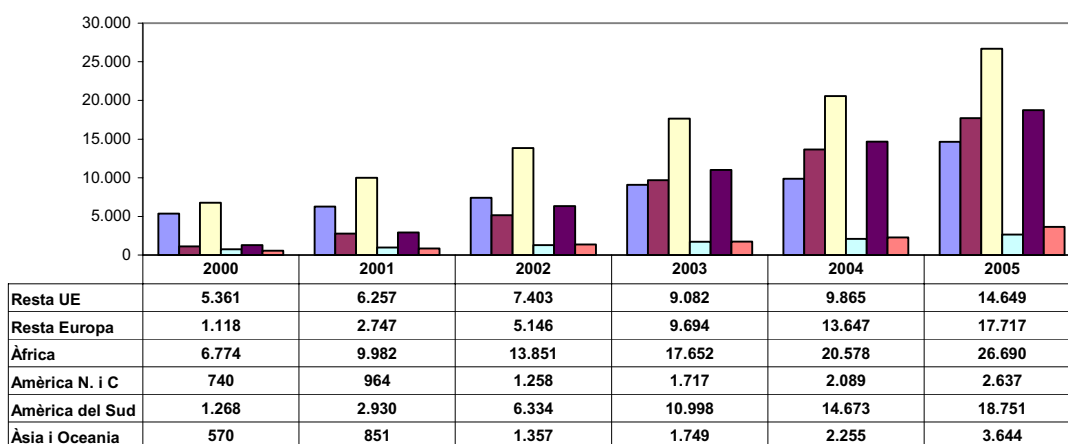
EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ PROVINCIA DE GIRONA 2000-2005

EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ PROVINCIA DE LLEIDA 2000-2005.

EVOLUCIÓ DE LA IMMIGRACIÓ PROVINCIA DE TARRAGONA 2000-2005.

Pel que fa a les dades la ciutat de Barcelona⁴, cal remarcar l'increment de població d'origen estranger. Segons les dades del padró municipal, les persones empadronades origen estranger sumen un total de 260.058, que representa un 15,9% sobre el total de població de Barcelona.

Les zones amb un increment més gran quan al nombre d'estrangers va ser del 12,6% per Ciutat Vella i per Nou Barris, Sant Andreu i Sant Martí entre 16 i 18% de creixement.

La seva procedència per continents .es: la meitat són d'Amèrica del Sud (42% del total d'estrangers), mentre que un 24% són europeus, bàsicament de la UE-25. En menor grau, procedeixen d'Àsia (16%) i Àfrica - bàsicament, d'Àfrica Nord i Magrib - (8,6%).

Per nacionalitats, el rànking l'encapçala l'Equador amb 31.400 persones - 12% del total d'estrangers -, seguit de Perú, Marroc, Colòmbia, Itàlia, Pakistan i Argentina que tenen entre 13.000 i 16.000 habitants cadascun.

⁴ D'acord amb les dades Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Any 2007

Capítol III El Sistema Penal

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

EL SISTEMA PENAL

1.- El model policial a Catalunya

Des que el 1994 va obrir la seu del Cos de Mossos d'Esquadra a Vic (Osona), la Generalitat de Catalunya a desenvolupat el projecte de desplegament d'un cos policial propi. Fins a data d'avui el Cos de Mossos d'Esquadra està presents en 36 localitats amb un número total de 46 comissaries a les comarques de Girona, Lleida i Barcelona. Resten per desplegar les de les comarques de Tarragona i de l'Ebre. En Conjunt podríem dir, però, que en tots els municipis de la demarcació ICAB, excepte les pertanyents al partit judicial de Vilafranca del Penedès, està present la policia de la Generalitat.

El desplegament de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra

Regió Policial de Girona

1. GIRONÈS-PLA DE L'ESTANY (Girona, Banyoles, 1997)
2. RIPOLLÈS (Ripoll, 1995)
3. SELVA LITORAL (Blanes, 1995)
4. SELVA INTERIOR (Santa Coloma de Farners, 1995)
5. GARROTXA (Olot, 1996)
6. BAIX EMPORDÀ (La Bisbal, 1996)
7. BAIX EMPORDÀ (Sant Feliu de Guíxols, 1996)
8. ALT EMPORDÀ (Figueres, 1997)
9. ALT EMPORDÀ (Roses, 1997)

Regió Policial Central

10. BAGES (Manresa, 2001)
11. OSONA (Vic, 1994)
12. BERGUEDÀ (Berga, 1998)
13. SOLSONÈS (Solsona, 1998)
14. ANOIA (Igualada, 2004)

Regió Policial Ponent

15. SEGRIÀ-GARRIGUES-PLA D'URGELL (Lleida, Borges

Regió Policial Metropolitana Nord

22. GRANOLLERS (Sant Celoni, Caldes de Montbui, 2001)
23. MOLLET DEL VALLÈS (2002)
24. ARENYS DE MAR (Pineda, 2002)
25. MATARÓ (2002)
26. BADALONA (Sant Adrià de Besòs, 2003)
27. PREMIÀ DE MAR (2003)
28. SANTA COLOMA DE GRAMENET (2003)
29. TERRASSA (2006)
30. SABADELL (Santa Perpètua de Mogoda, 2006)
31. RUBÍ (Sant Cugat del Vallès, 2006)
32. CERDANYOLA (Barberà del Vallès, Ripollet, Montcada i Reixac, 2006)

Regió Policial Metropolitana Sud

33. L'HOSPITALET DE LLOBREGAT (2003)
34. ESPLUGUES DE LLOBREGAT (2006)
35. CORNELLÀ DE LLOBREGAT (2006)
36. EL PRAT DE LLOBREGAT (Aeroport del Prat, 2006)

Blanques i Mollerussa, 1999)	Regió Policial Metropolitana Barcelona
16. SEGARRA-URGELL (Cervera, Tàrraga, 1998)	37. CIUTAT VELLA (2005)
17. NOGUERA (Balaguer, Ponts, 1999)	38. EIXAMPLE (2005)
Regió Policial Pirineu Occidental	39. SANTS-MONTJUÏC (2005)
18. ALT URGELL (La Seu d'Urgell, 1998)	40. LES CORTS (2005)
19. CERDANYA (Puigcerdà, 1997)	41. SARRIÀ-SANT GERVASI (2005)
20. PALLARS JUSSÀ-ALTA RIBARGORÇA-PALLARS	42. GRÀCIA (2005)
SOBIRÀ	43. HORTA-GUINARDÓ (2005)
(Tremp, Pont de Suert i Sort, 1999)	44. NOU BARRIS (2005)
21. VAL D'ARAN (Vielha e Mijaran, 1999)	45. SANT ANDREU (2005)
	46. SANT MARTÍ (2005)

Es tracta d'un model integral de policia, fonamentat en la presència territorial i la proximitat. Té caràcter substitutiu dels cosos i forces de seguretat de l'Estat, i es coordina amb la resta de cosos policials, mitjançant els convenis amb les policies locals o través de les juntes de seguretat. La seva presència suposa una forma pròpia de funcionament i també el desenvolupament d'una cultura pròpia.

Des del punt de vista de l'anàlisi d'organitzacions, és un cos jove en expansió amb un cert dèficit d'agents, en tant que la substitució territorial i funcional progressiva va ajustant les seves necessitats i redimensionant el número total d'agents necessaris.

Per l'ICAB, es necessari estrènyer els mecanismes de col·laboració amb tots els cosos policials, però especialment amb aquells responsables de la seguretat ciutadana, en tant que la tasca de l'ICAB d'assistència lletrada als detinguts es veu afectada, d'alguna manera, per els protocols i les formes de fer de la policia.

En aquests sentit cal destacar la col·laboració del Departament d'Interior. La Consellera d'Interior, Montserrat Tura, va visitar l'ICAB, i va explicar com es faria el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra a Barcelona ciutat l'1 de novembre de 2005, al qual es van destinar 2600 agents i posat en funcionament 10 noves comissaries (una per districte).

Pel que fa a la tasca de l'ICAB, es va establir com a central de la Unitat d'Instrucció i Coordinació de Detinguts, la comissaria de Travessera de les Corts, dotada amb 3 despatxos per prendre declaració a les persones detingudes, així com sales de comunicació advocat - detingut.

El setembre de 2006 es varen iniciar reunions de treball entre la CRAJ i la Policia de la Generalitat per establir un protocol de cooperació continuada en allò que afecta a torn d'ofici i assistència lletrada al detingut.

Es tracta d'establir una via de comunicació que ajudi a resoldre les incidències que es vagin generant. Alguns dels suggeriments fets per l'ICAB per a la millora de l'atenció lletrada als detinguts ja s'han produït, com l'eliminació dels vidres de separació de les sales de declaració de la comissaria de les Corts.

En les darreres setmanes s'han iniciat una sèrie de visites a jutjats, comissaria de PG-ME i la pròpia oficina d'Atenció al Detingut de l'ICAB, per millorar el funcionament del circuit de treball i la coordinació entre institucions.

Pel que fa a les dotacions policials i la seva ràtio per 1000 habitants, ens trobem, d'acord amb els informes oficials, en la situació següent: la ràtio és de 3,92 agents per 1000 habitants, quan hauríem d'estar en una ràtio lleugerament superior. D'acord amb la moció del Ple del Parlament de Catalunya de maig de 2002, s'ha de garantir una ràtio superior que està fixada en 4,5 policies per 1000 habitants.

Les directrius, les estimacions i els càlculs de tendència demogràfica, a Catalunya assenyalaven que calien el 2005 31.500 agents de policia. D'acord amb aquestes estimacions tindríem, per tant, un dèficit d'uns 4000 agents.

Dotacions policials a Catalunya. Any 2005

Cossos policials	Dotacions	Agents x 1000 h
Mossos d'Esquadra	10.761	3,92
Policies locals	9.297	
Cossos estatals	7.345	
TOTAL	27.403	

Font: Informe de seguretat de Catalunya 2005, a

http://www.gencat.net/interior/docs/informe_seguretat_06.pdf - 21/09/2006 (accessible novembre de 2006)

Malgrat tot es tracta d'estimacions que no garanteixen una relació causa efecte sobre el nivell de la seguretat, la victimització i, fins i tot, sobre l'eficàcia policial. El fet del desplegament de la policia de la Generalitat, la ràtio policia/habitants i les tendències demogràfiques, són factors d'una realitat molt complexa.

Tant els factors demogràfics com els relatius a les polítiques determinaran aquesta realitat. Però també d'altres, tant o més significatius, com per exemple el sistema dispers d'urbanització descontrolat, que tenen dèficits històrics de serveis bàsics, un d'ells la seguretat, i que fan que amplies zones periurbanes o rurals tinguin habitatges d'ús estacional o de cap de setmana, i que són susceptibles de robatori i d'altres fets relacionats amb la seguretat, en tant que esdevenen un territori fràgil, com per exemple incendis forestals, inundacions, etc. A més a més la tendència del poblament dispers generat en bona part per el preu del sol urbà, especialment a la ciutat de Barcelona i la seva àrea d'influència (gairebé un cercle al voltant de la capital amb un radi d'entre 50 a 60 kilòmetres, que inclou l'eix amb Tarragona, les comarques dels dos Vallès, Osona, i el Maresme fins la Selva), està consolidant que aquests sistema dispers originat en un principi per necessitats estacionals, sigui de vivenda principal. La manca de nuclis urbans i la no previsió de servies fa que en alguns municipis de nucli molt petit però amb urbanitzacions grans i disperses, que no tenen cos propi de policia, el servei de seguretat ha de ser cobert pel sistema públic. Un tipus de servei no previst i per tant deficitari. La conjuntura ha fet que coincidís aquest increment de la vivenda dispersa amb la substitució dels cossos policials.

Una evidència d'aquesta situació la trobem en el diferent comportament de la delinqüència en certes àrees, situació que ha portat a observa una major

incidència de fets delictius en les comarques gironines i tarragonines durant els darrers anys¹.

És evident, es clar, que un model de policia determina resultats sobre la seguretat. En el nostre cas el model de la Generalitat, en tant que model de substitució, genera dèficits de plantilla i, conseqüentment, sobre els nivells d'eficiència. Això no obstant no es reflexa necessàriament en la percepció de la inseguretat per part dels ciutadans. Així, i d'acord amb les dades del Departament d'Interior, relatives a l'enquesta de seguretat pública de 2005², es posa de manifest que, en general, el sentiment d'inseguretat ha millorat al llarg del període, quan per l'altre banda els fets delictius coneguts han augmentat en termes absoluts.

Aquest fet fa palès que la realitat coneguda dels fets delictius i la sensació d'inseguretat no tenen, en principi, una relació directa. Més aviat podríem dir que tenen un impacte més gran altres fets aleatoris com les polítiques públiques de seguretat, o el ressò social de certs fets delictius de gran impacte: assassinats, violents, violència de gènere, etc. Fets de gran transcendència mediàtica que com em vist en la valoració del baròmetres d'opinió són els que apareixen en el record espontani, i que poc tenen a veure amb la realitat de la seguretat.

El procés de creació de la realitat social, però, és complex i aquest record espontani que contribueix a aquella construcció pot tenir diferents medis d'arribar a l'opinió pública. En els cas d'algunes casos de fort ressò vinculats amb delictes sexuals, la influència de la televisió ha estat capdal per a fixar-les en la memòria col·lectiva dels ciutadans. Però d'altra banda ha estat precisament la voluntat governamental, mitjançant les polítiques públiques destinades a conscienciar a través de campanyes de denúncia, informació, etc com per exemple l'accidentalitat viària, o la violència de gènere.

Per això és necessari comptar amb anàlisi de dades que permetin establir tendències a partir de l'observació de l'activitat dels actors responsables del sistema de justícia criminal, bàsicament justícia i policia, doncs el sistema

¹ Informe 2006 sobre la seguretat a Catalunya. Departament d'Interior. www.gencat.net/interior/docs/int_espc05.htm

² De les qujals disposem de dades des de l'any 1999: http://www.gencat.net/interior/docs/int_espc05.htm

penitenciari podríem dir que és un servei finalista que administra els assumptes que l'administració de justícia li subministra.

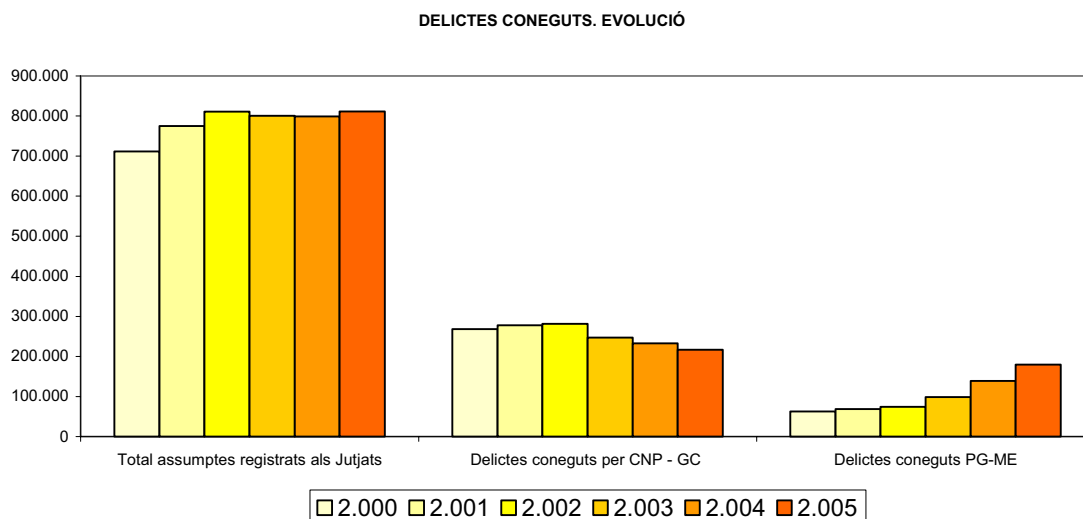
La eficàcia

Una factor, relacionat directament amb l'activitat de la justícia i de la resta del sistema de justícia criminal, i per t ant amb l'activitat directa de l'ICAB, és el de l'eficàcia policial.

Les dades, a aquest respecte reflecteixen les actuacions policials en tant és un dels operadors amb una doble entrada: les denúncies dels ciutadans exercida directament a les comissaries i les ordres judicials. És cert que la policia actua per principi d'oportunitat, però lògicament aquestes actuacions acaben davant el jutge o el ministeri fiscal per a la seva concreció.

La tasca de la policia resulta determinant per poder valorar el volum de feina dels jutjats d'instrucció. Analitzar aquestes dades ha de permetre ajudar en la previsió i la millora de l'organització de l'administració de justícia: número de jutjats necessaris, recursos humans i materials, prevenir el col·lapse, etc però també és útil pel ICAB, doncs ajuda a planificar els nostres serveis d'atenció al detingut i la planificació de la feina dels col·legiats.

A Catalunya s'observa, com era lògic, un increment continuat de l'activitat de la policia de la Generalitat i un estancament, quan no una baixada, de l'activitat de CNP i GC, amb dades de 2005.

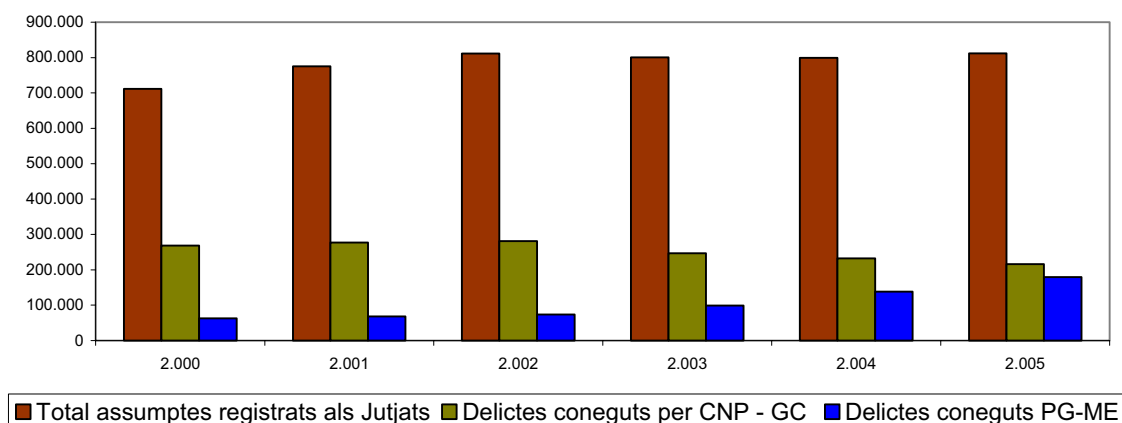

Es pot observar en la gràfica aquesta desigual evolució, entre l'any 2000 i el 2005, l'activitat es triplica., l'activitat dels cossos substituïts decreixen i la de la policia de la Generalitat s'incrementa any darrera any. Cal esperar a tenir les dades 2006 que reflectiran l'activitat de Mossos a Barcelona ciutat. Amb tota seguretat les dades 2006 policials seran significatives i posaran de manifest un increment brusc de l'activitat, en dades absolutes, i la davallada de l'activitat dels cossos estatals substituïts, en tant que el volum de feina assumit està en relació no només amb el factor demogràfic.

Cal tenir present que factors com al centralitat i el fet e la capitalitat, tenen un efecte significatiu en la seguretat. Barcelona és el punt de destí de molts contingents diversos de persones.

El port de Barcelona és el gran port de la Mediterrània pels creuers turístics d'alta gamma (arriben més d'un milió de passatgers de creuers, segons fonts del la pròpia Autoritat Portuària), també és el port comercial natural d'una bona part de l'interland econòmic espanyol (mercaderies, combustibles, etc), L'aeroport el prat és punt d'arribada de ciutadans d'origen nacional i internacional amb aproximadament 30 milions de passatgers el 2006.

**COMPARATIVA ASSUMPTESS REGISTRATS I DELICTES CONEGUTS
2000-2005. Dades Absolutes.**

Tot això suposa un moviment de serveis associats: fires, congressos, activitat hotelera, turisme, comerç, convencions polítiques i professionals etc. que actuen com incentiu d'alguns tipus delictius, i també concentra el conflicte. No es tracta d'una visió alarmista sinó simplement tenir present que un espai a moltes oportunitats de negoci legal ho és en la mateixa manera per l'il·legal.

Amb les dades de telefonemes corresponents a l'any 2006 del servei d'atenció lletrada al detingut ja es pot confirmar clarament aquesta idea. Entre l'any 2000 i el 2006, es a dir a partir de quan va començar el desplegament territorial del CME a les comarques que pertanyen a la demarcació ICAB, la seva activitat pel que fa a detinguts, ha passat de 441 a 26069 avisos de detenció, en detriment de la resta de cossos policials inclosos les policies locals, excepte la Guàrdia Civil, probablement degut a les seves competències en e port i l'aeroport de Barcelona pel que fa a fronteres i estrangeria.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Cos Nacional de Policia	24954	27880	29015	27235	26873	18257	13630
Mossos d'Esquadra	441	586	1131	4999	8196	9797	26069
Guardia Civil	1372	1567	1436	900	1157	901	1183
Guardia Urbana	1249	943	835	647	595	550	731
Policia Local	135	163	129	96	128	57	82

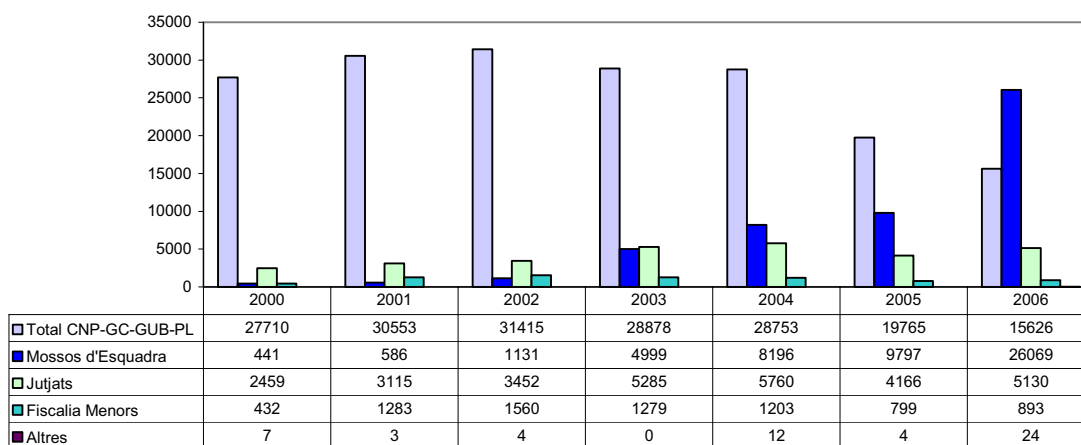
Jutjats	2459	3115	3452	5285	5760	4166	5130
Fiscalia Menors	432	1283	1560	1279	1203	799	893
Altres	7	3	4	0	12	4	24
Total	31042	35537	37558	40441	43912	34527	47718

L'any 2006 posa de manifest la inflexió de la qual parlàvem. L'activitat del CME creix un terç per sobre de la resta de cossos junts.

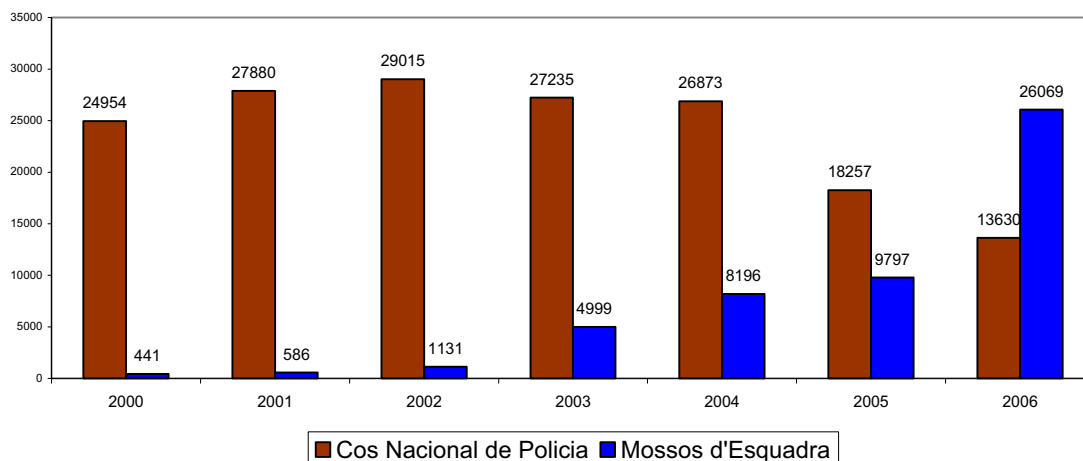
Dobla l'activitat del CNP, encara que aquests cos manté una activitat destacable degut probablement a les seves competències en estrangeria.

Posem en blau les xifres en que l'activitat va en augment progressiu i en vermell quan decreix la seva activitat. Es pot observa el creixement continuat del PG-CME i la devallada de la resta inclosos els realitzat per jutjats i fiscalia.

COMUNICACIONS DE DETENCIONS DEMARCACIÓ ICAB 2000-2006

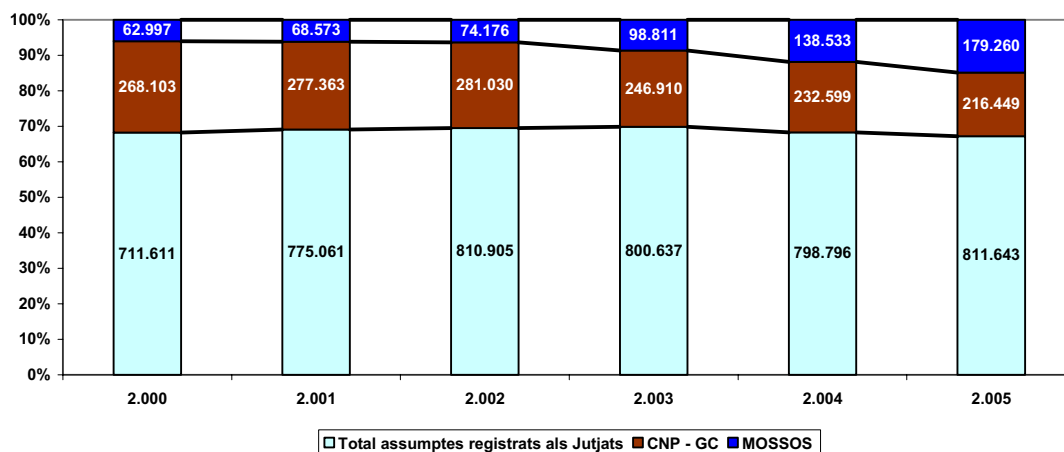

EVOLUCIÓ DE DETENCIONS DEMARCACIÓ ICAB

Pel que fa a les denúncies a jutjats, les xifres es mantenen amb una tendència a l'estabilitat, fins i tot un creixement negatiu pel que fa als anys 2004 i 2005 que podria fer pensar en una millora de la situació de la seguretat general sinó fos per que en conjunt han augmentat els atribuïts a l'activitat policial.

DELICTES CONEGUTS

A la taula següent es pot veure l'evolució anual de casos coneguts. Podem comparar els casos que arriben als jutjats i els dels cossos policials. Hi ha un decreixement dels casos ingressats als jutjats manifest. La mateixa tendència s'observa en els casos arribats als cossos estatals. Per contra

l'increment dels cos de Mossos d'Esquadra és exponencial, que fa que el percentatge dels casos ingressats per la policia s'incrementi de manera significativa en el període 2004-2005, mentre que els casos dels jutjats s'estabilitzen.

Destaca la situació del període 2002-2003, en que als jutjats decreix l'activitat (fins i tot amb un creixement negatiu) però també en l'aportació dels cossos policials.

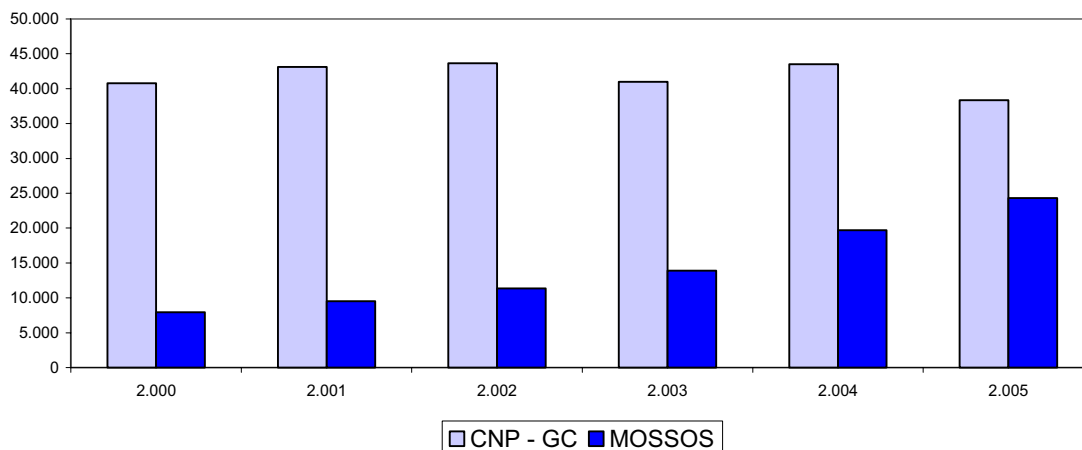
Respecte de l'aportació de la policia al total d'assumptes, el percentatge te un increment continuat que va acostant-lo al 50% (només queda a 1,25 punts per sota).

DELICTES CONEGUTS

Any	Ingressats jutjats	Increment anual	PN - GC	Increment anual	Mossos Esquadra	Increment anual	Suma tota policia	Increment anual	% Policia
2.000	711.611		268.103		62.997		331.100		46,53%
2.001	775.061	8,92%	277.363	3,45%	68.573	8,85%	345.936	4,48%	44,63%
2.002	810.905	4,62%	281.030	1,32%	74.176	8,17%	355.206	2,68%	43,80%
2.003	800.637	-1,27%	246.910	-12,14%	98.811	33,21%	345.721	-2,67%	43,18%
2.004	798.796	-0,23%	232.599	-5,80%	138.533	40,20%	371.132	7,35%	46,46%
2.005	811.643	1,61%	216.449	-6,94%	179.260	29,40%	395.709	6,62%	48,75%

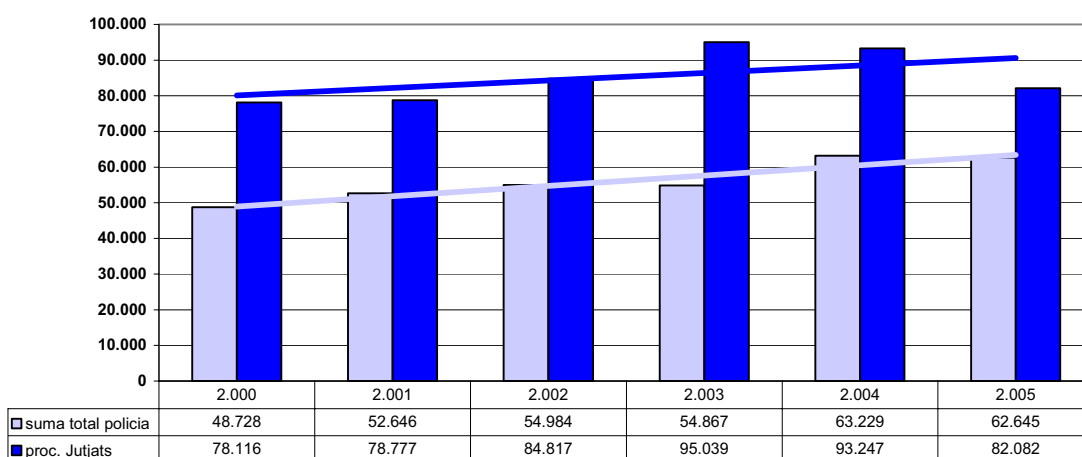
El mateix passarà amb les dades relatives a detinguts. Observem la mateixa tònica d'increment de l'activitat de Mossos en detriment dels cossos estatals. En aquest cas l'evolució és més clara, doncs augmenta en una proporció superior, gairebé es quadruplica.

EVOLUCIÓ PERSONES DETINGUDES

De l'activitat per cossos es pot evidenciar la mateixa tendència d'increment a mesura que s'anava produint la substitució.

EVOLUCIÓ DETENCIONS

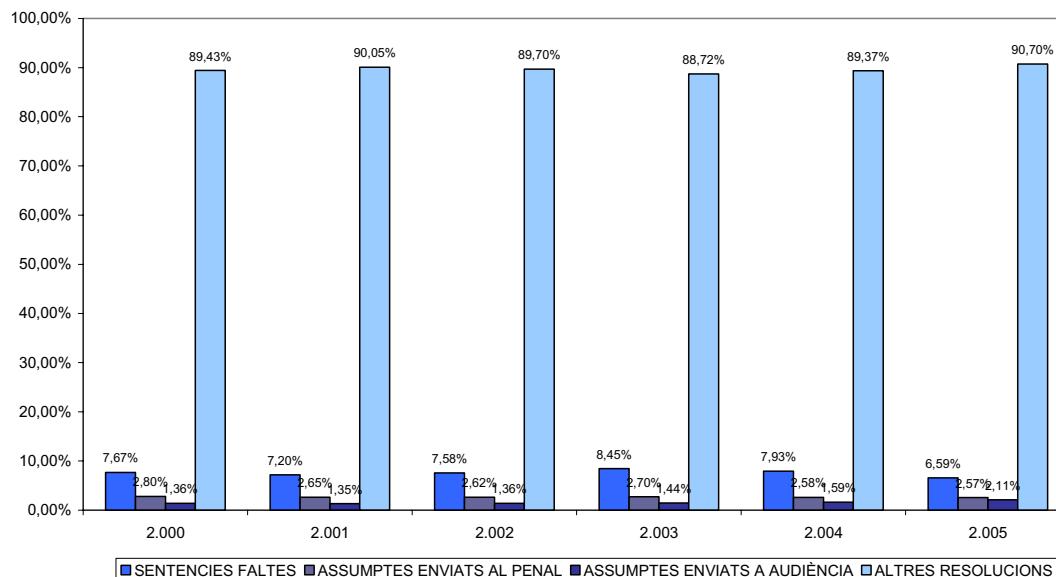
Pel que fa a la tendència general podem veure un increment general de les detencions que s'accentua en les fetes pels cossos policials.

Malgrat tot, si podem observar a partir de l'anàlisi de l'activitat dels jutjats, algunes qüestions significatives relacionades amb les polítiques d'eficàcia.

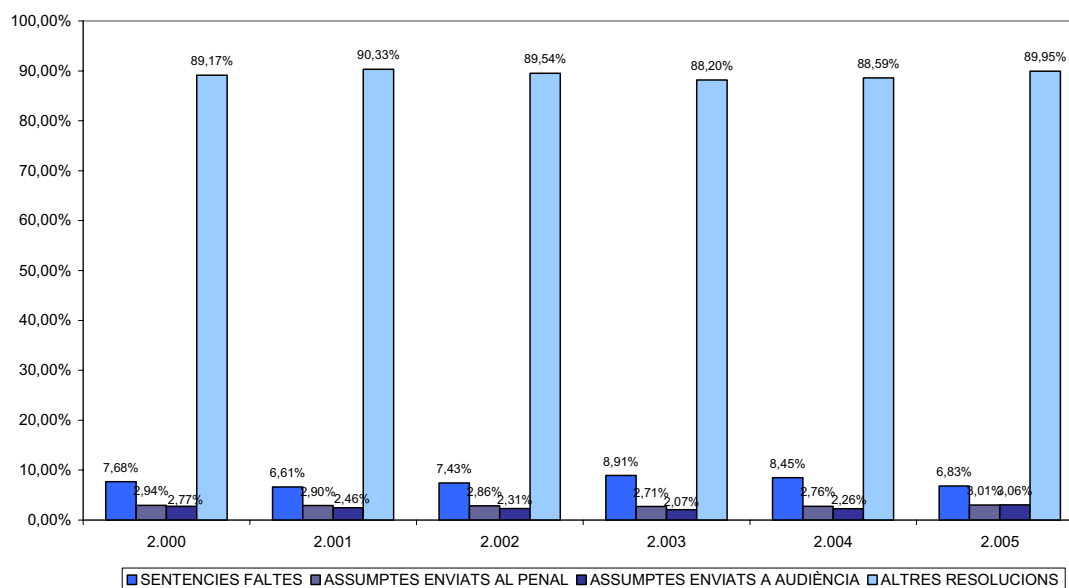
Pel que fa a la resolució d'assumptes, les dades del CGPJ descriuen un panorama certament interessant. Un panorama que té el mateix comportament als diferents nivells territorials d'activitat (Espanya, Catalunya, Demarcació ICAB). Si en números absoluts és prou evident, les dades relatives encara ho són més:

Prop del 90% dels assumptes penals es resolen amb sobreseïment o sense sentència. De la resta sobre el 6% obtenen resolució com a faltes, i prop d'un altre 6% es tramiten en via penal (als jutjats o a l'Audiència).

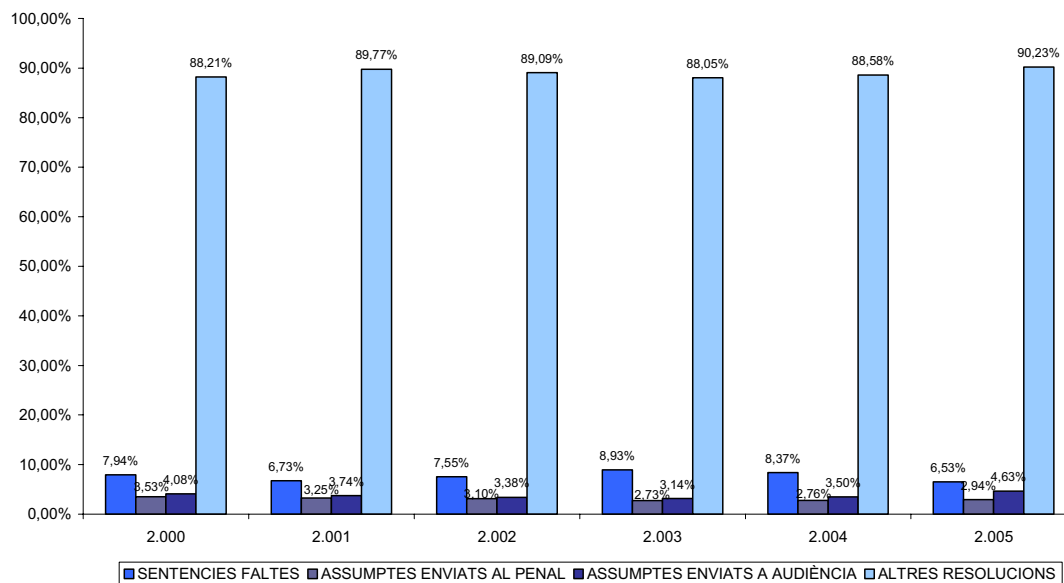
ASSUMPTES RESOLTS ESPANYA.
Dades relatives

ASSUMPTES RESOLTS CATALUNYA
Dades relatives

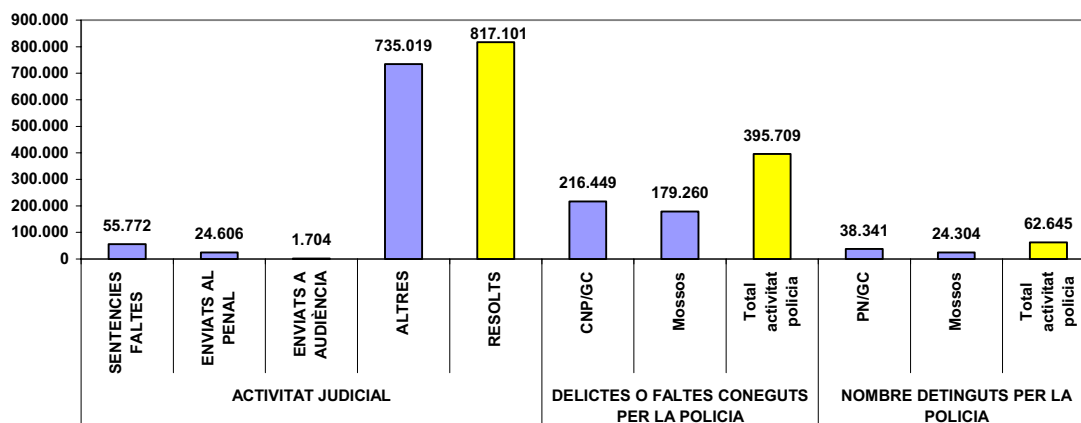

ASSUMPTES RESOLTS DEMARCACIÓ ICAB
Dades relatives

Quan comparem les detencions i als assumptes tramesos via penal o amb resolucions de faltes els resultats són interessants si tenim present les resolucions de casos arribats als jutjats que no donen lloc a remissions a les instàncies jutjadores o a judicis de faltes.

COMPARATIVA ACTIVITAT JUDICIAL/DELICTES O FALTES CONEGUES PER LA POLICIA/N. DETINGUTS PER LA POLICIA

2.- JURISDICCIO PENAL

La jurisdicció penal té una especial rellevància sociològica i jurídica. Jurídicament, és un àmbit en el qual el conflicte implica una vulneració dels drets i les llibertats fonamentals.

És, en definitiva, la jurisdicció que coneix sobre aquells fets que suposen una transgressió de les regles i dels valors mínims i indispensables per la convivència social. A més, una condemna penal comporta una major estigmatització pel condemnat que qualsevol altre sanció de qualsevol altre jurisdicció.

Per altra banda es tracta d'una jurisdicció subjecte a una forta pressió mediàtica, que provoca que la seva activitat tingui una major repercussió sobre la ciutadania.

Paradoxalment, si tenim en compte el principi de mínima intervenció del dret penal, l'àmbit penal és el que tramita un major volum d'assumptes, superior a la de la resta de jurisdiccions. També és la que presenta una litigiositat més alta.

Aquest àmbit conforma l'anomenat sistema de justícia penal, que inclou l'administració judicial, la penitenciària i el sistema policial. Un estudi exhaustiu d'aquest àmbit obliga a analitzar totes tres administracions, si més no d'una manera comparativa.

Tanmateix, l'àmbit penal ocupa bona part de l'activitat del torn d'ofici i assistència al detingut i l'assistència jurídica gratuïta del nostre col·legi, per la qual cosa és un àmbit que ens interessa especialment com veurem als apartats dedicats al torn d'ofici i la justícia gratuïta.

Vista en el seu conjunt, l'anàlisi d'aquesta jurisdicció mostra uns indicadors judicials (resolució, pendència i congestió) força acceptables. Ara bé, quan analitzem exhaustivament i de manera individual tots els òrgans judicials, ens adonem que la situació no és tant optimista. Els jutjats penals de Barcelona o els d'executòries presenten un panorama força diferent.

En aquesta memòria s'inclouen les dades relatives a:

Jutjats d'Instrucció

Jutjats de Primera Instància i Instrucció

Jutjats Penals

Jutjats de Menors

Jutjats de Violència de la Dona

Jutjats de Vigilància Penitenciària

Audiències Provincials. Seccions Penals

Tribunal Superior de Justícia. Sala Civil-Penal

Tribunal Suprem. Sala Penal

Audiència Nacional. Sala Penal

Jutjats Centrals d'Instrucció de l'Audiència Nacional

Jutjats Centrals Penals d'Instrucció de l'Audiència Nacional

Jutjats Centrals de Menors de l'Audiència Nacional

Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària de l'Audiència Nacional

Totes les gràfiques i taules han estat elaborades a partir de dades del Consejo General del Poder Judicial. Justícia dato a dato

2.1 La litigiositat

La litigiositat mesura el grau de conflictivitat existent en una comunitat i període determinat. Pel que fa aquesta jurisdicció cal establir una sèrie de precisions que actuen com a criteris correctors.

Mecanismes correctors de la litigiositat penal a la demarcació de l'ICAB:

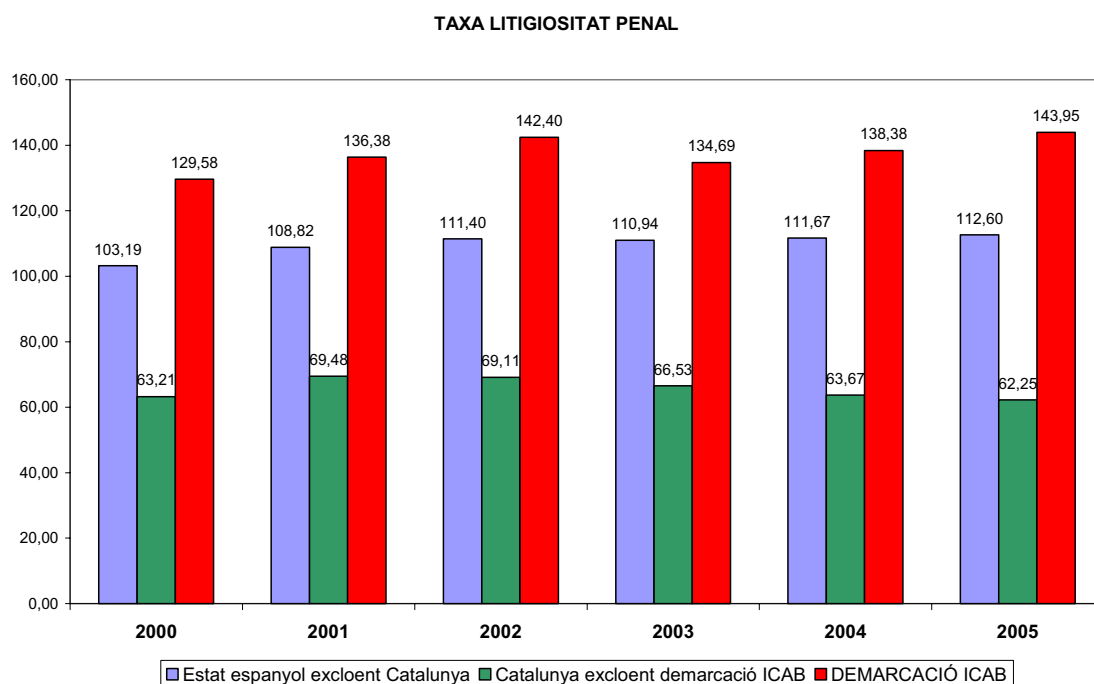
- En la ciutat de Barcelona, es concentra la major part del total d'òrgans penals de Catalunya i les especialitats penals d'àmbit provincial: menors, jutjats de violència contra la dona, jutjats de vigilància penitenciària que, de

ben segur, fan augmentar sensiblement la litigiositat de la nostra demarcació.

-Les xifres facilitades pel Consejo General del Poder Judicial, inclouen la litigiositat de la jurisdicció penitenciària. Tot i que aquest informe ha seguit el criteri d'aquesta institució, es considera que aquesta litigiositat està associada al règim de vida carcerari (reglament de presons) i no a la conflictivitat delictiva derivada del Codi penal.

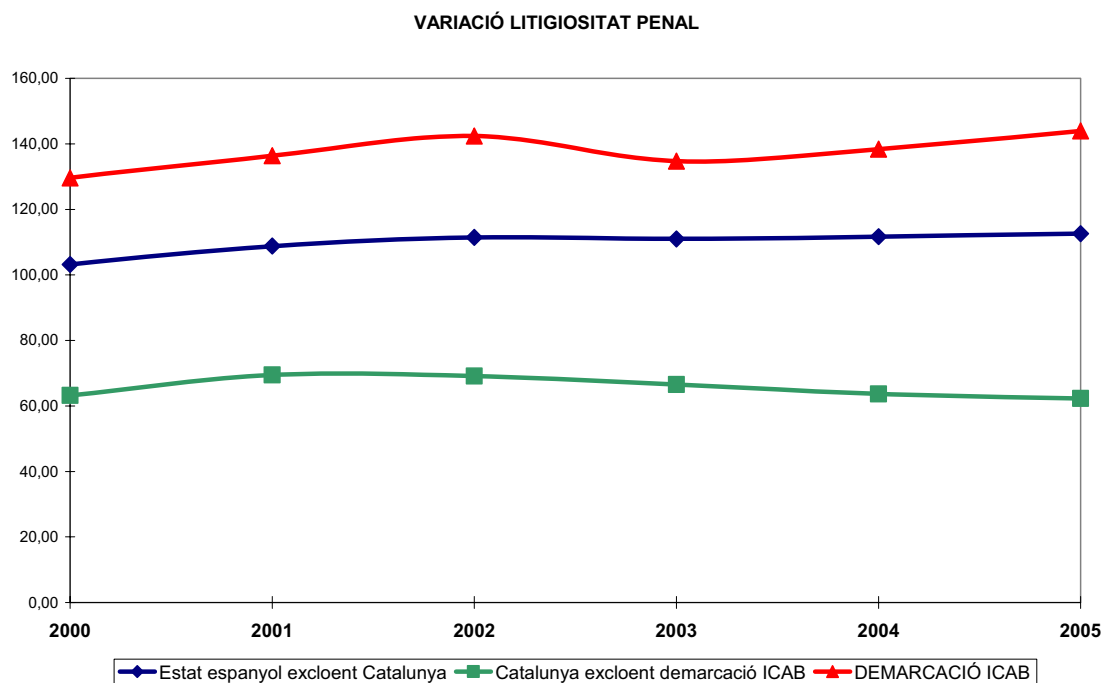
-Tanmateix, el Consejo general del poder judicial, no té en compte aspectes com les denúncies presentades a la fiscalia de menors per delictes realitzats per aquests, o bé, l'activitat penal relacionada amb l'estrangeria que, de ben segur, farien augmentar el volum d'assumptes tramitats en un òrgan judicial d'aquesta jurisdicció.

La litigiositat penal ha seguit una suau línia de creixements des de l'any 2000 fins l'actualitat.

Com s'observa en la gràfica, el ritme de creixement de litigiositat a Catalunya i la demarcació de l'ICAB no és constant. Després de la pujada generalitzada en el 2002, es dóna una situació de relativa estabilitat a la

baixa, que s'inverteix en el darrer any, ja que la litigiositat torna a augmentar (excepte a Catalunya).

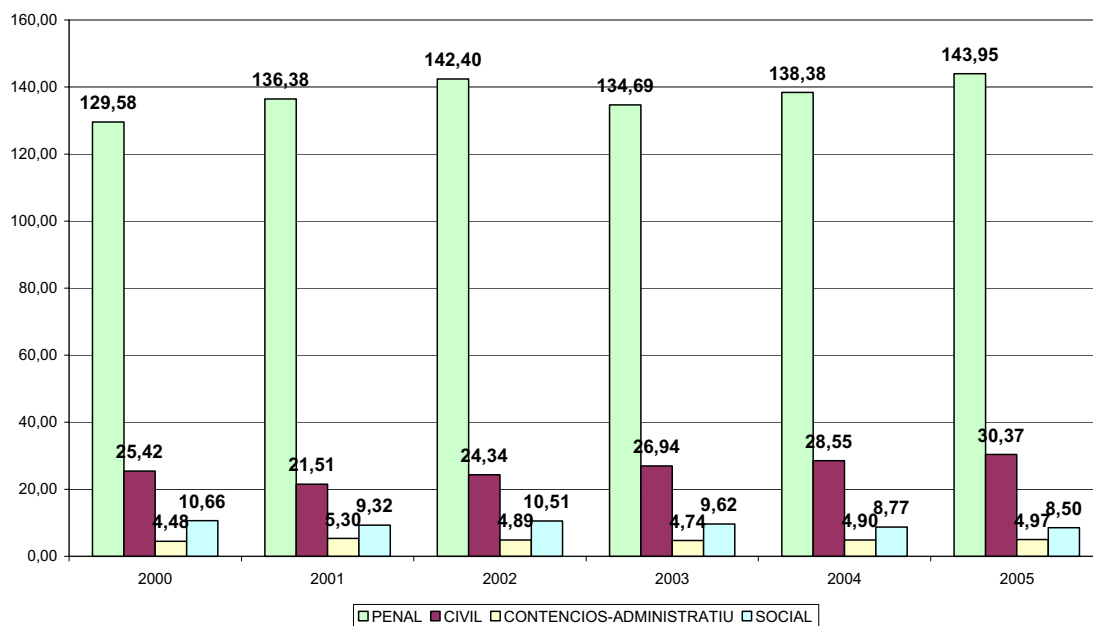

La litigiositat penal de la demarcació de l'ICAB és la més alta dels territoris comparats. Tant és així, que la nostra taxa més baixa en el 2003 gairebé coincideix amb la més alta de Catalunya en el 2002.

A títol il·lustratiu, la litigiositat de la demarcació de l'ICAB és comparable a la comunitat autònoma de Canàries (140.95), la comunitat de Madrid (154.95), i supera a la del País basc (84.42, Navarra (97.45) o Galícia (101.92).

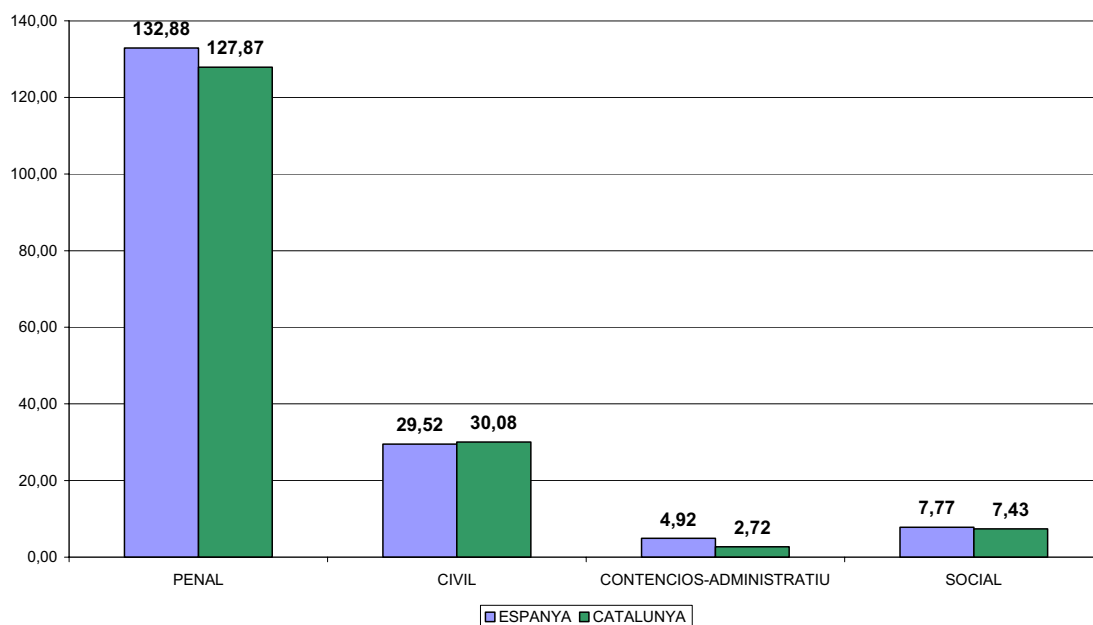
Com ja s'ha dit, la jurisdicció penal és la que presenta una conflictivitat penal més alta de totes les jurisdiccions, seguida de la civil, la social i la del contenciós-administratiu.

LITIGIOSITAT PER JURISDICCIONS. DEMARCACIÓ ICAB

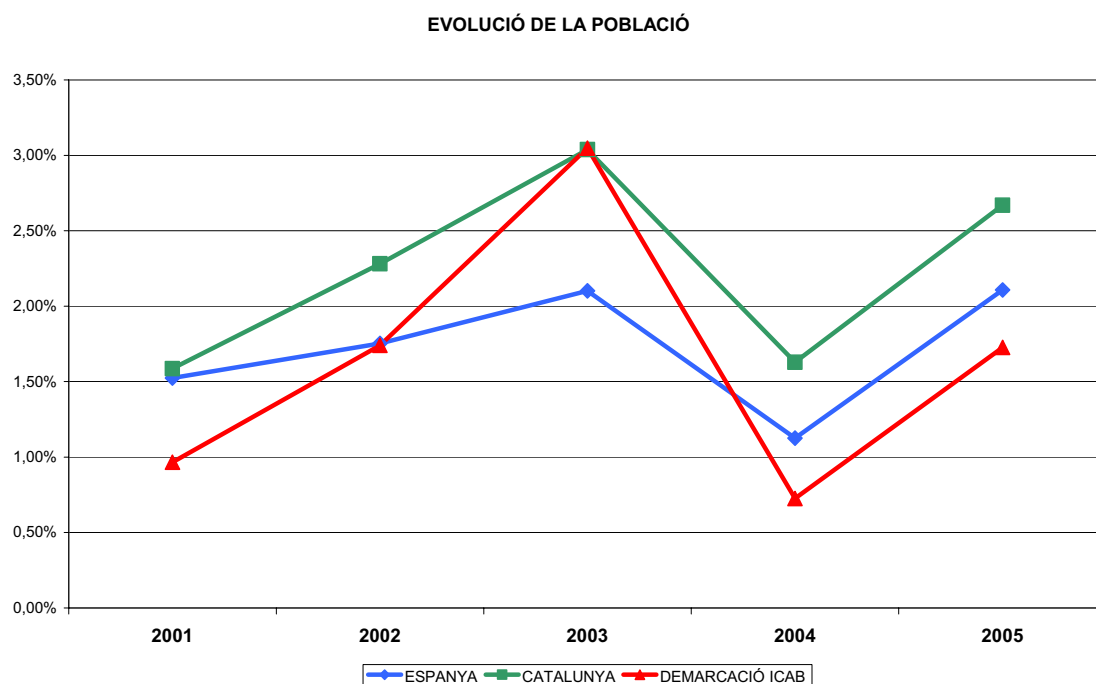
En la comparativa entre Espanya i Catalunya en el 2005, encara és veu més clara la desproporció entre la litigiositat Penal i la de la resta de jurisdiccions

2005. TAXES DE LITIGIOSITAT ESPANYA I CATALUNYA

Causes de l'augment de la litigiositat penal

- L'augment de població, sobretot, en les àrees urbanes

La població de Catalunya ha anat augmentat en els darrers sis anys de forma progressiva, excepte en el 2004 que va patir una important caiguda.

Com ja s'ha dit, la població de la demarcació d'ICAB representa el 61% del total de la població de la província de Barcelona i el 45.58 per cent de la de Catalunya.

- El Creixement del turisme estacional a Catalunya.

La litigiositat penal va íntimament lligada a l'augment del turisme, sobretot, el de platja. Es pot comprovar com les zones costeres amb més quilòmetres de platja presenten una litigiositat penal més alta. A més, aquesta va comunament associada als delictes patrimonials.

Aquesta dada es confirma si tenim en compte que, segons dades del Consejo General del Poder Judicial, la província de Tarragona té una taxa penal superior a la resta de províncies de Catalunya (157.51), seguida de Girona (129.66), Barcelona (122.59) i Lleida (93.10).

Pel que fa a l'augment del turisme en la nostra comunitat, hem de dir que en el període gener-setembre 2005, Catalunya va rebre el 12.7% del turisme estranger de tot l'Estat Espanyol. Aquesta xifra representa un augment del 9.4% més, que en el mateix període de 2004.

El principal destí va ser la Costa Brava, Barcelona i la Costa Daurada. Aquesta última també ha estat el destí predilecte dels turistes de la resta de l'Estat Espanyol (que ha tingut un augment del 3.7%) i dels catalans. (font: departament de turisme de la Generalitat de Catalunya).

- Les polítiques criminals de baixa tolerància o tolerància zero.

Que es tradueixen en una major persecució de determinats delictes per part de l'administració policial. Per exemple, en l'any 2005, en la província de Barcelona, els delictes contra la seguretat en el trànsit van augmentar un 6 per cent més, respecte l'any anterior (Memòria de la Fiscalia General de l'Estat 2005).

- Les campanyes de sensibilització ciutadana per denunciar determinats delictes, com les de violència de gènere i/o domèstica.

La política criminal en els darrers anys pretén incentivar la capacitat de denuncia de les víctimes de determinats delictes que causen gran alarma social (violència domèstica i/o gènere), així com la mobilització de la societat en general.

Els delictes relacionats amb la violència de gènere en l'àmbit familiar varen augmentar en la província de Barcelona en l'any 2005, en un 48 per cent, respecte l'any anterior. En la província de Girona de 1.652 assumptes en el 2004, van passar a 2.023 en el 2005. (Memòria Fiscalia General de l'Estat 2005)

- La creació d'un entramat legislatiu, judicial i administratiu en els delictes de violència de gènere i/o domèstica

La posada a disposició de la ciutadania d'aquest bloc de mesures facilita la resolució ràpida d'aquests delictes i estimula la capacitat de denuncia de la població, a més de que genera confiança en el sistema penal.

Entre les principals mesures s'inclou:

Àmbit legislatiu:

La creació d'una llei específica permet donar plena cobertura jurídica a la persecució d'aquestes infraccions i permet regular-les penalment millor.

La llei a la que ens referim és la llei 1/2004, de 28 de desembre, de mesures per a la protecció integral contra la violència de gènere (BOE 313 de 29 de desembre), que va modificar el vigent Codi penal.

Aquesta nova regulació dels delictes de violència de gènere o domèstica té com a finalitat:

- Protegir la dona dels maltractaments físics i psíquics en mans de les seves parelles o exparelles.

- Afavorir i facilitar la denúncia de la mateixa víctima i de tercers,

- Facilitar l'adopció de mesures cautelars, tals com ordres d'allunyaments per la víctima, familiars etc.

La importància d'aquesta reforma rau en el fet que la violència de gènere i domèstica passen a ser perseguible d'ofici i, gairebé, totes les conductes associades a aquest àmbit, ja són constitutives de delictes i no faltes penals.

La persecució d'ofici o per tercers i l'increment dels supòsits delictius és, sense dubte, dues de les causes importants de l'augment de la litigiositat en aquest àmbit.

Àmbit judicial:

La creació de jutjats especialitzats estimula la litigiositat ja que la ciutadania sent que hi ha professionals experts que treballen exclusivament en aquest àmbit.

Els jutjats de violència contra la dona per la llei es varen crear per llei orgànica 1/2004, ja esmentada i, varen entrar en funcionament el 29 de juny de 2005.

Aquests jutjats coneixen de la instrucció dels delictes de violència de gènere/ domèstica i enjudicien les faltes penals del mateix àmbit.

Tanmateix, són competents en els processos civils relacionats amb els fets delictius i que mereixen un tractament unitari.

Àmbit administratiu:

Remarcar l'entramat administratiu d'assessorament i ajut a la víctima d'aquest tipus de violència que també és una eina indispensable per canalitzar el conflicte als jutjats corresponents i permet minorar la victimització secundària. Entre els més coneguts destaquem:

- El servei d'assessorament tècnic i d'atenció a la víctima (SATAV) del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya).
 - Servei d'Atenció a la Dona, al menor i a la família. Comissaria de Mossos d'Esquadra.
 - Equip d'Atenció a la dona (EAD) depenent de l'Ajuntament de Barcelona.
 - Pel que fa a l'administració corporativa, destacar el Servei d'orientació jurídica (SOJ) i el torn de violència domèstica de l'II·lustre Col·legi d'advocats de Barcelona, entre altres.
- Els canvis operats en la policia judicial en els darrers anys a Catalunya, i sobretot, a la demarcació de l'ICAB.

En l'origen de les variacions de la litigiositat hem de tenir present l'actuació dels membres dels cossos policials en funcions de policia judicial, existents en el territori. En concret, les alteracions que pot suposar el canvi d'un cos policial per un altre, i el procés de desplegament d'aquest nou cos pel territori. Recordar que el desplegament dels Mossos d'esquadra es va verificar completament en la demarcació ICAB, a finals del 2005.

- El fet que en l'àmbit penal hi hagi menys mecanismes de solució extrajudicial de conflictes i que l'acció penal sigui menys disponible.

Es pot comprovar que el caràcter indisponible o no negociable de l'acció penal no permet recorre a altres vies extrajudicials de conflictes. Per exemple, la mediació a l'àmbit penal d'adults funciona més com un mecanisme d'atenuació de la pena, que com una via de solució del conflicte (excepció feta dels menors).

Cal afegir que la mediació duta a terme per la policia judicial en els conflictes privats té com a límit que el fets objecte del conflicte siguin constitutius d'un il·lícit penal.

- La absència de via prèvia a esgotar abans d'iniciar reclamació judicial penal

En aquesta jurisdicció no hi ha una via administrativa prèvia per interposar reclamació en els jutjats penal, com succeeix amb l'administratiu o el social. Això, provoca que el més mínim conflicte veïnal (personal, etc), per poc important que sigui, tingui un accés directe a la jurisdicció.

Conclusió

En línies generals, l'augment de la litigiositat penal a tots els territoris analitzats, respon a la política criminal dels últims temps consistent en l'ampliació dels fets delictius, l'enduriment de les penes i, sobretot, a una major rapidesa en la resposta donada al ciutadà davant de la seva pretensió de rescabament. Tot això, gràcies a la consolidació dels judicis ràpids i, concretament, al potencialment dels mecanismes de conformitat de l'acusat en la pena sol·licitada per l'acusació que eviten la celebració d'un judici penal (veure apartat judicis ràpids).

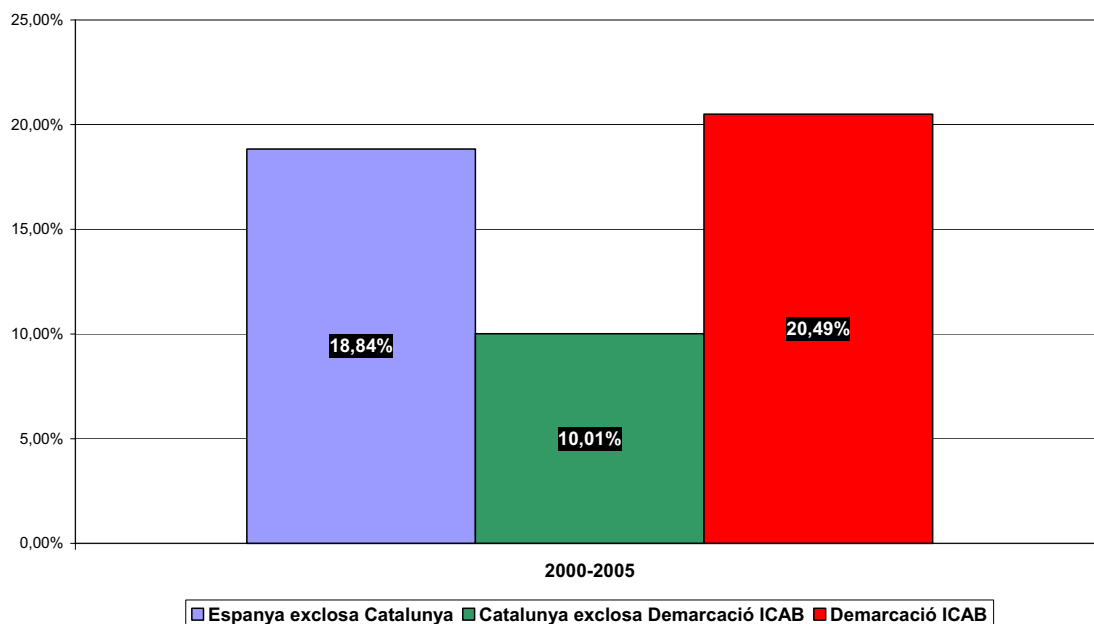
La situació econòmica, educativa (absentisme i violència a les escoles) juntament amb la precarietat laboral i l'augment del cost de la vida, contribueixen, sense dubte, a que hi hagi més crispació social que es tradueix en una major conflictivitat penal.

2.2.-L'activitat dels òrgans judicials

Assumptes ingressats

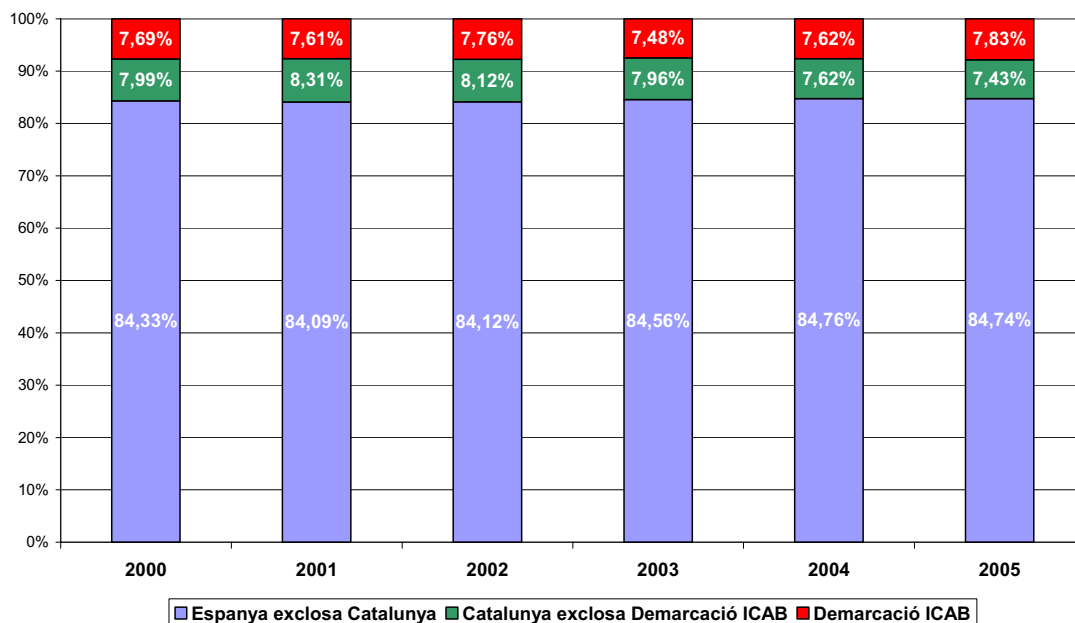
En els sis darrers anys, el volum d'assumptes ingressats ha augmentat de manera constant en tots els territoris comparats. Els percentatges se situen entre el 10 % i el 20% depenent del territori.

VARIACIÓ ASSUMPTE PENALS 2000 A 2005

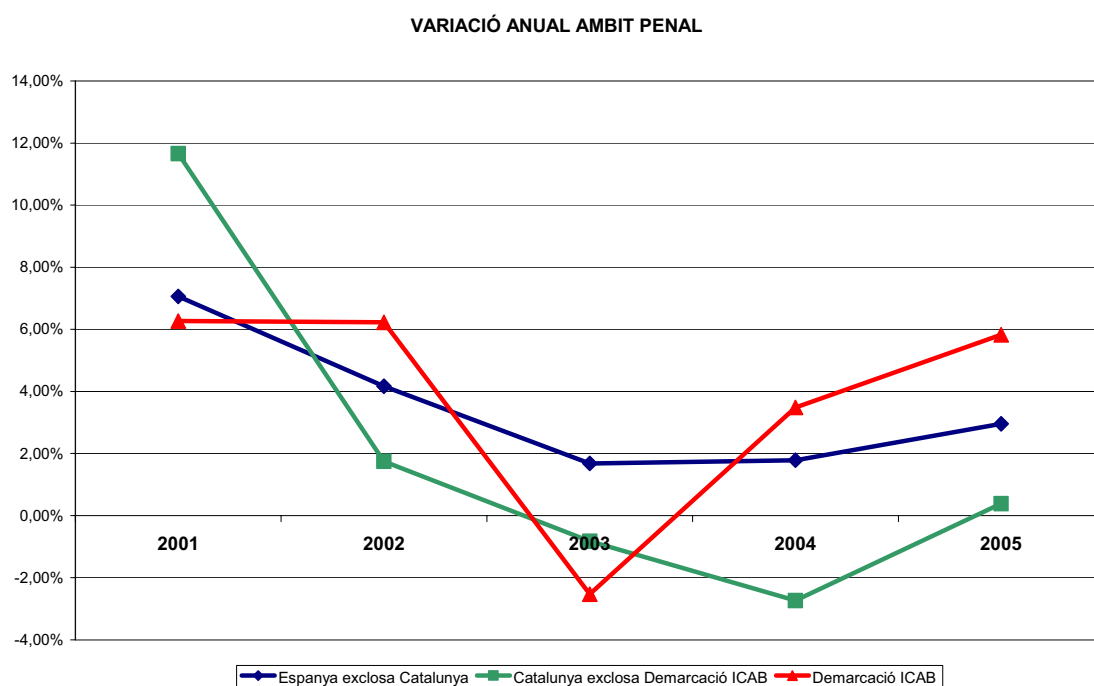
Pel que fa al volum assumptes que suporta cada territori, cal observar la gràfica següent.

REPARTIMENT ASSUMPTE PENALS PER CADA ÀMBIT TERRITORIAL

En l'àmbit penal es mantenen els percentatges generals corresponents al pes dels assumptes ingressats en cada territori en relació al conjunt de l'Estat.

L'evolució dels assumptes d'ingressats en els darrers sis anys mostra clares variacions entre els territoris comparats. En l'àmbit català (exclosa la demarcació de l'ICAB) s'observa una baixada molt pronunciada dels assumptes ingressats en el bienni 2003-2004, el que també succeeix, de forma puntual i explicable per la conjuntura del moment, en la demarcació ICAB en el 2003.

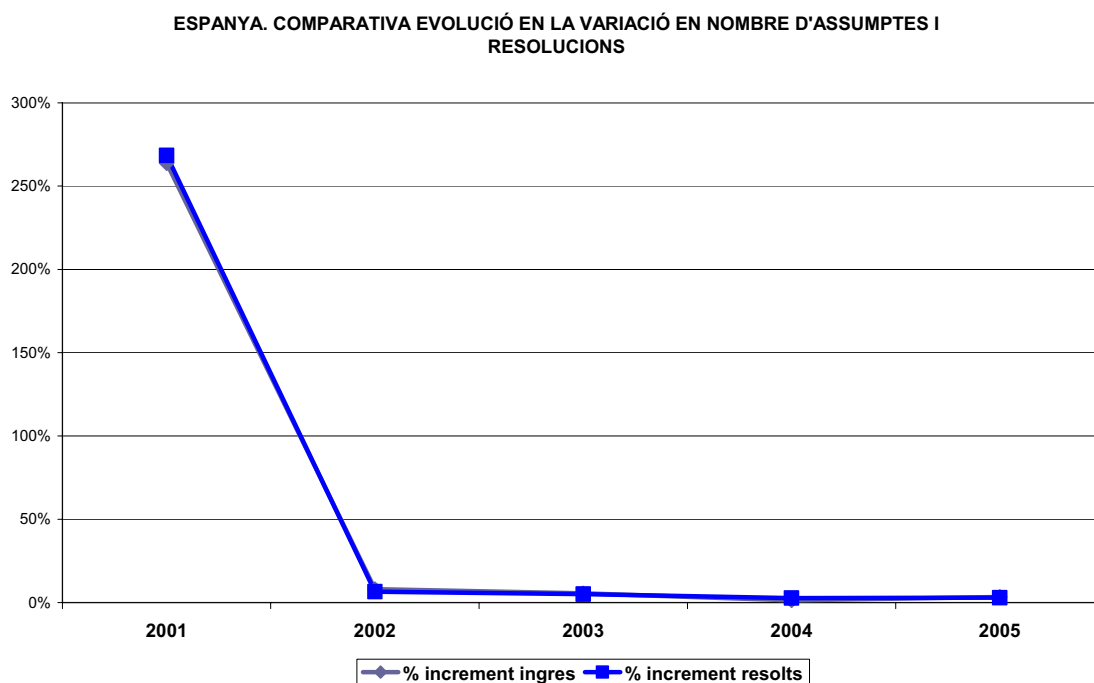
Cal insistir que aquestes variacions a la baixa són puntuals, conjunturals i més causades per problemes organitzatius que per un descens real de la conflictivitat penal.

La línia de tendència mostra que en el futur els assumptes ingressats poden continuar augmentant, sobretot si tenim en compte les reformes penals que, en l'àmbit del menor i en l'àmbit del penal substantiu d'adults, s'han aprovat o estant a punt de ser aprovades. Cal tenir en compte que la reforma penal introdueix nous delictes en matèria de noves tecnologies, que

pot fer augmentar la litigiositat, sempre i quan s'instrumentalitzin mitjans de persecució policial eficaços.

Assumptes resolts

La capacitat resolutiva dels jutjats i tribunals presenta una tendència creixent; per regla general, es resolt més del que s'ingressa. Ara bé, és produeix una desacceleració en el creixement, el que significa que any rere any perdrem capacitat resolutiva.

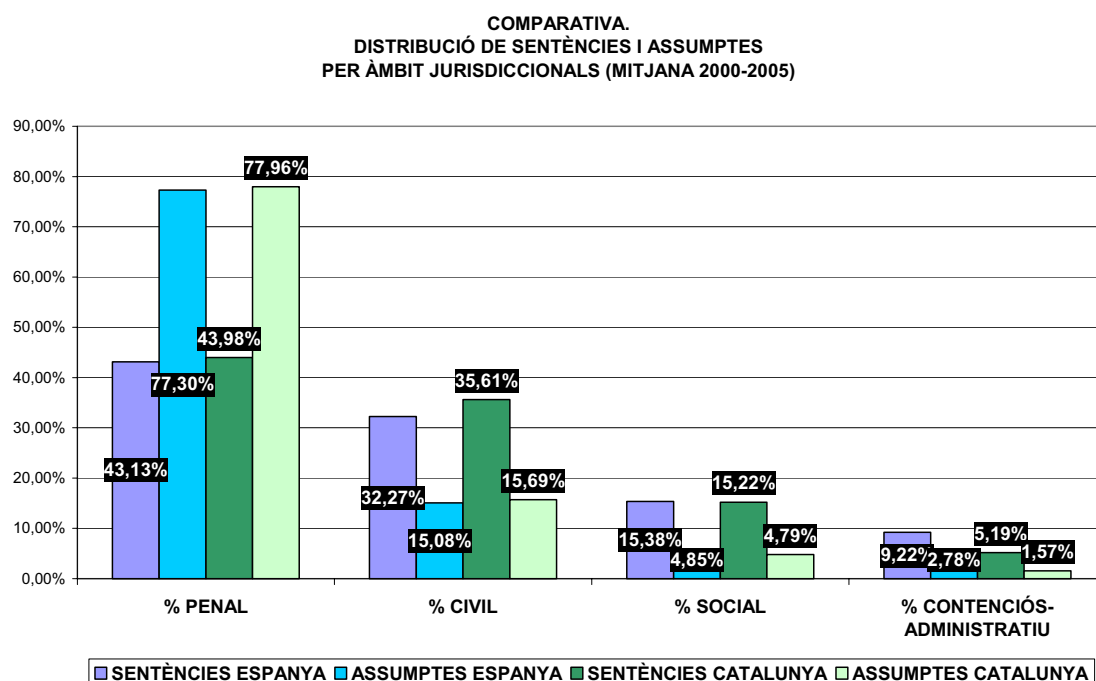
Tal i com hem dit, la facultat per resoldre dels nostres òrgans judicials no depèn únicament dels assumptes ingressats, sinó de múltiples variables que s'han exposat en el document de l'activitat judicial, i que, com hem vist, provoquen que en ocasions els òrgans judicials que més assumptes ingressen resolguin més i millor.

Una resolució judicial pot adoptar la forma de sentència o interlocutòria de finalització de procediment.

Les sentències penals

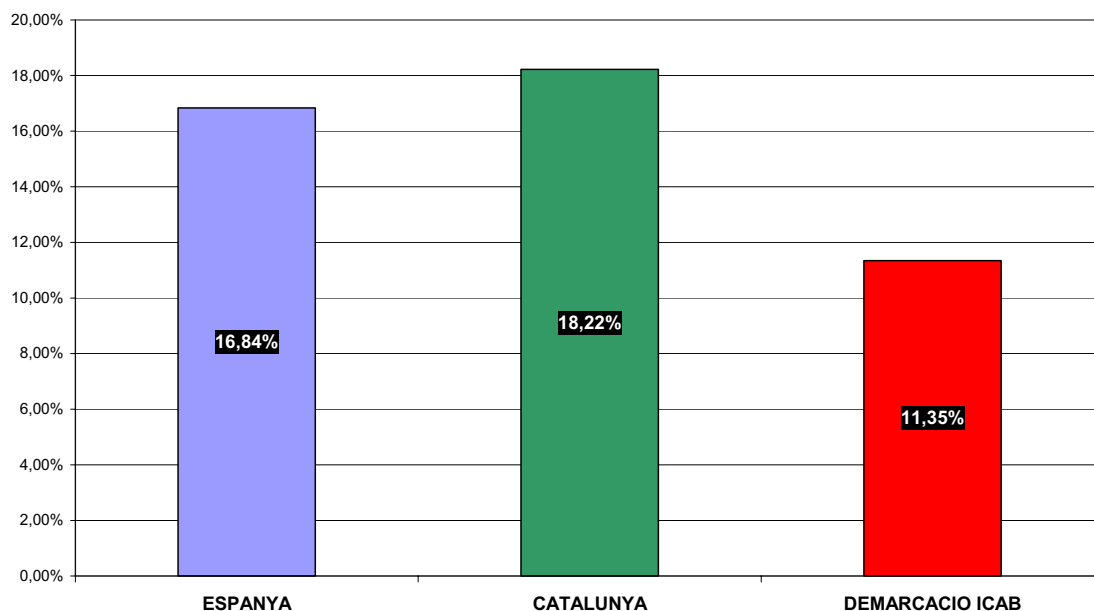
La jurisdicció penal és la que menys sentències dicta en comparació a la resta de jurisdiccions, malgrat el fet que és la jurisdicció on l'acció penal no és disponible (la majoria de delictes són públics, perseguibles d'ofici, o semipúblics) i el fiscal està obligat, pel principi de legalitat, a impulsar d'ofici el procediment i sostenir l'acusació, quan hi hagi prou indicis de criminalitat.

En relació als assumptes ingressats el percentatge de sentències és baix.

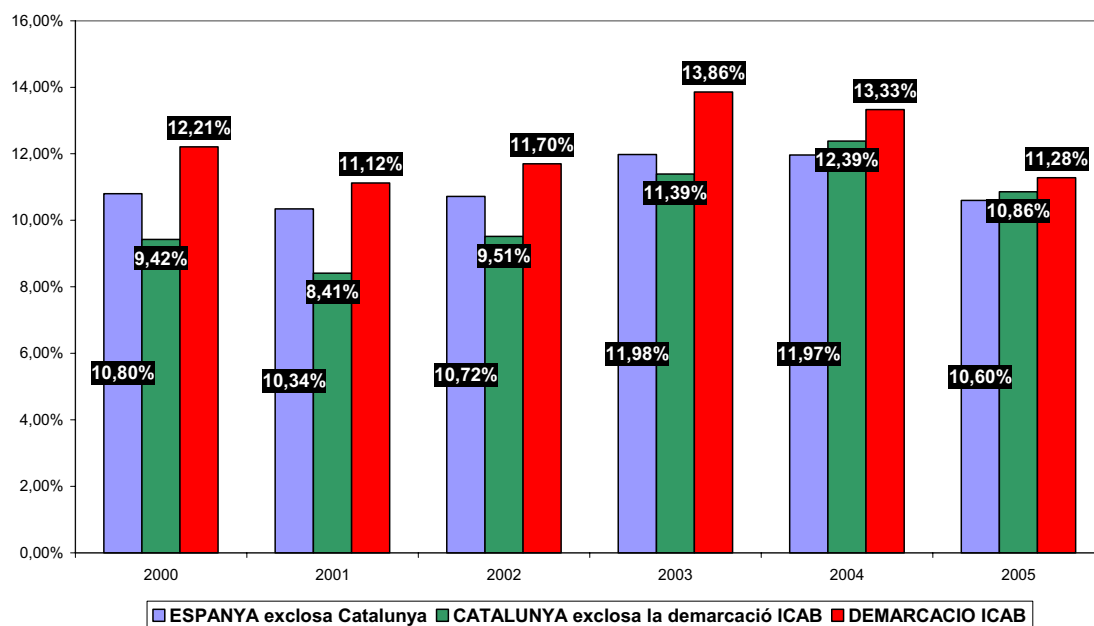
En els darrers sis anys, els percentatges de sentències dictades en aquesta jurisdicció se situen entre el 16 i 18 %, depenent del territori analitzat.

VARIACIÓ SENTÈNCIES PENALS AL PERIODE 2000-2005

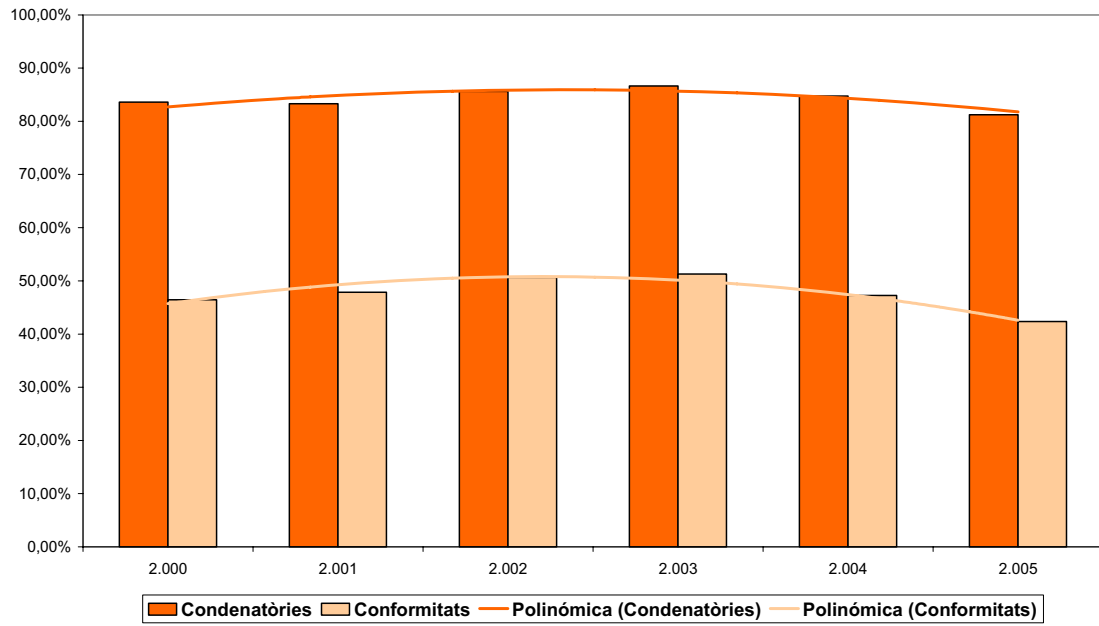

Si establim una relació entre els assumptes ingressats i les sentències dictades, ens adonem que aquestes últimes representen un tant per cent molt baix dels assumptes ingressats.

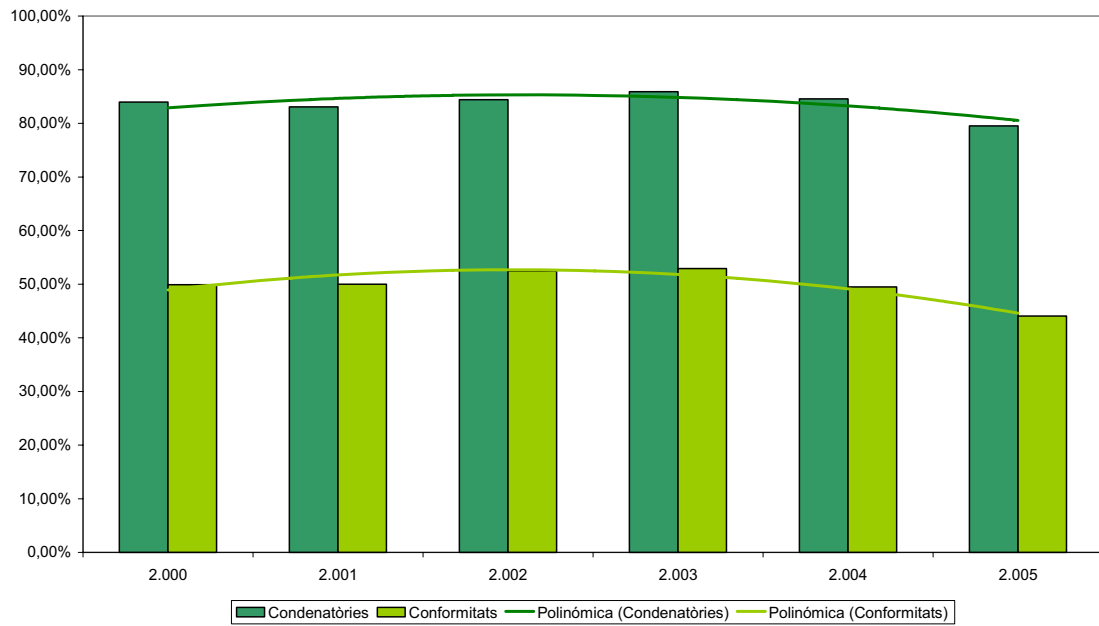
PERCENTATGE DE SENTÈNCIES SOBRE EL TOTAL D'ASSUMPTES INGRESSATS

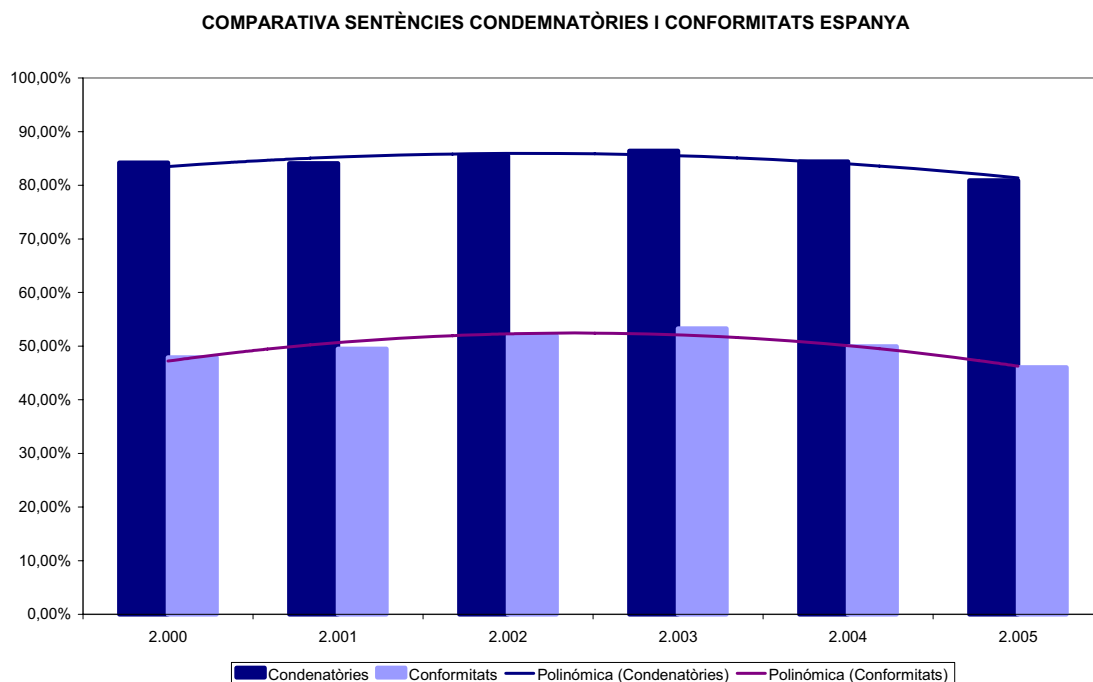

COMPARATIVA SENTÈNCIES CONDEMNATÒRIES I CONFORMITATS DEMARCACIÓ ICAB

COMPARATIVA SENTÈNCIES CONDEMNATÒRIES I CONFORMITATS CATALUNYA

Per regla general, una sentència és la resolució judicial que culmina un procediment penal. No obstant això, també es dicten sentències de conformitat on les parts no han tingut oportunitat de confrontar les seves pretensions en un judici públic i contradictori.

Actualment l'abús en els mecanismes de la conformitat desvirtua i distorsiona aquesta regla processal. L'última reforma que va introduir la conformitat en el jutjat d'instrucció de guàrdia, amb la imposició de condemnes per sota del límit legal permès, ha institucional aquesta mesura que a priori hauria de ser excepcional.

La conformitat és un pacte entre les parts per mitjà del qual és busca l'avinença del presumpte autor del delictes en els fets objecte de l'acusació i en la petició de penal sol·licitada pel fiscal o l'acusació particular.

En una conformitat no hi ha una confrontació interparts per aclarir la veritat dels fets però, sobretot, per posar en entredit la veritat judicial i policial construïda al llarg del procés.

Com hem dit, el fet de no discutir els fets i la qualificació jurídica d'aquests en un judici oral és contrari a l'esperit del principi acusatori, però sobretot, significa basar la condemna penal en la confessió (conformitat) de l'encausat o detingut.

Aquesta pràctica pot ser considerada contrària a la regla segons la qual la confessió del presumpte autor no eximeix a l'autoritat judicial l'obligació d'investigar el fet criminal.

El principi acusatori instaurat en la Llei d'Enjudiciament Criminal obliga a que tota la fase del sumari (investigació) es reproduïxi en el judici oral. Es pretén així, assegurar que la investigació no es realitzarà a esquenes de l'acusat (i de la víctima), com succeïa en el procés penal de l'antic règim (exposició de motius de la LECrim 1882).

Dit això, per fer-nos per tant una idea exacta de la capacitat dels òrgans judicials per dictar sentències, prèvia celebració d'un judici oral, s'haurien de descomptar les sentències dictades amb la conformitat de l'acusat.

Un estudi aprofundit de les conformitats en la jurisdicció penal ens donaria una idea de quantes sentències s'han dictat respectant el dret a un judici just, públic i amb totes les garanties.

En definitiva, que el nombre de sentències sigui tan baix, significa que se celebren pocs judicis i que la víctima no té dret a fer valdre la seva pretensió (penal i de rescabament) públicament.

Aquest fet ens ha de fer replantejar l'efectivitat del dret a la tutela judicial efectiva (art 24CE).

Tanmateix, fer justícia sense comptar amb la víctima no contribueix a millorar la imatge de la justícia ja que, en certa manera, l'administració de justícia actua d'esquenes al ciutadà.

Els principals indicadors judicials

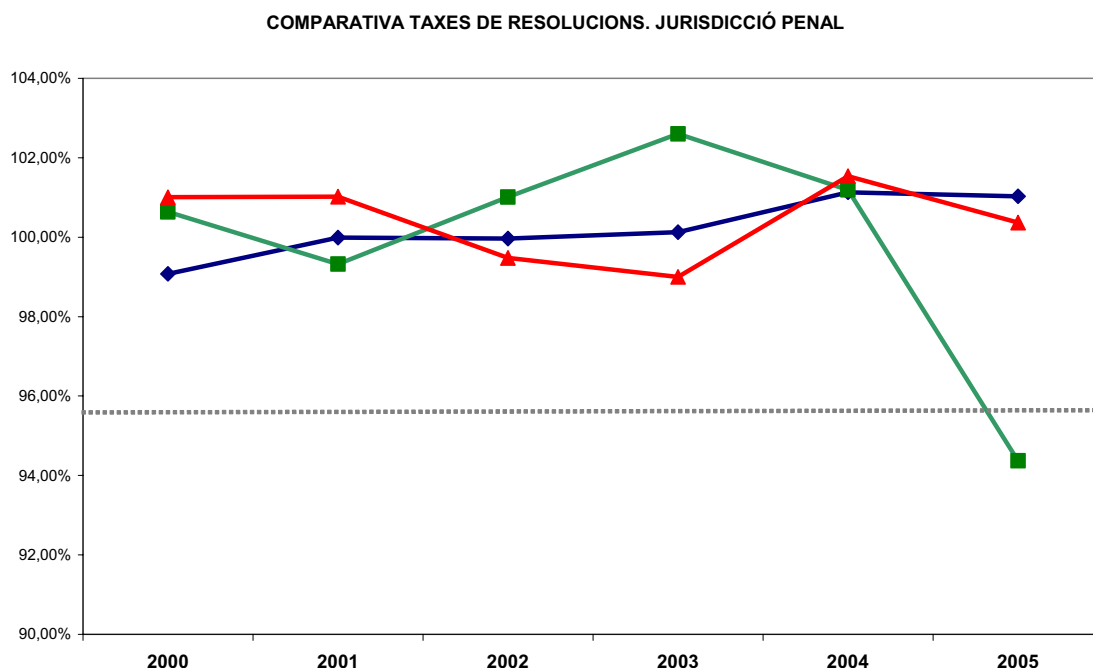
La jurisdicció penal és la jurisdicció que, aparentment, presenta millors indicadors que la resta de jurisdiccions. No obstant això, si analitzem cada jutjat de forma individualitzada ens adonem que la situació és força diferents i que la seva congestió i pendència és molt similar a la resta dels àmbits jurisdiccionals.

Com veurem, dintre de la jurisdicció penal, els jutjats penals i les audiències provincials tenen una congestió i una pendència molt més alta que els d'instrucció.

Vegem que ens indiquen els indicadors judicials per la totalitat de la jurisdicció penal i comparem-los amb els resultants de l'anàlisi jutjat per jutjat.

La taxa de resolució

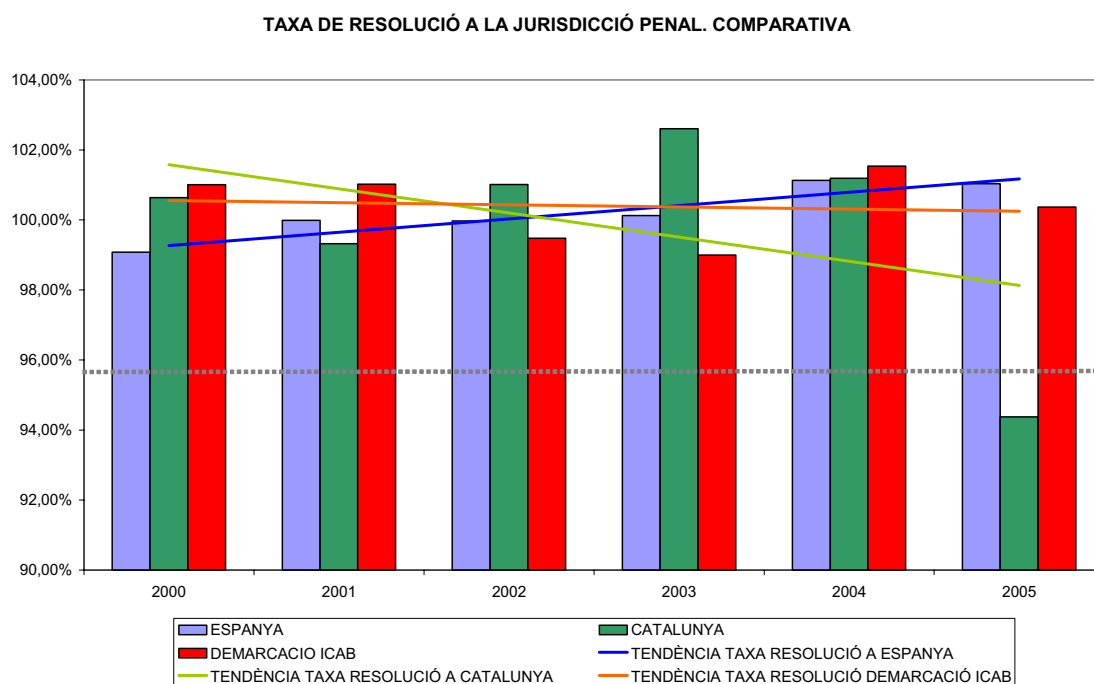
Les taxes de resolució en aquesta jurisdicció es mantenen, pel conjunt de la jurisdicció, per sobre de la taxa d'equilibri (1), tot i que s'evidencia, en tots els territoris comparats, la pèrdua de capacitat resolutiva en el darrer any.

Recordar que la taxa de resolució mesura la capacitat resolutiva del òrgans judicials. Com més alta sigui la taxa de resolució, més capacitat resolutiva té l'òrgan. Una taxa situada en el 1, significa que result tant com ingressa.

Tanmateix, no hem de creure que una taxa de resolució en equilibri és una dada forçosament positiva. La situació de col·lapse endèmic de la nostra

administració de justícia exigeix liquidar assumptes endarrerits, i per tant, resoldre per sobre d'1, per evitar el col·lapse judicial.

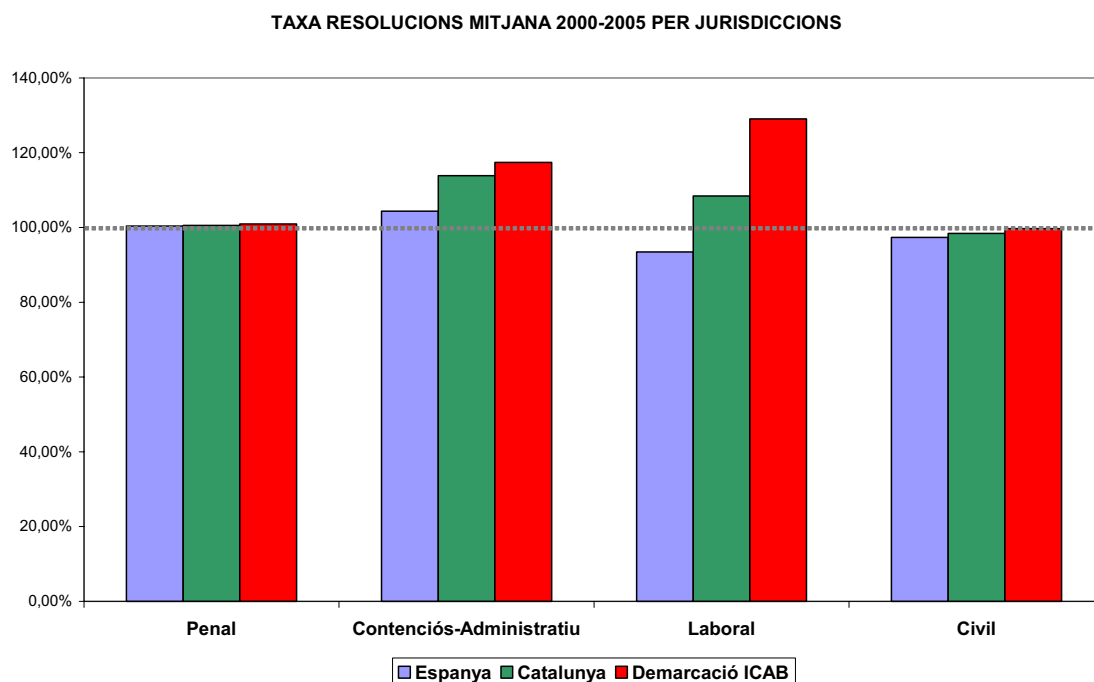
Com s'observa en la gràfica, en tots els territoris, l'any 2004 va ser un any de relativa bonança pel que respecte a la resolució. Aquesta tendència a l'alça s'ha invertit.

La demarcació de l'ICAB i en major mesura Catalunya han perdut capacitat resolutòria en el darrer any. Sembla que, en un futur, si no s'aporten solucions a curt termini, la jurisdicció pot anar perdent gradualment el ritme de resolució.

Pel que fa a l'evolutiva, la demarcació de l'ICAB s'ha mantingut estable al llarg dels sis anys, Espanya sembla que ha fet un major esforç resolutori; Catalunya segueix una tendència a la baixa.

Tot i que Malgrat que el nombre d'assumptes resolts és alt, cal veure quants d'aquests assumptes finalitzen en interlocutòries d'arxiu i quants en sentència prèvia celebració d'un judici oral.

Un estudi comparatiu de totes les jurisdiccions permet observar que la jurisdicció penal ocupa la tercera posició en capacitat resolutòria, superada per la social i la contenciós-administrativa.

El fet que la jurisdicció penal tingui una taxa en equilibri, tot i tenir la taxa de litigiositat més alta de totes les jurisdiccions, apunta a que la causa pot ser externa al mateix funcionament dels jutjats.

Les últimes reformes processals penals que introdueixen els judicis ràpids han permès, sense dubte, estimular la capacitat de denuncia de la població i la capacitat de resposta de l'administració de justícia.

No obstant això, aquesta no és l'única causa de la celeritat en la resolució penal ja que, a Catalunya, el volum de diligències urgents durant l'any 2005 ha representat un 32.83% del total d'assumptes ingressats. Pel que fa a les faltes penals, tant sols un 12.66% de faltes s'han resolt com judicis ràpids.

Això significa que, o bé, en l'any 2005 hi ha hagut menys procediments abreujats i sumaris, o bé, que aquests també han escurçat els seus terminis de resolució.

Un estudi en profunditat de les reformes processals i, sobretot les processals-policials, podria ajudar a esbrinar el motiu del perquè s'ha millorat en capacitat resolutiva.

Recordem que l'enjudiciament és, tants sols, l'acabament d'un llarg procés d'investigació o preparació del judici, en el que hi participen activament agents col·laboradors externs a la jurisdicció, com ara, en penal, la policia judicial (article 126 CE).

Evidentment, les reformes processals operades en la jurisdicció tendents a escurçar els terminis dels procediments i afavorir conformitats en el mateix dia de la guàrdia, han provocat que les taxes de resolució siguin millors que en la jurisdicció civil. Ara bé, com hem dit, la capacitat resolutòria ha disminuït en el darrer any.

Hem d'insistir que l'eficàcia de la justícia no és pot mesurar, exclusivament, ni per la quantitat de resolucions, ni en la celeritat dels procediments, sinó en la qualitat de la resposta i l'efectivitat del dret a un judici just i amb plenes garanties (art 24 CE).

La taxa de pendència

La taxa de pendència reflexa el volum d'assumpes que resten pendents per resoldre en finalitzar el període analitzat.

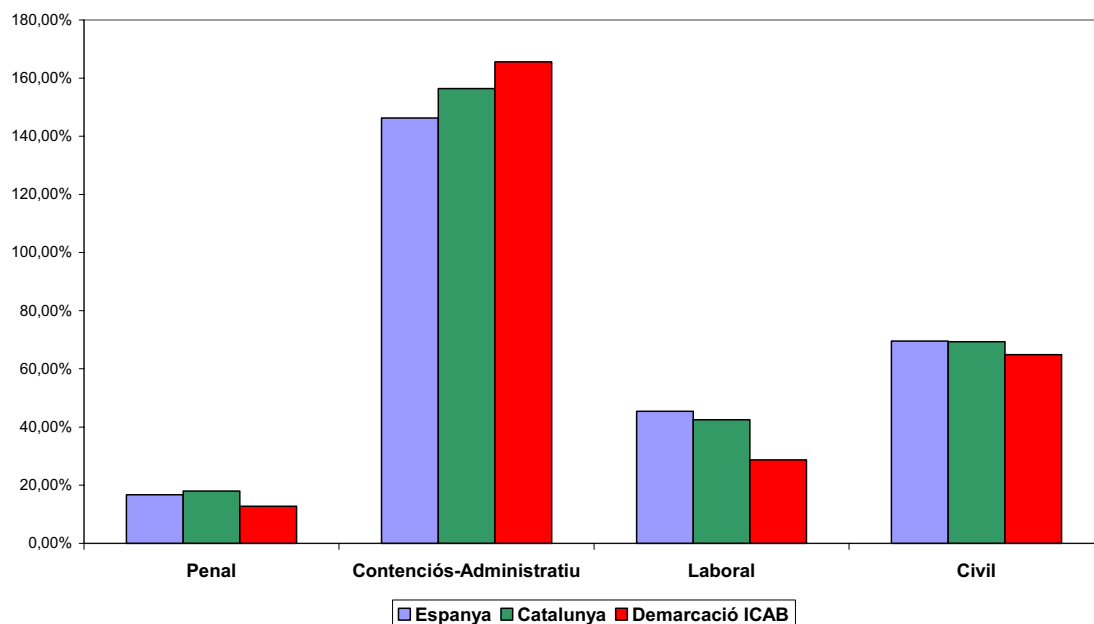
La utilitat d'aquesta taxa és mesurar si el volum d'assumpes pendents de l'any anterior es resolen en el període examinat o s'acumulen al següent.

Un òrgan es troba en millor situació quan, a més dels assumpes ingressats aquell any, també liquida els que arrossega dels anys anteriors.

Hem de tenir en compte a l'hora de valorar la pendència les precisions que consten a la part general. Per exemple, el fet que els assumpes entrats a finals de l'any, inevitablement, apareguin com a pendents a l'inici del període següent.

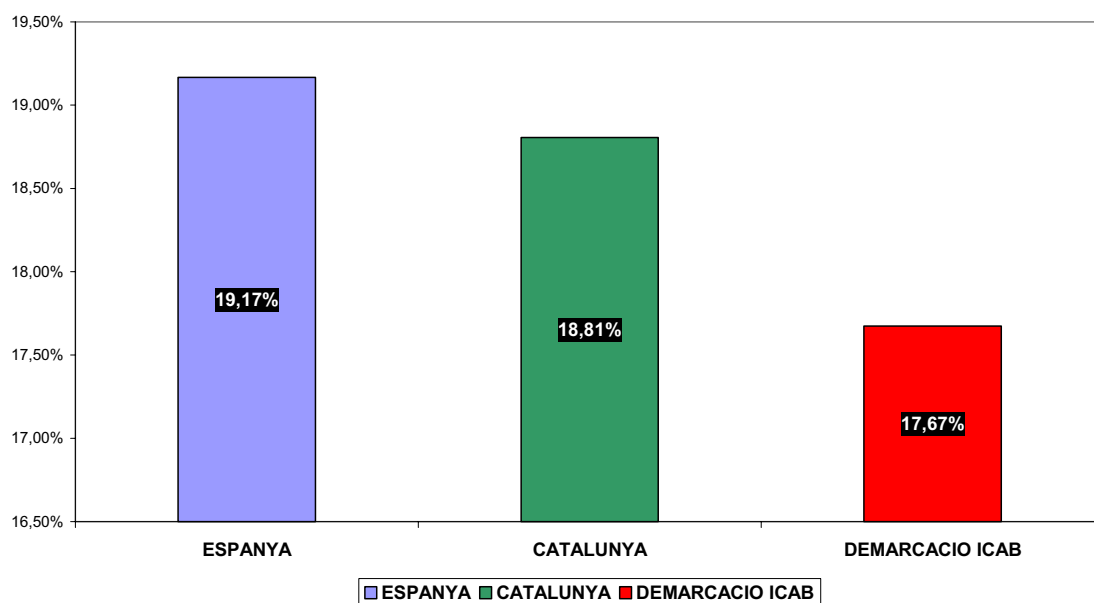
Fetes aquestes precisions, cal dir que en aquesta jurisdicció, la pendència presenta les taxes més baixes que la resta de jurisdiccions.

TAXA PENDÈNCIA MITJANA 2000-2005 PER JURISDICCIONS

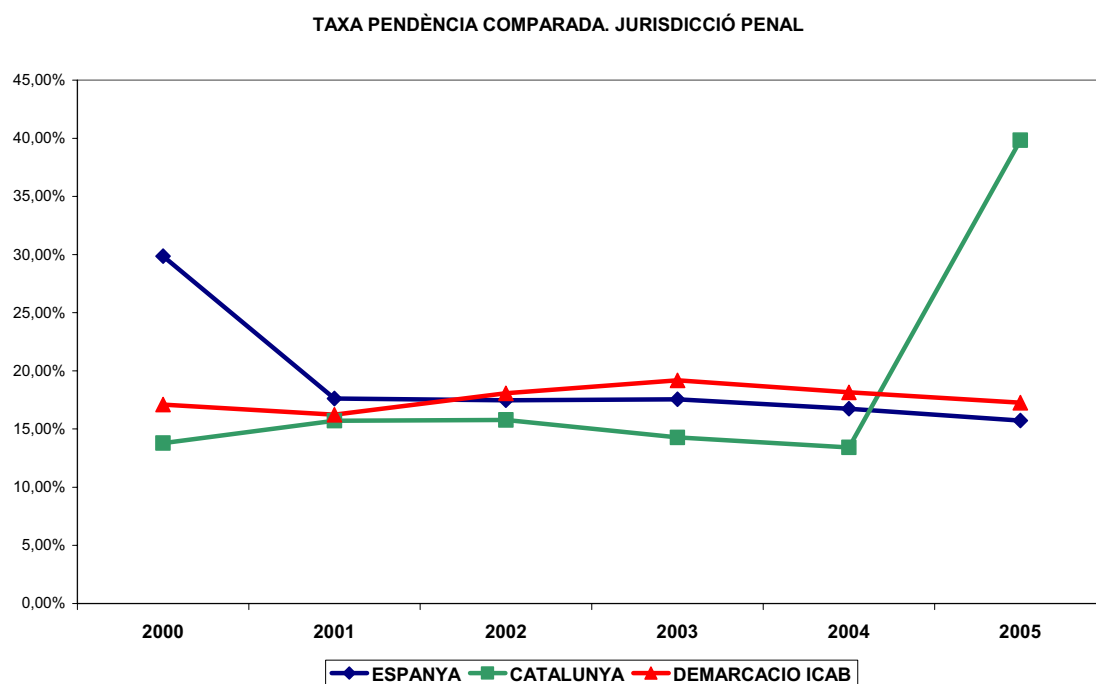
Malgrat aquesta dada positiva per aquesta jurisdicció, resten sense resoldre una mitjana del 17% i 19% d'assumptes per any, que s'acumulen als ingressats de l'any següent.

MITJANA TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA 2000-2005.
JURISDICCIO PENAL

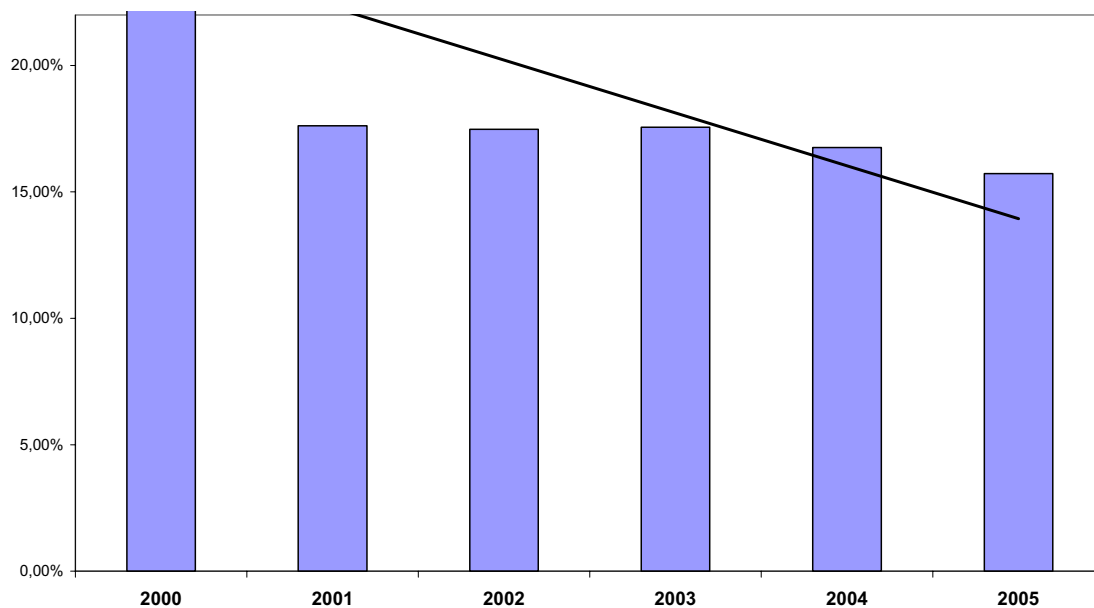
La demarcació de l'ICAB és l'àmbit territorial que té menys assumptes pendents de la resta de territoris comparats.

Per regla general, els assumptes pendents és l'indicador que menys variacions anuals presenta en comparació amb la resolució, que té més fluctuacions. No obstant això, com es pot observar a la gràfica, cal fer una excepció amb Catalunya.

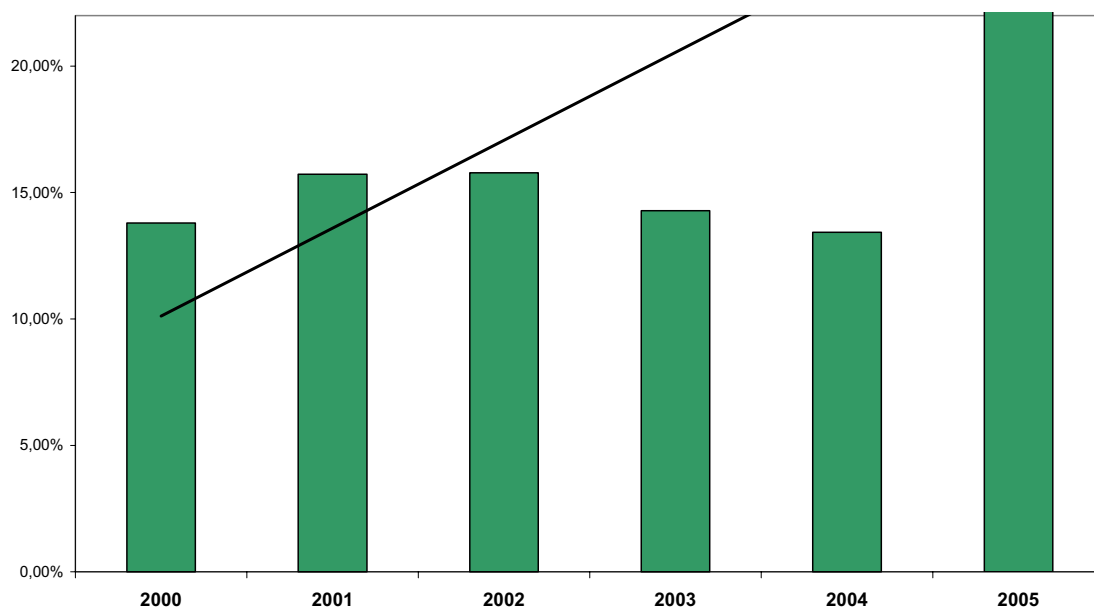

En les gràfiques següents s'observa que la tendència de la pendència a Espanya en els darrers anys és decreixent. A Catalunya els assumptes pendents han augmentat significativament i en la demarcació de l'ICAB la pendència ha disminuït en el darrer any.

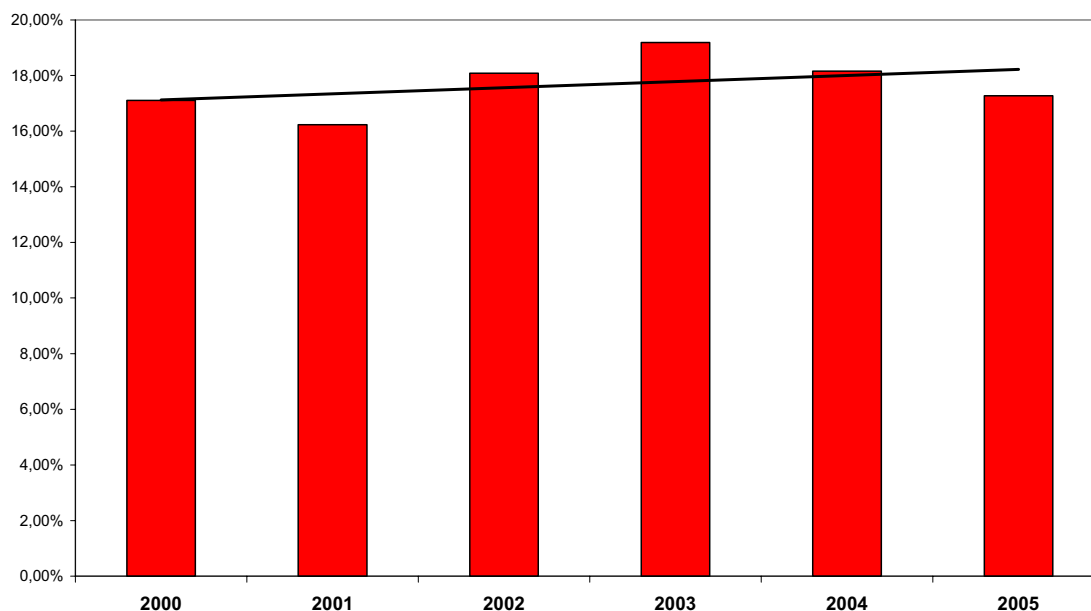
TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. ESPANYA

TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. CATALUNYA

TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. DEMARCACIO ICAB

La taxa de congestió

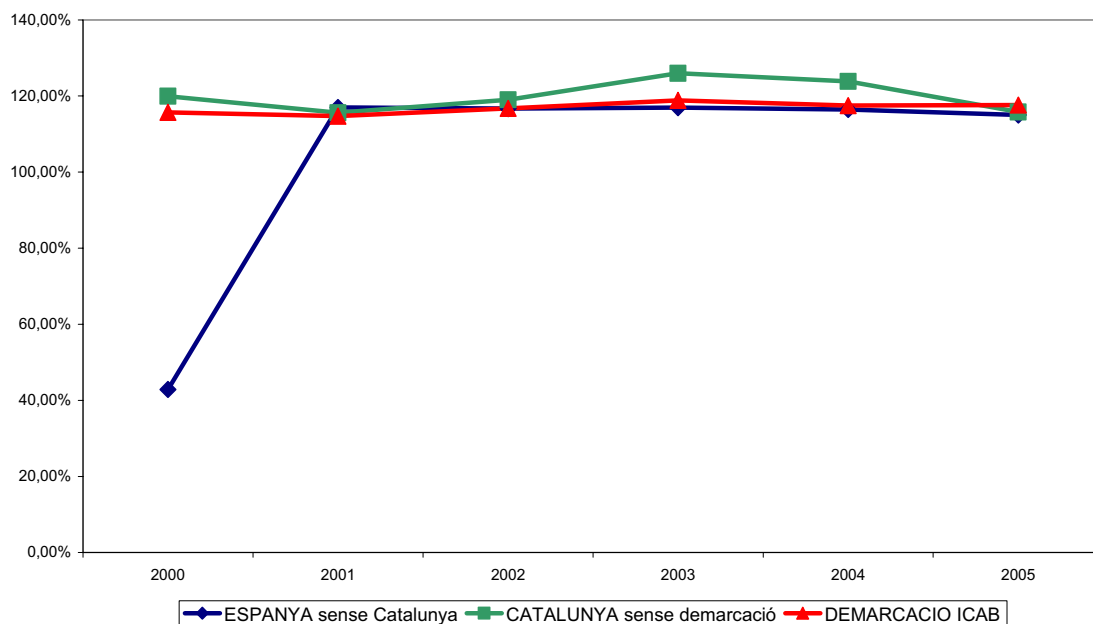
Aquesta taxa és el coeficient que resulta de dividir els assumptes en tràmit a l'inici del període, sumats als ingressats en el mateix període, pels assumptes resolts al final del mateix període.

El fet que per aquest càlcul no s'utilitzin els assumptes pendents al finalitzar, i es facin servir els pendents a l'inici, modifica lleugerament aquesta taxa a la baixa, ja que els darrers són lleugerament inferiors als primers.

La congestió és juntament amb la pendència els indicadors que millor mesuren la saturació d'un òrgan judicial.

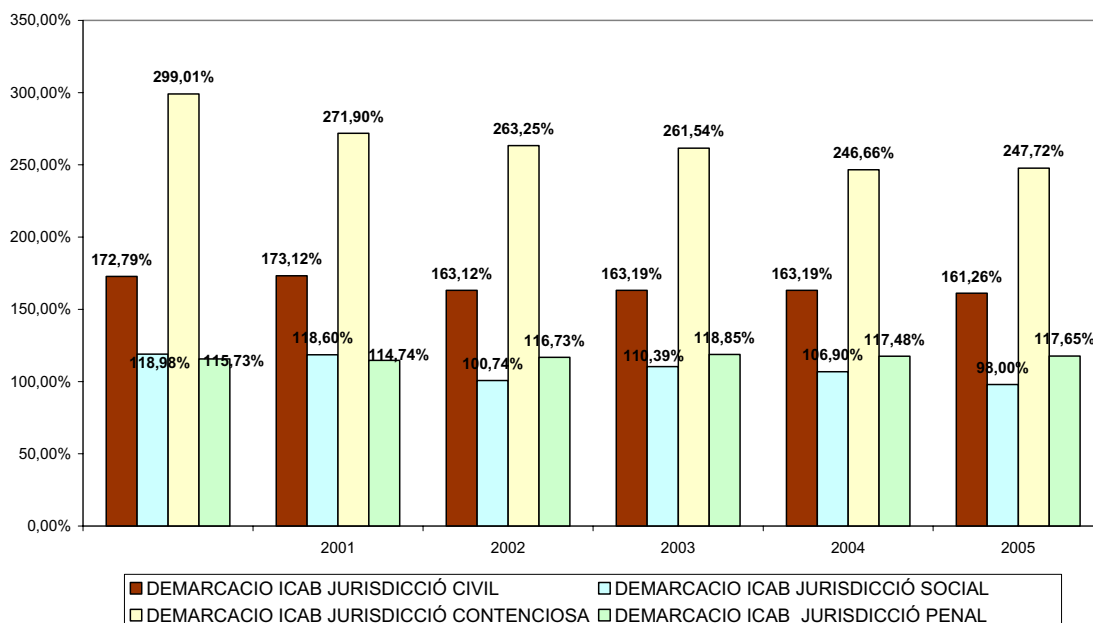
La congestió en l'àmbit penal continua sent un problema, malgrat que l'evolució demostra que el nivell de la congestió s'ha estabilitzat.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA JURISDICCIÓ PENAL.

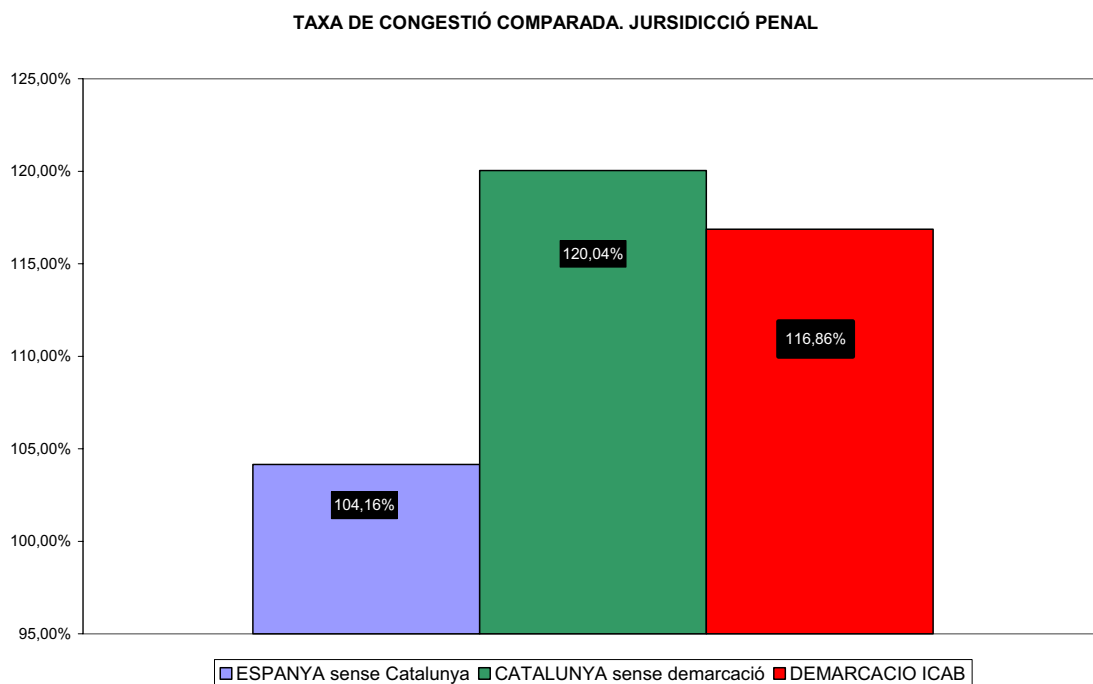

La jurisdicció penal, juntament amb la social, són les jurisdiccions amb menys congestió, per tant, menys col·lapsades. Vegem el cas de la demarcació de l'ICAB.

COMPARATIVA TAXA DE CONGESTIÓ PENAL

En els darrers sis anys, la demarcació de l'ICAB ha presentat millor taxa de congestió que Catalunya.

La tendència que és dibuixa pel futur és de mantenir el nivell de congestió en els límits actuals. No obstant això, un augment de la litigiositat penal provocat per un enduriment o ampliació de les conductes penades pot fer augmentar la conflictivitat penal, i en conseqüència, empitjorar aquest indicador.

Hem de pensar que en el projecte llei de reforma del codi penal del 1995, que es tramita al parlament de l'Estat, aposta per un enduriment de la punició dels delictes comesos amb més freqüència (vegeu les alcoholèmies) i l'ampliació i major persecució dels delictes lligats a les noves tecnologies, entre altres.

Causes probables que provoquen la congestió

Són moltes les causes que expliquen la congestió en aquest àmbit, en destaquen les següents:

-La manca d'òrgans suficients i el mitjans personals i materials que l'acompanyen.

-La utilització dels mecanismes del recurs i altres garanties establertes en la llei

Els advocats com a part de l'estratègia processal i per millor servir el dret de defensa utilitzen les garanties establertes a la Llei d'Enjudiciament criminal. Per exemple, els recursos a l'Audiència Provincial contra les interlocutòries d'empresonament, entre les més destacades.

Els principals indicadors judicials i les sentències jutjat a jutjat

Com hem dit, quan s'analitza els indicadors per cadascú dels jutjats del penal, ens adonem que la situació no sembla tant bona, com quan s'analitza la jurisdicció en la totalitat.

Els jutjats penals i, en menor mesura, les Audiències Provincials tenen taxes de pendència i congestió molt altes i estan en pitjor situació que els jutjats d'instrucció.

En proporció als assumptes ingressats, el número de sentències és baix en línies generals.

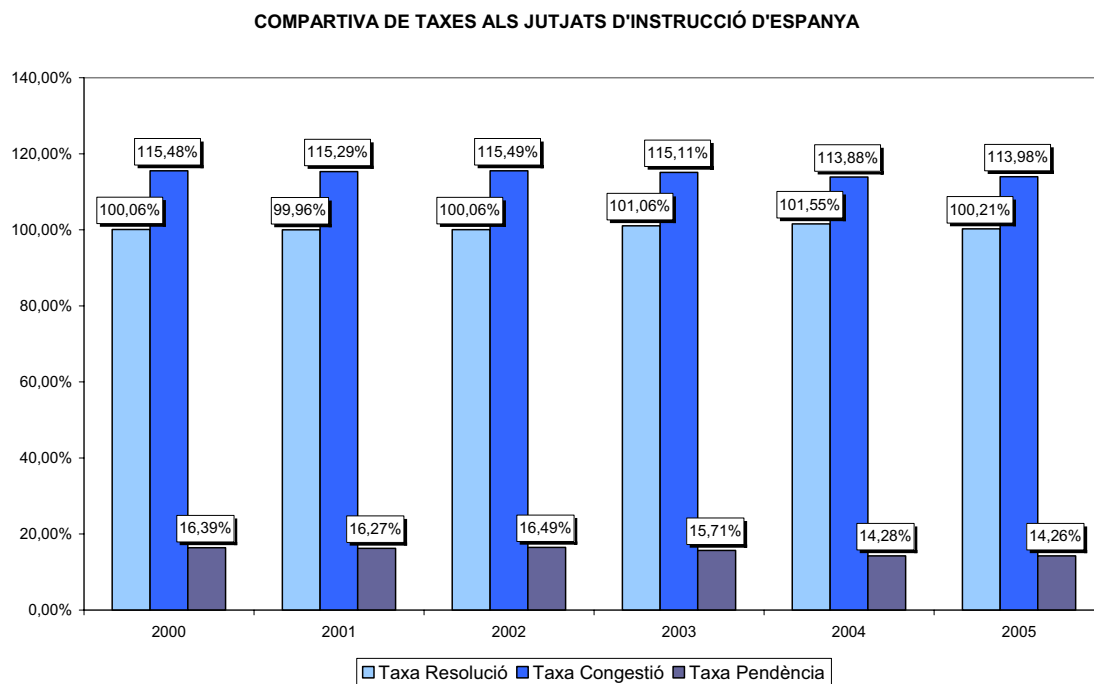
Els jutjats d'instrucció

En el procés penal, els jutjats d'instrucció tenen la funció d'instruir les causes per delictes i enjudiciar les faltes penals. Tanmateix, aquests jutjats quan estan de guàrdia, coneixen de les incidències ocorregudes respecte els drets i llibertats fonamentals .

En línies generals, els jutjats d'instrucció presenten uns indicadors judicials força acceptables, en comparació amb la resta d'òrgans de la jurisdicció

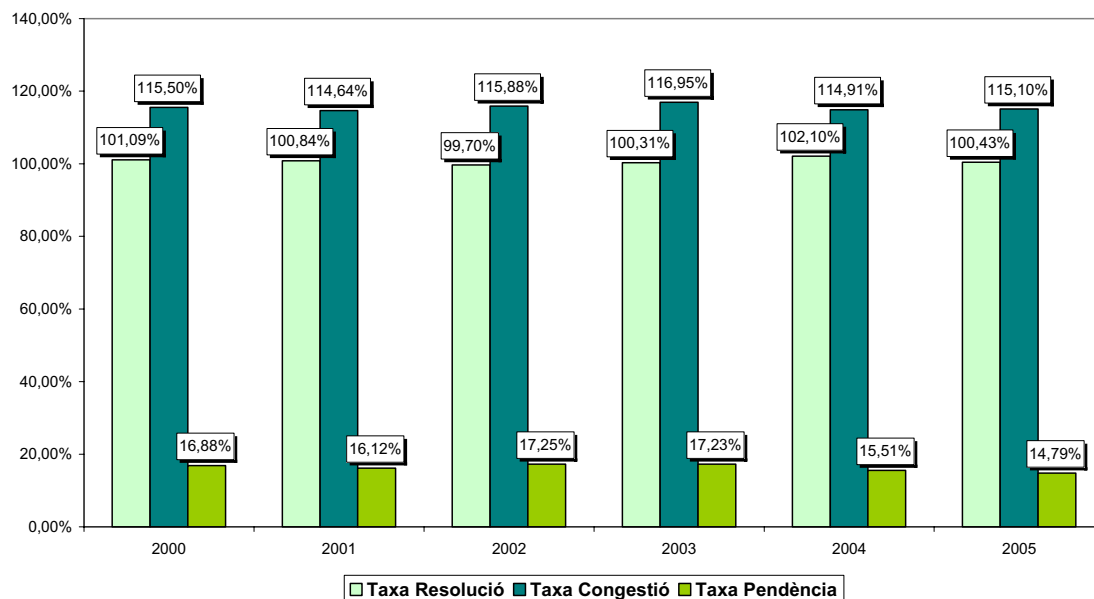
En el conjunt de territoris, la pendència presenta una situació força bona, tot i que és la taxa de congestió qui aporta informació sobre el volum real d'assumpes dels jutjats d'instrucció.

Pel que fa als jutjats d'instrucció d'Espanya, cal dir que en els sis darrers anys, les taxes s'han mantingut més o menys estables

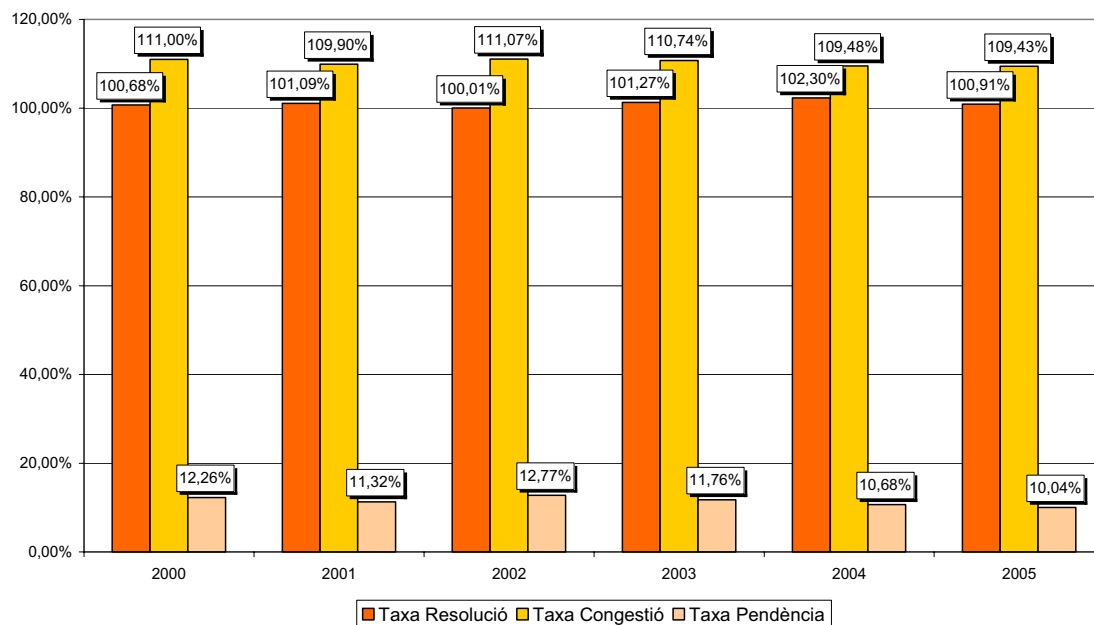
Catalunya té uns indicadors de pendència i congestió lleugerament desfavorables en relació a Espanya.

COMPARATIVA DE TAXES ALS JUTJATS D'INSTRUCCIÓ.
CATALUNYA

La demarcació de l'ICAB és el territori que millors taxes judicials presenta.

COMPARATIVA DE TAXES ALS JUTJATS DE LA DEMARCACIÓ ICAB

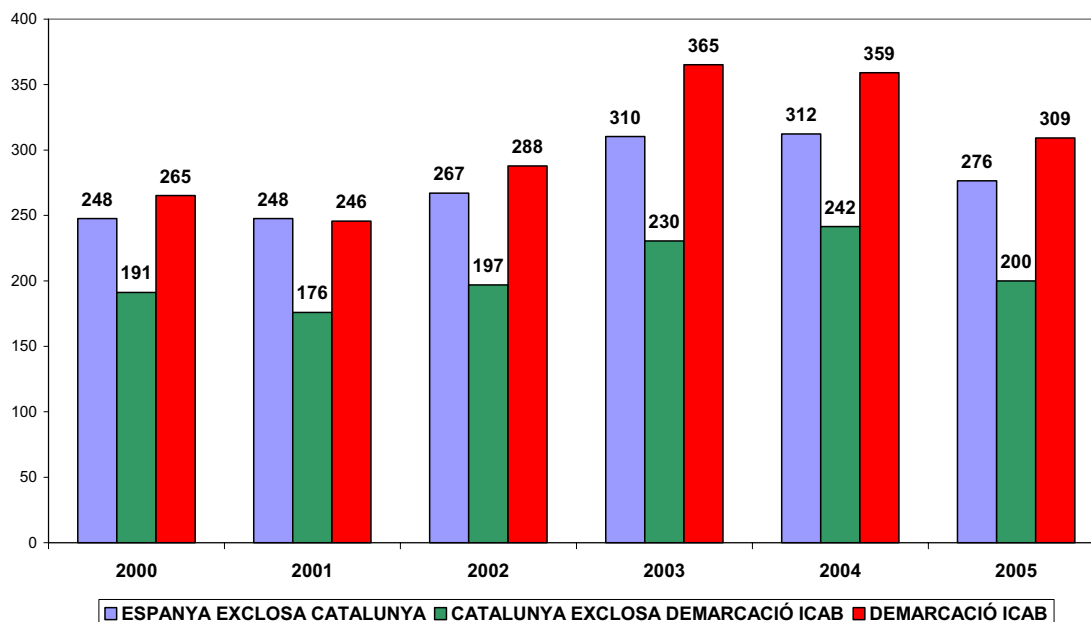

Cal dir que la resolució d'aquest jutjats no implica, excepció feta dels judicis de faltes, la finalització del procediment. Per regla general, una causa finalitza quan s'eleva al jutjat o tribunal sentenciador.

És paradoxal que els jutjats d'instrucció encarregats de la fase tradicionalment més llarga i més laboriosa del procés penal, la investigació del delictes, siguin els que més ràpidament resolen els assumptes. Els procediments urgents (judicis ràpids) són de ben segur una causa aparent que explica la celeritat en la investigació; malgrat tot, i tret de la investigació de delictes greus, la investigació judicial dels delictes menors (delictes patrimonials, contra les persones, tràfic de drogues, etc.) s'ha convertit en un procediment un tant rutinari, consistent en la verificació dels aspectes indispensables per dur la causa a judici.

En quan a la mitjana de sentències dictades pels jutjats d'instrucció en judicis de faltes, aquesta és inferior a la dels jutjats penals. Els judicis per delictes superen els de falta.

COMPARATIVA MITJANA DE SENTÈNCIES. JUTJATS D'INSTRUCCIÓ

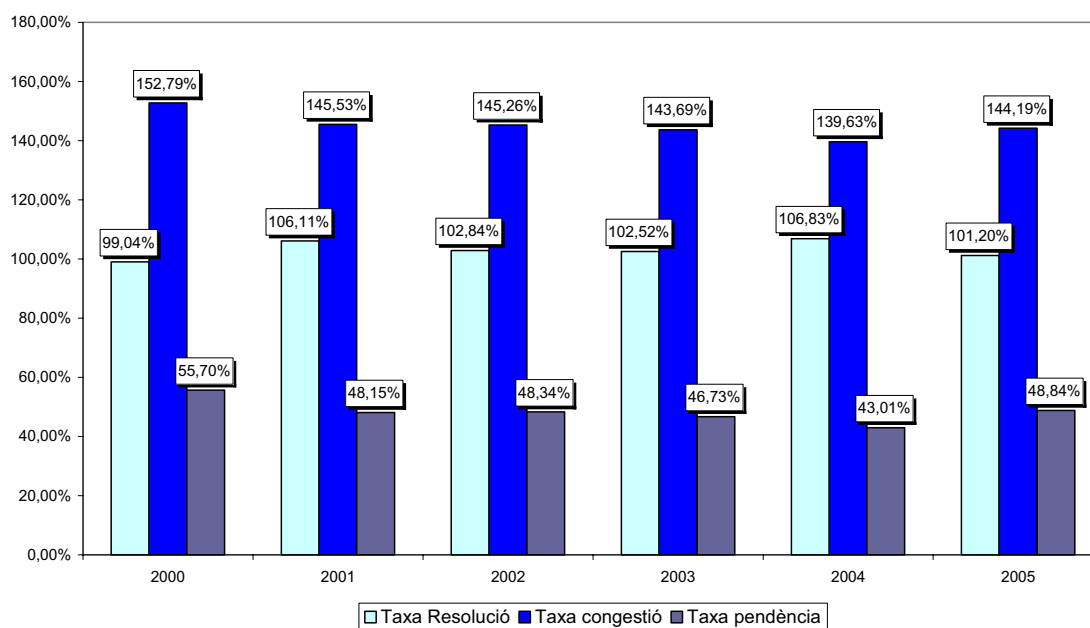
Jutjats penals

Els jutjats penals són òrgans judicials sentenciadors, és a dir, són els encarregats de dur a terme la fase més transcendental i decisiva del procés penal, l'enjudiciament i la resolució de les causes per delictes.

Cal advertir que des de que varen entrar en vigor els jutjats d'execucions (2002), la congestió en aquests jutjats s'ha reduït sensiblement. No obstant això, no tots els partits judicials tenen separada en dos òrgans diferents la funció de resoldre i executar.

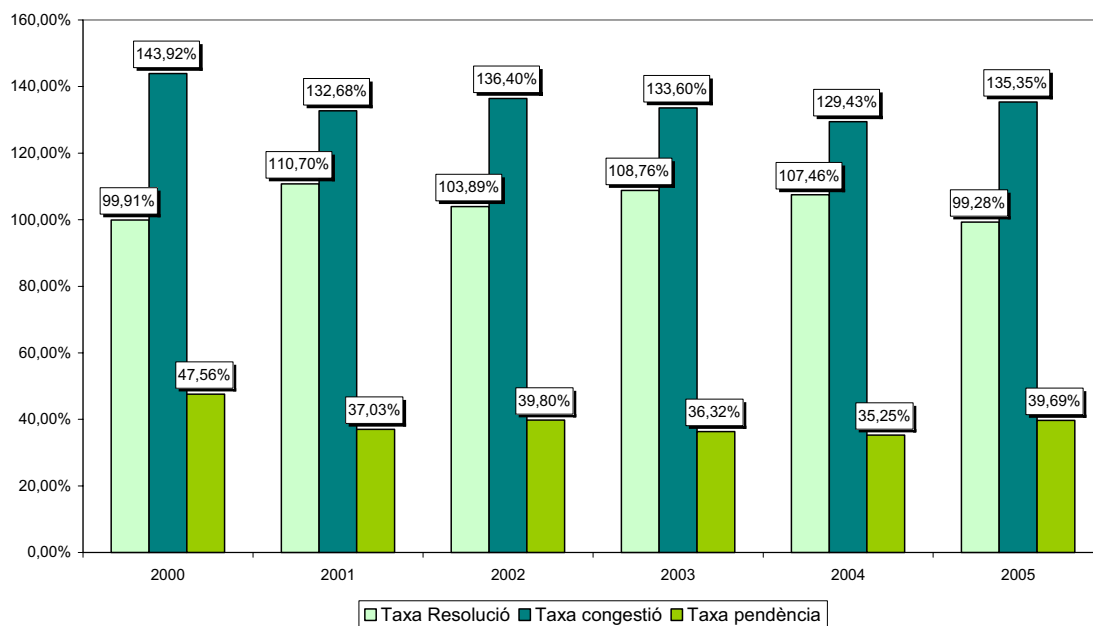
De la comparativa entre els diferents territoris comparats s'observa que els jutjats penals presenten pitjors indicadors que els jutjats d'instrucció, malgrat que la resolució és mantingui en els mateixos nivells.

COMPARATIVA TAXES ALS JUTJATS PENAYS D'ESPANYA

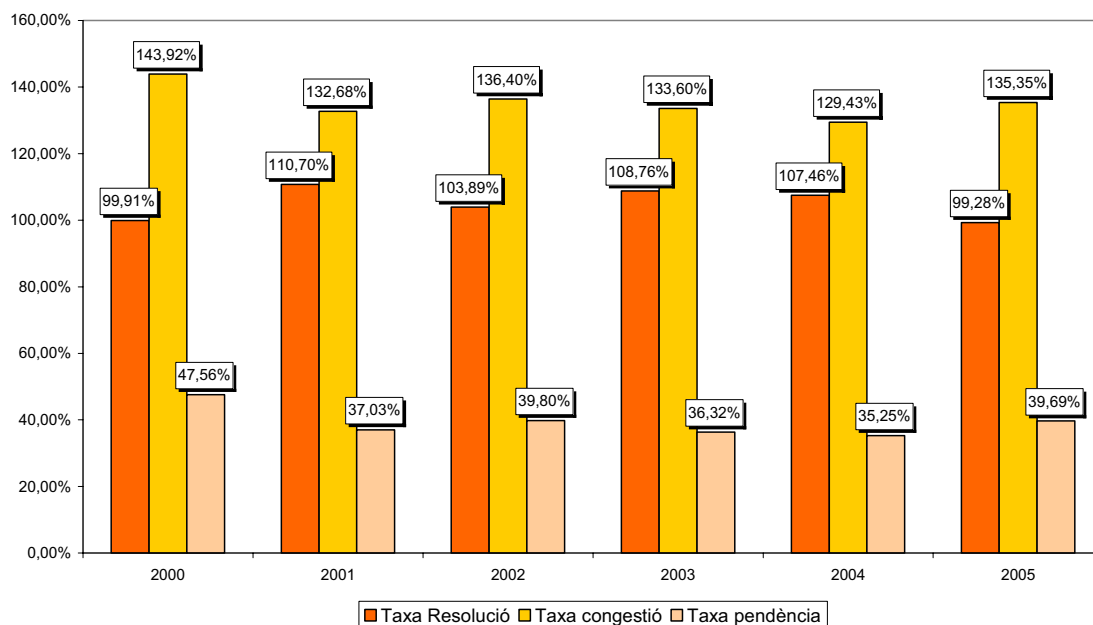
Per territori, els jutjats penals de Catalunya presenten uns indicadors de pendència i congestió més desfavorables que els de la resta d'Espanya,

COMPARATIVA TAXES DELS JUTJATS PENALS DE CATALUNYA

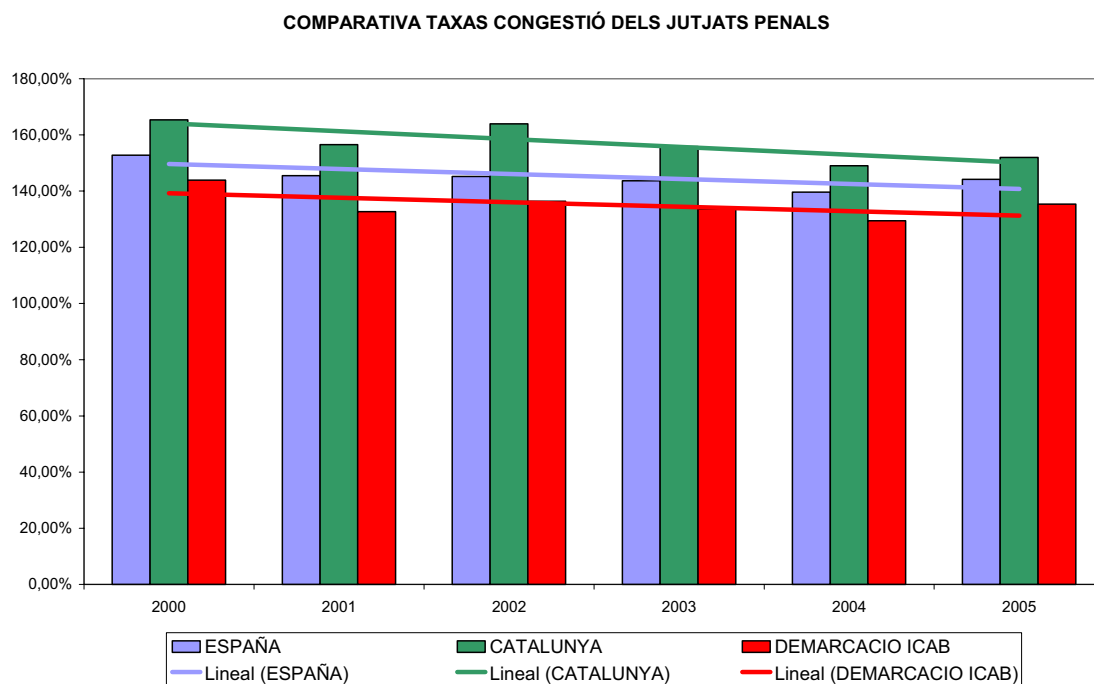

Pel que fa a la demarcació de l'ICAB, les taxes de pendència i congestió, tot i ser millors que la resta de territoris comparats, són massa altes per bon funcionament d'aquests jutjats.

COMPARATIVA TAXES DELS JUTJATS PENALS DE LA DEMARCACIÓ ICAB

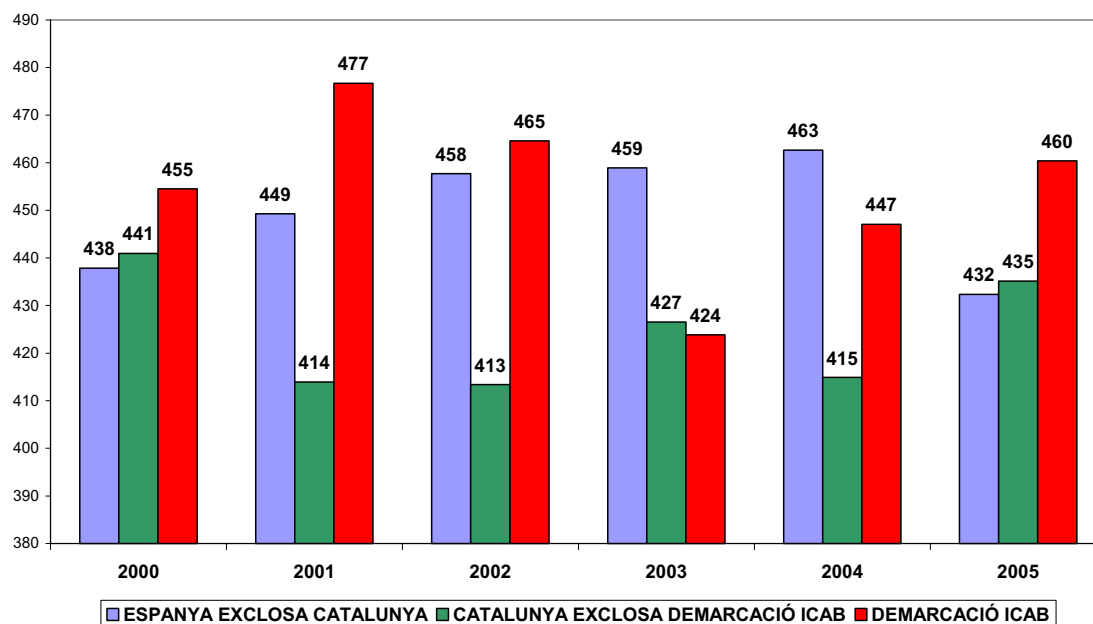

Com es pot observar de la comparativa de la congestió en els jutjats penals la línia de tendència dibuixa una lleugera disminució de la congestió, però, que, en cap cas, no permet parlar d'una millora d'aquest indicador.

En quan a les sentències dictades pels jutjats penals, s'observa que la demarcació de l'ICAB presenta una mitjana de sentències més alta que Espanya, i sobretot, Catalunya.

COMPARATIVA. MITJANA DE SENTÈNCIES JUTJATS DEL PENAL

Causes probables del col·lapse dels jutjats penals

- La manca d'òrgans encarregats de l'enjudiciament del delict.

En línies generals hi ha una manca d'òrgans encarregats d'enjudiciar. A aquest problema cal afegir que alguns d'ells varen ser reconvertits en jutjats d'execucions. Per exemple a Barcelona en el 2002, tres jutjats penals varen ser reconvertits en jutjats d'execucions i, tants sols, se'n va crear un de nou (penal 24).

- L'atribució de la fase intermèdia en el procés abreujat.

La fase intermèdia del procés abreujat que se tramita en el jutjat penal és una fase doctrinalment força discutida.

Aquesta té com a funció acabar de practicar les proves que no s'han practicat a instrucció i preparar el judici oral. L'atribució d'aquesta fase a aquest jutjats no ajuda a accelerar la determinació de la data de celebració del judici oral.

Es pot donar a la pràctica, que diligències que haurien de dur-se a terme en el jutjat d'instrucció es traslladin al jutjat penal.

- L'alt nombre de suspensions de judicis orals imputables a tots els intervinents i al propi justiciable

Els defectes en la citació o la incompareixença d'algun dels professionals intervinents en el judici són només dos exemples dels motius de suspensions dels judicis orals.

Es poden contrastar aquesta informació en l'apartat del funcionament de l'administració de justícia (generalitats).

-L'alt nombre d'assumpes ingressats de mitjana en aquests jutjats.

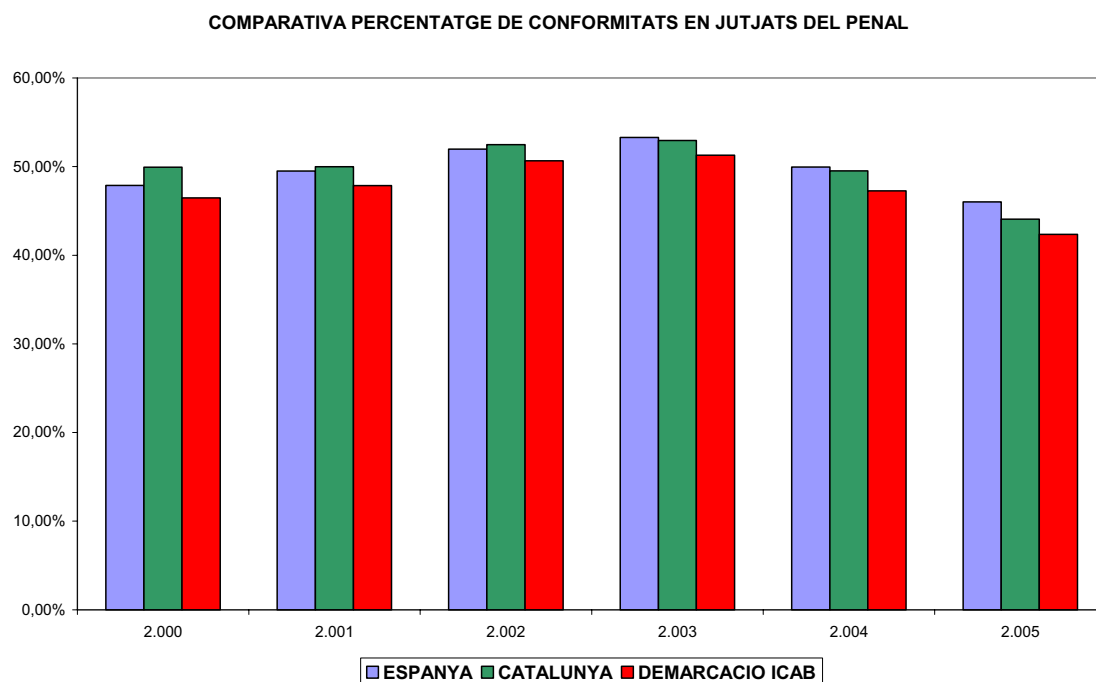
Els jutjats penals coneixen dels delictes de fins a 5 anys de presó i altres penes. La major part de delictes que és cometen amb més freqüència tenen associada una pena fins els 5 anys. Son delictes menys greus. Això provoca un gran volum de causes per enjudiciar.

Per exemple, en la ciutat de Barcelona, els jutjats d'instrucció varen resoldre durant l'any 2005 un total de 252.909. Del total de resolts, un 5.99 % (15.158 assumptes) varen ser judicis de faltes; un 2.32% (5.890 assumptes) varen enviar-se als jutjats penals (delictes de fins a 5 anys de presó) i, finalment, el nombre d'assumpes que es varen elevar a l'Audiència Provincial és de 525 (0.20%).

Vegem a continuació el número de sentències de conformitats jutjat a jutjat.

II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia.

JUTJAT	2.000		2.001		2.002		2.003		2.004		2.005	
	Conformitat	Resta	Conformitat	Resta	Conformitat	Resta	Conformitat	Resta	Conformitat	Resta	Conformitat	Resta
JP nr. 1 BARCELONA	44,70%	55,30%	40,28%	59,72%	41,32%	58,68%	46,24%	53,76%	40,85%	59,15%	41,39%	58,61%
JP nr. 2 BARCELONA	50,59%	49,41%	51,23%	48,77%	53,13%	46,88%	45,63%	54,37%	43,03%	56,97%	43,35%	56,65%
JP nr. 3 BARCELONA	53,68%	46,32%	50,40%	49,60%	54,42%	45,58%	53,25%	46,75%	59,91%	40,09%	39,66%	60,34%
JP nr. 4 BARCELONA	50,45%	49,55%	54,69%	45,31%	51,94%	48,06%	51,51%	48,49%	44,42%	55,58%	47,66%	52,34%
JP nr. 5 BARCELONA	52,97%	47,03%	57,09%	42,91%	65,32%	34,68%	56,97%	43,03%	50,96%	49,04%	39,67%	60,33%
JP nr. 6 BARCELONA	46,53%	53,47%	52,52%	47,48%	56,65%	43,35%	56,09%	43,91%	52,86%	47,14%	41,68%	58,32%
JP nr. 7 BARCELONA	48,83%	51,17%	47,01%	52,99%	55,26%	44,74%	56,99%	43,01%	51,72%	48,28%	48,13%	51,88%
JP nr. 8 BARCELONA	42,92%	57,08%	46,18%	53,82%	42,73%	57,27%	47,36%	52,64%	46,11%	53,89%	43,60%	56,40%
JP nr. 9 BARCELONA	45,73%	54,27%	52,26%	47,74%	47,96%	52,04%	53,43%	46,57%	50,56%	49,44%	45,03%	54,97%
JP nr. 10 BARCELONA	57,02%	42,98%	55,80%	44,20%	63,29%	36,71%	60,82%	39,18%	49,77%	50,23%	47,34%	52,66%
JP nr. 11 BARCELONA	48,17%	51,83%	61,63%	38,37%	58,15%	41,85%	56,59%	43,41%	42,29%	57,71%	43,69%	56,31%
JP nr. 12 BARCELONA	53,79%	46,21%	50,22%	49,78%	53,40%	46,60%	30,91%	69,09%	80,00%	20,00%		
JP nr. 13 BARCELONA	44,02%	55,98%	42,47%	57,53%	52,85%	47,15%	55,60%	44,40%	48,32%	51,68%	41,86%	58,14%
JP nr. 14 BARCELONA	45,27%	54,73%	45,13%	54,87%	43,46%	56,54%	47,76%	52,24%	53,72%	46,28%	46,76%	53,24%
JP nr. 15 BARCELONA	49,01%	50,99%	64,85%	35,15%	58,68%	41,32%	64,65%	35,35%	43,10%	56,90%	62,50%	37,50%
JP nr. 16 BARCELONA	45,57%	54,43%	46,06%	53,94%	47,33%	52,67%	45,62%	54,38%	48,71%	51,29%	39,60%	60,40%
JP nr. 17 BARCELONA	49,22%	50,78%	42,89%	57,11%	39,56%	60,44%	48,67%	51,33%	38,22%	61,78%	36,86%	63,14%
JP nr. 18 BARCELONA	40,13%	59,87%	45,06%	54,94%	51,13%	48,87%	52,04%	47,96%	46,14%	53,86%	43,96%	56,04%
JP nr. 19 BARCELONA	38,60%	61,40%	40,11%	59,89%	45,12%	54,88%	39,88%	60,12%	33,19%	66,81%	29,74%	70,26%
JP nr. 20 BARCELONA	44,77%	55,23%	40,82%	59,18%	48,02%	51,98%	44,00%	56,00%	41,14%	58,86%	44,18%	55,82%
JP nr. 21 BARCELONA	33,82%	66,18%	53,80%	46,20%	51,94%	48,06%	31,82%	68,18%	50,00%	50,00%	50,00%	50,00%
JP nr. 22 BARCELONA	39,77%	60,23%	38,92%	61,08%	42,86%	57,14%	51,74%	48,26%	49,34%	50,66%	47,00%	53,00%
JP nr. 23 BARCELONA	47,73%	52,27%	51,50%	48,50%	52,69%	47,31%	51,33%	48,67%	55,96%	44,04%	48,66%	51,34%
JP nr. 1 ARENYS DE MAR	48,29%	51,71%	32,31%	67,69%	34,03%	65,97%	42,62%	57,38%	39,88%	60,12%	33,65%	66,35%
JP nr. 2 ARENYS DE MAR	38,48%	61,52%	35,37%	64,63%	39,24%	60,76%	44,31%	55,69%	32,42%	67,58%	39,87%	60,13%
JP nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU			41,57%	58,43%	53,66%	46,34%	53,71%	46,29%	50,92%	49,08%	33,33%	66,67%
JP nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU							63,74%	36,26%	52,01%	47,99%	44,55%	55,45%

El número de conformitats en la demarcació de l'ICAB és lleugerament inferior a la resta de territoris comparats.

Les executòries (jutjats penals d'executòries)

Els jutjats d'executòries varen entrar en vigor en el 2002 i es varen crear amb la finalitat de substreure l'execució de les resolucions al tribunal sentenciador.

Amb aquesta iniciativa s'intentà descongestionar els jutjats penals i alleugerir la seva tasca resolutòria.

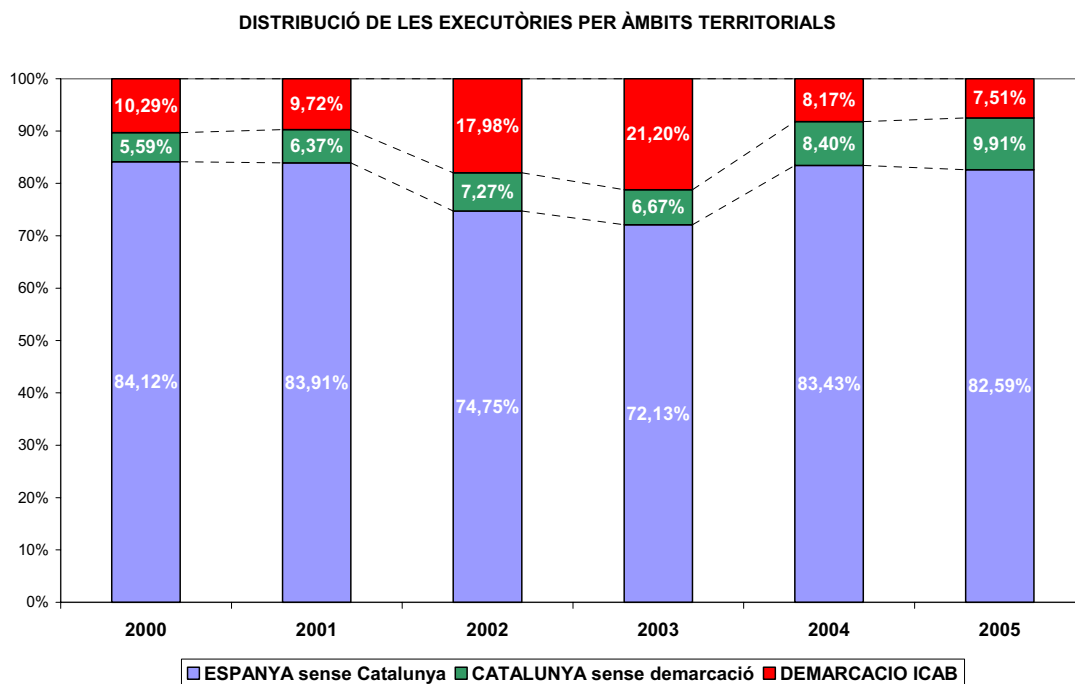
Aquests jutjats coneixen de l'execució de les causes per delictes, sigui quin sigui el procediment, enjudiciats i resolts en els jutjats penals.

Les execucions de les sentències de faltes dictades pels jutjats d'instrucció és resolen en el mateix jutjat d'instrucció.

Hem de tenir en compte, que malgrat s'introdueixin reformes processals tendents a escurçar terminis i suprimir fases del procediments penals (la investigació en els procediments urgents) i es faci tot el possible per resoldre més ràpid i millor, de què serveix tot això si després la sentència tarda en executar-se o, fins i tot, no s'executa?

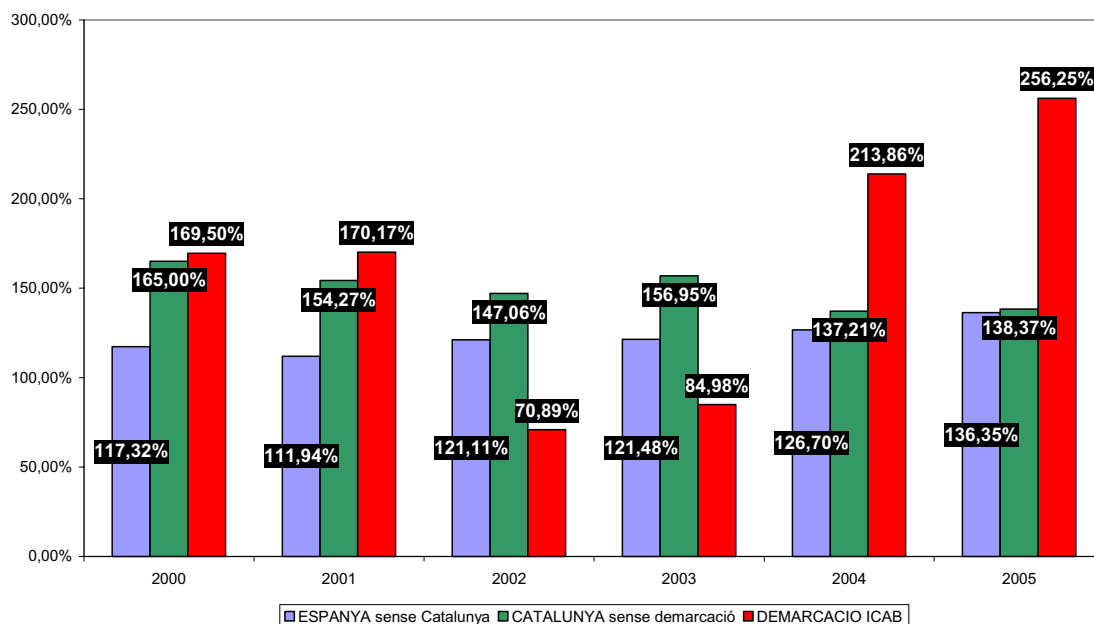
La darrera fase del procediment, l'execució, és la que realment espera el ciutadà i és la que assegura que la justícia és veritablement eficaç.

La distribució de les executòries per àmbits territorials queda de la següent manera:

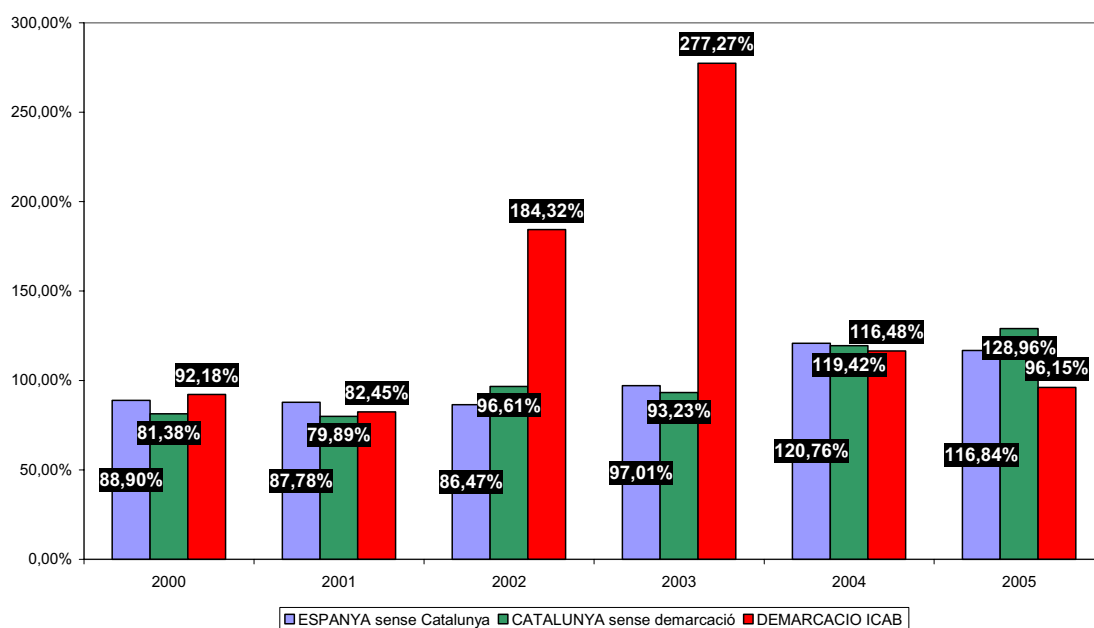
La primera observació remarcable respecte als indicadors judicials en aquesta subespecialitat penal, és que la taxa de pendència és molt alta. Al començar el 2005, els jutjats d'executòries acumulaven a l'Estat espanyol 30.000 sentències per executar.

TAXA DE PENDÈNCIA EN EXECUTÒRIES

Catalunya i la demarcació de l'ICAB destaquen per tenir una taxa pendència més alta que la resta d'Espanya. En el percentatge de resolucions que suposen executòria destaca l'augment significatiu en la demarcació de l'ICAB a partir 2002, que es quan entren en funcionament els jutjats d'executòries. Després s'estabilitza.

PERCENTATGE DE RESOLUCIONS QUE SUPOSEN EXECUTÒRIA

Causas probables de la congestió en les executòries

- La durada mitjana de resolució d'una executòria

La mitjana espanyola de resolució d'una executòria en el 2005, se situava en 29.24 mesos. (font: Consejo General del Poder Judicial).

Catalunya és de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol la que presenta la durada mitjana de tramitació de les executòries més alta 35.23 mesos.

- La dificultat intrínseca per resoldre una executòria.

Hem de tenir en compte, que una executòria significa materialitzar una condemna. El condemnat es el principal interessat per retardar tant com pugui l'aplicabilitat de la condemna.

A més, existeixen múltiples mecanismes per poder-se situar en situació d'insolvència que dificulten la tasca de la justícia en executar les sentències.

Per exemple, de manera sovint per facilitar el pagament de la responsabilitat civil i penal (i evitar així els impagats), aquesta és fraccionada en tres o, fins i tot, quatre terminis. Fins que el pagament no es verifica íntegrament aquesta execució consta com no resolta.

En moltes altres ocasions la sentència senzillament no és pot executar per múltiples motius:

- no es pot notificar la sentència (crida i cerca policial).
 - el condemnat s'ha col·locat en una situació d'insolvència, entre altres.
- La participació d'òrgans col·laboradors externs a l'administració de justícia.

L'administració pública en els seus múltiples vessants és part decisiva en la tramitació d'una execució. A tall d'exemple, els oficis a l'administració d'hisenda en les declaracions d'insolvència o els certificats de bona conducta policials són essencials per la tramitació de l'executòria.

Aquesta activitat és especialment rellevant en la tramitació dels indults que acostumen a emprar temps excessius.

-La manca d'òrgans judicials d'executòries.

A totes aquestes dificultats, hem d'afegir la manca d'òrgans judicials especialitzats en aquesta matèria. A Barcelona tant sols hi havia en el 2005, 4 jutjats d'executòries que s'ocupaven de totes les executòries de causes per delictes remeses pels jutjats penals de Barcelona, més totes aquelles causes de fora de la ciutat de Barcelona que eren jutjades en la capital.

-Els mecanismes de tramitació de les executòries

Cal dir que la tramitació, com a mínim en els jutjats d'executòries de Barcelona, encara es realitza manualment.

-La reconversió d'un jutjat penal en un d'executòries pot ser una causa d'acumulació d'assumptes.

-Els judicis ràpids

Els judicis ràpids i sobretot les sentències de conformitat que en aquesta jurisdicció són molt altes, empitjoren la situació dels jutjats d'executòries.

Es tarda més en executar una sentència que en tramitar la causa i jutjar el/s responsable/s.

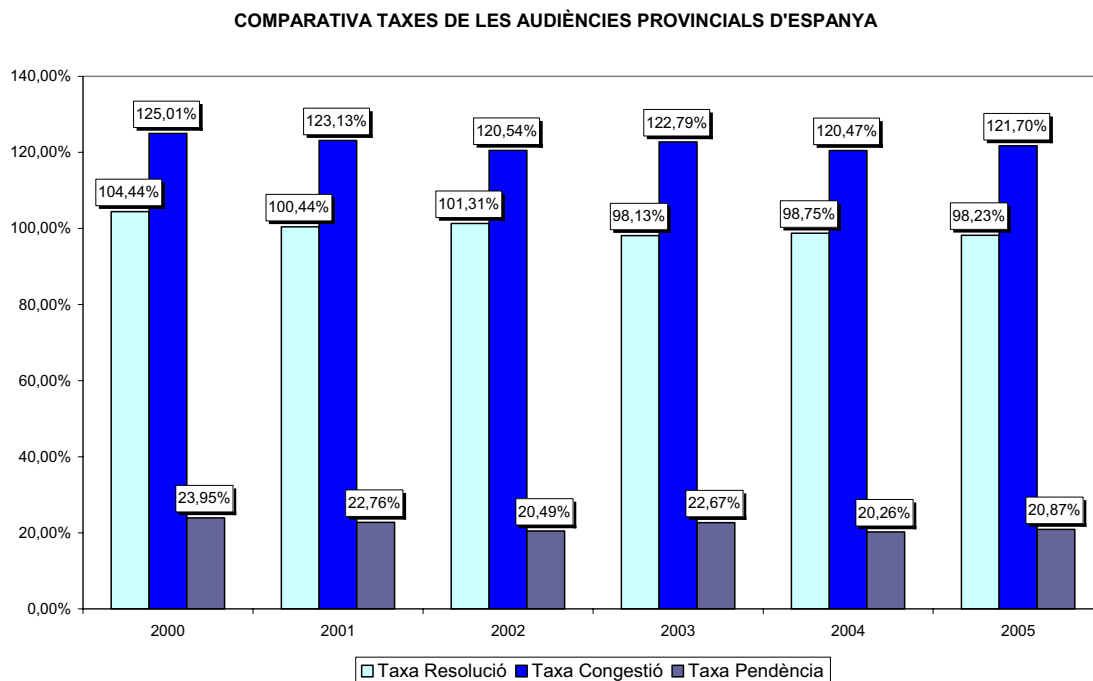
Finalment, la memòria del deganat de Barcelona 2005, en la seva introducció, reconeix aquesta problemàtica, i assegura s'han pres mesures per alleugerir els volum d'assumptes i implementar recursos tecnològics per agilitzar la tramitació dels expedients.

Les Audiències provincials

Les audiències provincials en l'àmbit penal són competents en l'enjudiciament dels delictes de més de 5 anys de presó; així com, els delictes atribuïts, per llei, al Tribunal jurat. Tanmateix, resolen els recursos d'apel·lació contra les sentències dels jutjats penals i els recursos contra les sentències dels jutjats de vigilància penitenciària.

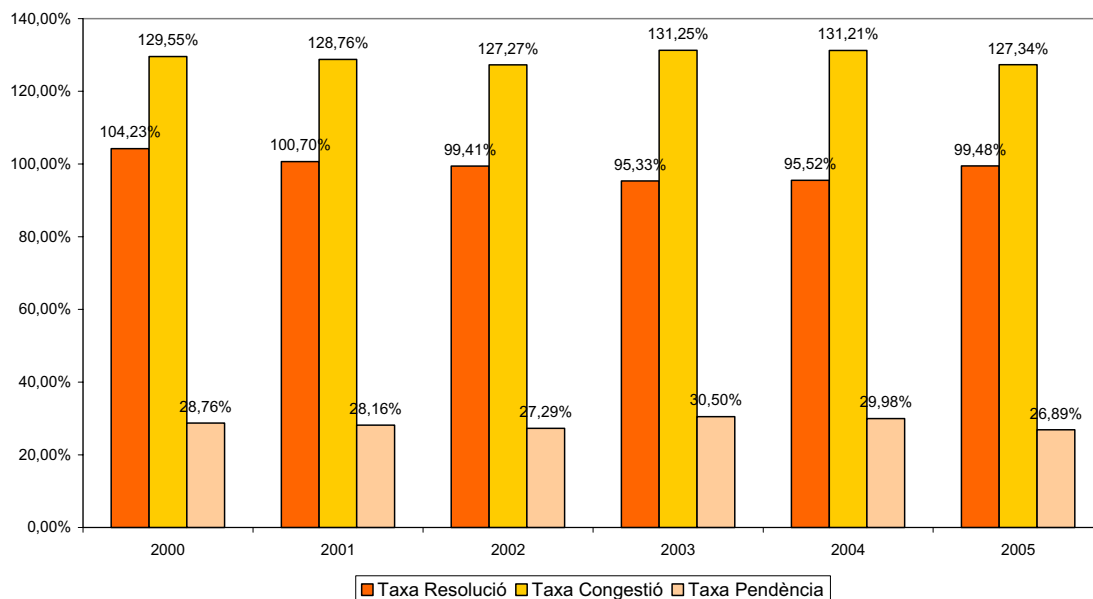
Les audiències provincials presenten una millor situació que els jutjats penals, però, tenen més pendència i congestió que els jutjats d'instrucció.

Com es pot observar en la gràfica següent, en els darrers sis anys les Audiències provincials han perdut en capacitat resolutiva.

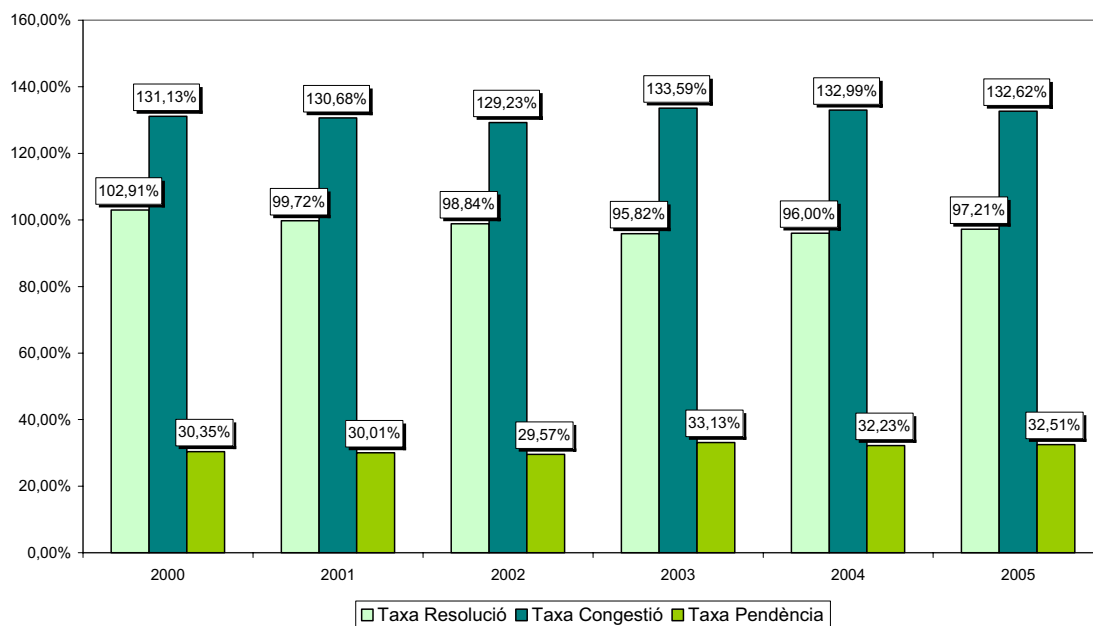

L'Audiència provincial de Barcelona i, en menor mesura, les Audiències de Catalunya han fet aquest darrer any un important esforç resolutori.

**COMPARATIVA TAXES AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE BARCELONA
DEMARCACIÓ ICAB**

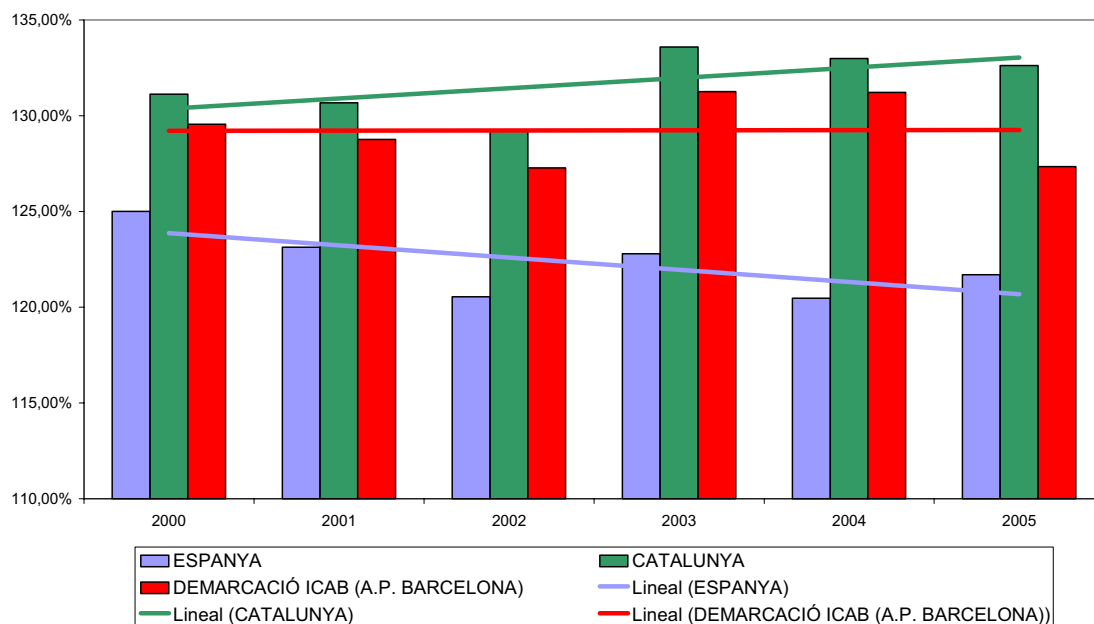

COMPARATIVA TAXES AUDIÈNCIES PROVINCIALS DE CATALUNYA

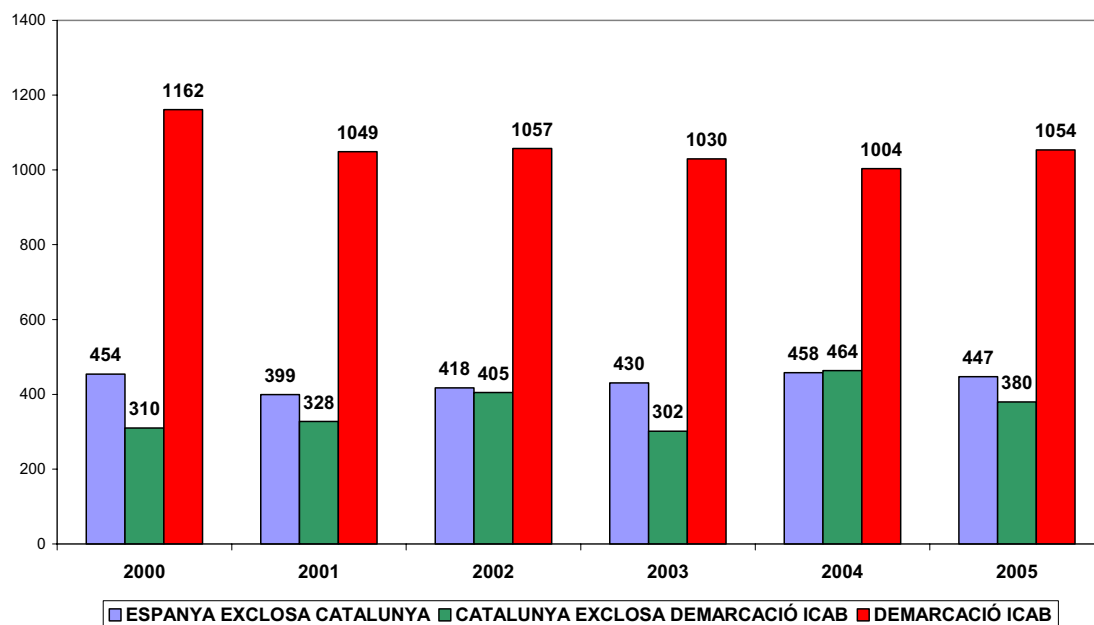
La comparativa de les taxes de congestió del conjunt de les Audiències provincials mostra que cada territori segueix una tendència de congestió diferent. Així, la demarcació de l'ICAB es manté constant, Catalunya augmenta i Espanya la congestió sembla disminuir.

COMPARATIVA TAXA DE CONGESTIÓ AUDIÈNCIES PROVINCIALS

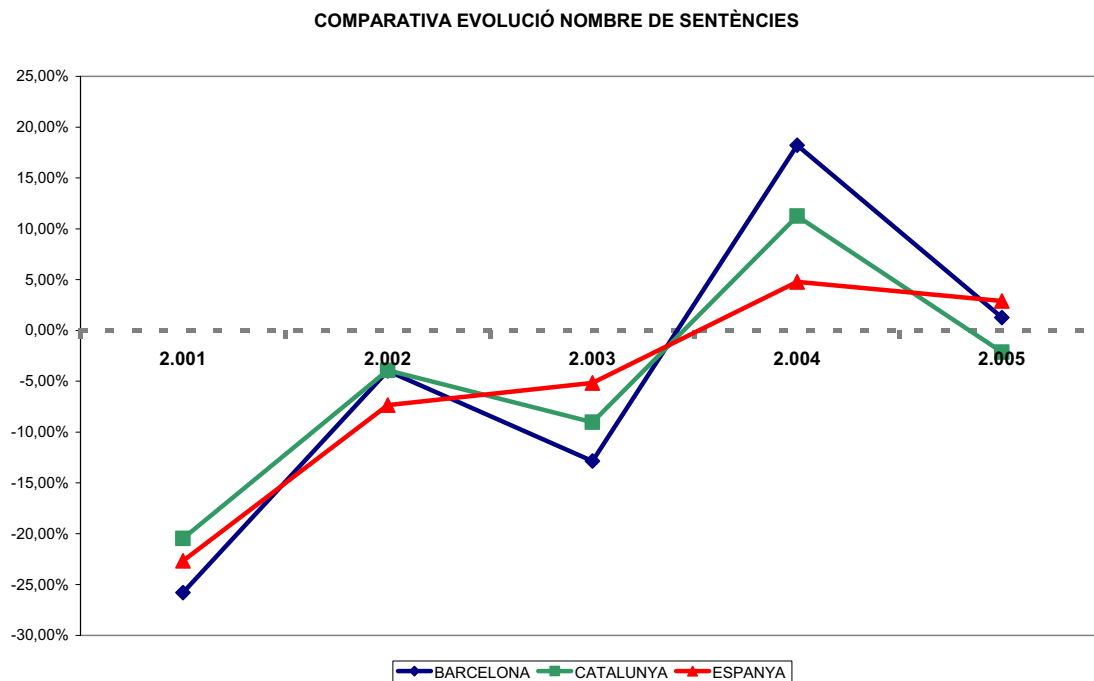

Pel que fa a les sentències dictades per aquests tribunals, s'observa una desproporció evident entre la mitjana de sentències dictades per l'Audiència provincial de Barcelona (demarcació ICAB) i la resta de territoris comparats.

COMPARATIVA MITJANA DE SENTÈNCIES AUDIÈNCIES

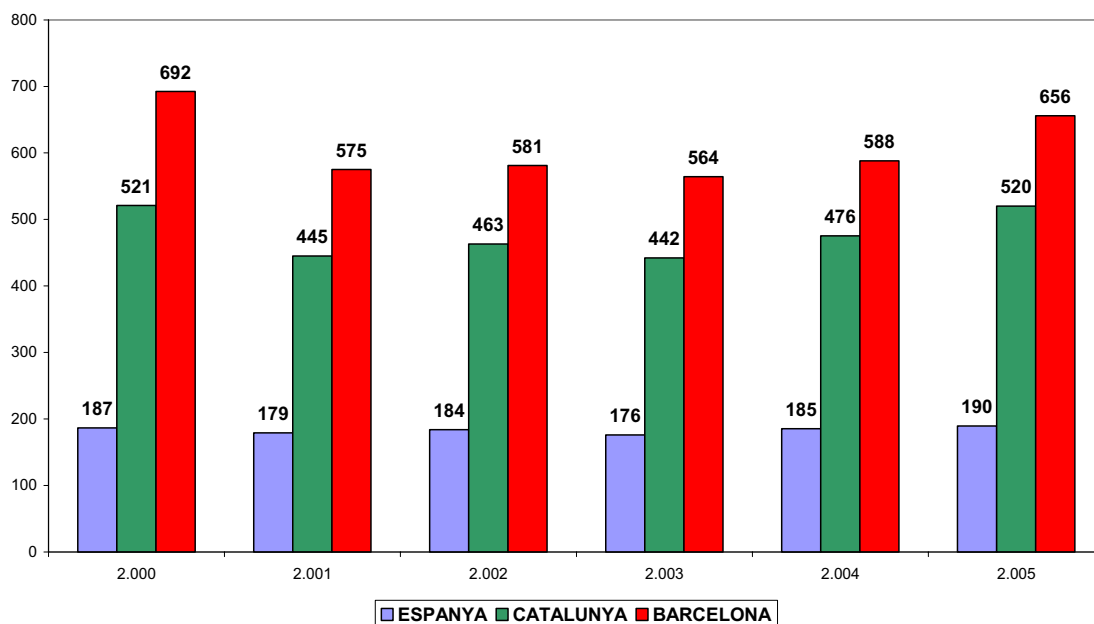

Com és pot observar en la gràfica següent, la Audiència provincial de Barcelona és la que més fluctuacions presenta pel que fa a sentències.

Cal tenir en compte el número de sentències d'apel·lació dictades per la Audiència Provincial dels territoris comparats.

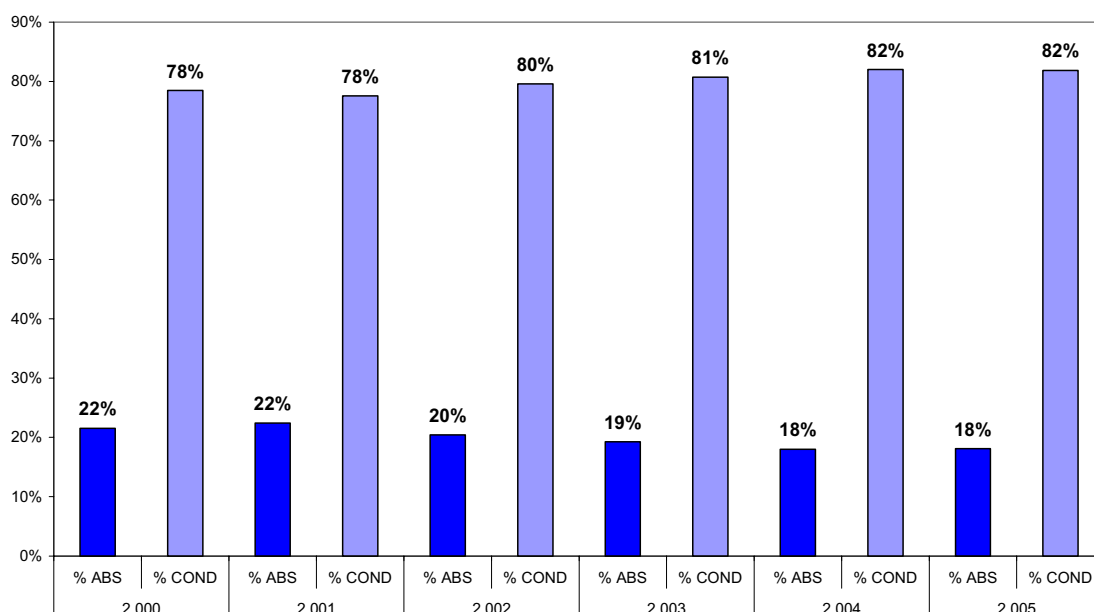
MITJANA DE SENTÈNCIES D'APEL·LACIÓ. COMPARATIVA

Tal com s'observa a la gràfica, a l'Audiència Provincial de Barcelona la mitjana de sentències d'apel·lació és superior a la resta de territoris.

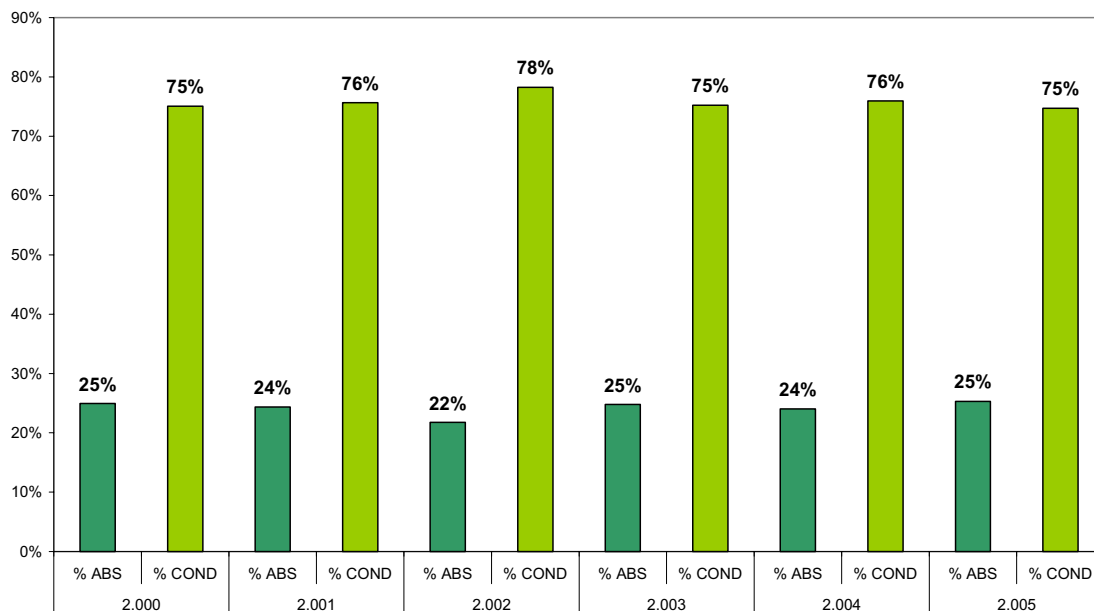
Pel que fa al contingut de les resolucions, el nombre de sentències condemnatòries és remarcablement superior en tots els territoris comparats.

ESpanya EVOLUCIÓ PERCENTATGES SENTÈNCIES ABSOLUTÒRIES I CONDEMNATÒRIES

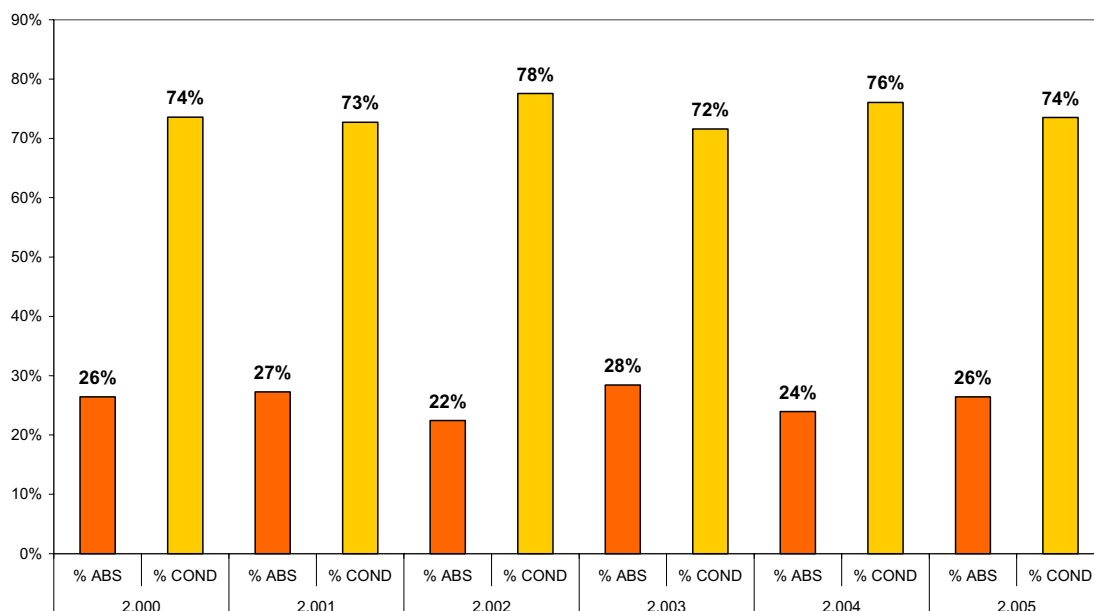

Les Audiències de Catalunya i la de Barcelona segueixen la mateixa tendència.

CATALUNYA EVOLUCIÓ PERCENTATGE SENTÈNCIES ABSOLUTÒRIES I CONDEMNATÒRIES

BARCELONA EVOLUCIÓ PERCENTATGE ABSOLUTÒRIES I CONDEMNATÒRIES

Vegem l'evolució dels percentatges de sentències absolutòries i condemnatòries de cada tribunal a l'Audiència Provincial de Barcelona.

Evolució dels percentatges de les sentències absolutòries i condemnatòries. Audiència Provincial de Barcelona 2000-2005.

	2.000		2.001		2.002		2.003		2.004		2.005	
	% ABS	% COND	% ABS	% COND	% ABS	% COND	% ABS	% COND	% ABS	% COND	% ABS	% COND
AP BARCELONA									15%	85%	6%	94%
Secc.2 AP BARCELONA	24%	76%	28%	72%	22%	78%	35%	65%	29%	71%	31%	69%
Secc.3 AP BARCELONA	26%	74%	28%	72%	20%	80%	30%	70%	27%	73%	34%	66%
Secc.5 AP BARCELONA	29%	71%	31%	69%	37%	63%	43%	57%	31%	69%	30%	70%
Secc.6 AP BARCELONA	28%	72%	27%	73%	21%	79%	23%	77%	18%	82%	36%	64%
Secc.7 AP BARCELONA	23%	77%	33%	67%	15%	85%	21%	79%	20%	80%	20%	80%
Secc.8 AP BARCELONA	26%	74%	29%	71%	20%	80%	24%	76%	23%	77%	17%	83%
Secc.9 AP BARCELONA	30%	70%	22%	78%	23%	77%	29%	71%	24%	76%	29%	71%
Secc.10 AP BARCELONA	28%	72%	16%	84%	23%	77%	22%	78%	24%	76%	21%	79%
MITJANA	26%	74%	27%	73%	22%	78%	28%	72%	24%	76%	26%	74%

2.3.- PENAL PER ESPECIALITATS

Els Jutjat de menors

Els jutjats de menors coneixen de les infraccions penals comeses pels menors de 14 a 18 anys d'edat. Cal tenir en compte que la llei reguladora de la responsabilitat penal del menor va entrar en vigor en data 13 de gener de 2001, el que explica els canvis tan dràstics que s'observen en l'evolució dels seus principals indicadors judicials.

El fet d'elevat l'edat penal de 16 a 18 anys ha provocat, sens dubte, l'augment de la litigiositat en aquesta especialitat penal.

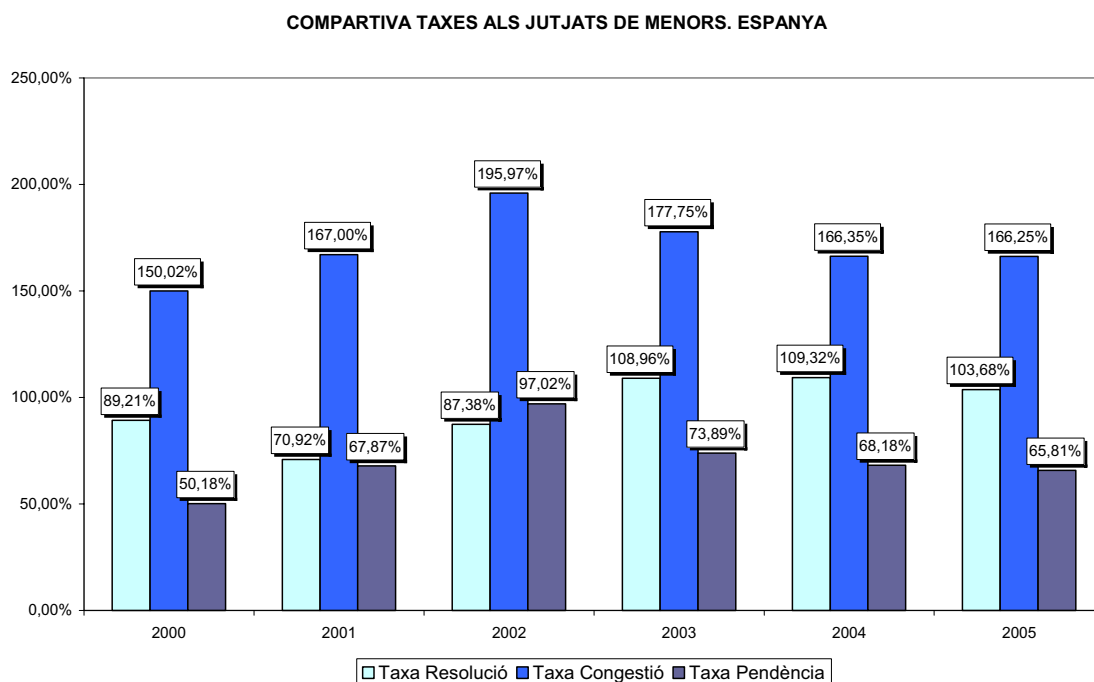
La legislació vigent de protecció del menor obliga a que l'administració de la Generalitat i l'administració de justícia hagin d'emprar més mitjans humans i materials per a que el principi de la resocialització i rehabilitació es compleixi de manera més efectiva que en la jurisdicció penal d'adults.

Així en aquesta jurisdicció, l'equip tècnic, els educadors de la fiscalia de menors i el Ministeri fiscal (i en general, tots els professionals que hi

participen) tenen com a objectiu evitar l'inici d'una carrera delictiva o, si més no, ajudar al menor a contenir-se a fi de no caure en el món de la delinqüència adulta.

A manca de dades sobre el funcionament i el moviment d'assumptes en la fiscalia de menors, passem a exposar aquests aspectes en els jutjats de menors, que recordem coneixen dels expedients per delictes que no han pogut solucionar-se per la via de la mediació o reparació amb la víctima i que el presumpte autor precisa la imposició d'una mesura educativa judicial.

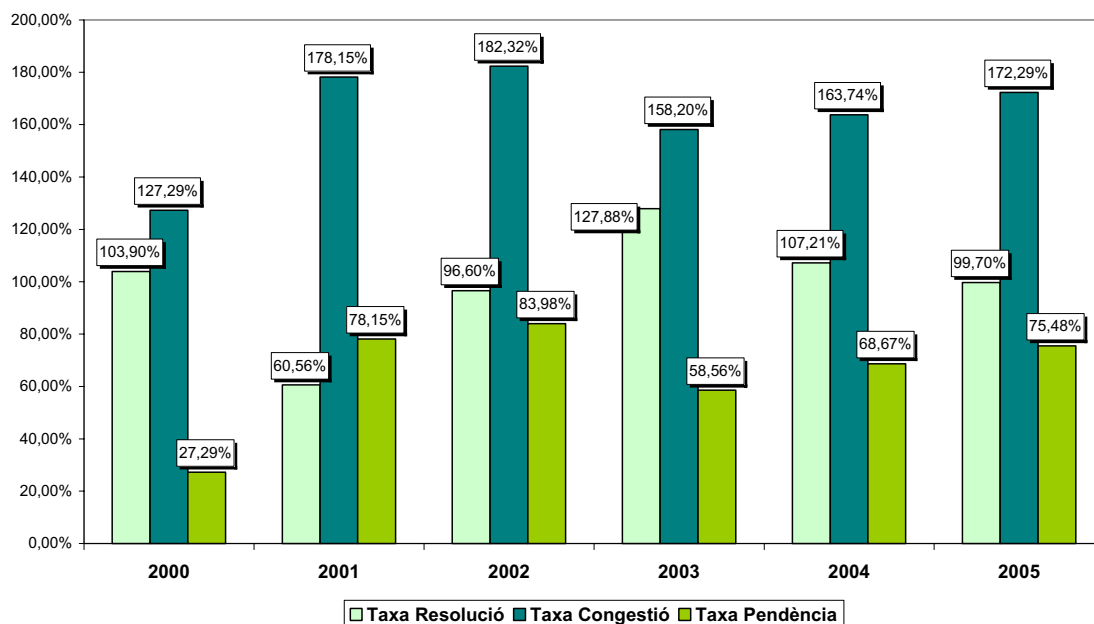
Els jutjats de menors són els òrgans judicials penals més congestionats i els que presenten una taxa de resolució més baixa dels jutjats fins ara comparats.

Si observem les evolutives dels darrers sis anys, ens adonem que per exemple, Espanya, tot i presentar uns indicadors força negatius, la seva taxa de resolució s'ha estabilitat gradualment, i ha aconseguit reduir la congestió progressivament.

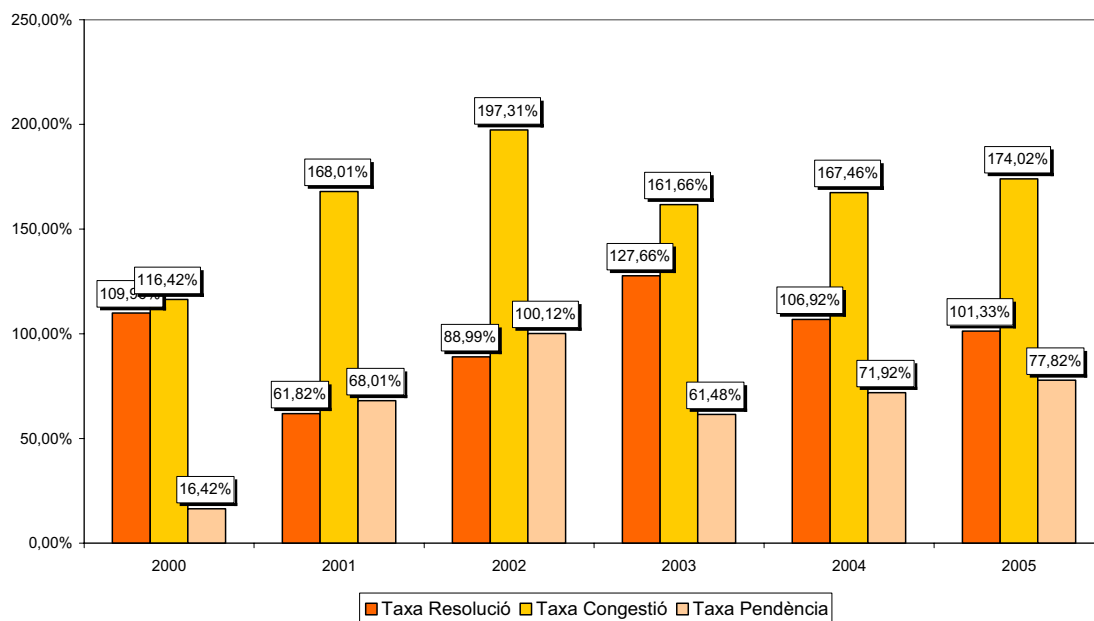
Catalunya presenta en línies generals millors indicadors que Espanya, malgrat això, la taxa de resolució ha caigut 7 punt per sota l'any 2004 i, conseqüentment, la seva congestió ha augmentat.

COMPARATIVA TAXES DELS JUTJATS DE MENORS DE CATALUNYA

La demarcació de l'ICAB se situa en un nivell de congestió superior a Catalunya, tot i que la seva taxa de resolució de resolució s'ha estabilitzat des de l'any 2001.

COMPARATIVA TAXES ALS JUTJATS DE MENORS DE LA DEMARCACIÓ ICAB

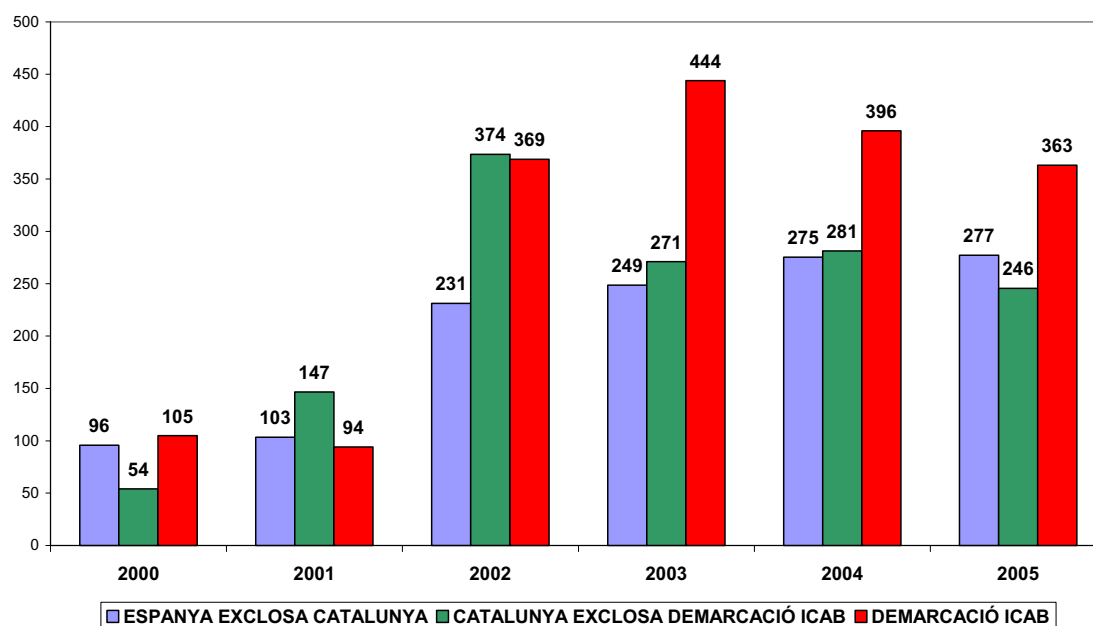

Tot i que no es disposa de les xifres de denúncies presentades contra els menors d'edat, el cert és que aquestes augmenten any rere any.

La xifra dels assumptes ingressats en els jutjats de menors així ho demostren. Per exemple, a la demarcació de l'ICAB en els sis darrers anys, els assumptes ingressats varen augmentar en un 307% per cent. A Catalunya l'augment va ser superior, d'un 202 %.

Pel que fa a la sentències dictades pels jutjats de menors, cal dir que tenen uns indicadors lleugerament per sota dels jutjats penals. La demarcació de l'ICAB té una capacitat resolutòria per sobre de la mitjana de Catalunya i Espanya, sobretot a partir del 2003.

COMPARATIVA. MITJANA DE SENTÈNCIES JUTJATS DE MENORS

L'enduriment de les penes en l'última reforma penal del 2006, motivats per la sensació d'impunitat que tenen socialment els delictes patrimonials (exposició de motius de la Llei orgànica 8/2006, de 4 de desembre 2006, de reforma de la llei 5/2000, de 12 de gener de 2000), lligat a l'increment de la precarietat laboral juvenil i condicions de vida, entre altres, no permet augurar un descens en la conflictivitat en aquest àmbit.

Jutjats de violència contra la dona

Dintre del conjunt de mesures que el govern de l'Estat central va implementar per tal de combatre la violència contra les dones, cal situar els jutjats de violència contra la dona que van entrar en funcionament el 29 de juny de 2005.

L'anàlisi de les xifres absolutes, així com les seues indicadors judicials correspon als 6 primers mesos d'activitat judicial. No obstant això, atès que l'observatori de la dona, organisme depenent del Consejo General del Poder Judicial, ja ha fet públics els resultats del primer any de funcionament d'aquest jutjat, aquests seran incorporats a títol d'avançament.

Els jutjats de violència contra la dona coneixen de la instrucció de les infraccions penals (delictes i faltes) comeses contra les dones, ja sigui dintre de l'àmbit domèstic o fora d'aquest. Tanmateix, són competents en els processos civils relacionats amb els anteriors i que mereixen un tractament unitari.

Com hem dit la creació d'aquest jutjats s'emmarca en una política nacional d'eradicació de la violència de gènere, positivitzada per la Llei 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures per a la protecció integral contra la violència de gènere (BOE 313 de 29 de desembre. Aquesta política s'estén a tots els països membres del consell d'Europa per mitjà de la (recomanació rec (2002) adoptada pel comitè del Consell de Ministres de 30 abril de 2002).

Durant 2005, a Catalunya es van crear o reconvertir un total de 51 jutjats de violència de la dona, dels quals 2 i un de reforç es troben en el partit judicial de Barcelona. A tot Espanya hi havia en funcionament a l'any 2005, un total de 437 òrgans judicials dedicats a la violència de gènere. Darrerament s'ha creat a l'Hospitalet de Llobregat un jutjat especialitzat en aquesta matèria.

Respecte aquests jutjats, cal tenir en compte que, excepte els situats al partit judicial de Barcelona, la resta son Jutjats d'Instrucció o de Primera Instancia i Instrucció reconvertits. A la majoria dels casos, aquests últims acumulen els assumptes de violència domèstica als que ja tramiten. Això

explica el nivell de pendència i congestió tant alt que pateixen aquests jutjats.

Aquests jutjats estan previstos per una població femenina de 22.327.661 dones per Espanya, 2.260.539 dones per Catalunya i per 1.011.260 dones a la ciutat de Barcelona (font: institut Nacional d'Estadística).

Una primera aproximació a les xifres i als indicadors judicials ens mostren una situació força alarmant, si tenim en compte el poc temps que varen entrar en funcionament aquests jutjats.

No obstant això, cal dir que molts dels assumptes varen entrar en últims mesos abans de finalitzar el període, el que comporta que la pendència sigui alta.

Atesa la importància i l'actualitat d'aquesta matèria avançarem els primers resultats publicats arran del compliment d'1 any de funcionament d'aquest jutjats. Les xifres continuen sent poc encoratjadores i posen de manifest la necessitat d'invertir en major personal i òrgans judicials.

Tanmateix, cal destinar més inversió a les forces i cossos de seguretat, ja bona part de responsabilitat en la lluita contra la violència de gènere recau sobre el col·lectiu policial. Per exemple, s'ha pogut saber que el servei especialitzat de violència de gènere no funciona els caps de setmana per manca d'efectius i tampoc hi ha servei nocturn, el que provoca que els casos de maltractaments, etc. han de ser atesos pels serveis comuns de la comissaria.

Les xifres i les dades que s'exposen han estat obtingudes del Consejo General del poder judicial i de la memòria del deganat de Barcelona 2005.

Cal precisar que no hi ha un tractament sistemàtic unitari de les dades sobre violència contra la dona el que fa, de vegades les xifres no siguin coincidents. El problema del recull de dades estadístiques sobre violència de gènere és un fenomen d'abast internacional, segons ha afirmat la ONU en un butlletí informatiu de 18 de gener de 2006.

Les dades del Consejo General del Poder judicial inclouen les xifres de les infraccions penals contra la dona juntament amb les de la violència domèstica.

Catalunya

Moviment d'assumpes

Els assumptes ingressats, tant civils com penals, en els primers sis mesos de funcionament dels jutjats no han parat d'augmentar.

En la comunitat catalana, cada òrgan judicial ingressa una mitjana de 239.41 assumptes (13.25 civils i 226.16 penals). Mentre que la mitjana nacional se situa 172.3 assumptes (10.08 civils i 162.22 penals) per òrgan judicial

Catalunya, representa el 15.3 dels total dels assumptes ingressats en violència domèstica.

Els assumptes civils són menys quantiosos que els penals, però, repercuteixen negativament en les taxes de pendència i congestió d'aquests jutjats.

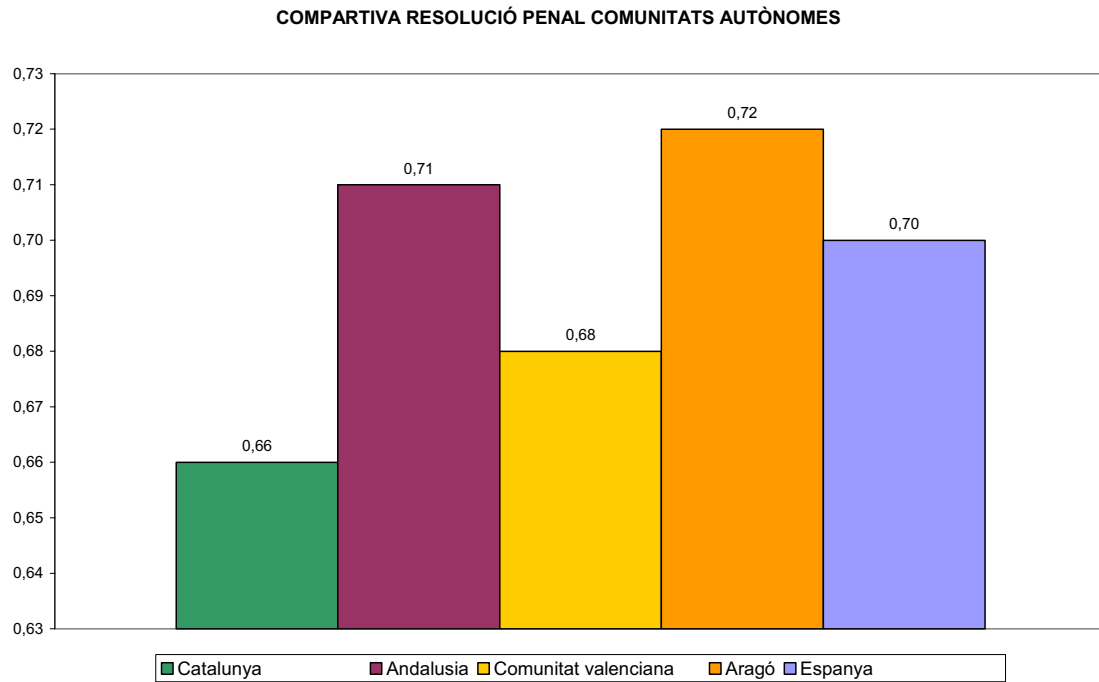
A Catalunya, segons dades policials recollides en l'enquesta de seguretat pública de Catalunya, el nombre de delictes de maltractament familiar denunciats a les comissaries s'eleva a 4.485 que representa un descens del 0.79, respecte l'any anterior que era de 4.521. Malauradament no és possible discriminar quin percentatge dels delictes de maltractament familiar, la víctima era una dona. Tampoc consta els delictes de violència de gènere.

Principals indicadors

La taxa de resolució

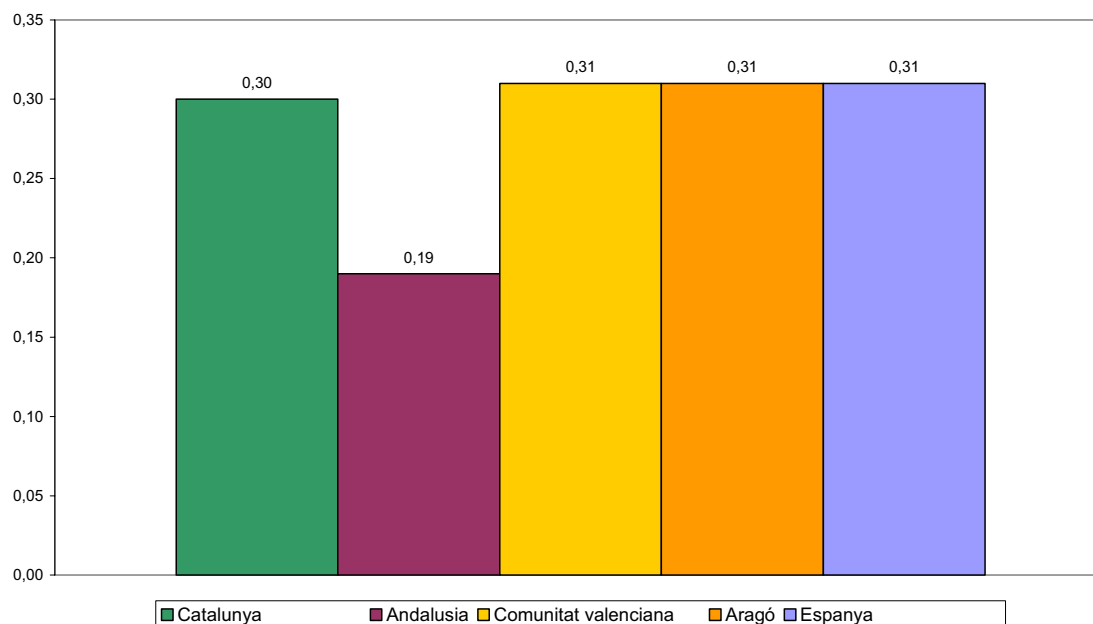
La capacitat resolutòria del jutjats de violència de la dona a Catalunya és la més baixa comparada de la resta d'òrgans de la jurisdicció penal (0.66).

Si comparem la comunitat autònoma catalana amb les comunitats autònomes d'Andalusia, comunitat valenciana i Aragó³, el resultat és el següent:

³ Les comunitats autònomes esmentades han estat seleccionades en funció de la seva població, Producte interior brut i en funció si tenien les competències de justícia traspassades. La comunitat d' Aragó és l'única que no les hi té.

COMPARATIVA RESOLUCIÓ CIVIL COMUNITATS AUTÒNOMES

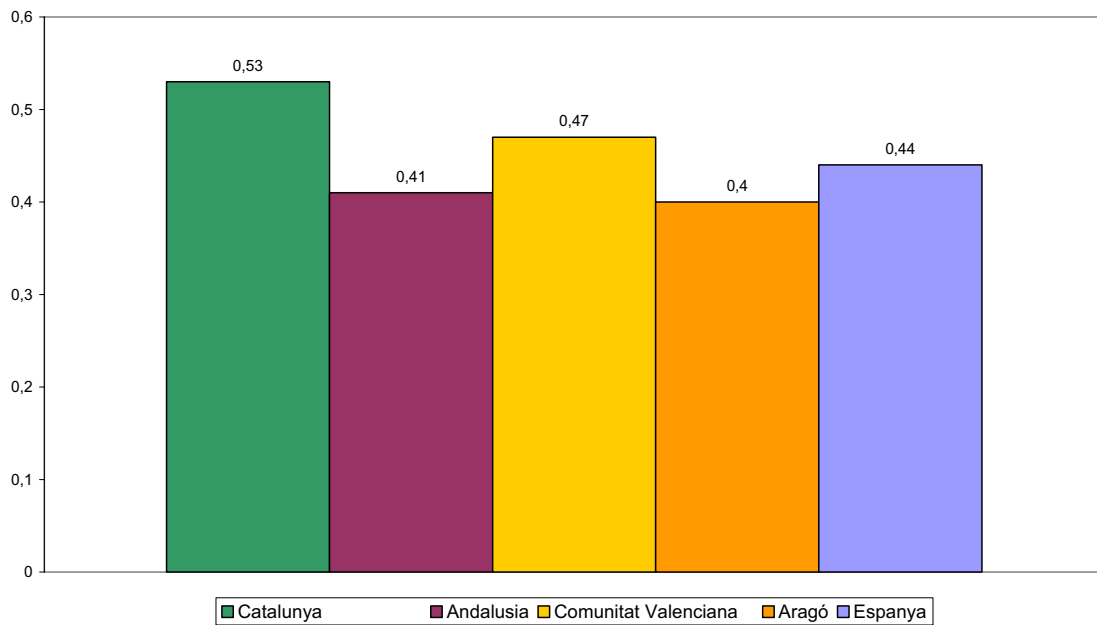

Andalusia, resolt més assumptes que la nostra comunitat, ja que té una taxa de resolució de 0.71 i, és la que més assumptes penals ha ingressat l'any 2005. No obstant això, aquesta comunitat destaca per tenir una resolució molt baixa en els assumptes civils (0.19). Aragó té una bona capacitat resolutòria (0.72) però, ha ingressat bastants menys assumptes en el 2005.

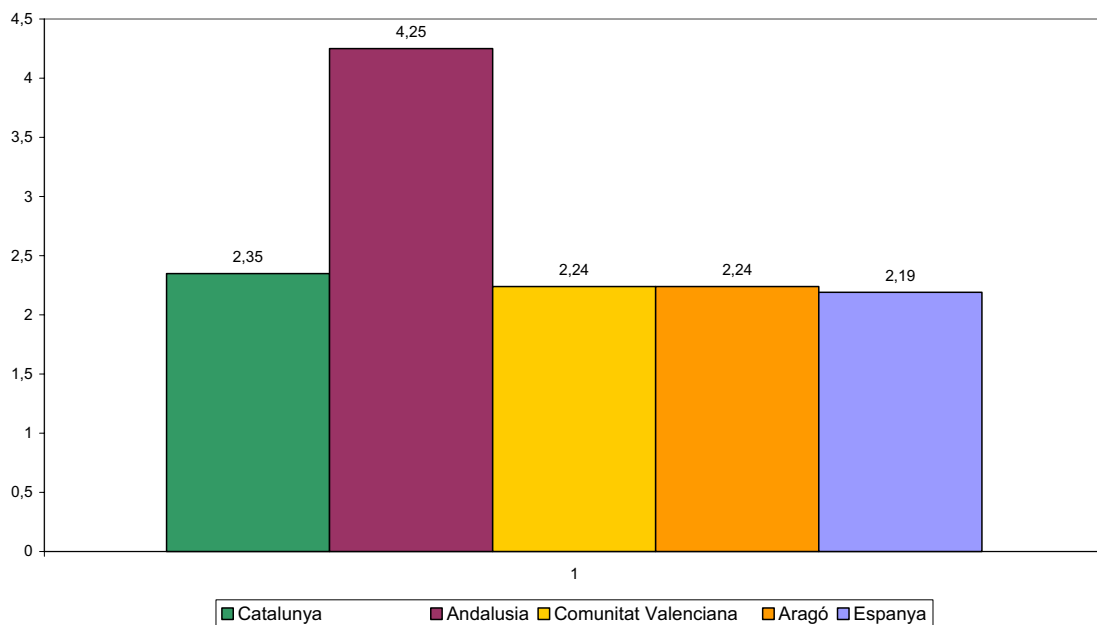
La taxa de pendència

Les taxes de pendència també són massa altes, com a conseqüència de la baixa capacitat resolutiva.

COMPARATIVA TAXA DE PENDÈNCIA PENAL COMUNITATS AUTÒNOMES

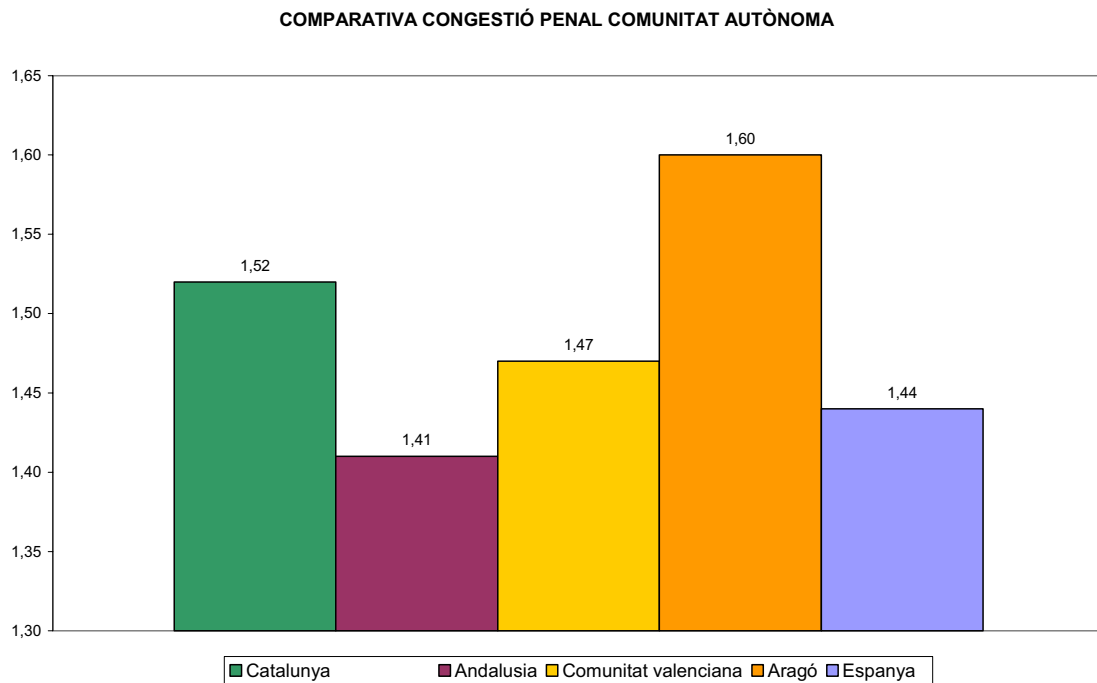
COMPARATIVA PENDÈNCIA CIVIL COMUNITATS AUTÒNOMES

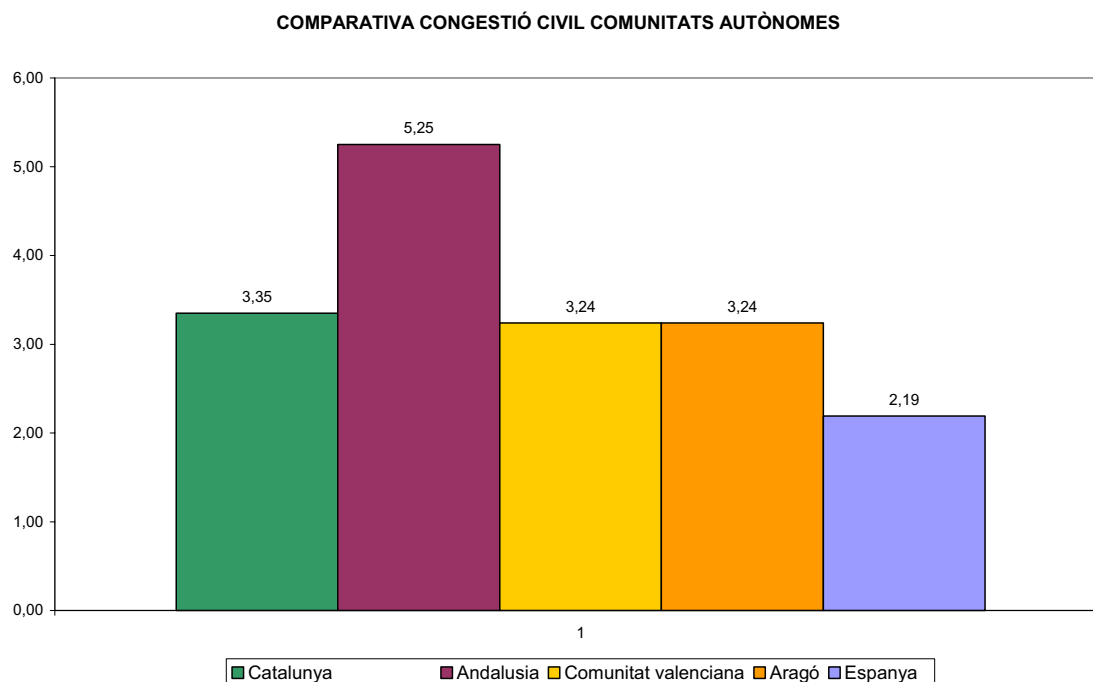

Com es pot observar en la taula següent, la pendència en els assumptes civils és molt elevada que en els assumptes penals.

La taxa de congestió

Pel que fa a la congestió judicial la situació és greu, si la comparem amb la congestió de la totalitat de la jurisdicció penal i, fins i tot, amb la dels jutjats penals més col·lapsats.

Pel que fa a la comparativa entre comunitats autònomes, es detecta una situació molt similar en totes elles. Andalusia bat el record de congestió, però només en els assumptes civils, amb una taxa de 5.25 (cinc vegades més que una situació d'equilibri representada per la taxa 1).

Catalunya es situa entre les comunitats amb una congestió més alta en la tramitació dels assumptes penals (1.52) i sobretot civils (3.35).

Tipus de procediment en matèria de violència contra la dona

Pel que fa als tipus de procediment, en l'àmbit nacional, es varen tramitar 23.106 diligències urgents, de les quals es varen resoldre 22.754 (98.47%). Es varen finalitzar 6.674 processos per delictes i es van ingressar 4.332 assumptes civils. Igualment, es varen acordar 17.485 ordres de protecció.

A Catalunya, durant l'any 2005, es varen sol·licitar 8.379 ordres de protecció i es varen acordar el 76.48%. Avançant dades del primer semestre del 2006, a Catalunya s'havien sol·licitat ja 3.531 ordres de protecció i s'havien acordat 69.98 % de les sol·licitades (font: observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere del Consell General del Poder judicial).

Avancem les dades corresponent al primer any de funcionament dels jutjats de violència de gènere per Espanya, fetes públiques, recentment, pel Consejo General del Poder Judicial.

En l'àmbit nacional, durant el primer any de vigència d'aquests jutjats es varen tramitar 40.792 contenciosos dels quals 246 es varen enjudiciar a l'Audiència provincial (per tant, eren delictes de més de 5 anys de presó), 20.414 processos es varen elevar als jutjats del penal (delictes de fins a 5 anys de presó) i 20.132 processos es varen enjudiciar en els jutjats de violència de la dona (faltes penals).

Dels 246 procediments o assumptes que es varen enjudiciar a l'Audiència provincial, el 90.7% varen ser sentències condemnatòries i el 9.3% varen ser absolutòries.

Dels 20.414 procediments enjudiciats pels jutjats penals, el 64.2% varen ser condemnatòries i 35.8% absolutòries. Les penes imposades varen ser, majoritàriament, presó i treballs en benefici de la comunitat.

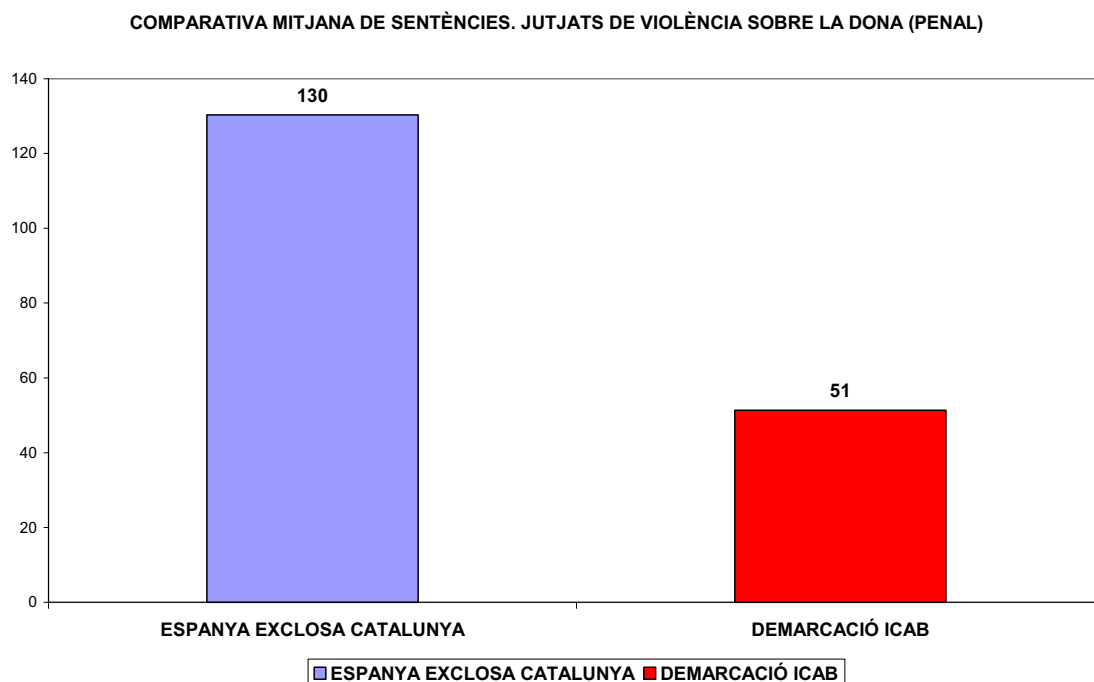
De les 20.132 sentències dictades pels jutjats de violència contra la dona, 10.870 ho varen ser per delictes de maltractament, amenaces, coaccions, violència familiar i lesions.

Si es varen resoldre pels jutjats de violència de la dona significa que es varen resoldre per judicis ràpids i sentències de conformitat en el dia de la guàrdia (recordem que hi ha l'oportunitat d'acollir-se al benefici de la reducció d'un terç de la pena fixada en el codi penal). En conseqüència, les penes imposades varen ser de presó màxim 3 anys i treballs amb benefici de la comunitat.

Aquesta dada és força interessant per demostrar l'eficàcia del mecanisme de la conformitat en els judicis ràpids per maltractament en la guàrdia.

La resta 9.262 faltas ho varen ser per injúries, vexacions de caràcter lleu. En aquests òrgans judicials, les condemnatòries varen suposar un 56% mentre que les absolutòries varen ser de 44%.

Pel que fa a la mitjana de sentències dels jutjats de violència sobre la dona (penal) cal dir que la capacitat per dictar sentències en aquest àmbit és més alta a Espanya (exclosa Catalunya) que a la demarcació de ICAB.

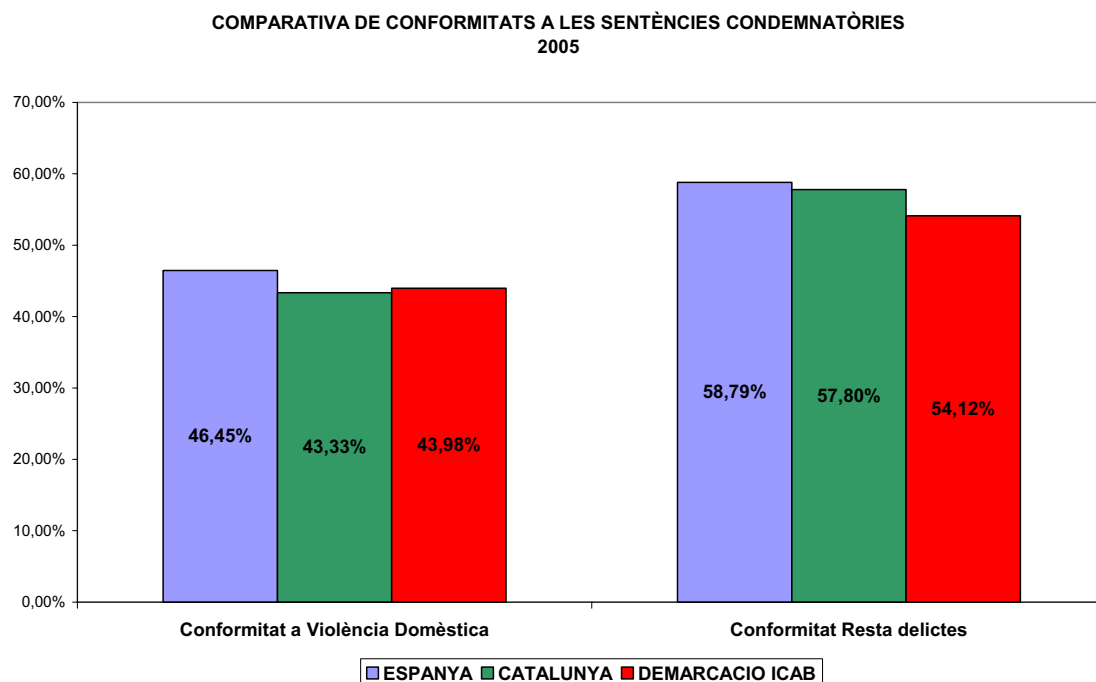
Com podem observar també en l'anàlisi de la jurisdicció penal en el partit judicial de Barcelona, pel que fa al número de sentències condemnatòries en judicis de faltes, la desproporció entre el nombre d'aquestes i les absolutòries no és tant pronunciada com en les sentències penals (per delictes).

En definitiva, es fan absolucions més per falta que per delicte, encara que en aquest àmbit gairebé totes les infraccions són delictives.

El nombre total de condemnats durant el primer any de vigència d'aquests jutjats és de 71.9% molt superior als anys anteriors.

Aquesta dada s'inscriu en l'aplicació d'una política criminal de tolerància zero envers el maltractador masculí. Malgrat això, cal advertir que l'alt número de sentències condemnatòries és una tendència que es verifica en totes les condemnes per delictes en els últims anys (vegeu, l'apartat corresponent al partit judicial de Barcelona, apartat jutjats penals)..

Finalment, al llarg de l'any 2005 varen morir 63 dones en mans dels seus companys o excompanys, 10 menys que l'any anterior. Avançant dades del 2006, les víctimes s'eleven a 70 dones.

Àmbit Provincial

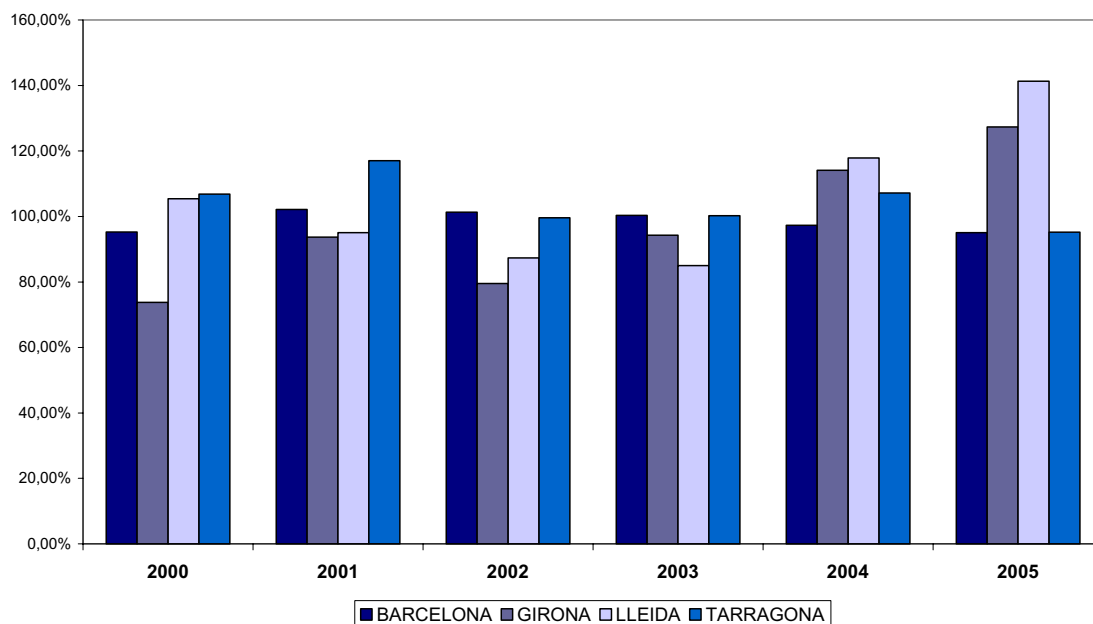
La província de Barcelona aglutina el 52.94 per cent d'òrgans de violència contra la dona (27 òrgans), per la qual cosa, tenen el major nombre d'assumptes ingressats.

En el 2005 el número total d'assumptes va ascendir a 8.832 assumptes (476 civils i 8.395 penals) (el 70.41 % del total); seguit de Tarragona (1.503 assumptes, 124 civils i 1.379 penals), Girona (1.238 assumptes, 47 civils i 1.191 penals) i Lleida (637 assumptes, 29 civils i 608 penals).

La demarcació de l'ICAB va ingressar en el 2005, 5.562 assumptes en els seus jutjats de violència de la dona.

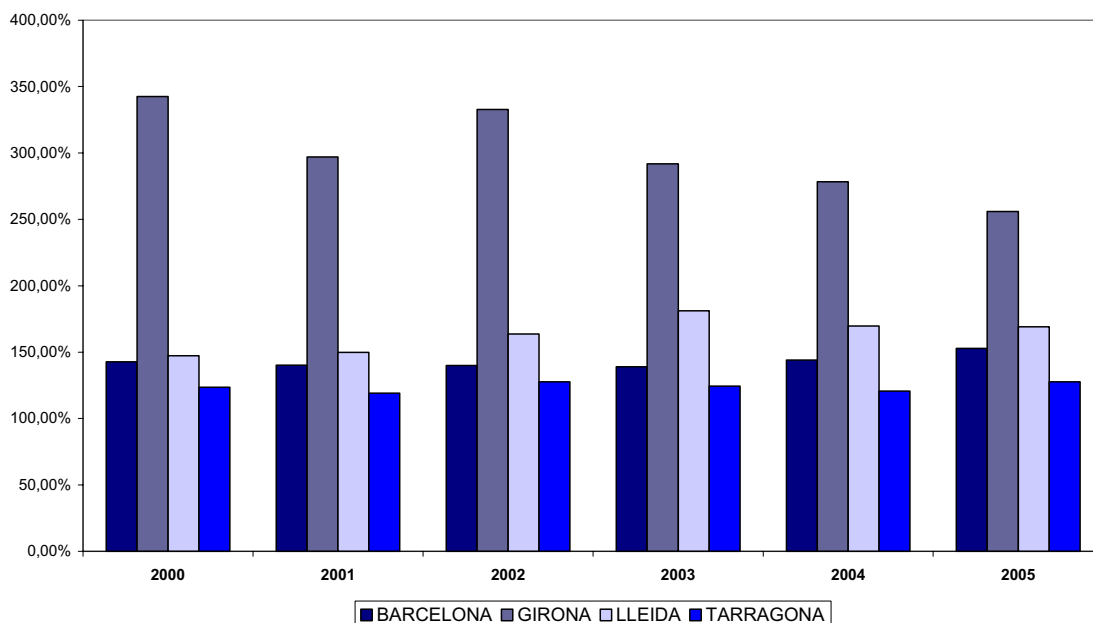
Pel que fa als principals indicadors judicial, cal destacar una taxa de resolució força baixa en totes les províncies catalanes. La millor situada és Lleida en els assumptes penals (0.70), seguida de Barcelona (0.67), Girona (0.66) i Tarragona (0.57). la resolució dels assumptes civils encara és pitjor que la penal.

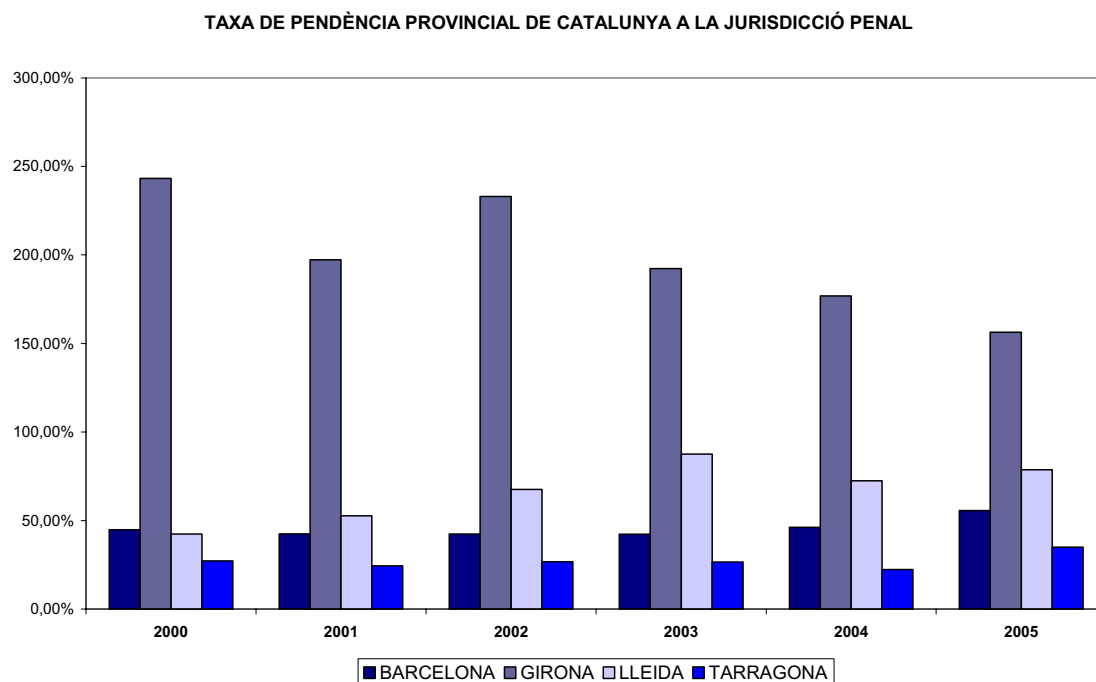
TAXA DE RESOLUCIÓ PROVINCIAL A LA JURISDICCIÓ PENAL

Les taxes de pendència i congestió, en consonància amb la resta de Catalunya i Espanya, són també molt altes. Lleida malgrat tenir poca litigiositat és la província més congestionada (3.63), seguida de Girona (3.62), Barcelona (3.11) i Tarragona (1.77).

TAXA DE CONGESTIÓ PROVINCIAL DE CATALUNYA A LA JURISDICCIÓ PENAL

La taxa de sentència també és molt baixa, entre 0.46 i 0.19.

Barcelona destaca per tenir el nombre més baix de sentències 18.95% del total d'assumpes resolts i una taxa 0.19. No obstant això, també és la província que més interlocutòries de finalització de procediment ha dictat (83.66%).

Partit Judicial de Barcelona

Pel que fa a les dades de violència domèstica del partit judicial de Barcelona podem donar les següents xifres i extreure les següents conclusions. Aquestes dades han estat extretes de la memòria del deganat de Barcelona 2005, i es diferencien els assumptes penals i els civils.

Durant l'últim semestre de l'any 2005, la taxa de la litigiositat penal en els jutjats de violència contra la dona del partit judicial de Barcelona va ser de 2.66. És a dir, de cada 1000 dones residents en la ciutat de Barcelona van presentar reclamacions davant dels jutjats de violència de la dona 2.66.

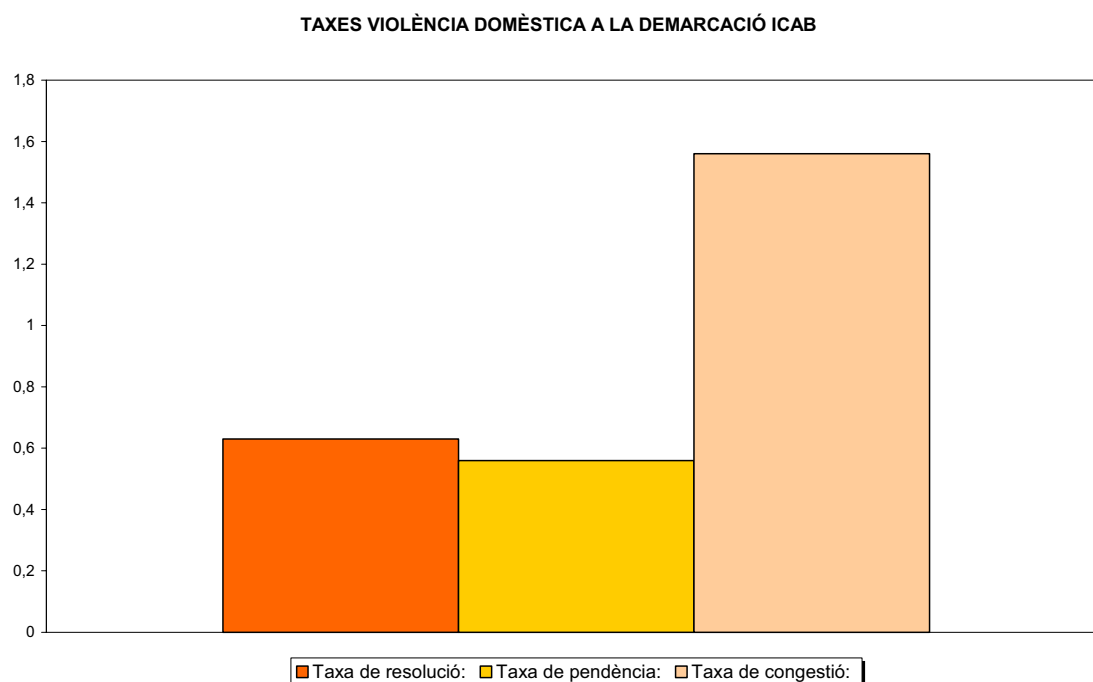
El número d'assumpes ingressats o rebuts segons les anotacions del llibre registrat general dels jutjats va ser de 2.699 assumptes, dels quals 840 ho varen ser directament dels denunciants i, 1.895 provinents d'altres òrgans.

Com es pot veure, el mecanisme de la persecució per tercers en la violència de gènere té un grau d'eficàcia satisfactori.

El partit judicial de Barcelona representa el 30.55 per cent dels assumptes ingressats i tramitats als jutjats de violència de la dona en la província de Barcelona (8.832).

Pel que fa a la capacitat resolutiva, cal que dir que és força baixa, de 2.699 assumptes ingressats es varen resoldre 1.727 assumptes. No és pot fer una evolutiva amb els anys anteriors en ser aquests jutjats de recent creació.

Pel que fa als principals indicadors judicials, veiem la següent taula pels assumptes penals.

Destaquen la baixa resolució que es tradueix en una pendència ja massa elevada per només sis mesos de funcionament i una taxa de congestió també molt alta.

Tipus de procediment

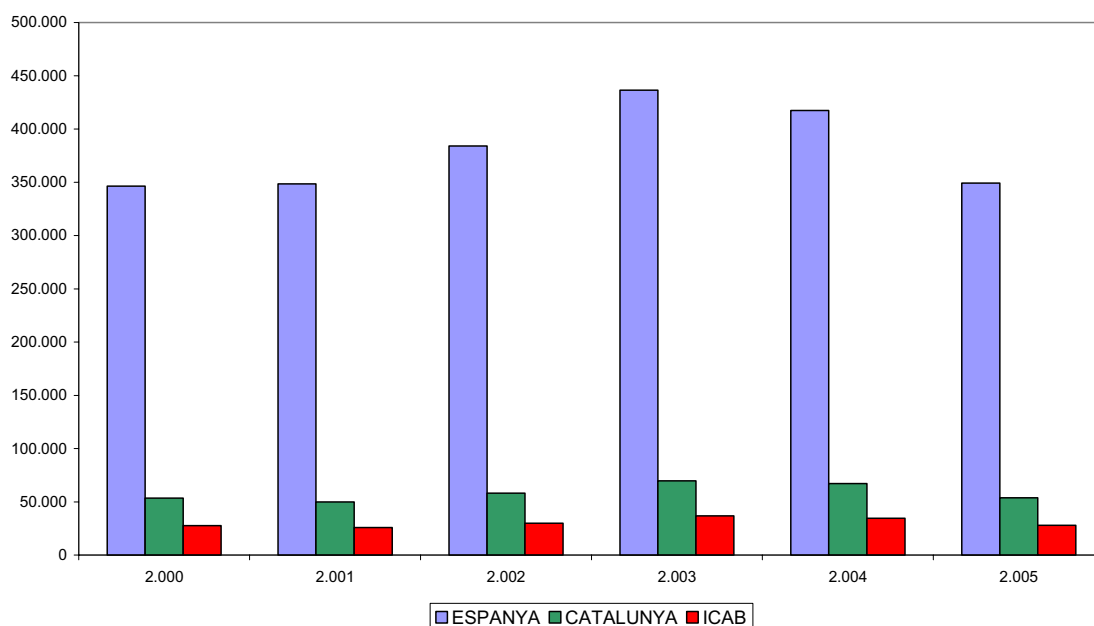
Per tipus de procediment, les diligències prèvies superen a les urgents (1.980 i 367, respectivament). Els judicis de faltes han suposat un 4.03 % dels judicis celebrats durant 2005 i els judicis per delictes han suposat el 86.97% (s'inclouen, les diligències urgents, les diligències prèvies i els procediments abreujats).

Els tipus de delictes més habituals han estat en el 2005: les agressions físiques de l'article 153 CP, 2.486 assumptes (99.28%) i la violència domèstica física de l'article 173, 18 assumptes (0.71%).

Aquestes xifres reflecteixen que encara no és denuncia massa la violència psíquica que, de ben segur, és molt habitual, però que presenta una complexitat processal afegida, la prova. En el partit judicial, en l'any 2005, no hi ha hagut cap víctima mortal.

Pel que fa a les sentències de judicis de faltes, n'hi ha hagut 80 de les quals 55 són absolutòries i 25 condemnatòries.

COMPARTIVA DE SENTÈNCIES DE JUDICIS DE FALTES

S'han dictat dos sobreseïments lliures i 7 de provisionals. S'han elevat als jutjats sentenciadors: 185 processos al penal, 24 processos (1 d'ells sumari) a l'Audiència provincial.

Les ordres de protecció han estat sobretot sol·licitades per les persones amb relacions afectives (42.15%), amb afectives anteriors (35.61%) i pels cònjuges 15%. Els que menys han sol·licitats ordres de protecció són els excònjuges (7.02%).

Cal dir que l'incompliment de les mesures penals se situa en un 15.92 per cent d'un total de 427 ordres.

Finalment, dels 185 enjudiciats en els jutjats penals, en la majoria en recaigut sentències condemnatòries (62.70%), mentre que les absolutòries representen un 37.29%. Hi hagut 74 conformitats, el que representa el 40% del total.

Pel que fa a les qüestions civils derivades de violència les dades són menys significatives ja que s'han ingressat 96 assumptes civils, s'han resolt 32 i han quedat pendents 64. D'aquests s'han celebrat 17 judicis i s'han dictat 4 sentències que han estat totes estimatòries en la totalitat.

Judicis ràpids

Segons dades del Consejo General del Poder Judicial, els judicis ràpids en l'àmbit nacional s'han estabilitzat. Recordem que aquest nou procediment penal es va implantar per la llei 38/2002, 24 d'octubre, de reforma parcial de la LECrim sobre procediment per l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat i la llei orgànica 8/2002, de 24 d'octubre, complementaria de l'anterior.

Durant els tres darrers anys, a Espanya, els judicis per faltes ràpides han augmentat en la següent proporció: el 8.73% (2003), el 13.24% (2004) i 14.27% (2005)

Respecte els judicis ràpids per delicte, han disminuït les conformitats. En l'any 2005, un 39.87% dels judicis ràpids per delicte es varen resoldre amb la conformitat de l'acusat, mentre que l'any 2004 varen ser el 40.14%.

Catalunya, juntament amb Madrid, destaca per haver contribuït a aquest descens. El que significa que la gent lluita més per la seva pretensió processal.

A Catalunya, de 18.866 diligències urgents, el 32.83 per cent es varen resoldre com a judicis ràpids i 6.193 per conformitat (32.82%).

Desconeixem si aquesta conformitat es va realitzar en la mateixa guàrdia, aplicant el descompte del terç de la pena prevista en el codi penal amb un màxim de 2 anys (article 801 de la llei d'enjudiciament criminal) o davant del jutjat penal.

Pel que a fa a les faltes, Catalunya de 170.561 faltes penals, 21.592 es varen tramitar com a ràpides el que representa un 12.66%.

Els principals indicadors judicials

En la demarcació de l'ICAB en el 2005 hi havia en funcionament 28 jutjats del penal, repartits 24 a Barcelona, 2 a Arenys de Mar, i 2 a Vilanova i la Geltrú.

Els jutjats penals resolen les causes per delictes provinents dels jutjats d'instrucció del seu partit judicial, excepte, Barcelona que, òbviament, rep les causes dels partits judicials d'altres poblacions de la província de Barcelona on no hi ha jutjat penal.

Pel cas de Barcelona s'han exclòs els jutjats d'executòries (penal 12, 15, 21 i 24) ja que no es poden comparar amb la resta de jutjats penals atès que realitzen funcions diferents.

La taxa de resolució

En línies generals, les taxes de resolució són força bones. La majoria resolt més assumptes dels que ingressa en un any. Els jutjats que en la taula que s'annexa tenen un percentatge inferior a 100, significa que resolen menys assumptes que ingressen en un any, i per tant, tenen més assumptes pendents a l'iniciar el període següent.

Cal recordar que, pel que fa a la resolució, com més alt sigui el percentatge significa que resolt més assumptes. En la pendència una taxa alta significa que hi ha més assumptes pendents i al mateix succeeix amb la congestió.

JUTJATS PENAL ICAB TAXA RESOLUCIÓ	2000	2001	2002	2003	2004	2005
JP nr. 1 ARENYS DE MAR	96,74%	171,53%	164,53%	131,67%	158,90%	111,18%
JP nr. 2 ARENYS DE MAR	92,42%	169,42%	148,71%	135,78%	130,61%	94,77%
JP nr. 1 BARCELONA	96,65%	132,55%	89,92%	124,78%	109,56%	103,54%
JP nr. 2 BARCELONA	86,78%	109,07%	98,27%	122,17%	108,16%	92,31%
JP nr. 3 BARCELONA	109,66%	109,75%	86,23%	96,52%	97,37%	98,63%
JP nr. 4 BARCELONA	100,00%	111,95%	80,71%	97,42%	100,00%	117,27%
JP nr. 5 BARCELONA	127,14%	120,95%	95,74%	121,09%	115,03%	107,45%
JP nr. 6 BARCELONA	92,97%	104,69%	115,92%	119,61%	112,14%	104,63%
JP nr. 7 BARCELONA	88,20%	82,72%	84,82%	82,48%	115,40%	101,77%
JP nr. 8 BARCELONA	108,82%	132,90%	83,15%	105,43%	90,06%	101,04%
JP nr. 9 BARCELONA	94,55%	103,99%	95,69%	121,70%	108,89%	100,00%
JP nr. 10 BARCELONA	100,80%	122,38%	100,19%	106,99%	97,78%	121,74%
JP nr. 11 BARCELONA	120,69%	140,75%	123,33%	111,96%	81,75%	119,28%
JP nr. 13 BARCELONA	107,30%	120,17%	81,08%	111,23%	110,65%	117,10%
JP nr. 14 BARCELONA	89,20%	115,27%	97,33%	106,64%	104,84%	116,60%
JP nr. 16 BARCELONA	115,00%	108,58%	99,05%	117,77%	110,41%	107,35%
JP nr. 17 BARCELONA	79,23%	105,60%	86,47%	93,61%	130,65%	107,30%
JP nr. 18 BARCELONA	97,39%	108,32%	92,94%	95,93%	102,65%	96,02%
JP nr. 19 BARCELONA	96,59%	121,43%	119,31%	117,11%	106,05%	101,11%
JP nr. 20 BARCELONA	104,51%	110,17%	94,43%	125,93%	117,77%	99,63%
JP nr. 22 BARCELONA	95,14%	112,03%	98,91%	87,66%	118,30%	104,68%
JP nr. 23 BARCELONA	97,02%	106,51%	102,30%	111,65%	109,64%	88,57%
GELTRU		64,22%		158,55%	91,51%	63,28%
JP nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU				54,56%	87,43%	54,99%

S'han de tenir en compte les especificitats i les incidències ocorregudes cada any, per comprendre l'evolució dels indicadors judicials a cada jutjat en els darrers sis anys.

La taxa de pendència

Les taxes de pendència en línies generals són acceptables en aquells jutjats que tenen una bona taxa de resolució i més fluïxes en aquells que tenen poca capacitat resolutiva.

En els darrers sis anys, els jutjats penals de la demarcació de l'ICAB, han iniciat cada període amb una mitjana de 184.59 assumptes per resoldre, i, han finalitzat l'any amb una mitjana de 182.40 assumptes pendents.

JUTJATS PENAL ICAB TAXA PENDÈNCIA	2000	2001	2002	2003	2004	2005
JP nr. 1 ARENYS DE MAR	77,38%	42,34%	18,96%	35,76%	12,36%	7,18%
JP nr. 2 ARENYS DE MAR	79,30%	43,52%	34,20%	12,38%	7,81%	24,03%
JP nr. 1 BARCELONA	86,12%	43,18%	71,67%	43,44%	40,04%	40,85%
JP nr. 2 BARCELONA	45,45%	26,65%	29,30%	8,54%	8,32%	19,72%
JP nr. 3 BARCELONA	12,48%	12,55%	36,36%	31,49%	31,95%	38,69%
JP nr. 4 BARCELONA	44,14%	34,83%	66,81%	71,30%	70,71%	44,86%
JP nr. 5 BARCELONA	22,95%	7,38%	15,09%	5,92%	6,53%	4,38%
JP nr. 6 BARCELONA	44,06%	45,42%	22,62%	29,87%	32,29%	32,39%
JP nr. 7 BARCELONA	17,37%	39,30%	53,24%	31,50%	18,65%	21,81%
JP nr. 8 BARCELONA	22,65%	3,44%	25,00%	16,03%	29,58%	26,65%
JP nr. 9 BARCELONA	30,13%	23,22%	29,30%	24,30%	21,89%	27,38%
JP nr. 10 BARCELONA	30,56%	10,94%	20,26%	18,10%	28,93%	13,95%
JP nr. 11 BARCELONA	46,22%	19,65%	13,51%	8,47%	41,99%	16,87%
JP nr. 12 BARCELONA	81,10%	78,75%	18,18%	37,70%	17,86%	8,57%
JP nr. 13 BARCELONA	32,54%	24,65%	65,00%	36,19%	31,19%	21,90%
JP nr. 14 BARCELONA	45,74%	32,28%	38,36%	32,83%	36,55%	20,26%
JP nr. 15 BARCELONA	83,41%	103,41%	38,63%	49,49%	8,62%	0,00%
JP nr. 16 BARCELONA	58,09%	76,11%	84,78%	63,33%	58,41%	52,25%
JP nr. 17 BARCELONA	73,03%	53,27%	72,39%	77,83%	40,92%	35,85%
JP nr. 18 BARCELONA	34,57%	30,31%	39,22%	45,76%	46,45%	47,14%
JP nr. 19 BARCELONA	67,01%	46,54%	30,61%	22,10%	23,82%	23,91%
JP nr. 20 BARCELONA	27,63%	27,12%	40,45%	22,15%	11,58%	17,44%
JP nr. 21 BARCELONA	48,85%	32,76%	4,31%	117,24%	13,33%	33,33%
JP nr. 22 BARCELONA	62,34%	45,56%	55,29%	76,05%	40,42%	36,67%
JP nr. 23 BARCELONA	37,22%	30,77%	26,97%	17,91%	9,56%	28,28%
JP nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU		57,18%		55,93%	84,59%	153,77%
JP nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU				86,22%	87,22%	213,72%

La taxa de congestió

La congestió també és força elevada, com es veurà els jutjats de Barcelona aquest indicador oscil·la entre 151.28% i 97%.

En la resta de la demarcació de l'ICAB la congestió és més alta, sobretot, en els jutjats on la pendència és més alta.

JUTJATS PENAL ICAB TAXA CONGESTIÓ	2000	2001	2002	2003	2004	2005
-----------------------------------	------	------	------	------	------	------

JP nr. 1 ARENYS DE MAR	180,75%	100,64%	79,74%	111,71%	75,29%	97,13%
JP nr. 2 ARENYS DE MAR	187,50%	102,55%	101,45%	86,03%	84,38%	129,55%
JP nr. 1 BARCELONA	189,59%	118,62%	182,88%	123,58%	131,31%	137,44%
JP nr. 2 BARCELONA	160,69%	118,34%	131,05%	90,39%	100,77%	128,05%
JP nr. 3 BARCELONA	103,67%	103,67%	152,33%	135,10%	134,65%	140,08%
JP nr. 4 BARCELONA	144,14%	124,16%	190,71%	173,95%	170,71%	130,14%
JP nr. 5 BARCELONA	101,61%	90,05%	119,54%	88,51%	93,47%	97,45%
JP nr. 6 BARCELONA	151,62%	140,94%	108,89%	113,48%	121,47%	127,96%
JP nr. 7 BARCELONA	130,75%	160,20%	171,14%	152,74%	105,30%	120,08%
JP nr. 8 BARCELONA	114,55%	78,69%	145,27%	110,88%	140,62%	125,62%
JP nr. 9 BARCELONA	135,90%	119,39%	133,81%	106,47%	113,73%	127,38%
JP nr. 10 BARCELONA	129,76%	92,65%	120,07%	111,57%	131,20%	96,09%
JP nr. 11 BARCELONA	129,08%	90,69%	94,59%	97,79%	164,32%	100,71%
JP nr. 12 BARCELONA	173,03%	171,35%	38,10%	37,70%	17,86%	8,57%
JP nr. 13 BARCELONA	125,74%	107,87%	188,33%	126,10%	121,57%	107,30%
JP nr. 14 BARCELONA	157,85%	119,03%	141,10%	126,60%	131,93%	106,02%
JP nr. 15 BARCELONA	180,29%	220,00%	59,18%	49,49%	8,62%	0,00%
JP nr. 16 BARCELONA	145,04%	168,21%	185,74%	148,25%	148,98%	145,41%
JP nr. 17 BARCELONA	199,24%	147,96%	188,04%	184,65%	117,46%	129,04%
JP nr. 18 BARCELONA	137,24%	122,64%	146,82%	150,00%	143,87%	151,28%
JP nr. 19 BARCELONA	170,54%	128,89%	114,42%	107,49%	118,11%	122,81%
JP nr. 20 BARCELONA	123,32%	117,89%	146,34%	101,56%	96,49%	117,81%
JP nr. 21 BARCELONA	161,75%	124,90%	26,79%	117,24%	13,33%	33,33%
JP nr. 22 BARCELONA	167,45%	134,81%	156,39%	190,12%	124,96%	132,20%
JP nr. 23 BARCELONA	140,29%	124,65%	124,72%	107,48%	100,76%	141,19%
JP nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU		212,90%		119,00%	193,87%	311,80%
JP nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU				269,49%	201,60%	395,58%

2.4.- El funcionament dels òrgans judicials penals

A Espanya, la durada mitjana dels processos penals en els jutjats d'instrucció, primera instància i instrucció, menors, penals i sala civil-penal del Tribunal Superior de Justícia, jutjats centrals d'instrucció i sala penal del Tribunal Suprem, s'ha escurçat. Tot i que menors continua estant entre els pitjor situats pel que fa a la durada de tramitació dels seus expedients, a la càrrega de treball, als mòduls de dedicació.

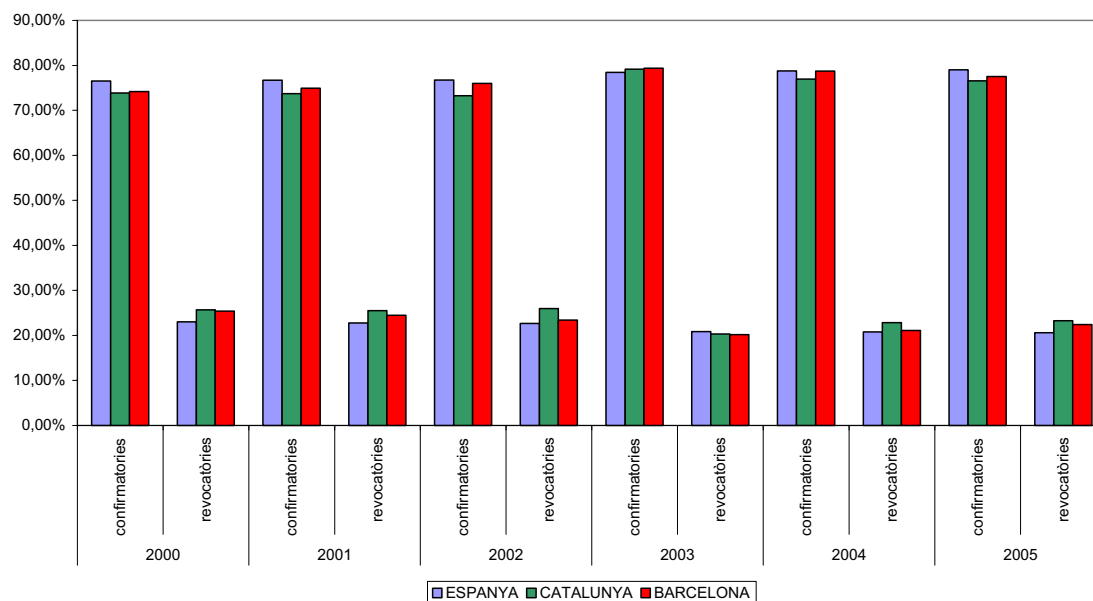
Contràriament, ha augmentat la durada dels procediments en: les Audiències Provincials (tot i estar ben situats), jutjats de vigilància penitenciària, jutjats centrals del penal i l'Audiència Nacional.

Catalunya destaca per tenir una durada mitjana del processos en l'Audiència provincial de les més altes (3.68 mesos per assumpte) juntament amb canàries (6.96), Balears (5.49). Pel que fa als processos de primera instància i instrucció i instrucció ens situem dintre de la mitjana. També ho estem respecte dels sumaris (mitjana nacional 7.81 mesos, màxim País

Basc 13.25 mesos); dels procediments del jurat (mitjana nacional 6.45 mesos amb un màxim de 11.67 mesos pel País Basc); dels procediments abreujats (durada mitjana 6.54 mesos) i, finalment, dels recursos (1.99, amb un màxim de 6.54 mesos per Canàries).

Una altra dada important és l'evolució de les sentències confirmatòries i revocatòries en els recursos d'apel·lació davant les Audiències provincials.

COMPARATIVA PERCENTATGE DE SENTÈNCIES CONFIRMATÒRIES I REVOCATÒRIES
APEL·LACIONS DAVANT L'AUDIÈNCIA

Com es pot observar a la gràfica el nombre de confirmatòries supera àmpliament a les revocatòries.

La jurisdicció on és més difícil aconseguir una modificació del veredict de primera instància és la de menors (82.4 % confirmatòries), front els jutjats penals (77.49%) i els jutjats d'instrucció i primera instància i instrucció (75.05%).

Aquesta tendència a la confirmació dels veredictes dels jutjats de menors, pot ser causada per la idiosincràsia del procediment, en concret, pel pes que l'equip tècnic i la fiscalia tenen en la primera instància. S'observa per part dels lletrats (tot i que no es pot corroborar amb dades) una tendència a la conformitat del menor en els fets pels qual se l'acusa i al fet que es posa

molt èmfasi a la imposició d'una mesura judicial com mecanisme d'ajut al menor.

Comparativa de sentències anul·latòries, confirmatòries i revocatòries per territoris.

	2000			2001			2002		
	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries
ESPANYA	0,49%	76,51%	23,00%	0,56%	76,70%	22,74%	0,59%	76,73%	22,68%
CATALUNYA	0,49%	73,84%	25,67%	0,78%	73,73%	25,50%	0,79%	73,25%	25,96%
BARCELONA	0,45%	74,17%	25,38%	0,60%	74,94%	24,47%	0,59%	75,98%	23,43%

	2003			2004			2005		
	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries
ESPANYA	0,73%	78,42%	20,85%	0,44%	78,77%	20,79%	0,39%	79,04%	20,56%
CATALUNYA	0,53%	79,15%	20,31%	0,21%	76,95%	22,84%	0,16%	76,57%	23,27%
BARCELONA	0,48%	79,37%	20,15%	0,17%	78,75%	21,08%	0,07%	77,50%	22,44%

2000-2005.

Comparativa de sentències anul·latòries, confirmatòries i revocatòries entre les Seccions de l'Audiència Provincial de Barcelona. 2000-2005.

	2000			2001		
	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries
Secc.2 AP BARCELONA	0,00%	74,71%	25,29%	0,00%	72,37%	27,63%
Secc.3 AP BARCELONA	0,55%	66,00%	33,45%	1,28%	67,40%	31,33%
Secc.5 AP BARCELONA	0,00%	72,60%	27,40%	0,83%	71,94%	27,22%
Secc.6 AP BARCELONA	0,00%	72,38%	27,62%	0,00%	69,91%	30,09%
Secc.7 AP BARCELONA	0,00%	82,41%	17,59%	0,00%	79,96%	20,04%
Secc.8 AP BARCELONA	0,78%	72,87%	26,36%	0,00%	74,73%	25,27%
Secc.9 AP BARCELONA	0,33%	77,07%	22,59%	0,43%	89,70%	9,87%
Secc.10 AP BARCELONA	3,17%	73,02%	23,81%	1,97%	80,03%	18,00%
MITJANA	0,45%	74,17%	25,38%	0,60%	74,94%	24,47%

	2002			2003		
	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries
Secc.2 AP BARCELONA	0,00%	77,45%	22,55%	1,14%	83,25%	15,61%
Secc.3 AP BARCELONA	0,66%	70,18%	29,17%	0,64%	71,88%	27,48%
Secc.5 AP BARCELONA	0,00%	70,32%	29,68%	0,00%	71,62%	28,38%
Secc.6 AP BARCELONA	0,00%	77,28%	22,72%	0,00%	71,88%	28,12%
Secc.7 AP BARCELONA	0,23%	78,77%	21,00%	0,41%	82,69%	16,90%
Secc.8 AP BARCELONA	0,00%	78,68%	21,32%	0,00%	86,75%	13,25%
Secc.9 AP BARCELONA	0,00%	93,33%	6,67%	0,00%	90,48%	9,52%
Secc.10 AP BARCELONA	2,90%	72,03%	25,07%	0,96%	82,34%	16,69%
MITJANA	0,59%	75,98%	23,43%	0,48%	79,37%	20,15%

	2004			2005		
	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries	anul·latòries	confirmatòries	revocatòries
Secc.2 AP BARCELONA	0,44%	73,79%	25,77%	0,00%	78,62%	21,38%
Secc.3 AP BARCELONA	0,37%	76,01%	23,62%	0,00%	69,45%	30,55%
Secc.5 AP BARCELONA	0,00%	72,04%	27,96%	0,00%	72,13%	27,87%
Secc.6 AP BARCELONA	0,00%	79,02%	20,98%	0,00%	77,86%	22,14%
Secc.7 AP BARCELONA	0,00%	77,65%	22,35%	0,00%	81,16%	18,84%

Secc.8 AP BARCELONA	0,00%	84,54%	15,46%	0,00%	85,86%	14,14%
Secc.9 AP BARCELONA	0,00%	83,21%	16,79%	0,60%	67,56%	31,85%
Secc.10 AP BARCELONA	0,32%	85,58%	14,10%	0,16%	81,92%	17,92%
MITJANA	0,17%	78,75%	21,08%	0,07%	77,50%	22,44%

3.- L'Àmbit Penitenciari

La privació de llibertat representa l'expressió màxima del sistema punitiu estatal, és l'estadi últim del procés penal i de l'activitat judicial. La Constitució espanyola va establir un sistema penitenciari basat en els principis de rehabilitació i resocialització (art. 25 CE) dotat de mitjans personals i materials per fer-los reals i efectius (art 9.3 CE), la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària va desenvolupar aquests preceptes.

El sistema penitenciari està format per l'administració penitenciària, especialment els centres penitenciaris i la jurisdicció penitenciària que n'exerceix el seu control i vetlla pel correcte compliment de les penes privatives de llibertat, entre d'altres.

L'Estatut d'Autonomia del 1979 va atribuir a la Generalitat de Catalunya la competència executiva en matèria penitenciària (art. 11.1 EAC), a partir de la qual es va desenvolupar reglamentàriament aquesta competència.

Com ha posat de manifest la fiscalia⁴ a la seva memòria d'activitat de l'any 2005, la dificultat d'aquesta jurisdicció rau en harmonitzar el compliment de les penes privatives de llibertat en els termes en que han estat dictades, amb la funció de resocialització que té atribuïda la pena privativa de llibertat.

Atesa les característiques d'aquesta memòria, no es tracten la totalitat d'aspectes que conformen d'univers penitenciari, sinó que s'han seleccionat aquells aspectes que tenen a veure amb la intervenció del lletrat i del col·legi d'advocats. Així com d'altres que ens han semblat interessants. Per això, a més de les dades bàsiques sobre matèria penitenciària, abordarem el paràmetre de la conflictivitat, atès que és un dels supòsits en que es

⁴ Memòria de la Fiscalia General del Estado 2005

requereix la intervenció de l'advocat, així com, els recursos resolts pels jutjats de vigilància penitenciària.

L'àmbit de l'estudi es centra en la situació i el funcionament dels centres d'internament amb població reclusa adulta (major d'edat); tot i que es farà alguna referència al sistema de justícia juvenil atès els canvis substantius i processals que està experimentant en aquest moment.

Les dades i xifres emprades per l'exposició dels aspectes generals, han estat obtingudes de diverses fonts externes al col·legi d'advocats de Barcelona, però també internes.

Entre les primeres cal destacar el Consejo General del Poder judicial, L'Institut Nacional d'Estadística, l'Institut d'Estadística de Catalunya i el Departament de Justícia de la Generalitat.

Cal mencionar la dificultat d'accés a algunes dades, com el nombre de interns per centre, capacitat òptima, etc., per tal de valorar el grau de saturació dels centres penitenciaris, així com el fet que, d'un any a un altre, les xifres aportades pels organismes oficials no siguin del tot coincidents.

Tot i que aquesta és una memòria referida a l'administració de justícia en el 2005, hem volgut incorporar informació actualitzada sobre xifres bàsiques de la població reclusa a Catalunya de l'any 2006.

Aquest document està format per dues parts ben diferenciades:

- A. Informació bàsica sobre el sistema penitenciaris a Catalunya.
- B. La intervenció de l'advocat i dels Col·legi d'Advocats de Barcelona en l'àmbit penitenciaris.

3.1.- Normativa aplicable. Repartiment competencial

Com hem dit, en matèria penitenciària, Catalunya exerceix una competència compartida o executiva, el que significa que la legislació bàsica és

competència de l'Estat i l'execució correspon a la Generalitat de Catalunya (Reial Decret 3482/1983, de 28 de desembre, pel qual es va fer efectiu el traspàs de serveis en matèria penitenciària).

En aquest marc, la Generalitat crea i gestiona els centres penitenciaris i n'és el responsable del seu bon funcionament d'acord amb els criteris i objectius establerts en la legislació vigent, és a dir, la rehabilitació i la reinserció del penat. Aquesta competència s'exerceix a través del Departament de Justícia i des de la Secretaria de Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia juvenil.

La normativa bàsica aplicable està constituïda per la Llei General penitenciària 1/1979, de 26 de setembre, el Reial Decret 190/1996, de 9 de Febrer, pel qual s'aprova el reglament penitenciari, i el Decret 329/2006, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el reglament d'organització i funcionament dels serveis d'execució penal a Catalunya, a més de la normativa menor.

La principal problemàtica de la llei estatal és el seu caràcter programàtic que dificulta un desenvolupament reglamentari adequat. Això ha provocat que el nou reglament d'organització català, tot i tenir una vocació de satisfer una llacuna normativa, hagi nascut amb vicis de nul·litat o defectes de constitucionalitat.

A tall d'exemple, el reglament permet instituir cel·les amb capacitat màxima per tres interns, quan la Llei General penitenciària n'autoritza només un intern per cel·la (art 16 LGP). A més cal afegir l'absència d'una llei processal penitenciària que provoca que l'activitat administrativa i judicial es fonamenti en usos i costums que contravenen el principi de legalitat (art. 9.1 CE) i situa a l'intern en una constant inseguretat jurídica.

Finalment, el nou estatut no ha introduït canvis qualitatius en matèria penitenciària.

3.2.-Estat de la infraestructura penitenciària a Catalunya

Actualment, a Catalunya hi ha en funcionament 11 centres penitenciaris. i un pavelló hospitalari.

Centres Penitenciaris de Catalunya	
Provincia	Centre Penitenciari
Barcelona	C.P. d'Homes de Barcelona "La Model"
	Centre obert de Barcelona
	C.P. de Dones de Barcelona "Wad-Ras"
	C.P. de Joves de Barcelona
	C.P."Quatre Camins"
	C.P. Brians
	Pavelló hospitalari penitenciar de Terrassa
Girona	C.P. Figueres
	C.P. Girona
Lleida	C.P. Lleida
	C.P. Ponent
Tarragona	C. P. Tarragona

Font: elaboració pròpia a partir de dades del Departament de Justícia

La principal problemàtica dels centres penitenciaris catalans i de la resta d'Espanya és l'alt nivell d'ocupació, per sobre de les seves possibilitats reals.

Com es pot observar, el centre penitenciari que presenta un nivell més alt de saturació és el Centre d'homes de Barcelona (conegut com Presó Model), en que actualment comparteixen cel·la una mitjana de 6 interns.

El percentatge de població reclusa ha anat augmentat de forma esglaonada des de 2001, tot i que, a partir de 2002 s'ha controlat la densitat i s'ha frenat el ritme d'ingressos. A Catalunya, el centre penitenciari amb menor densitat és el centre de Ponent, a Lleida.

A gener 2007, i amb la intenció d'avançar dades, el nombre d'interns en els centres penitenciaris catalans és la següent:

Número estimat de reclusos en les presons catalanes (2007)

Model	2.086 interns
Quatre camins	1.785 interns
Dones Barcelona	600 internes
Can Brians (dones i homes)	1.785 interns

Joves Trinitat	531 interns
Centre de Girona	176 interns
Figueres	215 interns
Ponent	1.044 interns
Tarragona	400 interns

Per entendre aquestes dades, cal tenir en compte la política de distribució de presos de l'Administració penitenciària. Els criteris d'assignació d'un intern a un centre penitenciari són, de forma orientativa, els de proximitat al lloc de residència de l'intern i, sobretot, la capacitat i la disponibilitat (número de places no ocupades) del centre sol·licitat per l'intern. A la pràctica, els criteris d'assignació són, prioritàriament, el centre on hi hagin places.

Tanmateix, cal fer una valoració qualitativa de l'estat de les presons a Catalunya. En general, podem observar el deteriorament de l'estat de les instal·lacions penitenciàries. En concret, a la província de Barcelona, la presó Model (construïda el 1904), la presó de joves de la Trinitat i Wad-rass la de Quatre Camins i, finalment, la de Brians.

Pel que fa la presó Model, malgrat els projectes de reconversió, continua sent un dels centres més deteriorat i més massificats de la província. En l'actualitat, tot i que aquest centre va ser concebut com a preventori, també hi ha interns penats, a més dels que esperen en trànsit ser duts a judici.

L'implementació de noves tecnologies, en ares al bon funcionament dels centres i per garantir-ne la seguretat, també sembla ser una assignatura pendent, que només es compleix en els centres de construcció més recents.

Davant d'aquesta situació la Generalitat de Catalunya, en el 2004, va dissenyar un pla director en el qual anunciava la construcció de 6.500 noves places penitenciàries en 6 anys, i la construcció de nous centres penitenciaris més funcionals, moderns i amb un impacte visual mínim.

Pel que sabem mitjançant la premsa (Europa Press) durant l'any 2005 els 9 centres penitenciaris previstos estaven encara en execució. Segons aquesta informació a principis d'aquest any està prevista l'entrada en funcionament

del centre penitenciari de Brians II, que té una capacitat per a 1.500 presos. La presó de joves de la trinitat quedarà fora de servei quan entri en funcionament el nou centre especialitat de quatre camins.

Finalment, la problemàtica de la saturació dels centres penitenciaris no és un problema únicament domèstic, afecta a la majoria de comunitats autònomes espanyoles i s'estén a altres països de l'unió Europea i extracomunitaris. Podem afirmar que es tracta d'un problema internacional.

Atesa la dificultat d'obtenir dades sobre els nivells d'ocupació reals dels centres penitenciaris espanyols, cal recórrer a la Memòria de la Fiscalia General de l'Estat de 2005, que és prou esclaridora i fa especial ressò d'aquesta problemàtica. Així, dintre del Pla de comunicació i coordinació entre fiscalies especialitzades en el tractament de presos, durant l'any 2005, es va organitzar la primera taula de treball amb la finalitat d'unificar criteris i intercanviar informació sobre aspectes relatius a la matèria penitenciària.

En la primera trobada, els fiscals dels Tribunals Superiors de Justícia assistents van coincidir en posar en relleu la greu problemàtica de la saturació de la població reclusa en els centres penitenciaris de la seva competència i les dificultats de dur a terme els tractaments individualitzats de forma satisfactòria.

En concret, el Fiscal del Tribunal de justícia de Catalunya i el de Lleida, va denunciar la saturació de les presons catalanes i va enunciar la intenció del govern de la Generalitat de crear un centre penitenciari en la seva província per a capacitat per a 700 interns.

La fiscalia reconeix la necessitat de construir nous centres penitenciaris per evitar la massificació, però, tot i haver-hi un projecte governamental en aquest sentit, és tem que aquests tornin a estar saturats en finalitzar la seva construcció.

Segons consta en la memòria de la fiscalia, l'increment anual d'interns a les presons catalanes és de 500 intern per any, xifra que supera, amb escreix, les places penitenciàries actuals. Per exemple, en el centre de Figueres les cel·les estan ocupades pel doble d'interns del que estava previst inicialment.

La qual cosa provoca que d'un total de 56 cel·les (més tres de càstig) per a 204 interns, en les cel·les d'1 intern, en convisquin dos i, en les de dos, ho facin quatre.

Pel que fa a altres comunitats autònomes la saturació és igualment greu. A tall d'exemple el fiscal d'Almeria denunciava la saturació dels centres penitenciaris de la seva competència i afegia, textualment, que aquesta situació *"merece un juicio crítico por excesivo en relación a las características y disponibilidad del centro y su capacidad real"*.

El fiscal de Sevilla va apuntar com una de les causes de la saturació, la introducció de l'anomenat "període de seguretat" establert en l'article 36.2 del codi penal. Segons aquest fiscal, aquest període suposa l'anul·lació *ad initio* del sistema d'individualització científica per les penes de fins a 5 anys de presó. A més de ser un punt d'inflexió en la configuració d'un sistema ancorat en el sistema progressiu.

Aquest període posa punt i final a la filosofia que va inspirar la reforma del Reglament de Serveis de presons del 1956 i està provocant ja molt problemes. Recordem que l'article 36.2 del Codi Penal estableix que quan la durada de la pena de presó imposada sigui superior a 5 anys, la classificació del penal en el tercer grau no podrà efectuar-se fins el compliment de la meitat de la pena imposada. Amb moltes limitacions, el jutge de vigilància penitenciària podrà acordar l'aplicació del règim general de compliment.

Avançant dades i segons informa Europa press (gener de 2007), a mitjans desembre 2006, Catalunya, després d'Andalusia, era la comunitat autònoma amb major nombre de presos a Espanya (14% del total de reclusos), seguida de Castella-Lleó (7000 presos), i la comunitat valenciana (6.300 presos).

Per concloure, la saturació als centres penitenciaris és una dada controvertida, les dades difoses a la premsa i en els congressos de dret penitenciari no coincideixen amb les facilitades pel Departament de Justícia. Segons aquest departament a principis del 2007 hi han a Catalunya 7670 places per 8.970 interns. Per tant hi han 1.300 presos més que places disponibles. (font: Departament de justícia)

Aquesta dada contrasta amb el fet que el Departament de Justícia hagi previst la construcció de 6.500 noves places penitenciàries pels propers sis anys (2004-2009) i que els fiscals en la seva memòria de 2005 temin que aquestes tornin a estar saturades tant bon punt entrin en funcionament.

3.3.- Personal al servei de l'administració penitenciària

Durant l'any 2005, la plantilla de personal destinada a centres penitenciaris era de 3.359 distribuïts de la manera següent:

Plantilla personal centres penitenciaris 2005.

Llocs ocupats segons relació de treball

funcionaris:	2918
laborals:	314
llocs de treball no consolidats, reforços funcionaris:	120
laborals	7
total de treballadors:	3359
total de treballadors del departament de justícia	11.511.

La plantilla dels professionals encarregats dels Serveis Penitenciaris i Rehabilitació ha augmentat lleugerament en els últims anys. Un 11.29% més d'increment de l'any 2005 respecte el 2004 i del 1.08 % del 2003 al 2004.

Així, en els últims anys, la plantilla la destinada als centres penitenciaris s'ha incrementat. Així, de 3213 professionals en 2003, va créixer fins els 3.248 funcionaris, que significa un increment del 1.08% respecte del 2004.

L'any 2005 es comptava, segons fonts del Departament de Justícia, amb 3615 professionals (dels quals 3.359 estaven destinats a centres penitenciaris), la qual cosa representa un augment percentual del 11.29% respecte l'any anterior.

Segons consta en la memòria del Departament de Justícia durant l'any 2005 es van crear 102 places, cobertes per personal interí des d'1 de març de 2005 i que estan distribuïdes de la manera següent: 69 de vigilància, 25 de rehabilitació i 8 per oficines. En total, durant 2005 es van crear 237 noves dotacions per millorar els serveis penitenciaris.

Dins de l'augment destinat a personal i en el capítol de les despeses de funcionament i transferències corrents, cal destacar les quantitats lliurades als consells de col·legis d'advocats i de procuradors per atendre el Servei del torn d'ofici.

Per ara, els efectius destinats als centres penitenciaris continuen sent insuficients. Si fem un seguiment de les convocatòries de places de personal penitenciari en els darrers anys, ens adonarem que aquesta no abasta per satisfer la demanda de personal en aquest sector.

Les queixes i el malestar entre els professionals que treballen en el dia a dia en aquest àmbit sempre estan referides a la manca de personal.

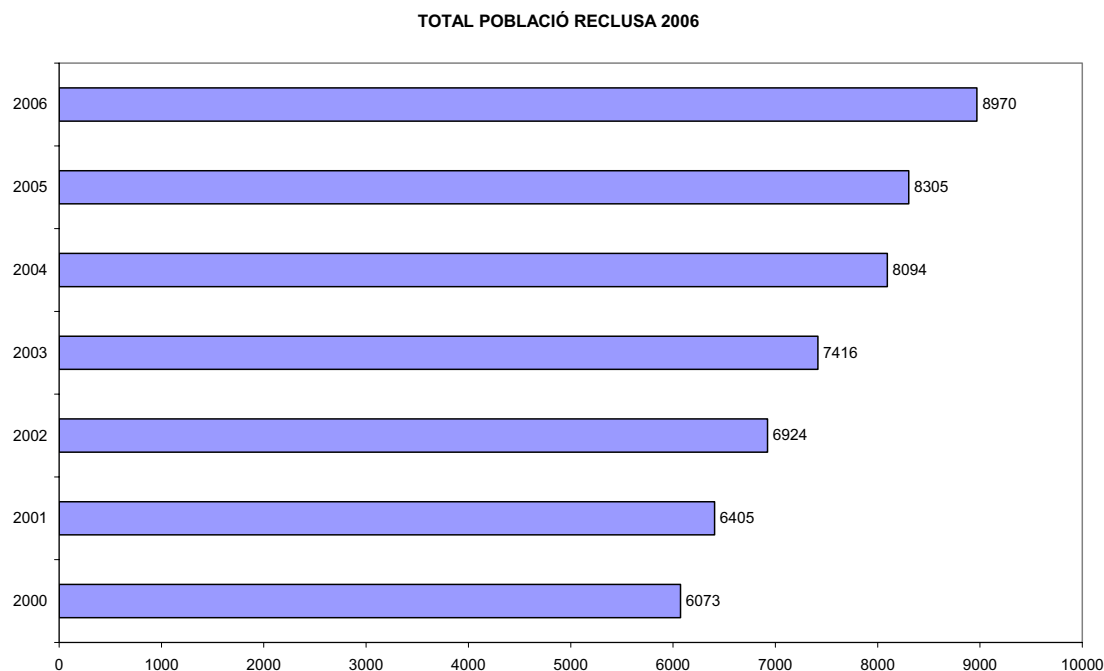
Aquesta mancança es constata també en el dia a dia de la tasca de l'advocat. Malgrat la bona voluntat dels funcionaris, continua faltant efectius (sobretot els caps de setmana), que condueixin a l'intern cap als locutoris perquè pugui comunicar amb el seu advocat. Les esperes continuen sent massa llargues.

3.4.- Estat actual de la població reclusa

A desembre 2005, la població reclusa catalana era de 8.305 reclusos, mentre que a la resta de l'Estat espanyol (incloent Catalunya) es situava en 61.054 reclusos.

D'acord amb les dades facilitades pel Departament de justícia, en acabar l'any 2006 el nombre de presos a Catalunya era de 8.970 presos la qual cosa suposa un creixement del 6.7% respecte l'anterior.

El Departament de Justícia, a més, estima que en el desembre del 2007 la xifra podria augmentar fins els 9.530 interns.

La comunitat reclusa de Catalunya representa el 13.60 % de la població penitenciària del total espanyols.

La població reclusa espanyola a finals del 2006 s'eleva a 64.021⁵

Repartits per províncies, sexe i classificació, la població penitenciària catalana es distribueix de la manera següent:

Classificació dels interns 2005 per províncies:

Població reclosa per Sexes. Catalunya per Províncies.

	<i>Barcelona</i>	<i>Girona</i>	<i>Lleida</i>	<i>Tarragona</i>	Catalunya
Penats	5208	173	1080	194	6655
Homes	4842	170	1025	190	6227
Dones	366	3	55	4	428
Preventius	1161	204	93	167	1625
Homes	1056	196	78	166	1496
Dones	105	8	15	1	129
Internats Judicials	25	0	0	0	25
Homes	24	0	0	0	24
Dones	1	0	0	0	1

⁵ Aquesta xifra inclou: els preventius, els penats, els que compleixen mesures de seguretat, els arrestaments de caps de setmana, l'impagament de multes i els trànsits. Si tants sols comptabilitzem els preventius i els penats la xifra és de 63.138.

Total 2005	6394	377	1173	361	8305
Total 2004	6271	364	1151	308	8094
Total 2003	5708	329	1081	298	7416
Total 2002	5366	299	986	273	6924
Total 2001	4889	277	974	265	6405

La classificació dels interns és la següent:

Classificació dels interns als Centres Penitenciaris			
Preventius	1624	20%	A l'espera de sentència, judici o resolució processal del seu cas.
Primer grau (Règim tancat)	187	2%	162 Penats i 25 preventius (aplicació de l'art. 10 LOGP per inadaptació o perillositat extrema)
Segon grau	4906	59%	Tots ells penats
Tercer grau	1588	19%	La majoria en centres oberts o d'inserció social, seccions obertes i unitats dependents.
Total població	8305		

Pel que fa a la classificació dels interns, podem observar com el règim penitenciari no és excessivament dur, si tenim en compte que els interns que compleixen la seva condemna en règim tancat representen tant sols, un 2% del total.

Tot i que s'ha constatat un augment respecte el 2005, els que no varen tornar a la presó després de gaudir d'un permís a l'any 2006, el nombre d'interns en règim tancat va disminuir. Això pot ajudar a demostrar el grau de conformitat en el compliment de les normes penitenciàries.

Taxa de població encarcerada Catalunya- Espanya

En data 31 de desembre de 2005, la taxa de població excarcerada es situava en 138 interns per cada 100.000 (habitants) per al conjunt de l'Estat i, en 119 interns pel que fa a Catalunya.⁶

⁶ Cal tenir en compte que el càlcul de la població encarcerada per 100.000 habitant indica la ratio pres/habitant, pero no mostra res en relació a la procedència del intern.

Si fem un avanç del 2006 i analitzem les primeres dades facilitades pel Departament de Justícia pel primer semestre, ens adonem que aquesta ràtio va en augment. Així, en aquest període ja hi havia 141 interns per cada 100.000 habitants per al conjunt de l'Estat i 127 interns a Catalunya. A finals del 2006, la ràtio se situa en 126 interns per 100.000 habitants.

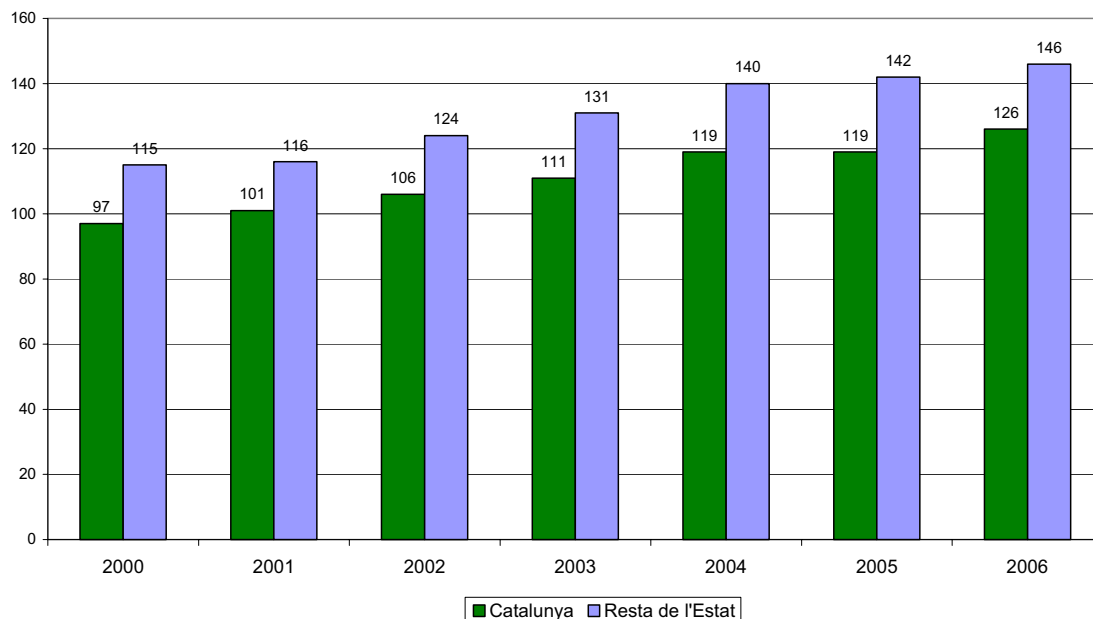
Durant l'any 2005, a Catalunya, hi ha hagut una certa estabilització de la població penitenciària. El creixement respecte 2004 va ser de 211 interns, el que representa un 2,61%. Si tenim en compte que el creixement de l'any 2003 respecte el 2004 era de 9,14%, podem concloure que durant l'any 2005 hi ha hagut una desacceleració en el ritme de creixement.

Ara bé, cal advertir que aquesta tendència s'ha invertit, durant els primers 6 mesos del 2006, i ha tornat a incrementar-se la població interna en un 7,3% (en el primer semestre de 2006 hi havia 8.911 interns, 606 més que en desembre 2005).

Segons el Departament de Justícia, aquest increment és degut al nombre creixent d'altres, la disminució de les baixes i a la major durada de les penes.

Al final del 2006, el creixement en la població penitenciària respecte l'any anterior s'ha situat definitivament en el 6.75 %. (font. Departament de Justícia).

EVOLUCIÓ ANUAL DE LA POBLACIÓ EMPRESONADA PER CADA 100 MIL HABITANTS

La conclusió que podem extreure d'aquesta tendència a l'alça de la població reclusa. Com ja hem posat de manifest es produeix una inevitable saturació del sistema penitenciari català que dificulta el tractament resocialitzador de forma satisfactòria en els centres. Aquesta visió és compartida i corroborada pel propi departament (vegeu: informació estadística bàsica del segon semestre 2006 del Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia Juvenil del Departament de Justícia).

Taxa de població reclusa provincial

La taxa de població per províncies a Catalunya també ens pot aportar informació interessant.

Barcelona	5.309.404	6.394	120,42
Girona	664	377	56,73
Lleida	399.439	1.173	293,66

Tarragona	704.439	361	51,24
Catalunya	6.995.206	8.305	118,72

Segons indica la taula, la província que presenta un ràtio de pres per 100.000 habitants més alta és Lleida. No obstant això, en els centres penitenciaris de la província de Barcelona es concentra el 76 % d'interns de Catalunya. Que la província de Barcelona tingui tanta densitat d'interns respon a la política penitenciària d'apropament dels presos a les famílies, entre altres factors.

Aquesta situació també provoca que les majors inversions en infraestructures penitenciaris es concentrin en aquesta província.

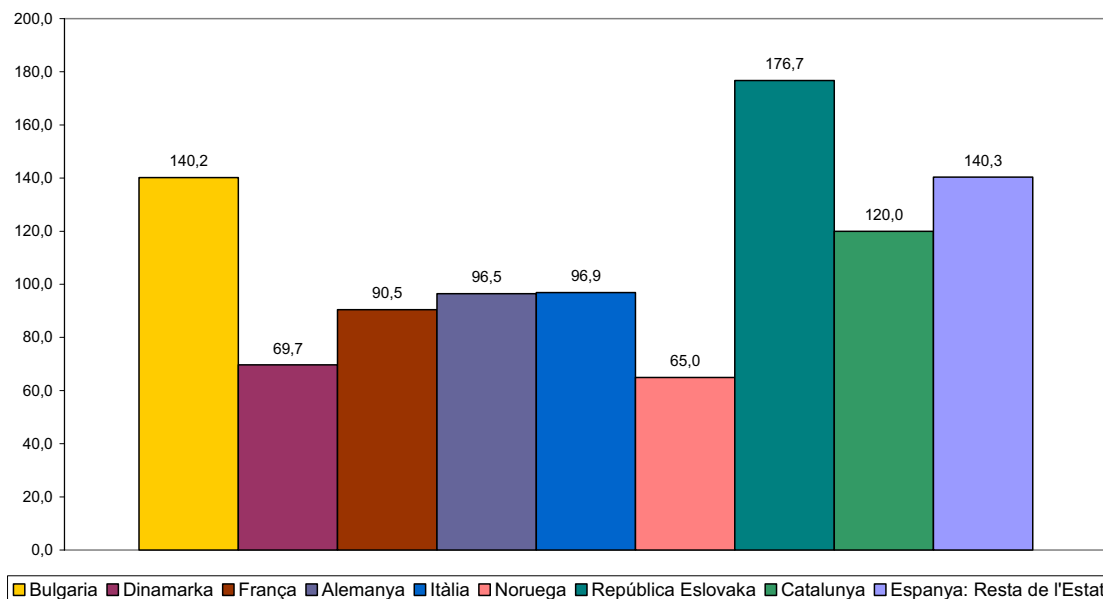
Taxa de Catalunya i Espanya en relació altres països del Consell d'Europa

La taxa de la població reclusa per al conjunt de l'Estat és la més alta de la resta de països europeus del nostre entorn, amb excepció del Regne Unit. En concret, si Espanya ocupava la sisena posició en major població reclusa a Europa, segons ha avançat Europa press, a mitjans de desembre de 2006 erem el país amb més presos de la Unió Europea.

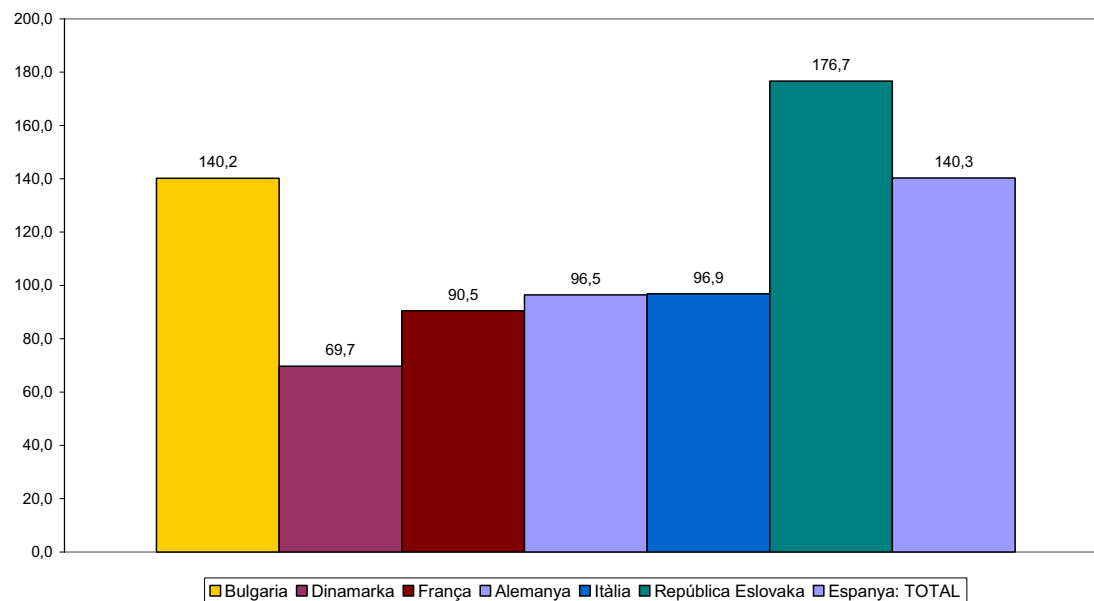
Segons l'última publicació del Council of Europe Annual Penal Statistics, SPACE 2004,⁷ en data 1 de setembre de 2004, Catalunya tenia una taxa de població reclusa de 120 (6.600 interns per 100.000 habitants), que era semblant a la de Suïssa 81.8 (7364. 1 interns) o la República d'Eslovàquia 176.7 (5380.1interns).

⁷ Publicació estadística del Consell d'Europa sobre el nivell de població reclusa a Europa. en concret el balanç de l'any 2004 ha estat realitzada per l'universitat de Lausanne i l'universitat autònoma de Barcelona.

SITUACIÓ DE LES INSTITUCIONS PENITENCIÀRIES 2004
RATIO PRESONS PER 100 MIL HABITANTS

SITUACIÓ DE LES INSTITUCIONS PENITENCIÀRIES 2004
EUROPA-ESPANYA.

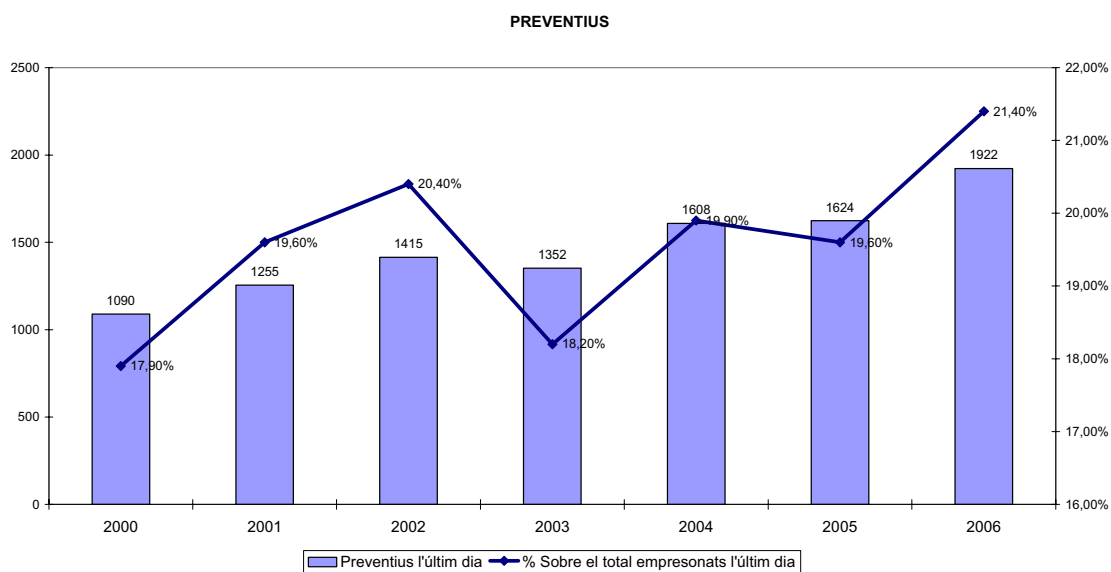
Com es pot observar a la gràfica, Catalunya té una ràtio per 100.000 habitants força elevada, però, més baixa que l'espanyola que se situa en 144.1 (la taxa facilitada pel Consell d'Europa és lleugerament superior a la donada pel Departament). Val a dir que, respecte l'any 2003, la ràtio ha augmentat molt ja que ha passat de 108,25 a 120.0. interns per 100.000 habitants.

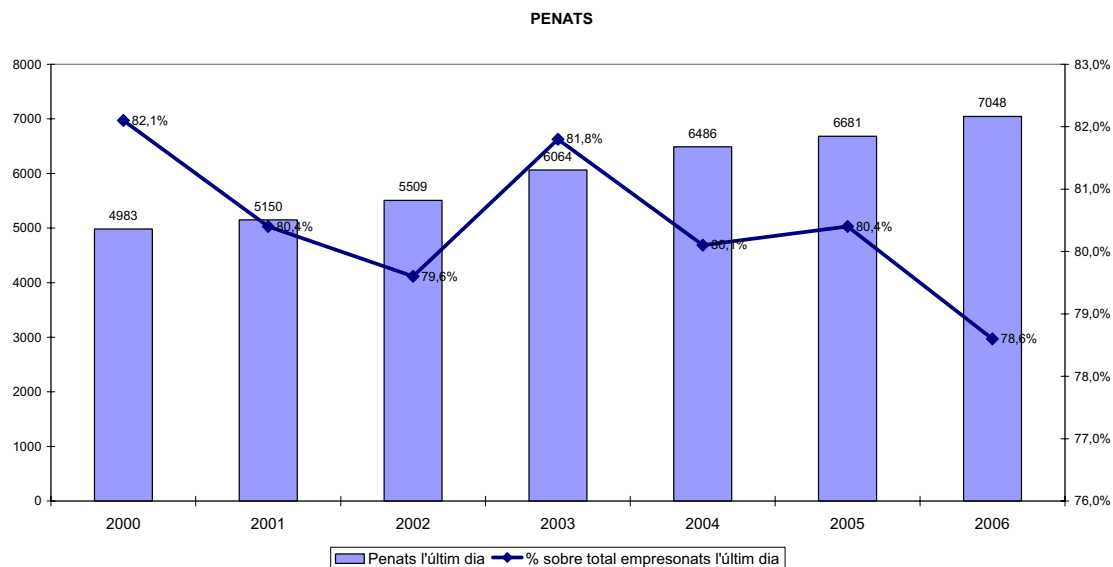
Pel que fa al nivell de densitat de població penitenciària per 100 places, cal dir que durant l'any 2005, a Catalunya amb 114.4 té un nivell de saturació similar a França amb 113.5, però inferior a Espanya que és d'un 132.2.

Variables població penitenciària

Preventius-Penats

Els interns preventius al desembre de 2005, representen un 19.62 per cent del total d'interns. Respecte de l'any 2004, hi hagut un augment de 1.05 %. Com es pot observar a la gràfica, continua la tendència a l'alça, en el 2006, el nombre de preventius s'eleva a 21.40% .

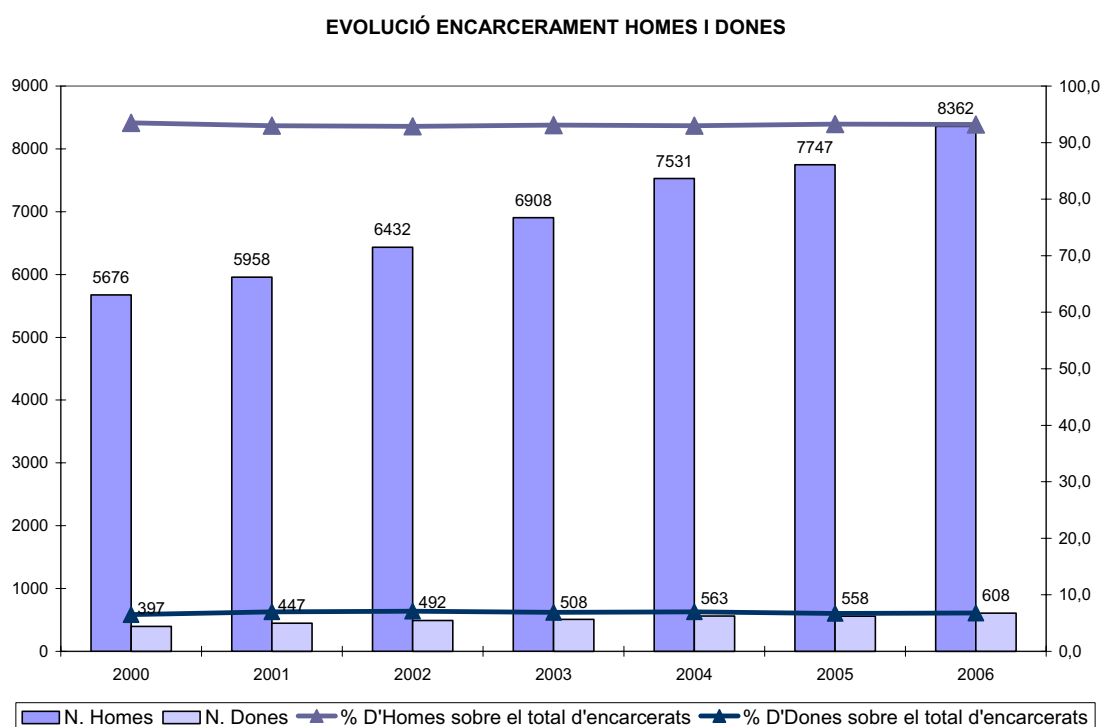
L'augment de preventius és conseqüència de l'ampliació de la presó provisional per determinats delictes, com la violència domèstica (mirar nombre de preventius en violència domèstica) o els delictes de robatori amb violència que, malauradament, tots dos són molt freqüents. Caldria obtenir les dades que mostren, any rere any, quins són els delictes en que se sol·liciten més presons provisionals.

Recordem les directrius de la fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en que s'instava als fiscals a sol·licitar presó provisional pels delictes de tràfic de drogues, robatori amb violència i intimidació o robatori amb força en casa habitada.

La utilització de la presó preventiva als efectes d'assegurar la compareixença de l'acusat al judici oral (cas per exemple, dels estrangers) i, l'ampliació dels supòsit en que el fiscal la acorda són, probablement, dues de les causes principals de l'augment de preventius en els presons catalanes i de la resta d'Espanya.

Gènere

Pel que fa a la ràtio home-dona, la dona continua representant un percentatge molt baix respecte dels reclusos homes; Així, durant l'any 2005, hi havia a les presons catalanes 558 dones recluses (6.71%) front 7.747 homes (93.28%). Aquesta proporció es manté semblant per Espanya, que en, el mateix període, hi havia 4763 dones (7.80%) front 56.291 homes (92.19%).

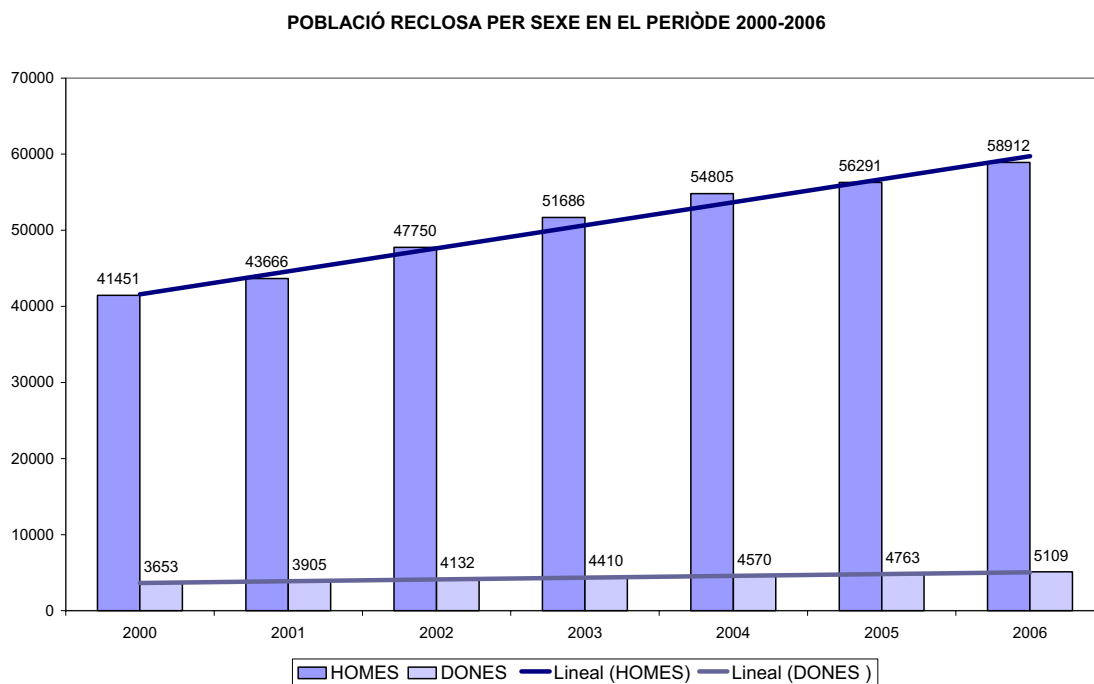
Font: Departament de Justícia

Sembla, doncs, que les dones, o bé, delinqueixen menys, o bé estan menys criminalitzades el que significa que estan menys subjectes a la persecució penal. En aquest sentit, els experts apunten a un tracte més benèvol envers la dona fruit d'un proteccionisme que es deixa també sentir en l'administració de justícia.

Avançant dades facilitades per Departament de Justícia, pel que fa al primer semestre de 2006, continua una clara estabilitat en la proporció de dones

recluses. En el període ressenyat hi havia 619 dones que suposa un increment 6,9% del total d'interns i de 0.1% de dones respecte juny 2005.

Al final de 2006, Aquesta proporció continua sent la mateixa, tot i que el número total de dones al final d'aquest any és de 608 internes.

Cal afegir que en la majoria dels casos, la dona és condemnada per delictes contra la salut pública. Així, l'any 2005 hi havia 220 recluses que complien condemna per aquests delictes, el que representa un 39.42 per cent del total de 558 recluses.

Estrangers

La població reclusa estrangera és la variable que pateix variacions més significatives. Així, en data 31 de desembre de 2005, hi havia en les presons catalanes 2.843 presos estrangers, mentre que en l'any 2004, n'eren 2.625. El que representa un augment del 8.30 % d'estrangers, respecte l'any anterior.

Del total d'interns, la població estrangera és del 34.23% mentre que la de nacionalitat espanyola se situa en el 65.76%.

Pel que fa a l'avanç del primer semestre de 2006, fonts del Departament de Justícia indiquen que la població estrangera representa el 35,2% del conjunt població, es a dir arriba a 3.141 interns.

Si en juny 2005 hi havia 2.773 interns (33,5% del total) en un any hi hagut un increment del 1,7%. Al final del 2006, el percentatge és de 37.5%.(informe departament de justícia 2006).

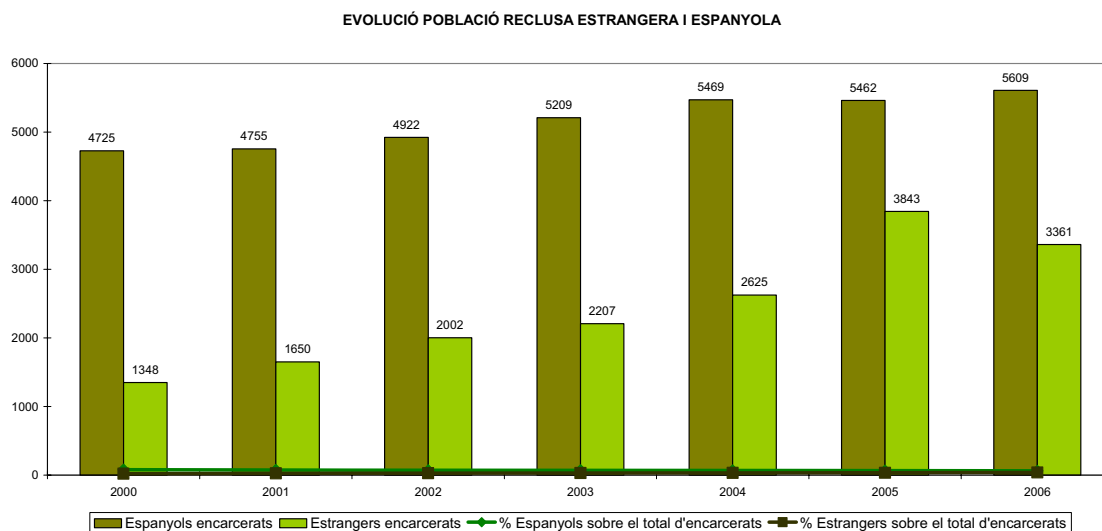
El col·lectiu d'estrangers més nombrós continua sent el del nord d'Àfrica que, en el 2005, sumen el 38.7% del total).

A la resta d'Espanya, el nombre de reclusos estrangers en el 2005 se situava en 15.692 que representa un 25.70%.

La població penitenciària ha augmentat arran del creixent fenomen migratori que ha convertit Catalunya en la comunitat autònoma que rep més població immigrant per any.

Així, al desembre de 2005 hi residien a la nostra comunitat 31.606 immigrants (font: moviments demogràfics. Departament estadística. Ajuntament de Barcelona), que representen un 0.45 per cent del total de la població catalana.

Del total d'immigrants, els estrangers presos representen el 9,93%, la qual cosa demostra, trencant certs estereotips negatius, que els estrangers aporten a Catalunya beneficis i contribueixen favorablement a la cohesió social.

Segons el Departament de Justícia, durant l'any 2004, als centres penitenciaris de Catalunya hi havia interns de més de 100 nacionalitats diferents. Les àrees geogràfiques més representades són el Magrib (40.25%). En concret, el Marroc amb un 33.33% i Algèria (8.03%), sobre el total d'estrangers reclusos. Segueix, 'Amèrica central i del Sud (21.37%), l'Europa occidental (10.39 %) i l'Europa de l'Est (9.86%), entre les àrees més representatives.

Aquestes dades coincideixen amb les facilitades pel Departament de l'Interior a la enquesta de seguretat pública de Catalunya sobre les nacionalitats dels detinguts durant l'any 2005. Així, segons dades policials, el Marroc se situa en segona posició amb un total de 2.716 detinguts, seguida de Romania amb 827 detinguts, Equador 684 i França que ocupa el cinquè lloc amb 488 detencions. Els detinguts son majoritàriament espanyols (9.212 detinguts) i representen un 48.89 per cent del total.

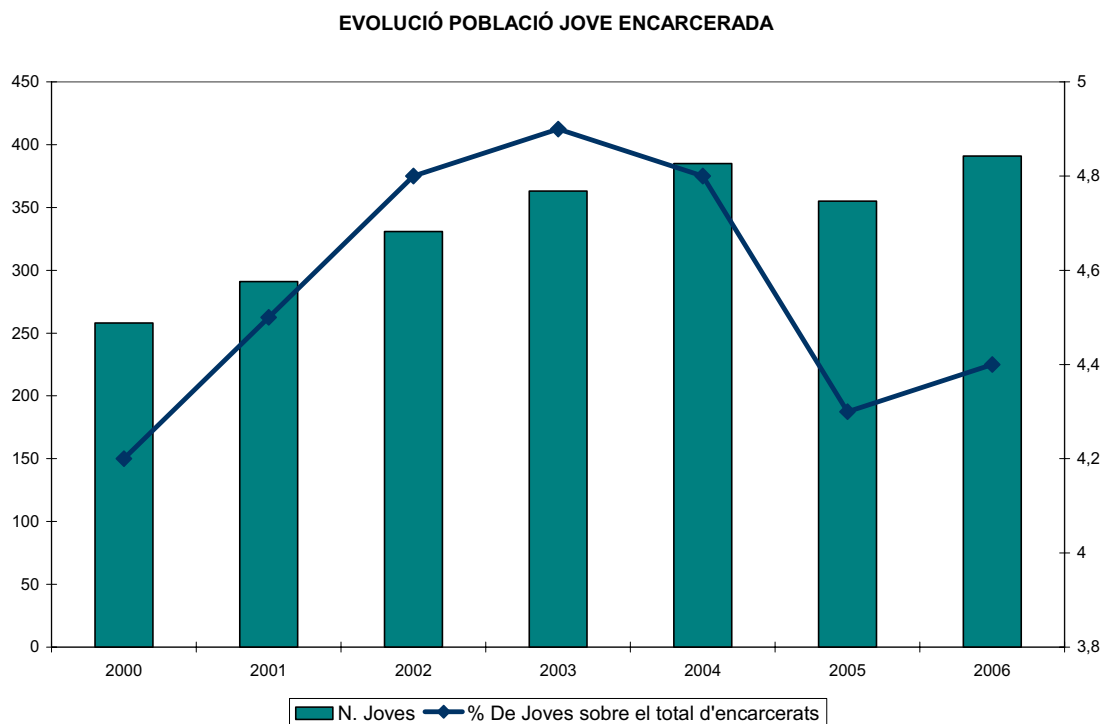
L'Equador que ocupa el tercer lloc en nombre de detinguts representa a la presó un 3.75% (quarta posició) del total d'estrangers i Romania 3.68% (cinquè lloc).

Els menors i els joves (18-21 anys)

En l'àmbit de justícia juvenil, s'observa una lleugera tendència a la desacceleració respecte 2004. Així, en desembre 2005, hi havia 355 joves reclusos front els 385 de 2004, que representa un 4.3 % del total de població reclusa, 5 dècimes menys que l'any 2003, que va ser del 4.8 % (2004 respecte 2003).

Val a dir que, segons el Departament de Justícia, les dades del primer semestre 2006 mostren un creixement de la població reclusa juvenil.

Al final del 2006, entre menors i joves el número de reclusos sotmesos al control de la Direcció General de Justícia juvenil ha ascendit a 7.363, la qual cosa representa un increment de 4.65% respecte l'any 2005.

En termes generals, cal dir que la població reclusa Jove i les menors malgrat que augmenta, és manté relativament estable, després de l'important increment ocasionat per l'entrada en vigor de la llei 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal del menor.

Ara, caldrà veure les repercussions en l'àmbit de la reclusió de menors i dels joves, de la important reforma, operada per la Llei orgànica 8/2006, de

4 de desembre 2006 (BOE de 5 desembre, núm. 290), que entre altres mesures preveu l'ampliació dels supòsits en els que es pot imposar una mesura d'internament en centre tancat, afegint-se als supòsits existents:

- Els casos de delictes greus i de delictes que es cometin en grup o quan al menor pertany o actuï al servei d'una banda, organització o associació, inclòs de caràcter transitori, que es dediqui a la realització d'aquestes activitats.

El caràcter indeterminat del concepte de *grup* o el de banda armada pot ocasionar problemes d'interpretació i aplicació, tal i com succeeix en la jurisdicció d'adults.

Una altra mesura que cal remarcar, consisteix en adequar la durada de les mesures educatives a l'entitat del delicte i l'edat del menor infractor. Així, en l'apartat anomenat de regles especials d'aplicació i duració de les mesures (art 10), s'estableixen penes mínimes i màximes en funció de l'edat del menor i del tipus de delicte comès. Destacar l'obligació al jutge d'imposar una mesura d'internament en règim tancat, completada per una mesura de vigilància amb assistència educativa d'un màxim de 5 anys.

Queda definitivament suprimida la possibilitat d'aplicació de la llei de responsabilitat penal del menor als majors de 18 fins 21 anys.

Tanmateix, els reclusos preventius ho seran per més temps, ja que s'amplia la durada de la mesura cautelar d'internament, que passa de tres mesos, prorrogable per altres tres mesos, a sis mesos prorrogable per altres tres mesos.

L'esperit d'aquesta reforma, tal i com recull l'exposició de motius, és acabar amb els delictes patrimonials que són els més comesos pels menors d'edat i que contribueixen a "desgastar la credibilitat de la llei per la sensació d'impunitat de les infraccions més quotidianes i freqüentment comeses pels menors(...)."

Efectivament, de les dades facilitades per Departament de Justícia s'observa que durant l'any 2005, a Catalunya, el nombre d'infraccions penals patrimonials denunciats que han estat comesos per menors d'edat i joves (18-21 anys) i que han objecte d'un expedient de fiscalia és de 3.465, que

representa un 53.33% del total de delictes/faltes. Respecte l'any 2004, s'ha produït un augment de 6.88%.

Cal destacar que els delictes contra la integritat moral, entre els quals, podem incloure el mobbing escolar, han augmentat en un 185.71% del 2005 respecte el 2004. Es a dir, de 7 casos en 2004 a 20 en el 2005. Les lesions és mantenen en una segona posició en el rànquing d'infraccions penals més denunciades dels menors. Dels 1.232 casos en 2004 s'ha passat a 1.434 casos que representa un augment del 16.40%.

Com es pot observar, a Catalunya, percentualment parlant, hi ha un major increment dels delictes/faltes contra la integritat moral o de lesions que de fets delictius contra el patrimoni.

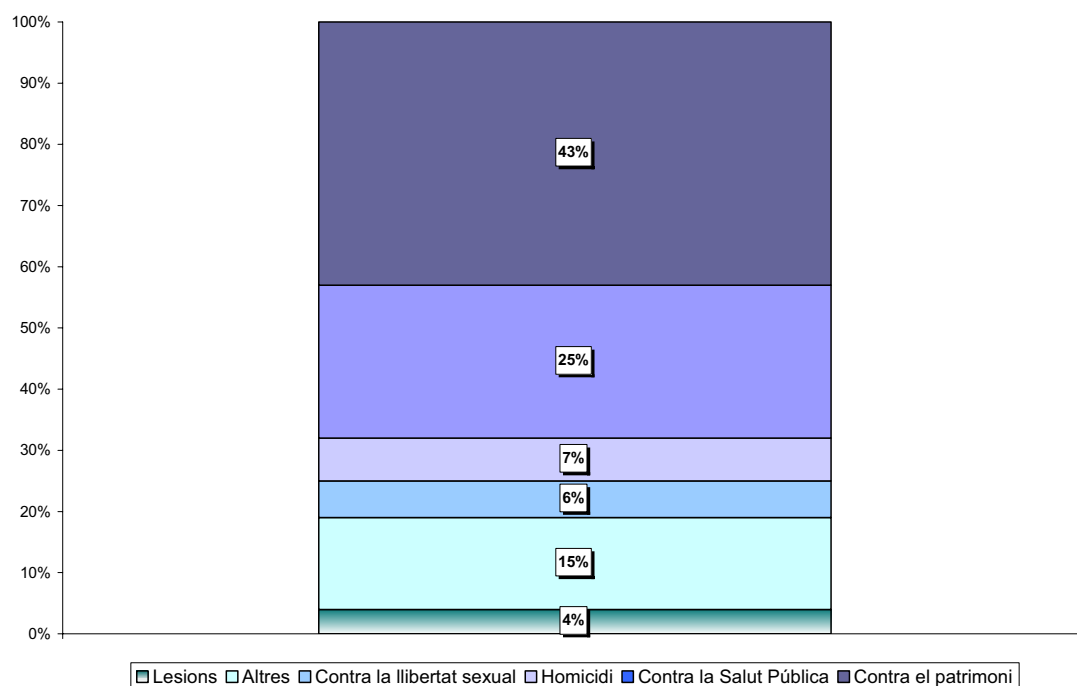
Una altra dada que cal tenir en compte, és el nombre d'internaments en centre educatiu preses al llarg de l'any 2005. Els internaments poden ser tancats, semioberts i oberts i s'exclouen les mesures de caràcter administratiu. En total, s'han pres 1.036 mesures, un 10.21 % més que l'any anterior, que va ser de 940 mesures.

Finalment, cal posar en relleu la situació de saturació i d'anquilosament dels edificis penitenciaris de justícia juvenil, de la mateixa manera que succeeix en l'àmbit dels adults, els menors es troben complint mesures educatives en centres en que no es garanteix un tractament individualitzat adequat.

Aquesta és també és una problemàtica per resoldre urgentment, sobretot en vistes a l'enduriment de la política criminal juvenil descrita. El problema dels joves i menors immigrants suposa una complicació afegida, ja que, actualment, a la presó de joves de la trinitat hi ha al voltant d'un 50% de població estrangera.

Població reclusa per delictes i trams d'edat

Les principals causes d'empresonament. Comparativa amb detencions policials i fiscalia

Els delictes pels quals hi ha més població empresonada, en el 2005, són els delictes contra el patrimoni (44.9%), els delictes contra la salut pública (tràfic de drogues) (25%), contra les persones: homicidi el 7% i lesions el 4%, delictes contra la llibertat sexual el 6%, i finalment, sota la categoria altres s'inclouen, el delictes que representen menys del 3% del total.

Per regla general, tots els delictes han augmentat respecte l'any anterior, per exemple, el patrimoni, es va situar en el 43%, els delictes contra la salut pública 23.1%, contra les persones el 13.7% dels casos, i els delictes contra la llibertat sexual 5.52%. Pel 2005, en les dades oficials, els delictes de violència de gènere no estan individualitzats.

La majoria de delictes estan associats a un arquetípic d'intern que prové de la marginació, amb greus problemes de toxicomania i desarrelament social.

Aquesta dada s'ha de posar en relació al problema de la toxicomania a la presó.

Actualment (2007), el nombre de toxicòmans a la presó se situa entre el 50% i el 70%, segons fonts de la conselleria de Justícia. La creació del

primer centre dedicat a atendre pacient amb problemes de toxicomania a la presó, el centre d'atenció i seguiment de toxicomanies (CAS), mostra una voluntat política de fer front a aquest greu problema que podem qualificar d'endèmic.

Aquest servei està ubicat al Centre de Brians (Sant Esteve Ses Rovires) i ja ha atès a 364 interns en els primers sis mesos de funcionament.

La franja d'edat on es cometen més delictes és la de 26-40 anys, tant pels homes com per les dones. El patrimoni és el bé jurídic més vulnerat⁸ (3.253 interns pels homes i de 203 per les dones). Com ja s'ha dit, els delictes contra la seguretat col·lectiva i la salut pública són més habituals entre les dones, que superen els delictes contra el patrimoni (219 front 203).

Aquestes dades coincideixen, essencialment, amb la enquesta de seguretat pública de Catalunya.

La franja d'edat en que es produeixen més detencions són entre els 24-25 i 26-27, però també cal advertir que els detinguts de entre 18 a 21 anys que representen un 15 per cent del total de detinguts, després aquesta proporció no es manté en els centres penitenciaris que és del 2.41%. Aquest fenomen pot ser causat pel fet que les detencions ho siguin per penes en que no es preveu presó o, que sigui la primera infracció i s'apliqui el benefici de la suspensió de la pena, que sens dubte, retarda l'entrada en la institució penitenciària.

3.5.- Nivell de conflictivitat penitenciària

Dades generals

El nivell de conflictivitat en les presons catalanes, malgrat els augments anuals de la població penitenciària, és manté estable i, en algun casos, fins i tot disminueix respecte els darrers tres anys. Aquesta situació de relativa tranquil·litat és contrastada pels lletrats que d'alguna manera es sorprenen de la relativa calma en els centres, atès el fenomen de la saturació i precarietat de les instal·lacions penitenciaris.

⁸ Cal tenir en compte que un intern pot estar pres per diferents delictes alhora.

És més, cada vegada són més els interns que demanen l'aplicació d'una mesura penal alternatives. Respecte l'any 2005, hi hagut un augment de sol·licituds del 27.6% (font: Departament de Justícia).

A més, hi hagut un important augment dels interns matriculats en cursos de formació secundària i universitària. Així com inscripcions en programes d'aprenentatge i interns interessats en treball productiu. *Font: Departament de justícia.*

Els indicadors que es fan servir per mesurar aquest paràmetre són: els incidents en els centres penitenciaris, les mesures coercitives, el número de queixes dels interns envers l'administració penitenciària i els expedients disciplinaris tramitats. Recordar que s'utilitza aquest paràmetre ja que són situacions que, en la majoria dels casos, requereix la intervenció de l'advocat.

Les dades que s'aporten han estat extretes de les memòries del Departament de Justícia, Serveis penitenciaris i Justícia Juvenil. Pel que fa a la conflictivitat judicial que canalitza els jutjats de vigilància penitenciària, les dades corresponents s'han obtingut del Consejo General del Poder Judicial, la memòria del deganat de Barcelona i corresponen als jutjats de vigilància números 1, 2 i 4 situats a la ciutat de Barcelona.

Les dades del Jutjat de vigilància penitenciària 3 de Lleida no han pogut ser individualitzades ja que no estan disponibles al públic. Aquestes s'envien únicament al Consejo General del Poder Judicial i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Malgrat això, les seves xifres s'incorporen a la memòria gràcies al Consejo General del Poder Judicial. Justícia dato a dato.

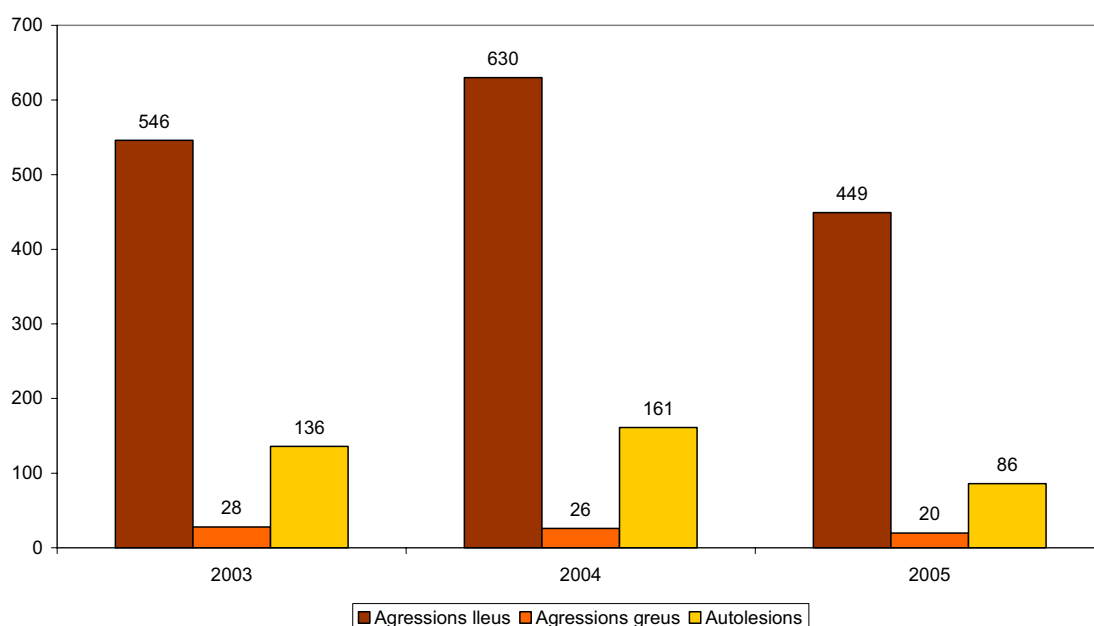
Incidents

El nombre d'incidents es manté estable, tot i que s'aprecien lleugeres variacions respecte anys anteriors. Durant l'any 2005, els incidents van disminuir respecte 2004. Dels 710 incidents en el 2003, varen passar a 817 incidents i, finalment, en el 2005 n'hi va haver-hi 555 (descens del 32.06%).

Evolució anual i distribució dels incidents als Ctres. Penitenciaris

Tipus Incident	2003	2004	2005
Agressions lleus	546	630	449
Agressions greus	28	26	20
Autolesions	136	161	86
Total	710	817	555
Per cada 100 interns diferents	5,6	6,07	4,03

EVOLUCIÓ INCIDENTS ENCARCERATS 2003-2005

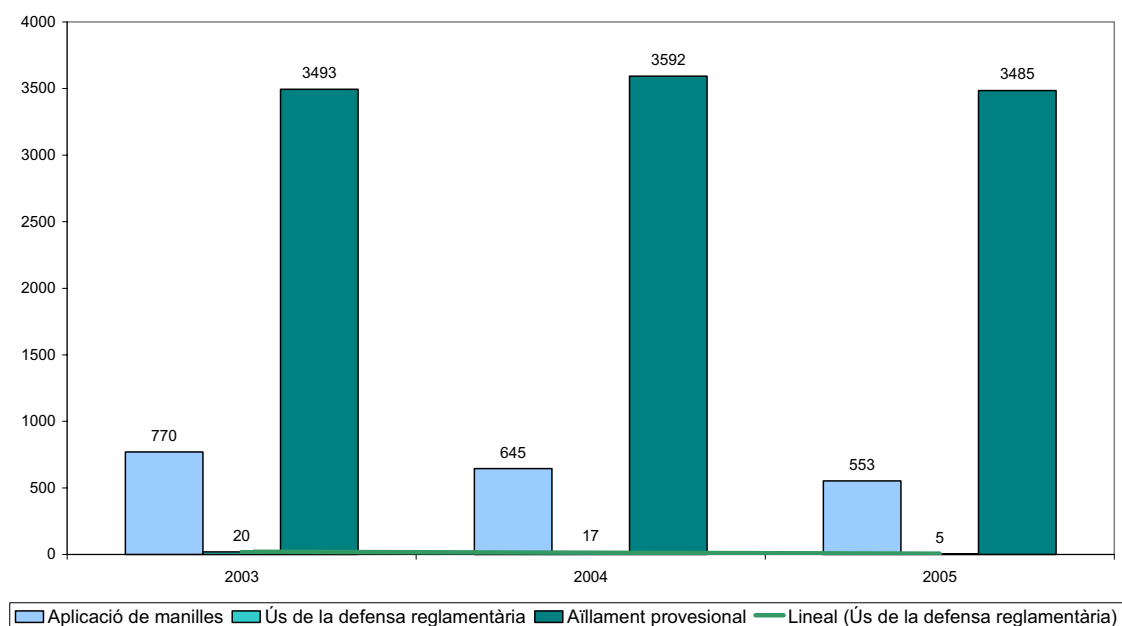

Contràriament, l'any 2004, va ser un any especialment conflictiu als centres penitenciaris catalans, a part del greu incident contra un funcionari de l'administració penitenciària, es varen registrar un total de 817 incidents, dels quals 630 van ser lleus i 26 greus. Cal dir que l'administració penitenciària qualifica d'incident les autolesions, que en el 2004 se'n van produir 161. Conseqüentment, la taxa d'incident per 100 interns ha baixat durant 2005 i se situa en 4.03; és a dir, de 100 interns diferents només 4 han protagonitzat un incident. En l'any 2004, la taxa va ser de 6.07 i en l'any 2003 es va situar en 5.60. Com es pot observar, hi ha hagut en els darrers 3 anys un descens gradual, amb l'excepció esmentada.

Mesures coercitives

Les mesures coercitives preses per l'Administració Penitenciària també han disminuït però, no en proporció amb el nombre d'incidents. Així, en 2004 es varen produir 817 incidents i es van aplicar 4.254 mesures coercitives. L'any 2005, de 555 incidents se'n varen aplicar 4.043 mesures. Això significa que la imposició de mitjans coercitius no ha de venir motivada necessàriament motivada per un incident. Tal i com menciona el Departament de Justícia, una mateixa persona pot haver estat sotmesa a una o diverses mesures coercitives en el mateix acte o en diferents actes. Les mesures coercitives aplicades varien entre aplicació de les manilles, ús de la defensa reglamentària i aïllament provisional.

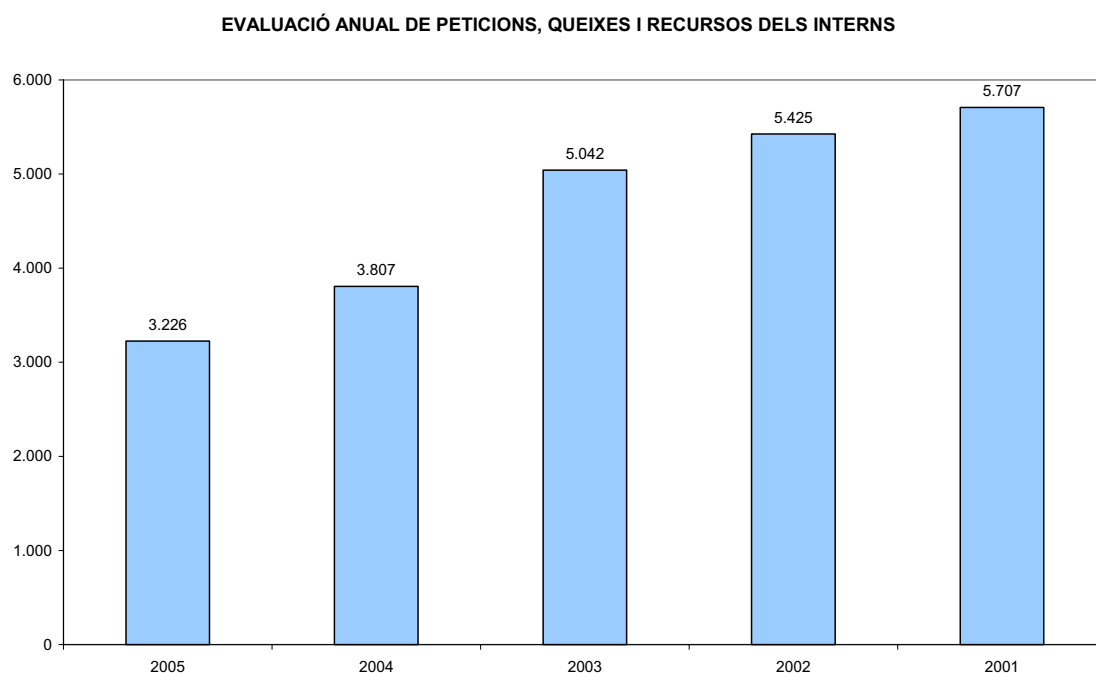
EVOLUCIÓ ANUAL I DISTRIBUCIÓ DELS INCIDENTS ALS CTRES. PENITENCIARIS

Peticions, queixes i recursos

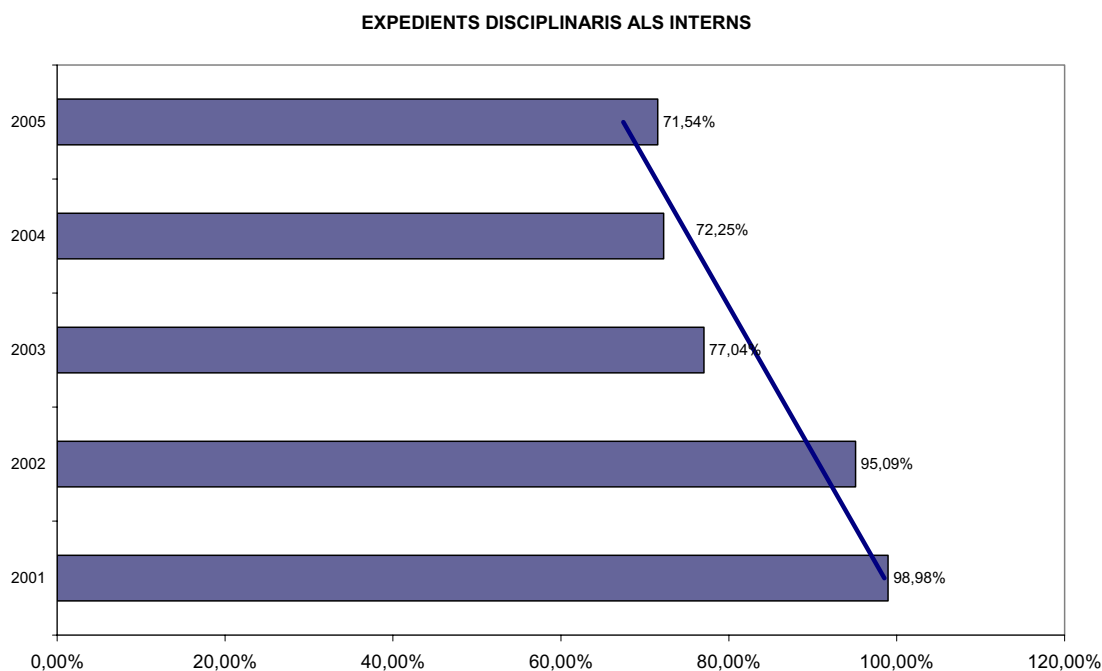
Segons dades del Departament de justícia, i salvant cert desajustos en les xifres, les peticions, queixes i recursos presentats pels interns en el període 2001-2005 davant de la secretaria de Serveis penitenciaris, Rehabilitació i

Justícia juvenil han disminuït progressivament en consonància al descens del conflicte.

Per part de l'Il·lustre Col·legi d'advocat de Barcelona, la comissió de relacions amb l'administració de justícia ha recollit tants sols una queixa pel funcionament del centres penitenciaris. Aquesta va ser presentada per un lletrat motivada per la no admissió d'un client en el centre, tot i que tenia tota la documentació escaient. Ens consta que els lletrats catalans es queixen d'altres aspectes relatius al funcionament dels centres penitenciaris, però, encara no hi ha el costum arrelat de formalitzar la queixa en aquesta comissió del col·legi i les queixes i disfuncions resten com "un afer de passadissos".

Expedients disciplinaris als interns

Expedients incoats per 100 interns diferents acumulats a desembre de cada any.

Com es pot observar en la gràfica, des de l'any 2003, el nombre d'expedients disciplinaris és manté estable i trenca la tendència a l'alça dels anys anteriors.

3.6.- Jurisdicció vigilància penitenciària

L'anàlisi de l'activitat de la jurisdicció de vigilància penitenciària és, sense dubte, un bon indicador del nivell d'intervenció de l'advocat en el sistema, ja que és preceptiu que els recursos presentats davant de la jurisdicció vagin signats per lletrat.

Demarcació planta judicial penitenciària.

A Catalunya existeixen 4 jutjats de vigilància penitenciària distribuïts de la següent manera:

Jutjat de vigilància número 1	Quatre camins i Joves de Barcelona
jutjat de vigilància número 2	Dones de Barcelona i Can Brians
jutjat de vigilància número 3	Presó de Lleida i de Ponent
jutjat de vigilància número 4	Homes de Barcelona, Girona i Figueres

De moment, ni la Generalitat de Catalunya ni l'administració central de l'Estat tenen previst la construcció de nous jutjat dedicats a l'àmbit penitenciari.

Litigiositat de la població reclusa a Catalunya.

La litigiositat penitenciària no es pot mesurar amb els mateixos paràmetres que la litigiositat penal. La població se circumscriu a la privada de llibertat i està en funció del que permet la legislació penitenciària. La conflictivitat penitenciària té a veure amb la vulneració de la legislació administrativa en els centres penitenciaris i la penal està en relació a l'origen delictiu de d'infracció del qual s'és víctima.

Durant l'any 2005, la taxa de litigiositat del presos catalans (intern per nombre d'assumptes ingressats) és de 2.32. Si comparem aquesta taxa amb la mitjana de litigiositat amb la resta d'Espanya, que és de 2.93, podem concloure que, a Catalunya, hi ha menys conflictivitat penitenciària que a la resta d'Espanya.

Les causes podrien ser múltiples: els interns catalans recorren menys les decisions de l'Administració penitenciària que la resta d'interns espanyols, o bé, no estan a temps d'interposar el corresponent recurs per un defecte del sistema de designació d'advocat d'ofici o del servei d'orientació jurídica penitenciària en canalitzar convenientment i ràpidament la demanda de l'intern cap al col·legi d'advocats (vegeu apartat Servei Orientació jurídica penitenciària, SOJP).

Moviment d'assumpes.

Comparativa Catalunya amb la resta de comunitats autònomes comparades.

La següent taula resumeix el moviment d'assumpes tramitats pels jutjats de vigilància penitenciària, durant l'any 2005, en les quatre comunitats autònomes comparades.

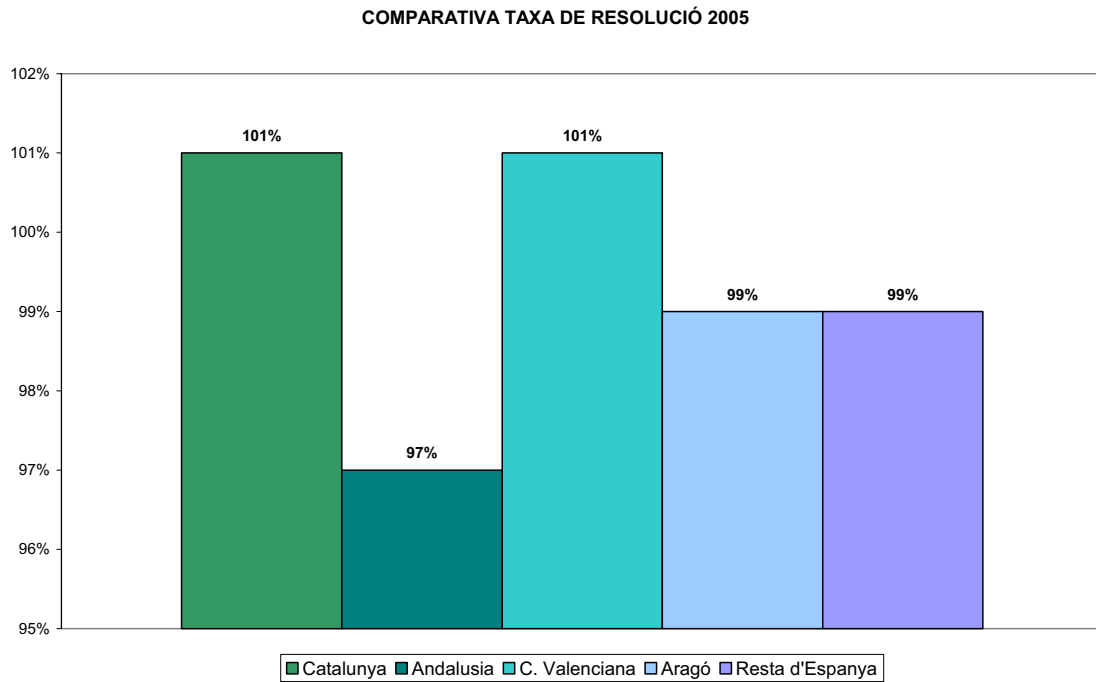
Jutjats Vigilància Penitenciària 2005					
<i>Catalunya</i>	4	1527	19278	19419	1384
<i>Andalusia</i>	10	2737	37711	36537	3911
<i>C. Valenciana</i>	2	1807	16088	16277	1618
<i>Aragó</i>	1	471	5154	5106	519
<i>Resta d'Espanya</i>	34	14464	179270	178259	15484
<i>Catalunya</i>	101%	7%	107%		
<i>Andalusia</i>	97%	11%	111%		
<i>C. Valenciana</i>	101%	10%	110%		
<i>Aragó</i>	99%	10%	110%		
<i>Resta d'Espanya</i>	99%	9%	109%		

Com es pot observar la capacitat resolutòria en gairebé totes les comunitats és força acceptable.

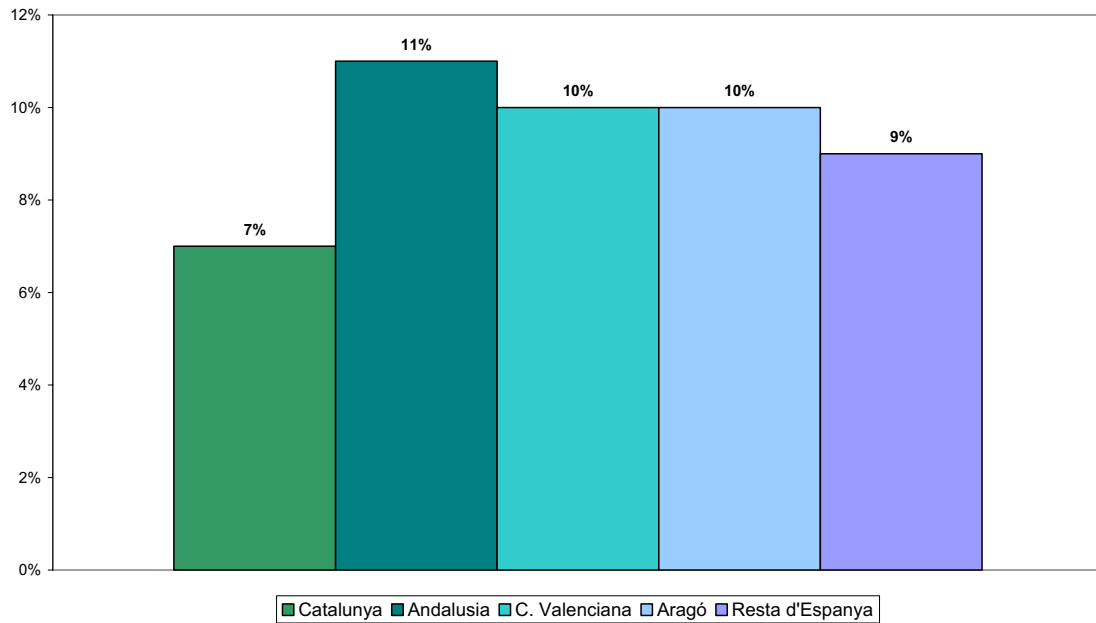
Principals indicadors judicials

Catalunya i comunitats autònomes comparades 2005

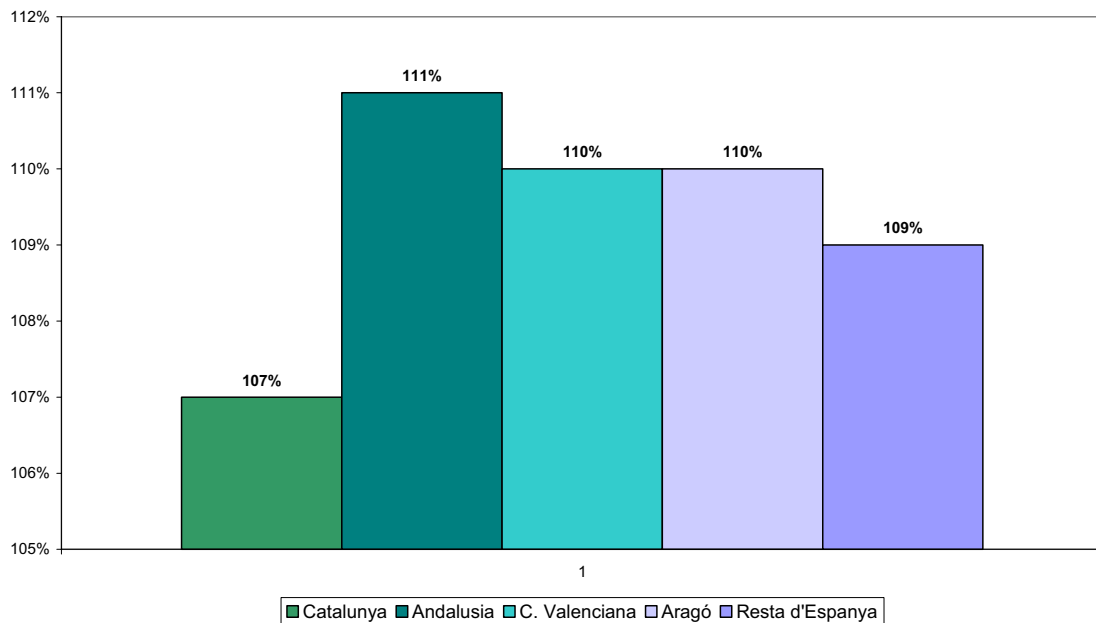
A continuació s'exposen les taxes de resolució, pendència i congestió de Catalunya i les comunitats autònomes comparades. No consta ni la dada del nombre de sentències ni la seva taxa, ja que aquesta jurisdicció no dicta sentències. No obstant això, paradoxalment, tampoc consta les dades de les interlocutòries.

COMPARATIVA DE LA TAXA DE PENDÈNCIA 2005

COMPARATIVA DE LA TAXA DE CONGESTIÓ 2005

Tal i com ens indica la gràfica les taxes a Catalunya mereixen una valoració positiva si les comparem amb la mitjana espanyola i la resta de comunitats

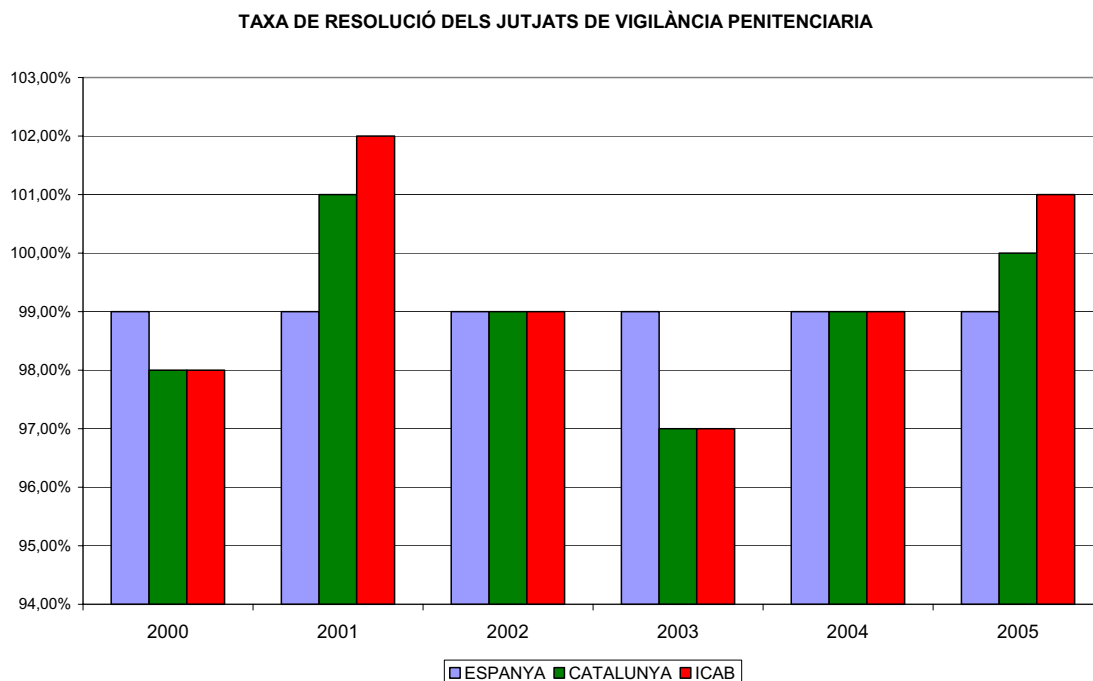
autònomes comparades. Tot i que cal dir que la situació global de la jurisdicció no és gens satisfactòria.

Si tenim en compte que com més alta és la taxa de resolució més capacitat resolutiva té l'òrgan; que una taxa de pendència alta significa que hi ha més assumptes endarrerits; i que una taxa de congestió alta equival a més saturació, cal concloure que la jurisdicció de vigilància penitenciària catalana està en millor situació que l'espanyola. Així, resolt més expedients que la mitjana espanyola (1.01 de Catalunya front 0.99 d'Espanya), el que vol dir que, a més dels ingressats a l'any corrent, en resolt alguns d'endarrerits.

No obstant això, la millor capacitat resolutiva no serveixen per disminuir massa ni la pendència (Taxa del 0.07 per Catalunya i del 0.09 a Espanya) ni la congestió general (Catalunya 1.07 i Espanya 1.09). En definitiva, la nostra jurisdicció de vigilància penitenciària està menys congestionada que la mitjana espanyola, però, només dues dècimes per sota. En relació a la resta de comunitats autònomes comparades, la comunitat valenciana està en una situació molt semblant a la nostra.

Catalunya, demarcació de l'ICAB i mitjana espanyola.

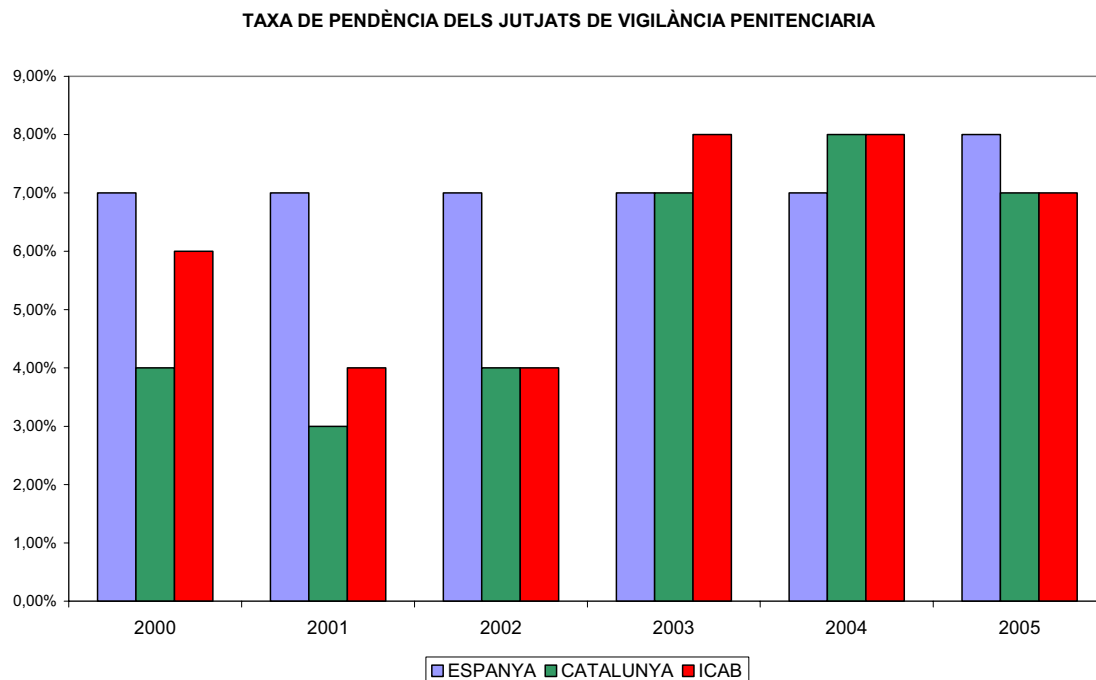
La taxa de resolució

Recordem que una taxa igual a 1, significa que l'òrgan judicial resolt tant com ingressa.

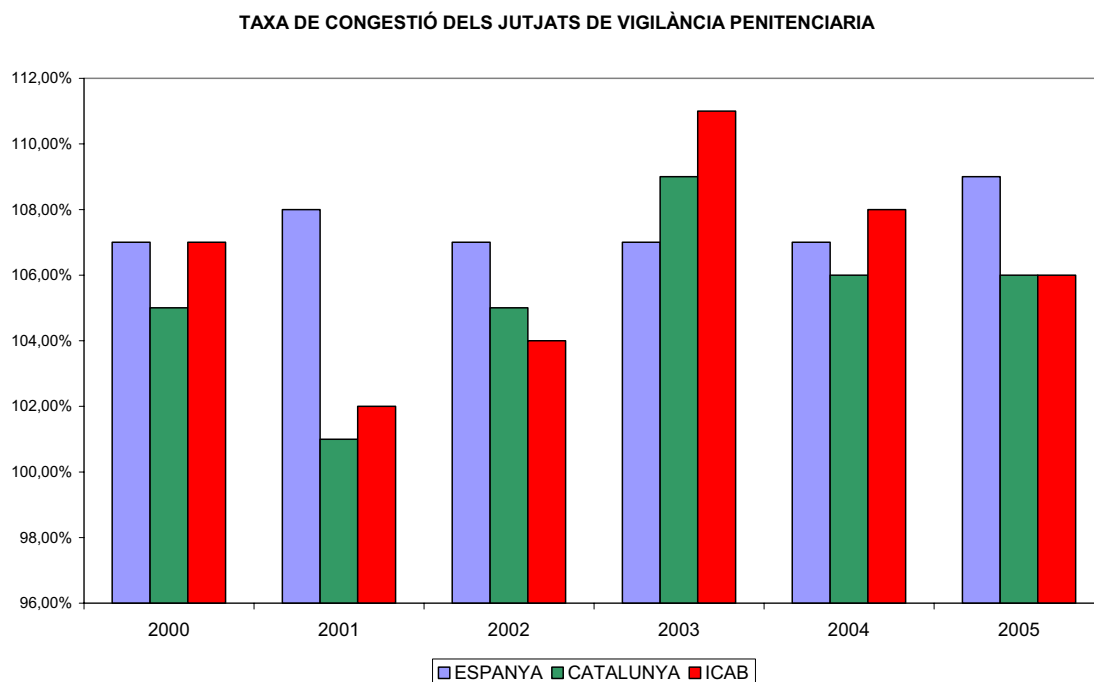
En tots els territoris comparats, la resolució té nivells molt similars. En l'evolució dels darrers sis anys, s'observa que la demarcació de l'icab millora lleugerament, de la mateixa manera que succeeix en la resta de jurisdiccions.

La taxa de pendència

En consonància amb la capacitat resolutòria, a pendència és força bona en tots els territoris comparats. En concret, la demarcació de l'ICAB té el millor indicador. No obstant això, aquesta "bonança" contrasta amb la informació que ha facilitat al propi Consejo General del Poder Judicial, en el sentit de que els jutjats de vigilància penitenciària són els que superen el mòdul d'entrada d'assumptes anuals més del 30 per cent, tot i haver disminuït en el 2005 el nombre d'assumptes registrats; és la jurisdicció en la qual els seus procediments tenen una durada més alta comparada amb la resta d'òrgans judicials (veure apartat activitat judicial).

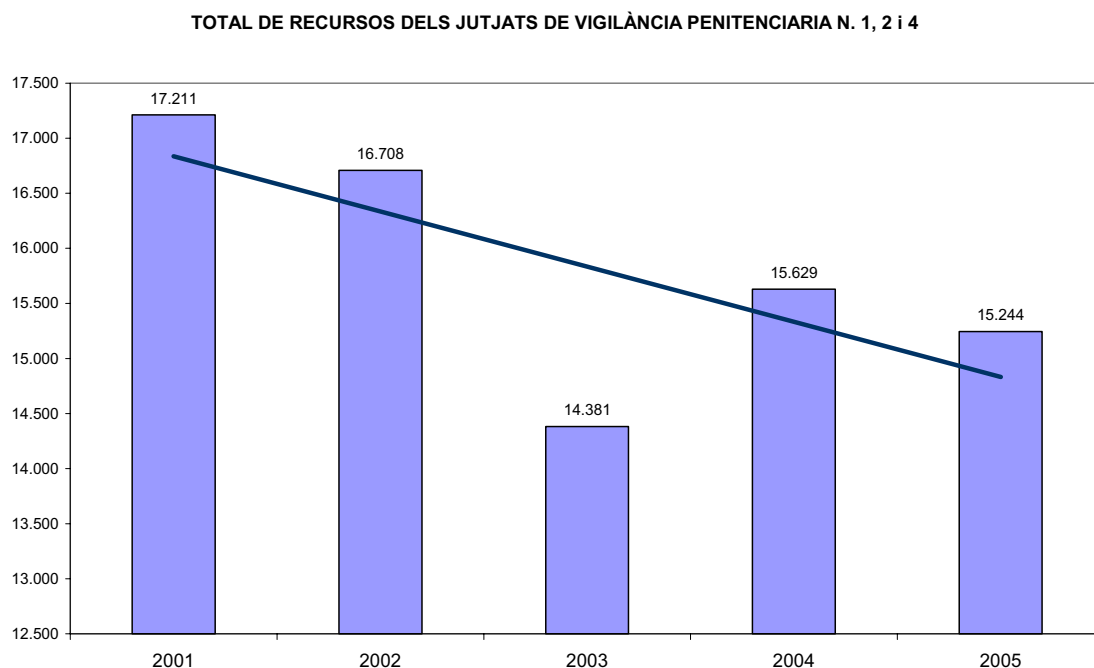
La taxa de congestió

La taxa de congestió segueix la mateixa línia, és acceptable si la comparem amb la registrada per la jurisdicció contenciós-administrativa o la civil.

No obstant això, com es pot veure en la gràfica, en el 2005, Espanya té una taxa de 1.09 que és lleugerament superior a la de l'any anterior. Catalunya s'ha mantingut estable i la demarcació ICAB ha millorat la seva congestió.

Total de recursos de vigilància penitenciària.

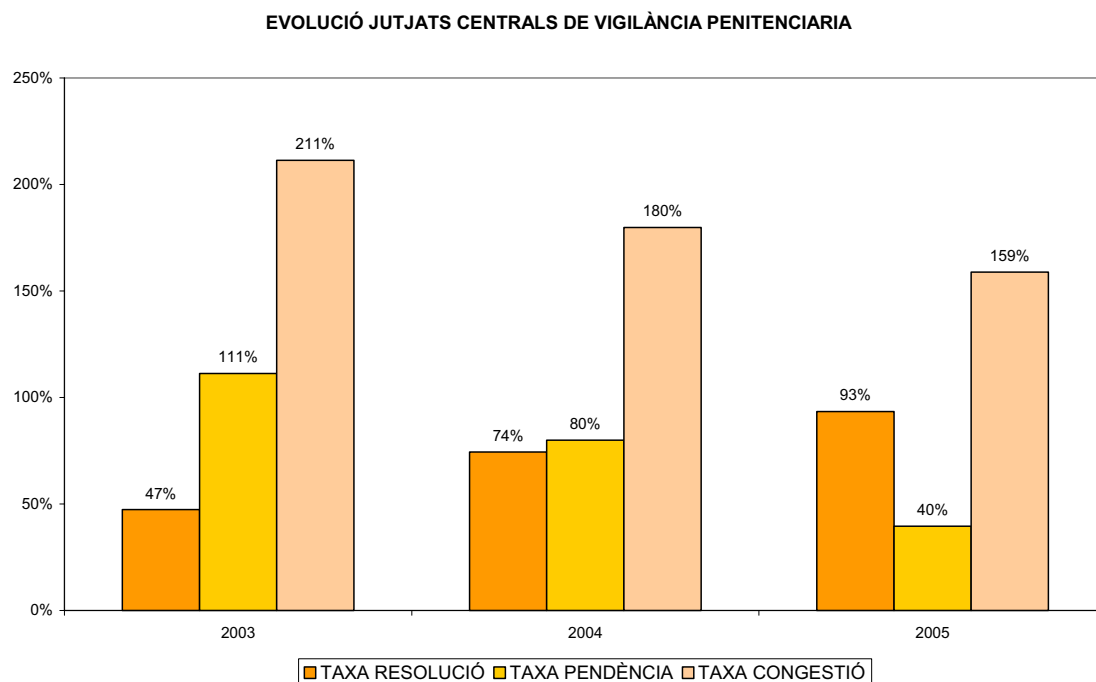

Com podem observar en la gràfica, en consonància amb el clima decreixent de la conflictivitat i litigiositat reclusa a Catalunya i Espanya, el nombre de recursos resolts pels jutjats de vigilància 1, 2, 4 en l'any 2005, respecte l'any anterior, ha sofert un descens del 2.52% . la línia de tendència és, en termes generals, decreixent.

El jutjat central de vigilància penitenciària de l'Audiència Nacional

Aquest jutjat va entrar en funcionament en l'any 2003, amb la finalitat de concentrar en un òrgan judicial nacional el control i el seguiment de les penes privatives de llibertats dels reclusos per delictes de terrorisme.

Els seus indicadors judicials es resumeixen a la gràfica següent:

Queixes dels interns envers la jurisdicció de vigilància penitenciària

Durant l'any 2005 es varen presentar 300 reclamacions davant del Consejo General del Poder Judicial sobre el funcionament dels jutjats de vigilància penitenciària El que representa el 2,90% del total de les reclamacions. Val a dir que les jurisdiccions que han estat objecte de més reclamacions o queixes, són la penal i la del registre civil, amb un 25,01% i 31,63%, respectivament.

En aquest període, les reclamacions o denúncies han estat presentades, majoritàriament, pels particulars (78,53%), seguides dels lletrats (7,45%), el propi intern (7,15%) i els col·legis d'advocats amb un 0,11 % del total. Finalment, denuncien més els homes (59,19%) que les dones (36,12%).

El Consejo General del Poder Judicial no especifica els motius de les queixes ni les denúncies.

3.7.- Intervenció de l' advocat i L'ICAB en l'àmbit penitenciari

L'advocat és una peça clau en el sistema penitenciari ja que no només assegura el dret de defensa de l'intern, sinó que actua de pont amb el món exterior i el sistema penitenciari (administració i jurisdicció de vigilància penitenciària) i l'administració en general.

L'advocat exerceix un dret i, alhora, constitueix una garantia de regularitat del funcionament del subsistema penitenciari en el marc general del sistema penal. Tanmateix, actua com a control de l'activitat administrativa i judicial.

El col·legi d'advocats de Barcelona com a representant dels advocats davant de l'administració, en general, i l'administració de justícia, en particular, té com a responsabilitat impulsar les actuacions pertinents que permetin millorar el sistema penitenciari català i facilitar la tasca dels col·legiats en aquest àmbit.

Els beneficiaris últims són, sense cap mena de dubte, els mateixos interns. Amb aquesta finalitat, el col·legi està obligat a entendre's amb totes les administracions i institucions que treballen en l'àmbit del penitenciari.

Aquest apartat se centrarà en l'àmbit de la demarcació del col·legi d'advocats de Barcelona. Les dades que es presenten han estat obtingudes de les bases de dades internes del Col·legi, així com, les aportades per les diverses comissions que treballen en aquest àmbit.

S'ofereixen les últimes actualitzacions corresponents als mes de novembre i principis de desembre de l'any 2006.

Dades bàsiques

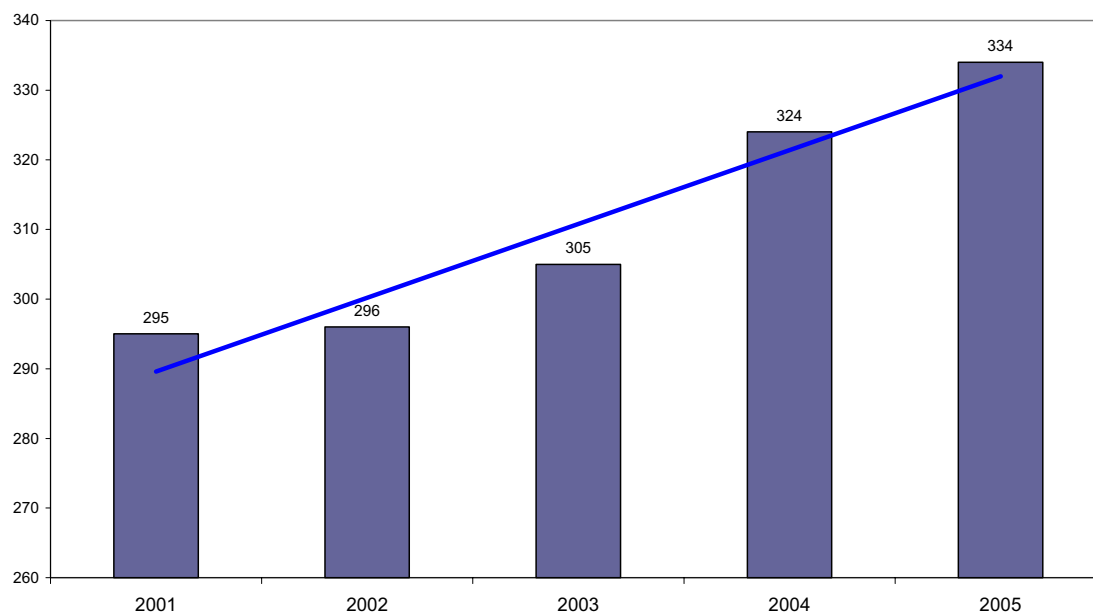
És difícil precisar el nombre total d'advocats que treballa en l'àmbit penitenciari perquè el Col·legi no disposa de xifres específiques sobre aquesta matèria. El principal motiu és que aquesta branca de l'activitat professional s'inclou dintre de la genèrica del penal. Així, els advocats que, tant de forma particular com d'ofici, exerceixen encàrrecs relacionats amb la matèria penitenciària, els situem dintre del 4,6 % del total dels penalistes. Cal dir que aquesta xifra es també aproximativa. Per més

informació cal consultar l'estudi de la radiografia de la professió publicat l'any 2004 pel col·legi d'advocats de Barcelona.

Advocats inscrits en el torn d'ofici

Pel que fa als advocats inscrits en el torn d'ofici de penitenciari, els ingressos d'advocats en aquest torn dibuixen una línia de suaus augments des del 2001 i en el que trobem un salt quantitatiu important l'any 2004 amb un augment del 6.2 % respecte l'any anterior.

ADVOCATS INSCRITS AL TORN DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

Advocats inscrits al Torn de Vigilància Penitenciària

-

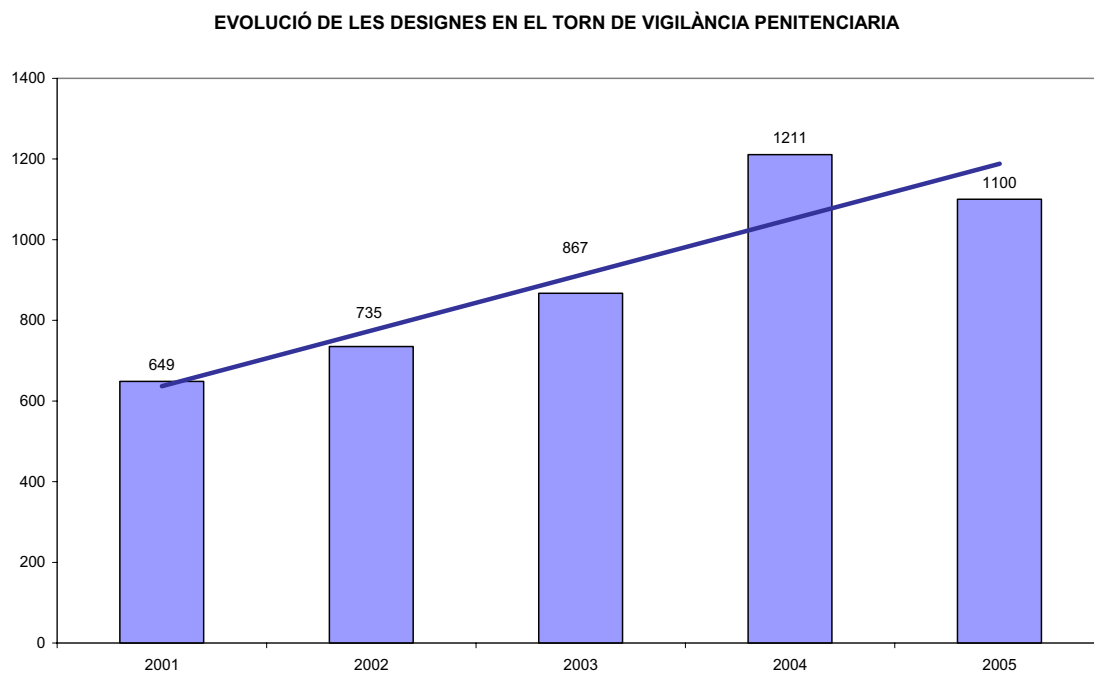
2001	295	
2002	296	0,33%
2003	305	3,04%
2004	324	6,20%
2005	334	3,08%

En data 29 de novembre 2006 consten inscrits 402 advocats

El torn d'ofici de penitenciari. La seva activitat (2001-2006)

El Col·legi d'Advocats de Barcelona disposa d'un torn específic de penitenciari que atén totes les peticions dels interns en els centres penitenciaris de la seva demarcació, que recordem són: els centres penitenciaris ubicats a la província de Barcelona.

El número de designes de penitenciari que s'han vingut efectuant fins el mes de desembre 2006 (no inclòs) és de 462 designes.

Evolució de les designes d'ofici en el Torn de Vigilància Penitenciària

2001	649	
2002	735	13,25%
2003	867	17,95%
2004	1211	39,67%
2005	1100	-9,16%

Com es pot observar, el nombre de designes de penitenciaris s'ha anat incrementant lleugerament des de l'any 2001. No obstant això, el salt quantitatiu es dona el 2004 quan es produeix un increment del 39.67 %, respecte l'any 2003.

Aquest increment obeeix probablement a l'augment de la conflictivitat en els centres penitenciaris durant aquell any. A partir de setembre de 2005, el motiu més evident sembla ser la instauració del Servei d'orientació jurídica penitenciària (endavant SOJP) que ha provocat que els interns tinguin un major accés a un advocat especialitzat perquè els hi resolgui qüestions de caràcter general sobre la seva situació en el centre i fora d'aquest. (veure apartat SOJP)

Pel que fa als motius de les designes, cal dir que generalment és difícil reconèixer les motivacions de les peticions dels interns, a fi i efecte de dur a terme una classificació exhaustiva d'aquestes. Per la qual cosa, no hi ha un registre d'aquestes característiques. Les designes s'enuncien com un assessorament o amb el número de l'expedient. Des de l'entrada en vigor del SOJP en les designes només hi consta aquesta última referència.

Les relacions de l'ICAB amb l'Administració penitenciària i el Servei d'orientació jurídica penitenciària (SOJP).

En els darrers anys, el Departament de Justícia ha intensificat les relacions amb els actors intervinents en l'àmbit penitenciaris a fi de millorar el seu funcionament i l'accés a la justícia. Així, entre les iniciatives dutes a terme destaquem la signatura, en data 25 de juliol de 2005, del Conveni de col·laboració del Departament de Justícia amb el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya per a posar en funcionament el servei d'orientació jurídica penitenciària.

Aquest servei té com objectiu orientar i assessorar els interns en les seves demandes i consultes sobre qüestions jurídiques relatives a la seva situació carcerària. El Departament hi ha destinat per l'any 2005 un total de 33.600€ per 70 hores setmanes. L'any 2006, segons ens indica el Consell

dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya ha invertit 81.900 Euros en aquest servei.

Aquest conveni vincula a tots els col·legis d'advocats de Catalunya i per tant, també, al col·legi d'advocats de Barcelona ja que són els col·legiats qui duen a terme aquesta tasca d'assessorament i orientació jurídicopenitenciària.

El balanç d'aquest Servei, des de que va entrar en funcionament el 26 de setembre al centre de ponent (Lleida), Brians i Quatre camins, no és el mateix per a tots els intervinents.

El Departament de justícia el valora positivament, segons es desprèn del document de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de justícia. (Subdirecció General de Coordinació de Programes de Millora de l'Accés de la Justícia), anomenat "Resum dels 9 primers mesos de funcionament del Servei d'orientació jurídica penitenciària". en el qual es fa un balanç del nombre d'usuari atesos (3.908 usuaris) i de les derivacions als col·legis d'advocats per la tramitació de la justícia gratuïta (392 sol·licituds d'assistència jurídica gratuïta).

El document no recull les motivacions que han dut als interns a sol·licitar aquest servei, però, sí que assenyala que entre les matèries d'assistència jurídica, els àmbits més sol·licitats són el penitenciari, el penal seguit del matrimonial.

En concret, des de la comissió de penitenciari del nostre col·legi d'advocats s'observa que uns dels principals motius de sol·licitud d'advocat d'ofici fan referència a concessions de permisos i redempció de penes pel treball de l'antic codi penal.

El nostre Col·legi no és tan optimista al respecte. La comissió de penitenciari considera que hi ha aspectes que cal millorar i que existeixen unes problemàtiques específiques per solucionar.

En primer lloc, el servei d'orientació jurídica penitenciària és un servei que en la nostra comunitat autònoma s'ha implantat força tard i arran d'una forta reivindicació per part del col·legi. Els primers serveis d'aquest tipus es

varen implantar l'any 1986, ara fa més de vint anys, en comunitats autònomes Madrid.

El model que se segueix a Catalunya és diferent al de la resta de serveis d'altres comunitats autònomes. Aquesta és una de les causes principals per les quals el sistema no funcioni satisfactòriament en la nostra comunitat. La diferència més important està en la naturalesa de la intervenció dels informadors.

Aquests són advocats contractats per l'administració que, després de superar un curs i acreditar experiència en l'àmbit penitenciari, exerceixen funcions exclusivament d'assessorament i canalitzen les sol·licituds dels interns cap al servei o administració competent i, que acostuma a ser la sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta al col·legi d'advocats corresponent.

En el model forani, els mateixos informadors són advocats que assumeixen ells mateixos la resolució del cas, així s'assegura l'eficàcia i la celeritat necessària a les demandes dels interns que acostumen a presentar-se amb temps de resolució molt ajustats.

Tal i com hem vist, el penitenciari i el penal són les matèries més sol·licitades pels interns. Tots els lletrats sabem del problema de la brevetat dels terminis de les actuacions, sobretot per la interposició dels recursos en aquestes jurisdiccions.

En el model català, una vegada l'informador ha canalitzat la petició cap al col·legi d'advocats, la designa del lletrat acostuma a arribar tard.

El règim laboral de l'informador tampoc ajuda a garantir una certa estabilitat en el lloc de treball. Així com en el model forani les places són anuals i prorrogables, en el nostre sistema les places són semestrals. La precarietat no ajuda a implantar i solidificar un servei amb una vocació de servei a llarg termini.

Vist això, es demana un replantejament del servei per adequar-lo a les necessitats reals dels interns i, sobretot, per garantir-ne la seva efectivitat. Tanmateix, seria recomanable que el seu seguiment i control fos assumit pels mateixos col·legis d'advocats ja que coneixen directament les especificitats del servei i les problemàtiques que generen.

El Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya ha publicat, recentment, un informe sobre el funcionament i l'activitat realitzada en el SOJ penitenciari en el quart trimestre de l'any 2006.

D'aquest informe cal assenyalar la valoració sobre el servei i les propostes de millora que presenta el coordinador-responsable. En concret, es posa en relleu un dèficit d'informació d'aquest servei a l'intern. Malgrat hi haguéssos esforços per difondre els tríptics explicatius en els diversos centres, el coordinador proposa revisar les actuacions de difusió entre la població reclusa; així com, valorar la seva realització i considerar noves actuacions. També es posa en relleu una manca d'informació a la societat en general per tal que es conegui l'existència d'aquest servei.

En línies generals, hi ha una valoració positiva dels advocats que presten aquest servei. Els horaris es compleixen en regularitat.

Igualment, s'ha fet possible la comunicació entre interns i lletrats del torn d'ofici.

Es destaca la necessitat de millora en el protocol sobre prestació de servei, sobretot, pel que fa a la tramesa dels impresos als centres que es desenvolupa de manera irregular. Hi ha mancances puntuals en l'equipament de les dependències i material divers.

Finalment, segons el coordinador, hi ha una manca d'acoplament entre la funció que realitza el servei i la possibilitat de procedir a la designa de professionals del Torn d'ofici per a cobrir pretensions jurídiques en matèria penitenciària i en matèria d'execució penal.

La Comissió de penitenciari de l'ICAB

En el marc del compromís del col·legi d'advocats de Barcelona amb el dret penitenciari, a mitjans de l'any 2004, es va crear la comissió de dret penitenciari que, juntament amb la comissió de defensa i la de relacions amb l'administració de justícia, treballa per impulsar les actuacions institucionals del Col·legi d'Advocats en tots els àmbits vinculats al món penitenciari. Així, com les activitats formatives i la informació als col·legiats en aquest àmbit.

En aquest document destaquem dues activitats que es varen dur a terme durant l'any 2005 i que ens semblen especialment remarcables: en primer lloc, les visites als centres penitenciaris de la província de Barcelona, que es varen dur a terme amb la finalitat de poder intercanviar opinions i tractar de resoldre problemes associats a la tasca de l'advocat. En segon lloc, la celebració de la jornada "els criteris de Funcionament i resolució dels Jutjats de vigilància penitenciària i de l'Audiència provincial de Barcelona. Aspectes pràctics: els permisos de sortida, tercer Grau i llibertat condicional i Recurs d'apel·lació i efecte suspensiu".

Pel que fa a les visites als centres penitenciaris, durant els mesos de juny i juliol 2005 es va donar la possibilitat als col·legiats interessats de poder conèixer l'estat de les instal·lacions penitenciàries, així com el funcionament quotidià dels centres penitenciaris dels que s'acostuma a conèixer solament els locutors habilitats per la comunicació amb els clients. Es varen visitar els centres de Can Brians, joves, quatre camins, centre penitenciari de dones de Barcelona (Wad-rass) i de d'homes de Barcelona.

En aquestes visites es fa poder comprovar la situació de saturació en que viuen els interns d'aquest centres penitenciaris. Així segons es pot conèixer per l'assistència i la participació en els congressos i reunions de l'àmbit penitenciari, la saturació arriba a límits insostenibles, per exemple, la presó model de Barcelona que té una capacitat per a 1000 persones, actualment n'alberga 2700 o 2800 interns.

El centre de Brians, amb una capacitat per 1200 interns, actualment n'hi ha també 2700-2800 interns. Com es pot veure ningú és capaç de donar xifres exactes del nombre real de presons que viuen en les nostres presons. (per més informació us podreu adreçar a la comissió de penitenciaris del col·legi).

La jornada esmentada que es va celebrar el 21 d'octubre de 2005, va ser segons les organitzadors un èxit, tot i que no es va poder comptar amb la presència del representat de l'Audiència provincial.

La finalitat d'aquesta jornada va ser conèixer els criteris emprats pels diferents òrgans judicials que componen el sistema penitenciari (els Jutjats de Vigilància penitenciària, l'Audiència Provincial de Barcelona que coneixen les apel·lacions dels interns -secció novena- i la fiscalia de vigilància

penitenciària) respecte el seu funcionament i les decisions dels jutjats de vigilància penitenciària.

Des de fa anys, els professionals de l'àmbit penitenciari han vingut denunciant la manca d'uniformitat en els criteris de resolució de les diferents situacions plantejades per l'intern (permisos de sortida, refundició de penes, redempció de penes pel treball de l'antic codi penal, etc). Aquesta jornada va permetre veure-hi més clar respecte a una situació que generava força inseguretats jurídiques.

A l'acte hi van assistir un representant de cada part implicada. Per la magistratura, la magistrada-jutgessa Il·lma. Sra. Maria José González González, titular del Jutjat número 2 de Vigilància penitenciària; per la fiscalia, la Il·lma. fiscal del jutjat de vigilància penitenciària X Sra. Susana Romero; pel personal del jutjat de vigilància penitenciària, Il·lm. Sr. Javier Benito Santos, secretari del jutjat de vigilància penitenciària número 2 Tanmateix, vam comptar amb l'assistència de més de 140 advocats, que varen participar activament.

Resumidament, el Ministeri fiscal va exposar els criteris d'actuació de la fiscalia, que podem qualificar de continuista i en la línia d'una política de baixa tolerància. A títol d'exemple, destaquem el recurs automàtic de la fiscalia als permisos quan l'intern tingui una condemna amb penes superiors a 4 anys.

La denegació, també automàtica, dels permisos de sortida si l'intern no s'ha sotmès als programes previstos o no demostra un aprofitament adequat d'aquests (criteri extremadament indeterminat). L'exigència d'unanimitat en les decisions de les juntes de tractament en la concessió d'un permís de sortida, entre altres qüestions.

La magistratura va posar en relleu la manca de comunicació amb els centres penitenciaris i la poca informació que reben d'aquests per resoldre els recursos. En quan a la política penitenciària, es va adherir, com ve sent habitual, a l'orientació i criteris de fiscalia.

El secretari judicial assistent va posar en evidència la manca d'uniformitat en els criteris entre els diferents jutjats de vigilància i va aclarir, respecte a

la polèmica disposició addicional cinquena de la LOPJ, que davant del recurs del fiscal contra la sol·licitud d'un intern, no serà possible modificar la seva situació fins que no es resolgui el recurs davant de l'Audiència provincial. Recordem que la disposició estableix el règim dels recursos contra les interlocutòries dels jutges de vigilància penitenciària.

Un cop més, es posa de manifest la posició de preeminència de la fiscalia i la imposició d'una política de baixa tolerància en l'àmbit del penitenciari. Aquesta política s'emmarca en un context més ampli que afecta a tot el sistema de justícia penal.

Més informació sobre la jornada la trobareu a la pàgina web del nostre col·legi www.icab.es

Formació en vigilància penitenciària.

Actualment, en el col·legi d'advocat s'imparteix un curs sobre especialització en matèria penitenciària. En el 2006, s'ha celebrat la 17ena edició. Aquest curs és obligatori per poder inscriure's en el torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta i finalment, treballar en l'àmbit penitenciari.

Problemàtiques associades a la intervenció de l'advocat en l'àmbit penitenciari

Les principals problemàtiques que ha d'afrontar l'advocat en el seu tracte amb el sistema penitenciari són:

- L'absència d'una normativa processal penitenciària el que provoca que cada centre penitenciari funcioni segons els seus propis criteris. Aquest funcionament es trasllada a l'exigència als advocats de volants que poder accedir al centre penitenciari i comunicar amb el client.

Els volants són obligatoris en tots els centres, no obstant això, cadascú imposa els seus particularismes que són innegociables. Per exemple, el centre de ponent a Lleida només accepta els volants emesos pel col·legi d'advocats habilitat el mateix dia de la visita. A més de que cada visita

exigeix el seu preceptiu volant, encara que l'advocat consti com ha designat en les bases informàtiques del centre.

Existeix un acord entre el Consejo General del poder judicial i el Consejo General de l'Advocacia relatiu al tractament telemàtic dels volants de presons. Així, s'ha signat un acord amb els sindicats de presons en virtut del qual aquest volants no serveixen per cap de setmana. Això suposa una limitació evident del dret de defensa de l'intern. La raó de la limitació és, un cop més, la reducció i manca de personal durant els caps de setmana. Des del col·legi d'advocat de Barcelona es demana la implantació d'un volant únic per intern.

Com s'ha dit, cada col·legi d'advocats està habilitat per l'expedició del respectiu volant del centre penitenciari de la seva demarcació. Pel que fa al col·legi d'advocats de Barcelona, durant l'any 2005, s'han expedit un total de 13.500 volants. En data 5 de desembre de 2006, s'han expedit el mateix nombre de volants.

- El problema de la saturació i les seves conseqüències negatives associades (manca de personal, condicions de vida), no només perjudiquen als reclusos i als professionals interns que treballen amb ells, sinó també repercuteix negativament amb el tracte i el servei que l'advocat dóna al seu client.
- Dificultat d'implementar les penes alternatives a la presó, malgrat els esforços de la jurisdicció penitenciària (recordem que correspon als jutjats de vigilància el control dels treballs en benefici de la comunitat) i els responsables polítics (vegeu el següent apartat).

Finalment, la problemàtica ja exposada de la manca d'uniformitat de criteris entre fiscalia, centres penitenciaris i jurisdicció penitenciària per a la concessió de permisos, classificació en Grau i llibertat condicional. A part de les múltiples situacions a que es sotmet a l'intern en el seu règim reglamentari en la presó.

Balanç de la política penitenciària en els darrers 5 anys

L'augment de la població penitenciària a Catalunya és el resultat de l'aplicació d'una política criminal que podem qualificar de rigorosa i de baixa tolerància. La major capacitat punitiva i intervencionista de l'Estat en

l'esfera privada del ciutadà –i el dret penal i el penitenciari és la seva màxima expressió- es vesteix com una necessitat social i com un requisit prioritari per a la seguretat ciutadana. Sovint, una política penitenciària d'aquestes característiques es justifica i legitima com una resposta a la pressió exercida per una demanda social de més punició i menys flexibilitat envers els processats i els presos.

No obstant això, no cal oblidar, que tant el disseny, implementació i responsabilitat d'aquestes polítiques, així com l'efecte que provoquen al conjunt de la ciutadania (i els interns, encara que amb certs drets restringits, també ho són) recau en la classe política. En els darrers anys, aquests reproduïen discursos sobre el fracàs de les polítiques penitenciaris del anys 70 i 80 i, coincidint en una època de crisi tanquen una espiral de intransigència que s'ha convertit en un cercle que es retroalimenta.

Els arguments simplistes sobre la delinqüència i la inseguretat alimenten discursos basats en respostes dures i obliden el principi essencial sobre el qual es construeix el sistema de justícia penal i en especial, el penitenciari: la rehabilitació i la resocialització del condemnat i/o privat de llibertat (art 125 CE).

Com afirma José Luis Díez Ripollès⁹, paradoxalment l'entrada en vigor del codi penal de 1995, malgrat va introduir les penes alternatives a la presó, va suposar la confirmació de la tendència dels nostres jutjats i tribunals a instaurar la pena privativa de llibertat com pena reina. Així, mentre els 10 primers anys de democràcia les penes de llarga o mitjana durada (de més de 6 mesos fins a 4 anys) eren del 20 per cent; en el decenni (1985-1995) varen suposar un 30 per cent de les condemnes i, en l'actualitat, en són el 50 per cent.

Paral·lelament, hi hagut des de 1995, un descens en la imposició de les penes curtes de presó i de multa, malgrat que el codi penal de 1995,

⁹ Díez Ripollés, José Luis. La evolución del sistema de penas en España : 1975-2003, a revista electrònica de ciència penal y criminologia, accessible a <http://criminet.ugr.es/recpc08-07.pdf>.

Un altre autor que analitza la situació del sistema penal i dels penalistes a Espanya és Quintero Olivares, Gonzálo ; adónde va el derecho penal, reflexiones sobre las leyes penales y los penalistas españoles, Civitas, 2004.

formalment, plantejava la possibilitat, més teòrica que real, d'aplicació de penes alternatives a la presó, com els treballs en benefici de la comunitat.

Paradoxalment, l'enduriment de les polítiques de seguretat i, en concret, les polítiques criminals va acompanyada de recomanacions per part dels organismes internacionals per dignificar la condició del pres i millorar les seves condicions de vida.

A tall d'exemple, la recomanació del Consell d'Europa REC (2006)², que en el seu 26 desenvolupa el dret al treball dels reclusos. Tanmateix, en l'àmbit nacional i local han sorgit iniciatives per part dels responsables polítics i de l'administració de justícia orientades a fer efectiva l'aplicació de les penes alternatives a la presó.

La implantació definitiva i eficaç d'aquestes penes, per exemple els treballs en benefici de la comunitat, requereixen la col·laboració de totes les institucions i organismes públics implicats inclòs el mateix advocat, com a interlocutor del seu client davant de l'administració de justícia.

Durant l'any 2005, es va aprovar el Reial Decret 514/2005, pel que s'estableixen les circumstàncies de l'execució dels treballs en benefici de la comunitat, així com, de les penes de localització permanent, de determinades mesures de seguretat i la suspensió de l'execució de les penes privatives de llibertat.

A Catalunya, el Departament de Justícia i el president de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques van signar un conveni "per promoure els treballs en benefici de la comunitat com mesura penal alternativa a la presó per delictes menors". Després de reunions informatives amb els representants dels municipis i les comarques, l'Ajuntament de Barcelona va signar un compromís pel qual és comprometia a oferir 100 llocs de treball (10 per districte).

Malgrat el compromís i la bona voluntat de les institucions, les problemàtiques han aflorat ràpidament. Fiscalia de Catalunya destaca que l'increment en la imposició d'aquesta pena està col·lapsant aquesta iniciativa, manca de personal en la tramitació i la gestió de la pena de treballs en benefici de la comunitat.

Altres comunitats autònomes que han pres iniciatives semblants posen en evidència que els treballs oferts no es corresponen amb els delictes comesos (La Rioja) i que les places no arriben per satisfer l'increment de la demanda d'aquestes penes (Balears).

En definitiva, l'augment de la litigiositat penal juntament amb l'enduriment i la major extensió de les penes (vegeu la reforma del codi penal que properament entrarà en vigor, en especial, el fet que es doni prioritat a la via penal a l'administrativa en els delictes contra la seguretat en el tràfic); els judicis ràpids en els quals es prioritza la celeritat a la garantia criminal, la baixa tolerància en la política penitenciària, entre altres, constitueix un baròmetre que posa en evidència l'estat en que es troba el sistema de justícia criminal en el nostre país i en els del nostre entorn.

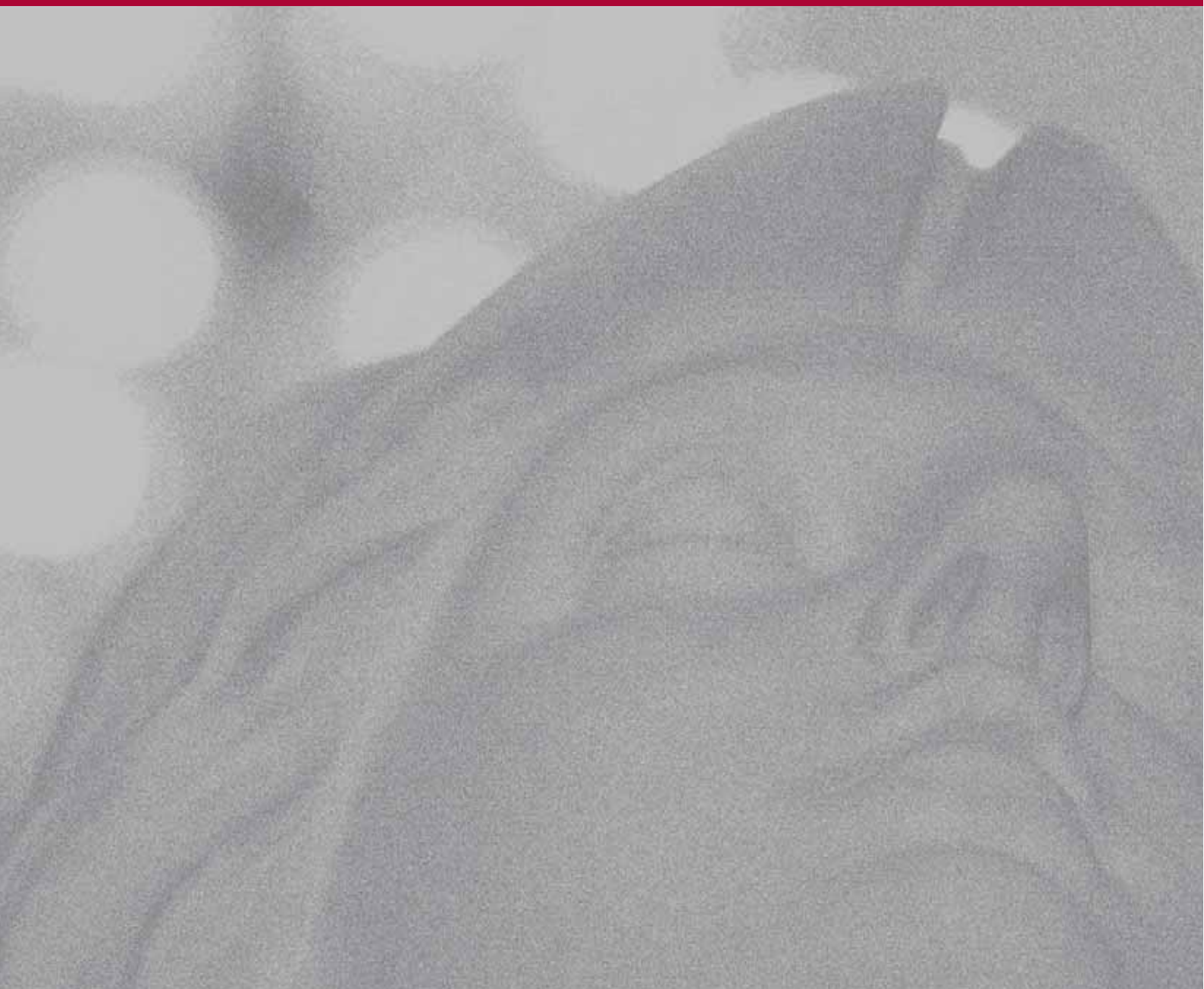
Any 2007

Capítol IV

L'àmbit civil

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

L'ÀMBIT CIVIL

La civil és la jurisdicció on la litigiositat ha augmentat més en els darrers 4 anys, tot i que continua sent, com hem vist, la jurisdicció penal la que més assumptes ingressa i té la litigiositat més alta.

L'àmbit civil avarca tots els aspectes relatius a les relacions privades entre particulars o entre administracions públiques que actuen com a particulars; per tant, s'inclouen en aquesta memòria les dades relatives a:

- jutjats de primera instància,
- primera instància i instrucció,
- els jutjats mercantils,
- els de família,
- els aspectes civils dels jutjats de menors,
- i els de violència contra la dona,
- les seccions civils i mixtes de les Audiències provincials,
- les sales civils i penals dels Tribunals Superiors de Justícia de les comunitats autònomes comparades, i en l'àmbit nacional, s'hi afegixen els jutjats centrals de menors (aspectes civils),
- la sala civil del Tribunal Suprem.

Aquesta tendència a l'alça de la litigiositat en l'àmbit civil no deixar de ser una dada significativa en una jurisdicció on existeix una plena disponibilitat de les parts per assolir acords extrajudicials, previs o en el si del procés judicial, i que fins i tot poden ser homologats judicialment, adquirint força executiva, sent per imperatiu legal una jurisdicció de justícia rogada, positivitzat a l'article 216 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

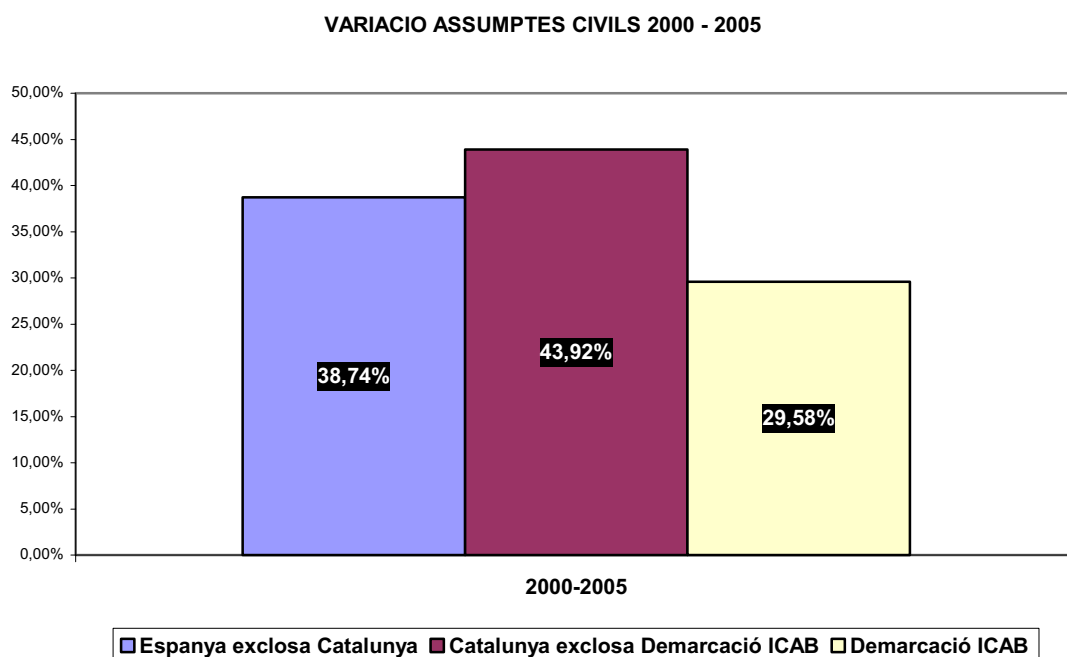
1.- La litigiositat

La litigiositat civil ha sofert com la resta de jurisdiccions un increment de la litigiositat en els darrers anys.

La jurisdicció civil a Espanya exclosa Catalunya, ha incrementat, en termes generals, la seva taxa de litigiositat de l'any 2000 a l'any 2005 en un 38,74%

La Comunitat Autònoma de Catalunya no ha estat en aquest sentit una excepció, assolint un increment de la taxa de litigiositat de l'any 2000 a l'any 2005 d'un 43,92%

I, en els partits judicials que comprenen la demarcació ICAB, la tendència és la mateixa, amb un increment de les taxes de litigiositat de l'any 2000 a l'any 2005 d'un 29,58%

Gràfica

(font: elaboració pròpia a partir de les dades del Consejo General del Poder Judicial. Justícia dato a dato).

Un estudi aprofundit del tipus de demandes civils presentades ens ha de permetre esbrinar quin tipus de conflictivitat civil es dona en el territori català i, en concret, en la demarcació de l'icab.

En aquesta demarcació la taxa de litigiositat civil se situa 30.37 que és superior a la de Catalunya.

Cal recordar que, en el 2005, la província catalana que va tenir la taxa de litigiositat més alta va ser Tarragona (30.69), després Barcelona (30.41), Girona (28.02) i, finalment, Lleida (27.65).

La litigiositat civil se situa darrera de la penal, seguida de la social i la contenciosa-administrativa.

Esbrinar les causes d'aquest increment són múltiples e interrelacionades entre si, detallar-les totes no és possible, però si podríem enunciar algunes d'elles i que són les que com veurem als apartats següents, les més probables.

Com es pot observar en la gràfica, a Catalunya i la demarcació de l'icab, la conflictivitat civil ha augmentat des de 2002 a un ritme de creixement similar, que oscil·la entre el 16.41 % 17.84% anual per Catalunya i el 15% i 8%, per la nostra demarcació.

El 2001 destaca per ser l'any amb la litigiositat civil més baixa en tots els territoris, recordem que en aquell any va entrar en vigor la nova llei d'enjudiciament civil, potser aquesta va ser una, entre moltes altres una de les causes de la menor taxa de litigiositat.

Aquesta dada també ens pot posar de manifest, entre d'altres aspectes, que les fórmules de resolució extrajudicial de conflictes no estan donant resultats, i potser la causa ve donada per tres aspectes:

- no existeix encara una llei única i d'aplicació a tot l'Estat, que reguli la mediació com a mitjà extrajudicial per la resolució de conflictes.
- la voluntarietat de la mediació deixa exclusivament en mans de les parts la possibilitat d'acudir a la mateixa i
- molt probablement una manca de sensibilitat per part dels ciutadans versus la mediació, sent la voluntat social molt més tendent a acudir als tribunals que a l'acord extrajudicial, fet novament significatiu si

tenim en compte la baixa valoració que el ciutadans donen a l'administració de justícia.

L'increment de la població de Catalunya, que ha passat de 6.261.999 habitants l'any 2000 a 7.083.618 habitants l'any 2005 també pot ser-ne una de les causes.

I, no podem oblidar que dins d'aquesta població la presència de residents estrangers ha passat de 280.167 l'any 2001 a 603.636 l'any 2005.

Finalment podríem apuntar com una de les causes el fet que Catalunya té un producte interior brut més alt que la resta de comunitats autònomes, per tant genera més volum d'actes subjectes a la jurisdicció civil, tant en l'àmbit de l'empresa, com en l'àmbit personal-patrimonial.

2.- Assumptes ingressats

En els darrers sis anys, en el període comprés entre l'any 2000 i el 2005, ambdós inclosos, a Espanya s'han ingressat un total de 4.573.655 assumptes, i a Catalunya 729.170 el que suposa el 16,16% sobre el total d'assumptes civil ingressats a tota Espanya, per tant la comunitat catalana suporta el 16,16% dels assumptes ingressats del volum total d'ingressats de l'Estat espanyol.

Pel que fa a la demarcació de l'ICAB, l'increment anual dels darrers 6 anys se situa entre el -1% i 10% d'assumptes.

De la mateixa manera, en els darrers sis anys, la demarcació ha representat al voltant d'un 7 per cent dels assumptes ingressats a Catalunya i entre el 7% i 8%, respecte Espanya.

3.- Capacitat resolutòria

La capacitat resolutòria dels Tribunals espanyols, és estable en darrers anys sent d'un 96,26% l'any 2000 i d'un 94,84% l'any 2006, sent la mitjana d'un 96,62% respecte del assumptes pendents al Jutjat.

Si tenim en compte que número d'assumpes ingressats s'incrementa anualment, el cert és que els Tribunals, amb més assumpes ingressats anualment, és mantenen en una bona capacitat resolutòria, el que ens portaria a fer dues consideracions:

- que els jutjats malgrat tenir més assumpes ingressats, la taxa de resolució és manté estable i
- valorar la creació de nous jutjats no tant per especialitats sinó potser en funció de la càrrega de cada jutjat i cada partit judicial.

Catalunya ha resolt un 98,14% de mitja en el assumpes ingressats en els darrers sis anys, el que suposo un punt més per sobre de la mitjana espanyola. Pel que fa a la demarcació ICAB, un 99,70 %, el que suposa un 2,40 més que l'estat espanyol i un 1,40 respecte de la resta de Catalunya

L'evolució dels assumpes pendents en els darrers sis anys, se situa entre els més alts comparativament amb la resta de jurisdiccions, només per sota de l'àmbit contenciós-administratiu malgrat que s'observa una certa tendència a la reducció, sent la mitjana per Catalunya d'un gairebé 70% mentre que per a la Demarcació de l'ICAB la taxa mitjana és gairebé el 65%.

4.- Sentències

Pel que fa a les sentències dictades en primera instància, segons dades del Consejo General del poder judicial, a Espanya, (període 2000/2006) es van dictar 2.731.101 sentències el que representa de mitjana poc més del 43% dels assumpes ingressats.

A Catalunya es van dictar 467.050 sentències i a la demarcació ICAB 257.034, el que suposa per Catalunya respecte d'Espanya 3 punts més, i per la demarcació ICAB més de 8 punts per sobre de Catalunya.

Tot i així és important recordar que la resolució del assumpes per la via civil, no implica sempre ni necessàriament, una sentència.

5.- Principals indicadors judicials

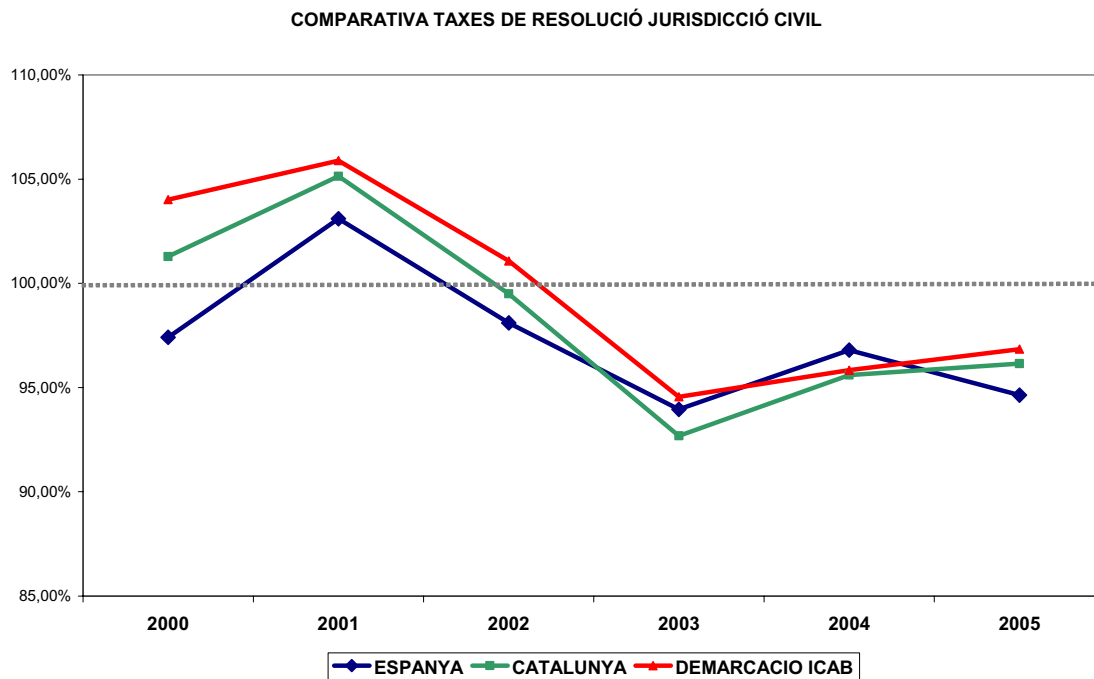
La taxa de resolució dels jutjats i tribunals de civils de tots els territoris comparats és menys satisfactòria que la penal o la social que se situen en posicions d'equilibri.

Tal i com és pot observar a la gràfica, Espanya, Catalunya i la nostra demarcació resolt menys que ingressa, el que fa augmentar la pendència de la jurisdicció. L'increment anual de la litigiositat i dels assumptes ingressats no permetrà que en un futur la resolució millori, tret que s'augmenti la capacitat resolutòria, o bé, s'incrementin els òrgans judicials en els casos que la productivitat judicial se situï al màxim exigible.

Cal afegir que aquesta jurisdicció tarda molt en resoldre els seus procediments, una mitjana de 7.5 mesos, el que significa que els assumptes que ingressa a partir del mes de maig ja no es podran resoldre en l'any en curs. La pendència inicial en començar un període ha de ser forçosament molt alta.

Per exemple, el 2005, a la demarcació de l'icab es va iniciar l'activitat judicial amb una herència de 54.390 assumptes, més de la meitat dels assumptes que varen ingressar durant el mateix any: 96.825 assumptes.

La demarcació de l'icab té una millor capacitat resolutiva que Catalunya i la mitjana espanyola, no obstant això, tants sols millorem d'una dècima (0.96). Catalunya i Espanya tenen la mateixa taxa de resolució (0.95). No obstant això, si ens fixem en la gràfica, podem dir que aquesta situació és excepcional, ja que la nostra demarcació des de 2003 té una resolució més baixa. Aquesta és sense dubte la jurisdicció on la demarcació de l'icab té els resultats més negatius.

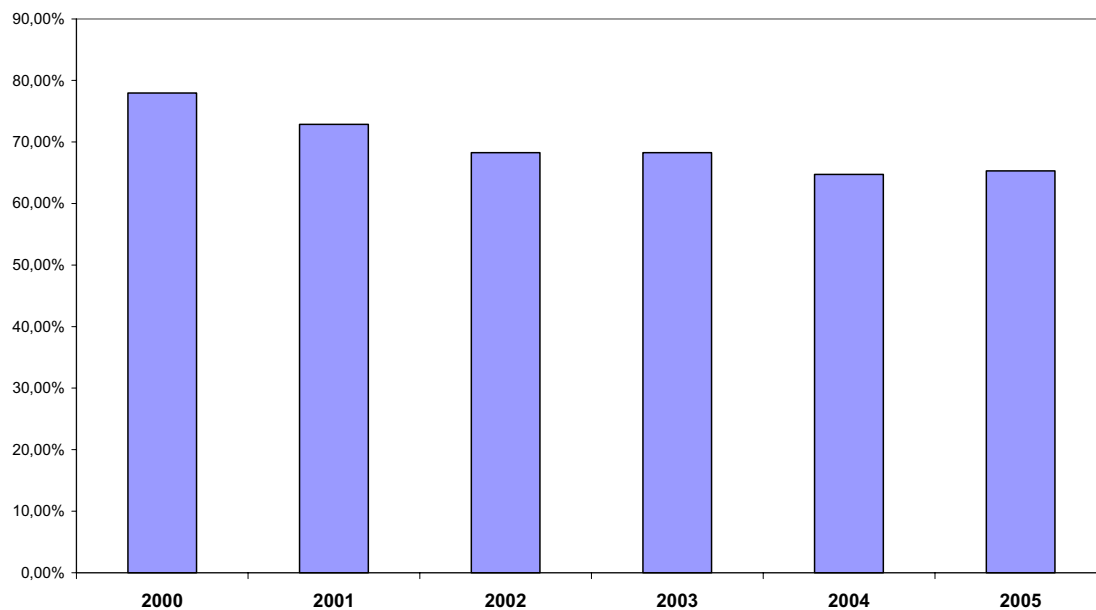
Taxa de Pendència

La jurisdicció civil és després de la contenciós-administrativa la que té pitjors resultats en pendència, és a dir, té més assumptes endarrerits i pendents de resoldre. L'evolució de la resolució no permet augurar que aquesta situació millori.

Espanya

Ens trobem que l'any 2000 es va iniciar amb 703.025 assumptes pendents i l'any 2005 amb 749.675. Malgrat aquests números absoluts, cal tenir en compte que la taxa de pendència que es posa en relació amb els assumptes ingressats ha millorat al llarg d'aquests 6 anys d'estudi, sent la taxa de pendència mitjana aquest darrers sis anys del 69,56%.

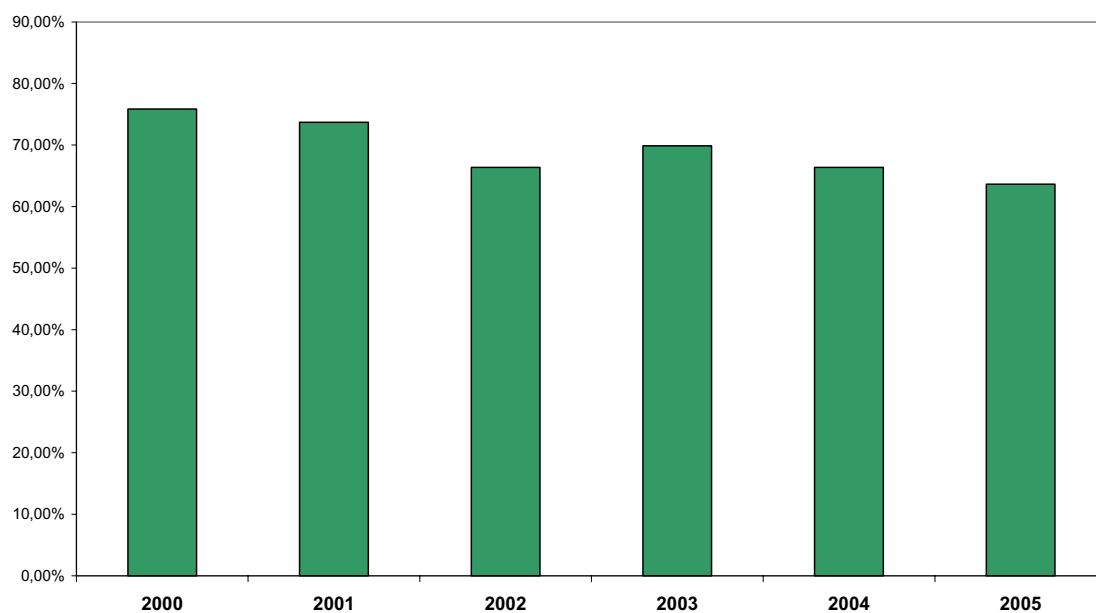
TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO CIVIL. ESPANYA

Catalunya

Ens troben que l'any 2000 es va iniciar amb 121.094 assumptes pendents i l'any 2005 amb 121.886, sent la taxa de pendència mitja aquests darrers sis anys del 69,29%, havent millorat per tant, d'una manera més important durant el període estudiat.

TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO CIVIL. CATALUNYA

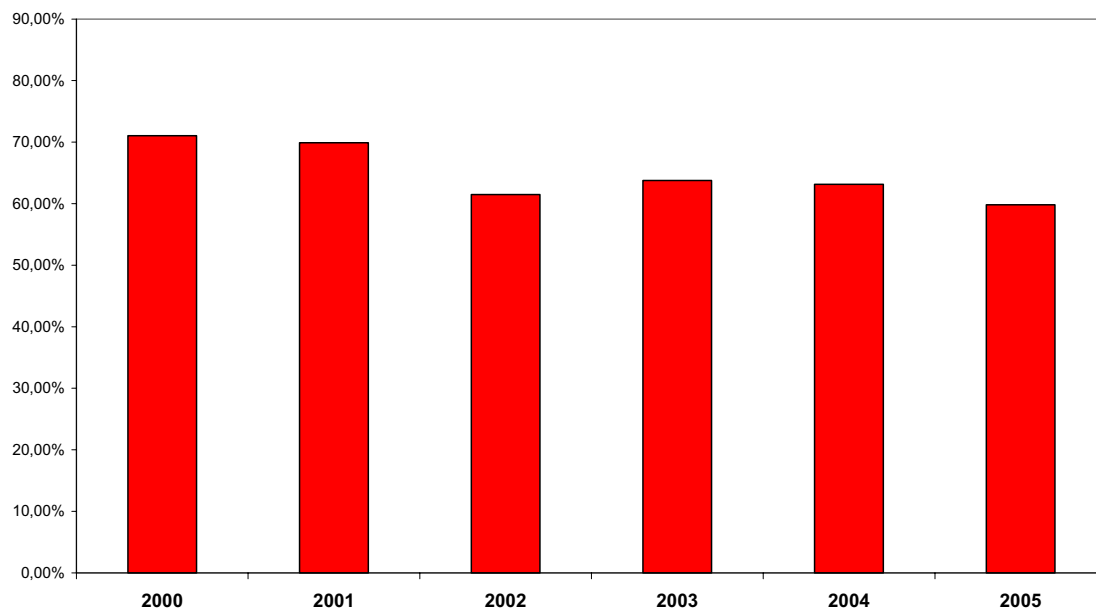
Demarcació ICAB

L'any 2000 es va iniciar amb 59.577 assumptes pendents i l'any 2005 amb 54.390 sent la taxa de pendència mitja aquests darrers sis anys del 64,86%.

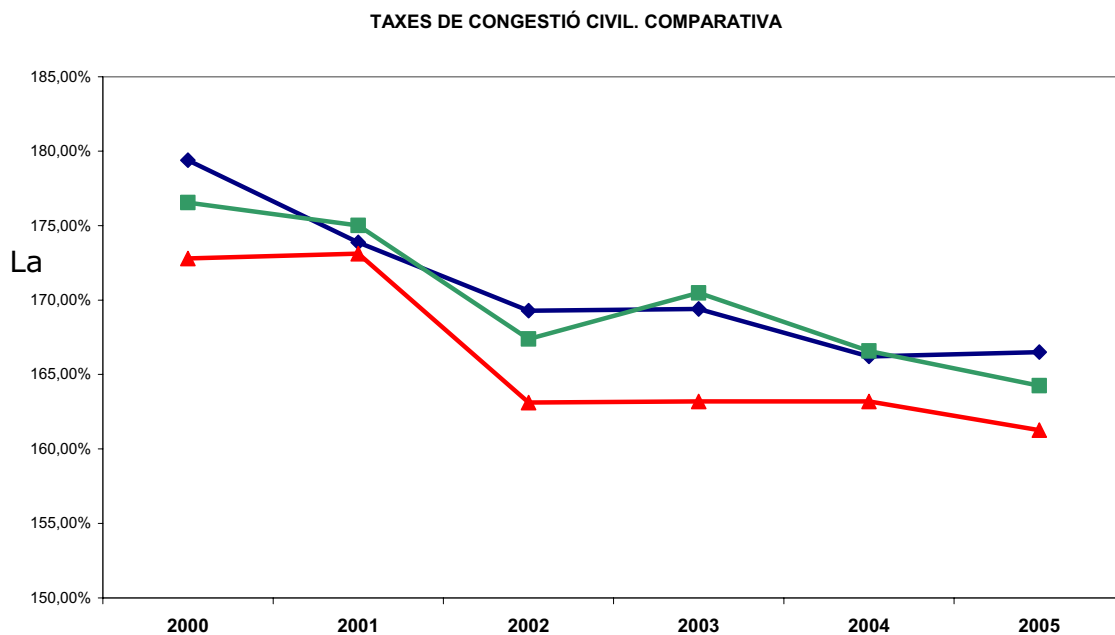
Com podem comprovar la taxa de pendència de la demarcació ICAB es força més baixa que la de Catalunya i la d'Espanya.

Si abans hem dit que l'ingrés d'assumptes es superior i la taxa de pendència més baixa, vol dir que la capacitat de treball i esforç es superior, malgrat l'estat lamentable de la situació.

TAXA PENDÈNCIA. JURISDICCIO CIVIL. DEMARCACIO ICAB

Taxa de Congestió

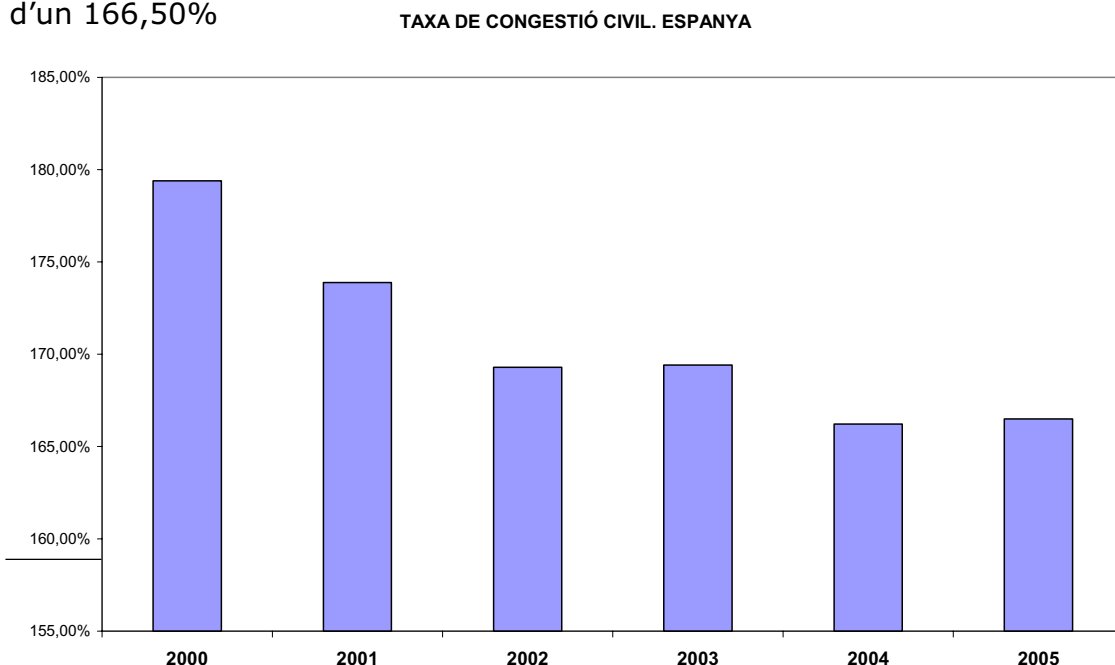

jurisdicció civil és de —●— ESPANYA —■— CATALUNYA —▲— DEMARCACIO ICAB totes les jurisdiccions estudiades, la que presenta pitjors taxes de congestió només superada per la contenciós-administrativa.

Segons la tendència que es dibuixa en la gràfica, en els darrers sis anys, la nostra demarcació ha presentat sempre millors indicadors que Catalunya i Espanya.

Espanya:

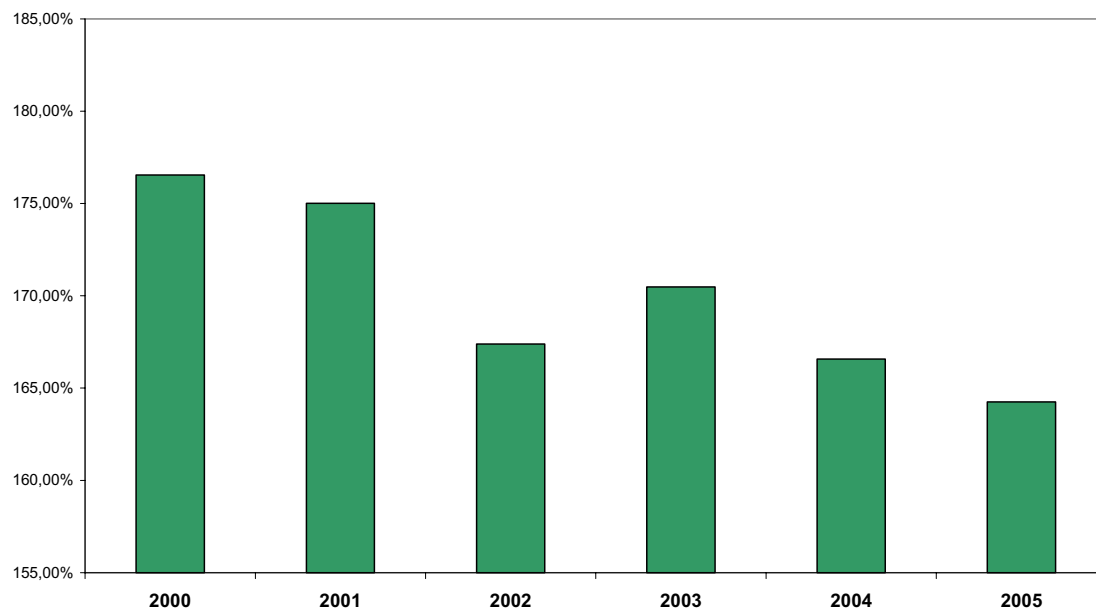
Ens troben que l'any 2000 es va iniciar amb una taxa de congestió del 179,39%, sent a l'any 2005 del 172,16% amb un promig en aquest sis anys d'un 166,50%

Catalunya

L'any 2000 es va iniciar amb una taxa de congestió del 176,55%, observant-se també un descens atès que l'any 2005 va se del 164,25% amb un promig en aquest sis anys d'un 170,04%.

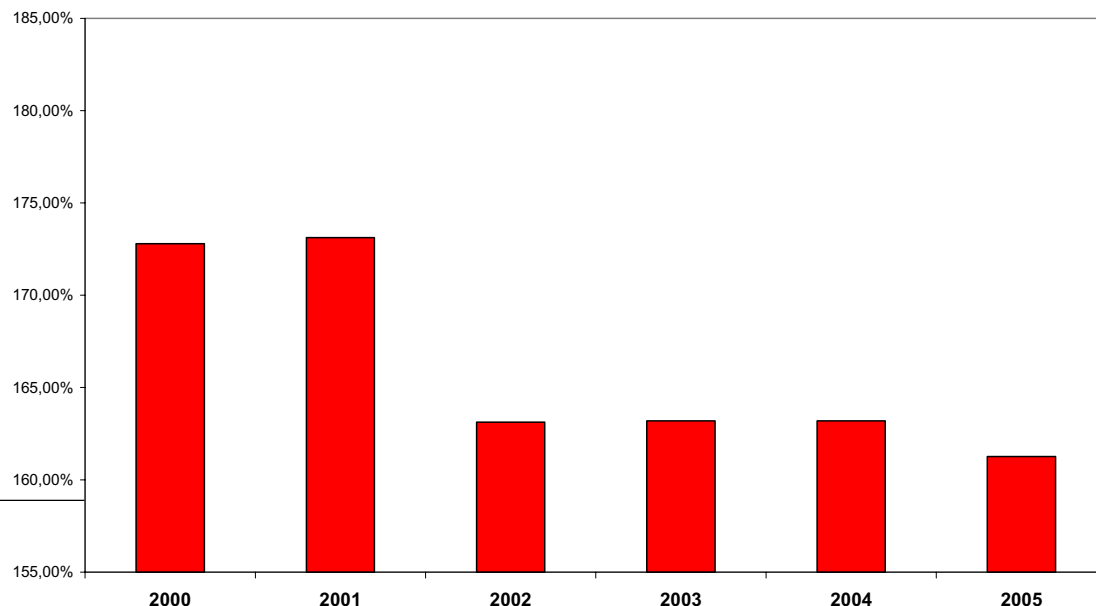
TAXA DE CONGESTIÓ CIVIL. CATALUNYA

Demarcació ICAB

A la nostra Demarcació la millora ha estat més espectacular doncs ha suposat un reducció de més de 10 punts entre l'any 2000 i l'any 2005, partint inclús de millors taxes.

TAXA DE CONGESTIÓ CIVIL. DEMARCACIÓ ICAB

La taxa de congestió és la que millor reflexa la situació real dels Jutjats i Tribunals i a la jurisdicció civil, aquesta taxa dóna un resultat força negatiu en totes les comunitats autònomes comparades, el que significa que la situació de saturació és especialment greu en aquesta jurisdicció.

Respecte a la resta de l'Estat espanyol, Catalunya se situa dues dècimes per sota de la mitjana (1.67), però, la congestió continua sent massa alta. En comparació amb la resta de comunitats autònomes, les que tenen els nivells de congestió més alts són: Canàries (1.87), seguida de Balears i Madrid (1.78). En millor situació es troben el Extremadura (1.44), Castella i Lleó (1.42) i el País Basc (1.46). Aquesta darrera comunitat té uns indicadors judicials, en general, molt correctes.

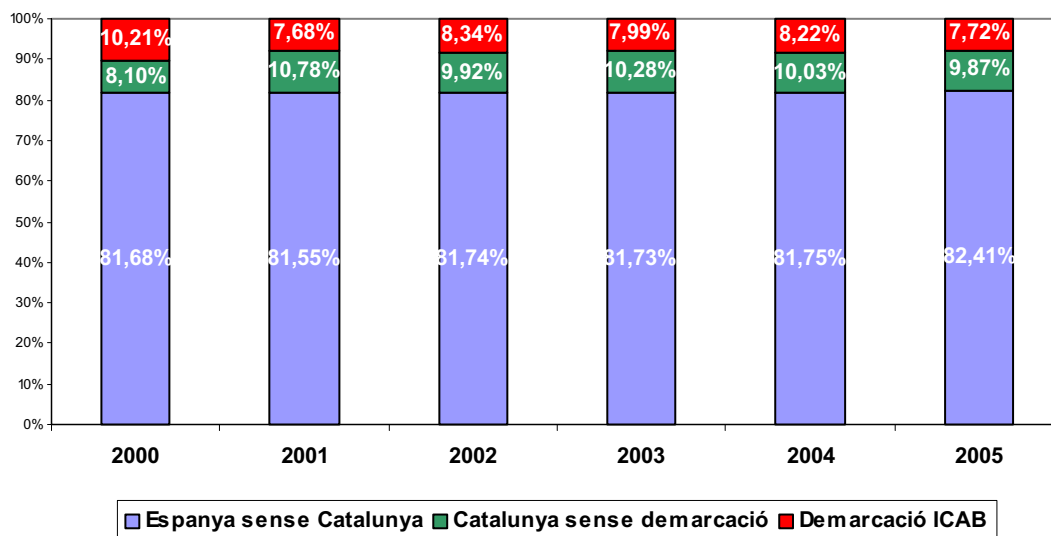
Certament, però Catalunya destaca per tenir, en l'àmbit civil, les taxes més acceptables.

6.- Civil per especialitats

La jurisdicció de família

Un pilar fonamental de l'àmbit civil és la jurisdicció de família. En línia amb el creixement esmentat, a Catalunya, ha suposat un 53,38% en aquests 6 anys, percentatge molt similar al que va experimentar Espanya, d'un 59,76%; però tots dos molt més alts dels que hem viscut a la Demarcació de l'ICAB: 20,76%.

**DISTRIBUCIÓ ASSUMPTESS INGRESSATS PER ÀMBITS TERRITORIALS.
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)**

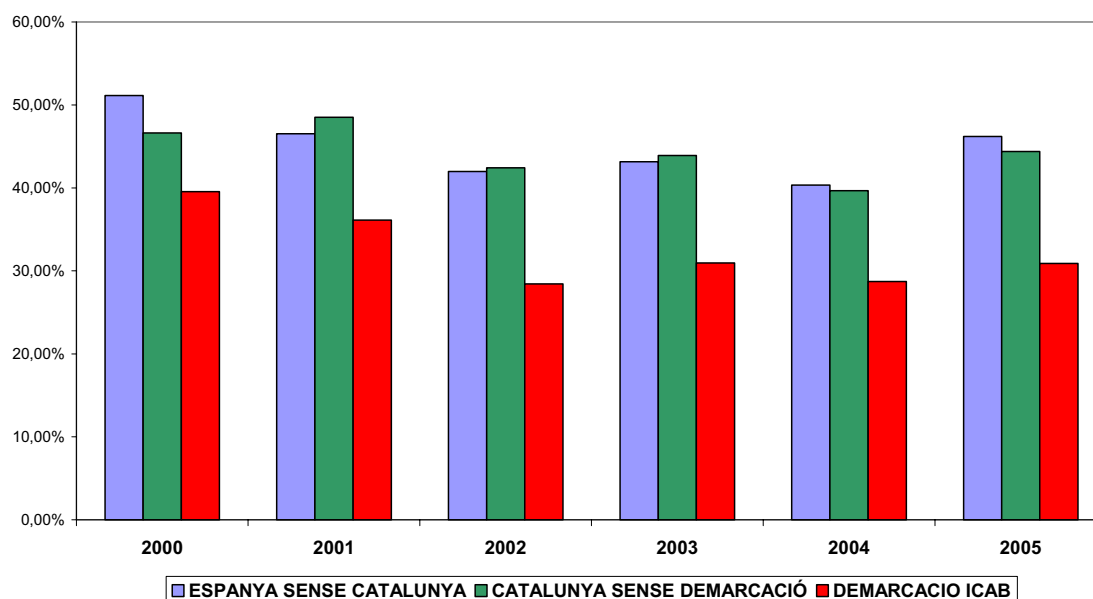

Taxa de Pendència

La Taxa de pendència ens mostra un àmbit dins de la jurisdicció civil, amb dades més acceptables.

Recordem que la taxa mitjana dependència de tota la jurisdicció es situava en torn al 70% mentre que a Família és de un 40% aproximat.

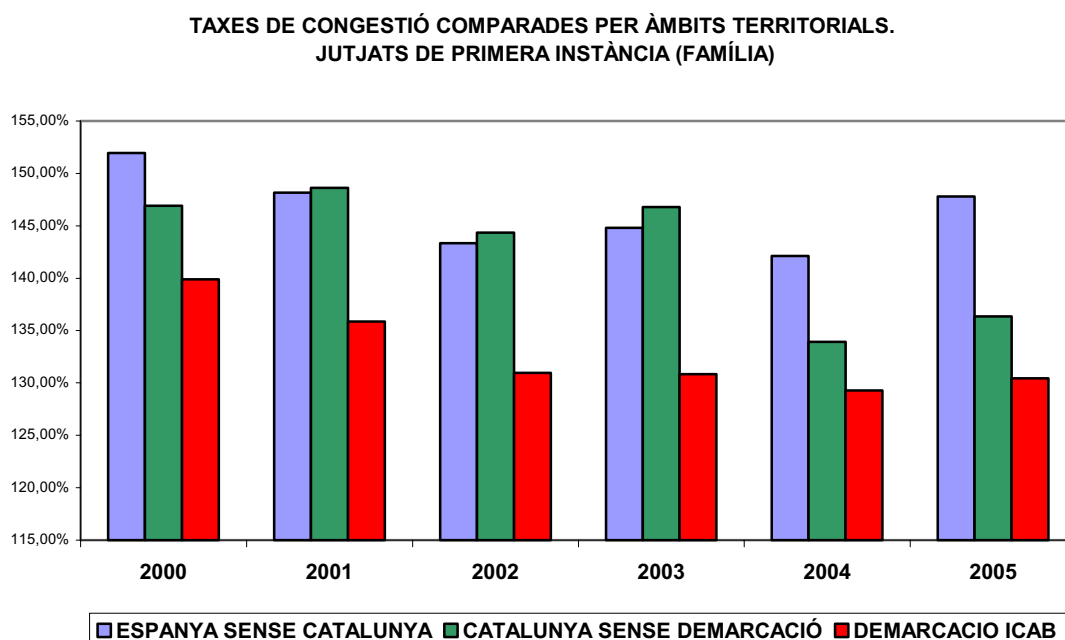
**TAXES DE PENDÈNCIA COMPARADES PER ÀMBITS TERRITORIALS.
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)**

Com es pot comprovar, novament la Demarcació de l'ICAB mostra millors resultats que la resta d'àmbits territorials estudiats.

Taxa de Congestió

Correlativament, les taxes de congestió ens donen un resultat també millors que la mitjana de la jurisdicció, malgrat se situa per sobre de la mitjana general per a totes les jurisdiccions.

Tot i que la capacitat de resolució d'aquesta jurisdicció especial és molt alta, una dècima per sobre de la taxa de resolució global de Catalunya situada en 0.96, el nivell de pendència i congestió continua sent greu.

Pel que fa als procediments, han augmentat de manera espectacular els divorcis consensuats, les separacions de mutu acord i les separacions contencioses. La comunitat catalana és la que més divorcis consensuats i separacions de mutu acord ha tramitat de tot Espanya. (28 nul·litats

matrimonials, 12.653 divorcis consensuats, 5.280 divorcis no consensuats, 7.283 separacions de mutu acord, i 2.638 separacions contencioses).

L'origen d'aquest increment està influenciat per l'entrada en vigor de la Llei 15/2005, de 8 de juliol, que va modificar el codi civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci. Aquesta Llei ha provocat un important traspàs dels ingressos des de separacions envers els divorcis. Sobretot en les separacions de mutu acord. A Espanya, en el segons trimestre és va incrementar el número de divorcis en un 21.6% més, que en el mateix semestre de 2004.

Malgrat això, no podem ignorar dos aspectes fonamentals. El primer que la jurisdicció especialitzada de família no és present a tots el partits judicials, el que vol dir que als partits judicials mixtes, els assumptes de família es tramiten juntament amb la resta de procediments civils, i malgrat que la Llei d'enjudiciament civil els hi dóna una tramitació preferent (especialment a les mesures provisionalíssimes i a les mesures provisionals), el cert és que com hem vist, el volum de procediments implica que aquesta tramitació preferent sigui més simbòlica que real. I, en segon lloc, no podem oblidar una peculiaritat dels processos de família, les execucions que dimanen de les Sentències de família, la seva llarga durada en el temps, contribueixen en gran mesura a la taxa de pendència dels jutjats, atès que es tracta de procediments on la finalització dels mateixos es pot arribar a diferir a anys després de la primera resolució judicial.

Tot això és especialment complex si tenim en compte la matèria davant la que ens trobem, conflictes dins la família, règims de visites de menors, pensions d'aliment o compensatòries, liquidació del règim econòmic matrimonial etc, quina dilació en el temps suposa en moltes ocasions, un agreujament del conflicte i per contra de la litigiositat.

Una altra anàlisi que podem fer és observar aquests indicadors a cadascun dels Jutjats de la Demarcació de l'ICAB.

Taxa de resolució jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE M.	106,17%	97,26%	103,19%	102,04%	94,40%	101,25%
J1II nr. 2 ARENYS DE M.	101,25%	96,34%	112,94%	90,65%	95,50%	94,38%
J1II nr. 3 ARENYS DE M.	90,91%	104,17%	88,76%	107,61%	101,05%	95,69%
J1II nr. 4 ARENYS DE M.	92,16%	112,94%	86,11%	96,04%	95,12%	108,03%
J1II nr. 5 ARENYS DE M.	113,98%	93,90%	96,67%	93,91%	105,71%	84,92%
J1II nr. 6 ARENYS DE M.	92,96%	98,81%	105,05%	104,85%	88,24%	110,38%
J1II nr. 1 IGUALADA	91,91%	103,97%	110,92%	96,08%	86,73%	108,55%
J1II nr. 2 IGUALADA	85,09%	112,61%	109,32%	108,93%	111,85%	91,23%
J1II nr. 3 IGUALADA	88,70%	61,24%	73,28%	90,83%	101,80%	75,71%
J1II nr. 4 IGUALADA			0,00%	68,22%	115,12%	115,46%
J1II nr. 1 BERGA	98,39%	124,56%	120,00%	76,92%	91,55%	75,31%
J1II nr. 2 BERGA	92,19%	117,02%	85,00%	110,77%	97,14%	110,94%
J1II nr. 1 VILAFRANCA P.	91,00%	91,53%	96,04%	104,10%	88,11%	106,29%
J1II nr. 2 VILAFRANCA P.	83,17%	101,85%	108,25%	72,87%	104,32%	89,31%
J1II nr. 3 VILAFRANCA P.	127,78%	75,47%	106,25%	79,73%	102,67%	88,19%
J1I nr. 1 BADALONA	110,26%	95,87%	103,68%	93,55%	106,20%	93,31%
J1I nr. 2 BADALONA	90,65%	120,00%	111,20%	84,06%	100,00%	96,39%
J1I nr. 3 BADALONA	92,45%	86,73%	105,80%	93,31%	89,45%	92,48%
J1I nr. 4 BADALONA	113,79%	93,83%	97,00%	82,83%	95,71%	90,00%
J1I nr. 5 BADALONA	97,06%	109,38%	79,00%	89,42%	108,80%	104,89%
J1I nr. 6 BADALONA	91,92%	86,32%	88,24%	74,73%	96,93%	105,93%
J1I nr. 14 BARCELONA	116,69%	97,83%	115,34%	104,87%	95,87%	103,69%
J1I nr. 15 BARCELONA	96,63%	100,12%	114,84%	94,26%	99,55%	101,79%
J1I nr. 16 BARCELONA	106,88%	102,88%	101,74%	94,51%	100,84%	100,35%
J1I nr. 17 BARCELONA	98,73%	107,86%	106,74%	97,61%	104,64%	93,49%
J1I nr. 18 BARCELONA	116,27%	103,89%	100,21%	89,84%	102,74%	91,19%
J1I nr. 19 BARCELONA	109,39%	108,64%	102,21%	97,35%	101,66%	100,18%
J1I nr. 45 BARCELONA	99,07%	110,89%	99,16%	97,41%	95,06%	101,21%
J1I nr. 51 BARCELONA	110,11%	106,78%	97,51%	100,97%	94,47%	98,31%
J1II nr. 1 ST. BOI LLOB.	77,67%	125,35%	104,21%	94,87%	94,29%	93,39%
J1II nr. 2 ST. BOI LLOB.	91,40%	90,24%	107,61%	81,82%	90,35%	81,99%
J1II nr. 3 ST. BOI LLOB.	103,45%	71,29%	113,98%	92,56%	112,70%	91,22%
J1II nr. 4 ST. BOI LLOB.	76,25%	92,04%	132,38%	101,80%	91,55%	100,73%
J1II nr. 1 VILANOVA I G.	98,99%	95,96%	95,33%	75,21%	95,28%	111,18%
J1II nr. 2 VILANOVA I G.	115,73%	81,05%	87,39%	98,35%	87,41%	87,73%
J1II nr. 3 VILANOVA I G.	86,67%	117,20%	90,20%	93,50%	79,83%	83,94%
J1II nr. 4 VILANOVA I G.	97,65%	112,50%	99,07%	93,50%	102,88%	101,92%
J1II nr. 5 VILANOVA I G.	101,02%	87,62%	90,43%	103,51%	96,72%	79,87%
J1II nr. 6 VILANOVA I G.	90,91%	100,00%	89,53%	85,12%	80,15%	97,53%
J1I nr. 1 L'HOSPITALET LLOB.	98,88%	96,91%	100,00%	89,19%	99,44%	89,78%
J1I nr. 2 L'HOSPITALET LLOB.	98,84%	108,57%	95,45%	84,86%	85,22%	108,56%
J1I nr. 3 L'HOSPITALET LLOB.	103,57%	107,50%	89,62%	75,88%	93,56%	93,78%
J1I nr. 4 L'HOSPITALET LLOB.	97,59%	103,85%	107,45%	80,11%	96,79%	97,66%
J1I nr. 5 L'HOSPITALET LLOB.	76,67%	119,28%	84,54%	87,23%	97,51%	97,72%
J1I nr. 6 L'HOSPITALET LLOB.	104,00%	102,90%	95,06%	86,67%	94,74%	96,86%
J1II nr. 1 STA. COLOMA GRAM.	98,65%	117,39%	80,26%	93,51%	86,81%	100,92%
J1II nr. 2 STA. COLOMA GRAM.	98,67%	97,67%	111,54%	93,90%	103,19%	93,98%
J1II nr. 3 STA. COLOMA GRAM.	88,89%	117,31%	92,68%	98,80%	104,30%	55,65%
J1II nr. 4 STA. COLOMA GRAM.	94,74%	94,59%	88,57%	106,17%	104,21%	98,02%
J1II nr. 5 STA. COLOMA GRAM.	91,43%	120,48%	107,58%	94,68%	90,35%	105,32%

II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

J1II nr. 6 STA. COLOMA GRAM.	114,75%	98,70%	102,38%	94,38%	110,75%	93,33%
J1II nr. 1 CORNELLA LLOB.	108,57%	84,27%	78,02%	107,38%	94,00%	94,34%
J1II nr. 2 CORNELLA LLOB.	96,34%	106,15%	90,48%	88,46%	93,08%	108,27%
J1II nr. 3 CORNELLA LLOB.	115,71%	91,43%	90,91%	97,09%	100,00%	85,58%
J1II nr. 4 CORNELLA LLOB.	93,75%	118,33%	98,65%	86,92%	87,23%	99,06%
J1II nr. 1 GAVA	100,71%	107,05%	102,94%	85,23%	86,34%	100,50%
J1II nr. 2 GAVA	105,63%	122,29%	87,26%	96,99%	100,00%	97,71%
J1II nr. 3 GAVA	90,41%	96,30%	97,74%	99,32%	106,49%	103,01%
J1II nr. 4 GAVA	79,87%	89,19%	92,05%	110,29%	100,00%	109,03%
J1II nr. 5 GAVA	71,23%	92,67%	81,93%	144,14%	102,45%	93,75%
J1II nr. 6 GAVA				70,62%	94,38%	110,73%
J1II nr. 7 GAVA						74,07%
J1II nr. 1 EL PRAT LLOB.	103,45%	126,53%	88,89%	97,73%	110,00%	95,77%
J1II nr. 2 EL PRAT LLOB.	114,08%	120,75%	86,05%	132,20%	122,58%	106,85%
J1II nr. 3 EL PRAT LLOB.	143,37%	112,86%	89,29%	88,24%	104,35%	96,10%
J1II nr. 4 EL PRAT LLOB.	39,62%	98,44%	82,05%	83,87%	115,25%	91,25%
J1II nr. 5 EL PRAT LLOB.					79,78%	117,95%

Taxa de congestió jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE M.	124,42%	132,39%	120,62%	118,00%	122,88%	112,96%
J1II nr. 2 ARENYS DE M.	128,40%	132,91%	115,63%	125,77%	128,30%	125,83%
J1II nr. 3 ARENYS DE M.	141,43%	134,67%	145,57%	129,29%	129,17%	133,33%
J1II nr. 4 ARENYS DE M.	137,23%	125,00%	144,09%	145,36%	142,74%	116,22%
J1II nr. 5 ARENYS DE M.	121,70%	136,36%	135,63%	135,19%	150,45%	170,09%
J1II nr. 6 ARENYS DE M.	137,88%	131,33%	120,19%	116,67%	133,33%	116,24%
J1II nr. 1 IGUALADA	138,40%	132,82%	122,73%	137,76%	153,06%	133,07%
J1II nr. 2 IGUALADA	172,16%	144,80%	133,33%	122,95%	121,19%	130,13%
J1II nr. 3 IGUALADA	175,49%	260,76%	268,75%	152,53%	133,63%	167,92%
J1II nr. 4 IGUALADA				147,73%	129,29%	112,50%
J1II nr. 1 BERGA	157,38%	129,58%	112,50%	146,67%	153,85%	168,85%
J1II nr. 2 BERGA	127,12%	114,55%	139,22%	118,06%	122,06%	109,86%
J1II nr. 1 VILAFRANCA P.	146,15%	148,15%	157,73%	144,88%	158,73%	142,76%
J1II nr. 2 VILAFRANCA P.	173,81%	154,55%	149,52%	182,98%	150,34%	163,38%
J1II nr. 3 VILAFRANCA P.	102,61%	136,25%	133,33%	154,24%	138,96%	160,63%
J1I nr. 1 BADALONA	151,16%	161,21%	146,81%	126,72%	115,46%	127,96%
J1I nr. 2 BADALONA	200,00%	150,69%	142,45%	144,83%	132,37%	132,96%
J1I nr. 3 BADALONA	130,61%	145,92%	123,97%	122,87%	135,85%	149,59%
J1I nr. 4 BADALONA	123,23%	136,84%	131,96%	139,63%	133,63%	150,79%
J1I nr. 5 BADALONA	127,27%	117,14%	165,82%	139,78%	119,12%	117,37%
J1I nr. 6 BADALONA	163,74%	186,59%	179,05%	193,38%	160,63%	138,43%
J1I nr. 14 BARCELONA	141,65%	149,32%	122,73%	118,38%	122,44%	119,23%
J1I nr. 15 BARCELONA	142,76%	138,92%	117,98%	124,95%	125,11%	122,48%
J1I nr. 16 BARCELONA	122,03%	118,12%	115,93%	121,65%	119,77%	120,46%
J1I nr. 17 BARCELONA	142,82%	132,05%	123,20%	125,49%	117,58%	124,96%
J1I nr. 18 BARCELONA	130,41%	130,91%	128,85%	128,01%	119,87%	131,78%
J1I nr. 19 BARCELONA	126,93%	121,31%	117,60%	121,50%	117,40%	117,57%
J1I nr. 45 BARCELONA	134,10%	125,19%	125,68%	123,08%	126,46%	123,51%
J1I nr. 51 BARCELONA	129,31%	122,75%	127,25%	117,85%	122,41%	122,15%
J1II nr. 1 ST. BOI LLOB.	220,00%	187,64%	161,62%	136,04%	131,06%	143,36%
J1II nr. 2 ST. BOI LLOB.	151,76%	170,27%	139,39%	141,41%	150,49%	161,36%

J1II nr. 3 ST. BOI LLOB.	161,11%	219,44%	168,87%	173,21%	120,42%	131,11%
J1II nr. 4 ST. BOI LLOB.	186,89%	159,62%	120,14%	140,71%	144,62%	141,30%
J1II nr. 1 VILANOVA I G.	134,69%	140,00%	142,16%	162,64%	152,07%	123,28%
J1II nr. 2 VILANOVA I G.	124,27%	158,44%	157,69%	157,14%	172,03%	173,43%
J1II nr. 3 VILANOVA I G.	149,23%	119,27%	140,22%	139,13%	174,74%	180,87%
J1II nr. 4 VILANOVA I G.	143,37%	128,89%	125,47%	137,39%	120,28%	116,35%
J1II nr. 5 VILANOVA I G.	123,23%	139,13%	152,94%	134,75%	138,14%	155,46%
J1II nr. 6 VILANOVA I G.	137,50%	134,09%	150,65%	163,11%	186,67%	160,13%
J1I nr. 1 L'HOSPITALET LLOB.	145,45%	145,74%	139,81%	138,79%	136,87%	144,06%
J1I nr. 2 L'HOSPITALET LLOB.	132,94%	128,95%	130,95%	133,76%	147,98%	133,00%
J1I nr. 3 L'HOSPITALET LLOB.	129,89%	123,26%	132,63%	152,32%	149,74%	131,86%
J1I nr. 4 L'HOSPITALET LLOB.	153,09%	149,38%	132,67%	146,98%	141,99%	138,76%
J1I nr. 5 L'HOSPITALET LLOB.	184,06%	121,21%	132,93%	131,10%	128,57%	124,77%
J1I nr. 6 L'HOSPITALET LLOB.	124,36%	123,94%	127,27%	128,85%	130,56%	132,97%
J1II nr. 1 STA. COLOMA GRAM.	156,16%	135,80%	172,13%	168,06%	177,22%	177,27%
J1II nr. 2 STA. COLOMA GRAM.	133,78%	132,14%	120,69%	133,77%	123,71%	132,05%
J1II nr. 3 STA. COLOMA GRAM.	131,25%	118,03%	122,37%	132,93%	123,71%	213,04%
J1II nr. 4 STA. COLOMA GRAM.	123,61%	130,00%	146,77%	127,91%	120,20%	123,23%
J1II nr. 5 STA. COLOMA GRAM.	145,31%	112,00%	114,08%	116,85%	125,24%	121,21%
J1II nr. 6 STA. COLOMA GRAM.	144,29%	142,11%	134,88%	141,67%	124,27%	132,65%
J1II nr. 1 CORNELLA LLOB.	125,00%	144,00%	177,46%	118,32%	131,91%	136,00%
J1II nr. 2 CORNELLA LLOB.	148,10%	143,48%	150,00%	154,35%	144,63%	129,86%
J1II nr. 3 CORNELLA LLOB.	122,22%	137,50%	144,29%	131,00%	129,70%	150,56%
J1II nr. 4 CORNELLA LLOB.	191,67%	126,76%	127,40%	136,56%	157,32%	145,71%
J1II nr. 1 GAVA	129,08%	117,96%	125,71%	143,33%	152,54%	145,77%
J1II nr. 2 GAVA	161,33%	129,69%	156,20%	162,79%	148,80%	150,29%
J1II nr. 3 GAVA	153,03%	148,72%	146,24%	155,48%	143,29%	148,91%
J1II nr. 4 GAVA	151,22%	159,85%	157,41%	146,67%	148,45%	141,40%
J1II nr. 5 GAVA	191,35%	155,40%	178,68%	129,38%	128,14%	138,00%
J1II nr. 6 GAVA				142,34%	140,48%	125,00%
J1II nr. 7 GAVA						135,00%
J1II nr. 1 EL PRAT LLOB.	132,22%	125,81%	129,69%	124,42%	130,91%	127,94%
J1II nr. 2 EL PRAT LLOB.	150,62%	110,94%	125,68%	116,67%	105,26%	121,79%
J1II nr. 3 EL PRAT LLOB.	123,53%	145,57%	172,00%	145,00%	133,33%	136,49%
J1II nr. 4 EL PRAT LLOB.	252,38%	152,38%	173,44%	179,49%	183,82%	134,25%
J1II nr. 5 EL PRAT LLOB.					125,35%	104,35%

Taxa de pendència jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE M.	24,42%	32,39%	20,62%	20,00%	19,49%	12,96%
J1II nr. 2 ARENYS DE M.	28,40%	32,91%	15,63%	25,77%	28,30%	25,83%
J1II nr. 3 ARENYS DE M.	41,43%	34,67%	45,57%	29,29%	33,33%	33,33%
J1II nr. 4 ARENYS DE M.	37,23%	27,08%	44,09%	45,36%	29,91%	21,62%
J1II nr. 5 ARENYS DE M.	21,70%	36,36%	35,63%	57,41%	50,45%	70,09%
J1II nr. 6 ARENYS DE M.	37,88%	31,33%	20,19%	16,67%	33,33%	17,09%
J1II nr. 1 IGUALADA	38,40%	32,82%	25,00%	37,76%	53,06%	33,07%
J1II nr. 2 IGUALADA	72,16%	43,20%	40,31%	39,34%	21,19%	30,13%
J1II nr. 3 IGUALADA	75,49%	160,76%	43,75%	40,40%	33,63%	92,45%
J1II nr. 4 IGUALADA				47,73%	29,29%	12,50%
J1II nr. 1 BERGA	57,38%	29,58%	12,50%	46,67%	33,85%	68,85%
J1II nr. 2 BERGA	27,12%	20,00%	39,22%	18,06%	20,59%	9,86%

J1II nr. 1 VILAFRANCA P.	46,15%	48,15%	57,73%	44,88%	58,73%	42,76%
J1II nr. 2 VILAFRANCA P.	73,81%	54,55%	40,95%	84,04%	50,34%	63,38%
J1II nr. 3 VILAFRANCA P.	2,61%	50,00%	33,33%	54,24%	38,96%	49,61%
J1I nr. 1 BADALONA	51,16%	61,21%	32,62%	26,72%	19,93%	32,26%
J1I nr. 2 BADALONA	100,00%	50,69%	32,37%	44,83%	32,37%	31,09%
J1I nr. 3 BADALONA	30,61%	43,88%	23,97%	22,87%	48,11%	49,59%
J1I nr. 4 BADALONA	23,23%	36,84%	31,96%	39,63%	33,63%	50,79%
J1I nr. 5 BADALONA	27,27%	29,52%	65,82%	39,78%	19,12%	17,37%
J1I nr. 6 BADALONA	63,74%	84,15%	75,24%	93,38%	53,39%	38,43%
J1I nr. 14 BARCELONA	39,98%	49,32%	22,73%	18,38%	22,44%	19,23%
J1I nr. 15 BARCELONA	42,76%	38,92%	17,98%	26,42%	25,11%	22,48%
J1I nr. 16 BARCELONA	22,03%	18,12%	15,93%	21,65%	19,77%	20,46%
J1I nr. 17 BARCELONA	42,82%	32,05%	23,20%	29,22%	17,58%	24,96%
J1I nr. 18 BARCELONA	30,41%	30,91%	16,55%	28,01%	19,87%	25,65%
J1I nr. 19 BARCELONA	26,93%	21,31%	17,60%	21,50%	17,40%	17,57%
J1I nr. 45 BARCELONA	34,10%	25,19%	21,37%	23,08%	26,46%	23,51%
J1I nr. 51 BARCELONA	29,31%	22,75%	21,80%	17,95%	22,41%	18,13%
J1II nr. 1 ST. BOI LLOB.	120,00%	73,03%	61,62%	31,53%	31,06%	38,05%
J1II nr. 2 ST. BOI LLOB.	51,76%	62,16%	19,19%	41,41%	50,49%	61,36%
J1II nr. 3 ST. BOI LLOB.	63,33%	119,44%	68,87%	40,18%	20,42%	157,78%
J1II nr. 4 ST. BOI LLOB.	86,89%	59,62%	33,09%	40,71%	44,62%	75,36%
J1II nr. 1 VILANOVA I G.	34,69%	40,00%	44,12%	62,64%	52,07%	31,22%
J1II nr. 2 VILANOVA I G.	26,21%	58,44%	57,69%	57,14%	72,03%	73,43%
J1II nr. 3 VILANOVA I G.	56,92%	24,77%	40,22%	40,87%	74,74%	78,26%
J1II nr. 4 VILANOVA I G.	43,37%	28,89%	25,47%	28,70%	20,28%	16,35%
J1II nr. 5 VILANOVA I G.	23,23%	39,13%	52,94%	34,75%	30,51%	55,46%
J1II nr. 6 VILANOVA I G.	37,50%	34,09%	53,25%	63,11%	86,67%	60,13%
J1I nr. 1 L'HOSPITALET LLOB.	45,45%	45,74%	39,81%	38,79%	36,87%	38,61%
J1I nr. 2 L'HOSPITALET LLOB.	32,94%	28,95%	30,95%	33,76%	47,98%	33,00%
J1I nr. 3 L'HOSPITALET LLOB.	29,89%	23,26%	32,63%	54,30%	30,16%	32,74%
J1I nr. 4 L'HOSPITALET LLOB.	53,09%	49,38%	32,67%	46,98%	41,99%	38,76%
J1I nr. 5 L'HOSPITALET LLOB.	53,62%	12,12%	32,93%	31,10%	24,49%	28,97%
J1I nr. 6 L'HOSPITALET LLOB.	24,36%	23,94%	27,27%	28,85%	30,56%	32,97%
J1II nr. 1 STA. COLOMA GRAM.	56,16%	35,80%	72,13%	68,06%	108,86%	47,27%
J1II nr. 2 STA. COLOMA GRAM.	33,78%	32,14%	20,69%	33,77%	20,62%	32,05%
J1II nr. 3 STA. COLOMA GRAM.	31,25%	18,03%	22,37%	32,93%	23,71%	115,94%
J1II nr. 4 STA. COLOMA GRAM.	23,61%	30,00%	46,77%	27,91%	21,21%	23,23%
J1II nr. 5 STA. COLOMA GRAM.	45,31%	15,00%	14,08%	16,85%	25,24%	21,21%
J1II nr. 6 STA. COLOMA GRAM.	44,29%	42,11%	34,88%	41,67%	24,27%	32,65%
J1II nr. 1 CORNELLA LLOB.	25,00%	46,67%	77,46%	18,32%	31,91%	36,00%
J1II nr. 2 CORNELLA LLOB.	43,04%	43,48%	50,00%	48,91%	44,63%	29,86%
J1II nr. 3 CORNELLA LLOB.	22,22%	37,50%	44,29%	30,00%	29,70%	50,56%
J1II nr. 4 CORNELLA LLOB.	50,00%	26,76%	27,40%	37,63%	57,32%	45,71%
J1II nr. 1 GAVA	29,08%	29,94%	22,29%	43,33%	52,54%	45,77%
J1II nr. 2 GAVA	61,33%	29,69%	56,20%	62,79%	49,40%	50,88%
J1II nr. 3 GAVA	53,03%	48,72%	46,24%	55,48%	43,29%	37,23%
J1II nr. 4 GAVA	51,22%	59,85%	57,41%	52,00%	48,45%	42,04%
J1II nr. 5 GAVA	63,46%	55,40%	78,68%	31,88%	28,14%	30,00%
J1II nr. 6 GAVA				42,34%	40,48%	25,00%
J1II nr. 7 GAVA						35,00%
J1II nr. 1 EL PRAT LLOB.	32,22%	17,74%	29,69%	25,58%	29,09%	32,35%
J1II nr. 2 EL PRAT LLOB.	22,22%	10,94%	51,35%	23,08%	28,95%	26,92%
J1II nr. 3 EL PRAT LLOB.	37,82%	56,96%	72,00%	45,00%	33,33%	20,27%
J1II nr. 4 EL PRAT LLOB.	152,38%	52,38%	73,44%	84,62%	26,47%	30,14%
J1II nr. 5 EL PRAT LLOB.					25,35%	7,61%

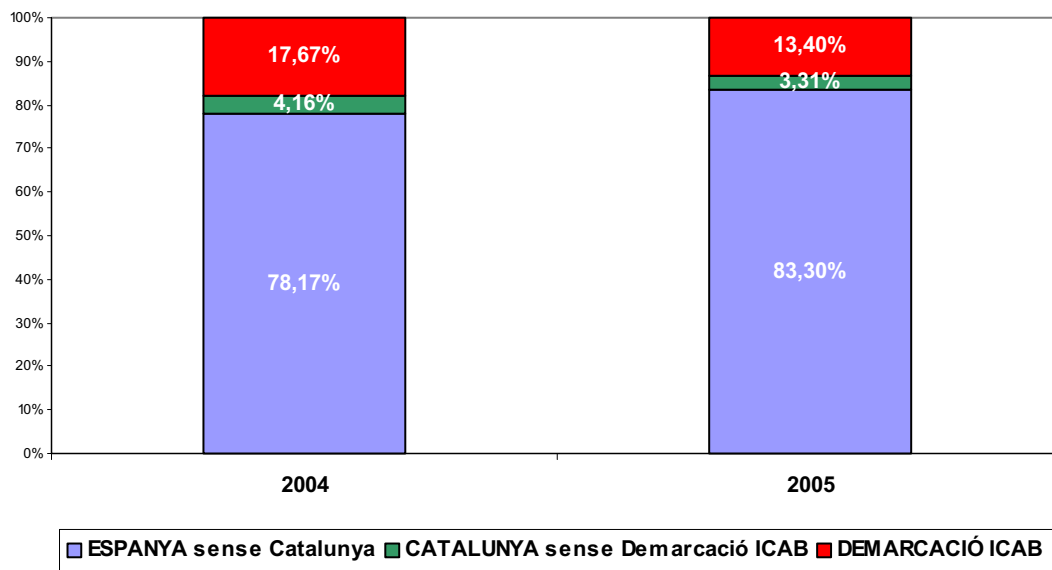
Jurisdicció mercantil

Catalunya també destaca per la consolidació dels seus jutjats mercantils. Les xifres en aquesta jurisdicció mercantil comencen a ser significatives. A l'any 2005, hi havia a Catalunya 7 jutjats mercantils (4 al partit judicial de Barcelona). Els jutjats mercantils van entrar en funcionament l' 1 de setembre del 2004, amb la voluntat de descongestionar els jutjats de primera instància. La distribució d'aquests jutjats per comunitat autònoma es va fer seguint el criteri de la litigiositat en aquesta matèria i s'ocupen principalment de la tramitació dels concursos de creditors, és a dir, dels expedients d'insolvència d'empresaris i particulars. A més dels assumptes concursals i els referits a la propietat intel·lectual i industrial. En el transcurs de l'any 2006, s'ha inaugurat el cinquè jutjat mercantil a la ciutat de Barcelona pe fer front a la saturació que ja pateixen aquests jutjats a la nostra comunitat.

Assumptes ingressats

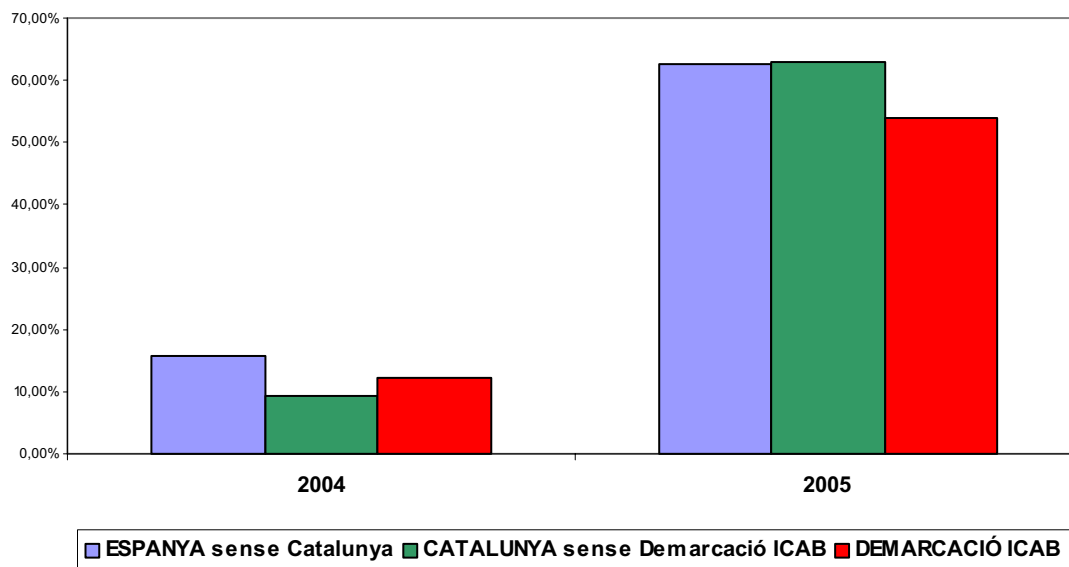
Durant 2005, a Catalunya es varen ingressar 3.197 assumptes. Després de Madrid, som la comunitat autònoma amb un major volum d'assumptes en el jutjats mercantils (75% més d'assumptes). Comparativament amb d'altres comunitats autònomes som la comunitat amb major volum d'assumptes ingressats, i, per tant, també tenim la taxa de congestió més alta (2.01). En els jutjats mercantils, 1 any més tard de la seva entrada en funcionament ja es detecten situacions de saturació produïda, segons ens indica les taxes, per una capacitat resolutiva per sota de la situació d'equilibri (1). Caldria fer un estudi pormenoritzat de les peculiaritats dels processos mercantils i del funcionament d'aquest jutjats (durada mitjana procediments, temps de resposta en mesos) per fer-nos una idea de les causes de la temuda congestió judicial. Aquestes dades encara no estan disponibles, a la vista del poc temps d'estudi que es pot realitzar; tot i així farem un esforç per visualitzar gràficament aquest àmbit concret.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPTESS INGRESSATS JUTJATS DEL MERCANTIL

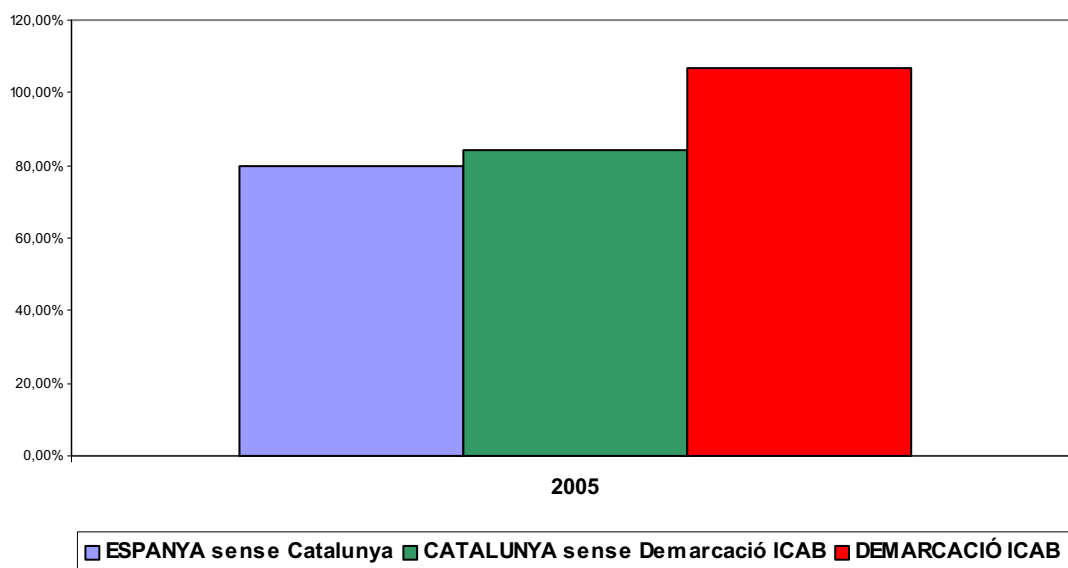
Taxa de Resolució

TAXES DE RESOLUCIÓ COMPARADES. JUTJATS DEL MERCANTIL

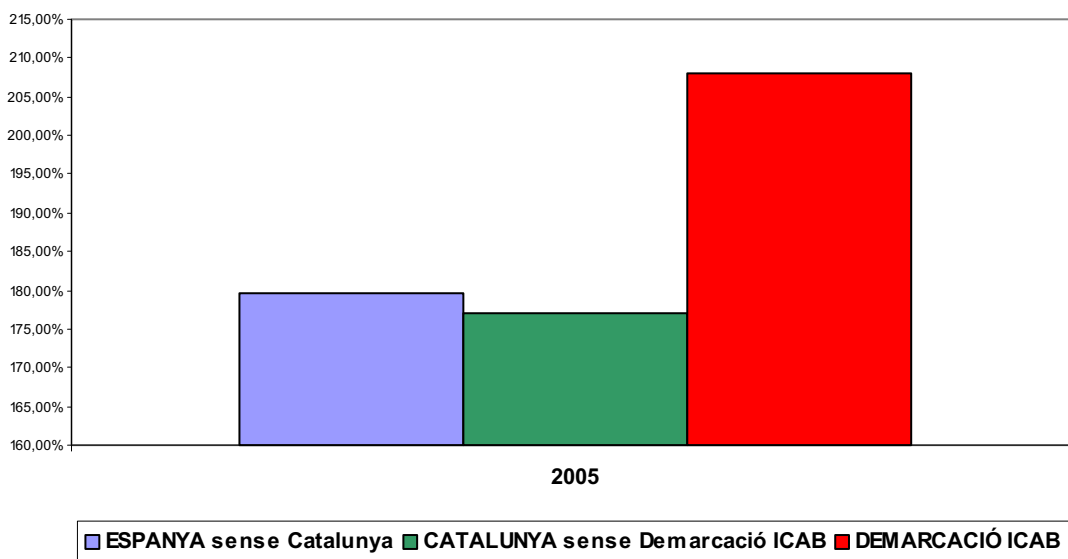
Taxa de Pendència

TAXES DE PENDÈNCIA COMPARADES. JUTJATS DEL MERCANTIL

Taxa de Congestió

TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES. JUTJATS DEL MERCANTIL

El comentari generalitzat de totes aquestes gràfiques, ens mostra una situació molt preocupant, sobretot pel que fa a la nostra demarcació.

No es pot oblidar que la posada en funcionament dels Jutjats mercantils va suposar un repte per l'advocacia barcelonina de gran tradició mercantilista.

No pot oblidar-se que un dels antecedents de l'actual Llei Concursal va ser la tasca realitzada pel Col·legi d'Advocats de Barcelona ja que als anys cinquanta va promoure una comissió específica en matèria concursal que va arribar a elaborar una proposta d'avantprojecte de reforma concursal que ha estat considerada per la doctrina com un antecedent directe de l'actual text legislatiu. I van ser advocats de l'ICAB els autors dels primers i excel·lents treballs en matèria de Dret concursal.

Des d'un primer moment, es va constatar que el nombre de jutjats mercantils creat a Barcelona (quatre) era insuficient per la litigiositat mercantil generada a la província.

El repte de concentrar en només quatre jutjats tots els procediments concursals, societaris, de protecció de la propietat industrial i intel·lectual, conflictes de transport, de dret marítim i de defensa de la competència estatal i europea generava molts problemes, sobre tot si es tenia en compte que un important percentatge d'assumpes es generava a les ciutats de la perifèria de Barcelona, el denominat cinturó industrial.

Les estadístiques d'aquests dos primers anys són concloents i es pot afirmar que la ràtio de jutjat/assumpte són sensiblement superiors (entre un 20 i un 30%) a la de la resta de jutjats mercantils d'Espanya, inclosa Madrid que ja va iniciar-se amb dos jutjats més que Barcelona i que en el curt espai d'un any va incrementar la seva planta judicial en dos jutjats més.

Els Magistrats del mercantil consideraven que el nombre de concursos que raonablement podia suportar un jutjat no podia superar la xifra de 40 anuals i que el nombre de procediments no concursals no havia de superar els 350 per any. La realitat ha estat que cada jutjat de Barcelona suporta més de 600 assumptes i que tenen la taxa de pendència més alta de totes les jurisdiccions i de tots els Jutjats Mercantils de l'Estat espanyol, el que va determinar que en pocs mesos es parlés de col·lapse als Jutjats.

L'ICAB per mitjà dels seus òrgans de govern i sobretot per la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia va encapçalar una campanya institucional que ha donat co a resultat la creació d'un Jutjat del Mercantil

més a Barcelona, el número 5 que va entrar en funcionament al juliol de 2006, i la reconversió d'un jutjat de primera instància en mercantil, el número 6 que va entrar en funcionament el 2 de gener de 2007 (Reial decret 963/2006, d'1 de setembre)

Malgrat tot, el nombre de jutjats és insuficient si es vol disposar d'una justícia mercantil eficaç, de qualitat i amb uns terminis de tramitació i resolució raonables; el que va suposar que tant la sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia com la jutge degana dels jutjats de Barcelona varen demanar el mes de desembre 2005 la creació de tres nous jutjats mercantils per atendre a les necessitats d'aquesta jurisdicció.

Cal a més tenir en compte que els problemes de la justícia mercantil no només afecten al nombre de jutjats i magistrats, sinó també a la consolidació d'oficines judicials capaces d'afrontar procediments complexes. Sorprèn que l'esforç d'especialització dels jutges mercantils no s'hagi vist complementat amb la especialització de la resta de funcionaris.

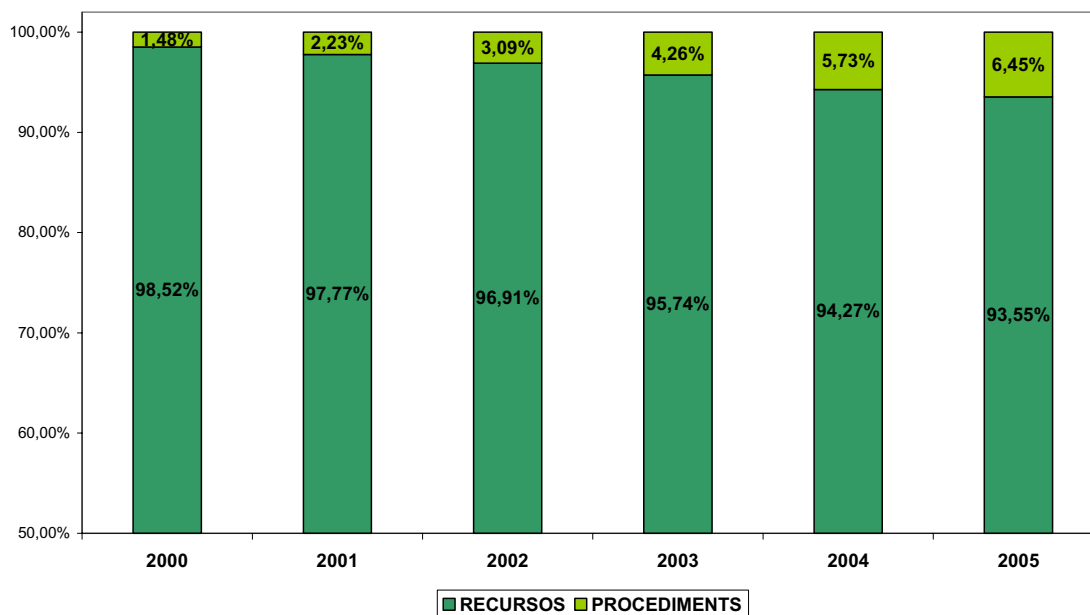
L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL

La situació de l'Audiència provincial, en termes generals, difereix de la situació dels òrgans unipersonals, amb resultats en taxes millors, en termes generals que la resta d'àmbits dins d'aquesta jurisdicció.

Cal però tenir en compte que els nivells d'assumptes coneguts per les Audiències suposa tant el procediments en única instància com les apel·lacions contra les resolucions dictades en primera instància.

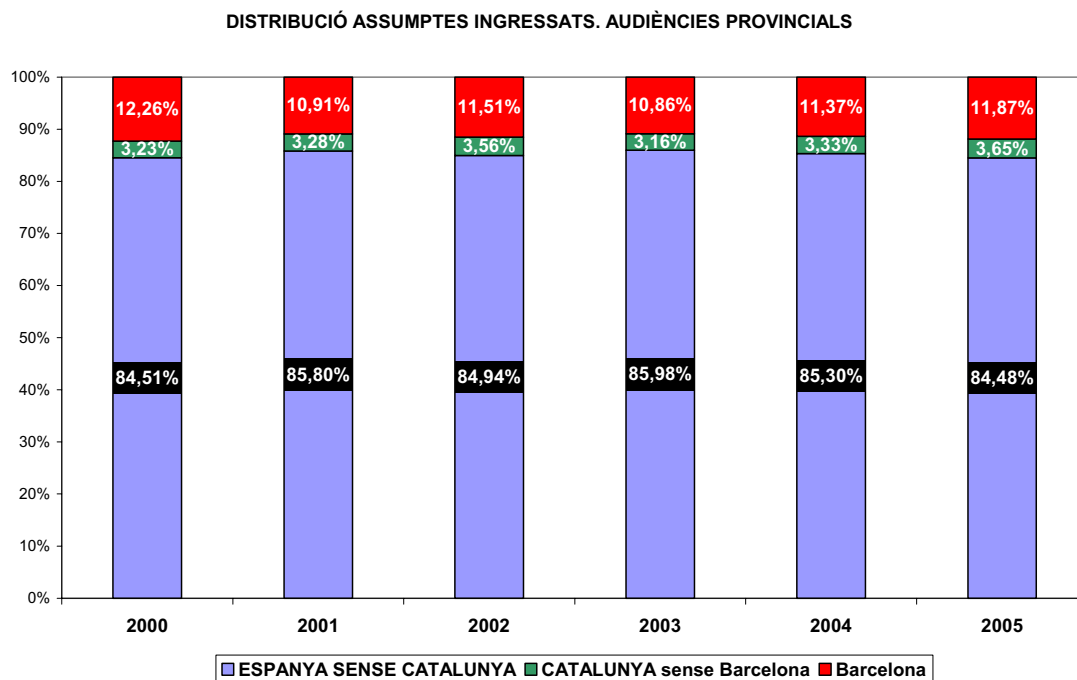
En aquest sentit, el descens visible d'assumptes és degut fonamentalment al comportament de les apel·lacions civils que han passat de suposar més d'un 98% de la totalitat dels assumptes a un 93,55%.

DISTRIBUCIÓ DELS ASSUMPTE CONEGUTS PER LES AUDIÈNCIES. CATALUNYA

Assumpes ingressats

En els darrers sis anys, en el període comprés entre l'any 2000 i el 2005, ambdós inclosos, a Espanya s'han ingressat un total de 602.544 assumptes, i a Catalunya 89.544 el que suposa que la comunitat catalana suporta el 14,80% dels assumptes ingressats del volum total d'ingressats de l'Estat Espanyol.

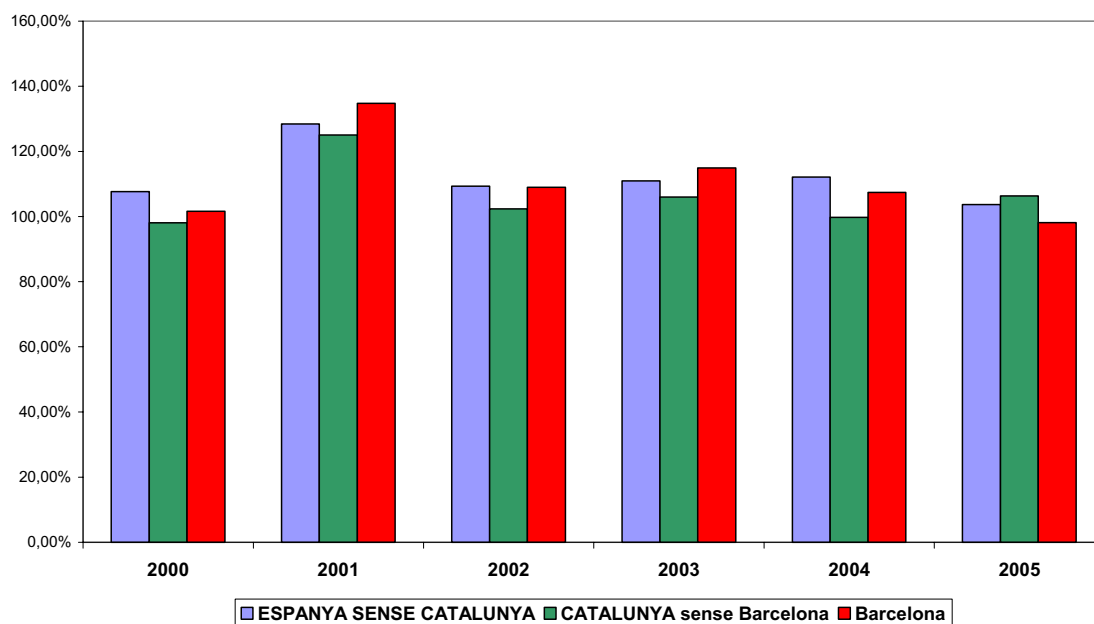
Capacitat resolutòria

La capacitat resolutòria de les Seccions Civils, és pràcticament estable en els darrers anys sent d'un 106,58 % l'any 2000 i d'un 103,12 l'any 2005, sent la mitjana d'un 111,69%

A Catalunya l'estabilitat és més palesa doncs presenta gairebé els mateixos resultats l'any 2000 (100,86%) que l'any 2005 (100,07%) sent el resultat mitjà de 109,90 % el que suposa un 1,79 % menys que la mitjana espanyola.

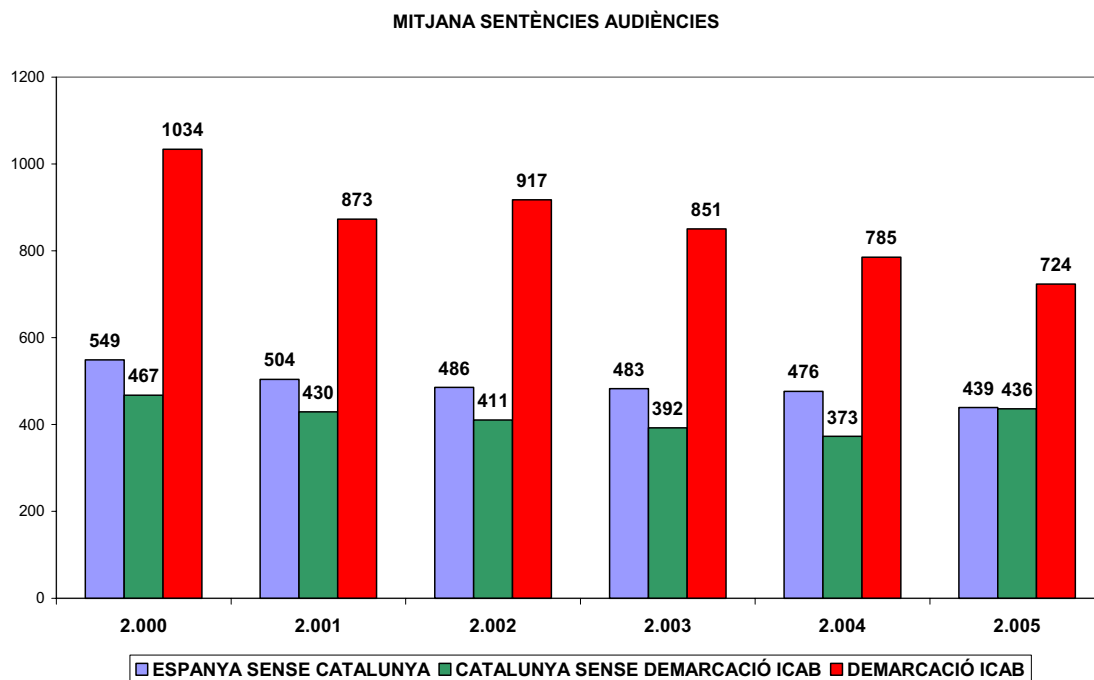
Per contra, l'Audiència de Barcelona ha perdut capacitat resolutòria, el que té com resultats trencar amb la tònica general, vist a la resta de jurisdiccions o àmbits d'estudi, de què els resultats dels Jutjats i Tribunals de la nostra demarcació acostumen a ser millors.

TAXES DE RESOLUCIÓ COMPARADES. AUDIÈNCIES PROVINCIALS.

Sentències

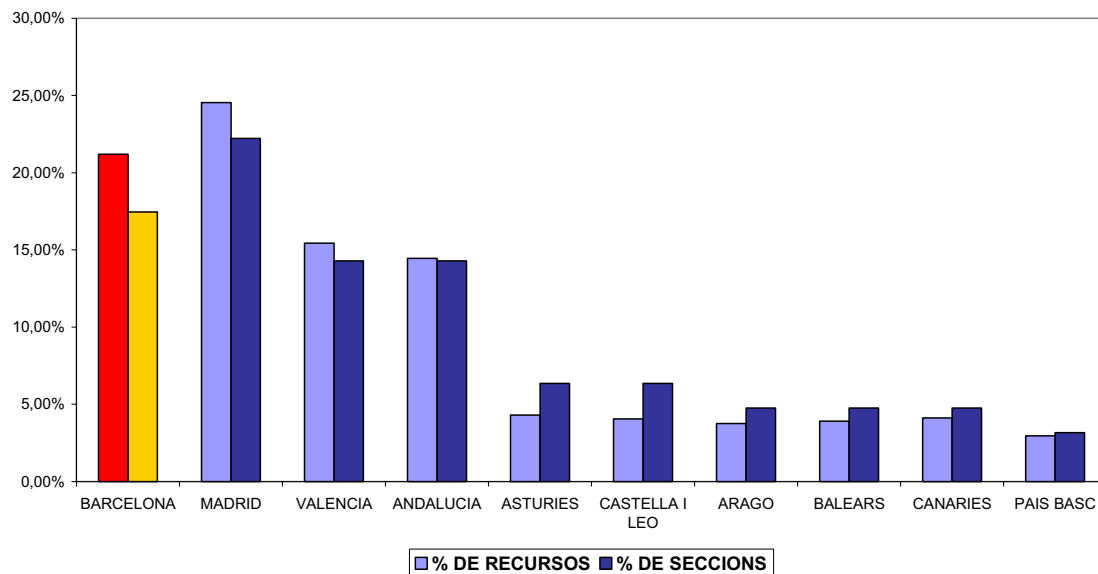
La capacitat resolutòria vindrà donada en molt bona part, pel nombre de sentències que es dicten per cada òrgan judicial. En aquest sentit, una possible explicació de la pèrdua de capacitat resolutòria podria donar-se si observem l'alta taxa de sentències que les seccions de l'Audiència Provincial de Barcelona, dicta en relació a la resta d'Audiències de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol i que ens podrien indicar que, tenim una carència important de seccions.

Cal tenir en compte que del total de 63 seccions específiques per a temes civils existents a l'Estat espanyol l'any 2005, 11 corresponen a les de Barcelona, 14 a les de Madrid i 9 a les de València o Andalusia.

Si comparem aquest número amb el nombre de recursos que han conegut cadascuna de les Seccions específiques, veurem que la relació entre unes i d'altres suposa que Barcelona té un dèficit de seccions de més d'un 3 % per sobre del dèficit que podria presentar Madrid, amb un -2% aproximat. Castella-Lleó per contra seria la que presentaria una situació més folgada.

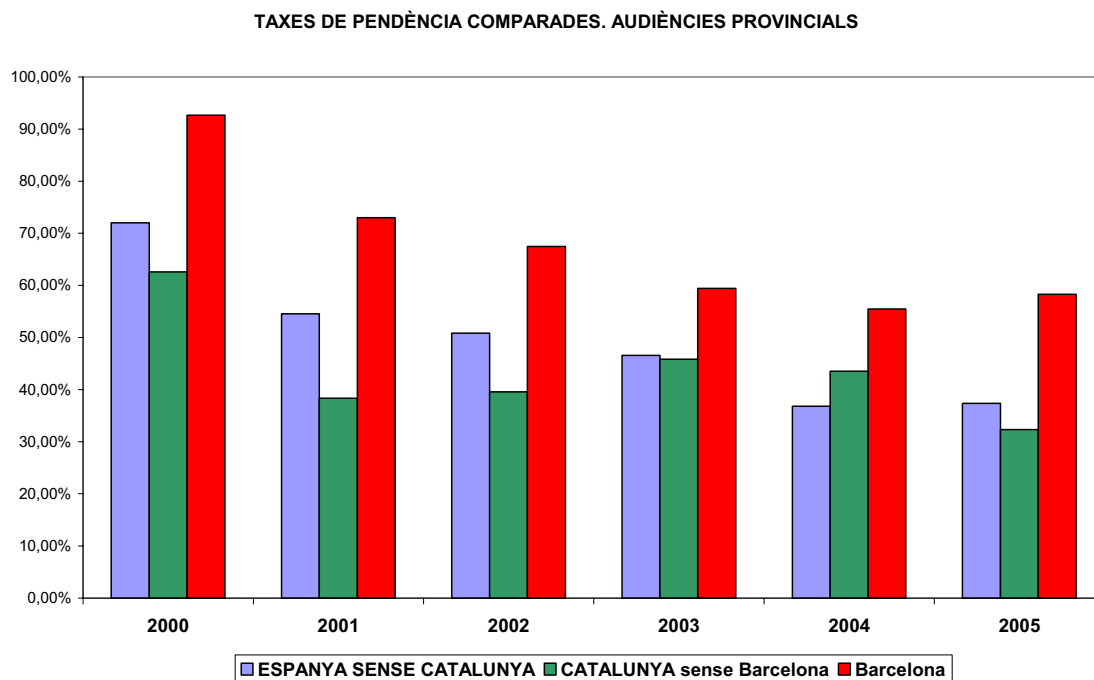
RELACIÓ ENTRE SECCIONS ESPECÍFIQUES I NOMBRE DE RECURSOS.
AUDIÈNCIES PROVINCIALS TEMES CIVILS
2005

Taxa de Pendència

La taxa de pendència de les Seccions Civils de les Audiències ha sofert un important descens en els darrers sis anys, passant d'una taxa de pendència de 74,14% a l'any 2000 a una taxa de pendència de 39,55% l'any 2005, sent la mitja d'aquest darrers sis anys d'un 51,54%

Catalunya i la Demarcació ICAB també han millorat aquesta taxa de pendència però tenen ambdues resultats pitjors, en correlació amb el que s'ha comentat abans respecte la taxa de resolució.

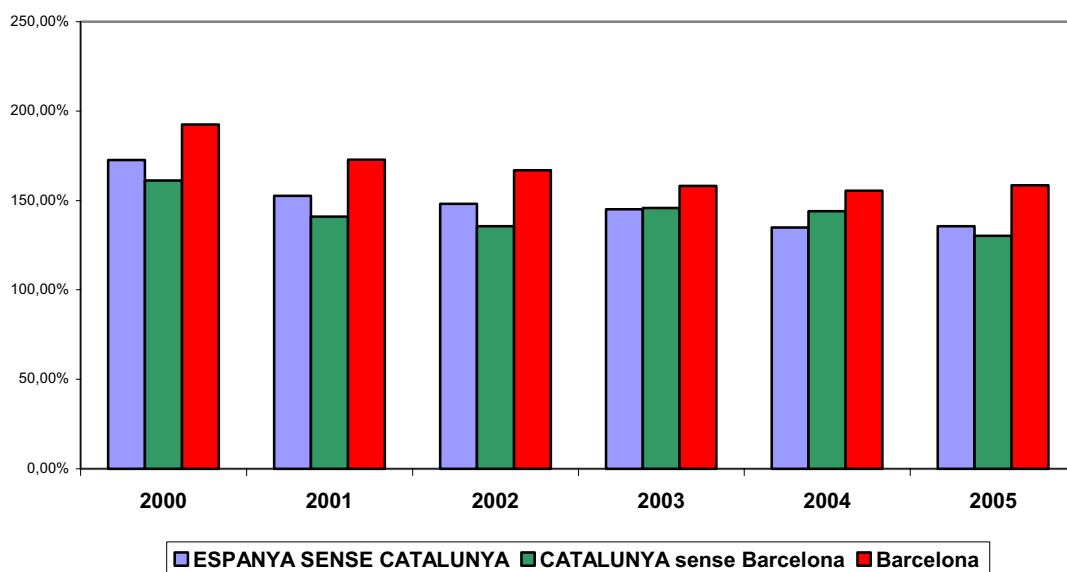

Possiblement ha col·laborat en aquests resultats el fet que la nova regulació de la Llei d'Enjudiciament Civil, que suposa que la formalització i tramitació del Recurs d'Apel·lació es realitzi de forma escrita, en general sense vista, permeti una major capacitat en temps pels ponents per la resolució dels expedients.

Taxa de Congestió

En correspondència les Taxes de Congestió també han tingut una tendència a la millora com es desprèn de la següent gràfica:

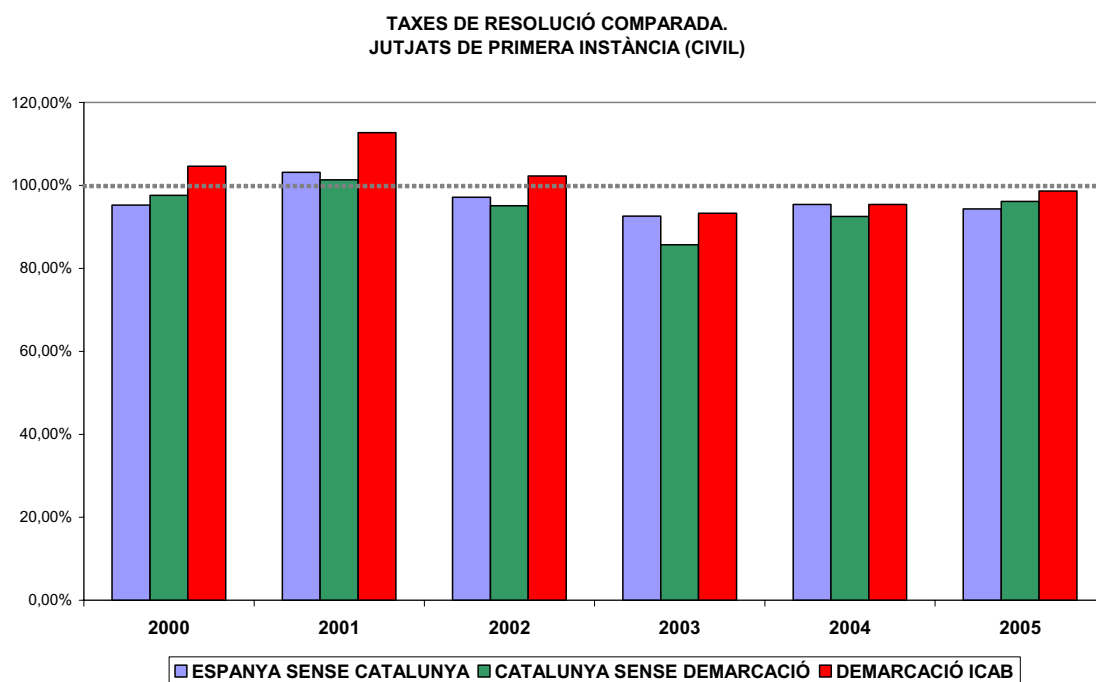
TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Els Jutjats de Primera Instància

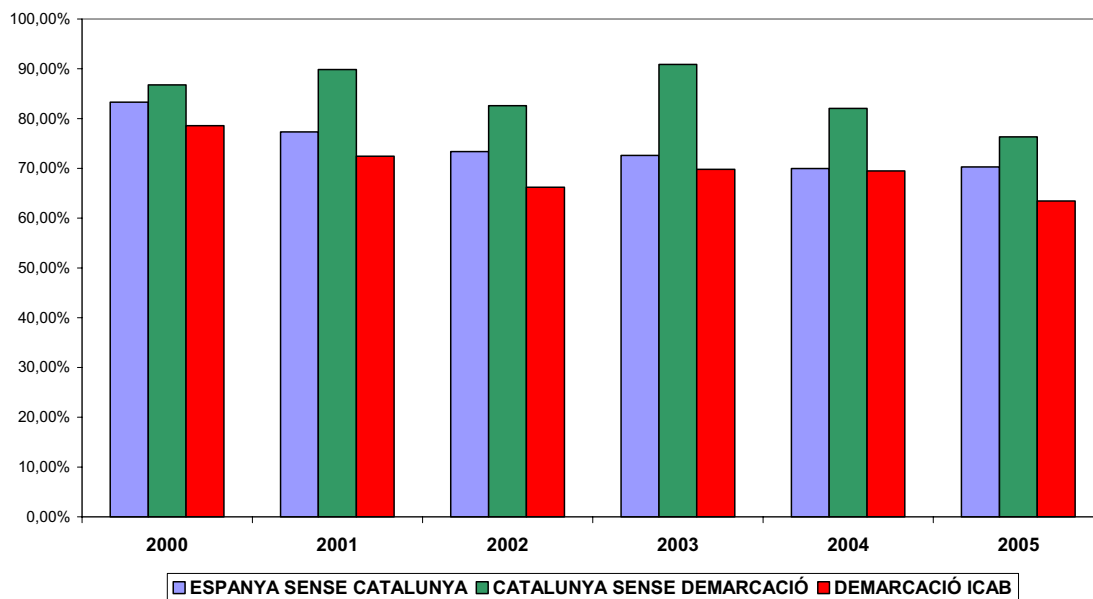
Pel que fa als Jutjats de Primera Instància, cal tenir en compte que representen més del 70% dels assumptes totals de la jurisdicció civil, de tal manera que els resultats generals que hem comentat a la primera part d'aquest capítol és extensible a l'anàlisi concreta d'aquest àmbit.

Així la taxa de resolució ha disminuït en els últims anys situant-se per sota del raonable punt d'equilibri, malgrat que els Jutjats de la Demarcació de l'ICAB presenten millors resultats.

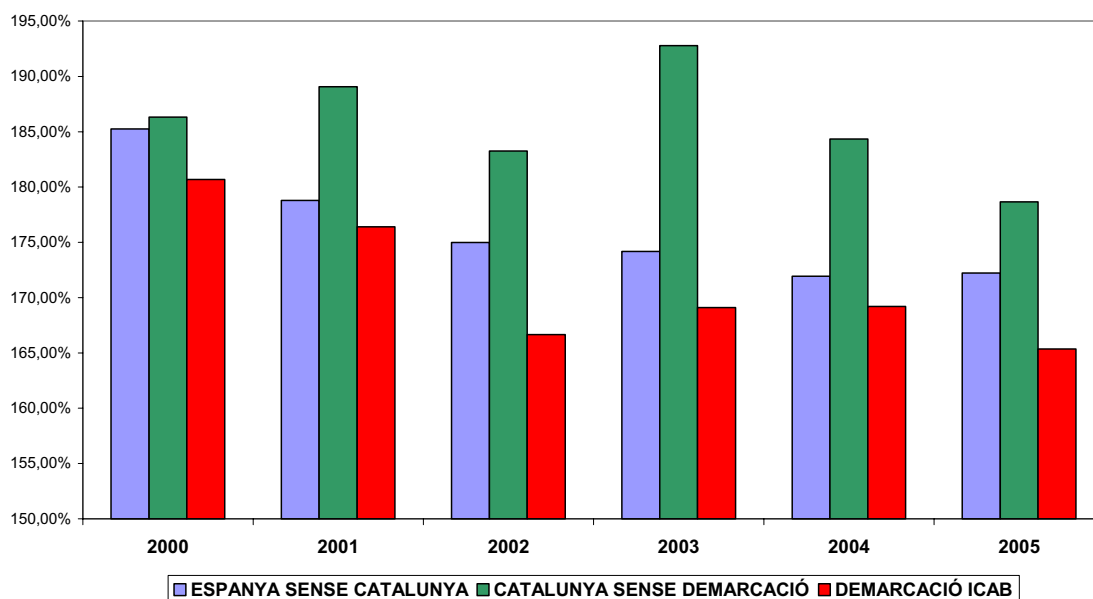

Pel que fa a la resta d'indicadors, observem com Catalunya presenta uns resultats bastant negatius, mentre que la Demarcació de l'ICAB en relació a la mitjana espanyola i catalana presenta millors taxes.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA.
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (CIVIL)

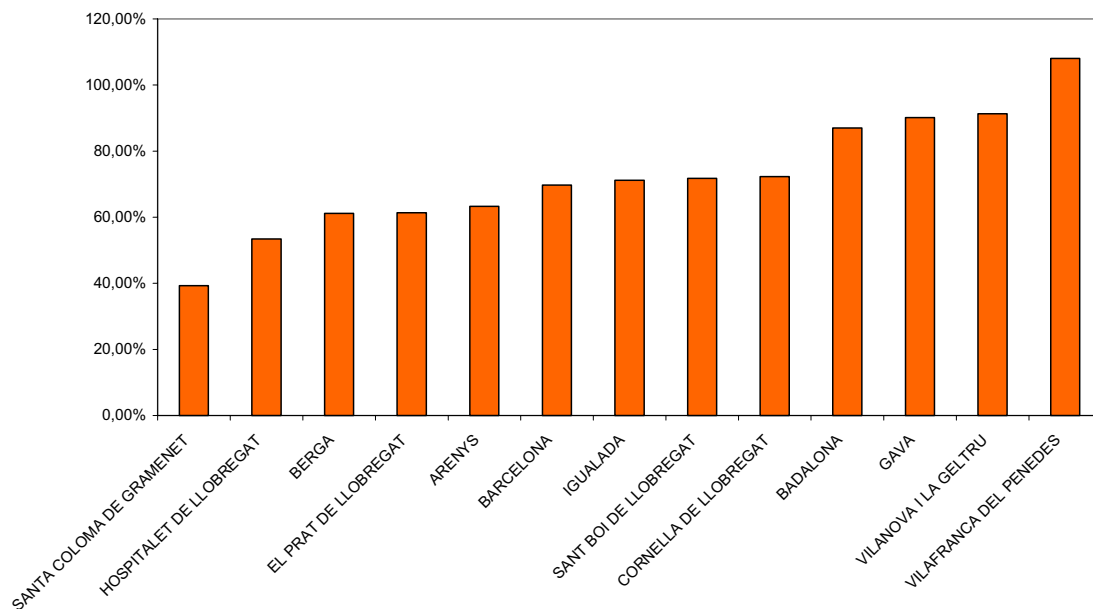
TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (CIVIL)

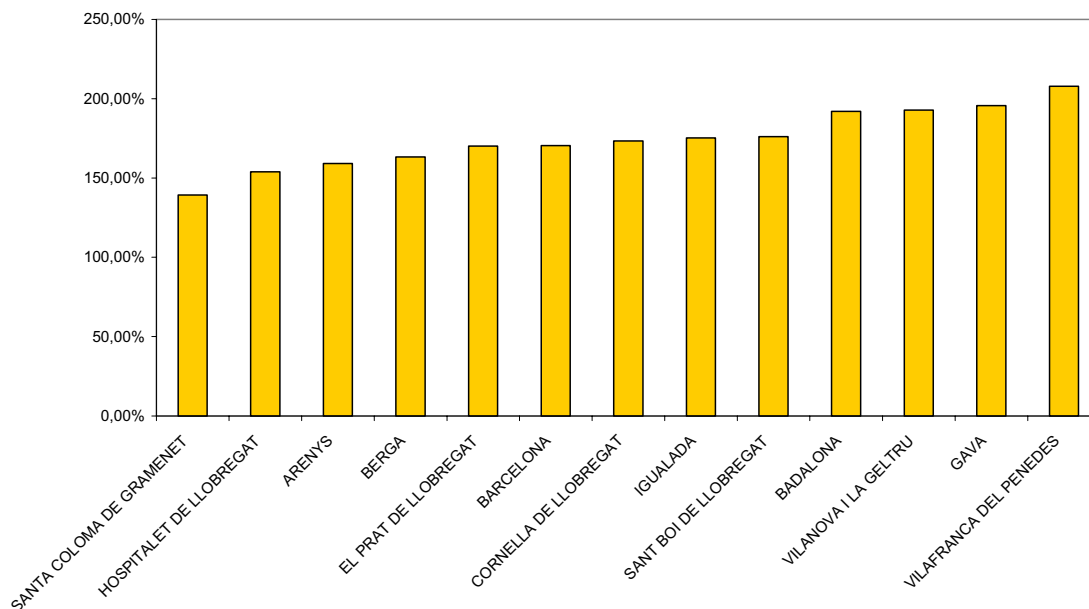
Tot i així cal tenir en compte que no és la mateixa situació la que es pot observar als Jutjats de Primera Instància de Barcelona amb els de la resta de partits judicials de la nostra Demarcació.

Efectivament, si analitzem la taxa de pendència i de congestió, observarem com partits judicials com Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú i Gavà, tenen resultats molt més preocupants que d'altres partits judicials.

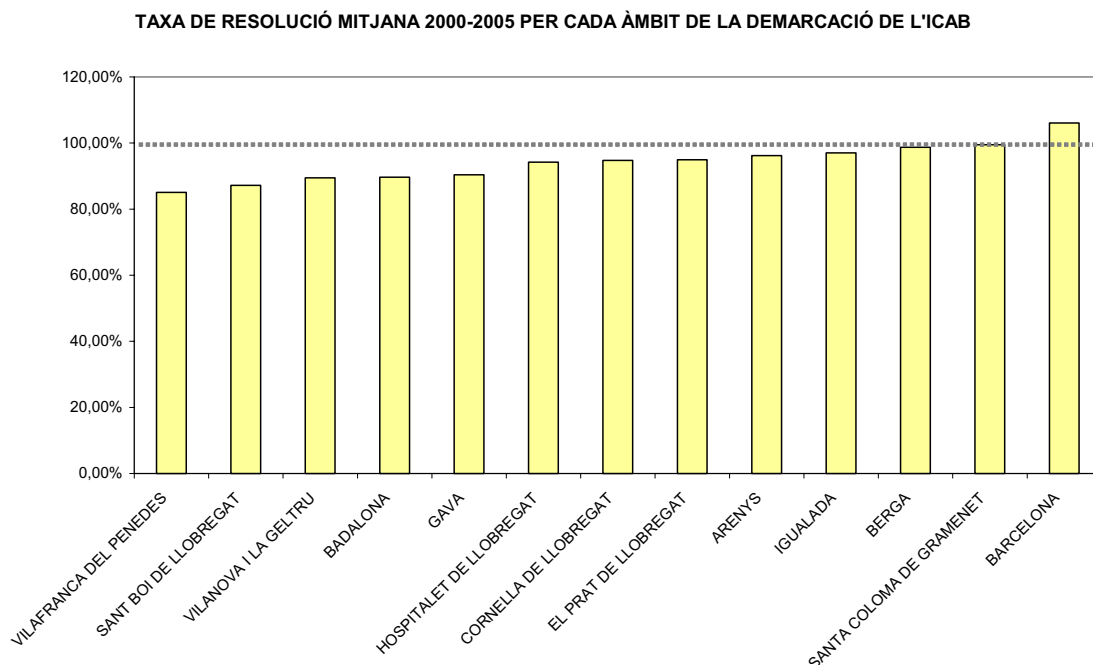
TAXA DE PENDÈNCIA MITJANA 2000-2005 PER ÀMBITS DE LA DEMARCACIÓ DE L'ICAB

TAXES DE CONGESTIÓ MITJANA 2000-2005 PER CADA ÀMBIT DE LA DEMARCACIÓ DE L'ICAB

Mentre que pel que fa a la Taxa de resolució, només Barcelona hauria mantingut una mitjana per sobre del punt d'equilibri al llarg d'aquests sis anys.

L'anàlisi de cadascun dels Jutjats el podem veure tot seguit:

Taxa de pendència jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE MAR	59,82%	52,19%	42,24%	35,11%	40,96%	38,05%
J1II nr. 2 ARENYS DE MAR	55,13%	50,95%	62,50%	81,00%	80,97%	61,38%
J1II nr. 3 ARENYS DE MAR	64,41%	47,64%	60,00%	87,65%	122,95%	107,89%
J1II nr. 4 ARENYS DE MAR	84,18%	54,22%	34,98%	74,92%	69,35%	62,70%
J1II nr. 5 ARENYS DE MAR	43,33%	39,08%	57,85%	105,49%	113,19%	109,80%
J1II nr. 6 ARENYS DE MAR	41,90%	57,29%	51,71%	53,24%	59,16%	50,17%
J1II nr. 1 IGUALADA	49,30%	43,42%	63,83%	67,09%	46,06%	48,09%
J1II nr. 2 IGUALADA	97,94%	90,08%	68,36%	76,23%	66,67%	49,24%
J1II nr. 3 IGUALADA	125,08%	220,51%	45,11%	64,41%	57,58%	100,52%
J1II nr. 4 IGUALADA				96,19%	36,80%	34,40%
J1II nr. 1 BERGA	92,08%	56,92%	59,35%	71,43%	90,83%	59,26%
J1II nr. 2 BERGA	73,31%	52,34%	65,17%	51,76%	35,91%	38,15%
J1II nr. 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	98,78%	107,00%	85,05%	80,34%	86,15%	83,60%
J1II nr. 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	89,87%	122,13%	126,04%	123,68%	149,07%	142,73%

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

JIII nr. 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	27,45%	119,91%	174,55%	100,99%	122,86%	156,04%
JII nr. 1 BADALONA	101,64%	125,41%	61,11%	80,79%	75,13%	67,34%
JII nr. 2 BADALONA	163,48%	100,63%	77,71%	134,79%	121,13%	86,23%
JII nr. 3 BADALONA	92,28%	85,46%	44,99%	49,91%	54,58%	53,29%
JII nr. 4 BADALONA	38,44%	38,66%	36,46%	66,83%	70,87%	91,22%
JII nr. 5 BADALONA	56,69%	96,23%	111,26%	122,43%	55,89%	56,09%
JII nr. 6 BADALONA	129,00%	114,29%	141,39%	279,92%	109,62%	84,33%
JII nr. 1 BARCELONA	90,14%	93,30%	92,85%	91,33%	59,59%	69,68%
JII nr. 2 BARCELONA	54,62%	80,45%	79,76%	123,14%	73,51%	52,61%
JII nr. 3 BARCELONA	99,60%	95,95%	88,58%	106,41%	127,88%	70,40%
JII nr. 4 BARCELONA	146,51%	162,12%	84,89%	104,78%	118,12%	57,19%
JII nr. 5 BARCELONA	73,61%	70,10%	77,23%	77,58%	82,86%	113,41%
JII nr. 6 BARCELONA	101,73%	82,58%	82,23%	69,69%	68,40%	68,08%
JII nr. 7 BARCELONA	62,70%	72,05%	34,39%	69,97%	65,92%	45,84%
JII nr. 8 BARCELONA	110,18%	38,01%	54,81%	63,55%	60,62%	28,47%
JII nr. 9 BARCELONA	85,25%	88,39%	139,15%	137,58%	90,01%	101,20%
JII nr. 10 BARCELONA	75,70%	72,93%	49,50%	64,86%	72,90%	75,78%
JII nr. 11 BARCELONA	252,59%	151,48%	76,88%	97,34%	121,62%	95,20%
JII nr. 12 BARCELONA	93,01%	128,62%	91,35%	60,40%	61,92%	51,03%
JII nr. 13 BARCELONA	89,92%	121,48%	66,07%	76,49%	69,75%	64,19%
JII nr. 20 BARCELONA	71,57%	87,75%	92,45%	77,72%	97,83%	76,12%
JII nr. 21 BARCELONA	65,08%	68,19%	60,73%	71,02%	62,13%	56,61%
JII nr. 22 BARCELONA	75,03%	83,83%	78,38%	66,20%	64,08%	47,79%
JII nr. 23 BARCELONA	84,28%	69,72%	59,27%	70,63%	88,31%	76,96%
JII nr. 24 BARCELONA	251,58%	174,25%	40,72%	72,59%	56,73%	53,66%
JII nr. 25 BARCELONA	76,00%	92,46%	85,90%	112,48%	95,95%	79,81%
JII nr. 26 BARCELONA	77,14%	54,38%	35,88%	34,96%	56,13%	54,16%
JII nr. 27 BARCELONA	72,58%	79,92%	88,16%	37,30%	34,06%	29,58%
JII nr. 28 BARCELONA	48,44%	43,71%	44,03%	49,27%	75,21%	62,56%
JII nr. 29 BARCELONA	72,10%	67,00%	49,77%	47,63%	58,04%	56,93%
JII nr. 30 BARCELONA	89,41%	95,82%	87,87%	64,25%	73,07%	51,21%
JII nr. 31 BARCELONA	84,79%	49,50%	48,39%	60,16%	63,60%	67,74%
JII nr. 32 BARCELONA	103,69%	84,38%	114,46%	118,65%	90,57%	95,80%
JII nr. 33 BARCELONA	83,72%	72,53%	71,88%	68,59%	88,13%	72,29%
JII nr. 34 BARCELONA	161,32%	108,59%	105,92%	86,32%	97,36%	59,94%
JII nr. 35 BARCELONA	64,92%	85,86%	80,21%	91,75%	122,71%	69,15%
JII nr. 36 BARCELONA	130,52%	69,88%	63,89%	65,27%	90,26%	58,78%
JII nr. 37 BARCELONA	118,93%	112,96%	58,70%	64,58%	61,48%	47,87%
JII nr. 38 BARCELONA	81,58%	86,76%	93,53%	88,81%	98,36%	97,25%
JII nr. 39 BARCELONA	75,78%	78,62%	65,23%	74,24%	71,34%	60,13%
JII nr. 40 BARCELONA	31,57%	9,77%	14,36%	12,95%	13,88%	17,31%
JII nr. 41 BARCELONA	78,08%	92,73%	79,80%	103,41%	91,24%	71,86%
JII nr. 42 BARCELONA	84,33%	93,81%	76,09%	87,22%	68,09%	69,55%
JII nr. 43 BARCELONA	62,18%	75,44%	58,49%	41,61%	36,85%	49,37%
JII nr. 44 BARCELONA	99,38%	74,47%	60,99%	63,39%	61,69%	115,40%
JII nr. 46 BARCELONA	96,09%	93,24%	68,17%	88,48%	76,04%	56,69%
JII nr. 47 BARCELONA	107,95%	94,41%	49,34%	55,96%	53,47%	38,21%
JII nr. 48 BARCELONA	79,42%	85,71%	43,43%	67,36%	60,52%	56,14%
JII nr. 49 BARCELONA	93,32%	79,74%	47,60%	63,38%	60,12%	65,22%
JII nr. 50 BARCELONA	75,95%	86,11%	43,33%	59,79%	60,53%	63,71%
JII nr. 52 BARCELONA	56,24%	63,88%	53,30%	62,12%	33,26%	32,38%
JII nr. 53 BARCELONA	51,68%	57,43%	79,82%	69,12%	55,34%	49,27%

J1I nr. 54 BARCELONA	71,19%	56,72%	57,32%	65,29%	63,83%	66,09%
J1I nr. 55 BARCELONA	58,14%	62,76%	86,13%	73,23%	84,34%	102,32%
J1I nr. 56 BARCELONA	96,86%	46,00%	67,80%	69,96%	44,77%	35,45%
J1I nr. 57 BARCELONA	56,08%	60,72%	68,03%	43,03%	45,15%	35,46%
J1I nr. 58 BARCELONA	45,81%	36,98%	45,70%	48,54%	62,48%	71,47%
J1I nr. 59 BARCELONA	11,71%	16,21%	32,05%	18,91%	15,76%	17,07%
J1II nr. 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	87,83%	32,10%	32,94%	38,90%	42,00%	38,78%
J1II nr. 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	77,82%	20,08%	39,06%	48,66%	82,68%	85,25%
J1II nr. 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	131,16%	91,22%	80,94%	86,53%	86,69%	99,69%
J1II nr. 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	82,11%	110,34%	90,87%	99,83%	87,66%	145,31%
J1II nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU	44,95%	61,02%	88,98%	101,05%	130,10%	82,92%
J1II nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU	70,98%	96,80%	90,94%	118,96%	140,79%	103,96%
J1II nr. 3 VILANOVA I LA GELTRU	88,07%	78,57%	101,15%	113,43%	184,03%	100,26%
J1II nr. 4 VILANOVA I LA GELTRU	85,20%	79,18%	54,63%	83,83%	100,00%	52,52%
J1II nr. 5 VILANOVA I LA GELTRU	68,71%	73,91%	69,58%	84,87%	106,41%	100,28%
J1II nr. 6 VILANOVA I LA GELTRU	69,11%	70,45%	72,01%	85,52%	150,96%	122,10%
J1I nr. 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	50,90%	60,23%	69,57%	64,85%	67,21%	53,24%
J1I nr. 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	61,34%	49,12%	56,94%	56,37%	59,40%	40,92%
J1I nr. 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	32,58%	42,91%	41,95%	61,76%	40,06%	39,64%
J1I nr. 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	61,59%	42,14%	39,37%	60,67%	89,07%	87,48%
J1I nr. 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	64,31%	42,70%	52,84%	43,57%	47,01%	38,58%
J1I nr. 6 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	64,64%	50,00%	47,49%	57,03%	54,91%	50,50%
J1II nr. 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	68,91%	36,19%	55,98%	62,37%	43,81%	44,97%
J1II nr. 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	34,36%	28,67%	37,07%	28,57%	30,17%	41,67%
J1II nr. 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	31,12%	36,03%	65,74%	35,03%	29,61%	55,47%
J1II nr. 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	25,00%	36,74%	50,00%	23,18%	28,87%	37,46%
J1II nr. 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	46,18%	29,80%	36,43%	38,41%	37,01%	44,64%
J1II nr. 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	46,88%	44,40%	51,29%	28,18%	25,24%	31,53%
J1II nr. 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	68,26%	66,67%	94,98%	57,14%	50,58%	57,59%
J1II nr. 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	80,66%	108,47%	136,50%	110,66%	97,92%	71,08%
J1II nr. 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	42,27%	69,54%	83,74%	75,80%	74,36%	83,02%
J1II nr. 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	53,70%	62,43%	42,86%	57,50%	53,23%	71,88%
J1II nr. 1 GAVA	45,24%	69,71%	60,82%	78,42%	88,29%	95,14%
J1II nr. 2 GAVA	98,35%	68,68%	225,00%	201,63%	116,21%	138,04%
J1II nr. 3 GAVA	98,66%	41,55%	146,69%	135,16%	155,25%	43,63%
J1II nr. 4 GAVA	89,10%	75,37%	123,59%	55,17%	66,97%	68,51%
J1II nr. 5 GAVA	116,39%	56,22%	100,98%	55,03%	63,07%	46,14%
J1II nr. 6 GAVA				124,81%	83,98%	55,56%
J1II nr. 7 GAVA						297,78%
J1II nr. 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	84,58%	46,75%	71,34%	34,26%	49,70%	32,00%
J1II nr. 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	56,14%	106,21%	81,22%	85,84%	48,92%	86,31%
J1II nr. 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	51,79%	74,56%	132,68%	49,12%	37,45%	31,72%
J1II nr. 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	120,00%	61,45%	80,10%	62,75%	31,34%	19,31%
J1II nr. 5 EL PRAT DE LLOBREGAT					73,14%	28,41%

Taxa de congestió jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE MAR	159,82%	143,86%	142,24%	144,51%	138,56%	138,88%
J1II nr. 2 ARENYS DE MAR	155,13%	147,91%	160,48%	186,02%	187,22%	158,46%
J1II nr. 3 ARENYS DE MAR	164,41%	134,65%	158,75%	185,19%	222,54%	207,89%
J1II nr. 4 ARENYS DE MAR	184,18%	133,33%	134,98%	174,92%	185,12%	162,70%
J1II nr. 5 ARENYS DE MAR	143,33%	111,11%	157,02%	135,71%	213,19%	209,80%
J1II nr. 6 ARENYS DE MAR	141,90%	153,65%	144,87%	153,24%	159,16%	148,44%
J1II nr. 1 IGUALADA	149,30%	151,05%	166,87%	167,09%	146,06%	148,09%
J1II nr. 2 IGUALADA	197,94%	191,09%	196,33%	172,53%	166,67%	149,24%
J1II nr. 3 IGUALADA	225,08%	320,51%	222,13%	160,34%	157,58%	143,04%
J1II nr. 4 IGUALADA				196,19%	136,80%	134,40%
J1II nr. 1 BERGA	192,08%	156,92%	159,35%	171,43%	200,42%	174,75%
J1II nr. 2 BERGA	173,31%	156,17%	165,67%	152,11%	139,17%	134,39%
J1II nr. 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	198,78%	221,79%	185,05%	179,20%	185,13%	183,00%
J1II nr. 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	189,87%	222,13%	243,40%	265,04%	245,65%	218,18%
J1II nr. 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	127,45%	175,57%	274,55%	199,01%	222,86%	260,15%
J1I nr. 1 BADALONA	201,64%	231,68%	207,89%	180,79%	175,13%	166,91%
J1I nr. 2 BADALONA	263,48%	206,03%	190,00%	234,79%	221,13%	215,81%
J1I nr. 3 BADALONA	192,28%	245,37%	149,05%	149,91%	159,23%	153,29%
J1I nr. 4 BADALONA	138,44%	138,66%	136,46%	166,59%	171,06%	192,08%
J1I nr. 5 BADALONA	156,69%	143,40%	243,69%	222,43%	153,53%	157,08%
J1I nr. 6 BADALONA	228,57%	210,61%	247,54%	379,92%	261,15%	183,05%
J1I nr. 1 BARCELONA	190,14%	204,19%	192,85%	173,87%	155,33%	169,44%
J1I nr. 2 BARCELONA	154,62%	184,84%	179,76%	218,83%	182,23%	210,04%
J1I nr. 3 BARCELONA	199,60%	203,75%	188,58%	206,41%	224,75%	170,40%
J1I nr. 4 BARCELONA	246,51%	270,99%	184,89%	204,78%	218,12%	184,18%
J1I nr. 5 BARCELONA	219,33%	176,88%	177,23%	177,15%	175,90%	213,41%
J1I nr. 6 BARCELONA	201,73%	182,58%	182,23%	168,14%	165,01%	163,63%
J1I nr. 7 BARCELONA	162,70%	179,77%	134,39%	169,97%	165,92%	165,44%
J1I nr. 8 BARCELONA	210,18%	143,14%	140,51%	163,55%	160,62%	135,32%
J1I nr. 9 BARCELONA	186,25%	194,20%	239,15%	255,30%	221,59%	199,20%
J1I nr. 10 BARCELONA	175,70%	172,93%	124,14%	160,11%	163,48%	169,01%

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

JII nr. 11 BARCELONA	352,59%	259,21%	233,03%	197,34%	218,55%	193,19%
JII nr. 12 BARCELONA	193,01%	236,78%	183,65%	143,56%	137,23%	138,60%
JII nr. 13 BARCELONA	189,92%	230,16%	177,08%	176,49%	169,75%	164,19%
JII nr. 20 BARCELONA	171,57%	191,74%	189,27%	174,73%	197,70%	176,12%
JII nr. 21 BARCELONA	165,08%	159,82%	160,73%	171,02%	144,26%	156,61%
JII nr. 22 BARCELONA	175,03%	183,83%	178,38%	166,20%	164,08%	147,79%
JII nr. 23 BARCELONA	184,28%	178,13%	151,56%	170,63%	188,31%	172,05%
JII nr. 24 BARCELONA	351,58%	274,25%	171,54%	173,13%	175,47%	164,68%
JII nr. 25 BARCELONA	176,00%	192,46%	185,90%	212,48%	195,95%	191,88%
JII nr. 26 BARCELONA	177,14%	150,52%	135,88%	134,96%	156,13%	154,16%
JII nr. 27 BARCELONA	172,68%	179,92%	153,76%	137,30%	131,88%	129,36%
JII nr. 28 BARCELONA	148,44%	129,89%	138,41%	138,66%	175,21%	164,15%
JII nr. 29 BARCELONA	184,60%	167,63%	134,25%	143,82%	154,72%	149,27%
JII nr. 30 BARCELONA	189,41%	186,52%	184,67%	166,01%	172,34%	165,78%
JII nr. 31 BARCELONA	184,79%	179,03%	108,08%	158,70%	163,47%	163,66%
JII nr. 32 BARCELONA	194,69%	198,33%	214,46%	218,65%	190,57%	195,80%
JII nr. 33 BARCELONA	238,59%	193,25%	150,95%	167,31%	130,20%	174,46%
JII nr. 34 BARCELONA	261,32%	273,61%	205,92%	186,32%	195,85%	158,78%
JII nr. 35 BARCELONA	164,92%	187,50%	187,11%	181,15%	217,32%	169,15%
JII nr. 36 BARCELONA	230,52%	241,25%	163,89%	165,27%	177,94%	170,49%
JII nr. 37 BARCELONA	218,93%	220,47%	158,70%	168,67%	157,54%	147,87%
JII nr. 38 BARCELONA	181,58%	193,66%	186,32%	183,89%	194,82%	197,25%
JII nr. 39 BARCELONA	177,54%	187,14%	169,69%	172,79%	161,67%	155,60%
JII nr. 40 BARCELONA	131,57%	110,24%	114,29%	112,95%	113,88%	117,31%
JII nr. 41 BARCELONA	178,08%	192,73%	179,80%	203,41%	191,24%	169,59%
JII nr. 42 BARCELONA	184,33%	241,39%	175,94%	185,46%	200,00%	168,77%
JII nr. 43 BARCELONA	177,64%	175,91%	150,53%	141,61%	138,62%	145,05%
JII nr. 44 BARCELONA	198,39%	174,47%	160,99%	161,61%	154,60%	215,27%
JII nr. 46 BARCELONA	196,09%	197,97%	167,93%	188,08%	173,39%	156,69%
JII nr. 47 BARCELONA	207,95%	194,68%	149,34%	155,96%	150,74%	138,10%
JII nr. 48 BARCELONA	179,42%	184,64%	137,46%	167,36%	167,10%	156,14%
JII nr. 49 BARCELONA	193,32%	183,17%	139,02%	163,38%	160,12%	164,62%
JII nr. 50 BARCELONA	160,47%	189,77%	140,56%	157,79%	160,40%	162,98%

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

JII nr. 52 BARCELONA	156,24%	172,06%	143,48%	157,70%	138,51%	132,38%
JII nr. 53 BARCELONA	151,68%	157,43%	179,82%	168,57%	155,34%	149,27%
JII nr. 54 BARCELONA	171,19%	156,72%	157,32%	164,46%	162,45%	166,09%
JII nr. 55 BARCELONA	158,40%	162,76%	186,13%	173,23%	184,34%	202,32%
JII nr. 56 BARCELONA	196,86%	146,00%	163,33%	169,96%	144,77%	137,14%
JII nr. 57 BARCELONA	156,08%	160,72%	168,20%	142,55%	144,17%	135,35%
JII nr. 58 BARCELONA	145,81%	136,98%	145,70%	148,40%	162,48%	180,25%
JII nr. 59 BARCELONA	111,71%	118,06%	132,05%	118,91%	115,76%	117,07%
JIII nr. 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	188,26%	135,02%	132,94%	138,49%	142,00%	158,22%
JIII nr. 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	177,82%	127,48%	152,19%	148,38%	182,68%	185,13%
JIII nr. 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	231,16%	191,22%	196,28%	186,53%	186,55%	193,18%
JIII nr. 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	198,78%	210,34%	229,88%	199,83%	187,66%	239,63%
JIII nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU	144,95%	160,59%	176,77%	200,35%	229,76%	180,67%
JIII nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU	169,23%	196,80%	190,94%	218,59%	240,79%	203,52%
JIII nr. 3 VILANOVA I LA GELTRU	185,19%	166,07%	201,15%	234,70%	284,03%	238,27%
JIII nr. 4 VILANOVA I LA GELTRU	185,20%	179,18%	154,63%	209,77%	200,00%	152,52%
JIII nr. 5 VILANOVA I LA GELTRU	153,80%	177,47%	167,13%	184,21%	232,03%	200,28%
JIII nr. 6 VILANOVA I LA GELTRU	169,11%	170,45%	172,39%	185,52%	250,57%	222,10%
JII nr. 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	150,90%	165,15%	169,57%	164,85%	167,21%	156,22%
JII nr. 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	161,34%	149,12%	156,94%	156,18%	159,40%	140,92%
JII nr. 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	132,58%	142,91%	141,95%	161,05%	142,17%	138,18%
JII nr. 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	161,59%	142,14%	139,37%	160,67%	189,66%	187,48%
JII nr. 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	164,68%	152,67%	152,84%	143,38%	141,17%	137,45%
JII nr. 6 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	164,64%	150,00%	147,49%	157,03%	154,91%	156,06%
JIII nr. 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	168,91%	140,95%	155,98%	162,37%	152,27%	144,97%
JIII nr. 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	134,36%	128,67%	137,07%	128,57%	127,30%	141,67%
JIII nr. 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	131,12%	136,03%	165,74%	136,23%	129,31%	156,25%
JIII nr. 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	125,00%	136,74%	150,00%	123,18%	115,75%	137,46%
JIII nr. 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	146,18%	131,13%	136,43%	138,41%	137,01%	144,64%
JIII nr. 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	146,88%	144,40%	151,29%	128,18%	125,24%	131,53%
JIII nr. 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	168,26%	138,33%	194,98%	157,14%	150,29%	161,60%
JIII nr. 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	202,36%	213,56%	236,50%	246,31%	197,92%	171,08%
JIII nr. 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	141,92%	169,54%	183,74%	173,67%	172,44%	183,02%

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

J1II nr. 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	167,41%	162,43%	142,86%	148,93%	153,23%	171,88%
J1II nr. 1 GAVA	145,24%	144,50%	177,64%	178,42%	188,29%	195,14%
J1II nr. 2 GAVA	197,87%	171,06%	325,00%	300,65%	284,89%	236,68%
J1II nr. 3 GAVA	198,92%	140,56%	243,97%	232,85%	254,42%	198,84%
J1II nr. 4 GAVA	189,10%	175,67%	223,59%	172,18%	166,97%	164,04%
J1II nr. 5 GAVA	294,12%	156,22%	199,02%	147,74%	162,59%	152,32%
J1II nr. 6 GAVA				224,81%	183,98%	155,56%
J1II nr. 7 GAVA						397,78%
J1II nr. 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	184,58%	198,82%	168,90%	137,05%	146,11%	140,89%
J1II nr. 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	210,09%	206,21%	184,51%	185,41%	161,90%	211,31%
J1II nr. 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	185,26%	172,78%	223,53%	149,12%	135,46%	132,09%
J1II nr. 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	220,00%	161,45%	179,06%	161,18%	163,13%	115,83%
J1II nr. 5 EL PRAT DE LLOBREGAT					173,14%	131,44%

Taxa de resolució jutjat a jutjat (demarcació ICAB)

JUTJAT	2.000	2.001	2.002	2.003	2.004	2.005
J1II nr. 1 ARENYS DE MAR	94,92%	109,09%	100,73%	93,00%	91,93%	93,58%
J1II nr. 2 ARENYS DE MAR	102,18%	98,50%	93,94%	76,86%	81,29%	101,05%
J1II nr. 3 ARENYS DE MAR	95,93%	122,71%	92,31%	79,41%	73,49%	88,30%
J1II nr. 4 ARENYS DE MAR	84,48%	129,02%	110,58%	71,95%	83,79%	92,26%
J1II nr. 5 ARENYS DE MAR	120,00%	138,10%	87,05%	102,82%	92,86%	94,09%
J1II nr. 6 ARENYS DE MAR	93,75%	88,48%	102,18%	89,33%	89,04%	124,57%
J1II nr. 1 IGUALADA	116,08%	107,04%	85,68%	99,37%	104,75%	101,03%
J1II nr. 2 IGUALADA	97,25%	107,08%	103,81%	102,21%	98,20%	105,95%
J1II nr. 3 IGUALADA	81,49%	65,22%	101,46%	93,35%	100,00%	106,30%
J1II nr. 4 IGUALADA			0,00%	51,60%	116,91%	101,24%
J1II nr. 1 BERGA	80,81%	128,43%	108,63%	84,70%	77,17%	98,67%
J1II nr. 2 BERGA	89,96%	120,51%	95,71%	94,35%	104,66%	100,58%
J1II nr. 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	79,03%	85,38%	100,63%	98,60%	88,64%	86,36%
J1II nr. 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	94,15%	83,85%	76,37%	71,70%	69,70%	91,67%
J1II nr. 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	113,23%	73,42%	64,00%	97,59%	83,26%	74,38%
J1I nr. 1 BADALONA	116,99%	99,67%	103,32%	74,26%	87,70%	97,62%
J1I nr. 2 BADALONA	67,25%	116,24%	100,57%	60,72%	81,66%	86,70%
J1I nr. 3 BADALONA	91,27%	89,37%	103,65%	82,89%	89,17%	93,10%
J1I nr. 4 BADALONA	97,03%	104,85%	95,68%	70,84%	83,44%	79,16%
J1I nr. 5 BADALONA	88,75%	119,91%	77,62%	61,12%	119,75%	103,52%
J1I nr. 6 BADALONA	76,49%	107,93%	75,31%	40,60%	82,15%	98,18%
J1I nr. 1 BARCELONA	107,85%	116,05%	104,90%	103,93%	120,70%	101,77%
J1I nr. 2 BARCELONA	175,83%	125,18%	105,00%	79,21%	96,59%	82,72%
J1I nr. 3 BARCELONA	98,82%	118,89%	104,06%	85,43%	82,71%	121,94%

II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia

JII nr. 4 BARCELONA	91,81%	101,91%	132,77%	95,94%	91,99%	108,00%
JII nr. 5 BARCELONA	111,46%	118,71%	98,59%	93,85%	93,27%	79,18%
JII nr. 6 BARCELONA	109,50%	126,17%	105,66%	102,57%	101,15%	103,69%
JII nr. 7 BARCELONA	109,93%	109,57%	98,37%	95,33%	99,76%	100,96%
JII nr. 8 BARCELONA	100,27%	171,76%	108,72%	92,60%	95,25%	118,17%
JII nr. 9 BARCELONA	106,87%	113,71%	77,55%	76,26%	91,37%	90,99%
JII nr. 10 BARCELONA	99,04%	123,13%	143,79%	98,95%	99,87%	101,92%
JII nr. 11 BARCELONA	63,97%	120,92%	110,19%	86,25%	82,32%	104,31%
JII nr. 12 BARCELONA	97,77%	92,00%	114,02%	130,49%	125,41%	129,54%
JII nr. 13 BARCELONA	117,34%	106,09%	121,65%	94,48%	100,63%	102,71%
JII nr. 20 BARCELONA	132,25%	115,46%	103,92%	99,76%	91,01%	104,80%
JII nr. 21 BARCELONA	127,81%	126,49%	108,06%	92,17%	113,39%	107,77%
JII nr. 22 BARCELONA	123,34%	117,40%	104,13%	101,41%	97,59%	108,98%
JII nr. 23 BARCELONA	110,53%	116,16%	111,30%	92,70%	82,99%	103,14%
JII nr. 24 BARCELONA	90,06%	153,75%	169,69%	90,99%	92,44%	91,91%
JII nr. 25 BARCELONA	152,36%	133,90%	107,18%	83,63%	94,00%	98,85%
JII nr. 26 BARCELONA	112,83%	145,32%	121,67%	100,88%	87,02%	94,78%
JII nr. 27 BARCELONA	125,96%	127,14%	119,62%	137,21%	112,50%	106,58%
JII nr. 28 BARCELONA	131,26%	141,62%	110,79%	100,49%	85,23%	99,88%
JII nr. 29 BARCELONA	151,44%	144,67%	136,88%	107,05%	96,00%	104,23%
JII nr. 30 BARCELONA	121,00%	128,82%	111,28%	106,94%	98,22%	108,28%
JII nr. 31 BARCELONA	112,99%	124,73%	143,56%	99,74%	94,68%	97,94%
JII nr. 32 BARCELONA	120,08%	123,83%	89,63%	81,90%	103,53%	99,88%
JII nr. 33 BARCELONA	103,59%	118,84%	113,41%	102,50%	125,96%	120,57%
JII nr. 34 BARCELONA	94,80%	111,52%	97,77%	98,22%	94,09%	119,08%
JII nr. 35 BARCELONA	128,92%	107,69%	99,40%	97,70%	86,56%	107,01%
JII nr. 36 BARCELONA	127,97%	131,37%	109,58%	95,75%	90,67%	106,48%
JII nr. 37 BARCELONA	99,48%	122,78%	137,71%	98,24%	102,96%	110,81%
JII nr. 38 BARCELONA	129,08%	127,93%	104,45%	100,81%	90,41%	100,25%
JII nr. 39 BARCELONA	97,11%	112,48%	103,06%	91,52%	98,83%	110,61%
JII nr. 40 BARCELONA	113,73%	126,42%	97,49%	100,41%	98,42%	96,52%
JII nr. 41 BARCELONA	116,52%	117,65%	107,11%	83,62%	97,28%	108,96%
JII nr. 42 BARCELONA	109,01%	99,04%	99,84%	87,76%	86,67%	94,31%
JII nr. 43 BARCELONA	117,67%	113,90%	114,42%	109,99%	104,03%	95,28%
JII nr. 44 BARCELONA	106,61%	140,74%	116,80%	100,97%	103,21%	66,44%
JII nr. 46 BARCELONA	104,98%	125,00%	119,36%	89,02%	101,88%	118,60%
JII nr. 47 BARCELONA	123,47%	139,78%	139,21%	102,66%	102,94%	112,07%
JII nr. 48 BARCELONA	109,92%	119,45%	131,92%	88,85%	95,44%	100,36%
JII nr. 49 BARCELONA	101,28%	126,08%	133,23%	93,41%	95,74%	97,31%
JII nr. 50 BARCELONA	117,17%	118,96%	133,14%	94,47%	96,03%	96,56%
JII nr. 52 BARCELONA	94,53%	117,57%	107,38%	93,61%	113,97%	105,64%
JII nr. 53 BARCELONA	96,16%	108,60%	84,98%	93,99%	104,52%	102,91%
JII nr. 54 BARCELONA	90,45%	124,77%	101,25%	88,43%	96,97%	96,67%
JII nr. 55 BARCELONA	95,61%	108,47%	86,44%	93,39%	90,51%	86,92%
JII nr. 56 BARCELONA	55,33%	126,14%	90,16%	86,99%	107,79%	107,26%
JII nr. 57 BARCELONA	69,57%	96,02%	88,53%	106,95%	100,49%	107,08%
JII nr. 58 BARCELONA	75,84%	109,24%	90,75%	90,71%	87,91%	86,17%
JII nr. 59 BARCELONA	92,46%	97,95%	87,68%	105,85%	101,73%	97,14%
JIII nr. 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	88,80%	95,04%	97,58%	86,00%	92,59%	86,68%
JIII nr. 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	95,13%	91,26%	88,14%	87,35%	79,27%	79,14%
JIII nr. 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	91,10%	71,58%	83,99%	90,27%	94,00%	103,86%
JIII nr. 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	105,58%	58,07%	85,46%	80,99%	92,55%	70,15%

J1II nr. 1 VILANOVA I LA GELTRU	101,24%	98,33%	83,28%	79,39%	76,86%	103,97%
J1II nr. 2 VILANOVA I LA GELTRU	106,72%	94,40%	87,62%	76,20%	73,79%	91,53%
J1II nr. 3 VILANOVA I LA GELTRU	88,04%	103,32%	85,57%	73,42%	59,37%	87,11%
J1II nr. 4 VILANOVA I LA GELTRU	86,86%	116,45%	109,84%	70,93%	77,26%	109,55%
J1II nr. 5 VILANOVA I LA GELTRU	111,04%	107,66%	98,28%	84,21%	71,32%	85,99%
J1II nr. 6 VILANOVA I LA GELTRU	92,83%	97,63%	93,06%	84,86%	65,25%	90,51%
J1I nr. 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	114,88%	101,15%	89,32%	78,39%	88,51%	97,47%
J1I nr. 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	98,18%	108,43%	92,01%	80,31%	90,58%	104,55%
J1I nr. 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	103,68%	91,46%	104,71%	74,38%	97,08%	94,39%
J1I nr. 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	101,40%	121,74%	101,77%	72,98%	75,75%	82,84%
J1I nr. 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	82,77%	106,84%	90,68%	86,21%	94,62%	101,78%
J1I nr. 6 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	99,29%	108,59%	99,01%	77,34%	91,44%	94,47%
J1II nr. 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	95,02%	122,09%	93,23%	85,67%	101,85%	95,72%
J1II nr. 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	102,52%	110,71%	94,18%	101,82%	100,29%	90,57%
J1II nr. 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	109,50%	105,43%	69,90%	103,73%	106,43%	84,77%
J1II nr. 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	100,00%	96,41%	85,02%	110,75%	107,32%	95,94%
J1II nr. 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	103,29%	115,71%	97,11%	97,18%	97,47%	90,32%
J1II nr. 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	100,00%	102,97%	94,43%	110,48%	108,19%	95,78%
J1II nr. 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	97,05%	129,03%	82,02%	103,63%	107,17%	89,49%
J1II nr. 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	85,83%	82,71%	71,17%	74,39%	84,89%	109,21%
J1II nr. 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	115,02%	90,78%	86,02%	88,36%	95,41%	90,86%
J1II nr. 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	106,72%	111,83%	100,37%	93,33%	98,73%	87,27%
J1II nr. 1 GAVA	96,39%	96,13%	86,85%	89,41%	86,50%	89,81%
J1II nr. 2 GAVA	100,95%	125,82%	53,21%	76,88%	86,67%	82,14%
J1II nr. 3 GAVA	88,78%	142,49%	61,48%	80,51%	80,09%	110,68%
J1II nr. 4 GAVA	84,55%	102,12%	71,84%	115,38%	88,47%	99,37%
J1II nr. 5 GAVA	64,50%	111,36%	80,05%	138,19%	90,85%	106,09%
J1II nr. 6 GAVA				44,48%	95,59%	115,07%
J1II nr. 7 GAVA						25,14%
J1II nr. 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	106,47%	109,03%	82,83%	110,57%	105,70%	96,15%
J1II nr. 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	94,61%	84,30%	89,12%	87,59%	132,76%	69,42%
J1II nr. 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	102,87%	102,42%	70,83%	113,65%	124,88%	103,08%
J1II nr. 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	45,45%	81,36%	82,33%	98,84%	111,86%	111,64%
J1II nr. 5 EL PRAT DE LLOBREGAT					57,76%	120,55%

7.- Funcionament dels òrgans judicials

La durada mitjana dels procediments en mesos

La jurisdicció que més tarda en resoldre els assumptes en primera instància és la civil, situant-se en torn als 8 mesos de mitjana.

Segons dades del Consejo General del Poder judicial, a nivell nacional, els assumptes que han incrementat, lleugerament, el seu temps de resolució són les nul·litats, els divorcis consensuats i les separacions de mutu acord. Paradoxalment, els processos que l'han escurçat són els divorcis no consensuats. les separacions contencioses s'han mantingut estables. Catalunya és la comunitat que presenta la duració dels divorcis contenciosos i de les separacions contencioses més alta (8.88 mesos i 10.19 mesos, respectivament). En les Audiències provincials de tot l'Estat s'observa una lleugera reducció dels temps de resolució dels recursos situant-se en torn als 5 mesos durant l'any 2005.

Pel que fa a la resolució de les executòries, Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, presenta una situació molt preocupant. La mitjana nacional està en 29.24 mesos per resoldre una executòria. Així, d'un total de 72.554 sentències dictades durant 2005 pels òrgans de primera instància d'aquesta jurisdicció, han ingressat en el jutjats d'executòries i altres òrgans judicials que en fan les funcions, 58.846 i s'han resolt 50.821. Catalunya és de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol la que presenta la durada mitjana de tramitació de les executòries més altes, 35.23 mesos, per una mitjana nacional de 29.24 mesos.

Conclusions

A l'hora d'elaborar les conclusions és molt important recordar que, probablement de totes les jurisdiccions que s'analitzen a aquest informe, la civil és la que pot resultar més interessant donat que aquests anys d'estudis suposen justament l'anàlisi dels efectes que l'entrada en vigor de la Llei 1/2000 d'Enjudiciament Civil de 7 de gener.

És oportú recordar per tant, els objectius fonamentals que es proposava aquesta importantíssima reforma i fer una primera valoració respecte de si s'han aconseguit.

En aquest sentit, l'exposició de motius de la esmentada Llei es proposava una Justícia civil amb una resposta judicial més ràpida i amb una major capacitat de transformació real de les coses "és a dir, sentències menys

allunyades del començ del procés, mesures cautelars més assequibles i eficaces, execució forçosa menys onerosa per a qui necessita promoure-la i amb més possibilitats d'èxit en la satisfacció real dels drets i interessos legítims".

Doncs bé, és de justícia reconèixer que, efectivament i, en termes generals, els resultats poden considerar-se positius.

És cert que s'ha dit al llarg d'aquest capítol que la jurisdicció civil comparada amb la resta de jurisdicció té unes taxes de congestió i pendència molt altes, només situades per sota de les del contenciós-administratiu.

Però també és cert, que és la jurisdicció quina millora, si comparem els resultats del 2000 amb el 2005 és més significativa, motiu pel qual la tendència evolutiva permet mantenir un discret optimisme.

Aquesta conclusió s'ha de posar també en relació amb un altre fet molt important com és el que es tracta de la jurisdicció quin increment en nombre d'assumptes iniciats ha experimentat majors augments.

Recordem aquí que la taxa de litigiositat se situava a l'any 2005 en quasi 6 punts per sobre del que marcava l'any 2000 i el nombre d'assumptes té un diferència de més d'un 29% a la Demarcació ICAB mentre que el nombre d'assumptes pendents a l'inici va presentar unes dades 8 punts per sota.

Molt probablement en aquest augment de la litigiositat civil hagi contribuït la Llei 1/2000, ja que es va proposar, i en molta mesura, ho va aconseguir, la reducció dràstica de tràmits, el que sens dubte es presenta com un obstacle menys per a què el ciutadà recorri en major grau als jutjats i tribunals per a la resolució dels seus conflictes.

I, cal recordar aquí que aquesta simplificació no ha anat en perjudici d'una reivindicació de la societat en general i de l'advocacia en particular, respecte la necessitat d'aconseguir que la jurisdicció civil fos més propera al ciutadà, a quina qüestió ha contribuït la reducció dels tràmits per escrit i l'augment correlatiu de les vistes a primera instància.

Que el ciutadà doncs, pugui veure's menys coaccionat a l'hora d'acudir a la Justícia és important i positiu, denota confiança i és símptoma d'una consolidació de la tutela judicial efectiva; però aquesta augment també pot acabar suposant un augment de la congestió o la pendència, sinó va acompanyat d'altres mesures importants que poden anar des de la creació de més jutjats o tribunals; fins a l'actuació decidida i ferma sobre vies alternatives com pot ser, en aquest àmbit amb major incidència que en qualsevol altre, la mediació.

Al capítol dedicat al Col·legi d'Advocats de Barcelona, es fa una valoració dels resultats de la Llei 1/2001 de mediació familiar de 15 de març i a ella ens remetem per tal que, no s'oblidi o no quedi solapat per uns resultats, com dèiem, positius que és fonamental que la ciutadania eviti la judicialització dels conflictes quan existeixen altres vies alternatives.

Any 2007

Capítol V

L'àmbit contenciós-administratiu

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

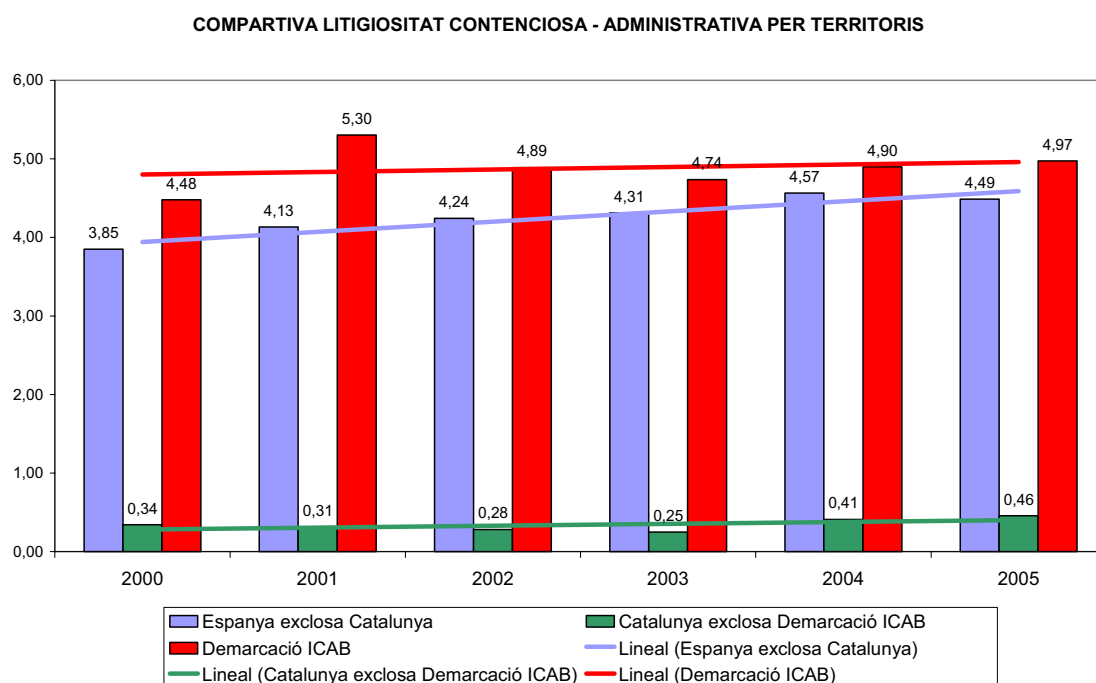

L'ÀMBIT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

La jurisdicció contenciós-administrativa resol els conflictes entre l'Administració i els particulars així com els plantejats entre les Administracions. En aquesta jurisdicció els assumptes, per regla general, han d'haver estat sotmesos a una resolució prèvia de l'administració.

1.- La litigiositat

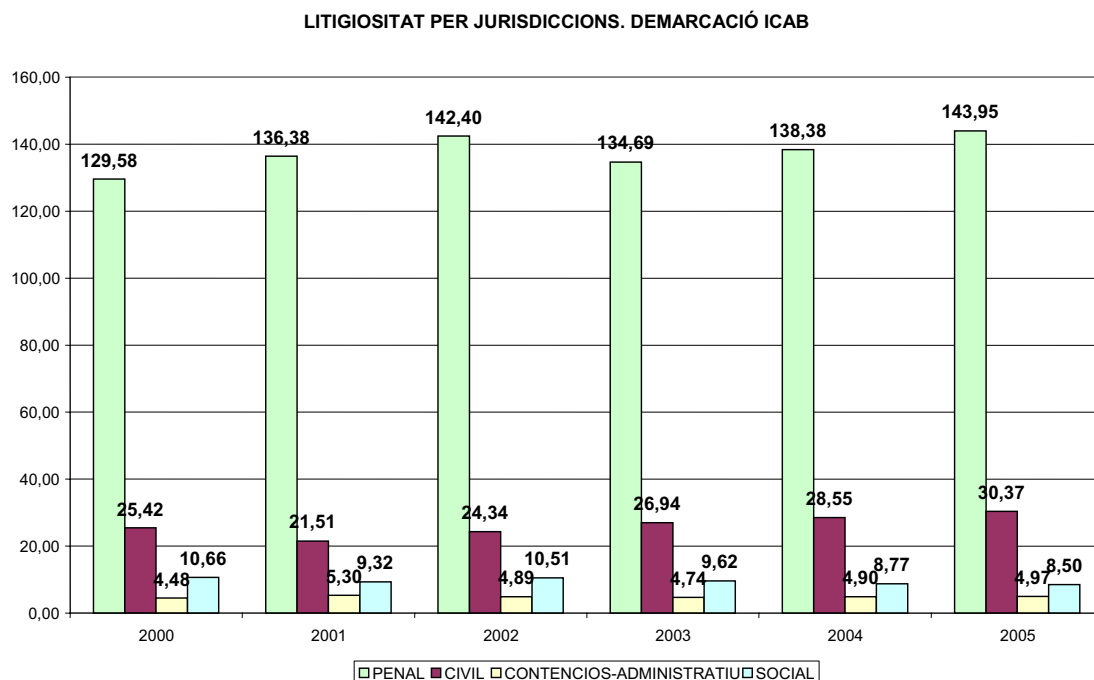
La litigiositat en aquesta jurisdicció ha crescut de manera constant des de 2002.

No obstant això, a partir 2004 hi hagut una desacceleració en el creixement dels assumptes ingressats.

Com es pot observaren la gràfica, la demarcació de l'ICAB té una litigiositat més alta que Catalunya i Espanya.

La contenciós-administrativa és la jurisdicció que té la taxa de litigiositat més baixa si la comparem amb la resta de jurisdiccions. Vegem per exemple, la demarcació de l'ICAB.

Les causes de que la litigiositat en aquesta jurisdicció siguin més baixes pot respondre al fet que aquesta jurisdicció té la particularitat que en la majoria de situacions i/o conflictes amb l'Administració, abans de recórrer als tribunals cal esgotar la via administrativa, i que la pròpia situació de col·lapse, de la que parlarem més endavant, suposa un fre pel justiciable a l'hora de decidir interposar un recurs o procediment.

El 2004 va ser un any especialment conflictiu en el conjunt de l'Estat espanyol ja que va haver-hi un important augment percentual de la litigiositat, respecte l'any anterior.

Aquesta dada l'hem de relacionar amb el l'entrada en vigor de la Llei Orgànica 19/2003, de 23 de desembre que modifica, en la seva Disposició Addicional 14^a, la Llei 29/1998 de la jurisdicció contenciós-administrativa. En concret cal fer esment de la incidència que va causar l'ampliació de les competències en única instància als Jutjats d'aquest ordre jurisdiccional. Així com, l'ampliació en matèria, per exemple d'estrangeria, en el major

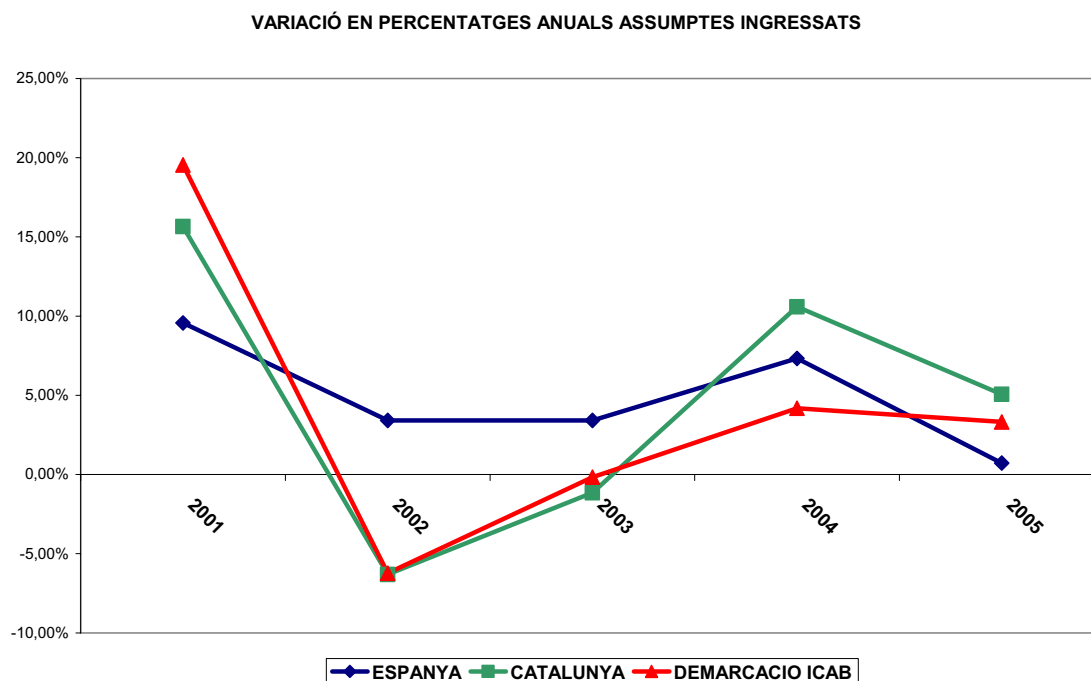
nombre de procediments abreujats. La incidència i els efectes de la nova legislació, òbviament, varen ser, més o menys, iguals en tot l'Estat.

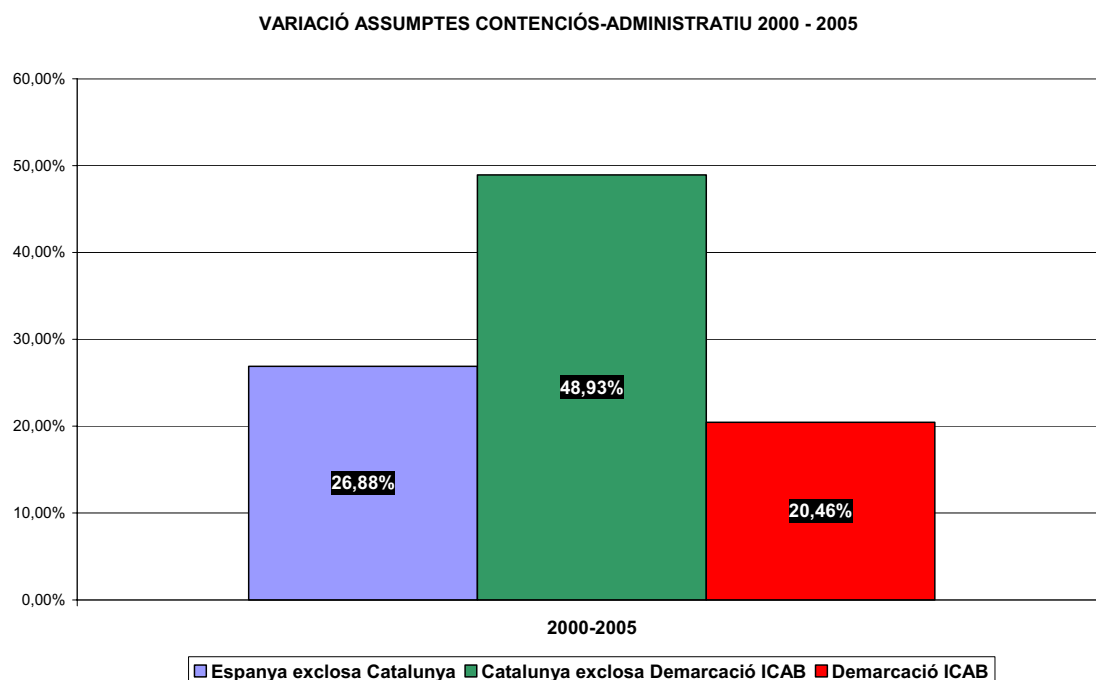
Per analitzar les xifres en aquesta jurisdicció hem de tenir en compte dos criteris correctors:

- El fet que moltes matèries només siguin competència del Tribunal Suprem, Audiència Nacional o els Jutjats Centrals del Contenciós Administratiu explica que la taxa de litigiositat a Espanya sigui més alta.
- En la demarcació de l'ICAB es comptabilitzen els assumptes ingressats en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

2.- Assumptes ingressats

El nombre d'assumptes ingressats en aquesta jurisdicció és molt baix si el comparem amb altres jurisdiccions, sobretot la penal. Vegeu gràfica taxes de litigiositat per jurisdiccions.

L'àmbit territorial on s'ha experimentat un augment més significatiu és Catalunya exclosa la demarcació de l'ICAB.

L'evolució indica que la demarcació de l'ICAB, ha suportat en els darrers sis anys, entre un 83.24 i un 89.86% del volum total d'ingressats de Catalunya (taxa que respon tant a factors demogràfics com a la ubicació territorial dins la demarcació tant de la primera o única instància com de la segona per província) i entre un 7.13 % i un 8.39 d'ingressats respecte Espanya.

Una de les conseqüències més importants de la reforma que es produeix en la Llei 29/98 de la jurisdicció contenciosa administrativa s'observa en el nombre d'assumpes ingressats a Catalunya l'any 2004 que és de 12.253 assumptes que, representa un fort increment respecte l'any 2003 que va ser de 7.484 assumptes.

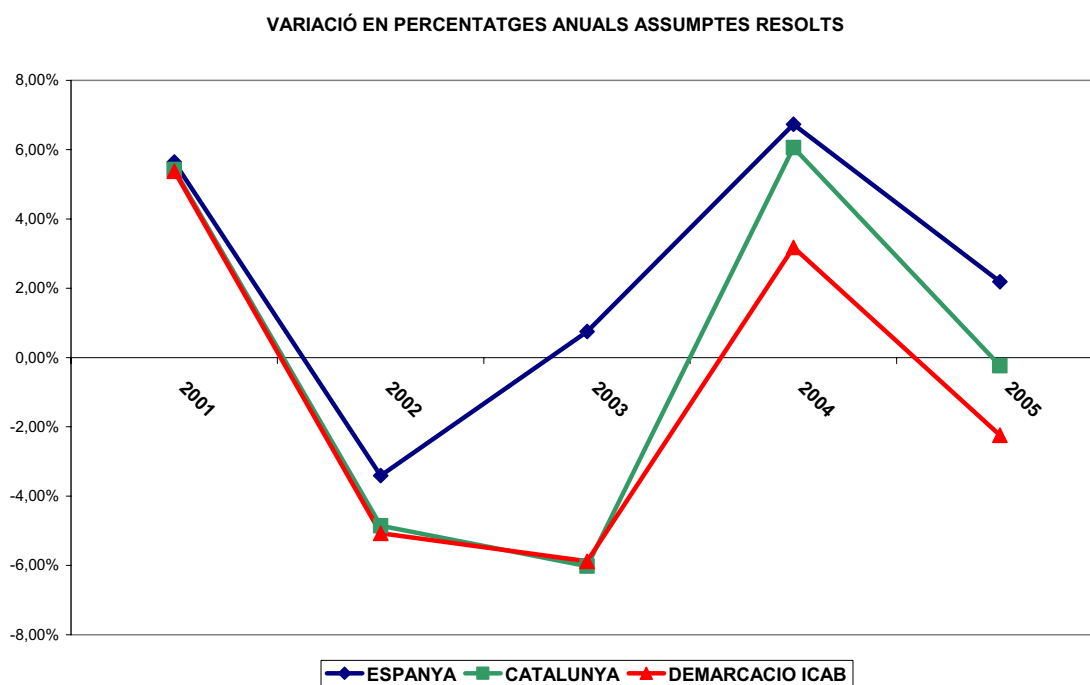
Cal tenir en compte, a més, que la pendència d'assumpes en els anys anteriors a l'esmentada reforma era més o menys, en percentatge, igual; mentre que l'efecte del col·lapse que provoca l'entrada en vigor de la Llei Orgànica 19/2003 l'any 2004 provoca que a l'any 2005 el nombre d'assumpes pendents en iniciar-se el període fos de 7.349 assumptes, gairebé el doble dels anys anteriors.

Fetes aquestes observacions potser és obligatori reflexionar que la reforma no ha resolt el que preveia sinó que ha fet augmentar, encara més, la

pendència i la congestió, almenys amb el nombre de Jutjats que en aquests moment hi ha.

3.- Capacitat resolutòria

En aquesta jurisdicció, en la qual hi ha una major congestió d'assumptes que la resta de jurisdiccions, la capacitat resolutòria dels seus òrgans és força alta.

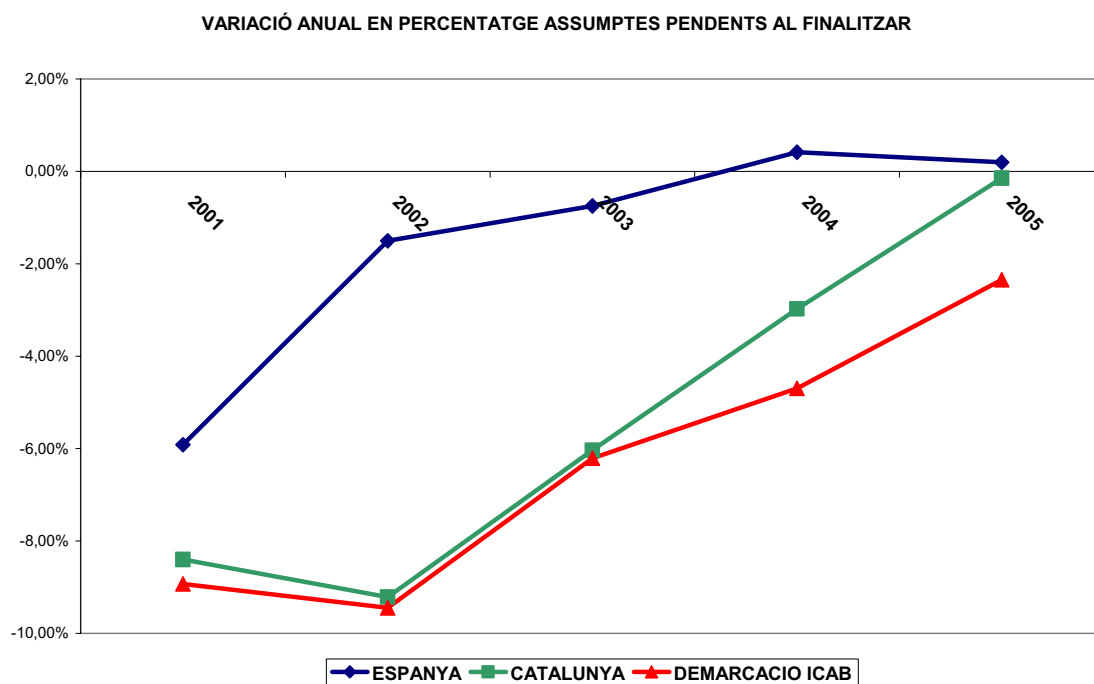

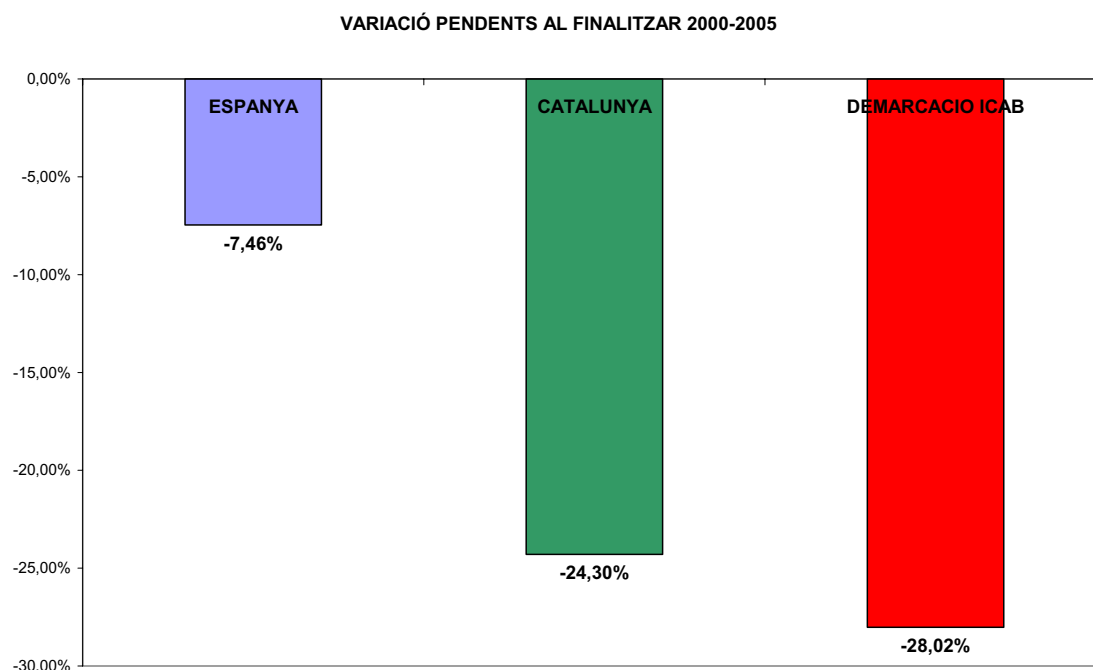
Segons es desprèn de la gràfica, en el darrer any, la resolució ha disminuït significativament en tots els territoris comparats.

En l'evolució dels darrers sis anys també es verifica que en anys en que els assumptes ingressats disminueixen també ho fa la capacitat resolutiva. Per exemple, en el 2003, els assumptes ingressats varen disminuir un 1.16% i la capacitat resolutòria també ho va fer en un -6.02.

4.- Els assumptes pendents

Els assumptes pendents a Catalunya en els darrers sis anys han patit una línia ascendent que augmenta en gairebé el doble a l'any 2004. Així, en finalitzar l'any 2003 hi havia 4.736 assumptes pendents, xifra que s'incrementa l'any 2004 en 7.349 assumptes i que passa a 9853 a finals de l'any 2005.

Les causes probables de la pendència en aquesta jurisdicció són:

- Hi ha variables externes al propi òrgan judicial com vacants que no es cobreixen,
- Hi ha assumptes que requereixen una major dedicació per la seva complexitat,
- El nombre d'òrgans judicials i Magistrats és insuficient.

A més a més, hi ha molts assumptes que, un cop dictada la Sentència o la Interlocutòria que posa fi al procediment a la Instància, i un cop es sol·licitat l'execució la mateixa, obren un nou incident sobre inexecució de sentència, bé per impossibilitat jurídica o bé per impossibilitat material (com succeeix a vegades amb les infraccions urbanístiques en les que es dóna la situació en que enderrocar l'il·lícit causa un dany molt superior la pròpia situació antijurídica).

També cal tenir en compte que els terminis processals a la pràctica es dilaten més, fonamentalment per part de l'Administració requerida. Així doncs, en procediments ordinaris si el termini per a contestar a la demanda

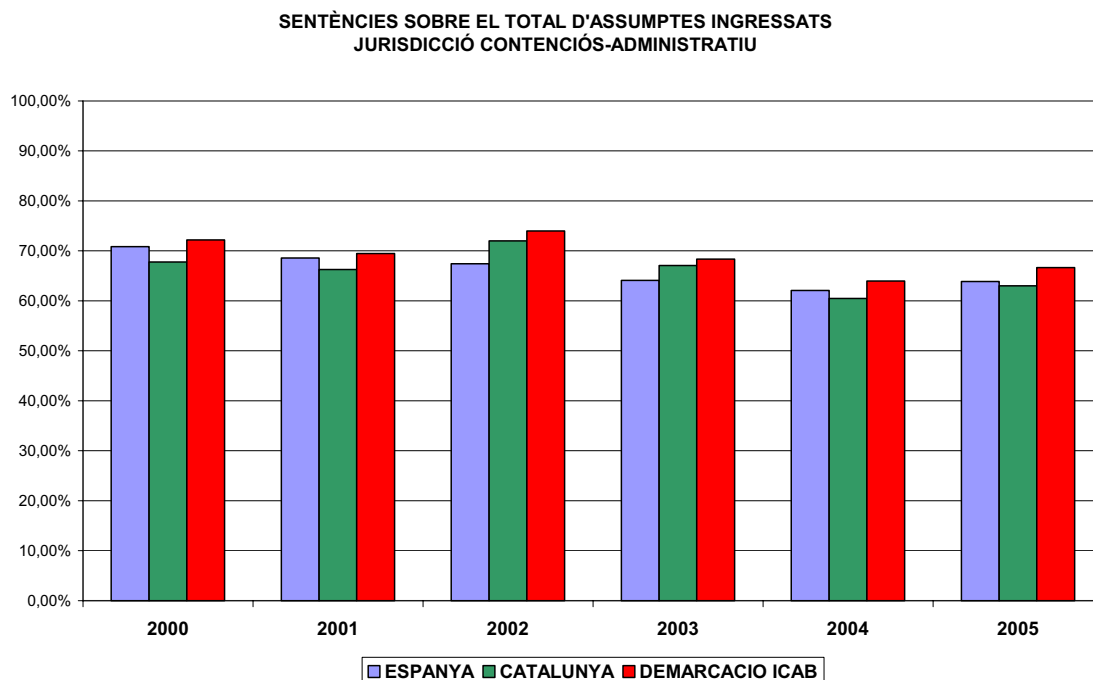
finalitza sense que les parts ho hagin fet, es requereix, normalment a instància de l'altra part, per a que ho faci , assenyalant-li nou termini.

Altre particularitat és que en aquesta jurisdicció, quan l'Administració compareix com a demanda, és l'encarregada d'emplaçar a totes les parts. Aquesta mesura que podria alleugerir la tasca dels òrgans judicials, a la pràctica es converteix en un element de retard atès que no existeixen terminis per portar-ho a terme.

Hi ha altres factors inherents al propi funcionament del jutjat i també les atribuïbles a fa que no es puguin resoldre tots els assumptes ingressats en un any.

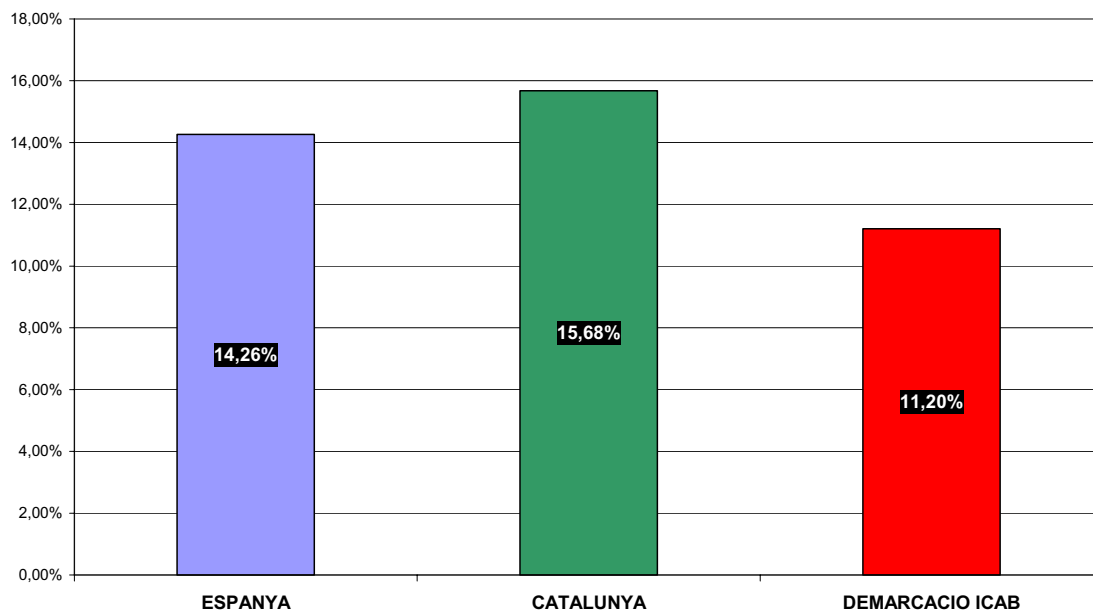
5.- Sentències

En aquest àmbit, el nivell de resolució per sentència ultrapassa al 60% respecte als assumptes resolts

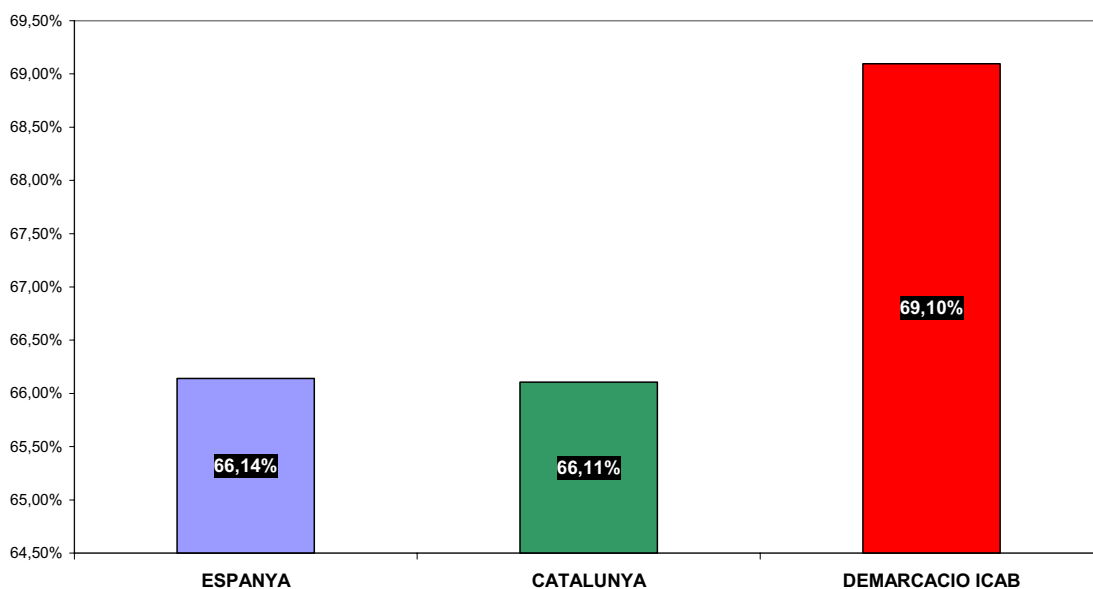
Aquesta és la jurisdicció que dicta més sentències en comparació amb la resta de jurisdiccions.

VARIACIÓ SENTÈNCIES CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU 2000 - 2005

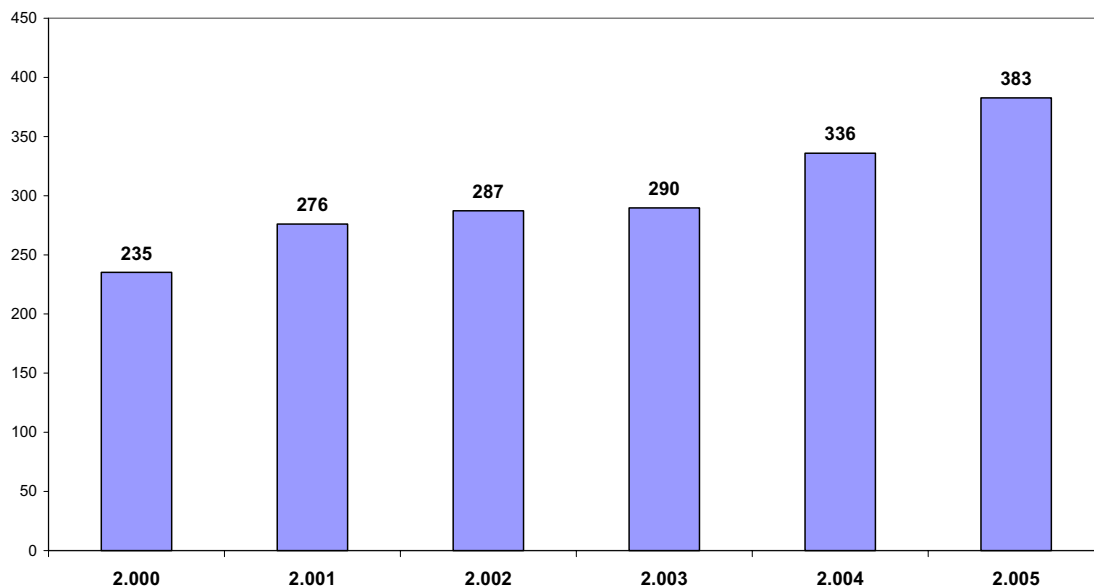
El percentatge de sentències sobre els assumptes ingressats també és favorable ja que supera el 65%. La demarcació té el millor percentatge de sentències dictades.

PERCENTATGE DE SENTÈNCIES SOBRE ASSUMPTESS INGRESSATS. MITJANA 2000-2005.
COMPARATIVA JURISDICCIO CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

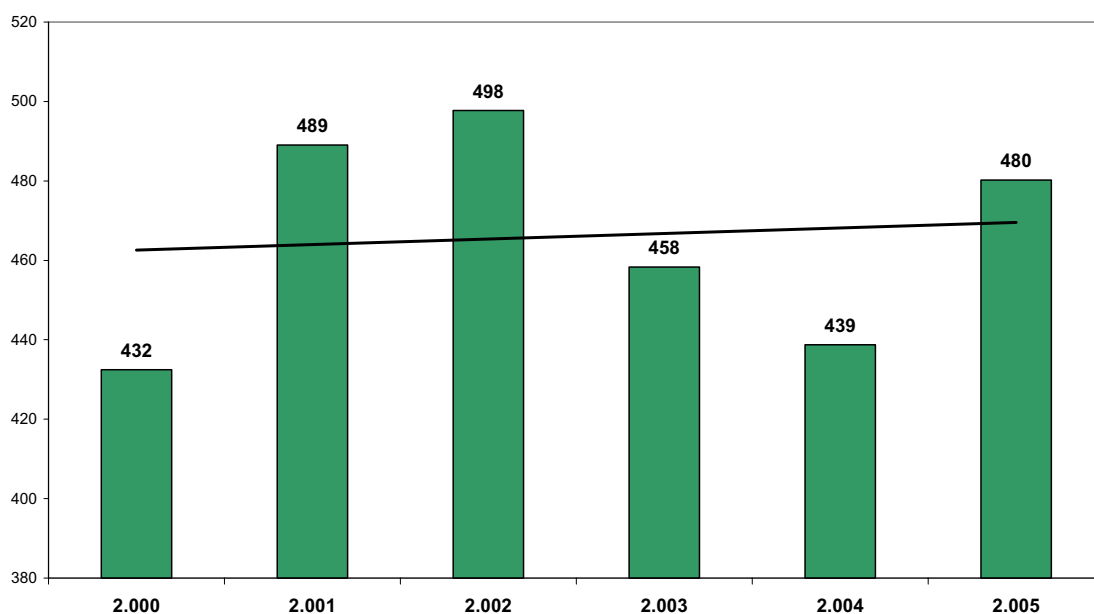

Pel que fa a la mitjana de sentències, es pot comprovar en la gràfica annexa que les sentències han augmentat progressivament en els darrers sis anys, en tots els territoris comparats.

MITJANA SENTÈNCIES JUTJATS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU
ESPANYA (EXCLOSA CATALUNYA)

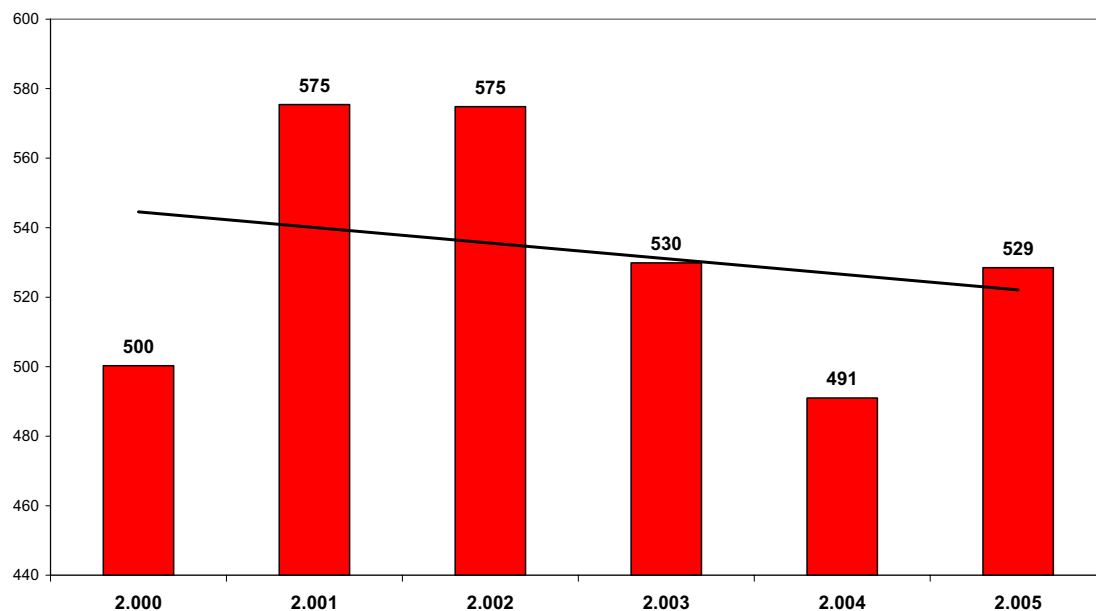

MITJANA SENTÈNCIES DICTADES CATALUNYA

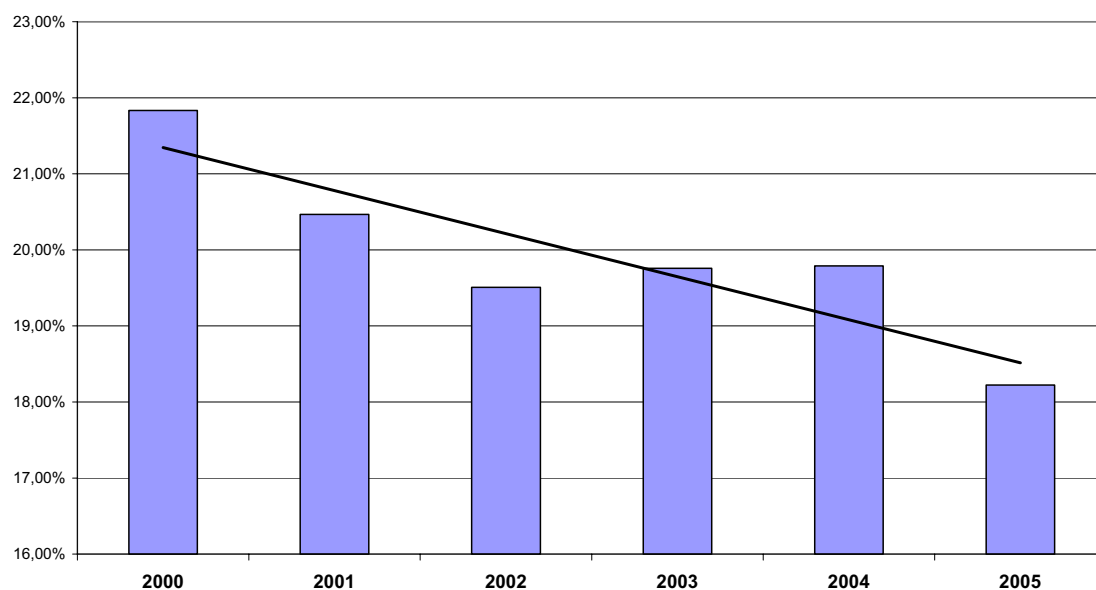

Com es pot observar la demarcació ICAB destaca per dictar més sentències que la resta de territoris

MITJANA SENTÈNCIES DICTADES. DEMARCACIÓ ICAB

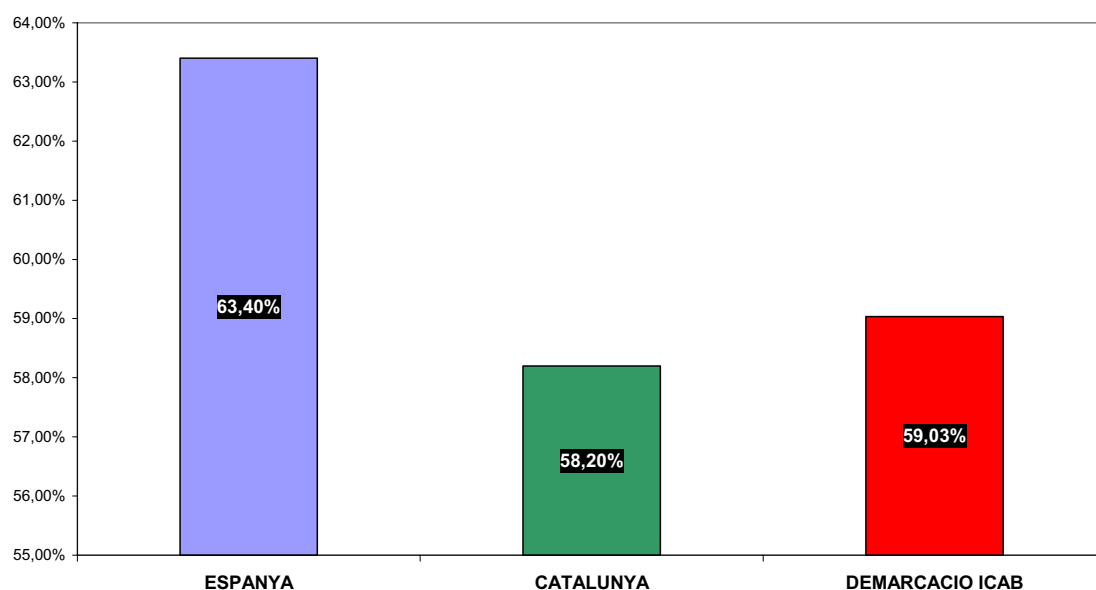

PERCENTATGE DE SENTÈNCIES SOBRE ASSUMPTESS INGRESSATS. ESPANYA

En les gràfiques següents observem que del nombre de sentències en relació als assumptes resolts, el percentatge més alt la té Espanya (recordar que s'inclouen els jutjats centrals del contenciós-administratiu, Audiència Nacional i Tribunal Suprem).

PERCENTATGE DE SENTÈNCIES SOBRE RESOLUCIONS. MITJANA 2000-2005. COMPARATIVA JURISDICCIO CONTENCIÓS

Les taules dels jutjats contenciós-administratius de Barcelona i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya també ens poden donar una idea de la facultat per dictar sentències de cadascun d'ells.

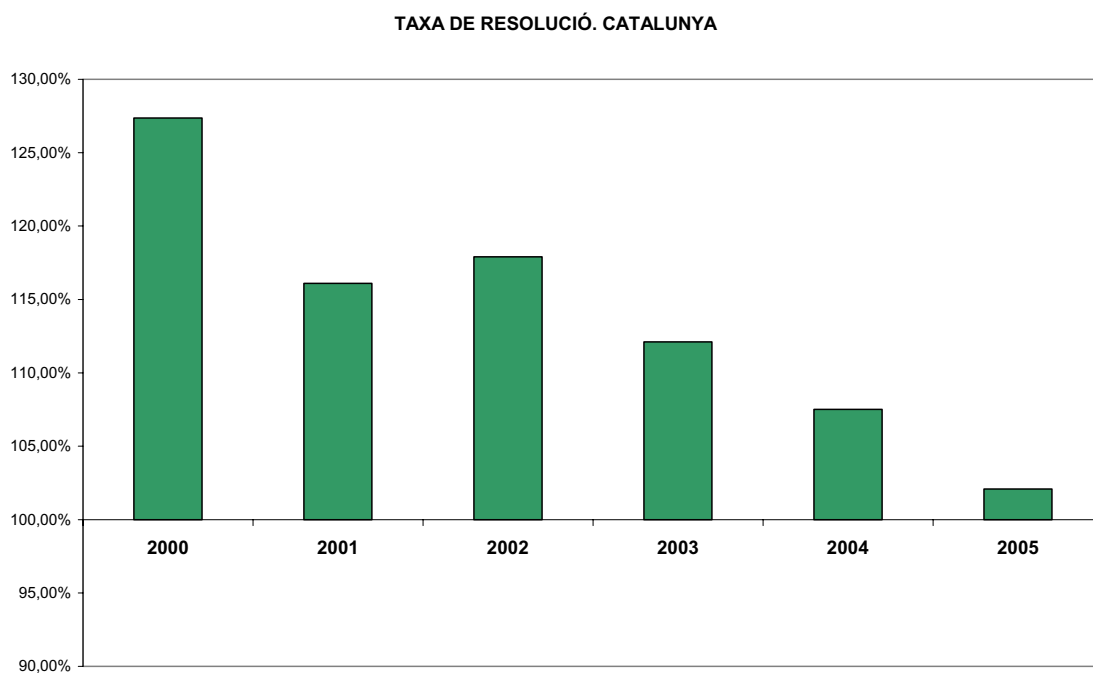
<u>SENTÈNCIES DICTADES</u>	<u>2.000</u>	<u>2.001</u>	<u>2.002</u>	<u>2.003</u>	<u>2.004</u>	<u>2.005</u>
Secc.1 SCA TSJ CATALUÑA	1.451	1.384	1.849	1.554	1.389	1.435
Secc.2 SCA TSJ CATALUÑA	1.237	1.788	1.732	1.662	1.391	1.564
Secc.3 SCA TSJ CATALUÑA	1.186	1.352	1.175	923	920	1.082
Secc.4 SCA TSJ CATALUÑA	1.280	1.540	1.262	1.474	1.311	1.353
Secc.5 SCA TSJ CATALUÑA	1.411	1.401	1.053	1.381	1.469	1.023
SCA TSJ CATALUÑA	0	0	0	0	30	13
JCA nr. 1 BARCELONA	289	288	351	263	311	343
JCA nr. 2 BARCELONA	259	249	266	205	210	244
JCA nr. 3 BARCELONA	194	211	336	194	289	294
JCA nr. 4 BARCELONA	262	243	258	251	257	285
JCA nr. 5 BARCELONA	259	322	225	191	224	264
JCA nr. 6 BARCELONA	176	208	239	251	198	356
JCA nr. 7 BARCELONA	174	258	315	228	213	249
JCA nr. 8 BARCELONA	188	274	266	187	222	340
JCA nr. 9 BARCELONA	252	286	238	211	225	270
JCA nr. 10 BARCELONA	211	229	285	181	176	298
JCA nr. 11 BARCELONA	204	244	247	223	255	315
JCA nr. 12 BARCELONA	169	220	268	250	263	334
JCA nr. 13 BARCELONA	113	236	270	219	223	254
JCA nr. 14 BARCELONA	190	200	286	220	244	254
TOTALS	9.505	10.933	10.921	10.068	9.820	10.570
MITJANA	500	575	575	530	491	529
NOMÉS Jutjat Contenciós-Administratiu	2.940	3.468	3.850	3.074	3.310	4.100
MITJANA	210	248	275	220	236	293
NOMÉS TSJ	6.565	7.465	7.071	6.994	6.510	6.470
	1.641	1.866	1.768	1.749	1.302	1.294

Finalment, vegem la comparativa dels tres territoris:

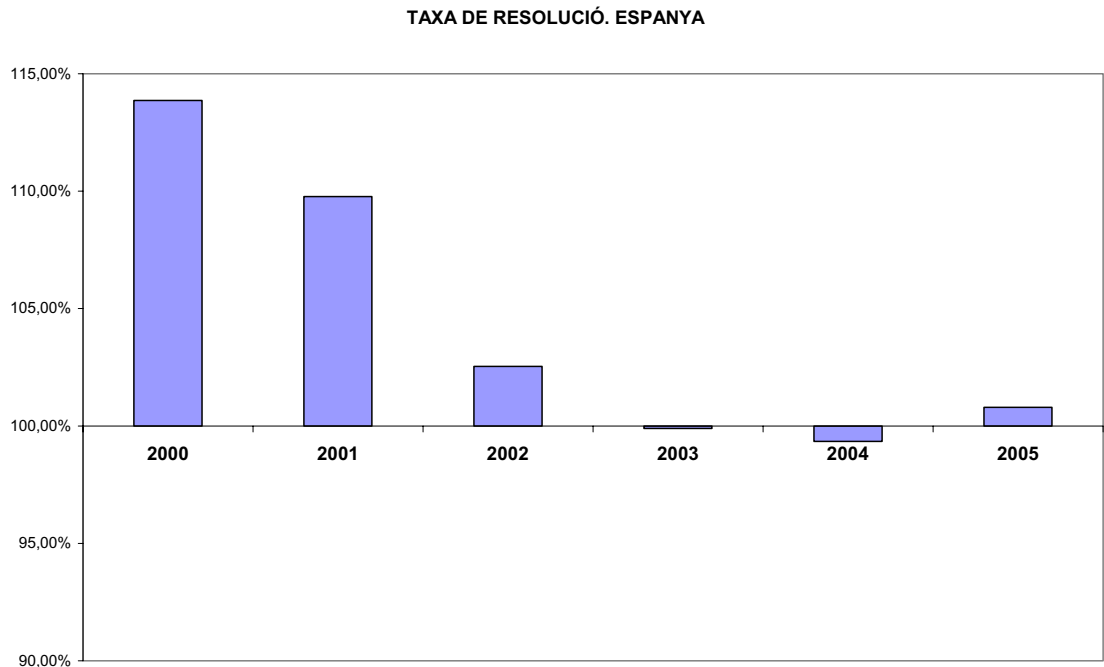
6.- Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

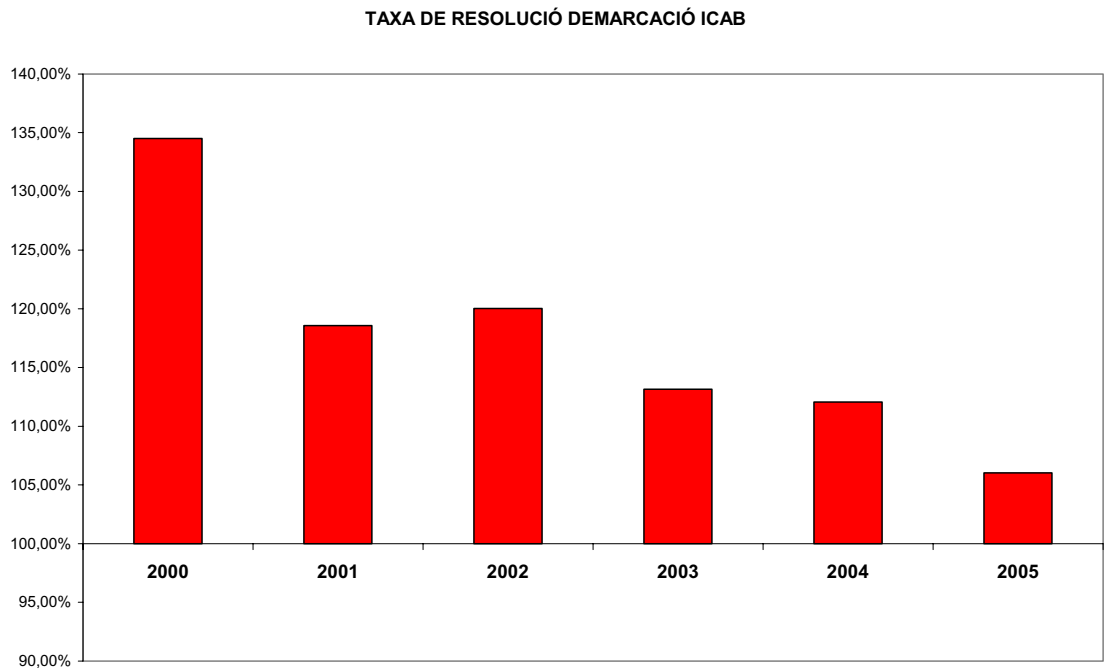
La taxa de resolució d'aquesta jurisdicció és de les millors comparada amb la de la resta de jurisdiccions, malgrat ser la jurisdicció que té més congestió judicial.

A Espanya, el descens de la resolució és més pronunciat.

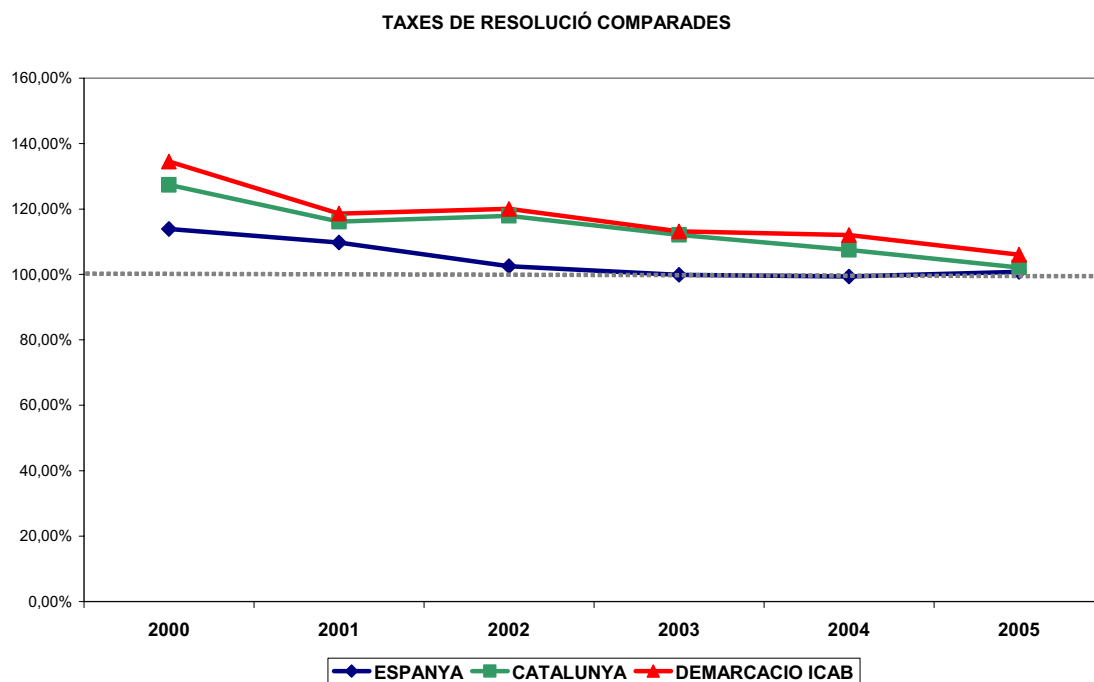

La demarcació de l'ICAB destaca per haver tingut una millor resolució que Catalunya i Espanya.

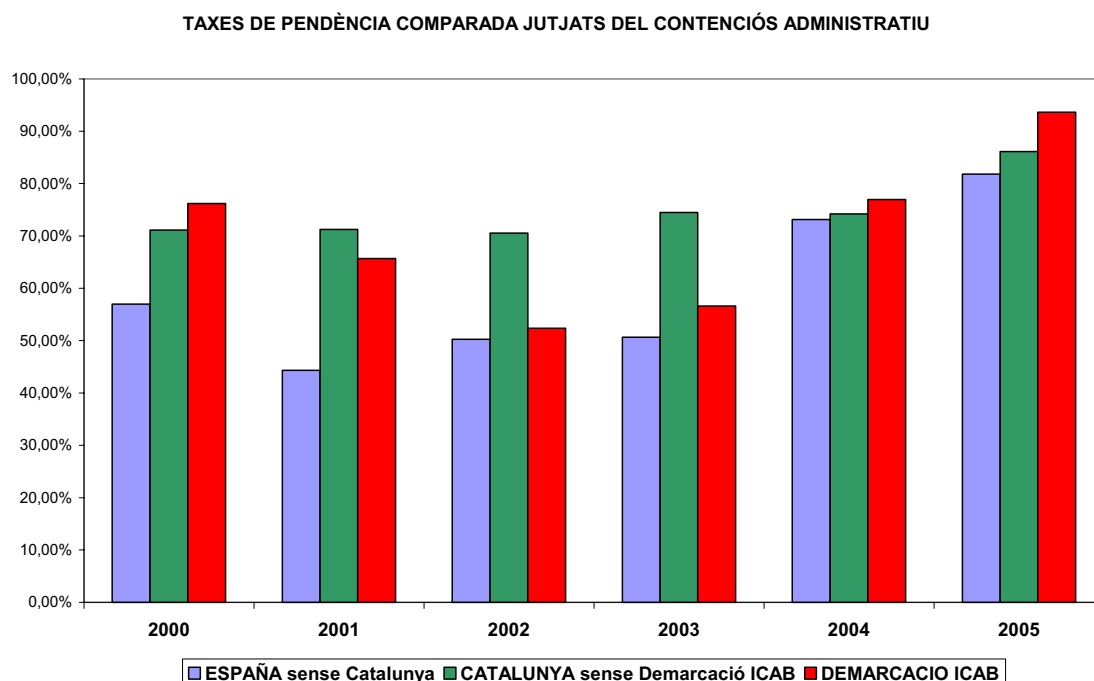
Com es pot observar en les gràfiques anteriors, la taxa de resolució ha disminuït a partir l'any 2002 i 2003 a Catalunya i la Demarcació de l'ICAB.

Vegem la variació en els tres territoris comparats.

Taxa de pendència

La pendència en aquesta jurisdicció presenta taxes molt altes, ja que hi ha assumptes molt endarrerits. Malgrat tot, la tendència dels darrers sis ha estat la disminució any darrera any, excepte en l'any 2004 i 2005 que torna a augmentar per l'efecte legislatiu descrit i per la major incidència dels abreujats en matèria d'estrangeria.

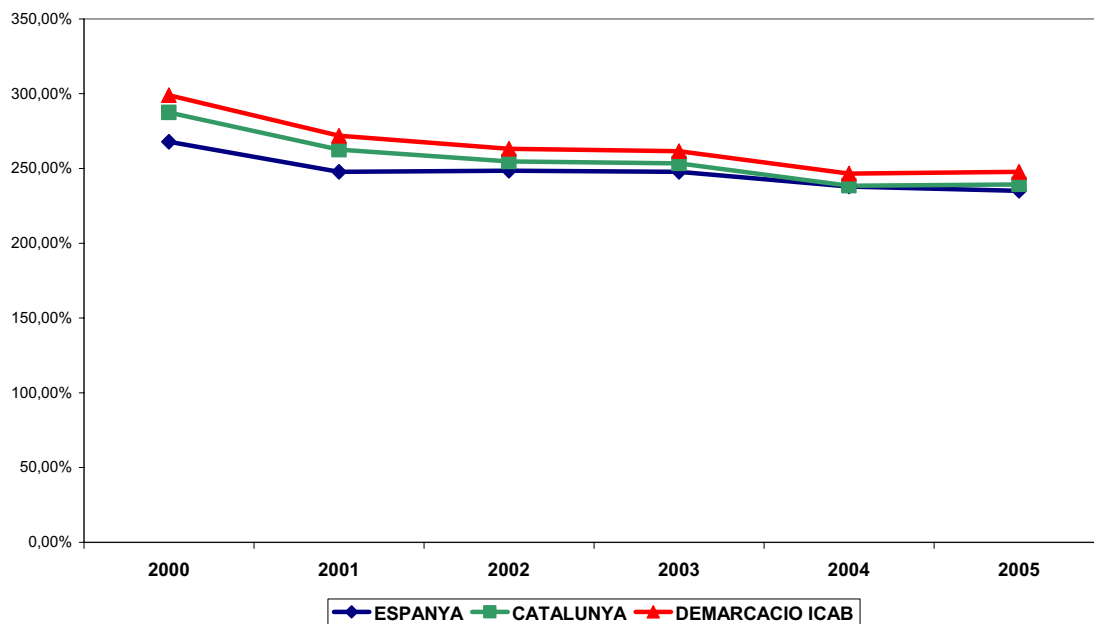

La demarcació de l'ICAB, amb les peculiaritats descrites i malgrat té la millor taxa de resolució, té la taxa de pendència més alta dels territoris comparats, tot i que cal posar-ho en el context d'una major concentració demogràfica, assumptes més complexes i el factor del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Taxa de congestió

La congestió en la jurisdicció contenciós-administrativa és el principal problema d'aquesta jurisdicció. Tot i haver disminuït lleugerament en els últims anys, la taxa continua sent molt alta.

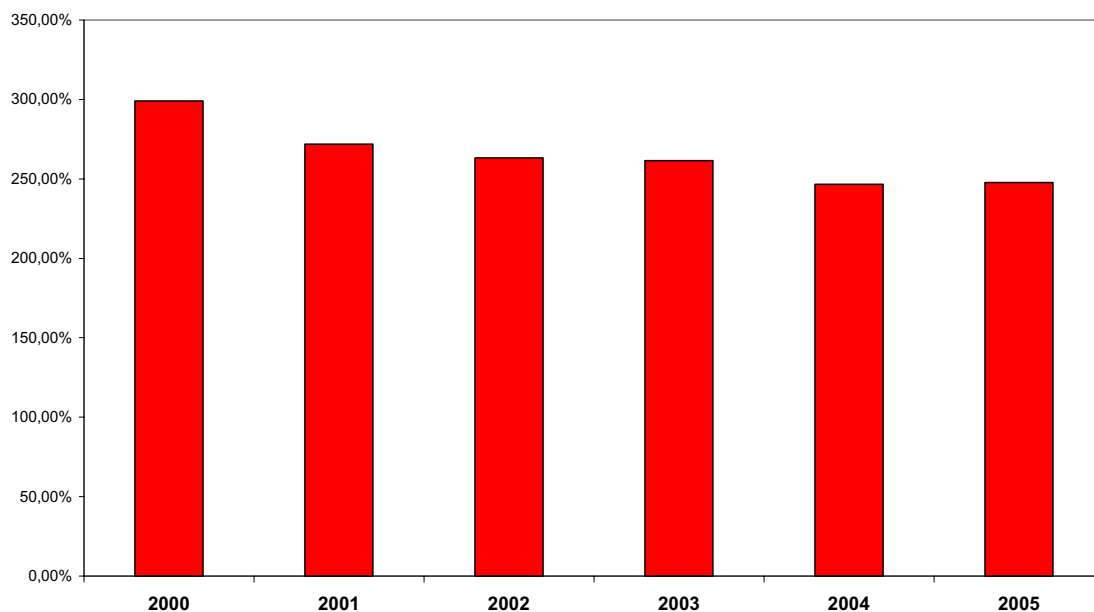
TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES

El problema és que, per exemple, a Catalunya, els assumptes en tràmit són gairebé un 1.44 punts més que els ingressats.

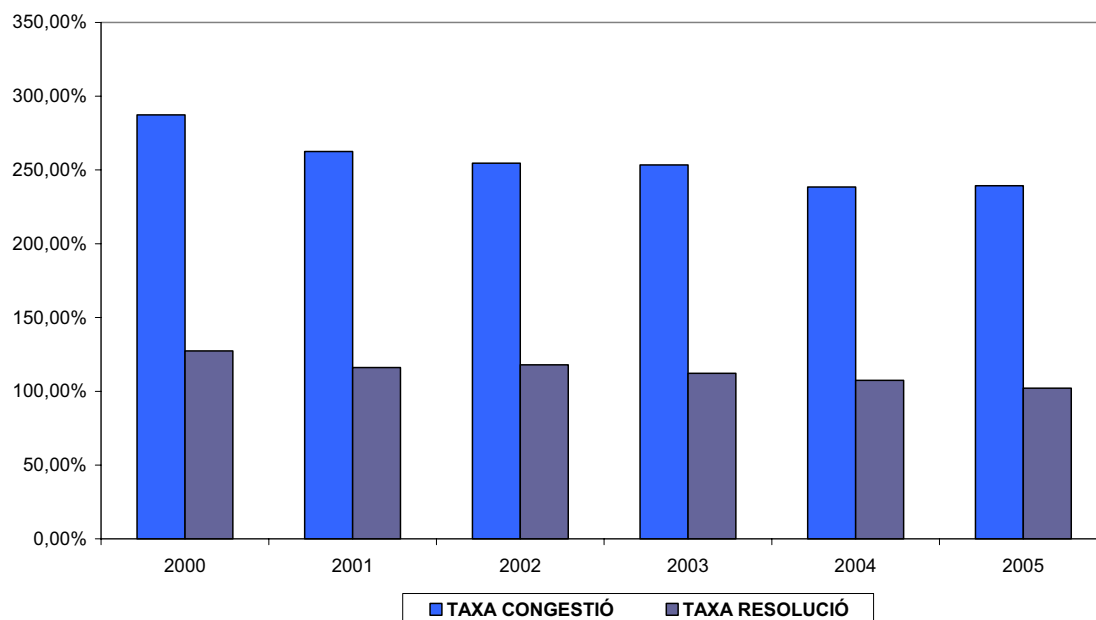
A la demarcació de l'ICAB, si durant l'any 2005 es varen ingressar 15.861 assumptes, n'hi havia en tràmit al començar el període 25.801.

TAXA DE CONGESTIÓ DEMARCACIÓ ICAB

Tot i que Catalunya té una bona taxa de resolució (per sobre del punt d'equilibri 1), els òrgans judicials d'aquesta jurisdicció no poden fer front als assumptes en tràmit ni la congestió de la jurisdicció.

COMPARATIVA DE LA TAXA DE CONGESTIÓ I LA TAXA DE RESOLUCIÓ DE CATALUNYA

El problema de la saturació judicial no és atribuïble al baix rendiment dels òrgans judicials. Com ja hem dit, les possibles causes d'aquesta congestió, que comença a ser endèmica, apunten a un procés llarg i costós i a la manca d'òrgans judicials en aquesta jurisdicció. Tot això agreujat amb l'ampliació de competències atorgades a partir de la Llei Orgànica 19/2003 per la que es modifica la Llei 29/1998 de la jurisdicció contenciós-administrativa.

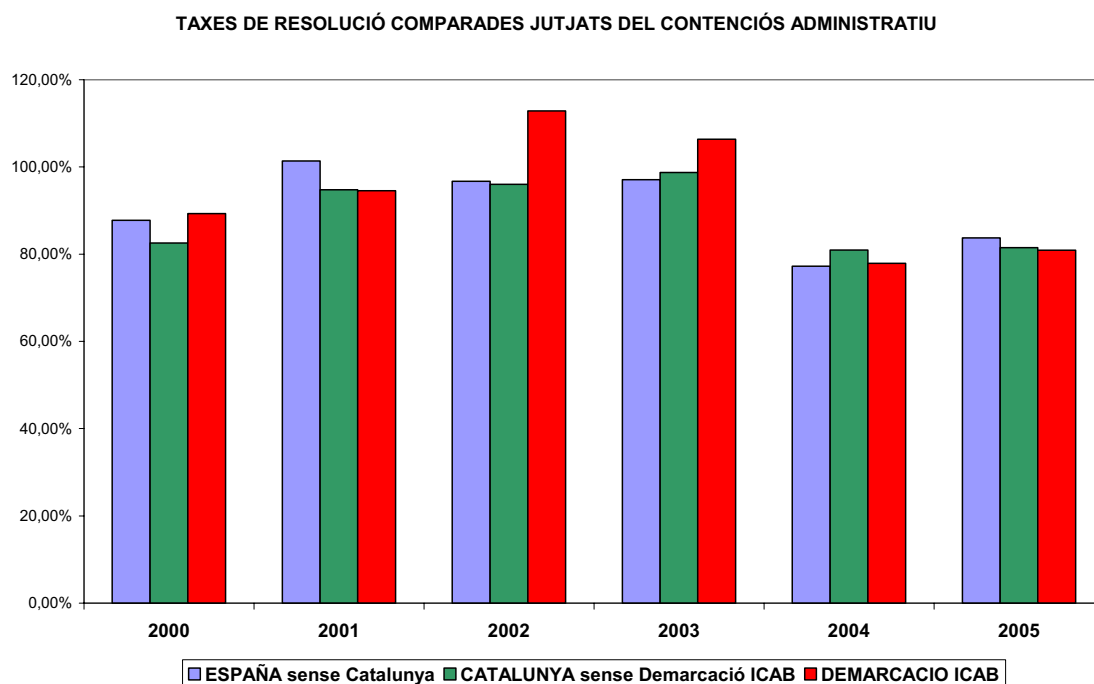
La lentitud en la resolució dels assumptes endarrerits té un efecte no tant de dissuadir a l'hora de plantejar una reclamació en aquesta jurisdicció, com d'arribar a satisfaccions extra processals per part de l'Administració, unit al fet de què el temps és un factor favorable a què no es pugui dur a terme l'execució de les resolucions judicials. Aquest fet es planteja com a possible causa de que hi hagi una litigiositat contenciós-administrativa tan baixa.

Els principals indicadors judicials i les sentències jutjat a jutjat

Si analitzem la jurisdicció per òrgans judicial ens adonem que els òrgans col·legiats tenen millors indicadors judicials que els jutjats unipersonals del contenciós-administratiu. Com ja s'ha dit, la causa d' aquest fenomen és l'esmentada reforma processal.

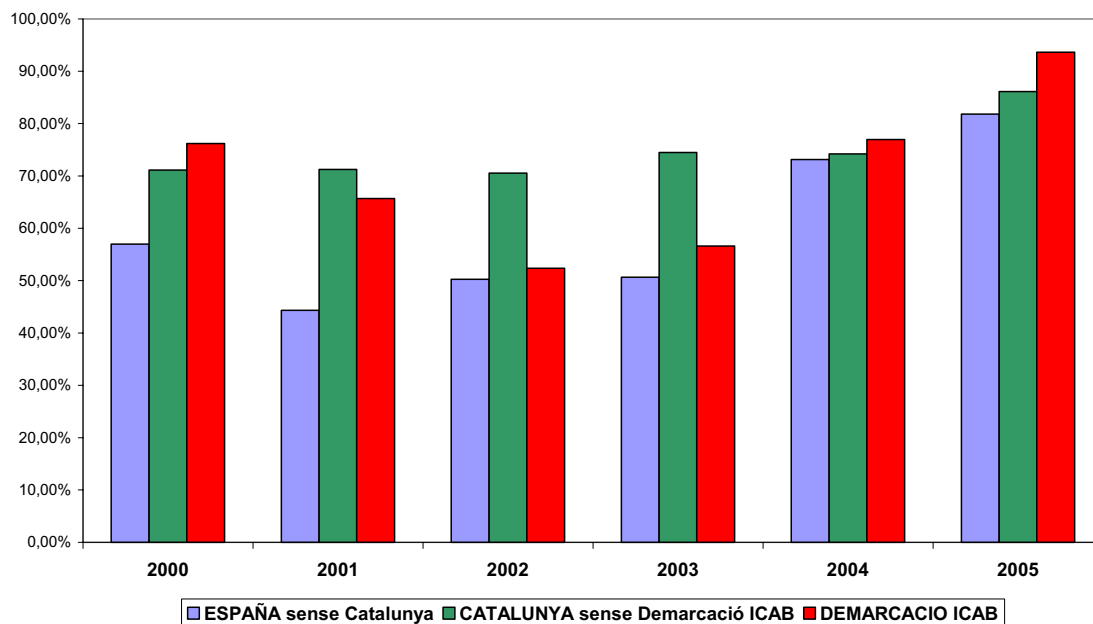
Jutjats del contenciós-administratiu

La taxa de resolució dels jutjats del contenciós-administratiu, en alguns anys ha superat la taxa d'equilibri (1), malgrat tot, per regla general, result menys del que ingressa, el que cada any fa augmentar la pendència.

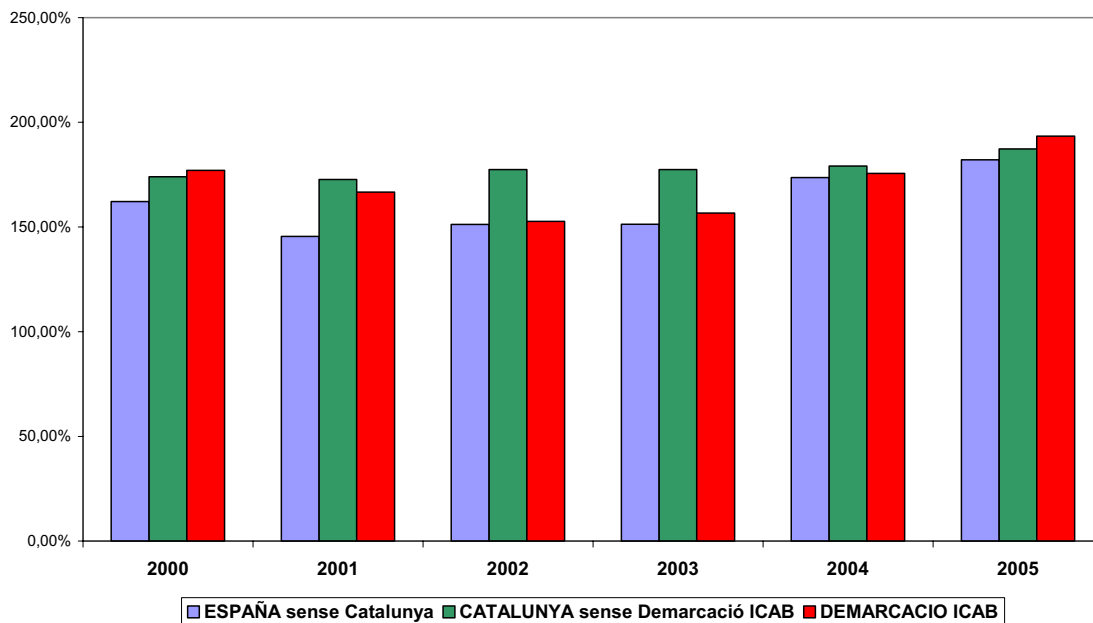
Pel que fa a la pendència, aquesta és molt alta i la tendència és a anar creixent. Aquest fenomen és explicable per la caiguda de la capacitat resolutòria.

TAXES DE PENDÈNCIA COMPARADA JUTJATS DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

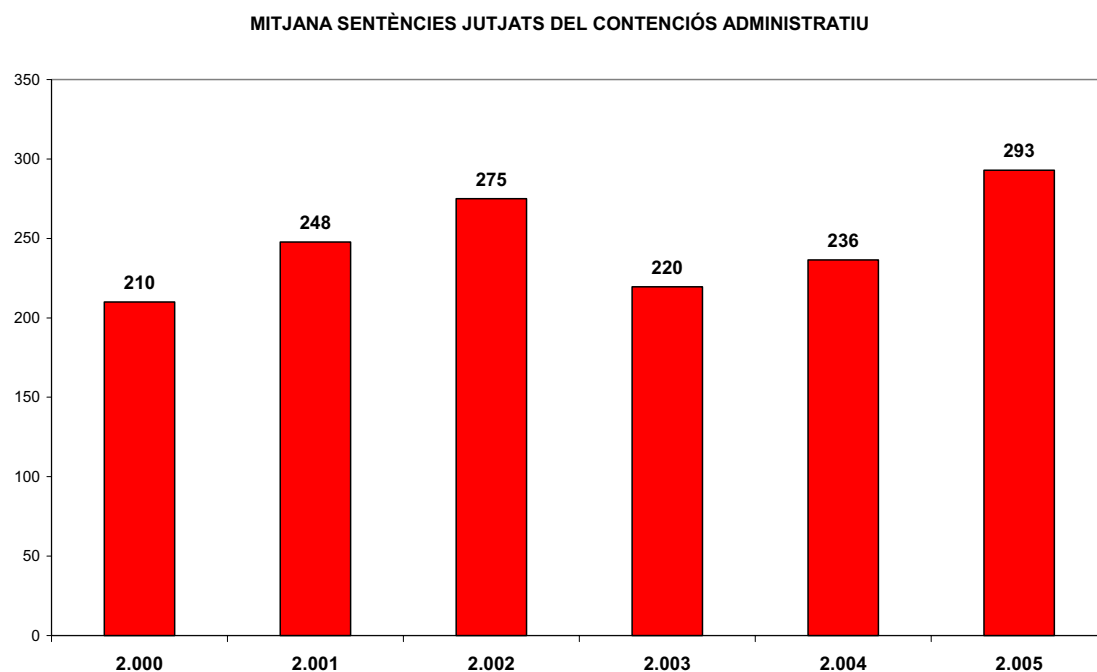
Pel que fa a la congestió, en tots els territoris comparats gairebé superen el 150% (taxa de 1.50).

TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES JUTJATS DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

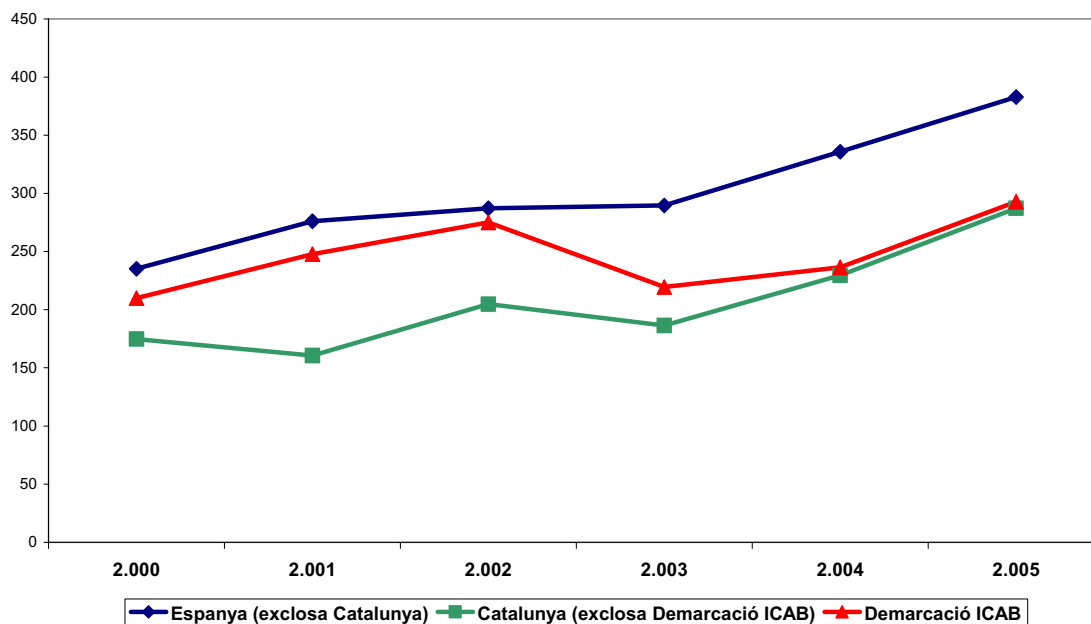

Sentències

Pel que fa a les sentències dictades per aquest òrgans judicials, cal dir que en el darrer any el nombre de sentències ha augmentat respecte als anys anteriors.

MITJANA SENTÈNCIES JUTJATS DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU. COMPARATIVA

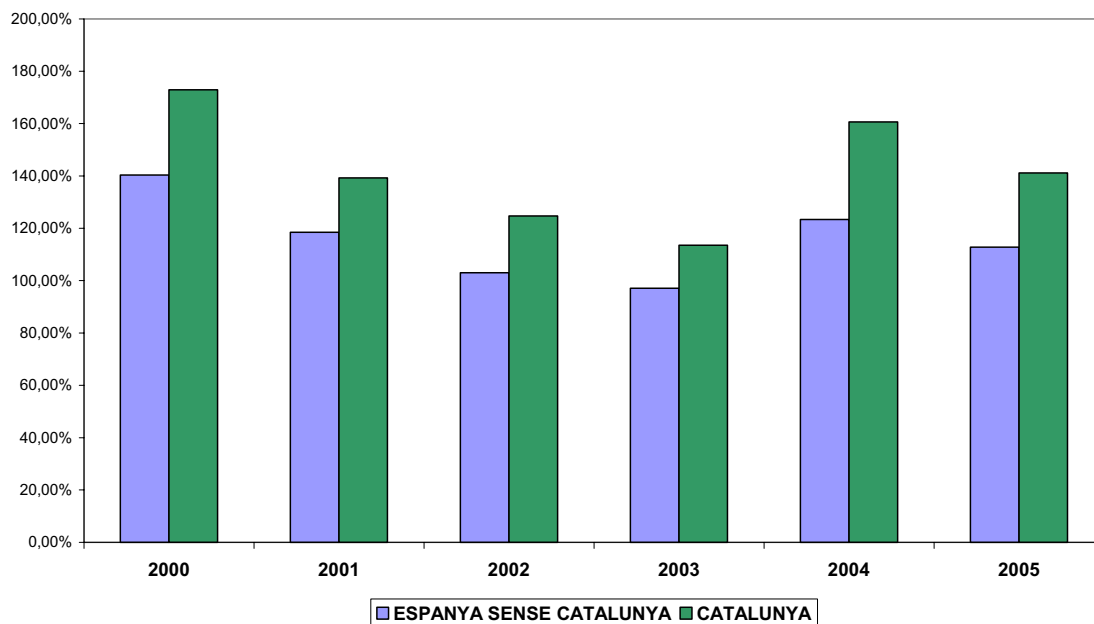

Els Tribunals Superiors de Justícia

Les taxes de resolució d'aquest òrgans judicials col·legiats són millors que els jutjats del contenciós-administratiu.

Gairebé en tots els anys , la taxa de resolució en aquests tribunals està per sobre del punt d'equilibri (100%), és a dir, es resolt més del que s'ingressa en un període.

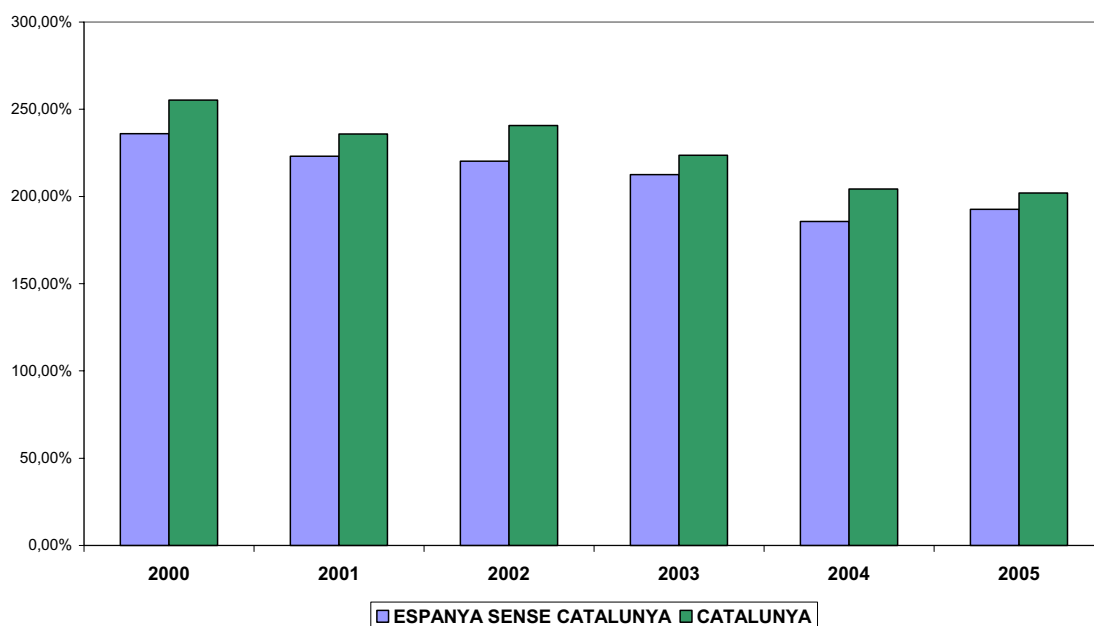
TAXES DE RESOLUCIÓ COMPARADA .TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

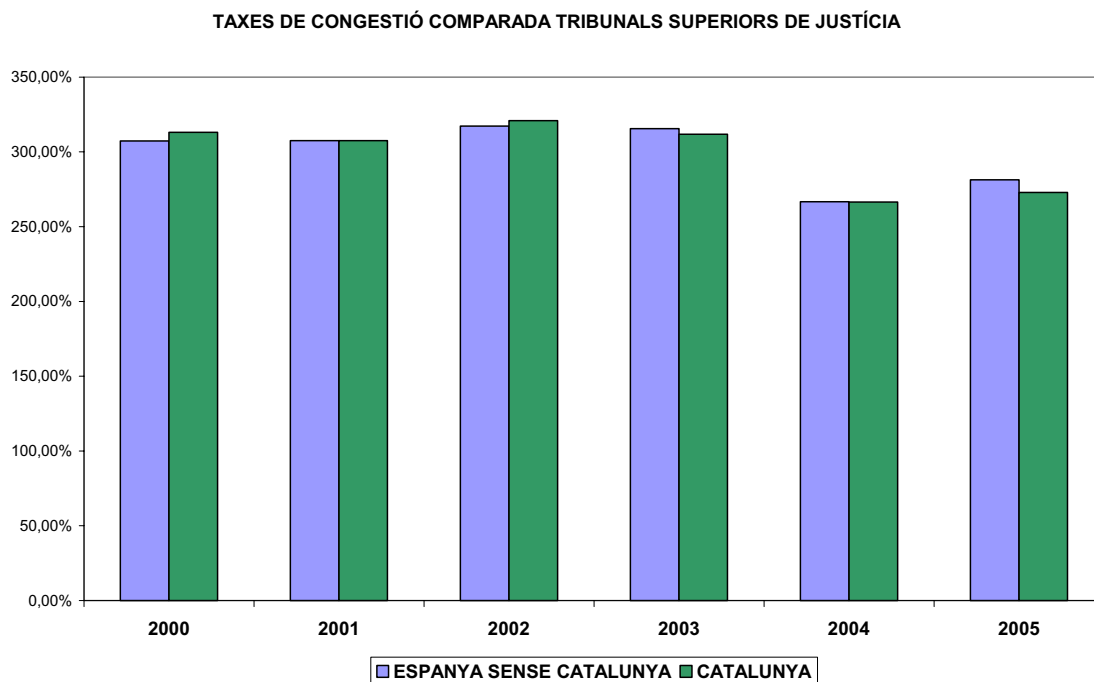
Com es pot observar en la gràfica, Catalunya té millor capacitat resolutiva que Espanya.

Pel que fa a la pendència, malgrat que hi ha una bona resolució, la pendència és altíssima atès el col·lapse que s'arrossega de fa massa anys.

TAXES DE PENDÈNCIA COMAPRADES. TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

De resultes del gran nombre d'assumptes pendents, la congestió és de la més altes de totes les jurisdiccions. Com s'observa en alguns casos, se supera el 300%. (taxa de congestió de 3). És a dir, hi ha per resoldre tres vegades més del que s'ingressa en un any.

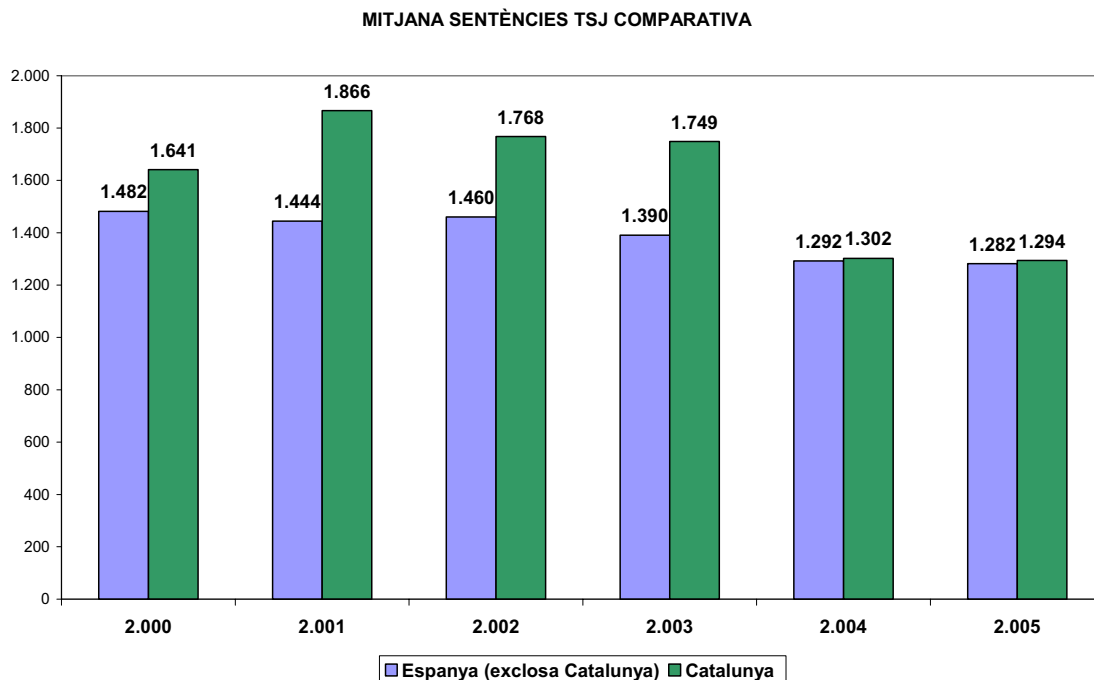

Per concloure, a Catalunya, les sales del contenciós-administratiu tenen una taxa de resolució excel·lent; no obstant això, la pendència i la congestió són altíssimes.

Cal dir que durant l'any 2005, aquestes sales tenien en tràmit 20.153 assumptes endarrerits, més del triple dels ingressats (6.176). Això significa que l'eficàcia d'un òrgan no es pot mesurar per la seva taxa de resolució (assumptes resolts:assumptes ingressats) sinó per altres factors, entre els que es compten la pendència i la congestió.

Sentències

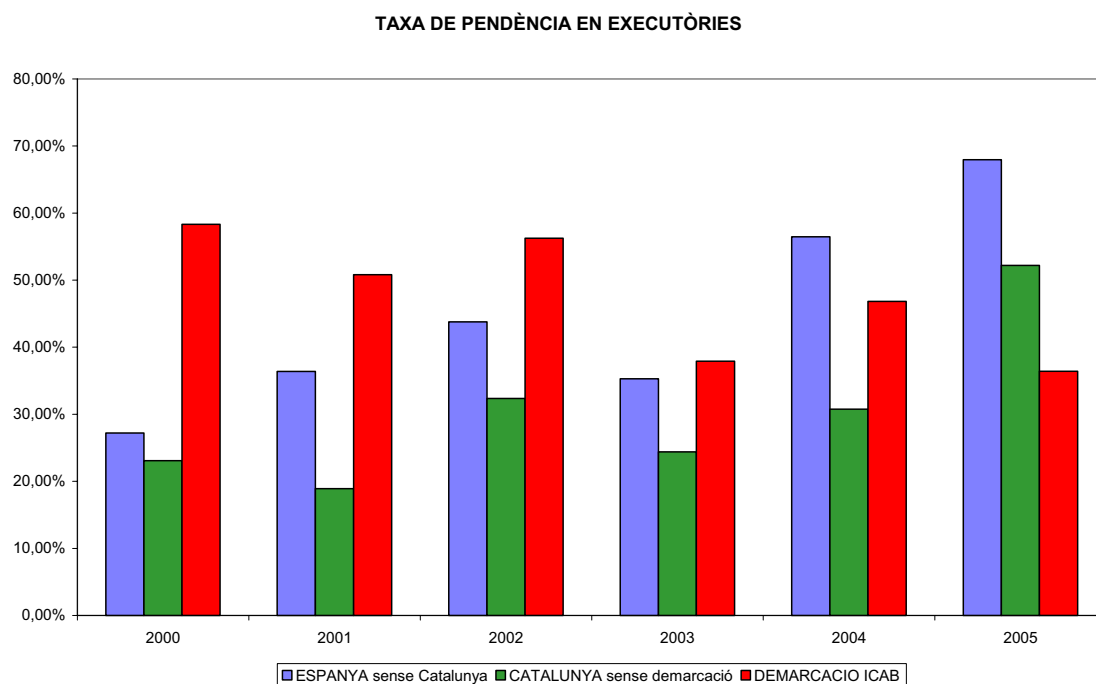
Catalunya resol més per sentència que la resta d'Espanya.

Com s'observa en la gràfica, en els darrers dos anys la tasca sentenciadora ha disminuït en relació als anys precedents.

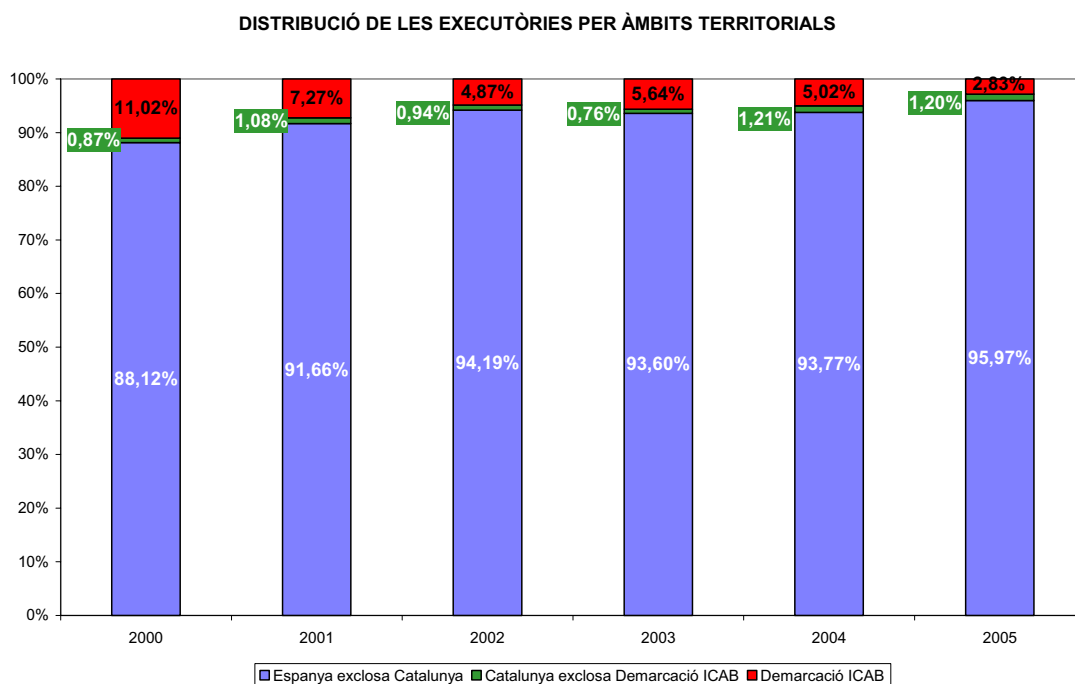
Executòries

La situació de les executòries en aquesta jurisdicció és també preocupant. La taxa de pendència (executòries endarrerides que no es resolen) és molt alta.

Com s'observa en la gràfica, la demarcació de l'ICAB ha fet un esforç en ventilar executòries, sobretot a partir de 2003. Catalunya se situa en millor posició que la Demarcació ICAB i Espanya.

La distribució d'executòries per àmbits territorials presenta la situació següent:

Finalment, pel fa als procediments, segons dades del Consejo General del Poder Judicial, pel 2005, l'estrangeria continua sent la matèria que ha ingressat un major nombre d'assumpes en primera instància, un 29.18% del total. Segueixen les sancions administratives (18.88%) i els assumptes de personal (13.04%).

7.- Contenciós-Administratiu per especialitats

Estrangeria

	Total Contenciosos	Assumptes	Assumptes Estrangeria	Contenciosos.	%
2000	6947		25		0,35
2001	8283		1343		16,21
2002	8341		1506		18,05
2003	9299		1559		16,76
2004	18135		2573		14,18
2005	19054		3004		15,76

Les dades anteriors confirmen que el percentatge d'assumptes d'estrangeria que registren els jutjats i tribunals en relació al volum total de recursos contenciós-administratius presentats, s'ha mantingut entre el 14% i el 19% durant els darrers cinc anys.

Per altra banda, durant l'any 2000, la jurisdicció contenciosa tan sols va registrar l'entrada de 25 assumptes d'estrangeria. L'ascens experimentat en els anys següents és el resultat d'un conjunt de factors que s'analitzen a continuació.

La magnitud del fenomen migratori que està vivint Espanya, i concretament el que viu Catalunya en la darrera dècada, ha influït sense cap mena de dubte en l'augment de la litigiositat en aquest tipus d'assumptes. Al marge d'aspectes socials, com l'alt grau d'estabilitat econòmica adquirida per el nostre país i la millora de les condicions de vida en tot a l'estat, no podem oblidar que hi han hagut també novetats en l'àmbit jurídic que han ajudat a que es produís l'indicat increment. Cal recordar, que:

- L'any 2000 es promulgà l'actual Llei d'Estrangeria- una Llei molt més garantista per els drets dels estrangers que la seva predecessora, la Llei Orgànica d'Estrangeria de l'any 1985 -,
- S'han produït contínues modificacions legislatives que han afectat als drets dels estrangers – com la Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre, de mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers,
- Es produí el “traspàs” de la competència dels Tribunals Superior de Justícia als Jutjats Contenciosos administratius mitjançant la reforma de la Llei 29/1998, de finals de l'any 2003.
- En gairebé cada reforma legislativa o publicació de reglament d'estrangeria, es va preveure un procés extraordinari de regularització.

La publicació de la Llei d'Estrangeria 4/2000.

Com apuntàvem anteriorment, la Llei Orgànica d'Estrangeria de 1985 i els seus Reglaments no contemplaven totes les normes aplicables als estrangers, sinó que únicament es referien a aquells drets fonamentals i llibertats públiques, dels quals podien gaudir en el supòsit que residissin legalment a territori nacional. En aquesta darrera qüestió rau l'accés dels ciutadans estrangers als nostres tribunals.

Fins a la publicació de la Llei 4/2000 , l'accés a la justícia gratuïta dels ciutadans estrangers es supeditava a que aquests estiguessin autoritzats administrativament a residir , conforme el que venia establert a l'article 13.1 b) de La Llei Orgànica de 1985. A partir de l'any 2000 podem dir que s'inicia un període, el comprés entre els anys 2000 i 2003, on resulta important destacar que coexisteixen dues normes, la referida nova Llei d'Estrangeria¹ 4/2000 i la Llei 1/1996², d'Assistència Jurídica Gratuïta en la

¹ Art. 20 LOE 4/2000. ¹ *Los extranjeros que se hallen en España y que carezcan de recursos económicos suficientes según los criterios establecidos en la normativa de asistencia jurídica gratuita tienen derecho a ésta en los procedimientos administrativos o judiciales que puedan llevar a la denegación de su entrada, a su devolución o expulsión del territorio español y en todos los procedimientos en materia de asilo.*

és regula de manera substancialment diferent l'accés dels ciutadans estrangers a aquest dret. Així, en la primera es reconeix el dret sense supeditar-lo a la residència legal a Espanya del ciutadà estranger, i en la segona, s'exigeix, en canvi, l'acompliment d'aquesta condició.

Lògicament, pensem, que el fet que, en general l'Administració interpretés de *manera generosa* el dret a l'assistència lletrada, ajudà a incrementar en els mesos posteriors a la seva aprovació la litigiositat dels assumptes d'Estrangeria.

En aquest sentit, malgrat que ambdues lleis van coexistir fins que la Llei 1/1996 va ser modificada a conseqüència del recurs d'inconstitucionalitat³ presentat per el defensor del Poble - per iniciativa de nombrosos col·lectius d'advocats i associacions defensores dels dret humans -, des de bon principi es va reconèixer el dret als ciutadans estrangers a ser assistits en els procediments administratius i judicials que poguessin dur a la seva denegació d'entrada, devolució o expulsió del territori nacional. Aquest fet, junt al procediment extraordinari que es va produir l'any 2000 va ajudar a que durant l'any 2001 augmentés el nombre d'interposicions de recursos contenciosos relacionats amb aquesta qüestió.

A més, s'afegí que durant aquesta etapa s'inicia un període en la que els ciutadans estrangers acudeixen als nostres tribunals conscients que l'existència i pendència d'una sol·licitud del procediment de regularització de l'any 2000, el regulat en el RD 239/2000, podia evitar la incoació d'un procediment sancionador d'expulsió⁴.

D'altra dada, que cal destacar de la gràfica comparativa és que el volum d'expedients que han ingressat als tribunals de la demarcació territorial catalana ha patit un significatiu augment a partir de l'any 2004.

La raó d'aquest increment tan important d'assumptes en els nostres jutjats podria ser conseqüència de la reforma legislativa produïda amb l'aprovació de l'actual Llei Orgànica d'Estrangeria, de 20 de novembre de 2003, Llei

² Ley 1/1996, 2 a)...tendrán derecho a la asistencia jurídica gratuita: a) Los ciudadanos españoles, los nacionales de los demás Estados de la Unión Europea y los extranjeros que residan legalmente en España, cuando acrediten insuficiencia de recursos para litigar.

³ STC 95/2003. Rec 1555/1996.

⁴ Recurso de Casación núm. 1394/03.

14/2003. En aquest sentit, i malgrat que la referida reforma provocà un augment significatiu d'expedients en els nostres jutjats en els anys posteriors – com ja s'exposarà més endavant –, es pot considerar que la veritable causa de l'ascens ve donada per a la reforma produïda de conformitat a l'Apartat Dos de la disposició addicional 14^a de la Llei Orgànica 19/2003, de 23 de desembre.

Mitjançant la mateixa es modificà l'article 8⁵ de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, en el qual es va establir que la competència exclusiva en els assumptes d'estrangeria correspondria, a partir d'aquell moment als Jutjats Contenciosos Administratius. Amb aquesta mesura es descarregava als Tribunals Superiors de Justícia, d'uns assumptes que fins aleshores havien conegut en única instància.

Alhora, es va reformar també l'article 786 d'aquesta llei assenyalant que les resolucions d'estrangeria havien de ser tramitades conforme el procediment abreujat. Indubtablement, es volia dotar de major celeritat a un tipus de procés en el que en virtut dels drets afectats es creia convenient que necessitaven d'una resposta àgil de la justícia.

En aquesta mateixa línia es va pronunciar posteriorment el propi Defensor del Poble en el seu Informe relatiu a l'Assistència Jurídica dels estrangers a Espanya de l'any 2005. El Defensor del Poble, actuant com a alt comissionat de Las Cortes Generales per a la defensa dels drets regulats en el Títol I de la Constitució Espanyola⁷, establí en les Conclusions relatives als processos judicials del referit Informe, que:

Las dilaciones en la resolución de recursos, que son un problema estructural de la justicia española, tienen en el ámbito de la extranjería y el asilo una

⁵ 4. Art. 8. 4. ...Conocerán, igualmente, de todas las resoluciones que se dicten en materia de extranjería por la Administración periférica del Estado.

⁶ Art. 78. 5. «1. Los Juzgados de lo Contencioso-Administrativo de este orden jurisdiccional conocen por el procedimiento abreviado de los asuntos de su competencia que se susciten sobre cuestiones de personal al servicio de las Administraciones Públicas, sobre extranjería y sobre inadmisión de peticiones de asilo político, así como todas aquellas cuya cuantía no supere los 13.000 euros.»

⁷ Article 54 CE: "Una ley orgánica regulará la institución del Defensor del Pueblo, como alto comisionado de la Cortes Generales, designado por éstas para la defensa de los derechos comprendidos en este Título, a cuyo efecto podrá supervisar la actividad de la Administración, dando cuenta a las Cortes Generales."

especial relevancia, dada la posición jurídica del interesado. En particular, debe llamarse la atención sobre el retraso que suele experimentar en muchas demarcaciones la resolución de los recursos frente a los autos de internamiento, que privan de efectividad práctica las decisiones estimatorias que puedan adoptarse. El diseño de las garantías jurisdiccionales no puede hacerse al margen de la realidad social y de las capacidades de los órganos que deben encargarse de ejercitarlas.

Posteriorment, la saturació que pateixen als Jutjats Contenciosos Administratius ha fet que en assumptes tramitats conforme el procediment ordinari previst a l'article 45 i següents de la Llei 29/1998, d'aquesta jurisdicció hagin estat resolts molt més ràpidament que els seguits conforme el Procediment Abreujat.

Assumptes ingressats a Catalunya

JUTJATS DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU							
	Pendents inici	Ingressats	Resolts	Pendents al f.	Taxa resolució	Taxa congestió	Taxa pendència
2.000	0	0	0	0			
2.001	0	0	0	0			
2.002	0	0	0	0			
2.003	0	3	3	0			
2.004	0	2.573	1.425	1.148	55,38%	180,56%	80,56%
2.005	1.148	3.004	2.247	1.917	74,80%	184,78%	85,31%

Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

TSJ

	Pendents inici	Ingressats	Resolts	Pendents al f.	Taxa resolució	Taxa congestió	Taxa pendència
2.000	572	25	309	286	1236,00%	193,20%	193,20%

2.001	286	1.343	816	809	60,76%	199,63%	199,63%
2.002	809	1.506	573	1.730	38,05%	404,01%	404,01%
2.003	1.730	1.559	800	2.480	51,31%	411,13%	411,13%
2.004	2.480	86	1.079	1.480	1254,65%	237,81%	237,81%
2.005	1.480	6	441	1.042	7350,00%	336,96%	336,96%

La primera conseqüència que es deriva de la reforma *competencial* en matèria d'estrangeria és que s'ingressen als jutjats catalans 1014 expedients més l'any 2004. Naturalment, l'única raó d'aquest increment no són la reforma de la Llei 29/1998 de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa, però sí que es possible considerar a aquesta mesura com un factor que ajudà considerablement a l'augment de la litigiositat.

Fins a l'any 2003, l'estranger que volia veure reconegut el seu dret a treballar, a viure o a no ser expulsat del territori nacional, sabia que si decidia recórrer als tribunals - considerant la situació de saturació en la que es trobaven els Tribunals Superiors de Justícia -, hauria d'esperar diversos anys per veure reconegut el dret reclamat atesa la demora que arrossegava l'Administració de Justícia.

Per aquest motiu, durant els primers mesos de l'any 2004, considerant la manca d'expedients pendents i l'augment de la capacitat de resolució del jutjats, s'incrementen el nombre de recursos registrats en matèria en matèria d'estrangeria.

Durant aquesta etapa resultava interessant accedir als tribunals per recórrer les resolucions administratives atès que els assenyalaments i les sentències es produïen en escassos mesos. Paradoxalment però, aquells expedients que havien ingressats en els Tribunals Superiors de Justícia durant el 2003 serien resolts molt més tardanament que els que es registraven a l'any 2004.

Per aquest motiu, de les dades facilitades per el propi CGAE i reflectides en la Taula 2, és pot concloure que atès que a l'any 2004, l'índex de resolució

mensual del jutjats a Catalunya era de 129,5 expedients⁸, el nombre d'assumpes pendents a finals del mateix de 1148 i, per tant, considerant la capacitat de resolució assenyalada, no es resoldrien els expedients fins a principis del mes de setembre de 2005. Igualment, els assumptes ingressats l'any 2005, malgrat incrementar-se en aquest període la capacitat de resolució dels nostres jutjats fins a 204,2⁹ expedients mensuals, i considerant el nombre d'assumpes pendents, els primers expedients registrats no van ser resolts fins a finals de setembre de 2006.

Aquesta situació, va provocar la duplicitat d'expedients administratius i en conseqüència també de recursos: es presentaven sol·licituds administratives d'Autoritzacions de residència i treball i es tornaven a lliurar al cap de pocs mesos per tal de forçar a l'Administració a emetre una nova resolució administrativa i recórrer als nous jutjats competents, on el temps estimat de resolució era molt inferior a l'anterior.

Malauradament, la taxa de congestió del jutjats, tal i com s'ha assenyalat en el paràgraf anterior- ha anat augmentant any darrera any des de la reforma i, per tant, no és d'estranyar que en breu, tornem a patir, sinó que s'està produint ja, una nova situació de saturació.

Per tant, resulta obligatori recordar que l'esforç que en el seu moment es va realitzar modificant la Llei d'accés a la Jurisdicció Contenciós-Administrativa quan es reconegué la necessitat d'agilitzar la tramitació d'aquest tipus d'assumpes, haurà estat estèril si no es tornen a prendre mesures per augmentar la capacitat de resolució dels jutjats. Cal ser molt conscient, considerant la particularitat dels tipus de drets que es reclamen en aquest àmbit, que una justícia lenta – com succeeix en d'altres temes – pot ser sinònim, es moltes ocasions, d'una "denegació tàcita" del dret a la tutela judicial efectiva.

Òbviament, en un terreny en el que per exemple l'accés a la autorització de residència o treball pot vincular-se a l'estada en territori nacional durant un determinat període, la demora de la jurisdicció contenciosa en resoldre, pot fer desistir a nombrosos ciutadans estrangers d'acudir als tribunals, i els

⁸ Si fraccionem els 1425 anuals, en els onze mesos hàbils, obtenim la capacitat real de resolució 2004

⁹ Si fraccionem els 2247 anuals, en els onze mesos hàbils, obtenim la capacitat real de resolució 2005.

obliga a sol·licitar novament en la via administrativa un dret - acollint-se probablement a un altre supòsit reglamentat -, que hauria d'haver vist concedit ja en la primera sol·licitud per els nostres tribunals.

La influència de les constants modificacions legislatives del dret d'estrangeria a la Jurisdicció Conteniós-Administrativa.

Al marge de la modificació anterior que va afectar a la competència de l'òrgan judicial competent, sense cap mena de dubte, un altre factor que ha influït directament en la saturació dels nostres jutjats han estat les constants modificacions legislatives que s'han produït en el dret d'estrangeria des de l'any 2000.

Durant aquests anys s'ha reformat dues vegades la Llei i s'han aprovat dos reglaments. A més, cada una d'aquestes reformes legislatives ha anat acompanyada d'un procediment extraordinari de regularització d'estrangers. Naturalment, cal considerar que l'augment d'expedients administratius generats per aquests procediments i per tant, les resolucions desfavorables emeses, han afectat directament en l'àmbit jurisdiccional.

En la taula 4, que veiem a continuació es relacionen el nombre d'assistències lletrades registrades al Torn d'ofici de Barcelona per a procediments relacionats amb el retorn en frontera o devolució, juntament amb les reformes legislatives i els seus procediments extraordinaris de regularització.

Relació d'assistències lletrades registrades al Torn d'ofici de Barcelona per a procediments de denegació d'entrada o retorn en frontera.

Denegacions entrada	Sol·licituds assistència	Reformes legislatives i procediments de regularització extraordinari
2000	747	Aprovació de la Llei 4/2000 'onze de gener i posterior reforma per la 8/2000, de 22 de desembre
2001	508	Aprovació del Reial Decret 142/2001, de 16 de febrer. Disposició Transitòria 4ª Llei 8/2000
2002	440	
2003	733	Llei Orgànica 14/2003, que reforma parcialment la 4 i 8/2000.
2004	929	Reial Decret 2393/2004, aprovació del reglament d'estrangeria i procediment extraordinari.
2005	1201	Entra en vigor en procediment extraordinari previst en el reglament publicat a finals de l'any 2004

Com es pot comprovar, durant l'any 2002, va disminuir de manera significativa el nombre de peticions d'assistència lletrada per aquests tipus de procediments. En el període comprés entre l'any 2000 i 2001 es va publicar l'actual Llei d'Estrangeria que va ser reformada a finals del mateix any, i es va publicar el reglament que l'havia de desenvolupar mitjançant el RD 864/2001, de 20 de juliol.

Les reformes esmentades van venir acompanyades de dos procediments extraordinaris de regularització establerts en el RD 239/2000, de 18 de febrer, realitzat mitjançant l'Acord del Consell d'Estat, i el Reial Decret 142/2001, de 16 de febrer, Disposició Transitòria 4ª Llei 8/2000, també anomenat procediment de "repesca". El primer, es produeix els primers mesos de l'any 2000 i el segon s'inicia el mes de febrer del 2001.

Naturalment, resulta lògic preveure que a principis de l'any 2001 i durant el 2002, van interposar-se als Tribunals Superiors de Justícia nombrosos recursos relacionats amb els referits procediments extraordinaris. (Veure Taula 3). Per tant, l'impacte en la justícia d'aquests procediments es va fer sentir a partir de diversos mesos de la seva promulgació.

En canvi, com podem veure al gràfic (taula 4), l'activitat administrativa i judicial en aquest àmbit pateix l'anomenat "efecte crida" atès que segons dades del Servei d'Assistència al detingut de l'II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona es registren nombroses sol·licituds d'assistència lletrada en procediment de devolució i retorn de territori nacional en el període en el que estaven vigents els procediments extraordinaris i també durant els mesos immediatament posteriors.

En aquest sentit, la tendència a l'alça iniciada l'any 2000, disminueix sensiblement en el 2001 i sobre tot en el 2002, una vegada ja han finalitzat els efectes dels procediments extraordinaris de regularització.

Posteriorment, amb l'aprovació l'any 2003, de la Llei Orgànica 14/2003 , i sobretot amb l'anunci d'un possible nou procediment de regularització – confirmat a finals de l'any 2004-, tot coincidint amb la publicació del reglament que desenvolupa la nova Llei 14/2003, el RD 2393/2004, de 30 de desembre, s'inicia una nova tendència a l'augment de les sol·licituds d'assistència lletrada per aquest tipus de tràmit atès que els anys 2003, 2004 i 2005 es confirma l'augment, any rera any, del nombre d'assistències sol·licitades.

Resulta evident l'impacte que té l'anunci i la regulació de procediments extraordinaris de regularització nacional en la pressió migratori del país. Malgrat que aquest tipus de processos estan orientats a documentar la població estrangera que ja ha adquirit cert grau d'arrelament a Espanya, no hem d'oblidar l'indubtable efecte crida que generen i, per tant, comporten sempre un augment de la litigiositat.

Finalment, també resulten força significatives les dades relatives al nombre de peticions d'assistència lletrada registrades al Torn d'ofici del col·legi de Barcelona durant l'any 2005, en ple Procediment Extraordinari de normalització de treballadors estrangers¹⁰.

Durant un període en el que teòricament era més fàcil l'accés a la documentació de residència i treball i, quan a priori, haurien d'haver

¹⁰ La Disposició Transitòria Tercera del RD 2393/2004, regulava que podien acollir-se a aquest procediment extraordinari aquells estrangers que al marge del compliment d'altres requisits acreditessin que estaven empadronat a Espanya abans del 8 d'agost del 2004.

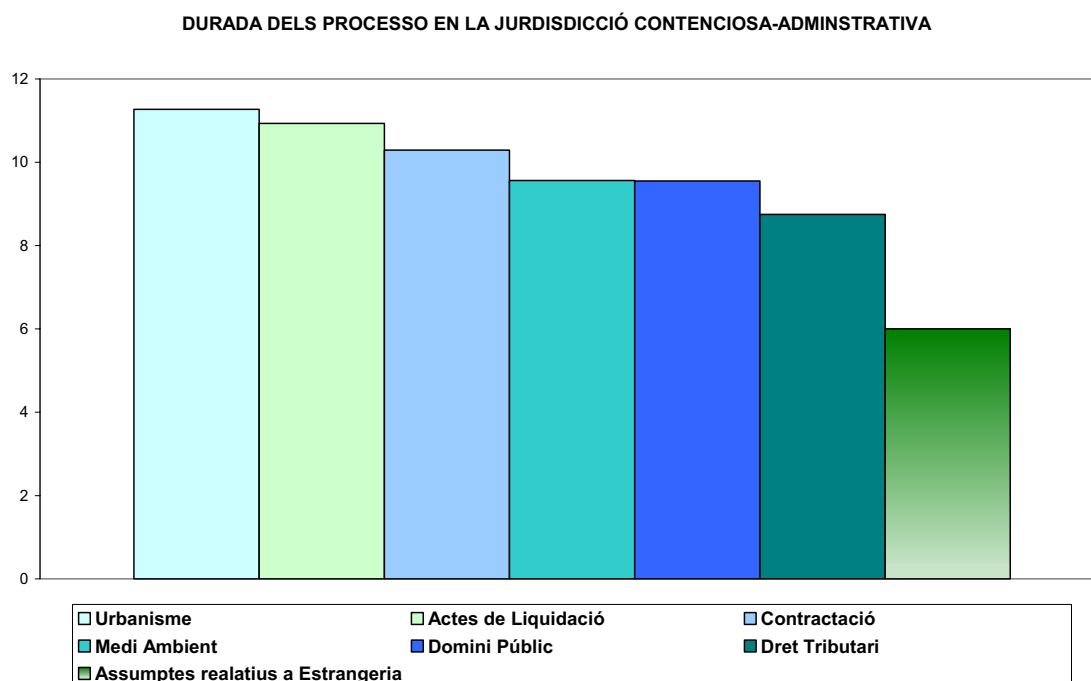
disminuït el nombre de resolucions administratives denegades, van augmentar les peticions a causa l'increment detectat en els expedients derivats d'entrades irregulars en territori nacional.

Com podem veure, els efectes de la regulació dels procediments extraordinaris de regularització podem dir que es produeixen a una doble velocitat. Per causa de l'anomenat "efecte crida", les entrades irregulars en territori nacional de ciutadans estrangers es produeixen gairebé coincidint amb els processos i, per tant, l'assistència lletrada i els recursos que es deriven tenen lloc dins d'aquest mateix període. En els recursos que es plantegen davant les denegacions de les resolucions administratives de les Autoritzacions de residència que es sol·liciten en aquest procediment comporten un efectes a més llarg termini en els nostres tribunals.

8.- El funcionament dels òrgans judicials del contenciós-administratiu.

La durada mitjana espanyola dels assumptes contenciosos és de 7.49 mesos. Aquesta dada contrasta amb la de la jurisdicció social que se situa en 5.18 mesos per procediment. El fet que aquesta jurisdicció tingui tants assumptes de tràmit per resoldre i una congestió tan gran; provoca, de ben segur, l'augment de la durada de la tramitació dels procediments.

Segons les dades del Consejo General del Poder Judicial, els processos que triguen més a ser resolts són: l'urbanisme (11.27 mesos), les actes de liquidació (10.93), contractació (10.29) medi ambient (9.56), domini públic (9.55), i dret tributari (8.75). Els assumptes d'estrangeria tenen una durada mitjana de 6.0 mesos.

Catalunya destaca, juntament amb Andalusia i Astúries, per tenir la durada mitjana dels procediments en les sales del contenciós administratiu dels Tribunals Superiors de Justícia més alta (34.15 mesos) quan la mitjana està en 29.52 mesos.

Els recursos d'apel·lació varen tenir una durada mitjana de 8.78 mesos i els de queixa 4.29 mesos. En quan al resultat dels recursos, seguint la tònica general, el 80.90 % van ser confirmatòries de les resolucions de primera instància. Al mateix succeeix amb els recursos de cassació en que el percentatge de confirmatòries és encara superior, el 91.41 % del total de recursos.

Conclusions de la jurisdicció contenciós-administrativa

Una de les causes principals d'aquesta situació de col·lapse en aquesta jurisdicció, cal atribuir-la a l'augment de competències dels jutjats d'aquesta jurisdicció atribuïdes per la reforma legislativa produïda per **la Llei Orgànica 19/2003, de 23 de desembre, i concretament la seva Disposició Addicional 14a**, que modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de

juliol, del Poder Judicial, i que reforma la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciós-administrativa.

Entre les novetats més importants i que afecten als principals indicadors judicials, cal destacar:

- L'augment de competències per raó de la matèria als Jutjats del contenciós-administratiu per conèixer en primera o única instància.
- El traspàs de matèries de l'àmbit civil a l'àmbit administratiu. En concret, estem fent referència a la modificació de l'article 2.e de la Llei 29/1998 de la jurisdicció contenciós-administrativa, que estableix que es substantivaran en aquesta jurisdicció les qüestions que es suscitin en relació a la responsabilitat patrimonial de les Administracions Públiques " ... *aun cuando en la producción del daño concurren con particulares o cuenten con un seguro de responsabilidad.*"

Per tant, qüestions que amb anterioritat a la reforma es resolien a l'ordre jurisdiccional civil passen, a partir d'aquesta, a ser competència de l'ordre contenciós-administratiu.

- Ampliació de les qüestions que es tramiten pel procediment abreujat (article 78 de la llei del contenciós-administratiu) . Especialment la matèria d'estrangeria, que com hem vist, han augment significativament els expedients en els darrers anys.

Cal remarcar l'aplicació del procés abreujat en els assumptes on la quantia passa del topall fixat en 3005€ en la legislació derogada a la xifra de 13.000€ (quantia sotmesa abans de la reforma al procediment ordinari).

Aquesta reforma ha motivat que els procediments abreujats, molt ampliat en matèria i quantia per l'esmentada modificació, i en principi previstos per agilitzar i descongestionar els jutjats, hagin estat tramitats amb menys celeritat que el propi recurs ordinari, tramitat a l'empara de la Llei 29/1998, de la jurisdicció contenciós-administrativa, en principi més lent pel que fa al tràmit processal, en evacuar-se majoritàriament per escrit i sent responsabilitat de l'Administració l'emplaçament de les parts, entre d'altres motius de lentitud.

Cal també afegir l'efecte de la immigració (veure anàlisi estrangeria) i la seva tramitació pel procediment abreujat a partir de l'entrada en vigor de la Llei 19/2003 de 23 de desembre que modifica l'article 78 de la Llei 29/1998 de la jurisdicció contenciós-administrativa, així com la manca de rigor a la pràctica dels terminis processals que res té a veure amb la inflexibilitat de l'ordre jurisdiccional civil o penal, en aplicació de la LEC 1/2000 o la LECrim.

Afegir, en aquesta anàlisi prèvia, la manca del precepte general de l'article 394 de la LEC 1/2000 pel que fa a la condemna en costes, en aquesta jurisdicció administrativa, en la que hi ha un índex molt baix de condemna en costes processals de la part que ha vist desestimades les seves pretensions, el que podria incidir en l'augment d'índex d'ingressos d'assumptes, ni que sigui amb finalitats dilatòries.

Cal tenir també en compte, i pel que fa a la capacitat resolutòria i assumptes acabats, que és en aquest ordre on, a més dels procediments abreujats i ordinaris i de les peces separades de mesures cautelars, ens trobem amb la particularitat de les inexecucions de sentències per impossibilitat material o bé jurídica.

Per últim, i per tal que les dades que s'obtinguin tinguin el seu valor correcte, la demarcació que correspon a l'ICAB s'ha de relativitzar atès que els Jutjats contenciós-administratius de tota la província de Barcelona es concentren a la capital, tal i com succeeix en les demés províncies que res tenen a veure amb la distribució de la planta de l'ordre jurisdiccional civil, penal o social.

Per a poder completar l'anàlisi fora interessant veure el nombre d'assumptes que es resolen, ja sigui per silenci o bé per resolució de l'òrgan administratiu competent, la seva taxa d'ingrés i de pendència.

Cal insistir, però, que en aquesta demarcació es concentra la major part de població de Catalunya i aglutina la majoria de jutjats del contenciós-administratiu, que es reparteixen i concentren en les capitals de província, a més, de la segona instància en la jurisdicció i assumptes que per raó de la matèria coneix únicament el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

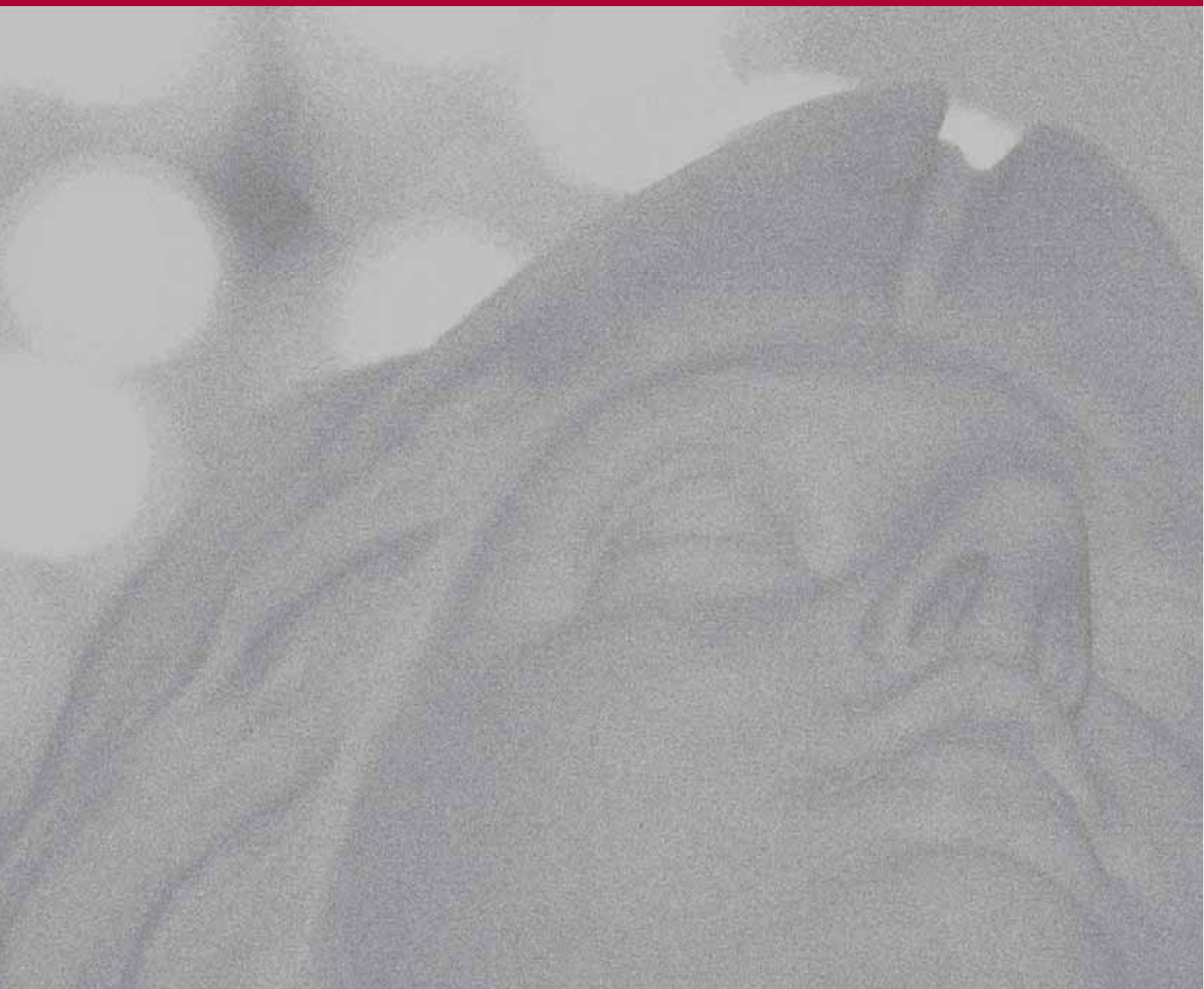
Any 2007

Capítol VI

L'àmbit social

IL·LUSTRE COL·LEGI
D'ADVOCATS DE BARCELONA

L'Àmbit Social

La jurisdicció social juntament amb la penal són les jurisdiccions que tenen els indicadors judicials més satisfactoris.

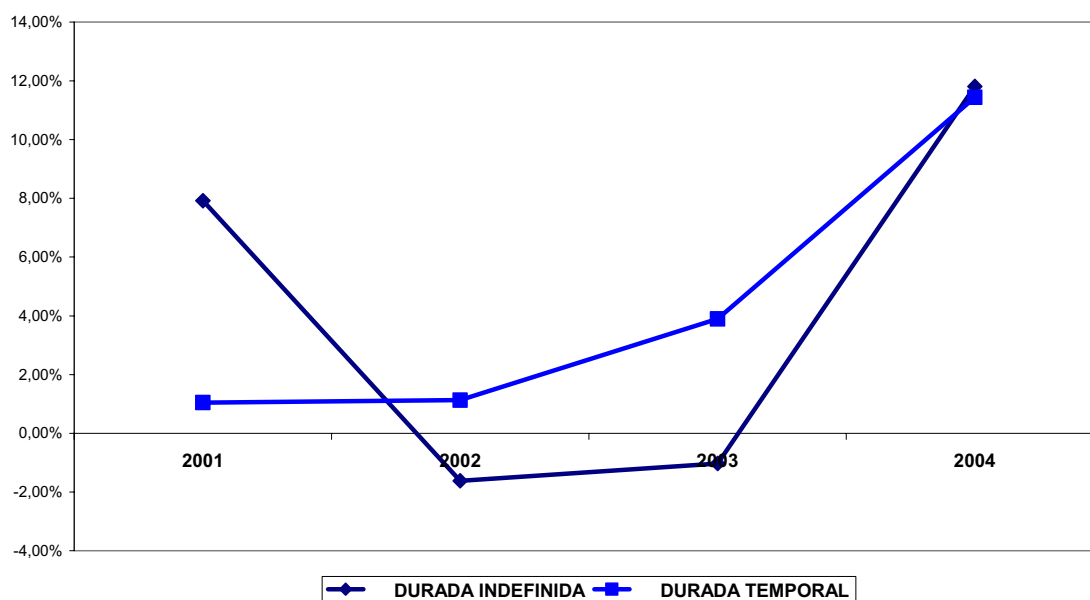
1.-La litigiositat

El comportament de la taxa de litigiositat a la jurisdicció social pot considerar-se en termes generals, d'una relativa estabilitat en aquests sis anys d'observació.

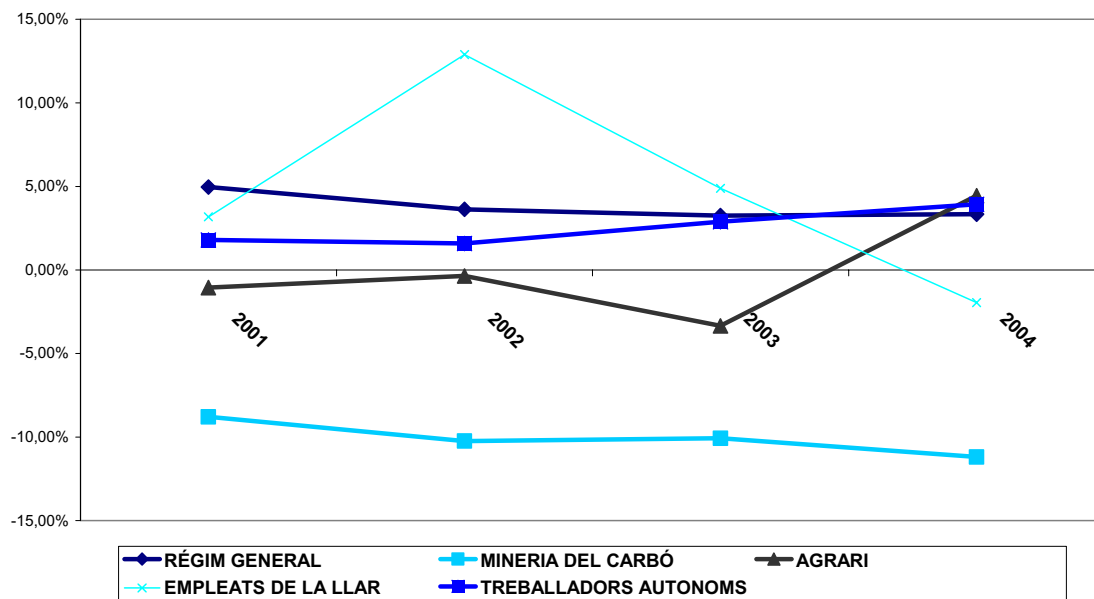
Les causes d'aquesta característica, tenen a veure molt probablement, amb els indicadors econòmics dels que parlàvem en la primera part d'aquest informe.

Aquí també podem afegir o prendre nota d'alguns indicadors de tipus laborals que ens ajudaran a entendre aquesta situació de tranquil·litat.

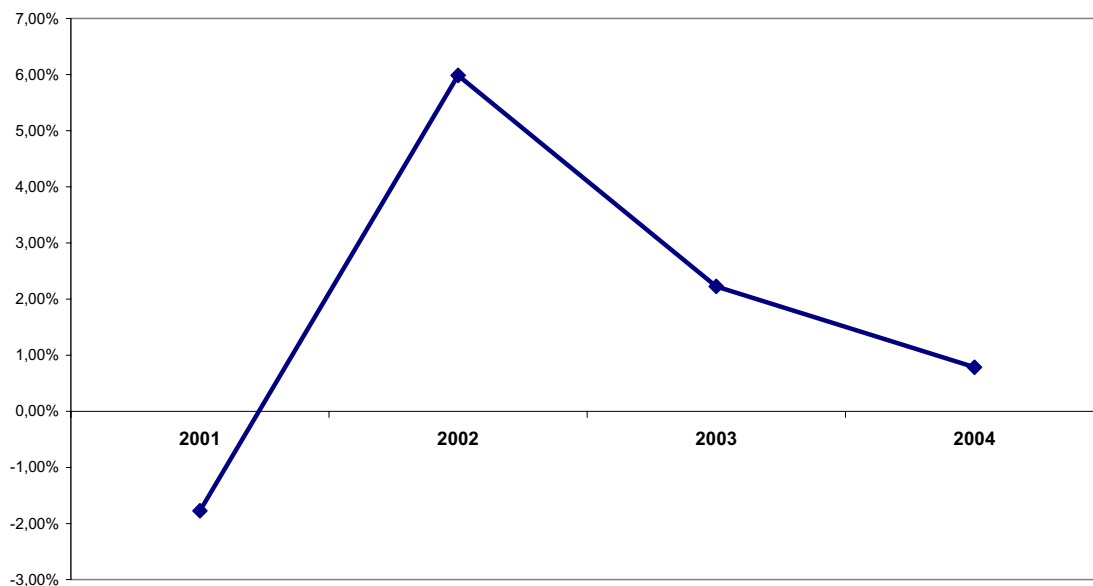
EVOLUCIÓ CONTRACTACIONS PER MODALITAT.
ESPANYA

EVOLUCIÓ DE L'ALTA A LA SEURETAT SOCIAL.
ESPANYA

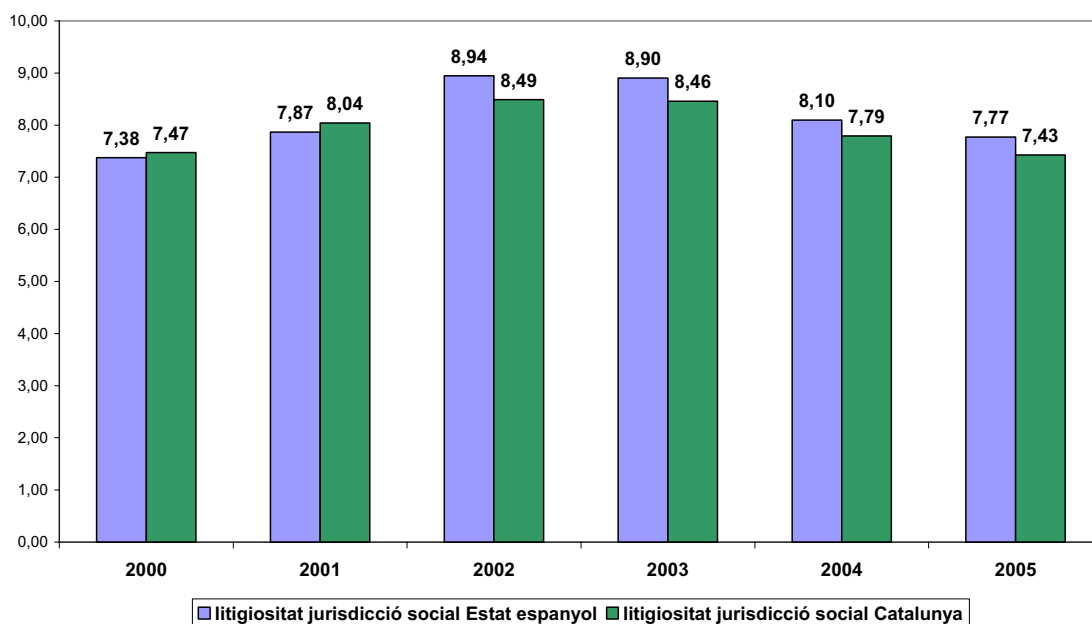

EVOLUCIÓ DE L'ATUR
ESPANYA

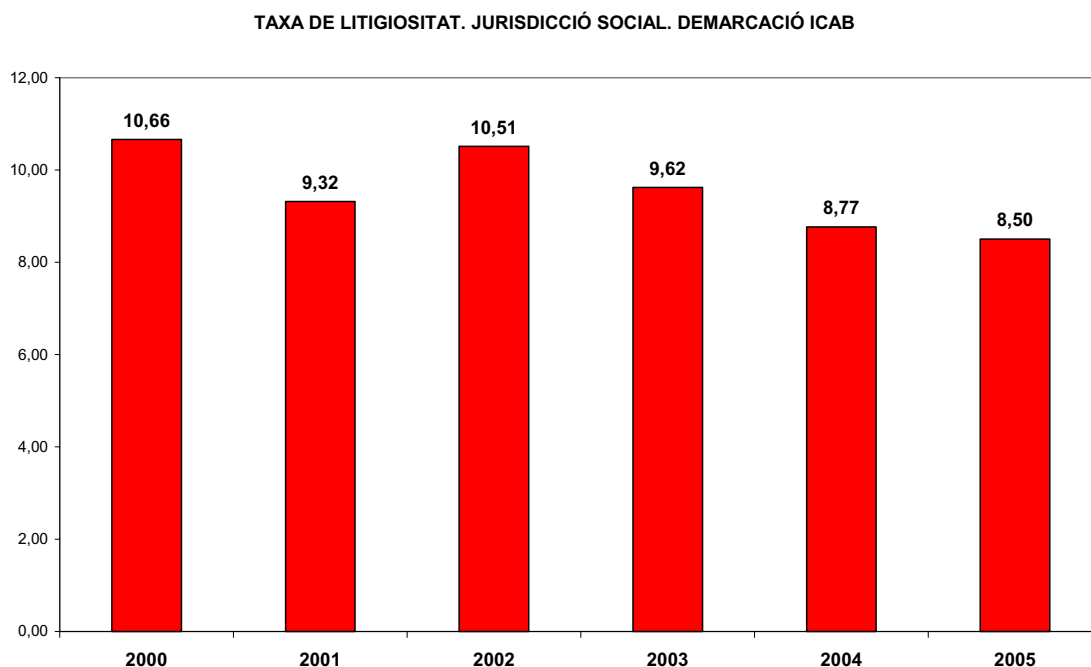

La taxa de litigiositat que presenta l'any 2005 se situa en valors molt similars als de l'any 2000 malgrat que, l'evolució durant aquests anys mostra que la tendència a l'augment va trencar-se a partir de l'any 2003.

EVOLUCIÓ DE LA TAXA DE LITIGIOSITAT. JURISDICCIÓ SOCIAL

Aquesta no seria la mateixa conclusió a la que arribaríem si atenguéssim únicament a l'àmbit d'actuació de la demarcació ICAB, on la tendència és clarament a la baixa.

Però en aquest àmbit cal recordar que, justament durant aquests anys es van crear una sèrie de jutjats del social (Sabadell, Granollers i Mataró) que van suposar el traspàs dels assumptes d'un jutjat a l'altre, però no la seva desaparició, ni són indicadors d'una reducció d'aquesta litigiositat.

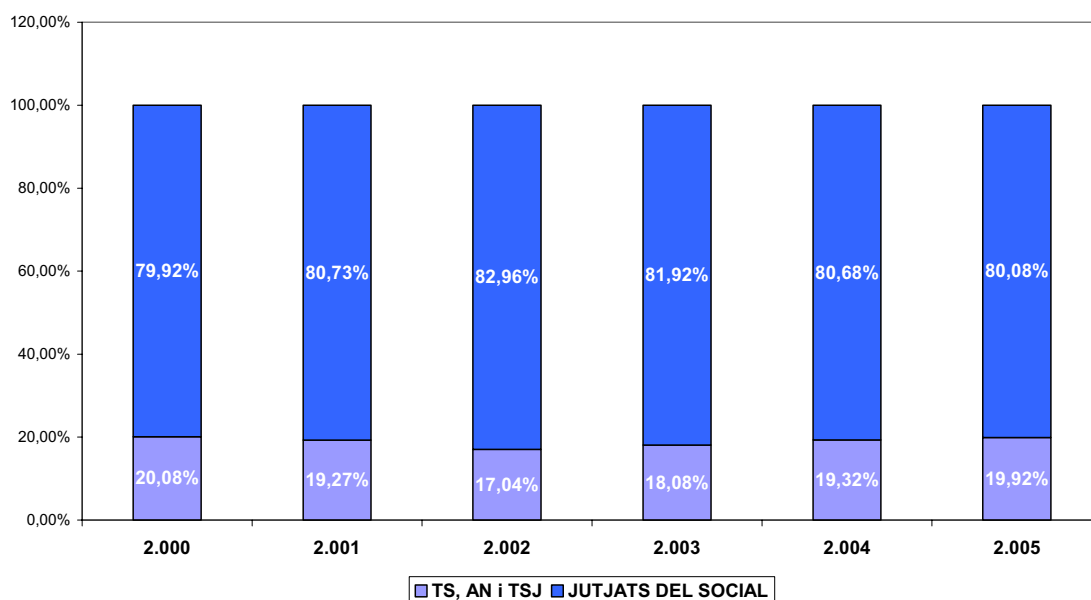
És precís a més tenir en compte que, quan la taxa és molt alta, com ho mostra els valors de la Demarcació ICAB que es troben bastant per sobre de la mitjana espanyola o la mitjana catalana, les variacions poden no resultar tant significatives.

Hem de tenir en compte, així mateix, que la nostra demarcació aglutina un territori on es desenvolupa bona part de l'activitat productiva a Catalunya, ja que segons les dades de l'IDESCAT, el 45% de l'activitat empresarial de tota Catalunya l'any 2002, es concentrava en les comarques del Barcelonès, Alt Penedès, Baix Llobregat i Garraf, i, cal recordar que el fur judicial en aquesta jurisdicció correspon al lloc on radica la seu social de l'empresa.

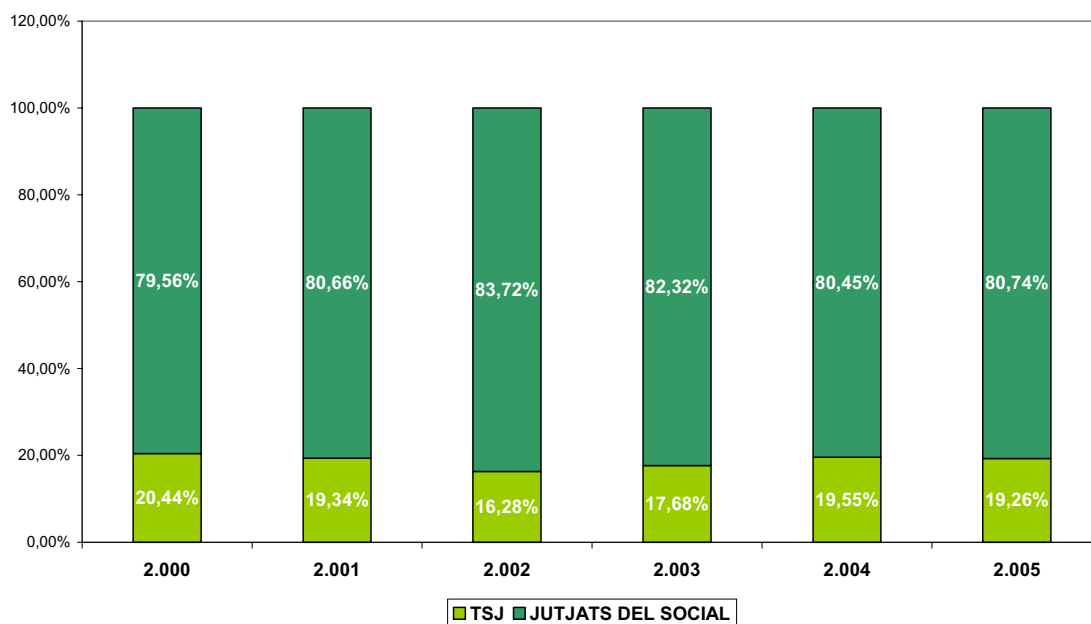
També és important recordar algunes de les precisions que s'han fet en la introducció a aquest informe, pel que fa al criteri utilitzat pel qual s'entén com a propi d'un determinat àmbit territorial tots els jutjats i tribunals que es troben en aquella àrea, independentment què les seves competències ultrapassin aquella àrea i que és el mateix criteri emprat pel CGPJ quan compara taxes entre comunitats autònomes i l'estat espanyol.

Així per exemple, podem tenir present quina és la distribució d'assumptes en cada àmbit estudiat, des del punt de vista de l'òrgan judicial.

**DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPTE SEGONS TRIBUNAL O JUTJAT.
ESPANYA**

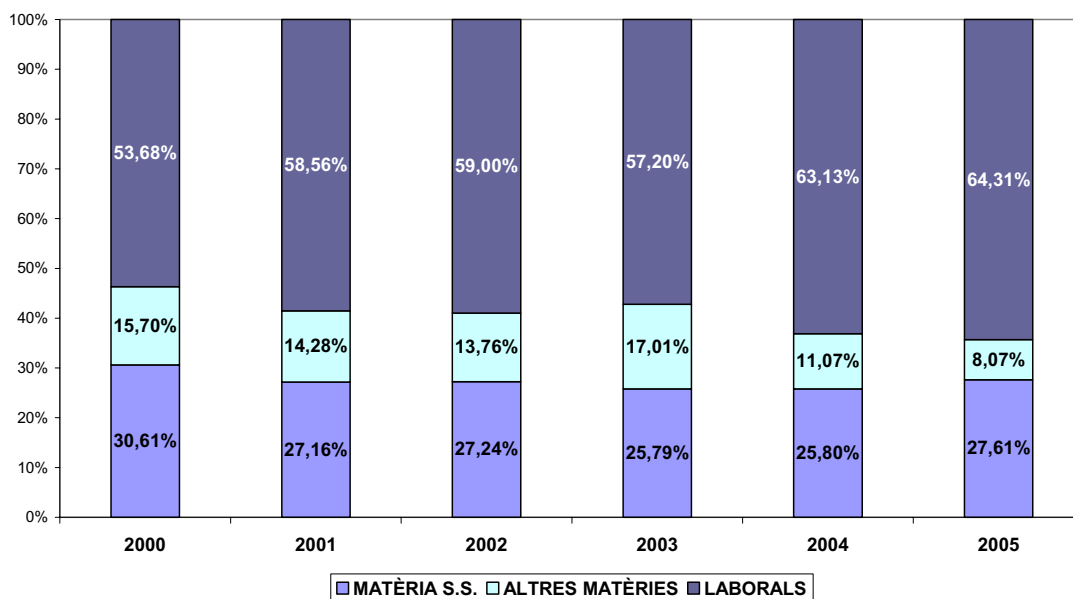
DISTRIBUCIÓ ASSUMPTESS SEGONS TRIBUNAL O JUTJAT. CATALUNYA

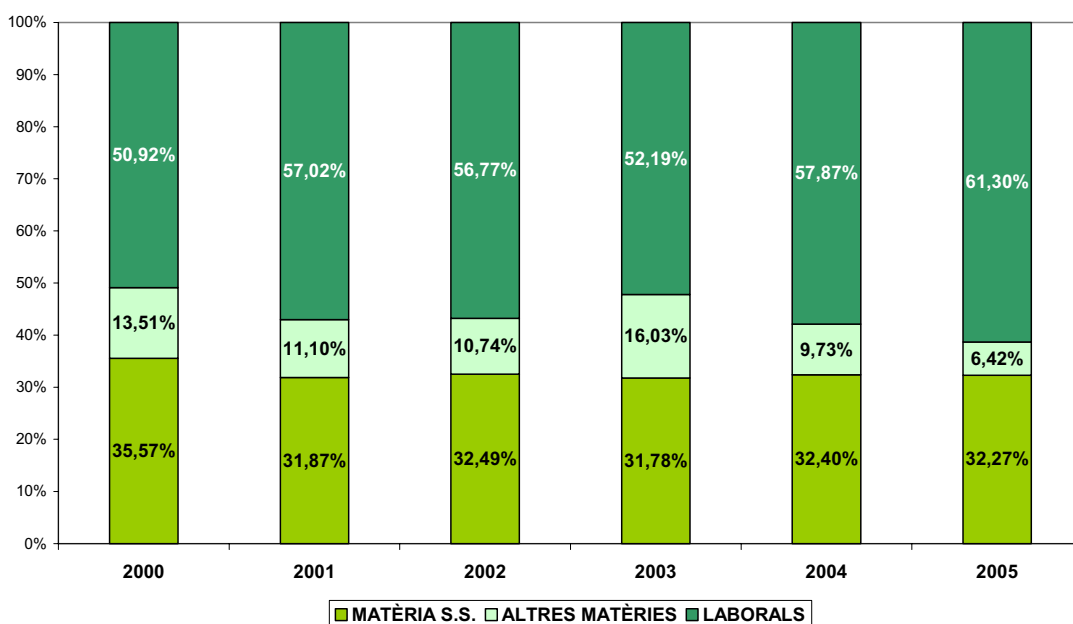
Conèixer doncs que més del 80 % dels conflictes que es resolen per la jurisdicció social corresponen als jutjats del social, ens permet fer un estudi més acurat dels motius de les demandes presentades i, per tant, entendre quins són els àmbits laborals més conflictius, que caldrà que sigui analitzat en edicions posteriors d'una manera més qualitativa.

En qualsevol cas, podem veure que, la major part de les discrepàncies es concentren fonamentalment, en les relacions laborals (acomiadaments, reclamacions de quantitat, conflictes col·lectius), mentre que un percentatge més reduït (en torn a un 30 % depenent de l'àmbit territorial que analitzem) es troba en matèria de seguretat social i un 10% aproximat en procediments considerats com d'altre matèria sense definir.

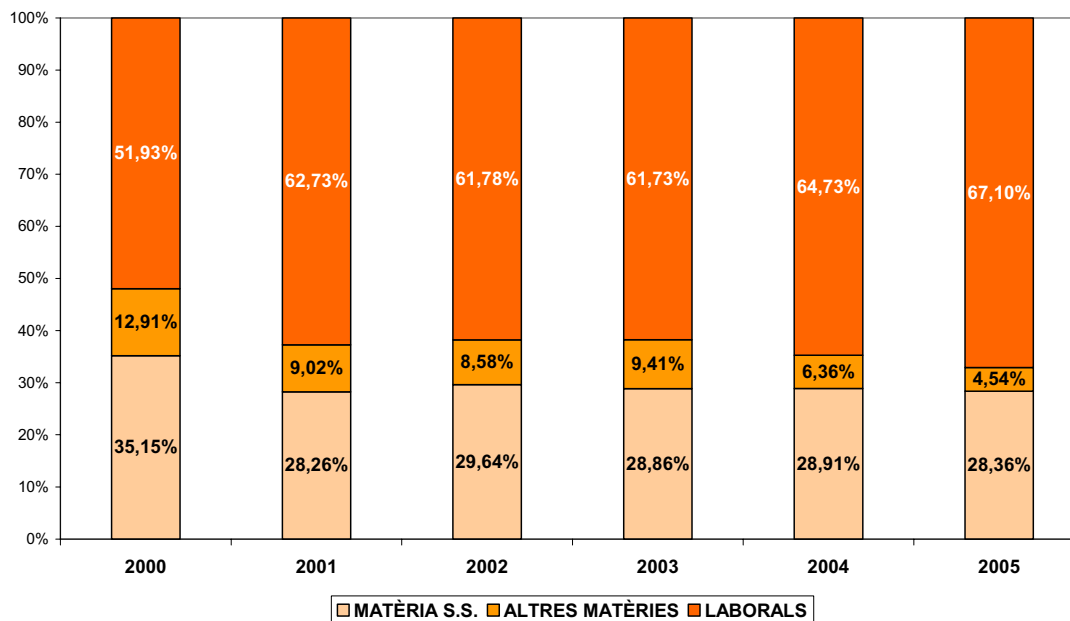
DISTRIBUCIÓ DE LES MATÈRIES ALS JUTJATS DEL SOCIAL.
ESPANYA

DISTRIBUCIÓ PER MATÈRIES ALS JUTJATS DEL SOCIAL. CATALUNYA

DISTRIBUCIÓ PER MATÈRIES ALS JUTJATS DEL SOCIAL. DEMARCACIÓ ICAB

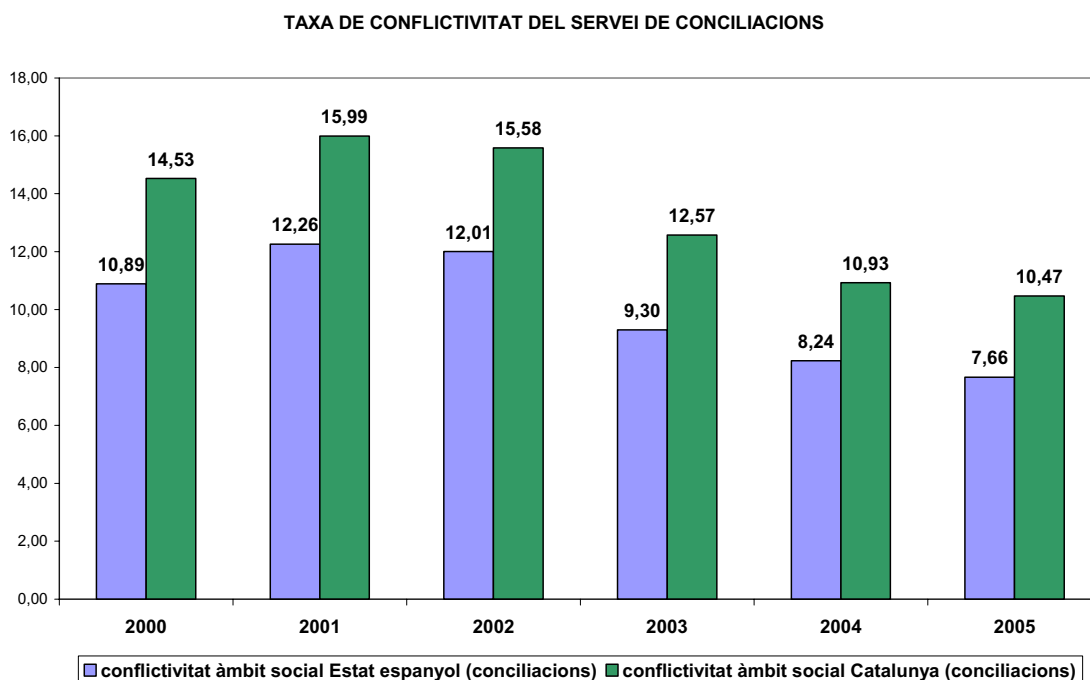

Com es pot comprovar, cada vegada més, el conflicte laboral té un pes més específic dins d'aquesta jurisdicció, però és precís recordar en aquest moment, que aquest tipus de conflictivitat es veu filtrada o matisada per la tasca que realitzen els serveis de conciliacions que, segons disposa la legislació actual, són preceptius i pas previ obligat.

Per tant, una proposta és analitzar la taxa de litigiositat, entesa com a taxa de conflictivitat i examinar si la tendència a l'estabilitat que mostren les dades judicials, té correspondència amb les dades que podem extreure dels serveis de conciliacions esmentats.

Cal però tenir en compte, que en aquest moment de l'anàlisi no es podrà fer una diferenciació de l'àmbit territorial de la demarcació de l'ICAB, donat que les dades aconseguides tant de l'Institut Nacional d'Estadística, com del Departament de Treball i Ministeri de Treball, no permeten aquesta distinció.

L'evolució de les conciliacions presentades davant del serveis de conciliacions, ens parlen d'una reducció significativa de la conflictivitat laboral.

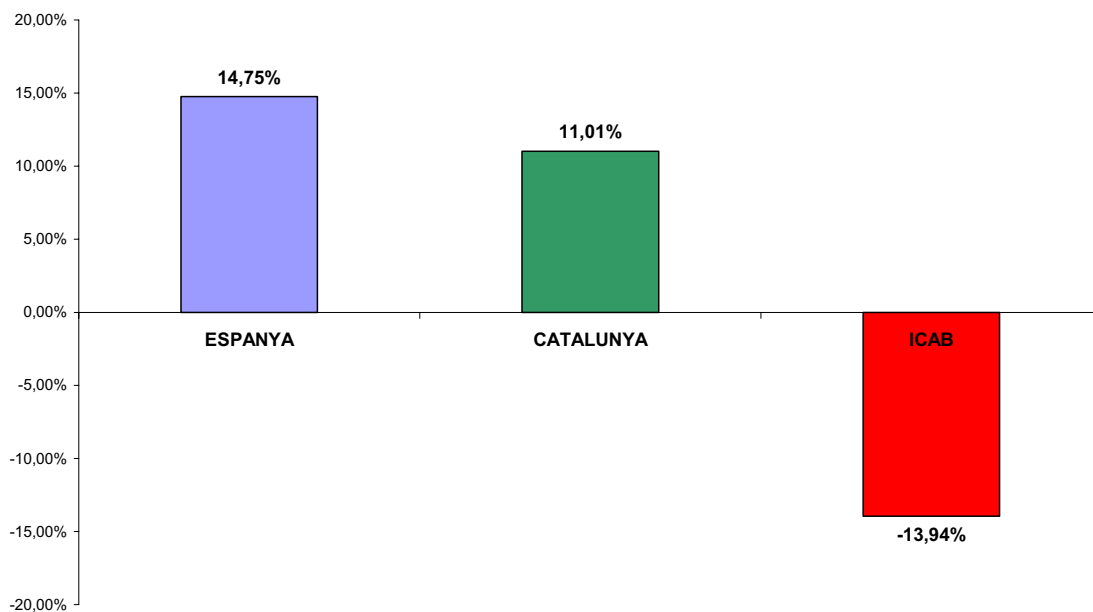

Les causes que poden explicar aquesta aparent contradicció, seran explicades, quan s'analitzi el moviment dels assumptes.

2.- Assumptes ingressats

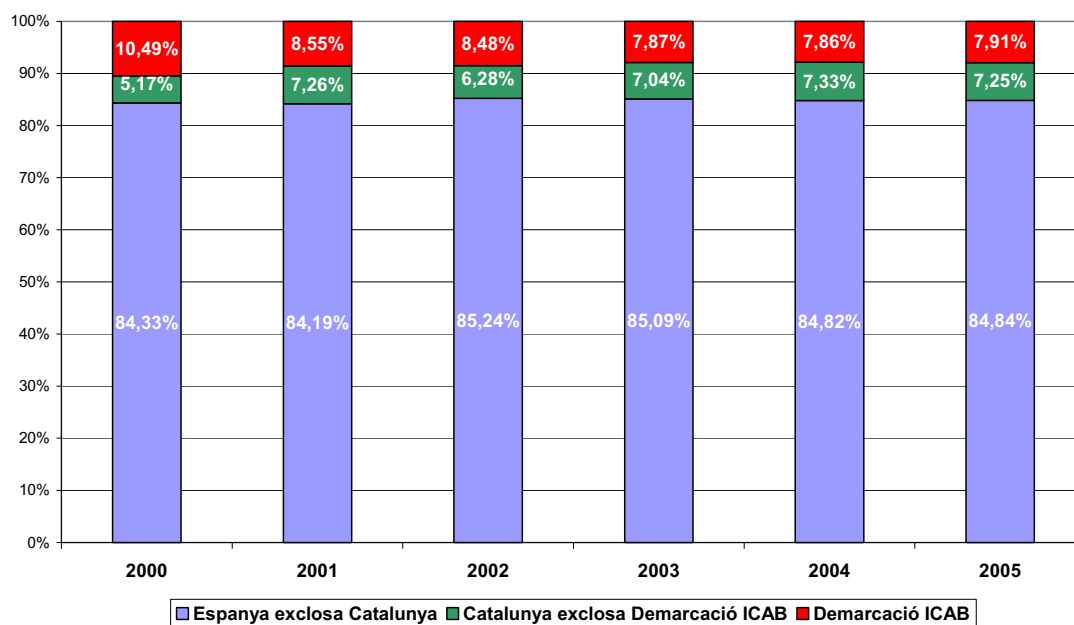
Pel que fa al moviment d'assumptes en aquesta jurisdicció, en el període que va de l'any 2000 a l'any 2005 s'observa un lleuger augment en tots els àmbits d'estudi a excepció de la demarcació ICAB.

VARIACIÓ NOMBRE D'ASSUMPTE. JURISDICCIÓ SOCIAL. PERÍODE 2000 A 2005

Tot i així és important tenir en compte com es realitza la distribució d'assumpes, segons els diferents àmbits territorials estudiats que suposa que, un 15% aproximat de la totalitat dels assumpes dirimits en l'àmbit social a Espanya corresponen a Catalunya.

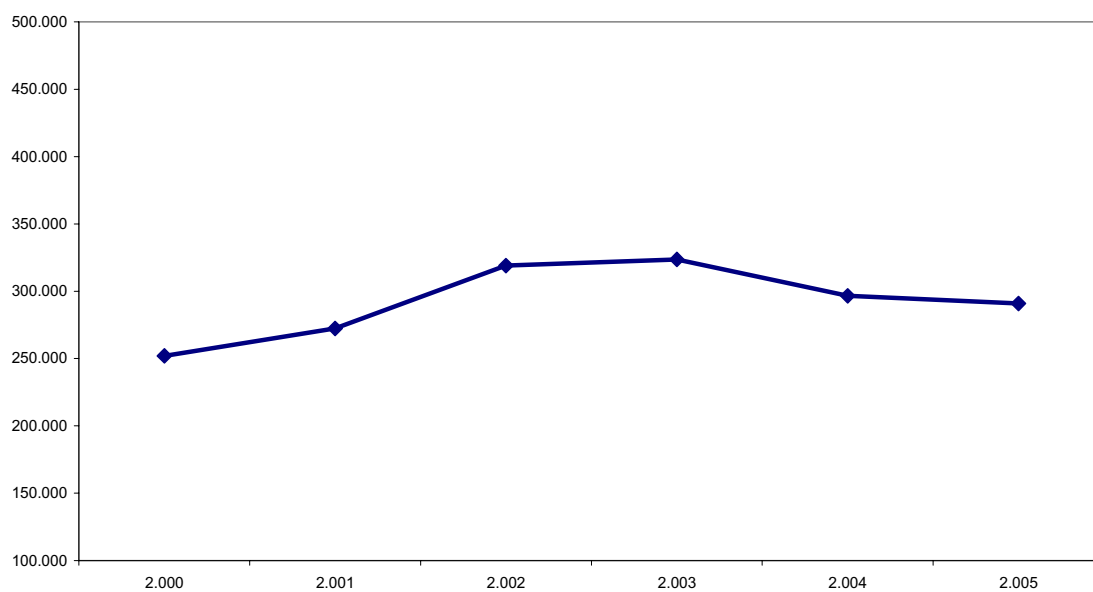
REPARTIMENT ASSUMPES SOCIALS PER ÀMBITS TERRITORIALS

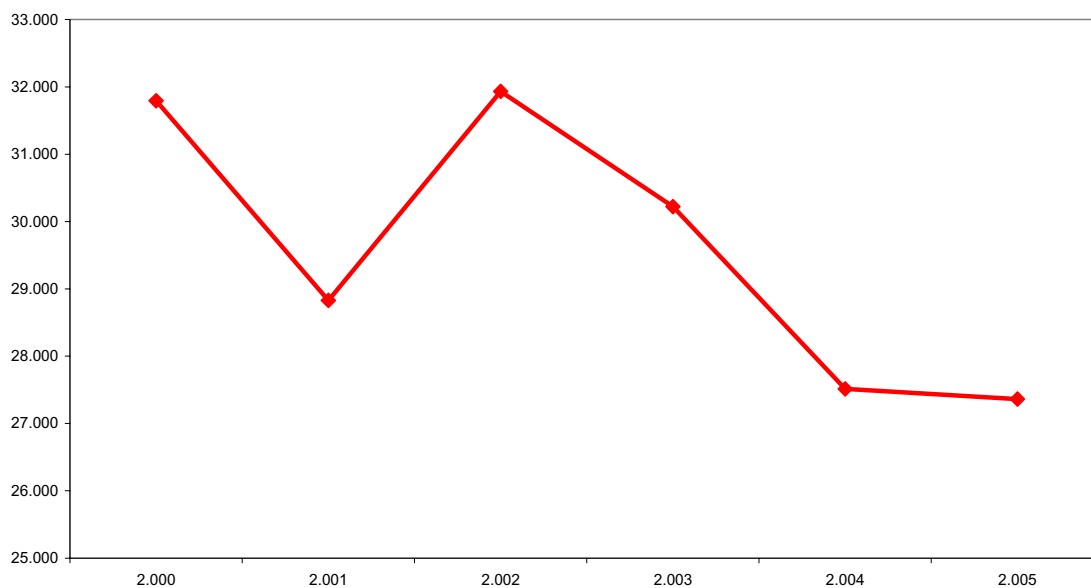
Pel que fa a la distribució d'assumpes a Catalunya, es pot observar com la creació esmentada anteriorment dels Jutjats del Social a Granollers, Sabadell i Mataró, provoca una variació significativa en aquest repartiment fins a la igualació per meitats dels assumpes que es coneixen dins de la demarcació de l'ICAB dels que es coneixen a la resta de Catalunya.

L'observació anual de la variació en el nombre d'assumpes, ens situa novament en una certa estabilitat pel que fa a l'estat espanyol, una descens important pel que fa a la Demarcació ICAB i un quasi paral·lel increment a la resta de Catalunya.

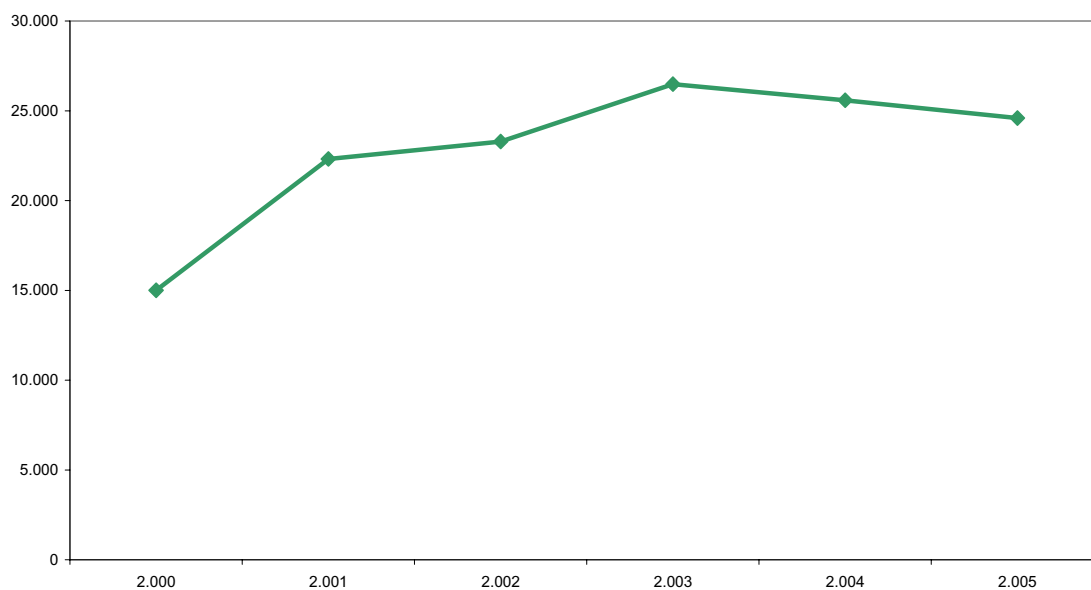
**ASSUMPES INGRESSATS. EVOLUCIÓ. JURISDICCIO SOCIAL.
ESPANYA EXCLOSA CATALUNYA**

ASSUMPTES INGRESSATS. EVOLUCIÓ. JURISDICCIO SOCIAL
DEMARCACIÓ ICAB

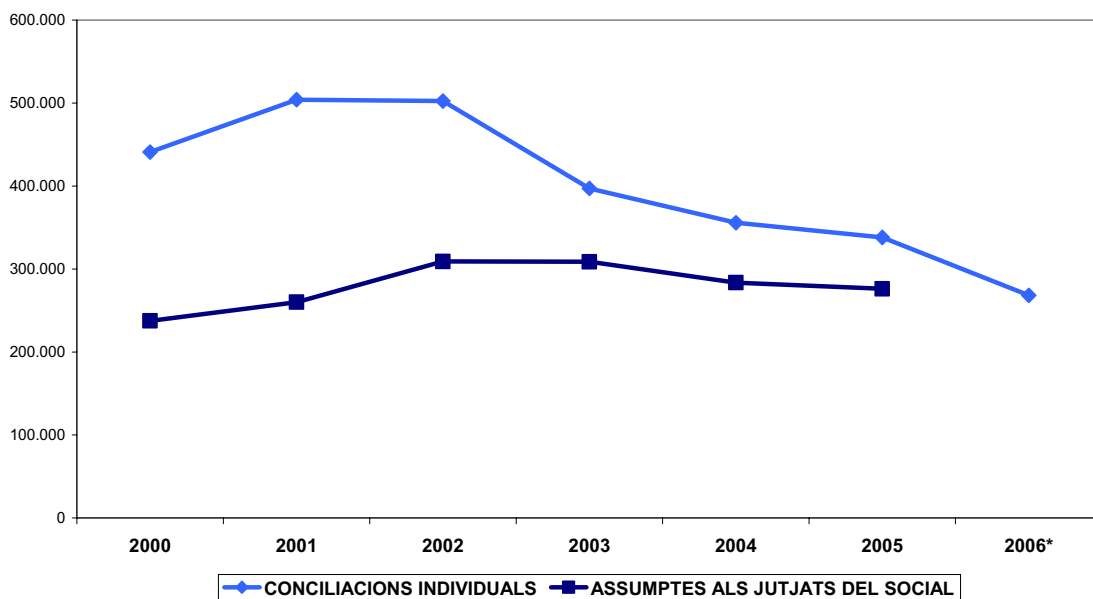
ASSUMPTES INGRESSATS. EVOLUCIÓ. JURISDICCIO SOCIAL
CATALUNYA EXCLOSA LA DEMARCACIÓ ICAB

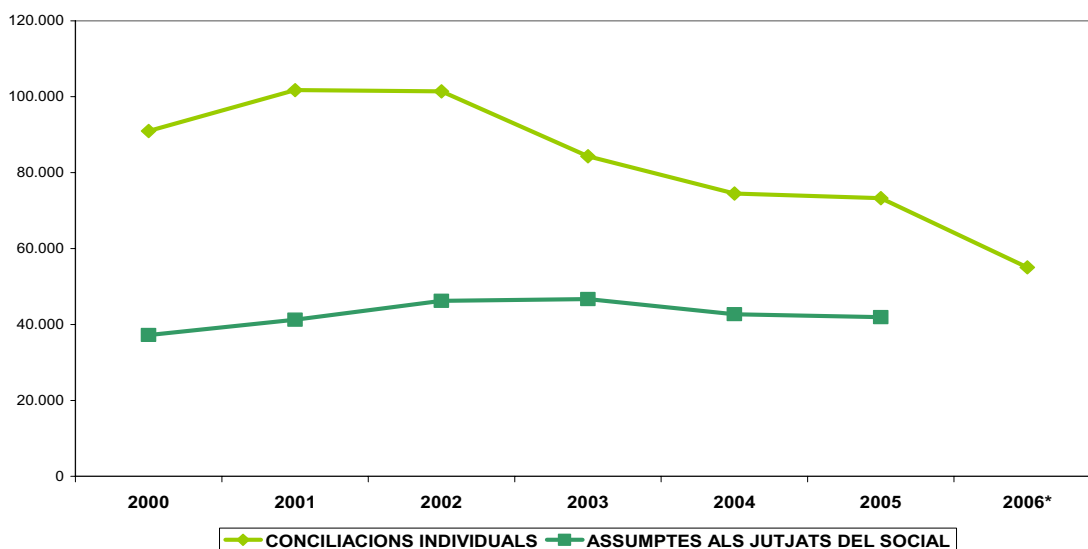
Les causes més aparents d'aquesta estabilitat apunten al buidatge de competències dels jutjats socials, que es traspassen als jutjats mercantils, tot i que la recent creació d'aquests òrgans, no ens permet en l'actualitat fer l'anàlisi acurat que necessitaria.

Tot i així, com hem comentat en l'apartat anterior, aquesta estabilitat no coincideix amb la reducció significativa que pot comprovar-se pel que fa al volum d'assumpes que, com a pas previ i preceptiu, en els conflictes laborals (recordem que aquests suposen més d'un 80% dels assumpes), es resolen als serveis de conciliació laboral¹.

COMPARATIVA VARIACIÓ ASSUMPES SERVEI CONCILIACIONS / JUTJATS DEL SOCIAL.
ESPANYA

COMPARATIVA VARIACIÓ ASSUMPES SERVEI CONCILIACIONS / JUTJATS DEL SOCIAL.
CATALUNYA

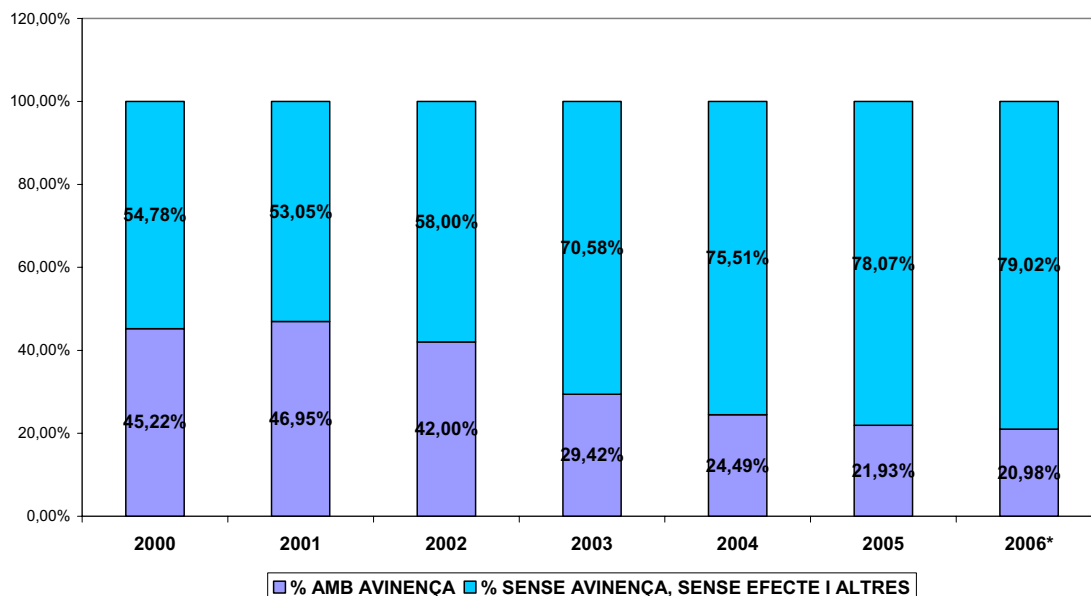
¹ Les dades corresponents a 2006 només arriben fins al mes d'octubre.

Com es pot observar, les dades mostren una perillosa tendència a l'aproximació d'aquestes dades, malgrat que, recordem els jutjats del social entenen d'altres assumptes més enllà de la mera conflictivitat laboral.

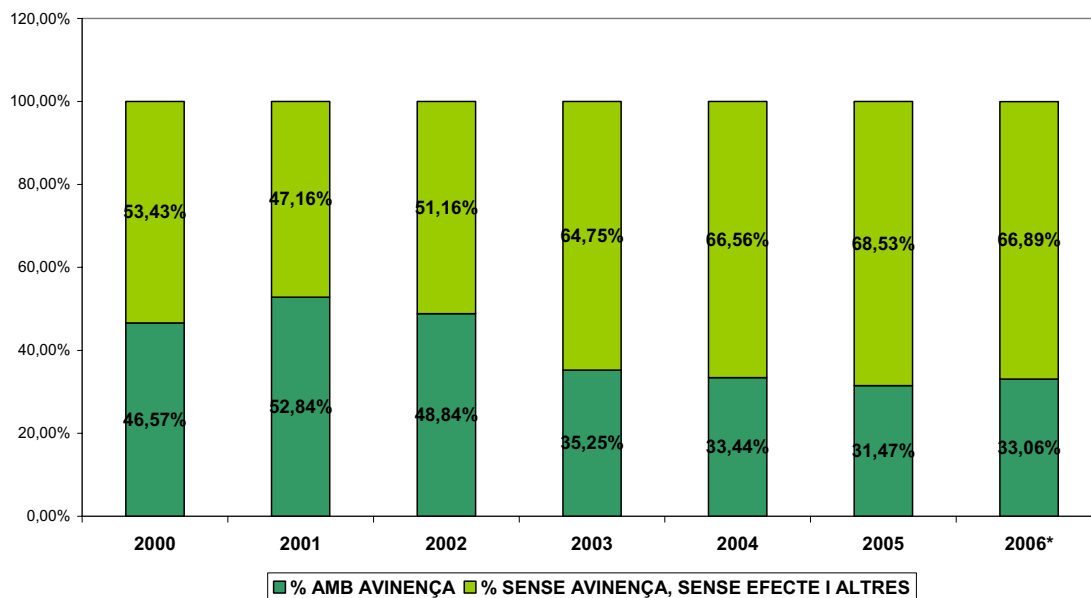
Les causes caldrà que les cerquem en l'objectiu bàsic del servei de conciliacions, que no és un altre, que actuar com a filtre previ i foment de la negociació i la mediació en aquest espai de conflictivitat.

Però les dades en aquest sentit mostren una preocupant tendència a concloure els assumptes presentats davant d'aquest servei sense avinença, o havent estat intentada sense efecte.

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS.
ESPANYA

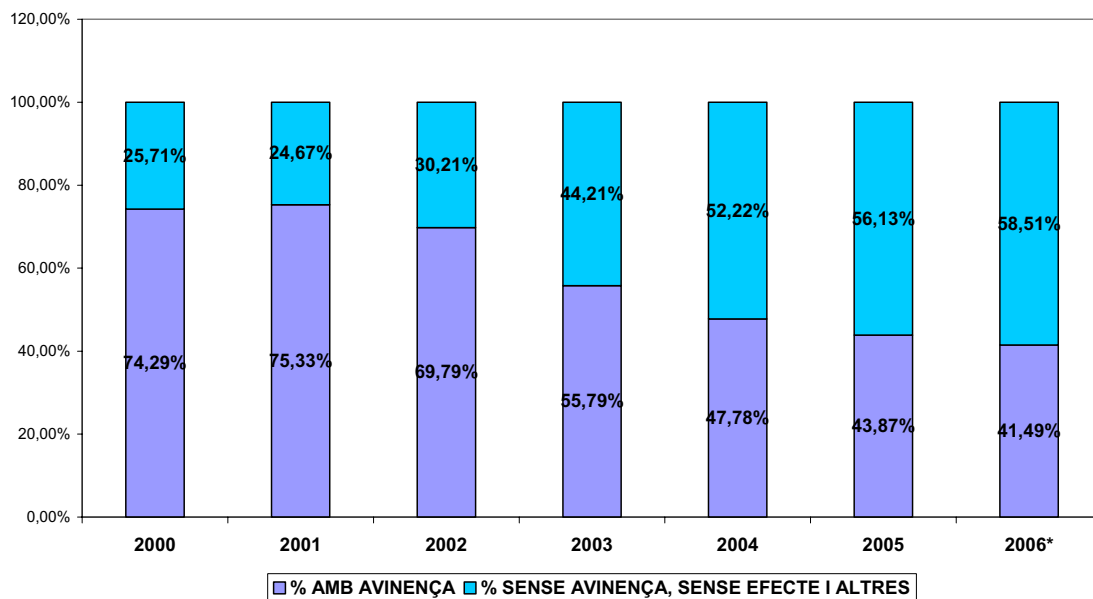

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS.
CATALUNYA

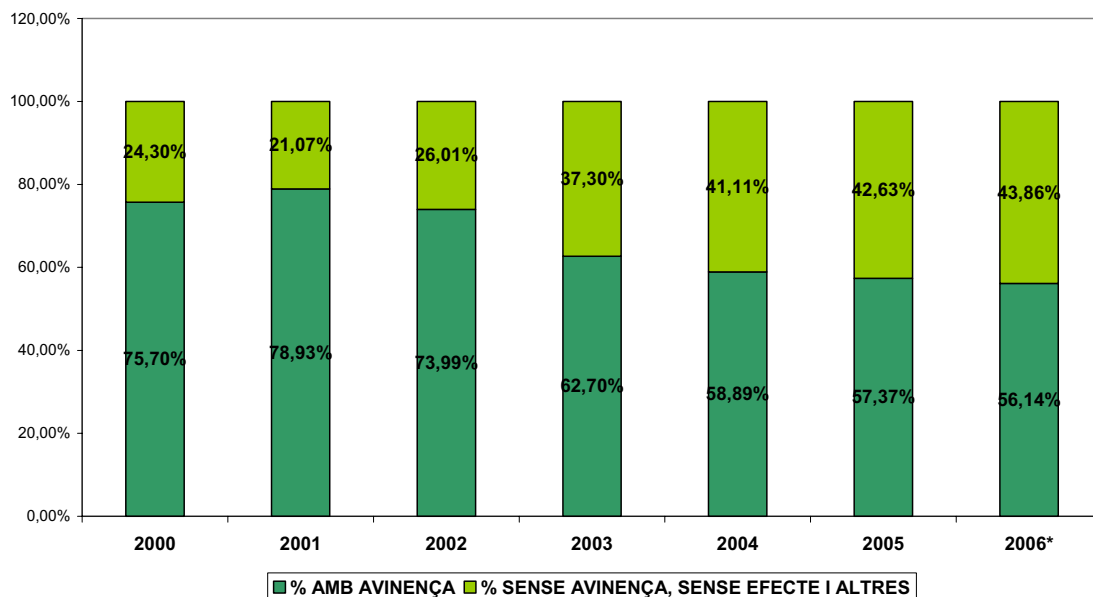

Com es pot observar, aquesta variació és més acusada a l'estat espanyol que a Catalunya, però en l'àmbit dels acomiadaments que a la nostra comunitat representa més del 60% de les conciliacions presentades, és prou significativa.

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS.
ACOMIADAMENTS. ESPANYA

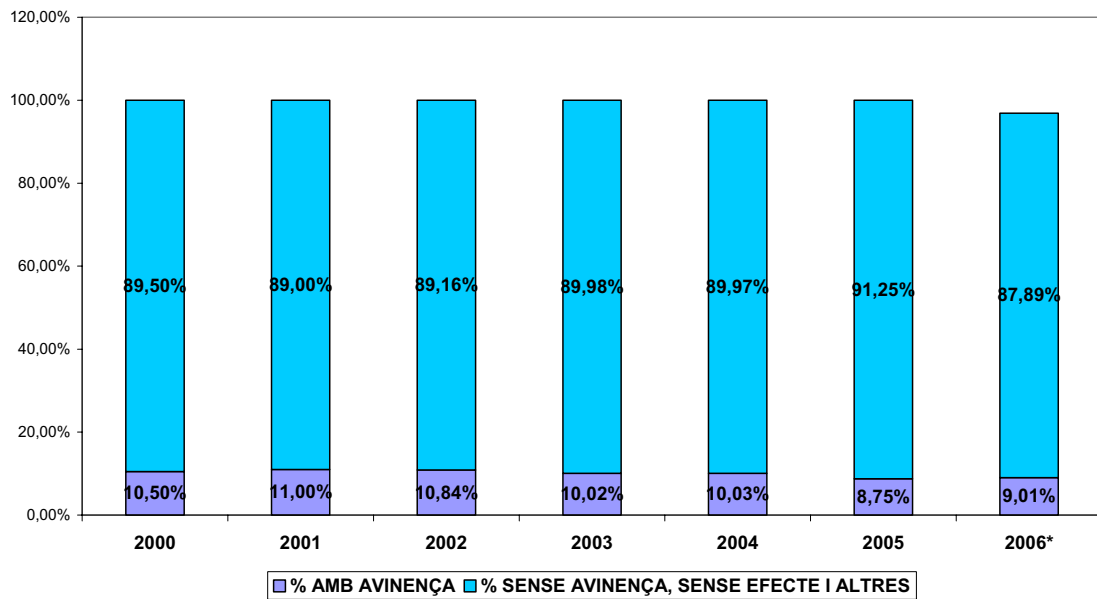

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS. ACOMIADAMENTS.
CATALUNYA

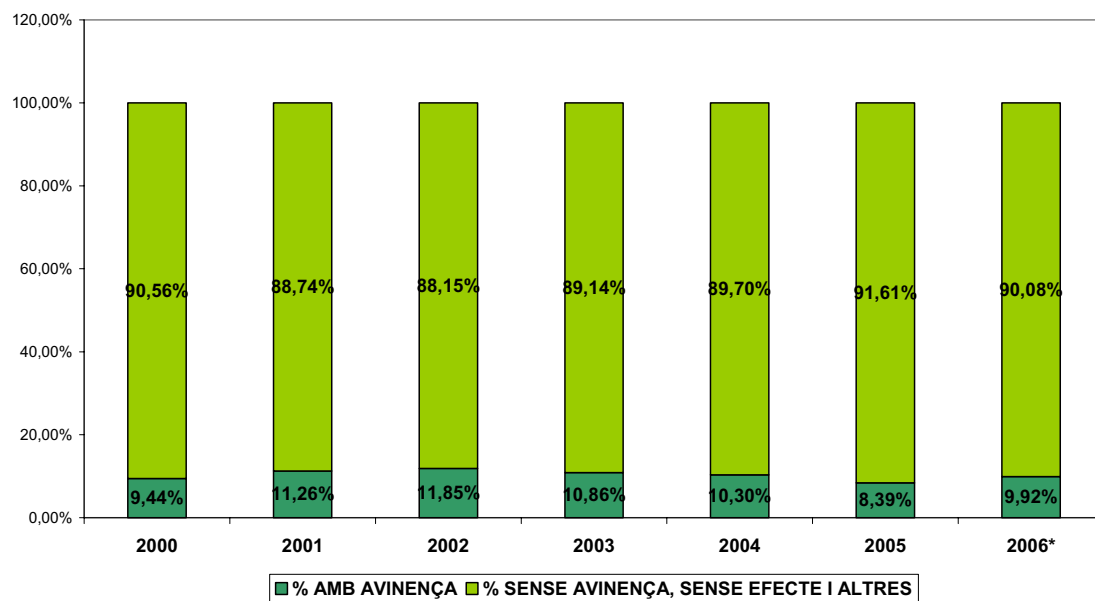

Destaca també l'escassa significació de la conciliació prèvia que tenen els assumptes en reclamació de quantitat o conflictes col·lectius, que en percentatges molt minsos i d'una manera reiterada al llarg d'aquests anys d'estudi, no aconseguen els objectius plantejats.

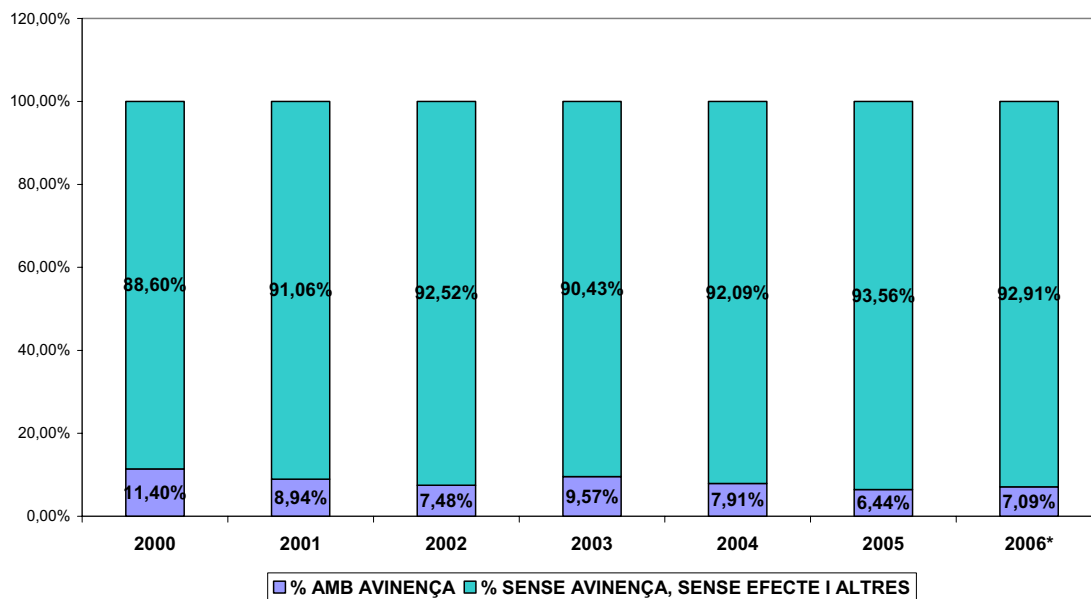
DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS.
RECLAMACIONS DE QUANTITAT. ESPANYA

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS.
RECLAMACIONS DE QUANTITAT. CATALUNYA

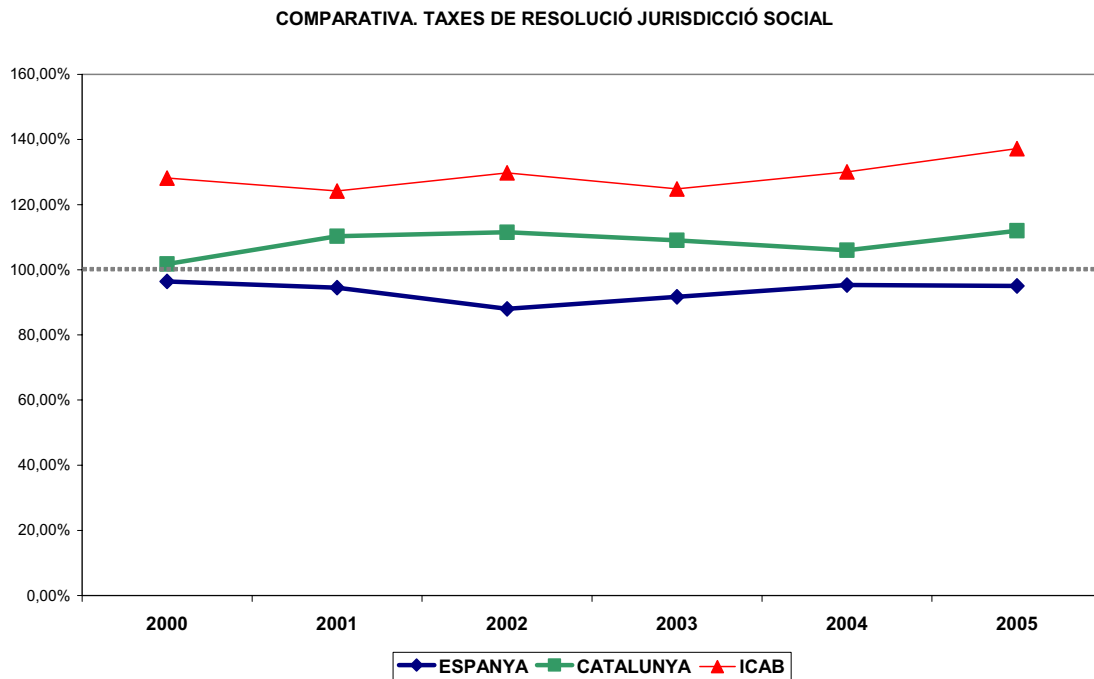

DISTRIBUCIÓ PERCENTUAL DEL RESULTAT DE LES CONCILIACIONS CONFLICTES COL·LECTIUS.
ESPANYA

3.- Capacitat resolutòria

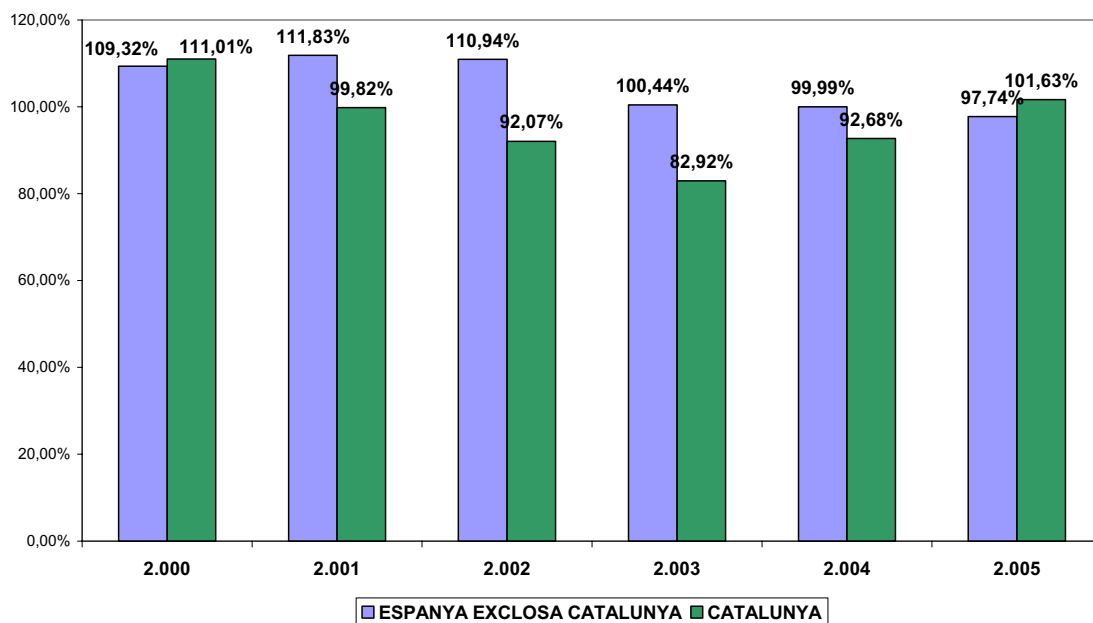
Tal i com s'havia comentat en la primera part d'aquest informe, la capacitat resolutòria de la jurisdicció social no presenta unes taxes massa deficientes pel que fa a Catalunya o la Demarcació ICAB, sobretot comparades amb els resultats negatius d'Espanya; però no aconsegueix, fonamentalment a la totalitat de Catalunya, superar amb escreix el punt d'equilibri, el que li permetria resoldre assumptes endarrerits.

Tot i així, és més interessant observar el que pot estar passant distingint entre els Jutjats del Social i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Pel que fa a aquests últims, podem dir que, en termes generals, han perdut capacitat resolutòria.

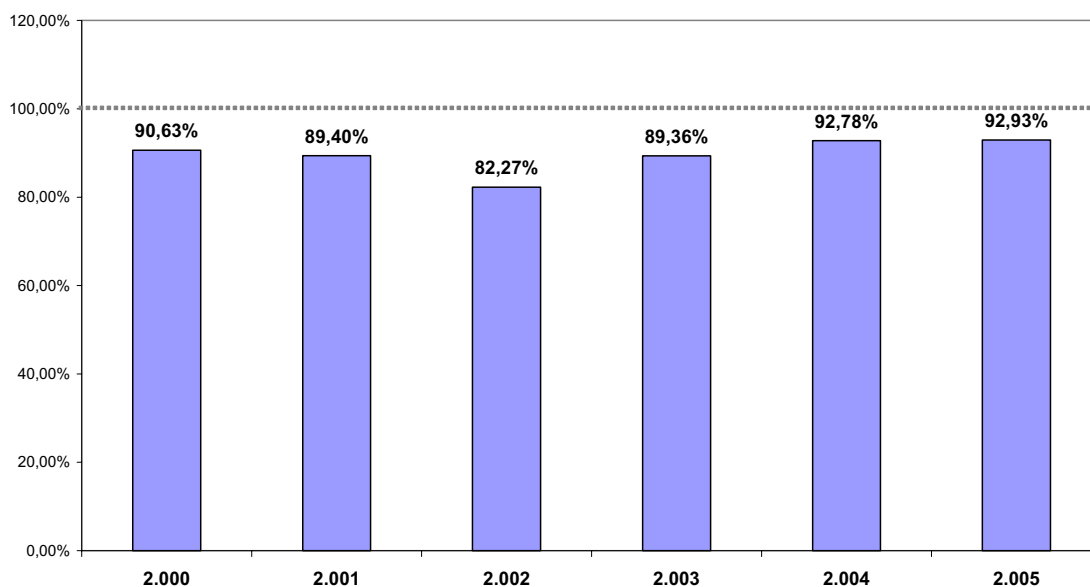
TAXES DE RESOLUCIÓ COMPARADES. TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

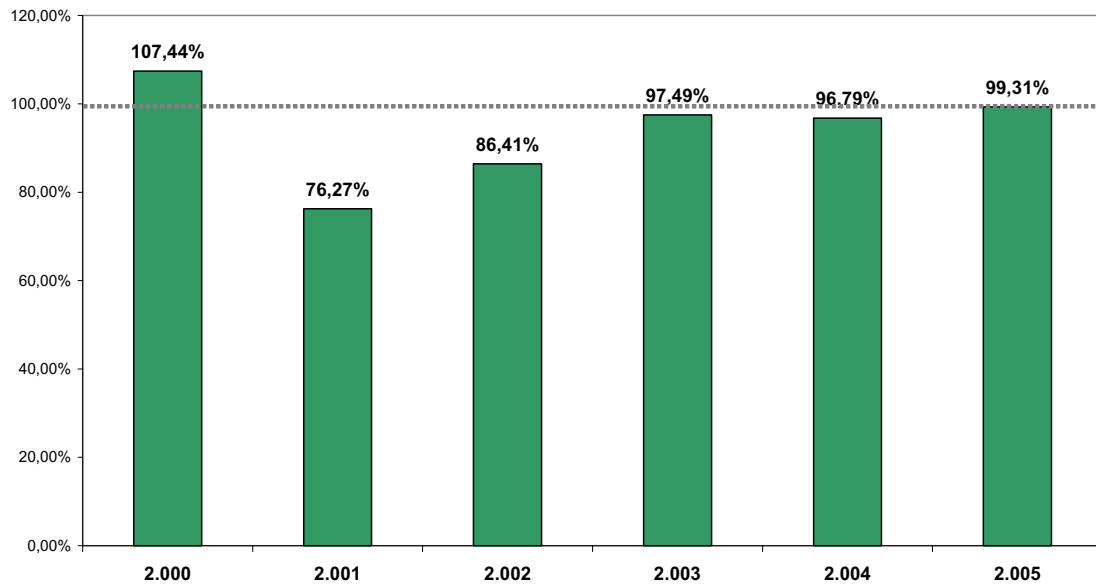
Aquesta pèrdua es veurà reflectida a la taxa de congestió que assenyalarem més endavant.

En l'àmbit dels Jutjats del Social, també s'observa aquesta pèrdua molt més acusada pel que fa a la Demarcació ICAB que fins i tot, queda per sota del punt d'equilibri.

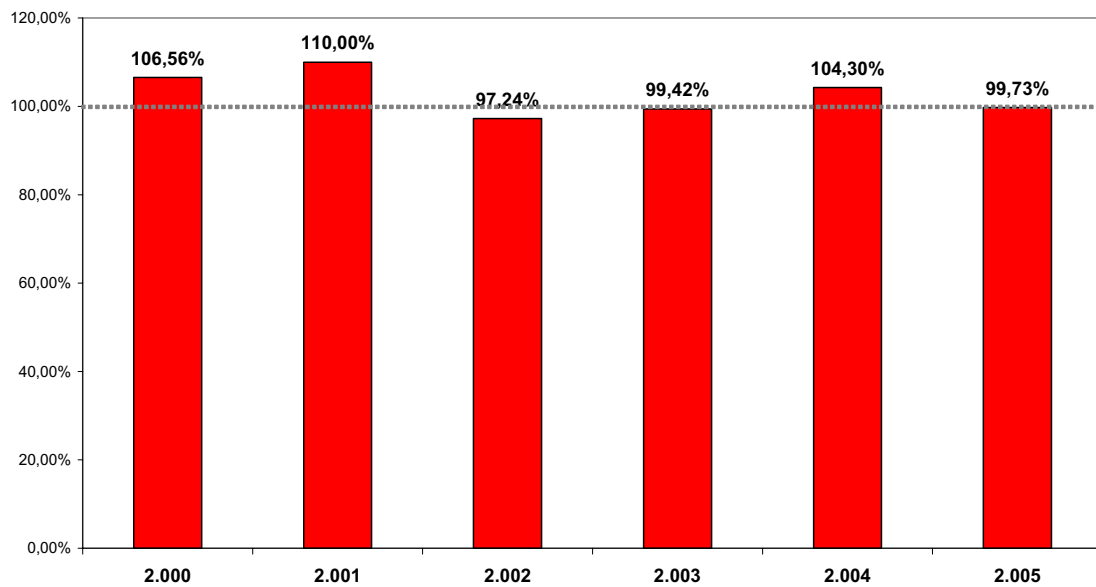
TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DEL SOCIAL.
ESPANYA EXCLOSA CATALUNYA

TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DEL SOCIAL.
CATALUNYA EXCLOSA LA DEMARCACIÓ ICAB

TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DEL SOCIAL.
DEMARCACIÓ ICAB

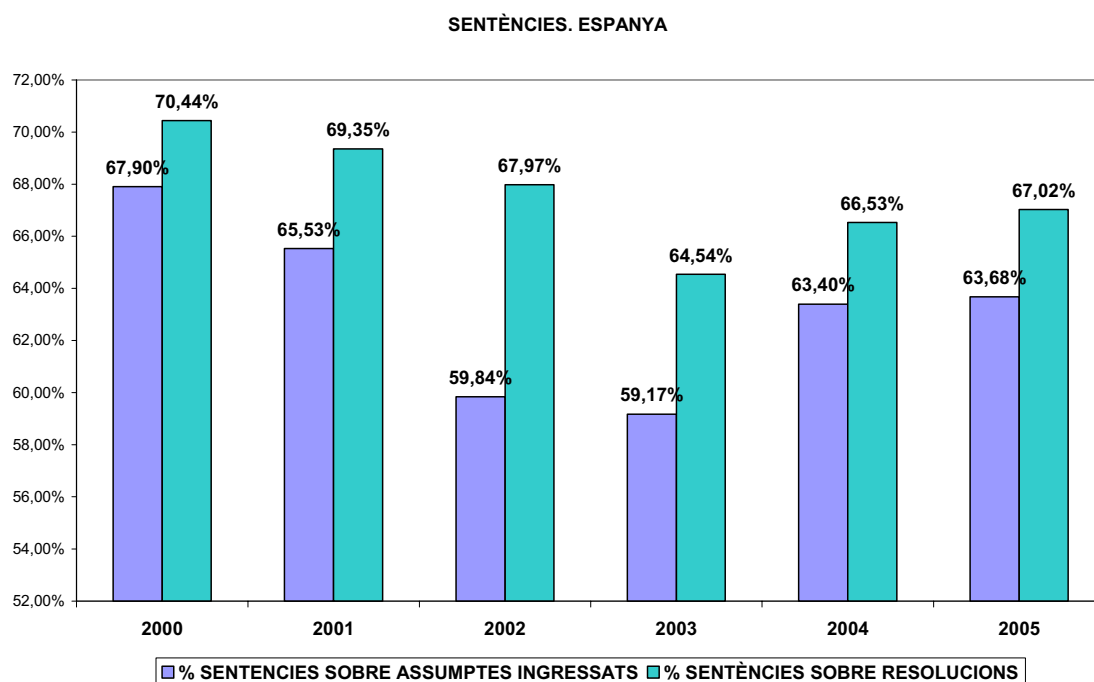
4.- Sentències

Com s'ha comentat al llarg d'aquest informe, la denominació d'assumpte resolt feta pel Consejo General del Poder Judicial, no sempre correspon a l'acabament de l'assumpte mitjançant sentència.

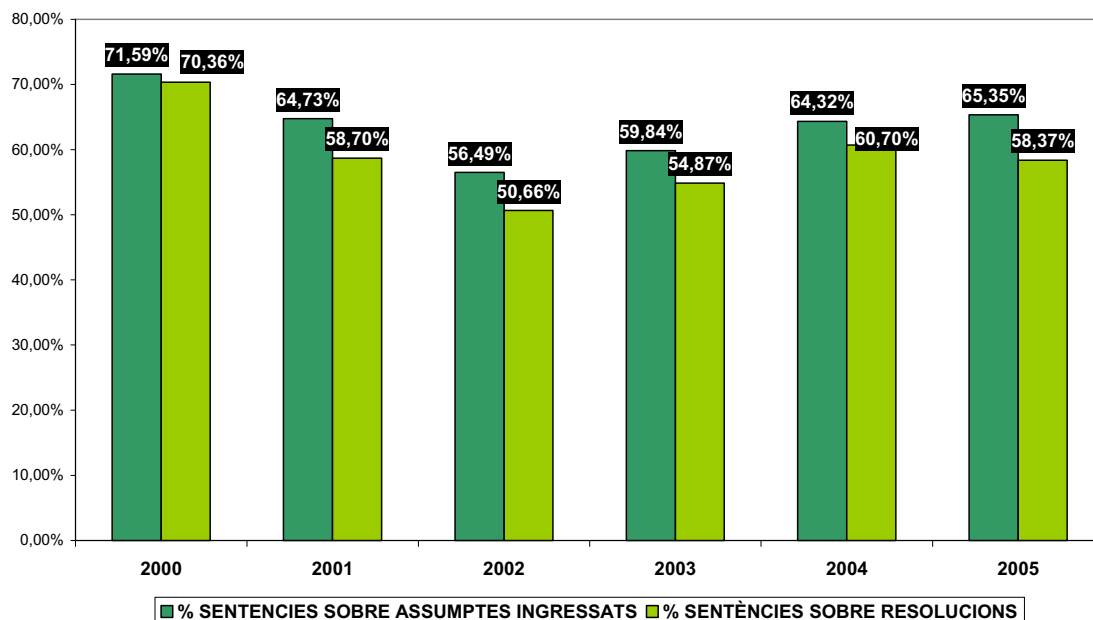
En la jurisdicció social, en la que l'acció és disponible, aquesta diferència pot suposar en la majoria dels casos la finalització per acord entre les parts.

Tant a l'estat espanyol com a Catalunya, el percentatge de sentències sobre el total d'assumptes ingressats, es manté en més d'un 60% aproximadament.

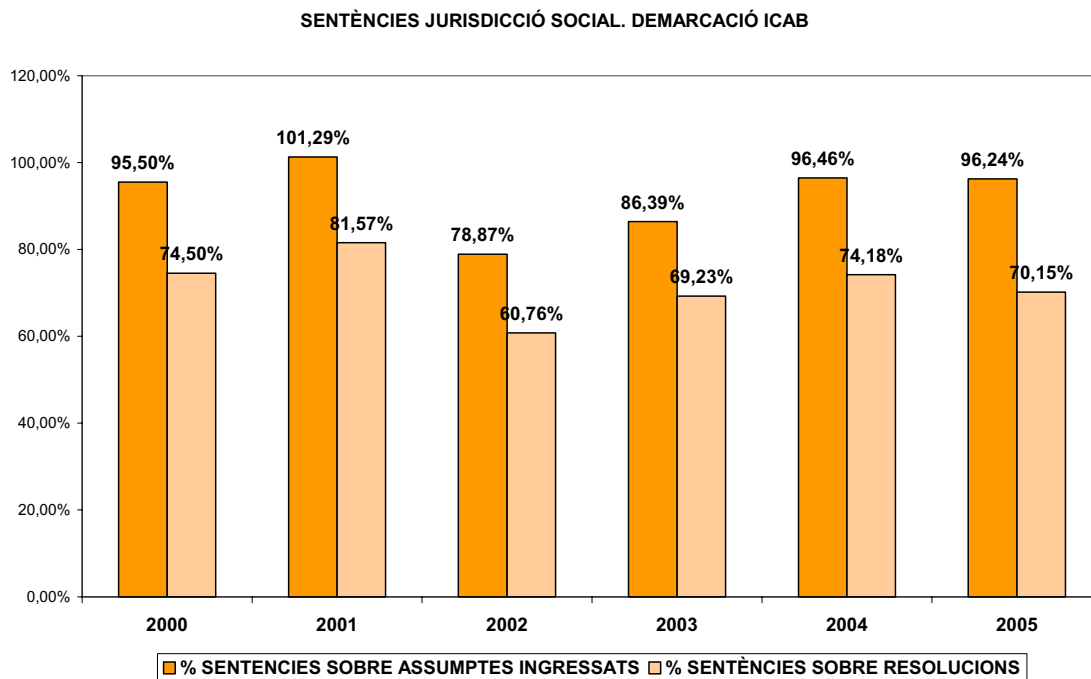
Destaca però el fet que la possibilitat de resoldre un assumpte mitjançant sentència és força més alt a l'àmbit de l'estat espanyol que a Catalunya.

SENTÈNCIES JURISDICCIO SOCIAL. CATALUNYA

A la Demarcació ICAB tant el percentatge de sentències sobre la totalitat dels assumptes ingressats, com el de les sentències sobre la totalitat de les resolucions emeses, està per sobre de les mitjanes anteriors corresponents a Catalunya i l'estat espanyol.

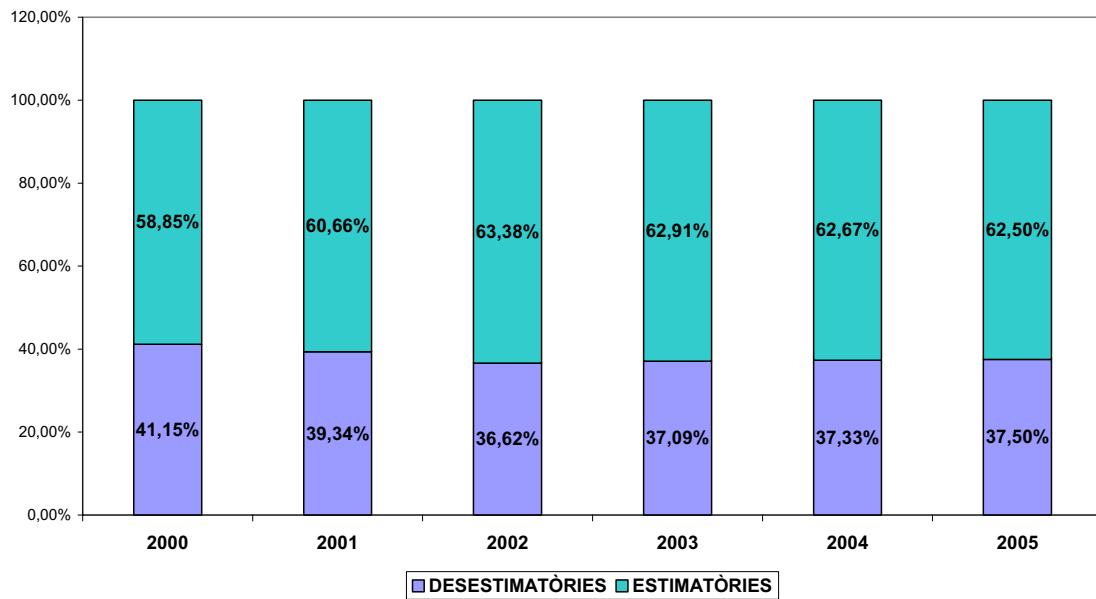

Tot i així, una anàlisi més qualitativa ens hauria de permetre conèixer, altres dades respecte de les sentències dictades que també ens ajudin a valorar, aquest funcionament.

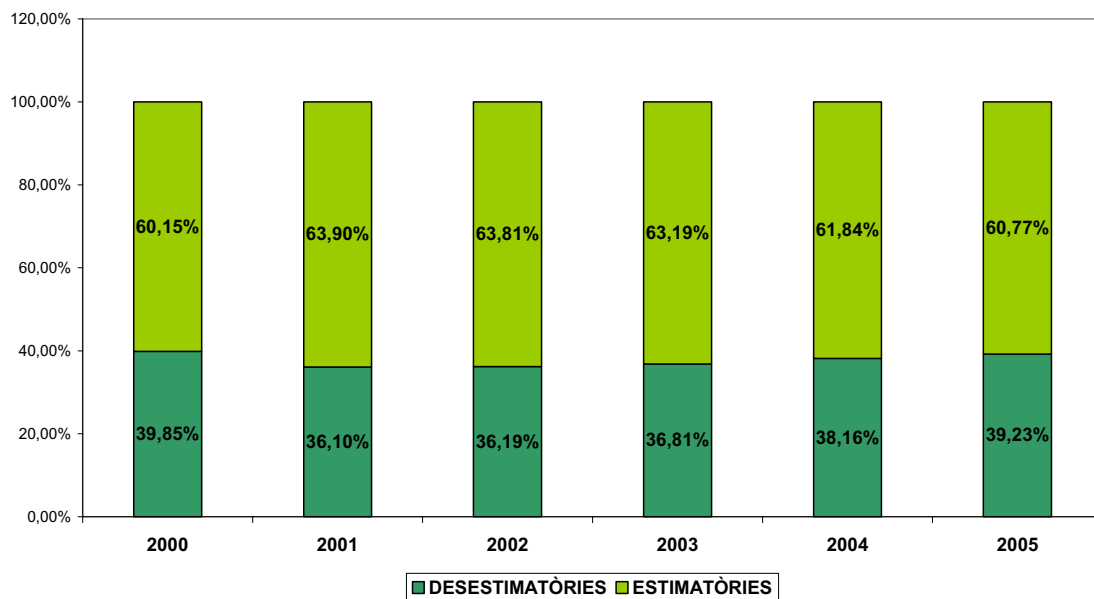
En aquest informe no podem més que apuntar les dades més significatives, i deixarem, per posteriors ocasions, una anàlisi més detallada.

En principi, podem afirmar que del còmput global de sentències, les estimatòries suposen un percentatge més alt, malgrat que com es pot observar, a la demarcació de l'ICAB se situa per sota de la mitjana espanyola i catalana.

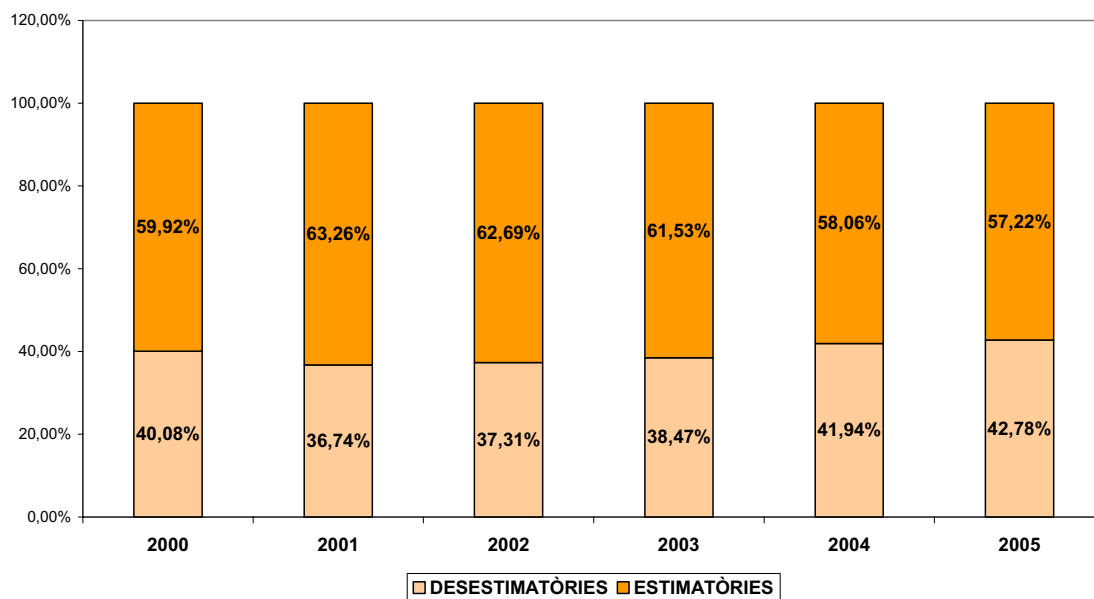
DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ
ESPANYA

DISTRIBUCIÓ DE SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
CATALUNYA

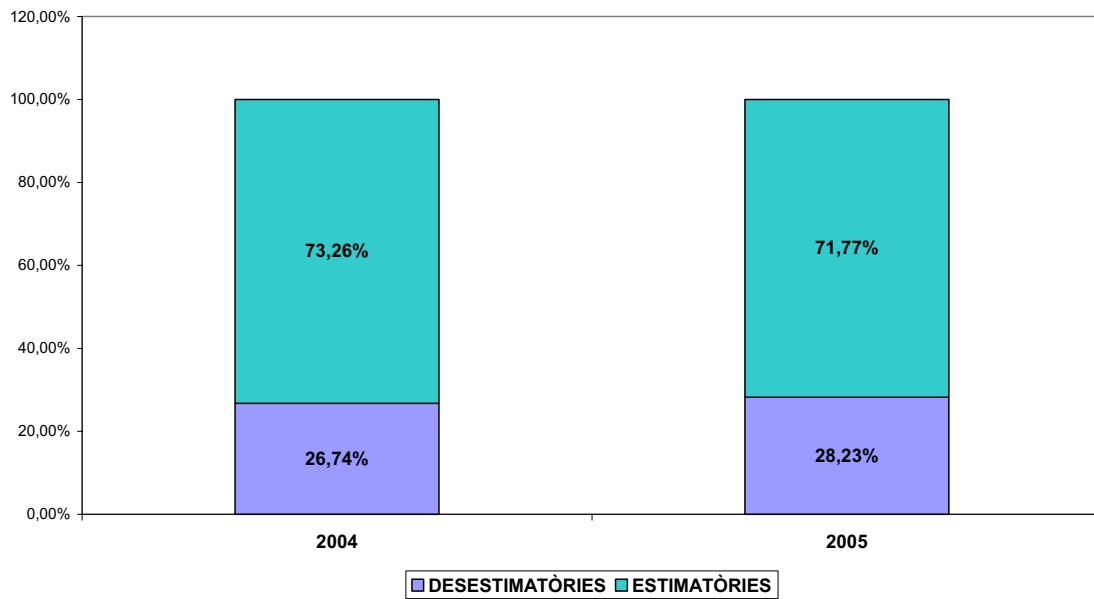
DISTRIBUCIÓ DE SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
DEMARCACIÓ ICAB

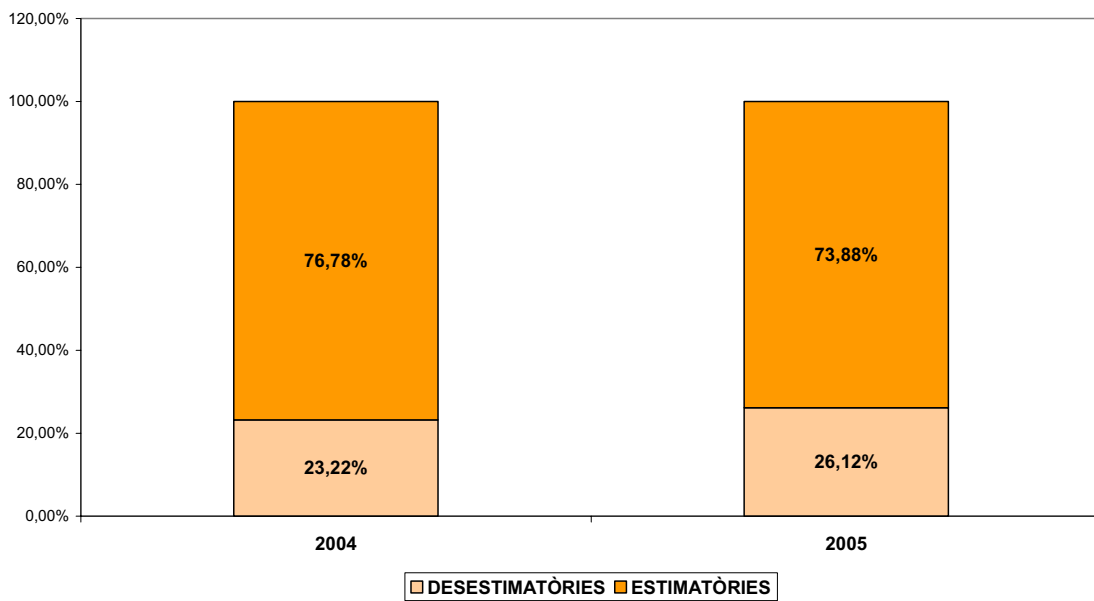
Per matèries, aquesta distribució varia. Només s'ha pogut analitzar les dades corresponents als anys 2004 i 2005 en matèria de seguretat social i pel que respecte a acomiadaments.

Pel que fa a aquests últims, podem observar com, el percentatge de sentències estimatòries suposa superar al 70 %.

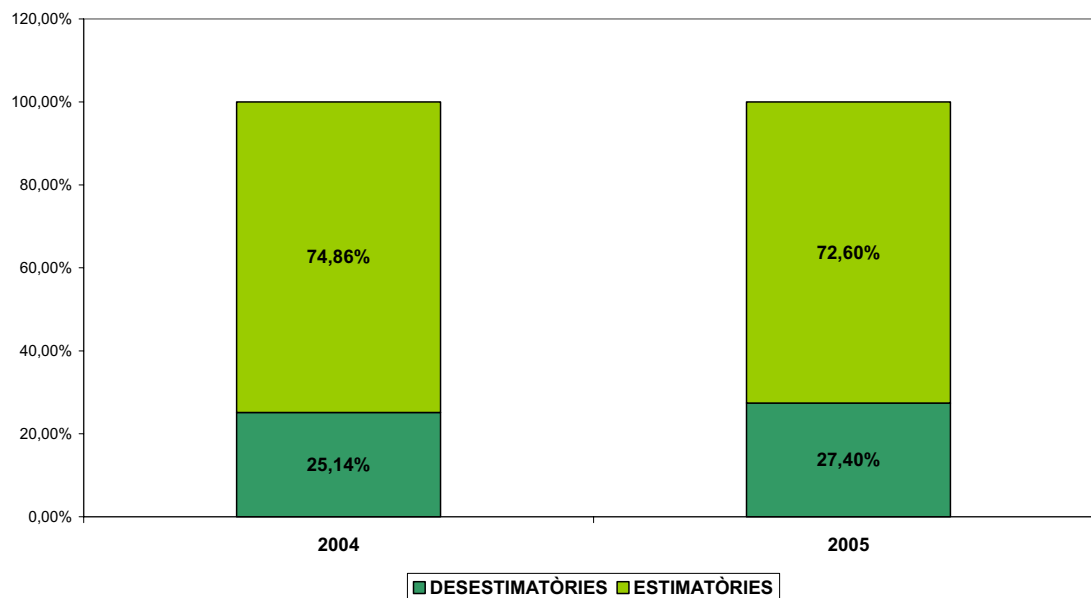
DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
ACOMIADAMENTS. ESPANYA

DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
ACOMIADAMENTS. DEMARCACIÓ ICAB

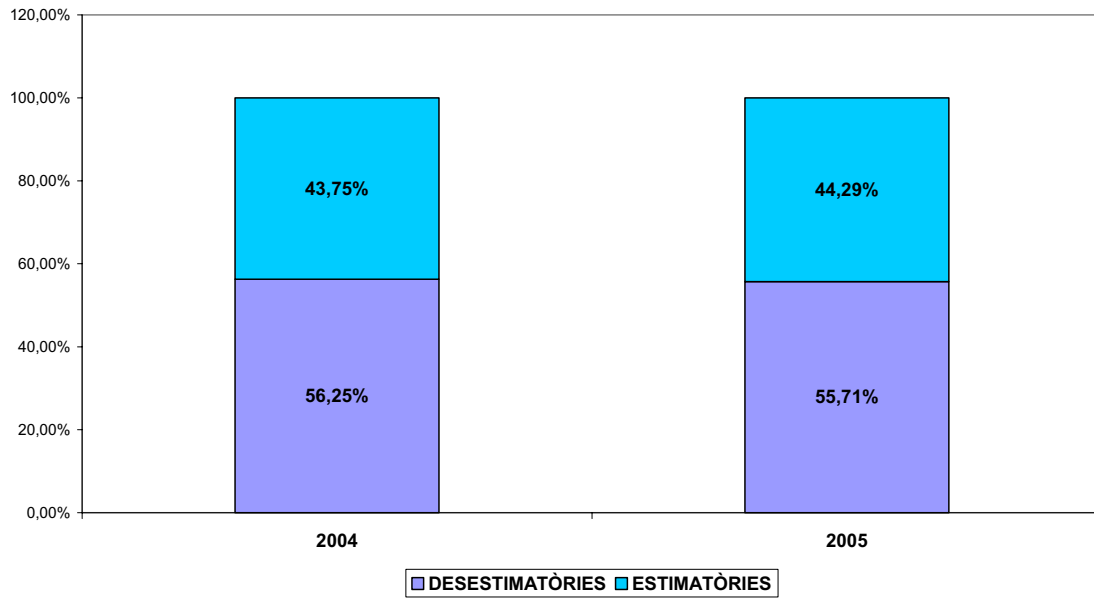

DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ
ACOMIADAMENTS. CATALUNYA

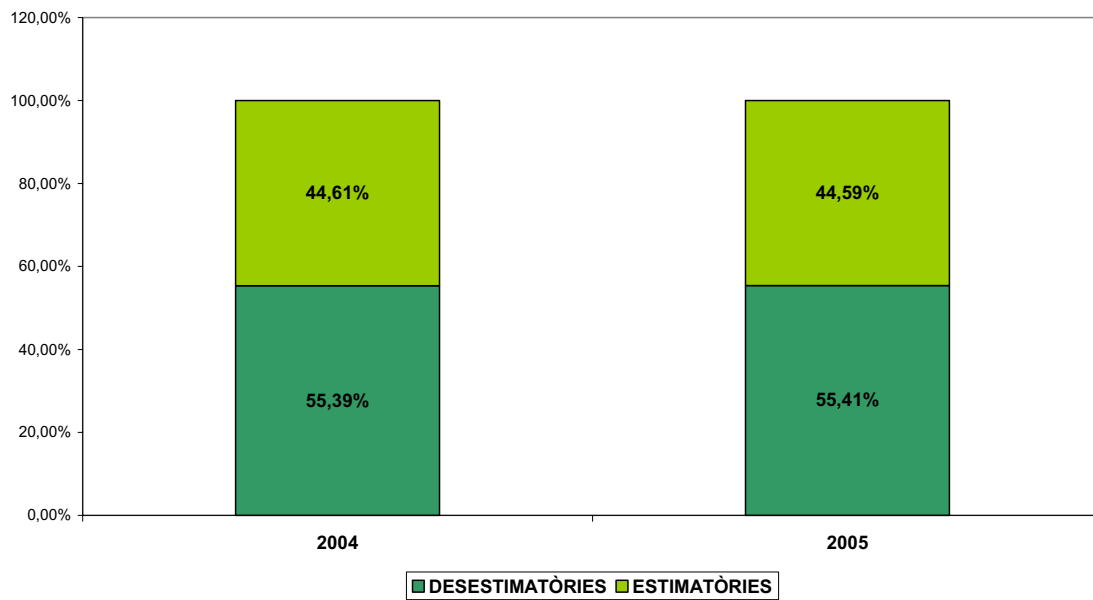

Per contra, en matèria de seguretat social, la paritat és quasi be absoluta o més aviat tendent a una desestimació de les demandes.

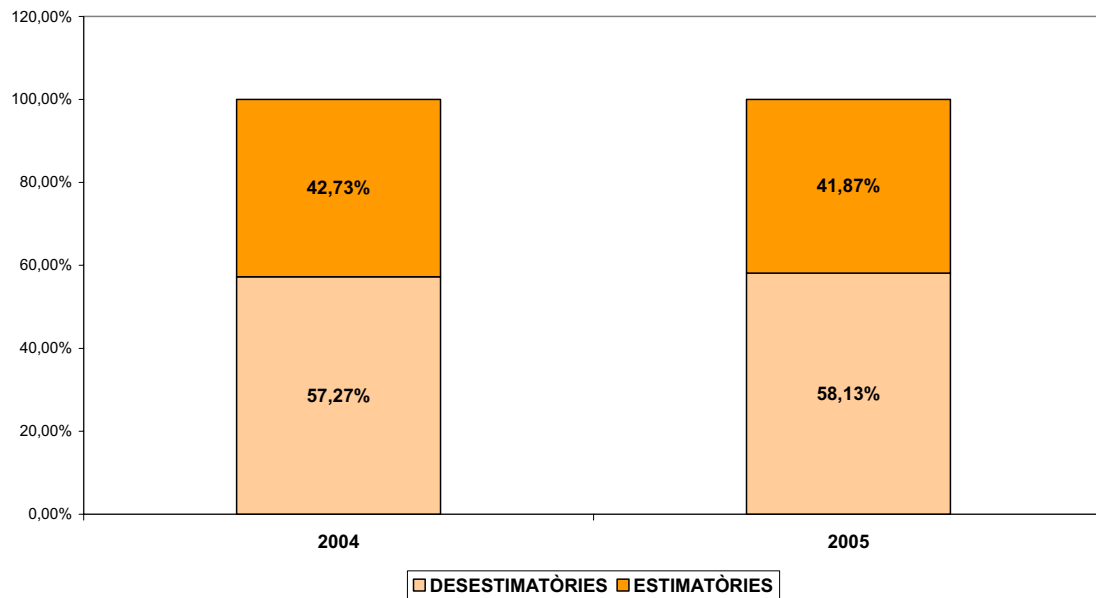
DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
MATÈRIA SEGURETAT SOCIAL. ESPANYA

DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
MATÈRIA SEGURETAT SOCIAL. CATALUNYA

**DISTRIBUCIÓ SENTÈNCIES DELS JUTJATS DEL SOCIAL PER TIPUS DE RESOLUCIÓ.
EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL. DEMARCACIÓ ICAB**

També podem fer una anàlisi similar però ja molt més detallada, del que succeeix a la Demarcació de l'ICAB, és a dir, als jutjats del social de Barcelona.

SENTÈNCIES EN MATÈRIA D'ACOMIADAMENTS

JUTJAT	2.004		2.005	
	ESTIMATÒRIES	DESESTIMATÒRIES	ESTIMATÒRIES	DESESTIMATÒRIES
JSO n. 1 BARCELONA	79,49%	20,51%	76,06%	23,94%
JSO n. 2 BARCELONA	80,20%	19,80%	61,63%	38,37%
JSO n. 3 BARCELONA	84,27%	15,73%	69,77%	30,23%
JSO n. 4 BARCELONA	80,95%	19,05%	76,27%	23,73%
JSO n. 6 BARCELONA	76,29%	23,71%	66,96%	33,04%
JSO n. 7 BARCELONA	73,49%	26,51%	83,56%	16,44%
JSO n. 8 BARCELONA	66,10%	33,90%	85,14%	14,86%
JSO n. 9 BARCELONA	79,25%	20,75%	67,27%	32,73%
JSO n. 10 BARCELONA	86,36%	13,64%	75,00%	25,00%
JSO n. 11 BARCELONA	83,33%	16,67%	77,78%	22,22%
JSO n. 12 BARCELONA	80,43%	19,57%	73,68%	26,32%
JSO n. 13 BARCELONA	78,38%	21,62%	66,36%	33,64%
JSO n. 14 BARCELONA	73,00%	27,00%	68,37%	31,63%
JSO n. 15 BARCELONA	68,18%	31,82%	75,71%	24,29%
JSO n. 16 BARCELONA	61,26%	38,74%	61,40%	38,60%
JSO n. 17 BARCELONA	76,74%	23,26%	67,33%	32,67%
JSO n. 18 BARCELONA	80,68%	19,32%	74,12%	25,88%
JSO n. 19 BARCELONA	88,76%	11,24%	89,58%	10,42%
JSO n. 20 BARCELONA	62,67%	37,33%	59,09%	40,91%
JSO n. 21 BARCELONA	73,63%	26,37%	78,51%	21,49%
JSO n. 22 BARCELONA	67,82%	32,18%	65,05%	34,95%
JSO n. 24 BARCELONA	80,18%	19,82%	84,81%	15,19%

II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia.

JSO n. 25 BARCELONA	84,51%	15,49%	92,31%	7,69%
JSO n. 26 BARCELONA	75,28%	24,72%	70,80%	29,20%
JSO n. 27 BARCELONA	78,38%	21,62%	85,92%	14,08%
JSO n. 28 BARCELONA	78,79%	21,21%	78,05%	21,95%
JSO n. 29 BARCELONA	79,80%	20,20%	80,19%	19,81%
JSO n. 31 BARCELONA	74,71%	25,29%	68,75%	31,25%
JSO n. 32 BARCELONA	73,96%	26,04%	77,66%	22,34%
JSO n. 33 BARCELONA	76,62%	23,38%	76,29%	23,71%
MITJANA	76,78%	23,22%	73,88%	26,12%

SENTÈNCIES EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL

JUTJAT	2.004		2.005	
	ESTIMATÒRIES	DESESTIMATÒRIES	ESTIMATÒRIES	DESESTIMATÒRIES
JSO n. 1 BARCELONA	43,42%	56,58%	48,84%	51,16%
JSO n. 2 BARCELONA	49,41%	50,59%	47,48%	52,52%
JSO n. 3 BARCELONA	68,17%	31,83%	37,40%	62,60%
JSO n. 4 BARCELONA	65,18%	34,82%	49,72%	50,28%
JSO n. 6 BARCELONA	35,53%	64,47%	28,52%	71,48%
JSO n. 7 BARCELONA	31,41%	68,59%	40,46%	59,54%
JSO n. 8 BARCELONA	38,32%	61,68%	34,39%	65,61%
JSO n. 9 BARCELONA	52,23%	47,77%	36,79%	63,21%
JSO n. 10 BARCELONA	26,80%	73,20%	31,10%	68,90%
JSO n. 11 BARCELONA	37,07%	62,93%	41,07%	58,93%
JSO n. 12 BARCELONA	59,50%	40,50%	49,21%	50,79%
JSO n. 13 BARCELONA	31,90%	68,10%	45,97%	54,03%
JSO n. 14 BARCELONA	44,81%	55,19%	46,69%	53,31%
JSO n. 15 BARCELONA	37,23%	62,77%	30,89%	69,11%
JSO n. 16 BARCELONA	55,81%	44,19%	61,41%	38,59%
JSO n. 17 BARCELONA	33,33%	66,67%	32,27%	67,73%
JSO n. 18 BARCELONA	34,65%	65,35%	34,17%	65,83%

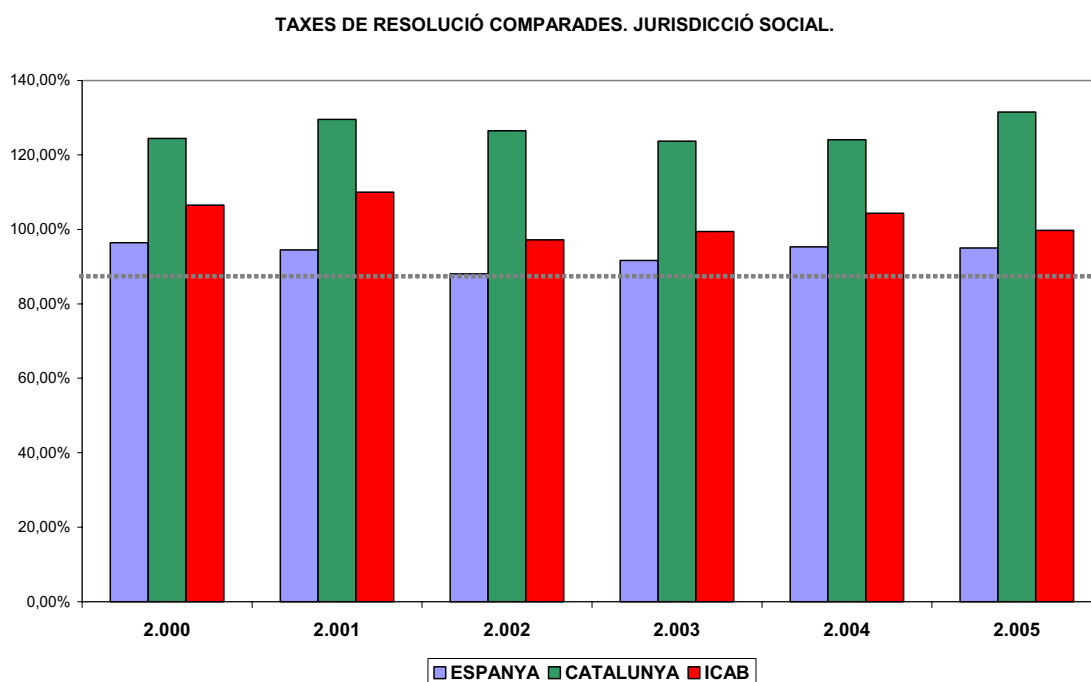
JSO n. 19 BARCELONA	55,92%	44,08%	56,27%	43,73%
JSO n. 20 BARCELONA	19,08%	80,92%	36,93%	63,07%
JSO n. 21 BARCELONA	38,92%	61,08%	51,89%	48,11%
JSO n. 22 BARCELONA	40,97%	59,03%	39,71%	60,29%
JSO n. 24 BARCELONA	42,39%	57,61%	64,18%	35,82%
JSO n. 25 BARCELONA	63,39%	36,61%	68,73%	31,27%
JSO n. 26 BARCELONA	32,78%	67,22%	26,69%	73,31%
JSO n. 27 BARCELONA	31,94%	68,06%	27,39%	72,61%
JSO n. 28 BARCELONA	35,51%	64,49%	30,37%	69,63%
JSO n. 29 BARCELONA	45,56%	54,44%	42,86%	57,14%
JSO n. 31 BARCELONA	41,94%	58,06%	26,65%	73,35%
JSO n. 32 BARCELONA	44,52%	55,48%	29,21%	70,79%
JSO n. 33 BARCELONA	49,32%	50,68%	51,14%	48,86%
MITJANA	42,73%	57,27%	41,87%	58,13%

5.- Principals indicadors judicials:

Taxa de Resolució

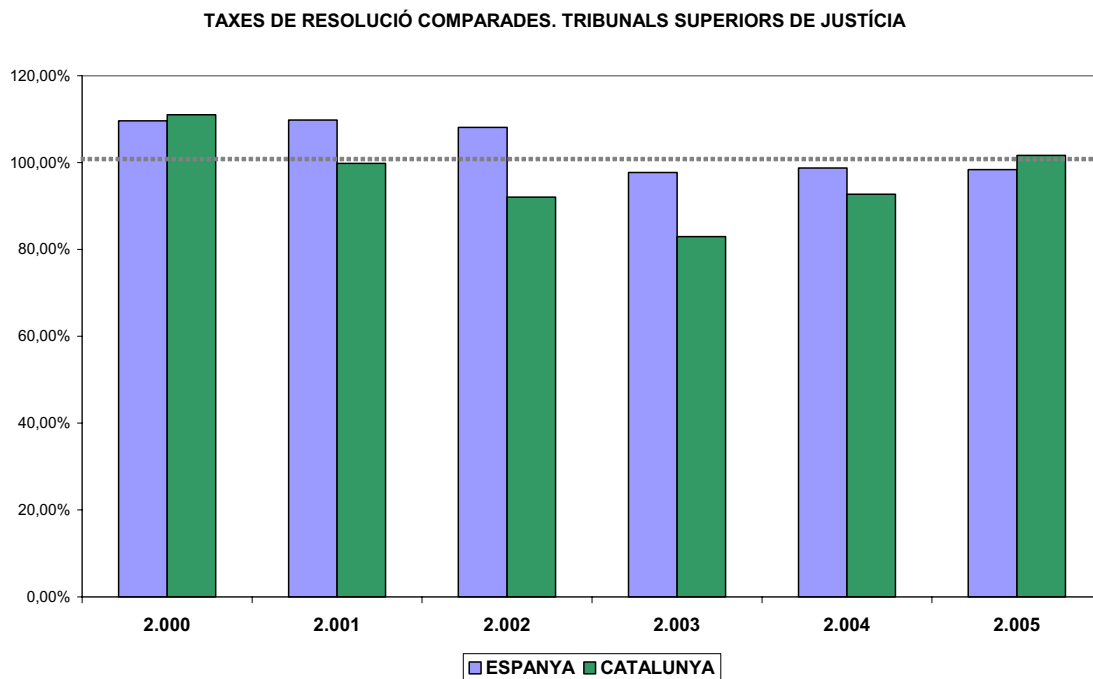
La resolució en la jurisdicció social en tots els territoris comparats se situa en una taxa acceptable, però, per sota de les possibilitats que ofereix actualment la jurisdicció.

Els òrgans judicials de la demarcació de l'ICAB compleixen millor les expectatives, ja que la seva taxa de resolució està molt per sobre de l'equilibri (1.37), el que significa que ventila assumptes endarrerits (la seva pendència i congestió han disminuït significativament). Si observem l'evolució ens adonarem que la demarcació de l'ICAB ha tingut una taxa molt superior al llarg dels 6 anys anteriors.

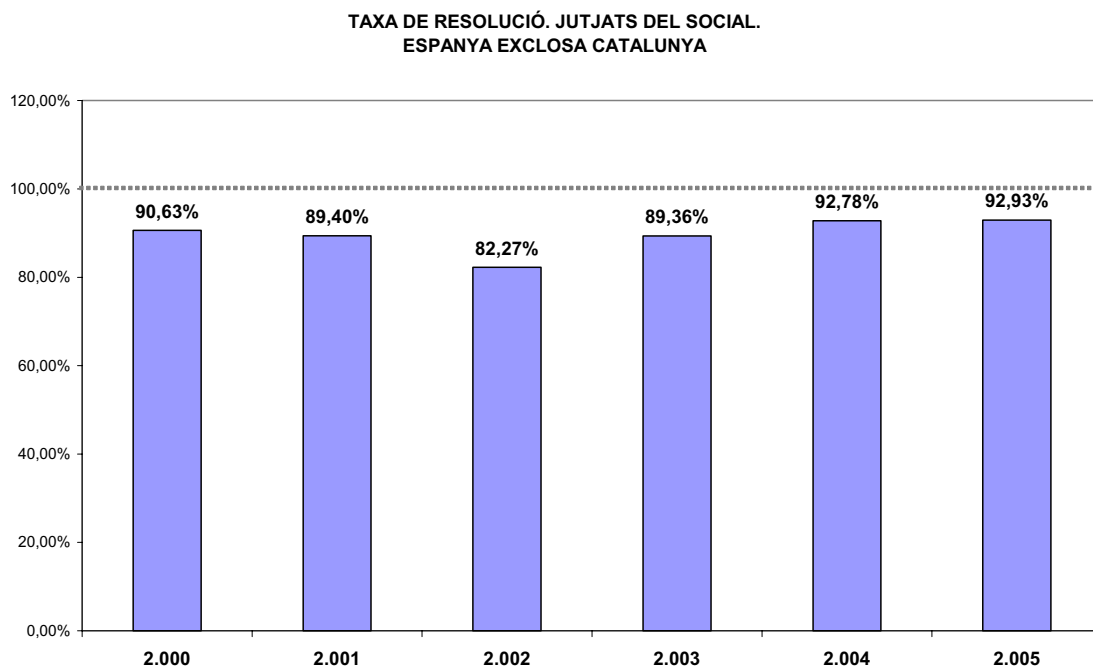

Ara bé, si analitzem cadascun dels tribunals o jutjats que es troben dins d'aquesta jurisdicció podrem veure diferències significatives.

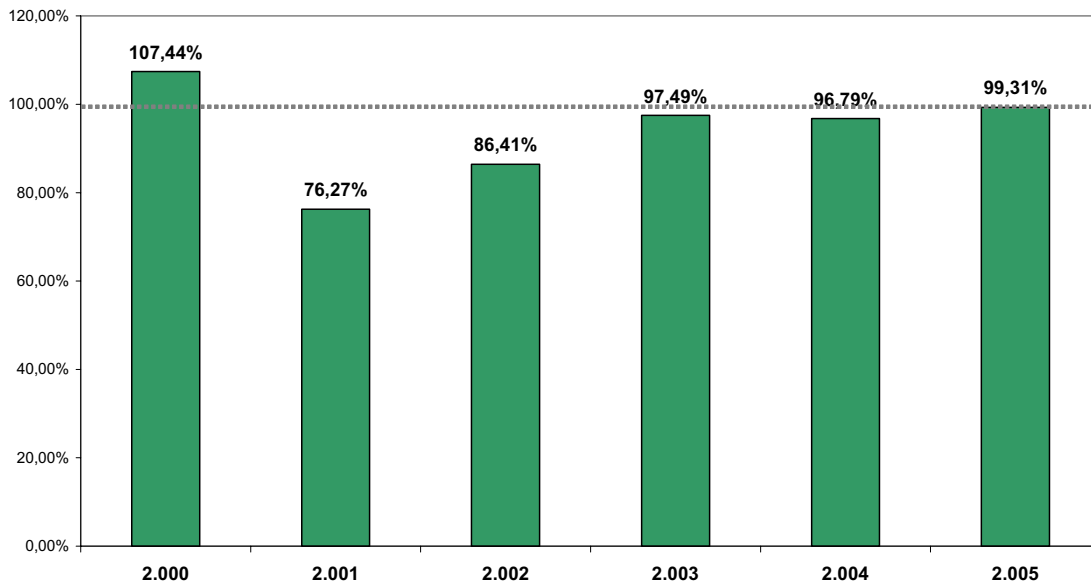
Així, els Tribunals Superiors de Justícia han vist reduïda la seva taxa de resolució en els últims anys, situant-se per sota del punt d'equilibri el que significa, que la pendència creixerà.

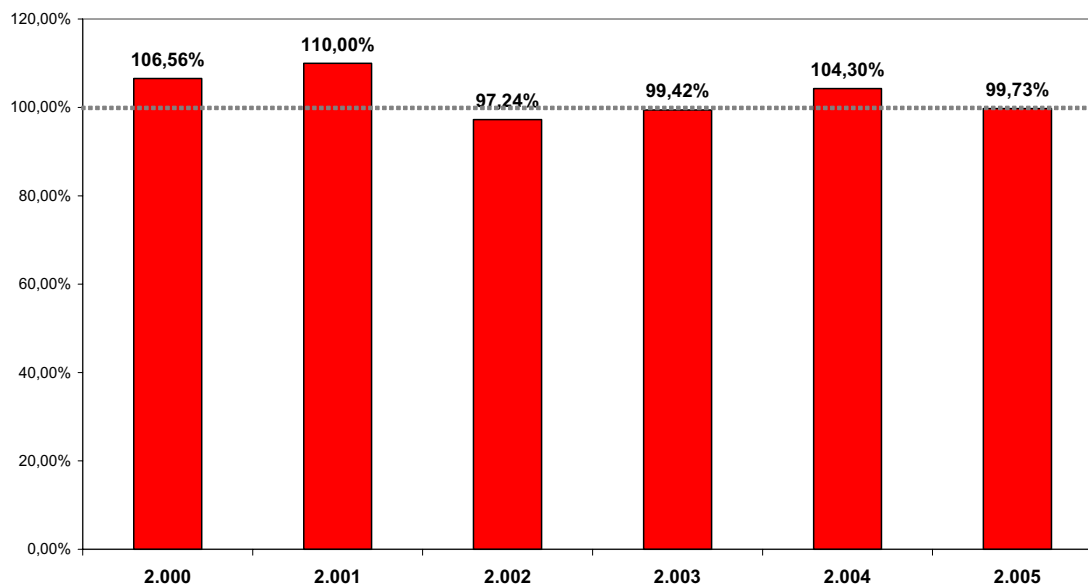
Pel que fa als Jutjats del Social, si analitzem les dades excloent els àmbits territorials corresponents veurem que a excepció de la Demarcació ICAB (i, no tots els anys) les taxes de resolució no arriben al punt d'equilibri desitjable.

TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DEL SOCIAL.
CATALUNYA EXCLOSA LA DEMARCACIÓ ICAB

TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DEL SOCIAL.
DEMARCACIÓ ICAB

Així mateix es poden aportar dades de la taxa de resolució als jutjats del social de Barcelona.

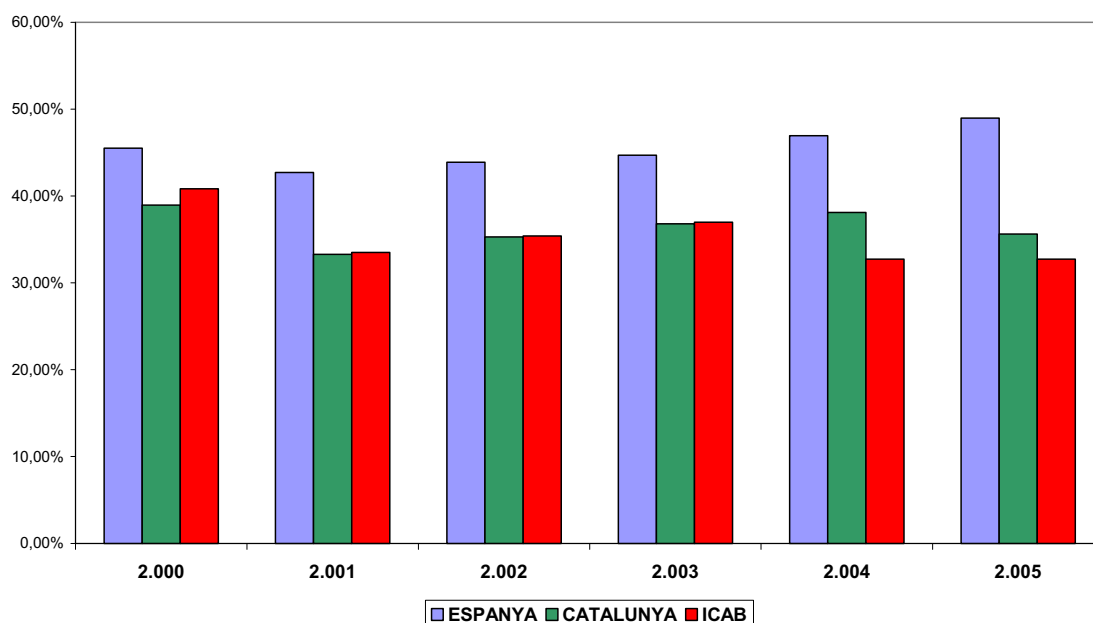
JUTJAT	2000	2001	2002	2003	2004	2005
JSO nr. 1 BARCELONA	123,33%	110,79%	93,63%	98,81%	107,29%	96,83%
JSO nr. 2 BARCELONA	112,68%	98,45%	99,91%	102,43%	106,68%	93,72%
JSO nr. 3 BARCELONA	121,88%	117,15%	100,09%	105,19%	102,71%	100,86%
JSO nr. 4 BARCELONA	108,56%	98,67%	93,44%	102,22%	94,37%	110,97%
JSO nr. 6 BARCELONA	117,00%	117,13%	89,40%	98,14%	115,05%	98,81%
JSO nr. 7 BARCELONA	106,65%	129,97%	93,58%	105,23%	106,45%	105,25%
JSO nr. 8 BARCELONA	105,83%	100,10%	90,10%	119,15%	100,76%	98,87%
JSO nr. 9 BARCELONA	115,75%	119,04%	94,88%	98,21%	120,66%	94,59%
JSO nr. 10 BARCELONA	111,89%	105,28%	87,96%	97,15%	111,44%	96,40%
JSO nr. 11 BARCELONA	101,58%	96,98%	93,97%	90,39%	96,62%	91,40%
JSO nr. 12 BARCELONA	116,33%	107,28%	101,76%	94,35%	104,49%	105,69%
JSO nr. 13 BARCELONA	101,99%	125,05%	98,62%	88,90%	97,93%	95,20%
JSO nr. 14 BARCELONA	118,80%	126,74%	94,78%	101,37%	105,25%	105,23%
JSO nr. 15 BARCELONA	112,05%	109,12%	87,93%	102,37%	107,82%	108,62%
JSO nr. 16 BARCELONA	108,16%	112,49%	108,33%	98,51%	107,07%	106,18%
JSO nr. 17 BARCELONA	114,54%	112,44%	96,52%	103,58%	96,64%	102,29%
JSO nr. 18 BARCELONA	121,52%	112,11%	94,39%	99,50%	106,84%	107,16%
JSO nr. 19 BARCELONA	105,15%	106,56%	105,17%	101,59%	104,16%	95,87%
JSO nr. 20 BARCELONA	109,39%	104,32%	95,58%	98,06%	102,08%	93,99%
JSO nr. 21 BARCELONA	111,17%	128,16%	92,73%	100,30%	102,95%	86,15%
JSO nr. 22 BARCELONA	112,98%	110,96%	105,98%	105,22%	95,52%	95,51%
JSO nr. 24 BARCELONA	101,94%	120,19%	104,02%	97,03%	104,12%	96,97%
JSO nr. 25 BARCELONA	117,87%	110,80%	98,21%	101,72%	96,78%	109,17%
JSO nr. 26 BARCELONA	108,22%	100,62%	90,32%	99,10%	103,19%	98,85%

JSO nr. 27 BARCELONA	99,19%	121,45%	112,00%	97,64%	109,68%	97,81%
JSO nr. 28 BARCELONA	123,78%	100,00%	95,70%	92,51%	109,62%	86,68%
JSO nr. 29 BARCELONA		55,43%	106,59%	102,93%	98,58%	101,81%
JSO nr. 31 BARCELONA	44,34%	111,37%	96,76%	93,34%	100,55%	104,99%
JSO nr. 32 BARCELONA	39,88%	109,92%	100,30%	91,79%	102,65%	101,75%
JSO nr. 33 BARCELONA	46,70%	117,15%	90,72%	95,78%	111,64%	105,02%

Taxa de Pendència

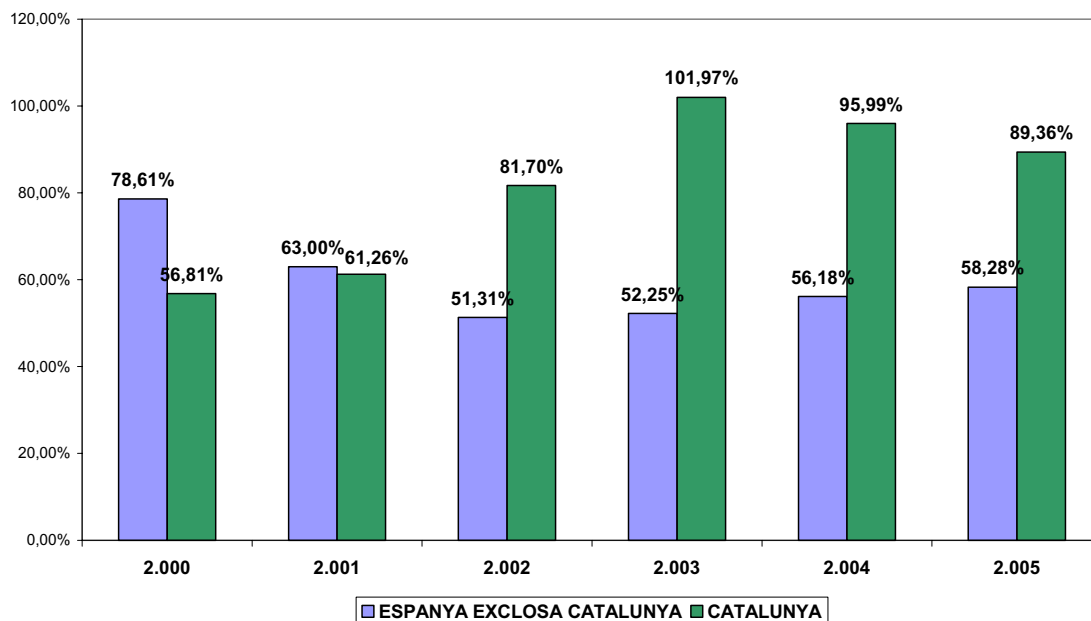
L'àmbit territorial que ha millorat els resultats pel que fa a la taxa de pendència, es la Demarcació ICAB.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIÓ SOCIAL

Tot i així, examinant cadascú dels Jutjats i Tribunals, podem observar les següents diferències:

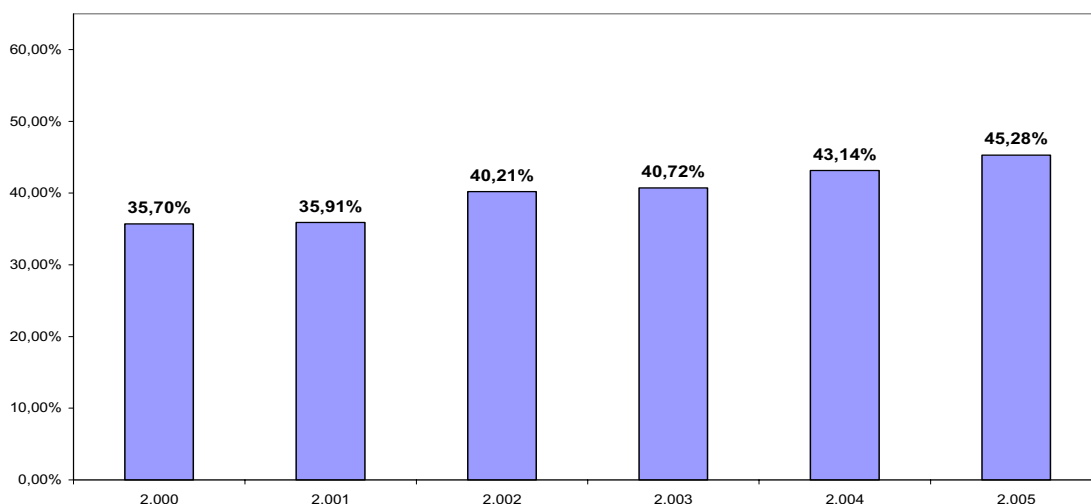
TAXES DE PENDÈNCIA COMPARADES. TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

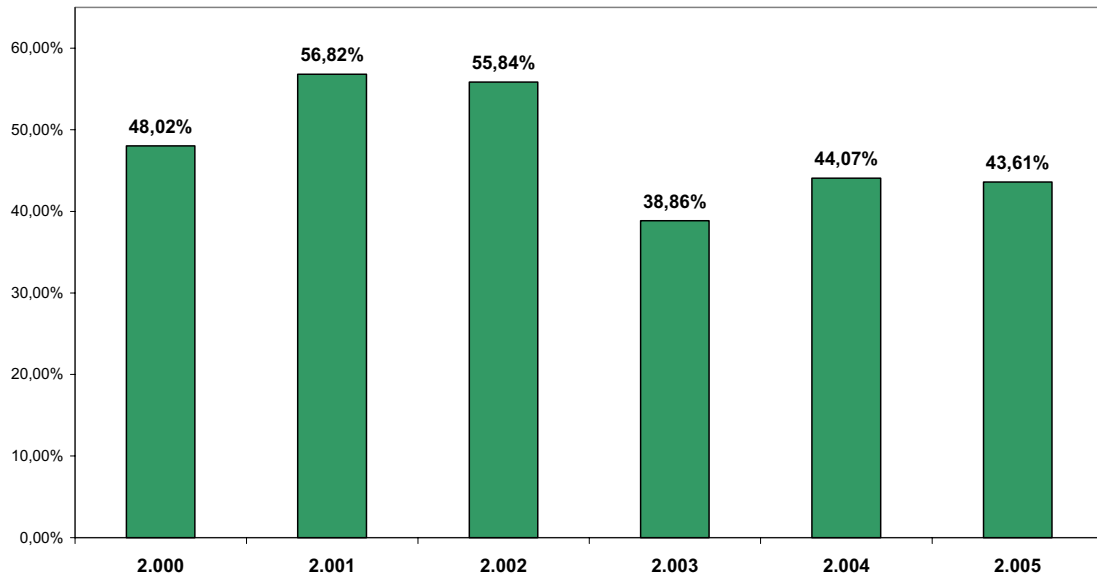
Catalunya mostra uns resultats bastant negatius pel que fa als Tribunals Superiors de Justícia

Pel que fa però als Jutjats del Social, malgrat partir d'una situació bastant pitjor, Catalunya ha aconseguit reduir significativament les seves taxes de pendència comparada amb la resta de l'Estat Espanyol, tot i que, la Demarcació ICAB continua mantenint els millors resultats.

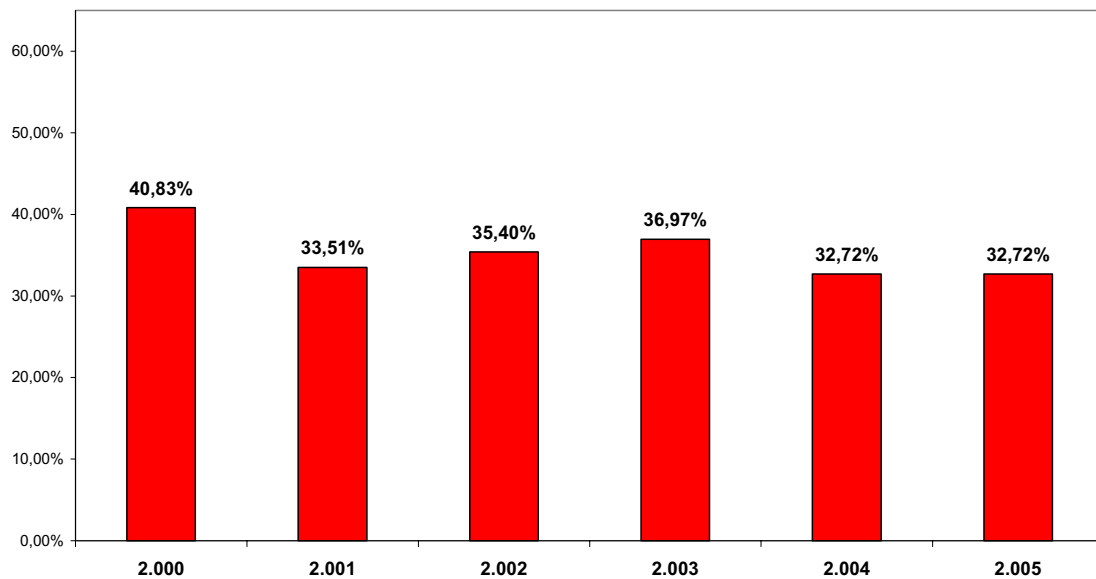
TAXA DE PENDÈNCIA. JUTJATS DEL SOCIAL.
ESPANYA EXCLOSA CATALUNYA

TAXA DE PENDÈNCIA. JUTJATS DEL SOCIAL.
CATALUNYA EXCLOSA LA DEMARCACIÓ ICAB

TAXA DE PENDÈNCIA. JUTJATS DEL SOCIAL.
DEMARCACIÓ ICAB

En concret i pel que fa a la nostra demarcació, l'anàlisi detallada ens mostra les següents dades:

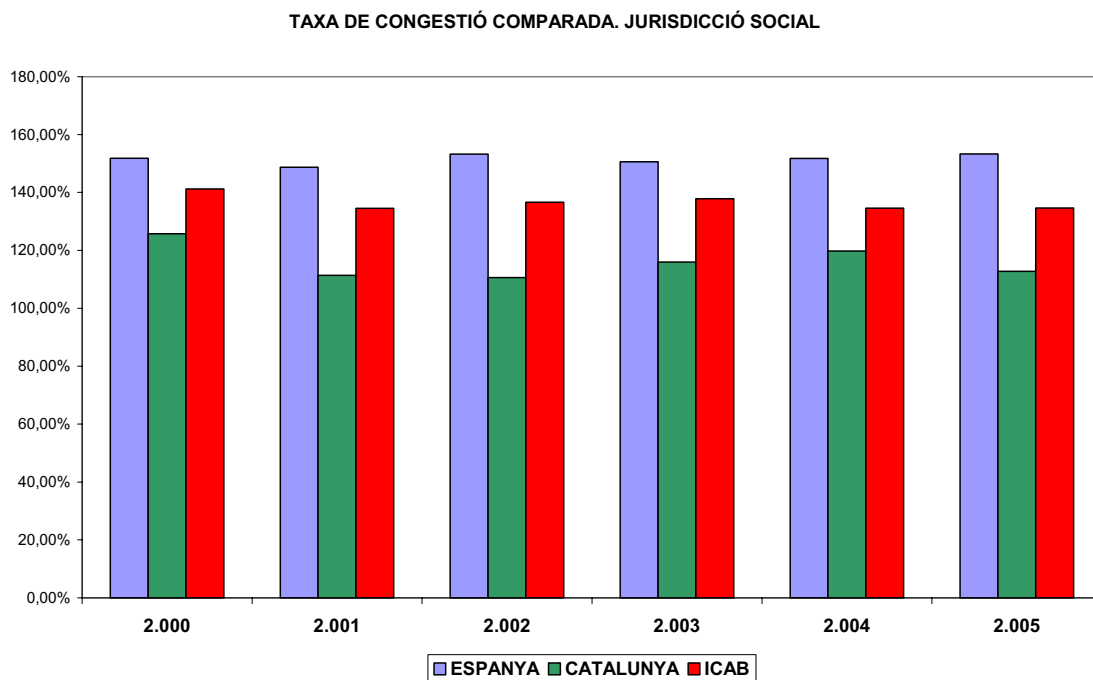
JUTJAT	2000	2001	2002	2003	2004	2005
JSO nr. 1 BARCELONA	35,74%	35,73%	41,90%	43,98%	33,27%	39,62%
JSO nr. 2 BARCELONA	24,23%	33,86%	29,89%	25,36%	22,90%	30,06%
JSO nr. 3 BARCELONA	26,17%	19,11%	23,07%	21,97%	22,87%	22,17%
JSO nr. 4 BARCELONA	31,53%	38,29%	39,80%	36,56%	45,78%	30,28%
JSO nr. 6 BARCELONA	58,12%	48,07%	68,45%	68,91%	39,35%	51,43%
JSO nr. 7 BARCELONA	52,33%	25,78%	40,06%	32,83%	29,88%	25,23%
JSO nr. 8 BARCELONA	36,52%	42,08%	52,95%	24,61%	30,39%	33,38%
JSO nr. 9 BARCELONA	46,89%	36,19%	44,61%	35,06%	12,84%	20,14%
JSO nr. 10 BARCELONA	23,12%	24,29%	39,05%	40,53%	22,90%	27,29%
JSO nr. 11 BARCELONA	32,99%	36,52%	33,50%	35,23%	27,12%	30,95%
JSO nr. 12 BARCELONA	38,64%	42,83%	38,42%	48,63%	40,57%	30,95%
JSO nr. 13 BARCELONA	44,96%	24,11%	28,50%	46,19%	48,66%	55,05%
JSO nr. 14 BARCELONA	37,65%	20,85%	30,41%	29,34%	26,90%	22,18%
JSO nr. 15 BARCELONA	41,07%	39,98%	55,87%	48,02%	40,28%	29,12%
JSO nr. 16 BARCELONA	37,98%	32,64%	23,32%	39,84%	35,84%	30,75%
JSO nr. 17 BARCELONA	32,46%	26,91%	29,89%	25,94%	31,20%	28,18%
JSO nr. 18 BARCELONA	35,49%	33,05%	38,22%	40,46%	34,35%	24,80%
JSO nr. 19 BARCELONA	27,79%	25,39%	27,35%	27,90%	24,47%	31,63%
JSO nr. 20 BARCELONA	22,85%	22,53%	25,34%	28,39%	25,59%	33,60%
JSO nr. 21 BARCELONA	41,69%	20,60%	33,17%	32,58%	32,27%	43,72%
JSO nr. 22 BARCELONA	40,74%	34,07%	27,86%	27,43%	32,57%	34,71%
JSO nr. 24 BARCELONA	39,90%	22,48%	18,00%	23,55%	21,37%	26,59%
JSO nr. 25 BARCELONA	41,14%	39,26%	38,26%	37,71%	49,00%	34,30%
JSO nr. 26 BARCELONA	43,18%	53,81%	38,12%	38,76%	36,64%	38,75%

II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. Informe sobre la Justícia.

JSO nr. 27 BARCELONA	77,00%	54,61%	42,04%	53,78%	44,73%	52,80%
JSO nr. 28 BARCELONA	25,52%	34,57%	36,68%	47,95%	36,02%	60,33%
JSO nr. 29 BARCELONA		79,39%	27,80%	26,97%	31,93%	28,97%
JSO nr. 31 BARCELONA	124,73%	31,84%	35,06%	44,07%	43,23%	25,83%
JSO nr. 32 BARCELONA	147,72%	35,41%	34,29%	45,14%	33,80%	21,74%
JSO nr. 33 BARCELONA	114,13%	23,84%	36,88%	42,56%	29,14%	26,30%

Taxa de Congestió

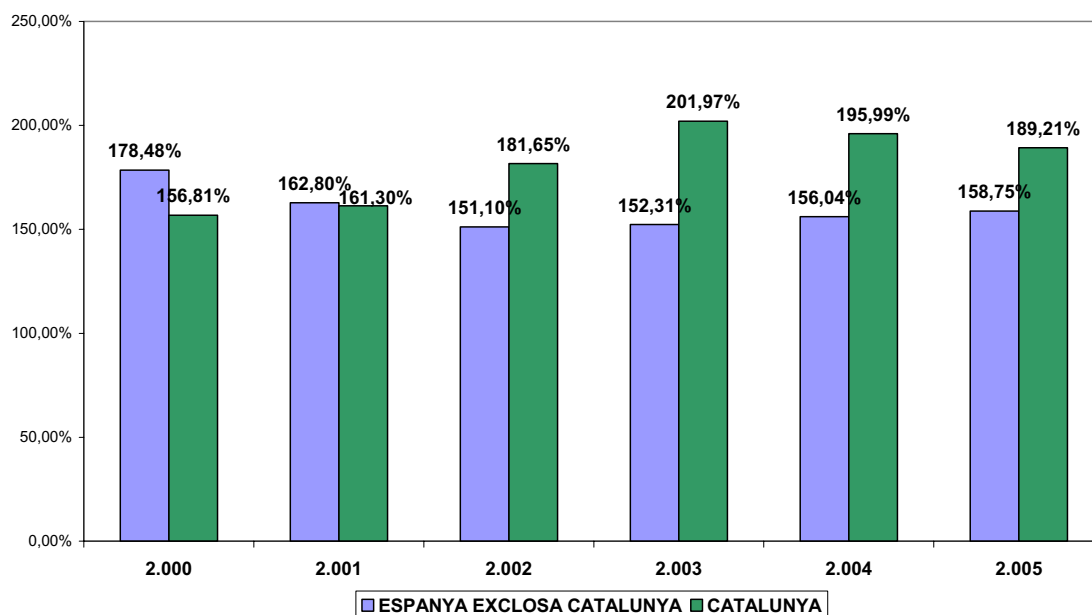
Pel que fa a les taxes de congestió, es mantenen més o menys estables en torn a un 130 – 140 per cent.

La demarcació de l'ICAB, presenta un resultat preocupant en la mida en què la creació de jutjats socials i la recent creació dels jutjats mercantils no semblen suposar cap canvi en la situació general.

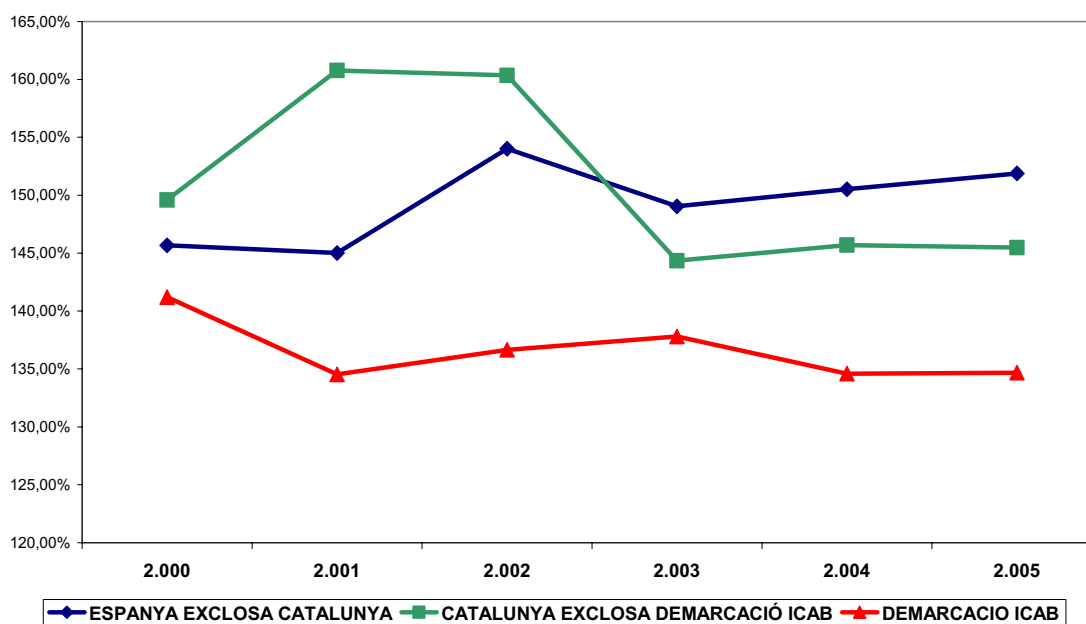
Pel que fa als Tribunals Superiors de Justícia, novament i, en consonància amb la Taxa de Pendència comentada anteriorment, Catalunya presenta dades poc satisfactòries.

TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES. TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

Mentre que pel que fa als Jutjats del Social, la situació de Catalunya ha millorat significativament respecte de la de l'estat espanyol, segurament pel que ha significat el ple funcionament dels nous jutjats del social.

TAXES DE CONGESTIÓ COMPARADES. JUTJATS DEL SOCIAL

I la visió més detallada dels Jutjats del Social de la nostra Demarcació en quant a la congestió, ens dona els següents resultats:

JUTJAT	2000	2001	2002	2003	2004	2005
JSO nr. 1 BARCELONA	131,55%	137,05%	143,05%	145,08%	137,63%	140,29%
JSO nr. 2 BARCELONA	124,31%	133,86%	130,45%	127,83%	121,15%	132,49%
JSO nr. 3 BARCELONA	121,49%	117,18%	119,71%	118,72%	122,23%	122,28%
JSO nr. 4 BARCELONA	134,24%	141,31%	142,93%	138,14%	147,58%	132,91%
JSO nr. 6 BARCELONA	157,71%	148,07%	168,45%	171,87%	149,38%	146,48%
JSO nr. 7 BARCELONA	152,16%	125,78%	139,86%	132,83%	129,88%	125,23%
JSO nr. 8 BARCELONA	146,25%	143,21%	153,68%	126,26%	131,25%	141,37%
JSO nr. 9 BARCELONA	147,27%	137,33%	145,98%	147,92%	114,39%	121,85%
JSO nr. 10 BARCELONA	123,12%	124,29%	139,68%	140,53%	129,22%	130,01%
JSO nr. 11 BARCELONA	137,74%	144,15%	141,04%	145,97%	140,56%	137,98%
JSO nr. 12 BARCELONA	138,64%	142,83%	138,42%	150,42%	144,23%	134,68%
JSO nr. 13 BARCELONA	144,96%	124,11%	128,50%	146,19%	148,66%	155,16%
JSO nr. 14 BARCELONA	137,20%	120,52%	130,12%	129,05%	126,58%	121,87%
JSO nr. 15 BARCELONA	142,00%	142,07%	157,86%	149,08%	142,90%	132,23%
JSO nr. 16 BARCELONA	133,96%	132,46%	123,32%	127,91%	132,83%	130,75%
JSO nr. 17 BARCELONA	134,15%	127,83%	131,31%	126,80%	133,78%	127,43%
JSO nr. 18 BARCELONA	136,38%	133,99%	139,66%	140,77%	134,35%	127,53%
JSO nr. 19 BARCELONA	127,79%	125,98%	118,32%	128,29%	126,05%	130,73%
JSO nr. 20 BARCELONA	123,50%	124,65%	126,11%	129,44%	127,09%	134,19%
JSO nr. 21 BARCELONA	141,69%	120,60%	133,17%	132,58%	132,27%	154,27%
JSO nr. 22 BARCELONA	141,04%	139,89%	126,39%	125,09%	138,17%	136,62%

JSO nr. 24 BARCELONA	141,71%	123,62%	118,70%	123,96%	120,73%	125,47%
JSO nr. 25 BARCELONA	141,14%	140,59%	141,61%	138,01%	145,34%	135,80%
JSO nr. 26 BARCELONA	143,18%	153,81%	163,60%	138,76%	136,74%	138,65%
JSO nr. 27 BARCELONA	177,00%	154,61%	142,04%	153,78%	144,73%	152,24%
JSO nr. 28 BARCELONA	126,31%	136,74%	137,17%	148,70%	136,02%	160,33%
JSO nr. 29 BARCELONA		180,40%	128,51%	127,07%	132,93%	128,35%
JSO nr. 31 BARCELONA	225,54%	132,77%	135,92%	145,54%	145,31%	136,16%
JSO nr. 32 BARCELONA	250,76%	137,62%	136,06%	147,35%	141,44%	132,08%
JSO nr. 33 BARCELONA	214,13%	123,57%	137,28%	142,56%	129,14%	126,30%

6.- Funcionament de la jurisdicció social

Catalunya destaca per tenir la durada dels acomiadaments més llarga de tot Espanya. A la nostra comunitat, un procediment tarda en resoldre's una mitjana de 3.12 mesos, mentre que la mitjana espanyola és 2.81. No obstant això, la durada mitjana dels processos laborals a Catalunya ha disminuït progressivament en els darrers 5 anys. (5.18 mesos en el 2001, fins els 4.24 mesos en el 2005). La durada en els òrgans col·legiat és més alta 7.45 mesos tot i que tenen, com hem dit, les millors taxes.

La percepció dels lletrats dels jutjats socials de la ciutat de Barcelona, en els darrers anys la durada dels procediments i els assenyalaments s'escurça molt.

Pel que fa a la segona instància, el nombre d'interlocutòries confirmant el veredicte de primera instància dictades en recursos de suplicació és de 75.72%. Pels recursos de cassació, les confirmacions són del 82.71% per les sales socials dels Tribunals Superiors de Justícia de les comunitats i de 79.75%, pels recursos davant de l'Audiència Nacional.